

12.4.2013

A7-0171/ 001-001

POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY 001-001

které předložil Hospodářský a měnový výbor

Zpráva

Othmar Karas

Obezřetnostní požadavky na úvěrové instituce a investiční podniky

A7-0171/2012

Návrh nařízení (COM(2011)0452 – C7-0417/2011 – 2011/0202(COD))

POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY EVROPSKÉHO PARLAMENTU*
k návrhu Komise

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

* Pozměňovací návrhy: nový text či text nahrazující původní znění je označen tučně a kurzivou; vypuštění textu je označeno symbolem ■ .

¹ Úř. věst. C , , s. .

- (1) Deklarace skupiny G20 ze dne 2. dubna 2009² k posílení finančního systému požaduje mezinárodně konzistentní úsilí zaměřené na posílení transparentnosti, odpovědnosti a regulace prostřednictvím zlepšení kvantity a kvality kapitálu v bankovním, jakmile bude zajištěna hospodářská obnova. Deklarace rovněž vyzývá k zavedení doplňujícího měřítko, jež není založeno na riziku a pomůže omezit rostoucí využívání páky v bankovním, a vytvoření rámce pro větší ochranné rezervy likvidity. V reakci na pravomoc, kterou jí udělila skupina G20, se skupina guvernérů centrálních bank a ministrů financí (GHOS) dohodla na řadě opatření pro posílení regulace bankovního sektoru. Tato opatření schválili vedoucí představitelé skupiny G20 na svém pittsburském summitu konaném 24.–25. září 2009 a byla podrobně stanovena v prosinci 2009. V červenci a září 2010 skupina GHOS vydala dvě další oznámení o návrhu a kalibraci nových opatření a v prosinci 2010 Basilejský výbor pro bankovní dohled zveřejnil konečnou verzi opatření, která je označována jako rámec Basel III.
- (2) Skupina na vysoké úrovni pro finanční dohled v EU, jíž předsedá Jacques de Larosière, vyzvala Evropskou unii k vytvoření harmonizovanějšího souboru finančních nařízení. V kontextu budoucí evropské architektury dohledu Evropská rada na svém zasedání dne 18. a 19. června 2009 rovněž zdůraznila potřebu vytvořit jednotný evropský soubor pravidel, který by se vztahoval na všechny úvěrové instituce a investiční podniky na jednotném trhu.
- (2a) *Jak se uvádí v de Larosièreově zprávě, „členské státy by měly mít možnost přijímat přísnější vnitrostátní regulační opatření, budou-li to považovat na vnitrostátní úrovni za vhodné pro zajištění finanční stability, pod podmínkou, že budou dodrženy zásady vnitřního trhu a dohodnuté minimální základní normy“;***
- (3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006³ o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006⁴ o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí („instituce“) byly při několika příležitostech výrazně pozměněny. Mnoho ustanovení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES se vztahuje na úvěrové instituce i investiční podniky. Za účelem zajištění soudržného uplatňování uvedených ustanovení by bylo žádoucí spojit tato ustanovení do nové legislativy, která by upravovala jak úvěrové instituce, tak investiční podniky. V zájmu přehlednosti by bylo žádoucí integrovat ustanovení příloh těchto směrnic do normativní části těchto nových právních předpisů.
- (4) Nové právní předpisy by se měly skládat ze dvou různých právních nástrojů – směrnice a tohoto nařízení. Oba právní nástroje by dohromady měly vytvářet právní rámec, kterým se řídí přístup k činnosti, rámec dohledu a obezřetnostní pravidla pro úvěrové instituce a investiční podniky. Toto nařízení je tudíž nutné číst ve spojení se směrnicí.

² http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf

³ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁴ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201.

- (4a) *Je třeba, aby vnitrostátní systémově důležité instituce se sídlem v Unii poté, co budou v budoucnosti schválena kritéria a seznam, podléhaly stejným zvláštním požadavkům jako globální systémově důležité finanční instituce.*
- (5) Směrnice [vloží OP], založená na čl. 53 odst. 1) Smlouvy o fungování EU, by měla obsahovat ustanovení upravující přístup k činnosti úvěrových institucí a investičních podniků, ***jak jsou definovány v tomto nařízení***, způsoby jejich řízení a rámec dohledu nad nimi, jako jsou ustanovení upravující udělování povolení k podnikání, nabytí kvalifikovaného podílu, výkon svobody usazování a svobody poskytovat služby, pravomoci orgánů dohledu domovských a hostitelských členských států v tomto ohledu a ustanovení upravující počáteční kapitál a přezkum dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky.
- (6) Toto nařízení by mělo rovněž obsahovat obezřetnostní požadavky pro úvěrové instituce a investiční podniky, které úzce souvisejí s fungováním trhů bankovních a finančních služeb a jejichž účelem je zajistit finanční stabilitu poskytovatelů služeb na těchto trzích i vysokou úroveň ochrany investorů a vkladatelů. ***Toto nařízení se nemělo vztahovat na ostatní druhy institucí, jako jsou finanční instituce, které neukládají vklady veřejnosti.*** Cílem tohoto přímo použitelného právního aktu je rozhodujícím způsobem přispět k řádnému fungování vnitřního trhu, a proto by měl vycházet z ustanovení článku 114 Smlouvy o fungování EU vykládaného podle ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie.
- (7) Směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES, přestože do určité míry harmonizují pravidla členských států v oblasti obezřetnostního dohledu, zahrnují velký počet možností a diskrečních pravomocí a členské státy stále mohou stanovovat přísnější pravidla, než jaká stanoví tyto směrnice. Díky tomu vznikají rozdíly mezi vnitrostátními pravidly, a to do takové míry, že omezují základní svobody, a tak mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu a výrazným způsobem narušují hospodářskou soutěž. Tyto rozdíly ohrožují zejména přeshraniční poskytování služeb a usazování v jiných členských státech, jelikož operátoři musí pokaždé brát v úvahu jiná pravidla a dodržovat je, pokud podnikají v jiném členském státě. Kromě toho úvěrové instituce a investiční podniky povolené v různých členských státech často podléhají různým požadavkům, což výrazným způsobem narušuje hospodářskou soutěž. Nestejnorodý vývoj vnitrostátních právních úprav vytváří potenciální i skutečné překážky pro řádné fungování vnitřního trhu kvůli nerovným podmínkám pro činnost a obtíže pro úvěrové instituce a investiční podniky, které působí v různých právních systémech v rámci Unie.
- (7a) *Má-li se dosáhnout rovných podmínek na mezinárodní úrovni a zabránit regulatorní arbitráži, je nezbytná mezinárodní spolupráce a koordinace. Vzhledem k nepříteli velké ochotě, s kterou Spojené státy americké přistupují k provádění regulačního rámce Basilej III, je nutno zajistit, aby hospodářství a bankovní systém Unie nebyly v hospodářské soutěži znevýhodněny. Komise by proto měla do března 2012 stanovit, která ustanovení tohoto nařízení nemohou být v Unii prováděna bez souběžného provádění v USA.*
- (7b) *V zájmu právní jistoty a vzhledem k potřebě zajistit rovné podmínky v rámci Unie je pro fungování vnitřního trhu zásadní přijmout jednotný soubor předpisů pro*

všechny účastníky trhu. Aby nedošlo k narušení trhu a k regulatorní arbitráži, měla by opatření prvního pilíře zajistit maximální úroveň harmonizace. Přechodná období stanovená v tomto nařízení mají proto pro bezproblémové provádění tohoto nařízení a zabránění nejistotě na trhu zásadní význam. Členské státy a příslušné orgány by neměly přijímat žádné předpisy, které by se od harmonizovaného souboru opatření odchylovaly či které by jej předjímaly, v důsledku čehož by mohly mít dopad na zásadu maximální úrovně harmonizace v rámci prvního pilíře nebo tuto zásadu oslabit. Příslušné orgány by prostřednictvím vhodných postupů v rámci druhého pilíře měly být schopny vyhodnotit, zda je s ohledem na určitou úvěrovou instituci či skupinu úvěrových institucí nezbytný zásah orgánu dohledu.

- (7c) *O jednotných globálních účetních standardech zatím nebylo dosaženo dohody, což by mohlo vést k nekonzistenci při porovnávání globálního plnění basilejských požadavků, zejména co se týče výpočtu rizikově vázaných aktiv, pákového poměru, ukazatele krytí likviditou a definování skupin. V tomto směru musí Komise vyvinout úsilí o dosažení celosvětově jednotných účetních standardů a přinejmenším musí dojít k tomu, aby bylo dosaženo globální porovnatelnosti pro účely obezřetnostní regulace.*
- (7d) *S ohledem na práci skupiny zaměřené na zavádění norem Basilejského výboru pro bankovní dohled v rámci svého sledování a přezkumu provádění basilejského regulačního kapitálového rámce v členských zemích by Komise měla průběžně, a přinejmenším po zveřejnění jednotlivých zpráv o pokroku v provádění směrnice Basilej III Basilejským výborem pro bankovní dohled, předkládat aktualizované zprávy o provádění a přijetí směrnice Basilej III na vnitrostátní úrovni v ostatních hlavních jurisdikcích, včetně posouzení souladu legislativy či předpisů ostatních zemí s mezinárodní minimální normou, s cílem určit rozdíly, na jejichž základě by mohly vyvstat obavy, že nejsou zajištěny jednotné podmínky pro všechny.*
- (8) Za účelem odstranění zbývajících překážek pro obchod a výrazného narušení hospodářské soutěže způsobeného rozdíly mezi vnitrostátními právními předpisy a za účelem prevence vzniku jakýchkoli případných překážek pro obchod a výrazného narušení hospodářské soutěže je tudíž nezbytné přijmout nařízení, které stanoví jednotná pravidla, která se použijí ve všech členských státech.
- (9) Sestavení obezřetnostních požadavků do podoby nařízení by zajistilo, že tyto požadavky pro ně budou přímo použitelné. To by zamezilo existenci odlišných vnitrostátních požadavků v důsledku provádění směrnice, a tak zajistí jednotné podmínky. Toto nařízení by vyžadovalo, aby **veškeré úvěrové instituce a investiční podniky, které jsou zde definovány**, dodržovaly stejná pravidla v celé Unii, což současně posílí důvěru ve stabilitu úvěrových institucí a investičních podniků, zejména v období krize. Nařízení by rovněž zjednodušilo složitou regulaci a snížilo náklady podniků na plnění požadavků, zejména v případě úvěrových institucí a investičních podniků, které podnikají na přeshraniční bázi, a přispělo k eliminaci narušení hospodářské soutěže. S ohledem na příznačnost trhů s nemovitostmi, pro které jsou charakteristické rozdíly v oblasti hospodářského vývoje a právních systémů, jež jsou specifické pro jednotlivé členské státy, regiony nebo místní oblasti, by měly příslušné orgány mít možnost stanovit vyšší rizikové váhy nebo uplatňovat přísnější

kritéria na základě historických dat o selhání a očekávaného vývoje trhu vůči expozicím zajištěným zástavním právem k nemovitostem v určitých oblastech.

- (10) Členské státy by měly mít pravomoc zachovat nebo zavádět vnitrostátní předpisy v případech, kdy toto nařízení neposkytuje jednotná pravidla, za předpokladu, že tyto vnitrostátní předpisy nejsou v rozporu s právními předpisy Unie ani nenarušují jejich uplatňování.
- (11) Pokud členské státy přijmou pokyny, které mají obecný význam, zejména v oblastech, kde Komise ještě nepřijala návrh technických norem, nesmějí být tyto pokyny v rozporu s právními předpisy Unie, ani narušovat jejich uplatňování.
- (12) **Členské státy jsou podporovány, aby v případě potřeby kladly ekvivalentní požadavky na podniky, které nespadají do oblasti působnosti tohoto nařízení.**
- (13) Obecné obezřetnostní požadavky stanovené v nařízení doplňují jednotlivé mechanismy, o kterých rozhodují příslušné orgány v důsledku svého průběžného dohledu nad každou jednotlivou úvěrovou institucí a investičním podnikem. Škála těchto požadavků na dohled by měla být stanovena ve směrnici, neboť příslušné orgány by měly mít možnost uplatnit vlastní úsudek v souvislosti s tím, které požadavky by měly být uloženy.
- (14) **Příslušné orgány v členských státech jsou vybízeny, aby případně ukládaly specifické požadavky v rámci procesu dohledu a hodnocení, který stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady .../.../EU ze dne ... [o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky],** jež by měly být uzpůsobeny konkrétnímu rizikovému profilu úvěrových institucí a investičních podniků.
- (15) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu⁵ byl zřízen Evropský orgán pro bankovníctví (EBA). Uvedené nařízení se zaměřuje na zvýšení kvality a jednotnosti vnitrostátního dohledu a posílení kontroly nad skupinami působícími přeshraničně.
- (15a) **Při posuzování systémového významu institucí by měl EBA přihlédnout k velikosti, přeshraničnímu rozdělování výnosů a efektu přelévání, přičemž bude brát v úvahu strukturu vykonávání činnosti prostřednictvím poboček nebo dceřiných podniků, propojenosti prostřednictvím podobnosti obchodních modelů či ke křížovým záručním systémům nebo pojišťovacím klastrům nezávislých subjektů s podobnými obchodními modely, u nichž může nastat systémový společný dopad.**
- (15b) **Vzhledem k neodvratnému rozšíření pravomocí a úkolů orgánu EBA, které předpokládá toto nařízení, by Evropský parlament, Rada a Komise měly dbát na to, aby byly bez prodlení k dispozici vhodné lidské a finanční zdroje.**
- (16) Nařízení (EU) č. 1093/2010 vyžaduje, aby EBA jednal v rámci rozsahu směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES. EBA je rovněž povinen jednat v oblasti činností úvěrových

5 Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

institucí a investičních podniků v souvislosti s otázkami, které nejsou přímo upraveny těmito směnicemi, za předpokladu, že je toto jednání nezbytné pro zajištění efektivního a jednotného uplatňování těchto aktů. Toto nařízení by mělo zohlednit roli a funkci EBA a umožnit mu vykonávání jeho pravomocí, které toto nařízení stanoví.

- (16a) Zpráva skupiny na vysoké úrovni pro finanční dohled v Evropské unii, vedené Jacquesem de Larosièrem, uvádí, že mikrobezpečnostní dohled nemůže účinně zaručit finanční stabilitu, jestliže patřičně nezohledňuje vývoj, k němuž dochází na makroúrovni, přičemž makrobezpečnostní dohled nemá smysl, pokud nemá určitý dopad na dohled na mikroúrovni.**

Úzká spolupráce mezi EBA a ESRB je zásadní, především za účelem zajištění plné účinnosti fungování ESRB a realizace opatření v návaznosti na jím vydaná varování a doporučení. Zejména by EBA měl být schopen předávat ESRB veškeré relevantní informace získané příslušnými orgány v souladu s oznamovacími povinnostmi stanovenými v tomto nařízení.

- (16b) Při zohlednění toho, jaké ničující dopady měla poslední finanční krize, musí celkové cíle tohoto nařízení povzbuzovat hospodářsky užitečné bankovní činnosti, které slouží obecnému zájmu, a odrazovat od neudržitelných finančních spekulací bez reálné přidané hodnoty. To znamená komplexní reformu způsobů, jakými jsou úspory směřovány do produktivních investic. V zájmu zajištění udržitelného a rozmanitého bankovního prostředí v Evropě by příslušné orgány měly být oprávněny uložit výrazně vyšší kapitálové požadavky pro systémově důležité instituce, které by mohly, vzhledem ke své obchodní činnosti, představovat hrozbu pro globální hospodářství.**

- (17) Úvěrové instituce a investiční podniky musí podléhat rovnocenným finančním požadavkům, aby byly zajištěny rovnocenné záruky pro vkladatele a rovnocenné podmínky hospodářské soutěže pro srovnatelné skupiny úvěrových institucí a investičních podniků.
- (18) Vzhledem k tomu, že úvěrové instituce a investiční podniky vstupují na vnitřním trhu do přímé hospodářské soutěže, měly by být podmínky dohledu rovnocenné v celé Unii, **přičemž zohlední odlišné rizikové profily institucí.**
- (19) Bude-li v rámci dohledu třeba určit výši konsolidovaného kapitálu skupiny úvěrových institucí a investičních podniků, měl by se výpočet provést v souladu s tímto nařízením.
- (20) V souladu s tímto nařízením se kapitálové požadavky uplatní na individuálním a konsolidovaném základě, pokud příslušné orgány neuplatňují dohled na individuálním základě v případech, kde to považují za vhodné. Individuální, konsolidovaný a přeshraniční konsolidovaný dohled představují užitečné nástroje při kontrole úvěrových institucí a investičních podniků.
- (21) Pro zajištění odpovídající platební schopnosti úvěrových institucí a investičních podniků uvnitř skupiny je nutné, aby se kapitálové požadavky uplatňovaly na základě konsolidované finanční situace institucí skupiny. Aby byl kapitál vhodně rozložen

uvnitř skupiny a aby byl v případě potřeby dostupný na ochranu úspor, měly by kapitálové požadavky platit pro jednotlivé úvěrové instituce a investiční podniky skupiny, pokud nelze tohoto cíle účinně dosáhnout jiným způsobem.

- (21a) *Pokud by pro některé typy úvěrových institucí nebo investičních podniků mohlo mít odečtení menšinových podílů zahrnuté do konsolidovaných kapitálových výsledků pro kmenový kapitál tier 1 za následek nepřiměřené navýšení kapitálového požadavku, nemělo by se na příslušnou instituci nebo podnik toto pravidlo uplatňovat.*
- (22) Přesná účetní technika, jež má být použita pro výpočet kapitálu, jeho přiměřenosti rizikům, kterým jsou úvěrová instituce nebo investiční podnik vystaveny, a pro hodnocení soustředění expozice, by měla brát zřetel na ustanovení směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí, jež obsahuje některé úpravy sedmé směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983 o konsolidovaných účetních závěrkách⁶, nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů⁷ podle toho, kterým z těchto předpisů se řídí účetnictví úvěrových institucí a investičních podniků podle vnitrostátního práva.
- (23) Pro účely zajištění přiměřené platební schopnosti je důležité stanovit kapitálové požadavky, které oceňují aktiva a podrozvahové položky podle stupně rizika.
- (24) Dne 26. června 2004 schválil Basilejský výbor pro bankovní dohled rámcovou dohodu o mezinárodní konvergenci měření kapitálu a kapitálových požadavků („rámec Basel II“). Ustanovení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES, která toto nařízení přejala, tvoří ekvivalent k ustanovením basilejské rámcové dohody II. Začleněním doplňkových aspektů rámce Basel III tudíž toto nařízení tvoří ekvivalent k ustanovením rámce Basel II a III.
- (25) Je nutné přihlídnout k různorodosti úvěrových institucí a investičních podniků v Unii tím, že se vymezí alternativní přístupy k výpočtu kapitálových požadavků na krytí úvěrového rizika, které budou zahrnovat různé stupně propracovanosti. Skutečnost, že se úvěrovým institucím a investičním podnikům poskytne možnost využít externí ratingy a vlastní odhady jednotlivých parametrů úvěrového rizika, významně zlepšuje citlivost vůči riziku a obezřetnost pravidel úvěrového rizika. Úvěrovým institucím a investičním podnikům by měly být poskytnuty vhodné pobídky, které by je motivovaly k přijetí přístupů citlivějších vůči riziku. Při vytváření odhadů potřebných k uplatnění přístupů k úvěrovému riziku podle tohoto nařízení by úvěrové instituce a investiční podniky měly zlepšit své procesy měření a řízení úvěrového rizika za účelem zpřístupnění metod určování regulativních kapitálových požadavků, jež by odrážely propracovanost postupů jednotlivých úvěrových institucí a investičních podniků. V tomto ohledu by zpracování údajů v souvislosti se vznikem a řízením expozic vůči zákazníkům mělo zahrnovat rozvoj a ověřování řízení úvěrového rizika a systémů měření. Tím bude uspokojen nejen legitimní zájem úvěrových institucí a

6 Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1.

7 Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1.

investičních podniků, ale také účel tohoto nařízení, totiž využívání lepších metod měření a řízení rizika a rovněž jejich použití pro účely regulace kapitálu.

- (25a) *Je nutné omezit nadměrnou závislost na externím ratingu a postupně odstranit všechny automatické důsledky ratingů. Nařízení by proto mělo úvěrovým institucím a investičním podnikům uložit povinnost zavést řádná kritéria pro poskytování úvěrů a procesy rozhodování o úvěrech. Externí rating lze v tomto procesu použít jako jeden z faktorů, nemělo by se však na něj výhradně nebo mechanicky spoléhat a neměl by převládat.*
- (25b) *Obezřetnostní přístupy jsou vypracovávány pro období nejvýše jednoho roku (výpočet hodnoty v riziku, ukazatel likvidity), čímž se zvyšují tendence investorů zkracovat své investiční horizonty. Je tedy nezbytné revidovat současný regulační a obezřetnostní rámec, a podpořit tak mechanismy nezbytné pro uskutečnění dlouhodobých investic, které reálná ekonomika vyžaduje.*
- (26) Kapitálové požadavky by měly být přiměřené rizikům, na jejichž krytí jsou určeny. Mělo by se v nich odrážet zejména snížení úrovně rizika dané vysokým počtem relativně malých expozic.
- (27) V souladu s rozhodnutím Basilejského výboru pro bankovní dohled, které dne 10. ledna 2011 schválila skupina GHOS, všechny další nástroje tier 1 a tier 2 instituce by měly být zcela a trvale odepisovány nebo zcela převáděny na kmenový kapitál tier 1 v okamžiku neživotaschopnosti instituce.
- (27a) *Nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 (CET1) by se měly řadit až za všechny ostatní kapitálové nástroje a stejně tak nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 (AT1) by se měly řadit až za nástroje tier 2. Nicméně kapitálové nástroje, které byly zřízeny před omezujícím datem a které byly v období do 31. prosince 2012 v souladu s platnými předpisy zahrnuty do kapitálu, by po vstupu tohoto nařízení v platnost mohly být zahrnuty do některé z tříd kapitálu, která je nižší než odpovídající třída, do níž příslušely předtím. V případě platební neschopnosti by se takovéto nástroje vzhledem ke svým smluvním podmínkám přesto řadily až za nástroje kmenového kapitálu tier nebo vedlejšího kapitálu tier 1, přičemž by byly zahrnuty do nižší kategorie kapitálu. Jelikož by se neměla bezdůvodně omezovat schopnost institucí navyšovat kapitál, mělo by být v ustanoveních tohoto nařízení týkajících se nástrojů kmenového kapitálu tier 1 a vedlejšího kapitálu tier 1 pořadí takto přeřazených nástrojů považováno za rovnocenné pořadí nástrojů stejné kategorie kapitálu, které jsou zřízeny po omezujícím datu.*
- (27b) *Menšinové podíly plynoucí ze zprostředkujících finančních holdingových společností, které podléhají požadavkům tohoto nařízení na subkonsolidovaném základě, mohou být rovněž použitelné (v rámci odpovídajících limitů) v souvislosti s kmenovým kapitálem tier 1 skupiny na konsolidovaném základě, neboť kmenový kapitál tier 1 zprostředkující finanční holdingové společnosti, jež lze přičíst menšinovým podílům, a část toho stejného kapitálu, již lze přičíst mateřské společnosti, kryjí oba na stejné úrovni ztráty jejich dceřiných podniků v případě, že k nim dojde.*

- (28) Toto nařízení respektuje zásadu přiměřenosti, protože bere v úvahu zvláště rozdíly mezi úvěrovými institucemi a investičními podniky se zřetelem na jejich velikost, rozsah prováděných operací a činností. Respektování zásady přiměřenosti rovněž znamená, že se pro retailové expozice uznávají co možná nejjednodušší ratingové postupy také v přístupu založeném na interním ratingu (IRB).
- (29) Skutečnost, že se toto nařízení neustále vyvíjí, umožňuje úvěrovým institucím a investičním podnikům vybrat si ze tří přístupů v různé míře složitosti. S cílem umožnit zejména malým úvěrovým institucím a investičním podnikům, aby se mohly rozhodnout pro přístup založený na interním ratingu, který citlivěji diagnostikuje rizika, by měla být příslušná ustanovení vykládána tak, že klasifikace expozic zahrnuje veškeré expozice, které jsou jim – přímo či nepřímo – postaveny na roveň v celém tomto nařízení. Obecným pravidlem je, že by příslušné orgány neměly dávat přednost některému z těchto tří přístupů, pokud jde o postup dohledu, tj. úvěrové instituce a investiční podniky provozující činnost na základě standardizovaného přístupu by neměly pouze z tohoto důvodu podléhat přísnějšímu dohledu.
- (30) Měly by se ve větší míře uznávat techniky snižování úvěrového rizika, a to v rámci pravidel, která zajistí, že platební schopnost nebude ohrožena nesprávným uznáváním. Obvyklé bankovní zajištění ke snižování úvěrových rizik, které je již uplatňováno v jednotlivých členských státech, by se mělo, kdykoliv je to možné, uznávat ve standardizovaném přístupu, ale také v jiných přístupech.
- (31) Pro řádné zohlednění a snižování rizik v důsledku sekuritizační či investiční činnosti úvěrové instituce a investičního podniku je v kapitálových požadavcích pro úvěrové instituce a investiční podniky nutné stanovit pravidla obezřetnostního a vůči riziku citlivého posuzování takové činnosti a takových investic.
- (31a) *Kromě dohledu nad finanční stabilitou existuje potřeba posílení mechanismů navržených k rozvoji účinného dohledu a prevence zaměřených na případné bubliny, aby bylo zajištěno optimální přidělování kapitálu s ohledem na makroekonomické problémy a cíle, zejména pokud jde o dlouhodobé investice do reálné ekonomiky.***
- (32) Operační riziko představuje pro úvěrové instituce a investiční podniky významné riziko, a proto musí být kryto kapitálem. Je nutné přihlédnout k různorodosti úvěrových institucí a investičních podniků v Unii tím, že se vymezí alternativní přístupy k výpočtu požadavků na krytí operačního rizika, které budou zahrnovat různé úrovně citlivosti vůči riziku a vyžadovat různý stupeň propracovanosti. Úvěrovým institucím a investičním podnikům by měly být poskytnuty vhodné pobídky, které by je motivovaly k přijetí přístupů citlivějších vůči riziku. Vzhledem k tomu, že techniky měření a řízení operačního rizika byly vypracovány teprve v poslední době, měla by se pravidla průběžně přezkoumávat, popřípadě aktualizovat, přičemž by se měl brát ohled i na náklady různých linií podnikání a na uznávání technik snižování rizika. Zvláštní pozornost u jednoduchých přístupů pro výpočet kapitálových požadavků na krytí operačního rizika by se měla věnovat zohlednění pojištění.
- (33) Sledování a kontrola expozic úvěrové instituce by měly být nedílnou součástí dohledu nad ní. Přílišné soustředění expozic na jednoho klienta nebo jednu ekonomicky spjatou

skupinu klientů totiž může způsobit nepřijatelné riziko ztráty. Takovou situaci lze hodnotit tak, že je na újmu platební schopnosti úvěrové instituce.

- (34) Při zjišťování existence ekonomicky spjaté skupiny klientů, a tedy expozic představujících jediné riziko, je rovněž důležité brát v úvahu rizika plynoucí ze společného zdroje významného financování poskytovaného danou úvěrovou institucí či investičním podnikem samým, jejich finanční skupinou nebo jejich ekonomicky spjatými stranami.
- (35) Vzhledem k tomu, že je žádoucí, aby se výpočet hodnoty expozice prováděl na základě výpočtu pro účely kapitálových požadavků, je vhodné přijmout pravidla sledování velkých expozic bez použití rizikových vah nebo stupňů rizika. Navíc byly techniky snižování úvěrového rizika používané v režimu platební schopnosti navrženy s předpokladem dobře diverzifikovaného úvěrového rizika. V případě velké expozice, u které jde o koncentraci rizika vůči jediné protistraně, **včetně rizik nesených státem**, není úvěrové riziko dobře diverzifikované. Účinky uvedených technik by proto měly podléhat obezřetnostním ochranným opatřením. V této souvislosti je nutné zajistit efektivní vymáhání úvěrového zajištění pro účely velkých expozic.
- (36) Vzhledem k tomu, že ztráta vzniklá z expozice vůči úvěrové instituci nebo investičnímu podniku může být stejně vážná jako ztráta plynoucí z jakékoli jiné expozice, je nutné na takové expozice nahlížet jako na jakékoli jiné expozice a jako takové je také vykazovat. Pro zmírnění nepřiměřeného dopadu tohoto přístupu na menší instituce bylo nicméně zavedeno alternativní kvantitativní omezení. Kromě toho platí výjimka pro velmi krátkodobé expozice spojené se službami pro klienty, které spočívají v provádění plateb, zúčtování, vypořádání a úschově, s cílem usnadnit řádné fungování finančních trhů a související infrastruktury. Tyto služby zahrnují například hotovostní zúčtování a vypořádání a podobné činnosti pro usnadnění vypořádání. K souvisejícím rizikům patří expozice, které nebylo možno předvídat, a které proto úvěrová instituce plně nekontroluje, mimo jiné bilance mezibankovních účtů vyplývající z plateb klientů, včetně připsaných či odepsaných poplatků a úroků, a další platby za služby pro klienty, stejně jako vydaný či přijatý kolaterál.
- (37) **Revize směrnice o kapitálových požadavcích II zavedla změny, jejichž cílem je zamezit nesouladu** mezi zájmy podniků, které „maskují“ úvěry za obchodovatelné cenné papíry a jiné finanční nástroje (původci nebo sponzoři), a podniků, které do těchto cenných papírů nebo nástrojů investují (investoři). Je rovněž důležité, aby zájmy původců nebo sponzorů byly sladěny se zájmy investorů. Za tímto účelem by si původce nebo sponzor měl ponechat významný podíl na podkladových aktivech. Proto je důležité, aby si původci nebo sponzoři u dotčených úvěrů ponechali expozici vůči riziku. Obecně by mělo platit, že sekuritizace by neměla být strukturována způsobem, který umožní vyhnout se splnění požadavku na zachování expozice, zejména prostřednictvím struktury poplatků či prémie nebo obojího. Toto zachování expozice by mělo být možno použít ve všech situacích, kdy lze uplatnit ekonomickou podstatu sekuritizace bez ohledu na to, jaké právní struktury nebo nástroje jsou použity pro získání této ekonomické podstaty. Zejména v případech, kdy je úvěrové riziko převedeno sekuritizací, by investoři měli přijímat rozhodnutí pouze po provedení náležité hloubkové kontroly, pro niž potřebují přiměřené informace o sekuritizaci. **Od**

zavedení požadavku na zachování expozice již uplynula dostatečná doba. Komise by proto měla provést hodnocení a podat Evropskému parlamentu a Radě zprávu o tom, zda rámec zavedený v rámci revize směrnice o kapitálových požadavcích II přinesl zamýšlené výsledky, jako je vytvoření náležitých postupů řádné kontroly a dosažení souladu mezi zájmy původců, sponzorů a investorů. V této souvislosti by se mělo rovněž vyhodnotit, zda je požadavek na zachování expozice nastaven na patřičnou úroveň anebo zda je třeba jej zvýšit. Komise by měla rovněž posoudit alternativy k požadavkům na zachování expozice, jako je omezení výjimek z výpočtu hodnot rizikově vážené expozice a výše očekávaných ztrát.

- (38) *Stávající rámec rovněž stanoví, že požadavky na ponechání rizika by neměly být uplatňovány vícenásobně U sekuritizace postačuje, aby se požadavek vztahoval pouze na původce nebo na sponzora nebo na původního věřitele. Pokud sekuritizace obsahuje jiné sekuritizace jako podkladové transakce, uplatní se požadavek ponechání expozice pouze na sekuritizaci, která je předmětem investice. Požadavek ponechání expozice by se neměl vztahovat na nakoupené pohledávky vzniklé z činnosti podniku, které jsou převedeny, nebo prodány za sníženou cenu za účelem financování této činnosti. Příslušné orgány by měly uplatňovat rizikovou váhu v souvislosti s nesplněním povinností provádět hloubkovou kontrolu a řídit rizika, pokud jde o sekuritizaci v případě závažnějších porušení politik a postupů, které jsou relevantní pro analýzu podkladových rizik. Komise by měla rovněž posoudit, zda by zamezení vícenásobnému uplatňování požadavků na zachování expozice mohlo usnadňovat praktiky pro obcházení požadavku na zachování expozice a zda orgány účinně uplatňují pravidla pro sekutarizace.*
- (39) Za účelem řádného posouzení rizik vznikajících ze sekuritizovaných expozic u obchodního i investičního portfolia by měla být prováděna hloubková kontrola. Povinnost provádět hloubkovou kontrolu by navíc měla být přiměřená. Postupy hloubkové kontroly by měly přispívat ke zvyšování vzájemné důvěry mezi původci, sponzory a investory. Je proto žádoucí, aby byly řádně zveřejněny podstatné informace týkající se těchto postupů.
- (40) V případech, kdy úvěrová instituce nebo investiční podnik vytvoří expozici vůči vlastnímu mateřskému podniku nebo vůči jiným dceřiným podnikům tohoto mateřského podniku, je zapotřebí zvláštní obezřetnosti. Řízení expozice úvěrových institucí a investičních podniků by se mělo uskutečňovat zcela samostatně a v souladu se zásadami řádné správy bez ohledu na jakékoliv jiné okolnosti. V oblasti velkých expozic by měly být stanoveny zvláštní normy, včetně přísnějších omezení, pro expozici úvěrové instituce vůči vlastní skupině. Takové normy se však nemusí použít, je-li mateřským podnikem finanční holdingová společnost nebo úvěrová instituce, nebo jsou-li jinými dceřinými podniky buď úvěrové či finanční instituce nebo podniky pomocných služeb, pokud se na všechny podniky vztahuje dohled nad úvěrovou institucí na konsolidovaném základě.
- (41) Vzhledem k tomu, že pravidla týkající se kapitálových požadavků jsou citlivá vůči riziku, je žádoucí průběžně přezkoumávat, zda mají významný dopad na hospodářský cyklus. Komise s přihlédnutím k příspěvku Evropské centrální banky by měla o těchto tématech podávat zprávy Evropskému parlamentu a Radě.

- (42) Kapitálové požadavky na obchodníky s komoditami, včetně těch obchodníků, kteří jsou v současné době vyňati z působnosti směrnice 2004/39/ES, by měly být přezkoumány.
- (43) Liberalizace trhů s plynem a elektřinou je z hospodářského i politického hlediska důležitým cílem Unie. Kapitálové požadavky a další obezřetnostní pravidla, které mají být použity na podniky působící na těchto trzích, musí být proto přiměřené a neměly by neoprávněně bránit uskutečnění liberalizace. Tento cíl by měl být zohledněn zejména při provádění přezkumu tohoto nařízení.
- (44) Úvěrové instituce a investiční podniky, které investují do resekuritizací, by měly postupovat s náležitou péčí i ve věci podkladových sekuritizací a nesekuritizovaných expozic, které jsou základem výsledných resekuritizací. Úvěrové instituce a investiční podniky by měly posoudit, zda expozice v rámci programů obchodních cenných papírů zajištěných aktivy (ABCP) představují resekuritizované expozice, včetně expozic v rámci programů s přednostními tranšemi obsahujícími samostatná seskupení celých úvěrů, z nichž žádný nepředstavuje sekuritizovanou či resekuritizovanou expozici, a u nichž ochranu jednotlivých investic před první ztrátou poskytuje subjekt prodávající úvěry. Ve druhém ze zmíněných případů by likviditní facilita příslušného seskupení většinou neměla být považována za resekuritizovanou expozici, neboť tato facilita představuje tranši jediného seskupení aktiv (tj. příslušného seskupení celých úvěrů), jež neobsahuje žádné sekuritizované expozice. Oproti tomu úvěrové posílení v rámci celého programu, které by se vztahovalo pouze na některé ze ztrát přesahující ochranu poskytovanou prodávajícím napříč jednotlivými seskupeními, by většinou představovalo tranšování rizika seskupení skládajícího se z většího počtu aktiv a obsahujícího alespoň jednu sekuritizovanou expozici, a bylo by tudíž resekuritizovanou expozicí. Avšak v případě, že je tento program plně financován pomocí jediného druhu obchodního cenného papíru a pokud úvěrové posílení v rámci celého programu nepředstavuje resekuritizaci nebo pokud je obchodní cenný papír plně podporován sponzorující úvěrovou institucí nebo investičním podnikem, v důsledku čehož je investor do obchodního cenného papíru fakticky vystaven riziku selhání sponzora místo riziku spojenému s podkladovým seskupením či podkladovými aktivy, pak by tento obchodní cenný papír neměl být obecně považován za resekuritizovanou expozici.
- (45) Ustanovení o obezřetném oceňování pro obchodní portfolio by měla platit pro všechny nástroje oceňované reálnou hodnotou v obchodním i investičním portfolio úvěrových institucí a investičních podniků. Mělo by být vyjasněno, že pokud by uplatnění obezřetného oceňování vedlo k nižší zůstatkové hodnotě, než jaká byla původně evidována v účetnictví, měla by být absolutní hodnota rozdílu odečtena od kapitálu.
- (46) Úvěrové instituce a investiční podniky by měly mít možnost volby, zda u sekuritizovaných pozic, jež podle tohoto nařízení obdrží rizikovou váhu 1 250 %, použijí kapitálový požadavek, nebo je odečtou od položek kmenového kapitálu tier 1 bez ohledu na to, zda jsou pozice součástí obchodního či investičního portfolio.
- (47) Instituce, které jsou původci nebo sponzory, by neměly mít možnost obcházet zákaz skryté podpory využitím svých obchodních portfolio k poskytnutí takové podpory.

- (48) Směrnice 2006/48/ES zavedla preferenční rizikovou váhu v rámci standardizovaného přístupu pro expozice vůči malým nebo středním podnikům nebo fyzickým osobám a možnost, aby instituce používaly přístupy založené na interním ratingu, v jejichž rámci samy určí rizikovou váhu, odrážející vhodnost jejich vlastních kritérií upisování. Preferenční rizikové váhy by měly být stanoveny i v tomto nařízení. Možné klady snížení rizikových vah nebo rozšíření jejich uplatňování na více expozic by měly být přezkoumány do 24 měsíců od okamžiku, kdy nařízení vstoupí v platnost. Tento přezkum by měl vycházet z důkazů a přihlídnout ke spolehlivým údajům o úvěrových ztrátách z expozic vůči malým nebo středně velkým podnikům nebo fyzickým osobám v průběhu celého hospodářského cyklu. Pozornost je zapotřebí věnovat také dopadu na půjčování spotřebitelům v kontextu tohoto přezkumu.
- (48a) *Expozicím vůči ústředním vládám a centrálním bankám členských států, pokud jsou denominovány a financovány v národní měně dané ústřední vlády a centrální banky, by se měla přidělit riziková váha 0 % za předpokladu, že příslušný členský stát plní své závazky podle článku 126 SFEU, s přihlédnutím k příslušným protokolům k SFEU.***
- (48b) *Komise by měla do 1. ledna 2014 předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu s návrhy řešení, jak tuto rizikovou váhu co nejdříve odpovídajícím způsobem upravit, přičemž je třeba brát v úvahu možné destabilizační účinky, jež mohou být spojeny s předkládáním takovýchto návrhů v době, kdy na trhu panuje napětí.***
- (49) Aniž jsou dotčena zpřístupňování údajů výslovně požadovaná tímto nařízením, cílem požadavků na zpřístupnění by mělo být poskytnout účastníkům trhu přesné a komplexní informace ohledně rizikového profilu jednotlivých institucí. Úvěrové instituce a investiční podniky by proto měly být povinny zpřístupňovat doplňující informace výslovně uvedené v tomto nařízení, pokud je takové zpřístupnění nezbytné k naplnění uvedeného cíle.
- (49a) *Zatímco se uznává význam obchodní důvěrnosti na konkurenčním trhu, neměla by být nadřazována nad finanční stabilitu a přiměřenost informací pro investory.***
- (50) Pokud externí rating sekuritizované pozice zahrnuje účinek zajištění úvěrového rizika poskytovaného investiční institucí samotnou, neměla by mít daná instituce možnost získat prospěch z nižší rizikové váhy vyplývající z tohoto zajištění rizika. Nemělo by dojít k odpočtu sekuritizace od kapitálu, existují-li jiné způsoby určení rizikové váhy v souladu se skutečným rizikem pozice, které neberou takové zajištění úvěrového rizika v úvahu.
- (51) Vzhledem k nedávným špatným výsledkům by standardy interních modelů pro výpočet kapitálových požadavků souvisejících s tržním rizikem měly být zpřísněny. Zejména je třeba doplnit jejich způsob zachycování rizik, pokud jde o úvěrová rizika v obchodním portfoliu. Kromě toho by kapitálové požadavky měly obsahovat složku odpovídající stresovým podmínkám, která by kapitálové požadavky zpřísnila s ohledem na zhoršující se podmínky na trhu a omezila procyklický potenciál. Úvěrové instituce a investiční podniky by měly také provést reverzní zátěžové testy, aby vyzkoušely, které scénáře by mohly ohrozit životaschopnost instituce, s výjimkou

- případu, kdy mohou prokázat, že takový test je zbytečný. Vzhledem k nedávným konkrétním obtížím, které vznikly při zacházení se sekuritizovanými pozicemi pomocí přístupů založených na interních modelech, by měla být možnost úvěrových institucí a investičních podniků modelovat rizika sekuritizace v obchodním portfoliu omezena a automaticky by měl být pro sekuritizované pozice v obchodním portfoliu povinný standardizovaný kapitálový požadavek.
- (52) Toto nařízení stanoví omezené výjimky pro některé činnosti obchodování s korelací, podle kterých může instituci její orgán dohledu povolit vypočítat komplexní rizikový kapitálový požadavek za předpokladu, že budou dodrženy přísné požadavky. V takových případech by tyto činnosti instituce měly podléhat kapitálovému požadavku rovnajícímu se buď kapitálovému požadavku vypočtenému v souladu s vnitřním postupem, nebo 8 % kapitálového požadavku ke specifickému riziku vypočtenému v souladu se standardizovanou metodou podle toho, který je vyšší. Tyto expozice by neměly podléhat požadavku k dodatečnému riziku, nýbrž by měly být začleněny do měření hodnoty v riziku a do měření stresové hodnoty v riziku
- (53) S přihlédnutím k povaze a objemu neočekávaných ztrát, které úvěrové instituce a investiční podniky během finanční a hospodářské krize utrpěly, je nezbytné dále zlepšovat kvalitu a harmonizaci kapitálu, který musí mít úvěrové instituce a investiční podniky k dispozici. To by mělo zahrnovat zavedení nové definice základních prvků kapitálu, který je k dispozici pro absorpci neočekávaných ztrát v okamžiku, kdy nastanou, vylepšení definice hybridního kapitálu a jednotné změny obezřetnostního dohledu nad kapitálem. Je rovněž zapotřebí výrazně navýšit úroveň kapitálu, včetně nových kapitálových ukazatelů se zaměřením na základní prvky kapitálu, který je k dispozici pro absorpci neočekávaných ztrát v okamžiku, kdy nastanou.
- (53a) *Existují různé druhy expozic v oblasti financování obchodu, ale některé prvky mají společné: vyznačují se například nízkou hodnotou, krátkým trváním a identifikovatelným zdrojem splácení. Opírají se o pohyb zboží a služeb, který je základem reálné ekonomiky a většinou podporuje malé společnosti při naplňování jejich běžných potřeb, čímž vytváří hospodářský růst a pracovní příležitosti. Přítoky a odtoky jsou obvykle vyrovnány a riziko likvidity je tak omezeno.*
- (53b) *Toto nařízení by nemělo mít vliv na schopnost příslušných orgánů zachovat procesy předběžného schvalování úvěrů u smluv týkajících se nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 a tier 2. V těchto případech by tyto kapitálové nástroje mohly být vypočteny pouze vůči vedlejšímu kapitálu tier 1 a tier 2 institucí, a to poté, co byly tyto procesy schvalování úvěrů úspěšně dokončeny.*
- (54) Za účelem posílení tržní disciplíny a finanční stability je nezbytné zavést podrobnější požadavky na zpřístupňování formy a povahy regulativního kapitálu, změny obezřetnostního dohledu, *dohody o zpětném odkupu a zajištěné financování* učiněné proto, aby se zajistilo, že investoři a vkladatelé jsou dostatečně dobře informováni o solventnosti úvěrových institucí a investičních podniků.
- (54a) *Je dále nezbytné, aby orgány dohledu měly informace, alespoň v souhrnném smyslu, o úrovni dohod institucí o zpětném odkupu, výpůjček cenných papírů a všech formách břemen nebo ujednání o zpětném získání. Tyto informace by měly být*

předávány do registrů obchodních údajů nebo centrálního depozitáře cenných papírů s cílem umožnit přístup mimo jiné orgánu EBA, ESMA, příslušným orgánům, ESRB a příslušným centrálním bankám a ESCB. V likvidačních řízeních by neregistrovaná ujednání o zpětném získání neměla mít právní účinek.

- (55) Měla by být zavedena nová definice kapitálových a regulativních kapitálových požadavků způsobem, který zohledňuje skutečnost, že existují rozdílné vnitrostátní výchozí body a okolnosti, přičemž úvodní odchylky nových norem by se měly během přechodného období odstranit. Za účelem zajištění řádné kontinuity úrovně kapitálu budou existující kapitálové injekce poskytované veřejným sektorem zachovány po dobu přechodného období. *Kromě toho nelze vyloučit, že obdobné kapitálové injekce poskytované veřejným sektorem nebudou nutné v budoucnosti za účelem zachování finanční stability. V takovém případě by příslušné orgány měly mít možnost volit z co největšího počtu řešení, včetně kapitálových nástrojů, které nemusí splňovat všechna kritéria pro kapitálové nástroje kmenového kapitálu tier 1 zřízené za běžné situace. Schopnost těchto nástrojů absorbovat ztráty v plné míře se může jevit jako obzvláště relevantní, mohlo by však být vhodné je vybavit také například fixním, preferenčním nebo rozšířeným rozdělením výnosů, čímž by se kompenzovalo riziko zásahu v případě krize. Méně relevantním kritériem by na druhou stranu mohla být trvalá povaha těchto nástrojů. Zváží-li se specifické potřeby spojené s krizovou situací a okolnosti takovéto situace, mělo by být umožněno, aby pro účely tohoto nařízení orgán EBA na základě odůvodněné žádosti a ve spolupráci s příslušnými orgány přistupoval k těmto nástrojům jako k nástrojům, jež jsou rovnocenné nástrojům kmenového kapitálu třídy 1.*
- (56) Směrnice 2006/48/ES vyžadovala, aby úvěrové instituce měly do 31. prosince 2011 k dispozici kapitál, který je vyšší nebo se rovná stanoveným minimálním částkám. Vzhledem k současné situaci v bankovníctví a k prodloužení přechodných ustanovení týkajících se kapitálu přijatých Basilejským výborem pro bankovní dohled je vhodné na omezenou dobu znovu zavést spodní hranici, dokud nebudou zavedeny dostatečné výše kapitálu v souladu s přechodnými ustanoveními o kapitálu podle tohoto nařízení, která budou postupně zaváděna v letech 2013 až 2019. V případě skupin, které zahrnují velké bankovní nebo investiční podniky a pojišťovny, platí zvláštní pravidla stanovená ve směrnici 2002/87/ES o finančních konglomerátech, která řeší toto „dvojitě započtení“ kapitálu. Směrnice 2002/87/ES vychází z mezinárodně dohodnutých zásad řešení rizik napříč odvětvími. Tento návrh posiluje způsob použití těchto pravidel finančních konglomerátů na skupiny bank a investičních podniků, aby se zajistilo jejich silnější a jednodušší provádění. Veškeré další nezbytné změny bude řešit přezkum směrnice 2002/87/ES, který má být proveden v roce 2012.
- (56a) *Jako doplňující informaci k zavedení nového kapitálového rámce je třeba zmínit doporučení EBA, aby byla pro velké banky v Unii stanovena povinnost vytvořit výjimečnou a dočasnou rezervu tak, aby poměr kmenového kapitálu tier 1 dosáhl do konce června 2012 výše 9 %. Tento požadavek je třeba uvítat jako opatření, jež posílí důvěru ve stabilitu bankovního trhu Unie. Je však třeba nalézt konzistentní přístup, který by spojil jak toto opatření, jež se vztahuje pouze na některé evropské banky, tak i všeobecné zavedení nového kapitálového rámce. Současně je třeba zohlednit cíl, kterým je posílení proticyklického charakteru rámce dohledu. Komise by proto měla*

co nejdříve a v každém případě [před konečným přijetím tohoto nařízení] navrhnout vhodné kroky, jak tato opatření sladit.

- (57) Finanční krize zdůraznila, že úvěrové instituce a investiční podniky výrazně podcenily úroveň úvěrového rizika protistrany související s mimoburzovními (OTC) deriváty. To podnítilo vedoucí představitele skupiny G20, kteří v září 2009 vyzvali k tomu, aby bylo více OTC derivátů zúčtováváno prostřednictvím centrální protistrany. Zároveň vyžadovali, aby OTC deriváty, které nemohou být zúčtovány centrálně, podléhaly vyšším kapitálovým požadavkům, aby se řádně zohlednila vyšší rizika s nimi spojená.
- (57a) *Směrnice 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) zavedla při harmonizaci systému platného pro pojišťovny a zajišťovny změny, které mají zajistit finanční stabilitu a poctivost takovýchto podniků, přičemž sleduje zásadní cíl spočívající ve stabilizaci trhů.*

Je však třeba patřičně zohlednit to, že v členských státech existují pojišťovny s akciemi kotovanými na regulovaném trhu podléhající dozoru příslušných kontrolních orgánů členských států, které provozují pojišťovací činnost dle obchodního modelu omezeného finančního rizika, jenž se vyznačuje umírněným využíváním finančního pákového efektu (ne více než pětinásobku), nízkou ochotou investičního rizika a vysokým procentním podílem zisku hlavního oboru pojišťovací činnosti. Takovéto pojišťovny proto mají nižší rizikový profil v porovnání s podobnými společnostmi, které využívají mnoho různých modelů činnosti, přičemž některé zahrnují i finanční složku.

V Evropské unii vykazují pojišťovny nízké systémové riziko, a to i díky obecně opatrnější investiční politice, a dopady finanční krize a krize finančních trhů, k níž došlo v roce 2008 a která snížila ziskovost finančních institucí, nijak zásadně nedolehly na pojišťovny, které byly i nadále ziskové a vykazovaly relativně stabilní marže.

Tato stabilita se během posledních let odrazila mimo jiné také v pohybech akcií pojišťoven s akciemi kotovanými na regulovaných trzích Evropské unie, které se na rozdíl od finančních institucí i od obecné tendence k recesi trhů do značné míry vyhnuly strukturálnímu snížení hodnoty hodnoty kapitálu.

Nekontrolní podíly v takových pojišťovnách, které fungují dle modelu činnosti s omezeným finančním rizikem, lze tedy považovat za rovnocenné podílům v dalších průmyslových podnicích a je možné na ně vztahovat specifická pravidla pro odpočet od položek základního kapitálu, jak stanoví kontrolní orgány členských států pro takovéto podniky.

- (58) Na základě výzvy vedoucích představitelů skupiny G20 Basilejský výbor pro bankovní dohled podstatným způsobem změnil režim úvěrového rizika protistrany v rámci Basel III. Očekává se, že rámec Basel III výrazně navýší kapitálové požadavky související s OTC deriváty a financováním cenných papírů prováděným úvěrovými institucemi a investičními podniky a vytvoří důležité pobídky pro úvěrové instituce a investiční podniky pro využívání centrální protistrany. Dále se očekává, že rámec Basel III poskytne pobídky pro posílení řízení rizika pro úvěrové expozice

- protistrany a zreviduje stávající režim pro řešení expozic úvěrového rizika protistrany vůči centrálním protistranám.
- (59) Instituce by měly mít k dispozici dodatečný kapitál v důsledku rizika úprav v úvěrovém ocenění plynoucím z OTC derivátů. Instituce by rovněž měly při výpočtu kapitálových požadavků pro úvěrové riziko protistrany, které pramení z OTC derivátů a transakcí pro financování cenných papírů vůči některým finančním institucím, používat vyšší korelaci. Úvěrové instituce a investiční podniky by rovněž měly výrazně zlepšit měření a řízení úvěrového rizika protistrany prostřednictvím lepšího ošetření rizik pozitivní korelace, protistran využívajících ve velké míře pákového efektu a kolaterálu, společně se souvisejícím posílením v oblastech zpětného a zátěžového testování.
- (60) Obchodní expozice vůči centrálním protistranám obvykle využívají mnohostranného vzájemného započtení a mechanismu sdílení ztrát, jež poskytují centrální protistrany. Díky tomu je s nimi spojeno velmi nízké úvěrové riziko protistrany, a proto by měly podléhat velmi nízkým kapitálovým požadavkům. Tento požadavek by měl být zároveň kladný, aby se zajistilo, že úvěrové instituce a investiční podniky budou sledovat a monitorovat expozice vůči centrálním protistranám v rámci řádného řízení rizik a uvědomí si, že ani obchodní expozice vůči centrálním protistranám nejsou bezrizikové.
- (61) Fond centrální protistrany pro riziko selhání představuje mechanismus, který umožňuje sdílení (sloučení prostředků) ztrát mezi zúčtujícími členy centrální protistrany. Použije se v případě, že jsou ztráty, které utrpěla centrální protistrana po selhání zúčtujícího člena, větší než marže a příspěvky zúčtujícího člena do fondu pro riziko selhání a jakákoli jiná obrana, kterou může centrální protistrana použít před tím, než využije příspěvků zbývajících zúčtujících členů do fondu pro riziko selhání. V souvislosti s tím je riziko ztráty spojené s expozicí z příspěvků fondu pro riziko selhání vyšší než riziko spojené s obchodními expozicemi. A proto by tento typ expozic měl podléhat vyššímu kapitálovému požadavku.
- (62) „Hypotetický kapitál“ centrální protistrany by měl představovat veličinu, která je zapotřebí pro stanovení kapitálového požadavku pro expozice zúčtujícího člena na základě jeho příspěvků do fondu centrální protistrany pro riziko selhání. Neměl by být vnímán jinak. Zejména by neměl být vnímán jako výše kapitálu, který je centrální protistrana povinna mít k dispozici na základě požadavku příslušného orgánu.
- (63) Přezkum ošetření úvěrového rizika protistrany, a zejména zavedení vyšších kapitálových požadavků pro dvoustranné smlouvy o derivátech za účelem zohlednění vyššího rizika, které tyto smlouvy představují pro finanční systém, je nedílnou součástí úsilí Komise zajistit efektivní, bezpečné a zdravé derivátové trhy. Toto nařízení tudíž doplňuje návrh Komise o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ze dne 15. září 2010.
- (64) Roky, které předcházely finanční krizi, byly charakteristické nadměrným nárůstem expozic úvěrových institucí a investičních podniků ve vztahu k jejich kapitálu (pákový efekt). Během finanční krize byly finanční instituce a investiční podniky donuceny v důsledku ztrát a nedostatku finančních prostředků v krátké době významným

- způsobem snížit své zadlužení. To zesílilo tlaky na snížení cen aktiv, a tím vznikly úvěrovým institucím i investičním podnikům další ztráty, což následně vedlo k dalšímu snížení jejich kapitálu. V konečném důsledku tato negativní spirála způsobila snížení dostupnosti úvěrů pro reálnou ekonomiku a hlubší a delší krizi.
- (65) Kapitálové požadavky vycházející z rizik jsou zásadní pro zajištění dostatečného kapitálu pro krytí neočekávaných ztrát. Nicméně krize ukázala, že jen tyto požadavky nestačí, aby zabránily úvěrovým institucím a investičním podnikům, aby podstupovaly nadměrné a neudržitelné pákové riziko.
- (66) V září 2009 se vedoucí představitelé skupiny G20 zavázali k vytvoření mezinárodně dohodnutých pravidel, aby odradili od nadměrného pákového efektu. Za tímto účelem podpořili zavedení pákového poměru jako doplňujícího měřítko pro rámec Basel II.
- (67) V prosinci 2010 Basilejský výbor pro bankovní dohled zveřejnil pokyny, kterými se stanoví metodika výpočtu pákového poměru. Tato pravidla předpokládají období pozorování, které bude probíhat od 1. ledna 2013 do 1. ledna 2017 a během něhož bude monitorován pákový poměr, jeho složky a chování ve vztahu k požadavku založenému na riziku. Na základě výsledků období pozorování Basilejský výbor pro bankovní dohled v první polovině roku 2017 učiní případné konečné úpravy definice a kalibrace pákového poměru, aby z něj mohlo být od 1. ledna 2018 učiněno závazné měřítko na základě náležitého přezkumu a kalibrace. ■
- (68) Pákový poměr představuje nový nástroj pro regulaci a dohled, který má Unie k dispozici. V souladu s mezinárodními dohodami by měl být nejprve zaveden jako doplňkový prvek, který mohou příslušné orgány dle vlastního uvážení uplatňovat na jednotlivé instituce. Ohlašovací povinnosti institucí by umožnily řádný přezkum a kalibraci, aby se od 1. ledna 2018 mohl stát závaznou mírou.
- (69) Při přezkoumávání dopadu pákového poměru na různé obchodní modely by měla být věnována pozornost zejména obchodním modelům, které jsou považovány za modely s malou mírou rizika, jako jsou hypoteční úvěry a specializované úvěry u regionálních vlád, místních orgánů nebo subjektů veřejného sektoru.
- (69a) *Proticyklická rezerva by měla být zaměřena pouze na systémová rizika, která jsou spojena s obdobími nadměrného růstu úvěrů. Systémová rizika vznikající na základě jiných faktorů by měla být řešena jinými makrobezpečnostními nástroji, které je nutno teprve vytvořit.***
- (70) Aby bylo možno přezkum provést, měly by úvěrové instituce a investiční podniky v průběhu období pozorování v rámci interního postupu pro hodnocení kapitálové přiměřenosti monitorovat úroveň a změny pákového poměru i pákové riziko. Tento monitoring by měl být součástí procesu kontroly ze strany orgánů dohledu.
- (71) Omezení pohyblivých odměn představují důležitý prvek pro zajištění, že úvěrové instituce a investiční podniky obnoví úroveň kapitálu při provozu v rozsahu kapitálové rezervy. Úvěrové instituce a investiční podniky již nyní podléhají zásadě, která stanoví, že odměny a individuálně vyplácené částky pohyblivých odměn pro ty kategorie zaměstnanců, jejichž pracovní činnosti mají podstatný vliv na celkový

- rizikový profil dané instituce, musí být udržitelné s ohledem na finanční situaci instituce. Za účelem zajištění, aby instituce včas obnovila úroveň kapitálu, je vhodné sjednotit udělování variabilních odměn a zvláštních penzijních výhod se ziskovou situací instituce v průběhu jakéhokoli období, kdy není splněn požadavek kombinovaných rezerv.
- (72) Pro řádné zásady odměňování mají zásadní význam vhodné struktury řízení, transparentnost a zpřístupňování informací. V zájmu zajištění dostatečné transparentnosti struktur odměňování a souvisejícího rizika pro trh by úvěrové instituce a investiční podniky měly zpřístupňovat podrobné informace o svých zásadách, postupech odměňování a o částkách uváděných z důvodu důvěrnosti jako souhrnné pro ty zaměstnance, jejichž pracovní činnosti mají podstatný vliv na celkový rizikový profil dané úvěrové instituce nebo investičního podniku. Uvedené informace by měly být k dispozici všem zúčastněným stranám.
- (72a) *Uznání ratingové agentury jako externí ratingové agentury (ECAI) by nemělo přispět k dalšímu uzavírání trhu, kterému již nyní dominují tři hlavní podniky. Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) by spolu s centrálními bankami měl zajistit, aby bylo za externí ratingovou agenturou uznáno více ratingových agentur, aniž by proces uznávání zjednodušily nebo zmírnily nároky, a tímto způsobem otevřít trh dalším podnikům.*
- (73) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46 ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁸ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů⁹ se plně použijí na zpracování osobních údajů pro účely tohoto nařízení.
- (74) Úvěrové instituce a investiční podniky by měly mít k dispozici *diverzifikovanou* zásobu likvidních aktiv, která mohou použít pro pokrytí potřeby likvidity v období krátkodobého nedostatku likvidity, *což by se mělo odrážet v definici ukazatele krytí likviditou. Tyto požadavky by se proto neměly vztahovat pouze na společnosti definované v tomto nařízení. Koncentrace aktiv a přílišné spoléhání se na tržní likviditu vytváří systémové riziko pro finanční sektor, jemuž je třeba předejít. Bylo by proto vhodné podpořit diverzifikovanou a vysoce kvalitní rezervu likvidity skládající se z různých kategorií aktiv. Během počátečního období pozorování by proto měla být zohledněna široká škála kvalitních aktiv. Při vytváření jednotné definice likvidních aktiv by se za aktiva s extrémně vysoce likviditou a úvěrovou kvalitou považovaly přinejmenším vládní dluhopisy a kryté dluhopisy, s kterými je obchodováno na transparentních trzích s trvalým obratem v průběhu krize finančních trzích v letech 2007 až 2009. Když úvěrové instituce a investiční podniky tyto zásoby likvidity použijí, měly by vypracovat plán pro obnovu zásob likvidních aktiv a příslušné orgány by měly zajistit přiměřenost tohoto plánu a jeho realizaci.*

⁸ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁹ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (75) Zásoby likvidních aktiv by měly být k dispozici neustále pro pokrytí odtoku likvidních prostředků. Úroveň potřeby likvidity v období krátkodobého nedostatku likvidity by měla být stanovena standardizovaným způsobem za účelem zajištění jednotného standardu spolehlivosti a rovných podmínek. Je nutné zajistit, aby toto standardizované stanovení nemělo žádné nezamýšlené důsledky pro finanční trhy, poskytování úvěrů a hospodářský růst, a je rovněž nutné přihlídnout k různým obchodním a *investičním* modelům a prostředí financování úvěrových institucí a investičních podniků v Unii. **I** proto by požadavek krytí likvidity měl podléhat období pozorování. Na základě pozorování a s podporou Evropského orgánu pro bankovníctví by Komise měla potvrdit nebo upravit požadavek krytí likviditou pomocí aktu v přenesené pravomoci *s cílem umožnit jeho včasné zavedení. Pokud by však byl v rámci postupu spolurozhodování předložen návrh tohoto nařízení či směrnice [vloží OP] v blízké budoucnosti, vyžadoval by si význam tohoto opatření, aby bylo do tohoto návrhu zahrnuto.*
- (75a) *Nemůže být považováno za samozřejmé, že se úvěrovým institucím nebo investičním podnikům dostane od jiných úvěrových institucí nebo investičních podniků náležejících do stejné skupiny likvidní podpory, pokud se budou nacházet v situaci, kdy by měly problém dostat svým platebním závazkům. Příslušné orgány by však měly mít rovněž možnost za přísných podmínek a na základě individuální dohody všech příslušných zúčastněných orgánů upustit od uplatňování tohoto ukazatele krytí likvidity na jednotlivé úvěrové instituce nebo investiční podniky a uložit těmto úvěrovým institucím nebo investičním podnikům konsolidovaný požadavek, s cílem umožnit institucím, aby spravovaly svou likviditu centrálně na úrovni skupiny nebo podskupiny.*
- (75b) *EBA by měl ve spolupráci s ESRB vydat pokyny k zásadám pro používání zásob likvidity v krizové situaci.*
- (75c) *Stejně tak v případě, že od uplatňování požadavku upuštěno není a požadavek krytí likvidity se stane závazným, by pro likvidní toky mezi dvěma institucemi, které náleží do stejné skupiny a podléhají dohledu na konsolidovaném základě, měly platit preferenční úroveň přítoků a odtoků pouze v případech, kdy jsou zavedeny všechny nezbytné záruky. Takové zvláštní preferenční zacházení by mělo být úzce vymezeno a podmíněno splněním řady přísných a objektivních podmínek. Ke zvláštnímu postupu pro určitý tok uvnitř skupiny by mělo být přistoupeno po určení konkrétní úrovně přítoků a odtoků mezi institucí a protistranou pomocí metodiky využívající objektivní kritéria a parametry. Na základě pozorování a s podporou zprávy Evropského orgánu pro bankovníctví by Komise měla stanovit tato zvláštní zacházení uvnitř skupiny, metodiku spolu s objektivními kritérii, s nimiž souvisí, stejně jako podmínky společného rozhodnutí pro posuzování těchto kritérií pomocí aktu postupem spolurozhodování v souladu s článkem 481 tohoto nařízení.*
- (76) Kromě krátkodobé potřeby likvidity by si měly úvěrové instituce a investiční podniky rovněž vytvořit struktury financování, které jsou stabilní v dlouhodobém horizontu. V prosinci 2010 Basilejský výbor pro bankovní dohled schválil povýšení ukazatele čistého stabilního financování (Net Stable Funding Ratio, NSFR) na minimální standard do 1. ledna 2018, a dále schválil, že zavede přísné postupy vykazování za účelem monitorování tohoto ukazatele během přechodného období a bude pokračovat

v přezkumu dopadů těchto standardů na finanční trhy, poskytování úvěrů a hospodářský růst, přičemž bude podle potřeby řešit případné nezamýšlené důsledky. Tím Basilejský výbor pro bankovní dohled schválil, že NSFR bude podléhat období pozorování a bude zahrnovat doložku o přezkumu. V tomto kontextu by Evropský orgán pro bankovníctví měl na základě vykazování, které vyžaduje toto nařízení, posoudit, jak navrhnout požadavek stálého financování. Na základě tohoto posouzení by Komise měla podat zprávu Radě a Evropskému parlamentu a uvést jakékoli vhodné návrhy pro zavedení takového požadavku do roku 2018.

- (76a) *Jakmile budou takováto příslušná opatření stanovena, je důležité, aby finanční instituce předjímaly hladký a včasný přechod na dané normy, jelikož jakékoli prodloužení by navýšilo náklady přechodu a oslabilo finanční stabilitu. Je proto vhodné, aby příslušné orgány byly oprávněny vybírat poplatky v zájmu povzbuzení hladkého přechodu. Příslušné orgány by měly zajistit, aby poplatky byly stanoveny tak, aby přispívaly k finanční stabilitě.*
- (77) Nedostatky ve správě a řízení společnosti v řadě úvěrových institucí a investičních podniků přispěly k nadměrnému a neopatrnému riskování v bankovním sektoru, které vedlo k selhání jednotlivých institucí a k systémovým problémům.
- (78) Aby bylo možno monitorovat postupy správy a řízení institucí a zlepšit disciplínu na trhu, měly by úvěrové instituce a investiční podniky zveřejňovat mechanismy pro správu a řízení společnosti. Jejich řídicí orgány by měly schvalovat a zveřejňovat prohlášení, které ujistí veřejnost, že jsou tyto mechanismy dostatečné a účinné.
- (78a) *S cílem zohlednit různorodost obchodních modelů finančních institucí na jednotném trhu by určité dlouhodobé strukturální požadavky, jako jsou ukazatel čistého stabilního financování a pákový poměr, měly být pečlivě posouzeny s cílem podpořit škálu řádných bankovních struktur, které slouží a měly by i nadále sloužit evropskému hospodářství.*
- (78b) *Pro zajištění trvalého poskytování finančních služeb domácnostem a firmám je struktura stabilního financování nezbytná. Dlouhodobé toky financování ve finančních systémech založených na bankách v mnoha členských státech se mohou obecně vyznačovat odlišnými charakteristikami oproti tokům zavedeným na jiných mezinárodních trzích. Mimoto mohly být v jednotlivých členských státech vytvořeny specifické struktury financování, jejichž cílem je zajistit stabilní financování dlouhodobých investic, včetně decentralizovaných bankovních struktur pro směrování likvidity či specializovaných cenných papírů krytých hypotečními úvěry, s kterými se obchoduje na vysoce likvidních trzích či jsou vítanou investicí pro dlouhodobé investory. Tyto strukturální faktory by měly být pečlivě zváženy.*
- Za tímto účelem je tedy zásadní, aby poté, co Basilejský výbor dokončí návrhy o omezení nestabilního financování, EBA a ESRB na základě požadavku na podávání zpráv stanoveného tímto nařízením vyhodnotily, jakým způsobem vytvořit požadavek stabilního financování za plného zohlednění různorodosti struktur financování v rámci evropského bankovního trhu, a to předtím, než budou k 1. 1. 2018 zavedeny specifická ustanovení stanovující institucím povinnost zachovávat stabilní financování. Jakmile budou návrhy Basilejského výboru ohledně rezerv likvidity a ohledně limitů neudržitelného financování dokončeny, je třeba, aby Komise navrhla*

právní předpisy k definování zvláštních standardů do jednoho roku po obdržení každého specifického doporučení.

- (78 c) *Diferencovaný pákový poměr je základním nástrojem k zachování finanční stability v Unii. V souladu s mezinárodními dohodami by měl být nejprve zaveden jako doplňkový prvek, který mohou příslušné orgány dle vlastního uvážení uplatňovat na jednotlivé instituce. Ohlašovací povinnosti institucí by umožnily řádný přezkum a kalibraci, aby se od 1. ledna 2018 mohl stát závaznou mírou. Pákový poměr by měl být rozlišován podle toho, zda instituce využívají obchodního modelu založeného na činnostech s nízkými riziky a nízkými maržemi zisku, které mohou být stabilní s poměrně vysokým pákovým poměrem, a to za předpokladu, že spoléhají na stabilní struktury financování. Oproti tomu mohou existovat instituce s obchodním modelem, který je založen na rizikovějších činnostech s vyššími zisky, které by měly využívat pouze nižšího pákového poměru, zejména v případě velkých mezinárodních bank spoléhajících na velké komerční financování. Mimoto by mohlo být vhodné mít k dispozici různorodé pákové poměry.*
- (79) Aby bylo zajištěno postupné sblížení mezi úrovní kapitálu a obezřetnostními úpravami definice kapitálu v Unii a definice kapitálu stanovené v tomto nařízení v průběhu přechodného období, měly by být kapitálové požadavky obsažené v tomto nařízení zaváděny postupně. Je nezbytné zajistit, aby toto postupné zavádění bylo v souladu s posíleními, která v nedávné době uskutečnily členské státy, s ohledem na požadované úrovně kapitálu a definici kapitálu, která v členských státech platí. Proto by během přechodného období měly příslušné orgány stanovit v rámci definované spodní a horní meze, jak rychle je třeba zavést požadovanou úroveň kapitálu a obezřetnostní úpravy, které stanoví toto nařízení.
- (80) Aby byl zajištěn hladký přechod od odlišných obezřetnostních úprav, které v současné době členské státy používají, na soubor obezřetnostních úprav stanovený v tomto nařízení, měly by příslušné orgány mít možnost během přechodného období i nadále v omezené míře požadovat, aby instituce prováděly obezřetnostní úpravy kapitálu, které se od tohoto nařízení liší.
- (81) Aby se zajistilo, že instituce mají dostatek času na splnění nových požadovaných úrovní a definice kapitálu, měly by být některé kapitálové nástroje, které nespĺňují definici kapitálu stanovenou v tomto nařízení, odstraňovány postupně v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2021. Dále by některé nástroje podporované státem měly být po omezené období uznány zcela jako součást kapitálu.
- (82) Aby bylo možno zajistit postupný přechod na jednotná pravidla týkající se zpřístupňování informací ze strany institucí za účelem poskytnutí přesných a komplexních údajů ohledně rizikového profilu jednotlivých institucí účastníkům trhu, měly by být požadavky pro zpřístupňování informací zaváděny postupně.
- (83) S cílem přihlídnout k tržnímu vývoji a zkušenostem s uplatňováním tohoto nařízení by Komise měla předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávy, podle potřeby společně s případnými legislativními návrhy, o možných dopadech kapitálových požadavků na hospodářský cyklus, o kapitálových požadavcích k expozicím ve formě krytých dluhopisů, o velkých expozicích, o požadavcích na likviditu, o pákovém efektu, o expozicích vůči převedenému úvěrovému riziku, o úvěrovém riziku

protistrany a metodě původní expozice, o retailových expozicích, o definici použitelného kapitálu a o úrovni uplatňování tohoto nařízení.

- (83a) *Prvotním úkolem právního rámce pro úvěrové instituce by mělo být zajistit fungování základních služeb pro reálnou ekonomiku, zatímco se omezí riziko morálního hazardu. Strukturální oddělení retailových a investičních bankovních činností v rámci bankovních skupin bude jeden z hlavních nástrojů na podporu tohoto cíle. Žádné ustanovení v současné právní úpravě by proto nemělo bránit zavádění opatření, která by uskutečnění takového oddělení napomohla. Komise by měla provést analýzu možnosti dosažení takového oddělení v Unii a vypracovat zprávu Evropskému parlamentu a Radě doprovázenou legislativními návrhy.*
- (83b) *Toto nařízení, spolu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2012/.../EU [o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky], je klíčovým prvkem nového rámce pro dohled nad úvěrovými institucemi v Unii, mělo by však být doplněno rámcem pro krizové řízení krizí úvěrových institucí. Komise by proto měla předložit legislativní návrh k neprodlenému zavedení takového rámce v Unii.*
- (84) Za účelem specifikace požadavků stanovených v tomto nařízení měla by být na Komisi v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU přenesena pravomoc, pokud jde o technické úpravy tohoto nařízení týkající se vyjasnění definic pro zajištění jednotného uplatňování tohoto nařízení nebo se zřetelem na vývoj na finančních trzích; přizpůsobení terminologie a znění definic terminologii a znění definic v pozdějších relevantních aktech; ; změn ustanovení tohoto nařízení o kapitálu v důsledku vývoje účetních standardů nebo právních předpisů Unie, nebo s ohledem na sbližování postupů v oblasti dohledu; rozšíření seznamu kategorií expozic pro účely standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB se zřetelem k vývoji na finančních trzích; úprav hodnot ve vztahu k těmto kategoriím expozic se zřetelem k účinkům inflace; k úpravě seznamu a klasifikace podrozvahových položek; a k úpravě specifických ustanovení a technických kritérií pro zacházení s úvěrovým rizikem protistrany, pro standardizovaný přístup a přístup IRB, pro snižování úvěrového rizika, pro sekuritizaci, pro operační riziko, tržní riziko, likviditu, kapitálové rezervy, pákový efekt a pro zpřístupňování informací s cílem zohlednit vývoj na finančních trzích nebo vývoj účetních standardů nebo právních předpisů Unie, nebo s ohledem na sbližování postupů v oblasti dohledu a měření rizik a s ohledem na výsledky přezkumu v různých oblastech souvisejících s oblastí působnosti směrnice 2004/39/ES.
- (85) Na Komisi by měla být dále přenesena pravomoc k přijímání aktů podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o dočasné snížení úrovně kapitálu nebo rizikových vah vymezených v uvedeném nařízení se zřetelem ke zvláštním okolnostem; pro vyjasnění vynětí některých expozic z působnosti ustanovení uvedeného nařízení o vysokých expozicích; pro upřesnění částek nezbytných pro výpočet kapitálových požadavků pro obchodní portfolio s ohledem na vývoj v hospodářské a měnové oblasti; pro úpravu kategorií investičních podniků, kterým lze povolit výjimku z požadavku na kapitál s ohledem na vývoj na finančních trzích; pro vyjasnění požadavku, aby investiční podniky držely kapitál rovnající se jedné čtvrtině jejich fixních režijních nákladů za předchozí rok za účelem zajištění jednotného

- uplatňování tohoto nařízení; pro stanovení prvků kapitálu, od nichž se odečtou podíly na nástrojích příslušných subjektů držené institucí; pro zavedení dodatečných přechodných ustanovení týkajících se ošetření pojistně-matematických zisků a ztrát při měření definovaných příspěvkových penzijních závazků institucí; pro dočasné zvýšení úrovně kapitálu; a pro specifikaci požadavků na likviditu.
- (86) Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravné práce prováděla náležitě konzultace, včetně konzultací s odborníky. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit souběžné, včasné a náležitě předávání příslušných dokumentů Evropskému parlamentu a Radě.
- (87) *Poté, co ESRB a EBA vydají doporučení, by Komise měla být dále zmocněna k přijímání změn rizikových vah, požadavků na likviditu a pákový efekt a jiných omezitelných opatření s cílem reagovat na vývoj na trhu vyvolávající makrobezpečnostní rizika, a to formou aktů v přenesené pravomoci a v reakci na doporučení ESRB. EBA, pracující ve spojení s ESRB, by také měl vydávat pokyny pro makrobezpečnostní zásah ze strany orgánu dohledu na úrovni individuálního členského státu, přezkoumávat veškerá tato opatření a v případě potřeby poskytovat poradenství Komisi, pokud jsou přijatá opatření neodůvodněná. Komise může požadovat, aby neodůvodněná opatření byla zrušena. Stejným způsobem, v souladu se zásadou subsidiarity, pokud makrobezpečnostní rizika ohrožují finanční stabilitu na vnitrostátní úrovni, je rovněž nutné zmocnit stejnou měrou vnitrostátní orgány k ukládání přísnějších omezitelných požadavků, které budou podléhat následnému posouzení na evropské úrovni, s bezprostředním zapojením ESRB, a to včetně možnosti, aby Komise mohla přikázat členským státům zrušit tato opatření, pokud je vyhodnoceno, že neexistují rizika, která by opatření odůvodňovala.*
- (88) Technické normy v oblasti finančních služeb by měly zajistit soulad, jednotné podmínky a přiměřenou ochranu vkladatelů, investorů a spotřebitelů v celé Unii. Vzhledem k vysoce odborným znalostem, jimiž EBA disponuje, by bylo účinné a vhodné pověřit tento orgán vypracováním návrhů regulačních a prováděcích technických norem bez politických rozhodnutí a jejich předložením Komisi. *EBA by měl při vypracovávání návrhu regulačních technických norem zajistit účinné administrativní postupy a postupy podávání zpráv.*
- (89) Komise by měla přijmout návrhy regulačních technických norem vypracované orgánem EBA v oblastech družstev, *spořitelén* a podobných institucí, určitých kapitálových nástrojů, omezitelných úprav, odpočtů od kapitálu, dodatečných kapitálových nástrojů, menšinových podílů, pomocných bankovních služeb, řešení úpravy úvěrového rizika, pravděpodobnosti selhání, ztráty ze selhání, správy a řízení podniku, přístupů k rizikovému vážení aktiv, sblížení postupů dohledu, likvidity a přechodných kapitálových ujednání prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU a v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010. Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravné práce prováděla náležitě konzultace, včetně konzultací s odborníky. *EBA a Komise by měly zajistit, aby tyto standardy a požadavky mohly uplatnit všechny dotčené instituce způsobem, který je přiměřený povaze, rozsahu a složitosti jednotlivých institucí a jejich činnosti.*

- (89a) *Provedení některých aktů v přenesené pravomoci předpokládaných v tomto nařízení, jako je ukazatel krytí likviditou, může mít potenciálně výrazný dopad na dohlíženou instituci a na reálnou ekonomiku. Kromě toho důležité prvky těchto aktů v přenesené pravomoci nebyly zatím vytvořeny na mezinárodní úrovni. Pokud jde o ukazatele krytí likviditou, zahrnují tyto prvky významné aspekty, jako jsou mechanismy používání této rezervy v krizových obdobích, kalibrace přítoků a odtoků likvidity a součásti portfolia likvidních aktiv, které by měly být stanoveny způsobem, který zajišťuje široký rozsah použitelných aktiv, neboť diverzifikace by měla zajistit likviditu použitelnou podle různých krizových scénářů. Komise by měla zajistit, aby Evropský parlament a Rada byly vždy dobře informovány o příslušných vývojových trendech na mezinárodní úrovni a o aktuálním uvažování v rámci Komisi již před zveřejněním platných aktů v přenesené pravomoci.*
- (90) Komise by měla být zmocněna přijmout prováděcí technické normy prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU a v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010. EBA by měl být pověřen vypracováním návrhů prováděcích technických norem a jejich předložením Komisi, pokud jde o konsolidaci, společná rozhodnutí, vykazování, zpřístupňování informací, expozice zajištěné zástavním právem, posuzování rizik, přístupy k rizikovému vážení aktiv, rizikové váhy a specifikace některých expozic, zacházení s opcemi a warranty, pozice v kapitálových nástrojích a měnové pozice, používání interních modelů, pákový efekt a podrovnahové položky.
- (90a) *V zájmu zajištění vysoké úrovně právní jistoty by EBA měl co nejdříve [a v každém případě, jakmile toto nařízení vstoupí v platnost] zahájit konzultace ve věci návrhu technických norem uvedených v tomto nařízení, a to zejména norem uvedených v čl. 24 odst. 3, čl. 26 odst. 3, čl. 49 odst. 2 písm. a) až e), čl. 379 odst. 8 písm. b), čl. 403 odst. 3 písm. a), b) a c), čl. 404 odst. 4, čl. 408 odst. 3, čl. 409 odst. 3, čl. 411 odst. 3, čl. 417 odst. 3, čl. 461 odst. 4 a čl. 465 odst. 3. EBA a Komise by měly rovněž začít co nejdříve s přípravou zpráv o požadavcích na likviditu a pákový efekt, jak stanoví toto nařízení.*
- (91) Aby byly zajištěny jednotné podmínky provádění tohoto nařízení, prováděcí pravomoci by měly být svěřeny Komisi. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí,
- (91b) *S odkazem na článek 345 SFEU, který stanoví, že Smlouvy se nijak nedotýkají úpravy vlastnictví uplatňované v členských státech, ustanovení tohoto nařízení nezvýhodňují ani nediskriminují druhy vlastnictví spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení.*
- (91c) *V období po vypuknutí finanční krize plní mezi finančními nástroji stále důležitější úlohu krytí dluhopisy. Finanční instituce, která vydává tento dluhopis, používá určitý podíl svých aktiv ke krytí těchto nástrojů. Následkem toho v případě platební neschopnosti nejsou aktiva spojená s výše uvedeným způsobem krytí dluhopisů k dispozici k tomu, aby byly kryty závazky instituce. Tento bod je zvláště důležitý pro finanční instituci, která na jedné straně ve velké míře vydává dluhopisy a na straně*

druhé přijímá vklady. Čelí-li taková instituce problémům v oblasti solventnosti, použije značnou část svých aktiv, s největší pravděpodobností ta s nejvyšší hodnotou, k ochraně svých krytých dluhopisů. Při takových obtížích bude méně aktiv ponecháno ke krytí zbývajících závazků, jako například vkladů v těchto institucích. Ke krytí vkladů v bankách, které čelí potížím, jsou pak obvykle využívány externí systémy pojištění vkladů. Stejně tak úloha systémů pojištění vkladů vytváří motivaci, zejména pro finanční instituce vydávající kryté dluhopisy, aby používaly ta nejlepší aktiva ke krytí těchto finančních nástrojů a k přenesení rizika spojeného se závazky ve formě vkladů na příslušné systémy. Aby se podobným krokům zamezilo, je nezbytné zahrnout do rámce směrnice CRD IV strukturu, která od přílišného vydávání krytých dluhopisů odrazuje, zejména v případě institucí, které rovněž přijímají vklady. Proto by finanční instituce, na které se vztahuje toto nařízení a které zároveň vydávají kryté dluhopisy a přijímají vklady, měly vytvářet vnitřní vkladovou rezervu. Tato kapitálová rezerva musí odpovídajícím způsobem odrážet poměr krytých dluhopisů vydaných finanční institucí, který překračuje limit stanovený v čl. 124 odst. 5a tohoto nařízení.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

ČÁST PRVNÍ OBECNÁ USTANOVENÍ

Hlava I Předmět, oblast působnosti a definice

Článek 1 Oblast působnosti

Toto nařízení stanoví jednotná pravidla týkající se obecných obezřetnostních požadavků, které musí všechny instituce podléhající dohledu podle směrnice [vloží OP] splňovat v souvislosti s tímto:

- a) s kapitálovými požadavky týkajícími se zcela vyčíslitelných, jednotných a standardizovaných prvků úvěrového rizika, tržního rizika a operačního rizika;
- b) s požadavky na omezení velkých expozic;
- c) s požadavky na likviditu týkajícími se zcela vyčíslitelných, jednotných a standardizovaných prvků rizika likvidity, a to poté, co vstoupí v platnost akt v přenesené pravomoci uvedený v článku 444;
- d) s požadavky na podávání zpráv, které se týkají písmen a) až c) a páky;
- e) s požadavky na zveřejňování.

Toto nařízení také stanoví jednotná pravidla týkající se podávání zpráv a zveřejňování požadavků vztahujících se k rizikům uvedeným v písmenech a) až c) a k pákovému efektu.

Článek 299 se použije na ústřední protistrany.

Toto nařízení neupravuje požadavky na zveřejňování uložené příslušným orgánům v oblasti obezřetnostní regulace a dohledu nad institucemi, které jsou stanoveny ve směrnici *Evropského parlamentu a Rady 2012/.../EU ze dne ... [o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky]*.

Toto nařízení se přímo nezabývá systémovým rizikem pro finanční systémy v jednotlivých členských státech nebo napříč členskými státy, v souvislosti s nímž by mohla být uložena opatření v souladu se směrnicí [vloží OP].

Článek 2 Pravomoci týkající se dohledu a pravomocí orgánu EBA v oblasti zprostředkování

Pro účely zajišťování souladu s tímto nařízením mají příslušné orgány pravomoci a dodržují postupy stanovené ve směrnici [vloží OP].

Článek 19 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví) týkající se urovnávání sporů mezi příslušnými orgány týkajícími se přeshraničních situací, stanovující pravomoci právně závazné úlohy zprostředkovatele, se použije na všechny příslušné články tohoto nařízení.

Vzhledem k neodvratnému rozšíření pravomocí a úkolů orgánu EBA, které toto nařízení předpokládá, by EBA měl neprodleně předložit revidovanou žádost týkající se jeho ročního a víceletého rozpočtu.

Nic v tomto nařízení nebrání ESRB vykonávat pravomoci podle článků 16 a 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika¹⁰ ani členským státům je dodržovat.

Pokud toto nařízení stanoví, že příslušné orgány mají pravomoc k výkonu diskreční pravomoci, výjimek nebo odchylek, musí při zvažování uplatnění takových ustanovení na systémové instituce zohlednit vedlejší účinky a veškeré použitelné mezinárodní normy.

Článek 3

Uplatnění přísnějších požadavků ze strany institucí

Toto nařízení institucím nebrání v tom, aby držely kapitál a jeho složky v míře přesahující požadavky tohoto nařízení nebo aby uplatňovaly opatření, která jsou přísnější než požadavky tohoto nařízení. **Nebrání také příslušným orgánům požadovat od institucí registrovaných v jejich jurisdikci vyšší úroveň požadavků na minimální kapitál, jestliže tyto instituce splňují požadavky uvedené v článku 126 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/.../EU ze dne ... [o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky].**

Článek 4

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- 1) „úvěrovou institucí“ se rozumí podnik, jehož činnost spočívá v přijímání vkladů nebo jiných splatných peněžních prostředků od veřejnosti a poskytování úvěrů na vlastní účet;
- 2) „příslušnými orgány“ se rozumějí veřejné orgány nebo subjekty oficiálně uznané vnitrostátními právními předpisy, které jsou vnitrostátními právními předpisy oprávněny k dohledu nad úvěrovými institucemi nebo investičními podniky jako součást systému dohledu fungujícího v daném členském státě;
- 3) „finanční institucí“ se rozumí podnik jiný než úvěrová instituce, jehož hlavní činností je nabývání účastí nebo výkon jedné nebo více činností uvedených v bodech 2 až 12 a 15 přílohy I směrnice [vloží OP];
- 4) „institucí“ se rozumí úvěrová instituce nebo investiční podnik;

¹⁰ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1.

- 5) „orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě“ se rozumí příslušný orgán odpovědný za výkon dohledu na konsolidovaném základě nad mateřskými institucemi v EU a institucemi kontrolovanými mateřskými finančními holdingovými společnostmi v EU nebo mateřskými smíšenými finančními holdingovými společnostmi v EU;
- 6) „uznanými investičními podniky z třetích zemí“ se rozumějí podniky, které splňují všechny tyto podmínky:
- a) podniky, které by odpovídaly definici investičního podniku, kdyby byly usazeny v Unii,
 - b) podniky, které jsou povoleny ve třetí zemi,
 - c) podniky, které podléhají a vyhovují pravidlům obezřetnosti považovaným příslušnými orgány alespoň za stejně přísné, jako jsou pravidla stanovená tímto nařízením nebo směrnicí [vloží OP];
- Pro účely tohoto nařízení bude s expozicemi vůči uznaným investičním podnikům ze třetích zemí a expozicemi vůči uznaným zúčtovacím bankám a burzám zacházeno jako s expozicemi vůči institucím, není-li stanoveno jinak.***
- 7) „místním podnikem“ se rozumí podnik, který obchoduje na vlastní účet na trzích finančních futures či opcí nebo jiných derivátů a na trzích s podkladovými aktivy s jediným účelem zajistit pozice na trzích derivátů nebo který obchoduje na účty jiných členů uvedených trhů, za které ručí členové clearingového systému týchž trhů, přičemž odpovědnost za zajištění plnění smluv uzavřených takovýmto podnikem nesou členové clearingového systému týchž trhů;
- 8) „investičními podniky“ se rozumějí instituce ve smyslu definice v čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice 2004/39/ES, které podléhají požadavkům stanoveným v uvedené směrnici, s výjimkou:
- a) úvěrových institucí,
 - b) místních podniků,
 - c) podniků, které mají povolení:
 - i)* poskytovat pouze investiční poradenství;
 - ii) poskytovat správu portfolia, aniž přitom drží peníze nebo cenné papíry patřící jejich klientům, a které z toho důvodu nemohou být nikdy dlužníky svých klientů;* nebo
 - iii) přijímat a předávat pokyny investorů, aniž přitom drží peníze nebo cenné papíry patřící jejich klientům, a které z toho důvodu nemohou být nikdy dlužníky svých klientů.*
- 9) „subjektem kolektivního investování“ se rozumí alternativní investiční fond ve smyslu definice v čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů nebo subjekt kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) definovaný v článku 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES o koordinaci právních a správních předpisů

týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), **včetně subjektů třetích zemí, jež vykonávají podobné činnosti, které jsou předmětem dohledu podle právních předpisů EU nebo třetí země, která uplatňuje požadavky dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii;**

- 10) „povolením“ se rozumí dokument vystavený orgány v jakékoliv formě, jímž se uděluje právo vykonávat činnost;
 - 11) „konsolidovanou situací“ se rozumí situace vyplývající z uplatnění požadavků tohoto nařízení podle hlavy II kapitoly 2 na jednu instituci, jako kdyby tato instituce společně s jedním nebo více jinými subjekty tvořila jednu jedinou instituci;
 - 12) „konsolidovaným základem“ se rozumí spojení „na základě konsolidované situace“;
 - 13) „tržním oceněním“ se rozumí ocenění pozic pomocí uzavíracích cen, které jsou snadno k dispozici a které jsou získávány z nezávislých zdrojů, včetně burzovních cen, cen z obrazovek či kotací od několika renomovaných nezávislých brokerů;
 - 14) „oceněním pomocí modelu“ se rozumí jakékoli ocenění, které musí být stanoveno prostřednictvím srovnávacího standardu, extrapolováno či jinak vypočteno z jednoho či více tržních vstupů;
 - 14a) „oceněním pomocí kapitálu“ se rozumí alokace aktiv do košů zamýšlené délky trvání závazku oproti prostředkům, jež mají stejnou splatnost, přičemž k vypočtení hodnoty se použije průměrná cena v průběhu trvání závazku a nikoli stávající tržní cena;**
 - 15) „nezávislým ověřováním cen“ se rozumí postup, jímž se pravidelně ověřuje přesnost a nezávislost tržních cen či vstupů pro oceňování pomocí modelu;
 - 16) „pobočkou“ se rozumí provozovna bez právní subjektivity, jež tvoří součást úvěrové instituce a jež přímo provádí všechny nebo některé operace tvořící podstatu činnosti úvěrových institucí;
- I**
- 18) „domovským členským státem“ se rozumí členský stát, v němž byla úvěrová instituce povolena;
 - 19) „hostitelským členským státem“ se rozumí členský stát, v němž má úvěrová instituce pobočku nebo v němž poskytuje služby;
 - 20) „kontrolou“ se rozumí vztah mezi mateřským a dceřným podnikem ve smyslu článku 1 sedmé směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o konsolidovaných účetních závěrkách, nebo podobný vztah mezi jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobou a podnikem;
 - 21) „kvalifikovanou účastí“ se rozumí přímá nebo nepřímá účast v podniku, která představuje 10 % či více kapitálu nebo hlasovacích práv nebo která dává možnost podstatně ovlivňovat řízení tohoto podniku;
 - 22) „subjekty veřejného sektoru“ se rozumějí nekomerční správní subjekty, které jsou odpovědné ústřední vládě, regionální vládě nebo místním orgánům nebo orgánům, které

vykonávají stejné funkce jako regionální a místní orgány, nebo nekomerční podniky, jejichž vlastníky jsou centrální vlády nebo regionální nebo místní orgány, které mají výslovné dohody o zárukách, a mohou zahrnovat subjekty s vlastní správou, jež se řídí právními předpisy a jsou pod veřejným dohledem;

- 22a) **„bankou veřejného sektoru“ se rozumí úvěrová instituce, která byla zřízena a je vlastněna ústřední vládou členského státu, regionální vládou nebo místními orgány a jejímž obchodním modelem je zaměřen především na poskytování financování místnímu veřejnému sektoru, regionálnímu veřejnému sektoru a poskytovatelům služeb obecného hospodářského zájmu;**
- 23) „použitelným kapitálem“ pro účely části druhé hlavy IV a části **čtvrté** se rozumí součet:
- a) kmenového kapitálu tier 1;
 - b) vedlejšího kapitálu tier 1;
 - c) kapitálu tier 2, který činí nejvýše 25 % kapitálu;
- 24) „operačním rizikem“ se rozumí riziko ztráty, které vyplývá z nedostatků či selhání vnitřních procesů, osob a systémů nebo z vnějších událostí a které zahrnuje právní riziko;
- 25) „centrálními bankami“ se rozumějí národní centrální banky, které jsou členy Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, není-li uvedeno jinak;
- 26) „rizikem rozmělnění“ se rozumí riziko, že se výše pohledávky sníží peněžním nebo nepeněžním plněním poskytnutým dlužníkovi;
- 27) „pravděpodobností selhání“ se rozumí pravděpodobnost selhání protistrany během jednoho roku;
- 28) „ztrátou“ se pro účely části třetí hlavy II rozumí ekonomická ztráta, včetně podstatných účinků diskontu a podstatných přímých i nepřímých nákladů souvisejících se získáváním částek splatných podle nástroje;
- 29) „ztrátovostí ze selhání (LGD)“ se rozumí poměr ztráty z expozice z důvodu selhání protistrany k částce dlužné v okamžiku selhání;
- 30) „konverzním faktorem“ se rozumí poměr mezi dosud nevyčerpanou částkou příslibu, která bude vyčerpana a nesplacena v okamžiku selhání, a dosud nevyčerpanou částkou příslibu, přičemž rozsah příslibu bude stanoven podle doporučeného limitu, pokud nedoporučený limit není vyšší;
- 31) „očekávanou ztrátou“ se pro účely části třetí hlavy II rozumí poměr mezi výší očekávané ztráty z expozice při možném selhání protistrany nebo v případě rozmělnění v období jednoho roku a částkou dlužnou v okamžiku selhání;
- 32) „snížováním úvěrového rizika“ se rozumí technika, kterou instituce používá ke snížování úvěrového rizika spojeného s expozicí nebo expozicemi, které si nadále ponechává;
- 33) „majetkovým zajištěním úvěrového rizika“ se rozumí technika snížování úvěrového rizika, při níž snížení úvěrového rizika souvisejícího s expozicí instituce vyplývá z práva dané

instituce v případě selhání protistrany nebo v případě jiné předem určené úvěrové události týkající se protistrany realizovat, obdržet, přivlastnit si nebo zadržet určitá aktiva nebo částky nebo snížit hodnotu expozice na částku nebo ji nahradit částkou, která představuje rozdíl mezi hodnotou této expozice a hodnotou pohledávky za institucí;

- 34) „osobním zajištěním úvěrového rizika“ se rozumí technika snižování úvěrového rizika, při níž snížení úvěrového rizika spojeného s expozicí instituce vyplývá ze závazku třetí strany zaplatit částku v případě selhání dlužníka nebo v případě jiné předem určené úvěrové události;
- 35) „repo obchodem“ se rozumí jakákoli transakce uskutečněná na základě dohody, která odpovídá definici pro repo nebo reverzní repo;
- 36) „hotovostním nástrojem“ se rozumí vkladní list, dluhopisy včetně krytých dluhopisů nebo jakýkoli jiný nepodřízený nástroj, který instituce vydala, za který již obdržela úplnou úhradu a který musí bezpodmínečně proplatit v jeho nominální hodnotě;
- 37) „sekuritizací“ se rozumí transakce nebo systém transakcí, jímž je úvěrové riziko související s jednou expozicí či seskupením expozic rozloženo do jednotlivých tranší, přičemž:
- a) finanční toky v rámci této transakce nebo systému transakcí závisejí na kvalitě expozice či seskupení expozic;
 - b) podřízenost tranší určuje rozložení ztrát v průběhu transakce nebo systému transakcí;
- 38) „tranší“ se rozumí smluvně vytvořený segment úvěrového rizika souvisejícího s expozicí nebo více expozicemi, přičemž pozice v tomto segmentu představuje větší nebo menší úvěrové riziko než stejně velká pozice v jakémkoli jiném segmentu, aniž by se přihlíželo k zajištění úvěrového rizika, které držitelům pozic v daném segmentu nebo v jiných segmentech přímo poskytly třetí strany;
- 39) „sekuritizovanou pozicí“ se rozumí expozice v sekuritizaci;
- 40) „resekuritizací“ se rozumí sekuritizace, u níž je riziko spojené s podkladovým seskupením expozic rozděleno do tranší a alespoň jedna z podkladových expozic je sekuritizovanou pozicí;
- 41) „resekuritizovanou pozicí“ se rozumí expozice v resekuritizaci;
- 42) „původcem“ se rozumí jeden z těchto subjektů:
- a) subjekt, který byl ať již samostatně nebo prostřednictvím spřízněných subjektů přímo či nepřímo subjektem smlouvy zakládající závazky nebo potenciální závazky dlužníka či potenciálního dlužníka, čímž došlo k sekuritizaci expozice,
 - b) subjekt, který na vlastní účet nakupuje expozice od třetí strany a pak je sekuritizuje;
- 43) „sponzorem“ se rozumí instituce, která není původcem a která vytváří a spravuje program komerčních papírů zajištěných aktivy nebo jiný sekuritizační systém, v jehož rámci nakupuje expozice od třetích stran;

- 44) „úvěrovým posílením“ se rozumí smluvní ujednání, na jehož základě dojde ke zvýšení úvěrové kvality pozice v sekuritizaci oproti kvalitě, kterou by pozice měla bez takového posílení, včetně posílení provedeného zařazením tranší, které jsou v sekuritizaci podřízenější, nebo jinými typy zajištění úvěrového rizika;
- 45) „sekuritizační jednotkou pro speciální účel“ se rozumí svěřenecký nebo jiný subjekt, který není institucí a je zřízen za účelem provedení jedné či více sekuritizací, jeho činnost je omezena na úkony, které jsou nezbytné k dosažení uvedeného cíle, jeho struktura je navržena tak, aby zajistila oddělení závazků tohoto subjektu od závazků původce, a držitelé účasti v tomto subjektu ji mohou volně vyměňovat nebo zastavovat;
- 46) „ekonomicky spjatou skupinou klientů“ se rozumí jakákoli následující situace:
- a) dvě nebo více fyzických či právnických osob, které, není-li prokázán opak, představují jediné riziko, neboť jedna z nich má přímou či nepřímou kontrolu nad druhou osobou nebo ostatními osobami, ledaže by platilo písmeno c), ***a to kromě situací, kdy úvěrovou institucí poskytující úvěr je mateřský podnik skupiny, přičemž každá dceřiná společnost a každá skupina dceřiných společností je považována za samostatnou skupinu spjatých klientů, a to za předpokladu, že mezi jednotlivými dceřinými společnostmi a skupinami dceřiných společností není žádný právní či ekonomický vztah, který by představoval jediné riziko;***
 - b) dvě nebo více fyzických či právnických osob, mezi nimiž neexistuje vztah kontroly uvedený v písmenu a), avšak na které je nutno pohlížet jako na osoby představující jediné riziko, neboť jsou vzájemně propojeny tak, že pokud by se jedna z nich dostala do finančních obtíží, zejména obtíží s financováním nebo se splácením, druhá osoba nebo všechny ostatní osoby by se pravděpodobně také ocitly v obtížích s financováním nebo se splácením;
 - c) pokud má ústřední vláda kontrolu nad jedním nebo více subjekty a expozice vůči této ústřední vládě obdrží podle článku 109 rizikovou váhu 0 % a pokud ústřední vláda poskytla výslovnou záruku za všechny závazky uvedených subjektů, nevzniká na základě takovéto kontroly mezi ústřední vládou a těmito subjekty ekonomicky spjatá skupina klientů. Totéž platí v případě regionálních vlád nebo místních orgánů, pokud expozice vůči nim obdrží podle článku 110 rizikovou váhu 0 % a pokud regionální vlády nebo místní orgány poskytly výslovnou záruku za všechny závazky uvedených subjektů.
- 47) „uznanými burzami“ se rozumějí burzy, které splňují všechny tyto podmínky:
- a) jsou trhem uvedeným na seznamu, který zveřejňuje Evropský orgán pro cenné papíry a trhy podle článku 47 směrnice 2004/39/ES;
 - b) mají clearingový mechanismus, v jehož rámci smlouvy uvedené v příloze IV podléhají požadavkům na denní aktualizaci marží, které podle názoru příslušných orgánů poskytují vhodnou ochranu;
- 48) „zvláštními penzijními příspěvky“ se rozumějí vyšší penzijní příspěvky poskytované institucí podle jejího uvážení zaměstnanci jako součást pohyblivé složky jeho platu, které nezahrnují kumulované nároky zaměstnance získané v souladu s podmínkami zaměstnaneckého penzijního systému dané společnosti;

- 49) „účastí“ se rozumí účast ve smyslu první věty článku 17 čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978 o ročních účetních závěrkách některých forem společností¹¹ nebo přímé či nepřímé vlastnictví nejméně 20 % hlasovacích práv nebo kapitálu podniku;
- 50) „expozicí“ se pro účely části třetí hlavy II rozumí aktivum nebo podrozvahová položka;
- 51) „zástavní hodnotou nemovitosti“ se rozumí hodnota nemovitosti stanovená obezřetným posouzením budoucí prodejnosti nemovitosti s ohledem na její trvalé a dlouhodobé vlastnosti, obvyklé a místní podmínky trhu, stávající využití a jiná možná vhodná využití;
- 51a) „nemovitostí určenou k bydlení“ se rozumí nemovitost obydlená nebo pronajatá majitelem nemovitosti nebo podíly v bytovém družstvu, které dávají vlastníku podílu právo používat jeden konkrétní byt v nemovitosti vlastněné bytovým družstvem.**

Pro účely tohoto nařízení veškeré odkazy na nemovitosti nebo obytné či obchodní nemovitosti nebo na zástavní právo k těmto nemovitostem zahrnují podíly ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy. Členské státy nebo jejich příslušné orgány mohou povolit, aby se s podíly sestávajícími z rovnocenného nepřímého držení nemovitosti zacházelo jako s přímým držením nemovitosti, za podmínky, že toto nepřímé držení je konkrétně upraveno ve vnitrostátním právu daného členského státu a v případě, že je přislíbeno jako kolaterál, poskytuje rovnocennou ochranu věřitelům.

Právo obývat byt ve švédských domovních družstvech spadá do vlastnictví obytné nemovitosti.

- 52) „tržní hodnotou“ se v případě nemovitostí rozumí odhadovaná částka, za kterou by měla být nemovitost v den ocenění po řádném uvedení na trh převedena mezi dobrovolným kupujícím a dobrovolným prodávajícím v nezávislém vztahu, přičemž obě strany jednájí vědomě, obezřetně a bez donucení;
- 53) „příslušným účetním rámcem“ se rozumí účetní pravidla, kterým instituce podléhá podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002¹² ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů a směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí;
- 54) „jednoletým poměrem selhání“ se rozumí poměr počtu selhání, k nimž došlo během období jednoho roku před datem T, k počtu dlužníků zařazených do daného ratingového stupně nebo seskupení jeden rok před tímto datem;
- 55) „spekulativním financováním nemovitostí“ se rozumí půjčky poskytnuté pro účely pořízení, technické přípravy nebo výstavby nemovitostí s cílem jejich dalšího prodeje na zisk;
- 55a) „financováním obchodu“ se rozumí financování spojené s výměnou zboží a služeb prostřednictvím finančních produktů s pevnou krátkodobou splatností (obecně kratší než jeden rok), bez automatického prodloužení, přičemž taková financování jsou většinou**

¹¹ Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.

¹² Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1.

nezávazná a vyžadují dostatečnou podpůrnou dokumentaci k transakci ke každé žádosti o čerpání umožňující zamítnutí financí v případě jakýchkoli pochybností ohledně bonity nebo podpůrné dokumentace k transakci; splacení expozic v oblasti financování obchodu je obvykle nezávislé na vypůjčovateli; finanční prostředky namísto toho pocházejí z peněz obdržených od dovozců nebo plynou z realizace prodejů podkladového zboží;

56) „repem“ a „reverzním repem“ se rozumí jakákoli dohoda, v rámci níž instituce nebo její protistrana převádí cenné papíry nebo komodity nebo zaručené právní nároky k jednomu z následujících:

- a) k cenným papírům nebo komoditám, pokud uvedenou záruku poskytuje uznaná burza, která je držitelem práv k těmto cenným papírům nebo komoditám, a pokud dohoda instituci nedovoluje určitý cenný papír nebo komoditu převést nebo zastavit najednou více než jedné straně, se současným závazkem zpětného odkupu těchto cenných papírů nebo komodit,
- b) k náhradním cenným papírům či komoditám stejného druhu za stanovenou cenu k datu, které je určeno nebo má být určeno převodcem, přičemž u instituce, jež cenné papíry či komodity prodává, jde o repo, a u instituce, jež cenné papíry či komodity kupuje, jde o reverzní repo;

56a) „prostou dohodou o zpětném odkupu“ se rozumí transakce zpětného odkupu v případě prostých nebo jim podobných aktiv oproti koši aktiv;

57) „finančními nástroji“ se rozumějí:

- a) smlouvy, kterými vzniká finanční aktivum jedné smluvní straně a současně finanční závazek nebo nástroj vlastního kapitálu druhé smluvní straně;
- b) nástroje uvedené v části C přílohy I směrnice 2004/39/ES;
- c) derivátové finanční nástroje;
- d) primární finanční nástroje;
- e) hotovostní nástroje.

Nástroje uvedené v písmenech a) až c) jsou finančními nástroji, pouze pokud se jejich hodnota odvozuje od ceny podkladového finančního nástroje nebo jiné podkladové položky, sazby nebo indexu.

58) „počátečním kapitálem“ se rozumí výše a druhy kapitálu uvedené v článku 12 směrnice [vloží OP] pro úvěrové instituce a v hlavě IV uvedené směrnice pro investiční podniky;

59) „pozicemi drženyými se záměrem obchodovat“ se rozumějí tyto pozice:

- a) vlastní pozice a pozice vyplývající z poskytování služeb klientům a z tvorby trhu;
- b) pozice držené pro opětovný prodej v krátkodobém horizontu;

- c) pozice držené se záměrem využít skutečných nebo očekávaných krátkodobých cenových rozdílů mezi kupní a prodejní cenou nebo jiných výkyvů v ceně či úrokové sazbě;
- 60) „mateřským podnikem“ se rozumí:
- a) mateřský podnik ve smyslu článků 1 a 2 směrnice 83/349/EHS;
 - b) pro účely oddílu II kapitol 3 a 4 hlavy VII a hlavy VIII směrnice [vloží OP] a části V tohoto nařízení mateřský podnik ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 83/349/EHS a jakýkoli podnik, který fakticky uplatňuje dominantní vliv nad jiným podnikem;
- 61) „dceřiným podnikem“ se rozumí:
- a) dceřiný podnik ve smyslu článků 1 a 2 směrnice 83/349/EHS;
 - b) dceřiný podnik ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 83/349/EHS a jakýkoli podnik, nad nímž mateřský podnik fakticky uplatňuje dominantní vliv.
- Všechny dceřiné podniky dceřiných podniků se rovněž považují za dceřiné podniky podniku, který je jejich původním mateřským podnikem;
- 62) „obchodním portfoliem“ se rozumí veškeré pozice ve finančních nástrojích a komoditách, jež instituce drží se záměrem obchodovat, nebo s cílem zajistit pozice držené se záměrem obchodovat;
- 63) „finanční holdingovou společností“ se rozumí finanční instituce, jejíž dceřiné podniky jsou buď výlučně, nebo převážně institucemi nebo finančními institucemi, přičemž alespoň jeden z nich je institucí, a která není smíšenou finanční holdingovou společností ve smyslu čl. 2 bodu 15 směrnice 2002/87/ES¹³;
- 64) „mateřskou institucí v členském státě“ se rozumí instituce, která má dceřiný podnik ve formě instituce nebo finanční instituce nebo drží v takové instituci účast a zároveň sama není dceřiným podnikem jiné instituce povolené v témže členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v témže členském státě;
- 65) „mateřskou institucí v EU“ se rozumí mateřská instituce, která není dceřiným podnikem jiné instituce povolené v kterémkoli členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v kterémkoli členském státě;
- 66) „mateřskou finanční holdingovou společností v členském státě“ se rozumí finanční holdingová společnost, která sama není dceřiným podnikem instituce povolené v témže členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v témže členském státě;

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovny a investičními podniky ve finančním konglomerátu (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).

- 67) „mateřskou finanční holdingovou společností v EU“ se rozumí mateřská finanční holdingová společnost, která není dceřiným podnikem instituce povolené v kterémkoli členském státě ani dceřiným podnikem jiné finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v kterémkoli členském státě;
- 68) „mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v členském státě“ se rozumí smíšená finanční holdingová společnost, která sama není dceřiným podnikem instituce povolené v témže členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v témže členském státě;
- 69) „mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU“ se rozumí mateřská smíšená finanční holdingová společnost, která není dceřiným podnikem instituce povolené v kterémkoli členském státě ani dceřiným podnikem jiné finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v kterémkoli členském státě;
- 70) „mnohostranným obchodním systémem“ se rozumí systém ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 15 směrnice 2004/39/ES;
- 71) „holdingovou společností se smíšenou činností“ se rozumí mateřský podnik, který není finanční holdingovou společností ani institucí ani smíšenou finanční holdingovou společností a mezi jehož dceřiné podniky patří alespoň jedna instituce;
- 72) „úzkým propojením“ se rozumí stav, kdy jsou dvě nebo více fyzických či právnických osob spojeny jedním z těchto způsobů:
- účastí ve formě přímého vlastnictví nebo prostřednictvím kontroly nejméně 20 % hlasovacích práv nebo kapitálu podniku,
 - kontrolou,
 - skutečností, že obě nebo všechny osoby jsou trvale vázány k jedné a téže třetí osobě vztahem kontroly;
- 73) „ústřední protistranou“ se rozumí právní subjekt, který vstupuje mezi protistrany smluv obchodovaných na jednom či několika finančních trzích, a stává se tak kupujícím pro každého prodávajícího a prodávajícím pro každého kupujícího;
- 74) „fondem selhání“ se rozumí fond zřízený ústřední protistranou, jehož účelem je vzájemně rozložit ztráty vzniklé ústřední protistraně v důsledku selhání nebo platební neschopnosti jednoho nebo více členů clearingového systému, pokud marže a příspěvky do fondu selhání poskytnuté těmito členy nejsou k pokrytí daných ztrát dostatečné;
- 75) „obchodní expozicí“ se rozumí souhrn expozic vyplývajících z aktiv složených u ústřední protistrany, expozic vůči ústřední protistraně vzniklých tržním přeceněním a potenciálních budoucích expozic vůči ústřední protistraně;
- 76) „pojišťovnou“ se rozumí pojišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 1 směrnice 2009/138/ES;
- 77) „pojišťovací holdingovou společností se smíšenou činností“ se rozumí společnost ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. g) směrnice 2009/138/ES;
- 78) „zajišťovnou“ se rozumí zajišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 4 směrnice 2009/138/ES;

- 79) „pojišťovnou ze třetí země“ se rozumí pojišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 3 směrnice 2009/138/ES;
- 80) „zajišťovnou ze třetí země“ se rozumí zajišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 6 směrnice 2009/138/ES;
- 81) „regulovaným trhem“ se rozumí trh uvedený na seznamu, který zveřejňuje Evropský orgán pro cenné papíry a trhy podle článku 47 směrnice 2004/39/ES;
- 82) „řídícím orgánem“ se rozumí řídicí orgán instituce zahrnující dozorčí a řídicí funkci, který má nejvyšší rozhodovací pravomoc a je oprávněn stanovovat strategii, cíle a celkové směřování instituce. Mezi členy řídicího orgánu patří osoby, které skutečně řídí činnost instituce;
- 83) „řídícím orgánem v jeho dozorčí funkci“ se rozumí řídicí orgán jednající v rámci své dozorčí funkce, při níž kontroluje a sleduje rozhodování osob ve vedení;
- 84) „vrcholovým vedením“ se rozumějí osoby, které mají v instituci výkonné funkce a jsou odpovědné řídicímu orgánu za každodenní řízení činnosti instituce;
- 85) „smíšenou finanční holdingovou společností“ se rozumí mateřský podnik jiný než regulovaný podnik, který společně se svými dceřinými podniky, z nichž nejméně jeden je regulovaným podnikem se sídlem v Unii, a jinými podniky tvoří finanční konglomerát;
- 86) „pákou“ se rozumí relativní objem aktiv instituce, jejich podrozvahových závazků a podmíněných závazků zaplatit, dodat nebo poskytnout kolaterál, včetně závazků plynoucích z přijatých prostředků, učiněných příslibů, derivátů či rep, avšak s výjimkou závazků, které lze vymáhat pouze v případě likvidace instituce, v poměru ke kapitálu instituce.
- 86a) „mezinárodní rozvojovou bankou“ se rozumí organizace, která poskytuje finanční podporu a odborné poradenství pro činnosti hospodářského a sociálního rozvoje v zemi příjemce, kde členy banky jsou výhradně nebo hlavně suverénní státy.**

Hlava II

Úroveň uplatňování požadavků

Kapitola 1

Uplatňování požadavků na individuálním základě

Článek 5

Obecné zásady

1. Instituce plní povinnosti stanovené v části druhé až páté na individuálním základě.
2. Každá instituce, která není ani dceřiným podnikem v členském státě, v němž je povolena a kde podléhá dohledu, ani mateřským podnikem, a každá instituce, která není zahrnuta do konsolidace podle článku 17, plní povinnosti stanovené v článku 84 na individuálním základě.
3. Každá instituce, která není ani mateřským, ani dceřiným podnikem, a každá instituce, která není zahrnuta do konsolidace podle článku 17, plní povinnosti stanovené v části osmé na individuálním základě.
4. Instituce jiné než investiční podniky, které nejsou oprávněny poskytovat investiční služby uvedené v oddílu A bodech 3 a 6 přílohy I směrnice 2004/39/ES, plní povinnosti stanovené v člancích 401 a 403 na individuálním základě.
5. Instituce plní povinnosti stanovené v části sedmé na individuálním základě.
- 5a. ***Členské státy by měly zajistit, aby byly podmínky stanovené v tomto nařízení uplatňovány způsobem odpovídajícím povaze, velikosti a složitosti rizik, která vyplývají z obchodního modelu instituce a z činností prováděných institucí.***

Komise zajistí, aby akty v přenesené pravomoci a regulační a prováděcí technické normy zohledňovaly zásadu proporcionality, čímž se zaručí přiměřené uplatňování tohoto nařízení. Orgán EBA proto zajistí, aby byly všechny regulační a prováděcí technické normy formulovány tak, aby jejich součástí byla zásada proporcionality a aby ji dodržovaly.

Článek 6

Výjimky z uplatňování obezřetnostních požadavků na individuálním základě

1. Příslušné orgány mohou upustit od uplatňování čl. 5 odst. 1 na dceřiný podnik instituce, pokud dceřiný podnik i instituce podléhají povolení a dohledu dotyčného členského státu a dceřiný podnik je zahrnut do dohledu na konsolidovaném základě nad institucí, která je jeho mateřským podnikem, a pokud jsou splněny všechny následující podmínky, aby bylo zajištěno přiměřené rozdělení kapitálu mezi mateřský podnik a dceřiné podniky:

- a) neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mateřským podnikem;
 - b) mateřský podnik buď splňuje podmínky příslušného orgánu ohledně obezřetného řízení dceřiného podniku a prohlásí se souhlasem příslušného orgánu, že se zaručuje za závazky přijaté dceřiným podnikem, nebo mají rizika v dceřiném podniku zanedbatelný význam;
 - c) postupy hodnocení rizika, měření rizika a kontroly používané v mateřském podniku se vztahují i na dceřiný podnik;
 - d) mateřský podnik drží více než 50 % hlasovacích práv plynoucích z podílu na kapitálu dceřiného podniku nebo má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů řídicího orgánu dceřiného podniku.
2. Příslušné orgány mohou využít možnosti stanovené v odstavci 1, je-li mateřský podnik finanční holdingovou společností nebo smíšenou finanční holdingovou společností zřízenou v témže členském státě jako instituce, za předpokladu, že podléhá stejnému dohledu, jaký je vykonáván nad institucemi, a zejména standardům stanoveným v čl. 10 odst. 1.
3. Příslušné orgány mohou upustit od uplatňování čl. 5 odst. 1 na mateřskou instituci v členském státě, pokud tato instituce podléhá povolení a dohledu dotyčného členského státu a je zahrnuta do dohledu na konsolidovaném základě a pokud jsou splněny všechny následující podmínky, aby bylo zajištěno přiměřené rozdělení kapitálu mezi mateřský podnik a dceřiné podniky:
- a) neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mateřské instituci v členském státě;
 - b) na mateřskou instituci v členském státě se vztahují postupy hodnocení, měření a kontroly rizika, které odpovídají podmínkám dohledu na konsolidovaném základě.

Příslušný orgán, který využívá tento odstavec, informuje příslušné orgány všech ostatních členských států.

Článek 7

Výjimky z uplatňování požadavků na likviditu na individuálním základě

1. Příslušné orgány **mohou** zcela nebo částečně **upustit** od uplatňování článku 401 na mateřskou instituci a všechny nebo některé z jejích dceřiných podniků v Evropské unii **a od dohledu nad likviditou v případě poboček mateřské instituce a jejích dceřiných společností v Evropské unii** a vykonávají nad nimi dohled jako nad jedinou podskupinou pro účely likvidity, pokud splňují všechny tyto podmínky:
 - a) mateřská instituce plní povinnosti stanovené v článcích 401 a 403 na konsolidovaném základě nebo, pokud podskupina nezahrnuje mateřskou instituci v EU, na subkonsolidovaném základě;

- b) mateřská instituce neustále sleduje a dohlíží na likvidní pozice všech institucí, **včetně jejich poboček**, uvnitř skupiny nebo podskupiny, na něž se vztahuje výjimka, a **zajišťuje v případě všech institucí dostatečnou úroveň likvidity**;
- c) instituce uzavřely smlouvy, **schválené příslušnými orgány**, které umožňují volný pohyb finančních prostředků mezi nimi, aby mohly plnit své individuální a společné závazky podle splatnosti;
- d) neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící plnění smluv uvedených v písmenu c);
- da) **mateřská instituce se zaručuje k finanční injekci v případě, že jeden ze subjektů, které jsou zahrnuty do výjimky, má dočasně nedostatek likvidity**;
- db) **existují odpovídající předběžné dohody týkající se odpovědnosti a práv mezi orgány dohledu a ústředními bankami v dotčených členských státech**.

Do 31. prosince 2012 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o veškerých právních překážkách, které by mohly znemožnit uplatňování prvního pododstavce písm. c), a do 31. prosince 2014 předloží patřičné legislativní návrhy na odstranění těchto překážek.

2. Pokud jsou všechny instituce jediné podskupiny pro účely likvidity povoleny v témže členském státě, použijí odstavec 1 příslušné orgány daného členského státu.

Pokud jsou instituce jediné podskupiny pro účely likvidity povoleny v několika členských státech **nebo vyvíjí-li pobočky jediné podskupiny pro účely likvidity činnost v několika členských státech**, použije se odstavec 1 pouze po uplatnění postupu stanoveného v článku 19 a pouze na instituce **a pobočky**, jejichž příslušné orgány se dohodnou na následujícím:

- a) **na ověření toho, zda organizace a ošetření rizika likvidity splňuje podmínky**, jak požaduje článek 84 směrnice **Evropského parlamentu a Rady 2012/.../EU ze dne ... [o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky]**, na individuální úrovni a na úrovni podskupiny;
- b) na rozdělení objemu, umístění a vlastnictví požadovaných likvidních aktiv, která mají být v podskupině **pro účely likvidity** držena;
- c) na **stanovení** minimálních **objemů** likvidních aktiv, která mají držet instituce **nebo pobočky**, u kterých bylo upuštěno od uplatňování článku 401;
- d) na **zohlednění potřeby** přísnějších parametrů, než jsou parametry uvedené v části šesté hlavě III. **Příslušné orgány mohou použít odstavec 1 a 4 rovněž na instituce, které jsou členy téhož institucionálního systému ochrany uvedeného v čl. 108 odst. 7 písm. b), za předpokladu, že splňují všechny podmínky stanovené v čl. 108 odst. 7. Příslušné orgány v takovém případě určí jednu z institucí, na něž se vztahuje výjimka, aby splnila článek 401 na základě konsolidace všech institucí z jediné podskupiny pro účely likvidity.**
- da) **na ověření toho, zda existuje úplné a neomezené sdílení údajů mezi orgány dohledu a plné porozumění důsledkům takové výjimky.**

Příslušné orgány mohou použít odstavce 1 rovněž na instituce, které jsou členy téhož institucionálního systému ochrany uvedeného v čl. 108 odst. 7 písm. b), za předpokladu, že splňují všechny podmínky *v něm stanovené, a na další instituce, které jsou ve vzájemném vztahu uvedeném v čl. 108 odst. 6, za předpokladu, že splňují všechny podmínky v něm stanovené.* Příslušné orgány v takovém případě určí jednu z institucí, na něž se vztahuje výjimka, aby splnila článek 401, *a jestliže je to spojeno s výjimkou, i článek 403* na základě konsolidace všech institucí z jediné podskupiny pro účely likvidity.

3. Pokud byla udělena výjimka podle odstavce 1, mohou příslušné orgány také upustit od uplatňování článku 403.
- 3a. *Pokud byla udělena výjimka podle odstavce 1, mohou příslušné orgány rovněž uplatnit článek 84 směrnice Evropského parlamentu a Rady .../.../EU ze dne ... [o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky] nebo jeho části na úrovni jediné skupiny pro účely likvidity a udělit výjimku, pokud jde o použití článku 84 této směrnice nebo jeho části, na individuálním základě.*

Článek 8 Individuální konsolidace

1. S výhradou odstavců 2 a 3 tohoto článku a čl. 134 odst. 3 směrnice [vloží OP] mohou příslušné orgány v konkrétních případech povolit, aby mateřské instituce do výpočtu svého požadavku podle čl. 5 odst. 1 zahrnuly dceřiné podniky, které splňují podmínky stanovené v čl. 6 odst. 1 písm. c) a d) a jejichž významné expozice nebo závazky jsou vůči mateřské instituci.
2. Postup podle odstavce 1 se povolí pouze tehdy, pokud mateřská instituce příslušným orgánům plně doloží okolnosti a opatření včetně právních, na jejichž základě neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení splatných závazků dceřiným podnikem mateřskému podniku.
3. Využije-li příslušný orgán možnosti stanovené v odstavci 1, pravidelně a nejméně jednou ročně informuje příslušné orgány všech ostatních členských států o použití odstavce 1 a okolnostech a opatřeních ve smyslu odstavce 2. Nachází-li se dceřiný podnik ve třetí zemi, informují příslušné orgány stejným způsobem také příslušné orgány této třetí země.

Článek 9 Výjimky pro úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu

Příslušné orgány mohou upustit od uplatňování požadavků stanovených v části druhé až čtvrté a šesté až osmé *v souladu s článkem 21 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/.../EU ze dne ... [o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky].*

█

Kapitola 2

Obezřetnostní konsolidace

ODDÍL 1

UPLATŇOVÁNÍ POŽADAVKŮ NA KONSOLIDOVANÉM ZÁKLADĚ

Článek 10

Obecná ustanovení

1. Mateřské instituce v členském státě plní povinnosti stanovené v části druhé až čtvrté a části sedmé v rozsahu a způsobem uvedeným v článku 16 na základě své konsolidované situace.
2. Instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v členském státě plní povinnosti stanovené v části druhé až čtvrté a části sedmé v rozsahu a způsobem uvedeným v článku 16 na základě konsolidované situace dané finanční holdingové společností nebo smíšené finanční holdingové společností.

Pokud mateřská finanční holdingová společnost nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě kontroluje více než jednu instituci, použije se první pododstavec pouze na instituci, na niž se vztahuje dohled na konsolidovaném základě v souladu s článkem 106 směrnice [vloží OP].

3. Mateřské instituce v EU a instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností v EU a instituce kontrolované mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU plní povinnosti stanovené v člancích 401 a 403 na základě konsolidované situace dané mateřské instituce, finanční holdingové společností nebo smíšené finanční holdingové společností, pokud skupina sestává z jedné nebo více úvěrových institucí nebo investičních podniků, které jsou oprávněny poskytovat investiční služby uvedené v oddíle A bodech 3 a 6 přílohy I směrnice 2004/39/ES.

Článek 11

Finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti s dceřinou úvěrovou institucí a současně s dceřiným investičním podnikem

Pokud má finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost jako dceřiný podnik nejméně jednu úvěrovou instituci a jeden investiční podnik, vztahují se na úvěrovou instituci požadavky uplatňované na základě konsolidované situace finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti.

Článek 12

Uplatňování požadavků na zveřejňování na konsolidovaném základě

1. Mateřské instituce v EU plní povinnosti stanovené v části osmé na základě své konsolidované situace.

Významné dceřiné podniky mateřských institucí v EU zveřejňují informace uvedené v člancích 424, 425, 435 a 436 na individuálním nebo subkonsolidovaném základě.

2. Instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU plní povinnosti stanovené v části osmé na základě konsolidované situace dané finanční holdingové společností nebo smíšené finanční holdingové společnosti.

Významné dceřiné podniky mateřských finančních holdingových společností v EU nebo mateřských smíšených holdingových společností v EU zveřejňují informace uvedené v člancích 424, 425, 435 a 436 na individuálním nebo subkonsolidovaném základě.

3. Odstavce 1 a 2 se zcela nebo částečně nepoužijí na mateřské instituce v EU, instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU, pokud jsou tyto instituce zahrnuty do rovnocenného zveřejňování informací, které na konsolidovaném základě provádí mateřský podnik usazený ve třetí zemi.
4. Pokud se použije článek 9, ústřední subjekt uvedený v daném článku plní požadavky části osmé na základě konsolidované situace ústředního subjektu. Na ústřední subjekt se použije čl. 16 odst. 1 a s přidruženými institucemi se nakládá jako s dceřinými podniky ústředního subjektu.

Článek 13

Uplatňování požadavků části páté na konsolidovaném základě

1. Mateřské a dceřiné podniky, na něž se vztahuje toto nařízení, plní povinnosti stanovené v části páté na konsolidovaném nebo subkonsolidovaném základě, aby zajistily, že jejich opatření, postupy a mechanismy požadované danými ustanoveními jsou konzistentní a integrované a že je možné získat veškeré údaje a informace, které mají význam pro účely dohledu. Zejména zajistí, aby dceřiné podniky, na něž se nevztahuje toto nařízení, zavedly opatření, postupy a mechanismy pro zajištění souladu s uvedenými ustanoveními.
2. Při uplatňování článku 87 na konsolidovaném nebo subkonsolidovaném základě použijí instituce dodatečnou rizikovou váhu podle článku 396, pokud jsou na úrovni subjektu usazeného ve třetí zemi, který je zahrnut do konsolidace v souladu s článkem 16, porušeny požadavky článku 394 nebo 395 a porušení je významné ve vztahu k celkovému rizikovému profilu skupiny.
3. Povinnosti vyplývající z části páté týkající se dceřiných podniků, na něž se nevztahuje toto nařízení, se neuplatní, pokud mateřská instituce v EU nebo instituce kontrolované mateřskou finanční holdingovou společností v EU nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v EU mohou příslušným orgánům prokázat, že použití části páté je z hlediska zákonů třetí země, kde je dceřiný podnik usazen, protiprávní.

Článek 14

Výjimky z uplatňování kapitálových požadavků na konsolidovaném základě pro skupiny investičních podniků

1. Příslušné orgány, které vykonávají dohled nad skupinami na konsolidovaném základě, mohou v konkrétních případech upustit od uplatňování kapitálových požadavků na konsolidovaném základě za předpokladu, že platí tyto podmínky:
 - a) každý investiční podnik v EU v takové skupině používá alternativní výpočet celkové hodnoty rizikové expozice uvedený v čl. 90 odst. 2;
 - b) všechny investiční podniky v takové skupině spadají do kategorií uvedených v čl. 90 odst. 1 a čl. 91 odst. 1;
 - c) každý investiční podnik v EU v takové skupině splňuje na individuálním základě požadavky uložené článkem 90 a současně odečítá z kmenového kapitálu tier 1 veškeré podmíněné závazky ve prospěch investičních podniků, finančních institucí, společností spravujících aktiva a podniků pomocných služeb, které by jinak byly konsolidovány;
 - d) jakákoli finanční holdingová společnost, která je mateřskou finanční holdingovou společností v členském státě jakéhokoli investičního podniku v takové skupině, drží kapitál alespoň ve výši, která je určena součtem těchto položek:
 - i) položek uvedených v čl. 24 odst. 1, čl. 48 odst. 1 a čl. 59 odst. 1;
 - ii) součtem účetních hodnot veškerých účastí, podřízených pohledávek a nástrojů uvedených v čl. 33 odst. 1 písm. h) a i), čl. 53 prvním pododstavci písm. c) a d) a čl. 63 prvním pododstavci písm. c) a d) v investičních podnicích, finančních institucích, společnostech spravujících aktiva a podnicích pomocných služeb, které by jinak byly konsolidovány;
 - iii) celkové hodnoty veškerých podmíněných závazků ve prospěch investičních podniků, finančních institucí, společností spravujících aktiva a podniků pomocných služeb, které by jinak byly konsolidovány;
 - e) skupina nezahrnuje úvěrové instituce.

Pokud jsou splněna kritéria prvního pododstavce, musí mít každý investiční podnik v EU zavedeny systémy pro sledování a kontrolu zdrojů kapitálu a financování všech finančních holdingových společností, investičních podniků, finančních institucí, společností spravujících aktiva a podniků pomocných služeb v rámci skupiny.

2. Příslušné orgány mohou výjimku uplatnit rovněž tehdy, pokud finanční holdingová společnost drží kapitál ve výši, která je nižší než hodnota vypočtená podle odst. 1 písm. d), avšak nikoli nižší než součet kapitálových požadavků uložených na individuálním základě investičním podnikům, finančním institucím, společnostem spravujícím aktiva a podnikům pomocných služeb, které by jinak byly konsolidovány, a celkové hodnoty veškerých podmíněných závazků ve prospěch investičních podniků, finančních institucí, společností spravujících aktiva a podniků pomocných služeb, které by jinak byly konsolidovány. Pro účely tohoto odstavce je kapitálový požadavek pro investiční podniky ze třetích zemí,

finanční instituce, společnosti spravující aktiva a podniky pomocných služeb pomyslným kapitálovým požadavkem.

Článek 15

Dohled nad investičními podniky, u nichž bylo upuštěno od uplatňování kapitálových požadavků na konsolidovaném základě

Investiční podniky ve skupině, jíž byla udělena výjimka podle článku 14, informují příslušné orgány o rizicích, která by mohla ohrozit jejich finanční situaci, včetně rizik spojených se složením a zdroji kapitálu, vnitřně stanoveného kapitálu a financování.

Jestliže příslušné orgány upustí od povinného dohledu na konsolidovaném základě podle článku 14, přijmou jiná vhodná opatření ke sledování rizik celé skupiny, zejména velkých expozic, a to včetně všech podniků, které se nenacházejí v členském státě.

Jestliže příslušné orgány upustí od uplatňování kapitálových požadavků na konsolidovaném základě podle článku 14, uplatňují se požadavky části osmé na individuálním základě.

ODDÍL 2

METODY OBEZŘETNOSTNÍ KONSOLIDACE

Článek 16

Metody obezřetnostní konsolidace

1. Instituce, které jsou povinny plnit požadavky uvedené v oddíle 1 na základě konsolidované situace, provedou plnou konsolidaci všech institucí a finančních institucí, které jsou jejich dceřinými podniky, případně dceřinými podniky téže mateřské finanční holdingové společnosti nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti. Pokud jsou použity články 401 a 403 na základě konsolidované situace instituce, nepoužijí se odstavce 2 až 8 tohoto článku.
2. Příslušné orgány však mohou v konkrétních případech povolit poměrnou konsolidaci podle podílu na kapitálu, který mateřský podnik drží v dceřiném podniku. Poměrná konsolidace může být povolena pouze tehdy, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:
 - a) ručení mateřského podniku je omezeno do výše podílu na kapitálu, který mateřský podnik v dceřiném podniku drží, s ohledem na ručení ostatních akcionářů nebo společníků;
 - b) platební schopnost ostatních akcionářů nebo společníků je uspokojivá;
 - c) ručení ostatních akcionářů a společníků je jasně stanoveno právně závazným způsobem.
3. Jsou-li podniky propojeny vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS, určí příslušné orgány způsob provedení konsolidace.
4. Orgány příslušné k dohledu na konsolidovaném základě vyžadují poměrnou konsolidaci podle podílů na kapitálu držených v institucích a finančních institucích, které jsou řízeny podnikem zahrnutým do konsolidace spolu s jedním nebo více podniky nezahrnutými do konsolidace, je-li ručení těchto podniků omezeno do výše drženého podílu na kapitálu.

5. V případě jiných účastí nebo kapitálových vazeb, než které jsou uvedeny v odstavcích 1 a 2, určí příslušné orgány, zda a jak má být konsolidace provedena. Zejména mohou povolit nebo požadovat použití ekvivalenční metody. Tato metoda však nevede k zahrnutí daných podniků do dohledu na konsolidovaném základě.
6. Příslušné orgány určí, zda a jak má být konsolidace provedena v následujících případech:
 - a) pokud podle názoru příslušných orgánů instituce uplatňuje významný vliv na jednu nebo více institucí nebo finančních institucí, ale nemá v těchto institucích účast ani k nim nemá jiné kapitálové vazby a
 - b) pokud jsou dvě nebo více institucí nebo finančních institucí podřízeny jednomu vedení jinak než na základě smlouvy, zakládací listiny nebo stanov.

Příslušné orgány mohou zejména povolit nebo požadovat použití metody uvedené v článku 12 směrnice 83/349/EHS. Tato metoda však nevede k zahrnutí daných podniků do dohledu na konsolidovaném základě.

7. Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž se provádí konsolidace v případech uvedených v odstavcích 2 až 6 tohoto článku.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2016.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

8. Pokud se vyžaduje dohled na konsolidovaném základě podle článku 106 směrnice [vloží OP], podniky pomocných služeb a společnosti spravující aktiva definované ve směrnici 2002/87/ES se v případech stanovených v tomto článku a v souladu s postupy stanovenými v tomto článku zahrnují do konsolidace.

ODDÍL 3

PŮSOBNOST OBEZŘETNOSTNÍ KONSOLIDACE

Článek 17

Subjekty vyňaté z působnosti obezřetnostní konsolidace

1. Instituce, finanční instituce nebo podnik pomocných služeb, které jsou dceřiným podnikem nebo podnikem, v němž je držena účast, nemusí být zahrnuty do konsolidace, pokud je celková hodnota aktiv a podrozvahových položek dotčeného podniku nižší než nižší z těchto dvou částek:
 - a) 10 milionů EUR;
 - b) 1 % celkové hodnoty aktiv a podrozvahových položek mateřského podniku nebo podniku, který drží účast.
2. Orgány příslušné k dohledu na konsolidovaném základě podle článku 106 směrnice [vloží OP] mohou v konkrétních případech rozhodnout, že instituce, finanční instituce nebo

podnik pomocných služeb, které jsou dceřiným podnikem nebo podnikem, v němž je držena účast, nemusí být zahrnuty do konsolidace, a to v následujících případech:

- a) pokud se dotčený podnik nachází ve třetí zemi, kde existují právní překážky pro předávání nezbytných informací;
 - b) pokud má dotčený podnik vzhledem k cílům dohledu nad úvěrovými institucemi pouze zanedbatelný význam;
 - c) pokud by podle názoru orgánů příslušných k dohledu na konsolidovaném základě byla konsolidace finanční situace dotčeného podniku vzhledem k cílům dohledu nad úvěrovými institucemi nevhodná nebo zavádějící.
3. Pokud však v případech podle odstavce 1 a odst. 2 písm. b) splňuje výše uvedená kritéria více podniků, které jako celek nemají zanedbatelný význam vzhledem k uvedeným cílům, jsou zahrnuty do konsolidace.

Článek 18

Společná rozhodnutí o obezřetnostních požadavcích

1. Příslušné orgány spolupracují a vzájemně projednávají relevantní otázky v případě žádosti o povolení podle čl. 138 odst. 1, čl. 146 odst. 9, čl. 301 odst. 2 a článků 277 a 352 tohoto nařízení předložených mateřskou institucí v EU a jejími dceřinými podniky nebo společně dceřinými podniky mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU, aby rozhodly, zda požadované povolení udělit, a případně určily podmínky, kterým by toto povolení mělo podléhat.

Žádosti se podávají pouze orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě.

Žádost uvedená v čl. 301 odst. 2 obsahuje popis metodiky používané k rozdělení kapitálového požadavku k operačnímu riziku mezi jednotlivé subjekty ve skupině. V žádosti je nutno uvést, zda a jakým způsobem budou do systému měření rizika promítnuty účinky diverzifikace.

2. Příslušné orgány učiní vše, co je v jejich silách, aby do šesti měsíců dosáhly společného rozhodnutí o žádosti uvedené v odst. 1 písm. a).

Toto společné rozhodnutí má podobu dokumentu obsahujícího plně odůvodněné rozhodnutí a žadateli ho předá příslušný orgán uvedený v odstavci 1.

3. Lhůta uvedená v odstavci 2 počíná běžet dnem, kdy orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě obdrží úplnou žádost uvedenou v odst. 1 písm. a). Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě neprodleně předá úplnou žádost ostatním příslušným orgánům.

4. Nepřijmou-li příslušné orgány společně rozhodnutí do šesti měsíců, vydá orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě ve věci odst. 1 písm. a) vlastní rozhodnutí. Rozhodnutí má podobu dokumentu obsahujícího plně odůvodněné rozhodnutí a bere v úvahu názory a námitky ostatních příslušných orgánů vyjádřené v daném šestiměsíčním období.

Rozhodnutí předává orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě mateřské instituci v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU a ostatním příslušným orgánům.

Pokud ke konci daného šestiměsíčního období kterýkoli z dotčených příslušných orgánů postoupil věc orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě své rozhodnutí a vyčká na rozhodnutí, které EBA může ve vztahu k jeho rozhodnutí učinit podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a poté rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Šestiměsíční období se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Věc nelze orgánu EBA postoupit po skončení daného šestiměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

5. Pokud mateřská instituce v EU a její dceřiné podniky, dceřiné podniky mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo dceřiné podniky mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU používají pokročilý přístup k měření podle čl. 301 odst. 2 nebo přístup IRB podle článku 138 na jednotném základě, povolí příslušné orgány, aby kvalifikační kritéria stanovená v článku 310 a 311 nebo v části třetí kapitole 3 oddílu 6 splnily mateřský podnik a jeho dceřiné podniky společně, způsobem, který je v souladu se strukturou skupiny a jejími systémy, postupy a metodikami řízení rizik.
6. Rozhodnutí uvedená v odstavcích 2 a 4 jsou závazná pro příslušné orgány v dotčených členských státech.

Článek 19

Společná rozhodnutí o úrovni uplatňování požadavků na likviditu

1. Na žádost mateřské instituce v EU nebo mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU učiní orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a orgány příslušné k dohledu nad dceřinými podniky mateřské instituce v EU nebo mateřské finanční holdingové společnosti v EU nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v členském státě vše, co je v jejich silách, aby přijaly společně rozhodnutí ***o tom, zda jsou podmínky čl. 7 odst. 1 písm. a) až db) splněny.***

Společného rozhodnutí musí být dosaženo do ***devíti*** měsíců poté, co orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě předloží zprávu vymezující jedinou podskupinu pro účely likvidity na základě kritérií stanovených v článku 7. Jestliže se orgány během daného ***devítiměsíčního*** období neshodnou, obrátí se orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě na žádost kteréhokoli z ostatních dotčených příslušných orgánů na orgán EBA. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě se může na orgán EBA obrátit z vlastního podnětu.

Společným rozhodnutím mohou být rovněž uložena omezení týkající se umístění a vlastnictví likvidních aktiv a stanovena požadovaná minimální hodnota likvidních aktiv, která mají držet úvěrové instituce vyňaté z použití článku 401.

Společné rozhodnutí je plně odůvodněné a uvádí důvody vedoucí k jeho přijetí. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě předloží rozhodnutí včetně odůvodnění mateřské instituci podskupiny pro účely likvidity.

2. Není-li společné rozhodnutí přijato do **devíti** měsíců, přijme každý orgán příslušný k dohledu na individuálním základě vlastní rozhodnutí.

Kterýkoli příslušný orgán se však může v průběhu daného **devítiměsíčního** období obrátit na orgán EBA s dotazem, zda jsou splněny podmínky čl. 7 odst. 1 písm. a) až d), a požádat ho o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010. Pokud tak některý z dotčených příslušných orgánů ke konci **devítiměsíčního** období učinil, odloží všechny zúčastněné příslušné orgány svá rozhodnutí do doby, než EBA rozhodne. Toto rozhodnutí musí být přijato do tří měsíců od předložení žádosti. Poté, co EBA přijme své rozhodnutí, rozhodnou příslušné orgány ohledně podmínek čl. 7 odst. 1 písm. a) až d) v souladu s jeho rozhodnutím. Věc nelze orgánu EBA postoupit po skončení daného šestiměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

Společné rozhodnutí uvedené v odstavci 1 a rozhodnutí uvedené v předchozím pododstavci je závazné podle čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010.

3. Kterýkoli příslušný orgán se však může v průběhu daného **devítiměsíčního** období obrátit na orgán EBA s dotazem, zda jsou splněny podmínky čl. 7 odst. 2 písm. a) až d), a požádat ho o pomoc v souladu s článkem 31 nařízení (EU) č. 1093/2010. V takovém případě všechny zúčastněné příslušné orgány odloží svá rozhodnutí do ukončení nezávazného zprostředkování. Pokud během zprostředkování nedosáhly příslušné orgány do tří měsíců dohody, přijme každý orgán příslušný k dohledu na individuálním základě vlastní rozhodnutí.
4. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění postupu společného rozhodování uvedeného v tomto článku s ohledem na použití článku 7 s cílem usnadnit přijímání společných rozhodnutí.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 31. prosince 2016.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 20

Subkonsolidace v případě subjektů ve třetích zemích

Dceřiné instituce uplatňují požadavky stanovené v části třetí čl. 84 a části páté na subkonsolidovaném základě, jestliže tyto instituce nebo mateřský podnik v případě, že jím je finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost, mají ve třetí zemi dceřiný podnik ve formě instituce nebo finanční instituce nebo společnosti spravující aktiva ve smyslu čl. 2 bodu 5 směrnice 2002/87/ES nebo v takové instituci či společnosti drží účast.

Článek 21
Podniky ve třetích zemích

Pro účely výkonu dohledu na konsolidovaném základě v souladu s touto kapitolou se výrazy „investiční podnik“, „úvěrová instituce“, „finanční instituce“ a „instituce“ vztahují rovněž na podniky usazené ve třetích zemích, které by odpovídaly definicím těchto termínů v článku 16, pokud by byly usazeny v Unii.

ČÁST DRUHÁ

KAPITÁL

Hlava I

Definice týkající se kapitálu

Článek 22

Definice

- 1) „Kumulovaný ostatní úplný výsledek hospodaření“ má stejný význam jako v mezinárodním účetním standardu IAS 1 použitelném podle nařízení (ES) č. 1606/2002;
- 2) „položkami doplňkového kapitálu pojišťovny“ se rozumí kapitál ve smyslu článku 89 směrnice 2009/138/ES;
- 3) „použitelným účetním standardem“ se rozumí příslušný účetní standard použitelný na základě směrnice 86/635/EHS nebo nařízení (ES) č. 1606/2002, který se vztahuje na instituci;
- 4) „primárním kapitálem“ se rozumí primární kapitál ve smyslu článku 88 směrnice 2009/138/ES;
- 5) „položkami kapitálu tier 1 pojišťovny“ se rozumí položky primárního kapitálu podniků, na něž se vztahují požadavky směrnice 2009/138/ES, které jsou zařazeny do kapitálu tier 1 ve smyslu směrnice 2009/138/ES v souladu s čl. 94 odst. 1 uvedené směrnice;
- 6) „položkami vedlejšího kapitálu tier 1 pojišťovny“ se rozumí položky primárního kapitálu podniků, na něž se vztahují požadavky směrnice 2009/138/ES, které jsou zařazeny do kapitálu tier 1 ve smyslu směrnice 2009/138/ES v souladu s čl. 94 odst. 1 uvedené směrnice a jejich zahrnutí je omezeno akty v přenesené pravomoci přijatými v souladu s článkem 99 uvedené směrnice;
- 7) „položkami kapitálu tier 2 pojišťovny“ se rozumí položky primárního kapitálu podniků, na něž se vztahují požadavky směrnice 2009/138/ES, které jsou zařazeny do kapitálu tier 2 ve smyslu směrnice 2009/138/ES v souladu s čl. 94 odst. 2 uvedené směrnice;
- 8) „položkami kapitálu tier 3 pojišťovny“ se rozumí položky primárního kapitálu podniků, na něž se vztahují požadavky směrnice 2009/138/ES, které jsou zařazeny do kapitálu tier 3 ve smyslu směrnice 2009/138/ES v souladu s čl. 94 odst. 3 uvedené směrnice;
- 9) „odložené daňové pohledávky“ mají stejný význam jako v rámci použitelného účetního standardu;

- 10) „odloženými daňovými pohledávkami závislými na budoucím zisku“ se rozumí odložené daňové pohledávky, jejichž budoucí hodnotu lze realizovat pouze v případě, že instituce v budoucnu vytvoří zdanitelný zisk;
- 11) „odložené daňové závazky“ mají stejný význam jako v rámci použitelného účetního standardu;
- 12) „aktivy definovaného příspěvkového penzijního fondu“ se rozumějí aktiva definovaného příspěvkového penzijního fondu, případně plánu, po snížení o částku závazků tohoto fondu nebo plánu;
- 13) „rozdělením výnosů“ se rozumí výplata dividend nebo úroků v jakékoli podobě;
- 14) „finanční podnik“ má stejný význam jako v čl. 13 bodu 25 písm. b) a d) směrnice 2009/138/ES;
- 15) „rezervní fond na všeobecná bankovní rizika“ má stejný význam jako v článku 38 směrnice 86/635/EHS;
- 16) „goodwill“ má stejný význam jako v rámci použitelného účetního standardu;
- 17) „nepřímou účastí“ se rozumí investice instituce do třetí strany s expozicí v kapitálovém nástroji vydaném příslušným subjektem uskutečňovaná za účelem vytvoření expozice v tomto kapitálovém nástroji nebo expozice v jiném nástroji prováděná jinými prostředky, jestliže by se při ztrátě hodnoty nástroje vzniklá ztráta z expozice výrazně nelišila od ztráty, která by instituci vznikla z přímého držení nástroje;
- 18) „nehmotná aktiva“ mají stejný význam jako v rámci použitelného účetního standardu;
- 19) „pojišťovací holdingovou společností se smíšenou činností“ se rozumí společnost ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. g) směrnice 2009/138/ES;
- 20) „podnikajícím subjektem“ se rozumí **fungující** subjekt zřízený za účelem samostatného dosahování zisku;
- 21) „jinými kapitálovými nástroji“ se rozumí kapitálové nástroje vydané příslušnými subjekty, které nelze považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 ani za položky kapitálu tier 1 pojišťovny, položky vedlejšího kapitálu tier 1 pojišťovny, položky kapitálu tier 2 pojišťovny nebo položky kapitálu tier 3 pojišťovny;
- 22) „ostatními fondy“ se rozumějí fondy ve smyslu použitelného účetního standardu, které musí být zveřejněny podle tohoto použitelného účetního standardu a nezahrnují částky již zahrnuté do kumulovaného ostatního úplného výsledku hospodaření nebo nerozděleného zisku;
- 23) „kapitálem“ se rozumí součet kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2;

- 24) „kapitálovými nástroji“ se rozumí kapitálové nástroje vydané institucí, které lze považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2;
- 25) „zisk“ má stejný význam jako v rámci použitelného účetního standardu;
- 26) „vzájemnou účastí“ se rozumí situace, kdy instituce drží kapitálové nástroje nebo jiné kapitálové nástroje vydané příslušnými subjekty a tyto subjekty současně drží kapitálové nástroje vydané institucí;
- 27) „příslušným subjektem“ se rozumí jakýkoli z těchto subjektů:
- a) jiná instituce;
 - b) finanční instituce;
 - c) pojišťovna;
 - d) pojišťovna ze třetí země;
 - e) zajišťovna;
 - f) zajišťovna ze třetí země;
 - g) finanční podnik;
 - h) pojišťovací holdingová společnost se smíšenou činností;
 - i) podnik vyňatý z působnosti směrnice 2009/138/ES v souladu s požadavky stanovenými v článku 4 uvedené směrnice;
- 28) „nerozděleným ziskem“ se rozumí zisky a ztráty z předchozích období po započtení hospodářského výsledku podle použitelných účetních standardů;
- 29) „emisní ážio“ má stejný význam jako v rámci použitelného účetního standardu;
- 30) „přechodné rozdíly“ mají stejný význam jako v rámci použitelného účetního standardu.
- 30a) „křížovým záručním systémem“ se rozumí:**
- a) *instituce spadají do stejného institucionálního systému ochrany uvedeného v čl. 108 odst. 7;*
 - b) *instituce, které jsou plně konsolidovány podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c), d) nebo čl. 1 odst. 2 sedmé směrnice Rady č. 83/349/EHS o konsolidovaných účetních závěrkách¹ a podléhají dohledu na konsolidovaném základě ze strany instituce, jež je mateřskou institucí v členském státě v souladu s částí první hlavou II kapitolou 2 a na niž se vztahuje kapitálový požadavek;*

¹ Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1.

- c) *mateřská instituce v určitém členském státě a její dceřiné společnosti, které sídlí v tomtéž členském státě a podléhají povolení a dohledu téhož příslušného orgánu;*
- d) *mateřská instituce v určitém členském státě a její dceřiné společnosti, které uzavřely smluvní nebo právními předpisy stanovenou dohodu o závazku, která tyto instituce chrání a která zejména zajišťuje jejich likviditu a platební schopnost, aby se v případě nutnosti zabránilo úpadku;*
- e) *přijatá opatření, na jejichž základě dojde k okamžitému poskytnutí finančních prostředků formou kapitálu a likvidity, pokud jsou vyžadovány na základě smluvní nebo právními předpisy stanovené dohody o závazku uvedené v písmenu d);*
- f) *že přiměřenost opatření uvedených v písmenu c) a d) je v pravidelných odstupech sledována příslušným orgánem;*
- g) *že minimální výpovědní lhůta pro dobrovolné vypovězení dohody o závazku ze strany dceřiné společnosti je 10 let;*
- h) *že příslušný orgán je zmocněn zakázat dobrovolné vypovězení dohody o závazku ze strany dceřiné společnosti.*

Hlava II

Složky kapitálu

Kapitola 1

Kapitál tier 1

Článek 23

Kapitál tier 1

Kapitál tier 1 instituce je součtem kmenového kapitálu tier 1 a vedlejšího kapitálu tier 1 instituce.

Kapitola 2

Kmenový kapitál tier 1

ODDÍL 1

POLOŽKY A NÁSTROJE ZAHRNOVANÉ DO KMENOVÉHO KAPITÁLU TIER 1

Článek 24

Položky kmenového kapitálu tier 1

1. Položky kmenového kapitálu tier 1 instituce jsou tyto:
 - a) kapitálové nástroje, jsou-li splněny podmínky stanovené v článku 26 *nebo v článku 27*;
 - b) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu a);
 - c) nerozdělený zisk;
 - d) kumulovaný ostatní úplný výsledek hospodaření;
 - e) ostatní fondy;
 - f) rezervní fond na všeobecná bankovní rizika.
2. Pro účely odst. 1 písm. c) mohou instituce před tím, než formálně schválí svůj hospodářský výsledek za daný rok, a pouze s předchozím souhlasem příslušného orgánu zahrnout do kmenového kapitálu tier 1 mezitímní zisk nebo zisk ke konci roku. Příslušný orgán udělí souhlas, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) údaje o zisku ověřily osoby nezávislé na instituci, které jsou odpovědné za audit účetnictví této instituce;
- b) instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokázala, že všechny předvídatelné výplaty nebo dividendy byly od výše tohoto zisku odečteny.

Ověření mezitímního zisku instituce nebo zisku ke konci roku musí poskytovat přiměřenou úroveň jistoty, že zisk byly vykázán podle zásad stanovených v použitelném účetním standardu.

- 3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění významu slova „předvídatelný“ při určování, zda byly odečteny všechny předvídatelné výplaty nebo dividendy.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

- 4. EBA **vyhodnotí a následně** vypracuje, udržuje a zveřejňuje seznam forem **kapitálového instrumentu** v každém členském státě, **kteří splňují požadavky tohoto nařízení, aby je bylo možné** považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1. EBA vypracuje a zveřejní tento seznam do 1. ledna 2013.

Článek 25

Kapitálové nástroje vzájemných pojišťoven, družstev, spořitelen nebo podobných institucí v kmenovém kapitálu tier 1

- 1. Položky kmenového kapitálu tier 1 zahrnují jakékoli kapitálové nástroje vydané institucí na základě jejich statutárních ustanovení, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) jedná se o typ instituce definovaný v použitelném vnitrostátním právu a podle názoru příslušných orgánů ji lze pro účely této části nařízení považovat za vzájemnou pojišťovnu, družstvo, **spořitelnu** nebo podobnou instituci; **nebo ii) o instituci, která je plně ve vlastnictví instituce uvedené v bodě i), přičemž tato instituce obdržela souhlas příslušných orgánů k využití ustanovení tohoto článku a právě a jedině za předpokladu, že 100 % kmenových akcií vydaných institucí je, přímo nebo nepřímo, drženo institucí uvedenou v bodě i);**
 - b) jsou splněny podmínky stanovené v článku 26 **a pozměňující podmínky stanovené v článku 27;**
 - c) nástroj nevykazuje vlastnosti, které by mohly narušit pokračování činnosti instituce během stresových období na trhu.
- 2. EBA vypracuje **návrh** regulačních technických norem **s cílem podpořit rozvoj silného a různorodého bankovního sektoru v EU s množstvím různých struktur závazků a upřesnit podmínky, podle nichž mohou příslušné orgány určit, zda typ podniku uznaného podle použitelného vnitrostátního práva lze pro účely této části nařízení považovat za vzájemnou společnost, družstevní společnost nebo podobnou instituci.**

EBA předloží **tento návrh** regulačních technických norem Komisi do **1. ledna 2016**.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 26

Nástroje zahrnované do kmenového kapitálu Tier 1

1. Kapitálové nástroje lze považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, pouze pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
 - a) nástroje jsou vydány přímo institucí s předchozím souhlasem vlastníků instituce nebo, je-li to povoleno podle použitelného vnitrostátního práva, řídicího orgánu instituce;
 - b) nástroje jsou plně uhrazeny a jejich nákup není přímo ani nepřímo financován institucí;
 - c) nástroje splňují všechny tyto podmínky, pokud jde o jejich klasifikaci:
 - i) lze je považovat za kapitál ve smyslu článku 22 směrnice 86/635/EHS;
 - ii) jsou klasifikovány jako vlastní kapitál ve smyslu použitelného účetního standardu;
 - iii) jsou klasifikovány jako vlastní kapitál pro účely určení platební neschopnosti na základě rozvahy, stanoví-li tak vnitrostátní insolvenční právo;
 - d) nástroje jsou jasně a odděleně zveřejněny v rozvaze v rámci účetní závěrky instituce;
 - e) nástroje nemají stanovenou splatnost (věčné nástroje);
 - f) jistinu nástrojů nelze snížit nebo vyplatit, s výjimkou těchto případů:
 - i) likvidace instituce **nebo její nucená správa**;
 - ii) diskrečního zpětného odkupu nástrojů nebo jiného způsobu snížení kapitálu na základě vlastního rozhodnutí, pokud instituce obdržela předchozí souhlas příslušného orgánu v souladu s článkem 72;
 - g) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, výslovně ani implicitně neuvádějí, že by jistina nástrojů byla nebo mohla být snížena nebo vyplacena jinak než při likvidaci instituce **nebo při nucené správě**, a instituce něco takového před vydáním ani při vydání nástrojů nenaznačuje, s výjimkou nástrojů uvedených v článku 25, u nichž je podle použitelného vnitrostátního práva zakázáno, aby instituce odmítla jejich splacení;

- h) nástroje splňují tyto podmínky, pokud jde o rozdělení výnosů:
- i) neexistuje přednostní ***zacházení co se týče pořadí plateb při*** rozdělování výnosů, ani ve vztahu k jiným nástrojům zahrnovaným do kmenového kapitálu tier 1, a podmínky, kterými se nástroje řídí, nestanoví přednostní práva na výplatu rozdělených výnosů;
 - ii) rozdělení výnosů držitelům nástrojů může být provedeno pouze z položek k rozdělení;
 - iii) podmínky, kterými se nástroje řídí, nezahrnují strop nebo jiné omezení maximální výše rozdělených výnosů, s výjimkou nástrojů uvedených v článku 25, ***a násobek dividendy vyplácený u kmenových akcií nebo nástrojů uvedených v článku 25 nepředstavuje přednostní rozdělování výnosů, strop nebo jiná omezení maximální výše rozdělovaných výnosů; nicméně násobky výnosů, které způsobují nepřiměřené zadržování kapitálu, by neměly být povoleny;***
 - iv) výše rozdělených výnosů se neurčuje na základě částky, za kterou byly nástroje při emisi zakoupeny, a není ani jinak na tomto základě stanovena, s výjimkou nástrojů uvedených v článku 25;
 - v) podmínky, kterými se nástroje řídí, neukládají instituci povinnost rozdělit výnosy držitelům nástrojů a instituce není žádnou takovouto povinností ani jinak vázána;
 - vi) neprovedení rozdělení výnosů nepředstavuje nesplnění závazků ze strany instituce;
- i) v porovnání se všemi kapitálovými nástroji vydanými institucí absorbují tyto nástroje první a proporcionálně největší podíl vzniklých ztrát a každý nástroj absorbuje ztráty stejnou měrou jako všechny ostatní nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1;
- j) v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce se nástroje řadí za všechny ostatní pohledávky;
- k) nástroje opravňují své vlastníky k podílu na zbylých aktivech instituce, který je v případě její likvidace a po zaplacení všech přednostních pohledávek úměrný hodnotě vydaných nástrojů a není pevně stanoven ani nepodléhá stropu, s výjimkou kapitálových nástrojů uvedených v článku 25;
- l) nástroje nejsou zajištěny ani zaručeny žádným z těchto subjektů:
- i) instituce nebo její dceřiné podniky;
 - ii) mateřskou institucí nebo jejími dceřinými podniky;
 - iii) mateřskou finanční holdingovou společností nebo jejími dceřinými podniky;

- iv) smíšenou holdingovou společností nebo jejími dceřinými podniky;
- v) smíšenou finanční holdingovou společností a jejími dceřinými podniky;
- vi) podnikem, který má úzké vazby se subjekty uvedenými v bodech i) až v);
- m) nástroje nejsou předmětem žádných ujednání, ať smluvních či jiných, která v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce zvyšují pořadí uspokojení pohledávek z nich plynoucích.

Podmínka stanovená v prvním pododstavci písm. j) je považována za splněnou bez ohledu na nástroj, který je postaven naroveň kapitálu a uveden v čl. 463 odst. 3, pro nástroje zřízené před 20. červencem 2011 a jsou v souladu s tímto nařízením zahrnovány do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo tier 2.

- 2. Podmínky stanovené v odst. 1 písm. i) musí být splněny bez ohledu na trvalé snížení účetní hodnoty jistiny nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1.
- 3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:
 - a) použitelných forem a povahy nepřímého financování kapitálových nástrojů;
 - b) významu výrazu „položky k rozdělení“ pro účely stanovení částky, která je k dispozici k rozdělení držitelům kapitálových nástrojů instituce.
 - ba) zda a kdy by několikanásobné rozdělování výnosů mohlo mít nepřiměřený negativní vliv na kmenový kapitál tier 1;***
 - bb) smysl přednostního rozdělování;***
 - bc) definice a důsledky „absorbování prvotního a proporcionálně největšího podílu ztrát v okamžiku, kdy vzniknou“;***
 - bd) povaha stropu či jiného omezení maximální výše rozdělitelných výnosů.***

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 27

*Kapitálové nástroje vydané vzájemnými pojišťovnami, družstvy, **spořitelny** a podobnými institucemi*

- 1. Kapitálové nástroje vydané vzájemnými pojišťovnami, družstvy, **spořitelny** a podobnými institucemi lze považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 26 **a tímto článkem pozměněné**.
- 2. Pokud jde o umožnění kapitálových nástrojů, musí být splněny tyto podmínky:

- a) s výjimkou případů, kdy to zakazuje použitelné vnitrostátní právo, musí mít instituce možnost odmítnout umožnění nástrojů;
 - b) pokud použitelné vnitrostátní právo zakazuje odmítnutí umožnění nástrojů, dávají ustanovení, kterými se nástroje řídí, instituci možnost toto umožnění omezit;
 - c) odmítnutí splacení nástrojů, nebo případně jeho omezení, nesmí představovat neplnění závazků ze strany instituce.
3. Kapitálové nástroje mohou zahrnovat strop nebo omezení maximální výše rozdělených výnosů, pouze pokud je tento strop nebo omezení stanoveno použitelným vnitrostátním právem nebo stanovami instituce.
4. Pokud kapitálové nástroje dávají vlastníkovi právo na podíl na fondech instituce v případě platební neschopnosti nebo likvidace, který je omezen do výše nominální hodnoty nástrojů, vztahuje se toto omezení ve stejné míře na držitele všech ostatních nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 vydaných danou institucí.

Podmínkou uvedenou v prvním pododstavci není dotčena možnost, aby vzájemná pojišťovna, družstvo nebo podobná instituce v rámci kmenového kapitálu tier 1 uznala kapitálové nástroje, které nepřiznávají hlasovací práva držitelům a které splňují obě tyto podmínky:

- a) *nárok držitelů těchto nástrojů, které nezakládají hlasovací práva, v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce úměrně odpovídá podílu těchto nástrojů bez hlasovacího práva na nástrojích zahrnovaných do celkového kmenového kapitálu tier 1;*
 - b) *tyto nástroje se jinak považují za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1.*
5. Pokud kapitálové nástroje dávají vlastníkovi právo na podíl na aktivech instituce v případě platební neschopnosti nebo likvidace, který je pevně stanoven nebo omezen stropem, vztahuje se toto omezení ve stejné míře na všechny držitele všech nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 vydaných danou institucí.
- 5a. *Centrální subjekty, které provádějí nezbytné ústřední operace sítě přidružených institucí podle článku 9, mohou bez ohledu na čl. 26 odst. 1 písm. h) provádět vyšší výplaty rozdělení výnosů z nástrojů zahrnovaných do základního kapitálu tier 1 uvedených níže v písmenu c) než z nástrojů uvedených v písmenu a), jsou-li splněny tyto podmínky:*
- a) *v souladu se stanovami centrálních subjektů mohou být vydávány nástroje zahrnované do základního kapitálu tier 1 s přednostními hlasovacími právy s cílem zajistit, aby si přidružené subjekty udržely dominantní vliv ve své centrální instituci;*
 - b) *nástroje uvedené v písmenu a) nejsou obchodovány na regulovaném trhu;*
 - c) *nedochází k žádnému přednostnímu zacházení mezi jakýmkoli nástroji zahrnovanými do základního kapitálu tier 1 vydávanými subjektem.*

6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění povahy nezbytných omezení umožnění nástrojů, pokud použitelné vnitrostátní právo instituci zakazuje umožnění kapitálových nástrojů odmítnout.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 28

Důsledky nesplnění podmínek týkajících se nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu Tier 1

Jestliže v případě nástroje zahrnovaného do kmenového kapitálu tier 1 přestanou být podmínky stanovené v článku 26 a případně v článku 27 plněny, platí následující:

- a) tento nástroj přestane být považován za nástroj zahrnovaný do kmenového kapitálu tier 1;
- b) emisní ážio související s tímto nástrojem přestane být považováno za položku kmenového kapitálu tier 1.

Článek 28a

Kapitálové nástroje, které mohou použít veřejné orgány v krizových situacích

V krizových situacích a v případě, že je takový postup považován z hlediska stability finančních trhů za nezbytný, se mohou členské státy rozhodnout pro kapitálovou injekci do jednotlivých úvěrových institucí či do skupiny těchto institucí. Za určitých hospodářských a politických podmínek krizové situace by bylo vhodné, aby kapitálové nástroje, jež se použijí pro tento typ operace, splňovaly pouze většinu kritérií či podstatnou většinou kritérií stanovených v článcích 26 a 27, mj. přinejmenším čl. 26 písm. a) až e), a aby byly nástroje schopny absorbovat ztráty udržitelným způsobem. Toto platí, pokud nástroje jsou vydány mezi 20. červencem 2011 a 31. červencem 2016 a kapitálová injekce je v souladu s pravidly o veřejné podpoře.

EBA na základě odůvodněné žádosti příslušného orgánu a ve spolupráci s tímto orgánem bude pro účely tohoto nařízení přistupovat k těmto nástrojům jako k nástrojům, jež jsou rovnocenné nástrojům zahrnovaným do kmenového kapitálu tier 1.

ODDÍL 2

OBEZŘETNOSTNÍ FILTRY

Článek 29

Sekuritizovaná aktiva

- 1. Instituce vyloučí ze všech složek kapitálu zvýšení vlastního kapitálu podle použitelného účetního standardu, které vyplývá ze sekuritizace aktiv, včetně těchto případů:

- a) zvýšení souvisejícího s budoucím maržovým příjmem, který pro instituci znamená zisk z prodeje;
 - b) čistého zisku plynoucího z kapitalizace budoucího příjmu ze sekuritizovaných aktiv, která zajišťují úvěrové posílení pozic v sekuritizaci, je-li instituce původcem sekuritizace.
2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění pojmu „zisk z prodeje“ uvedeného v odst. 1 písm. a).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 30

Zajištění peněžních toků a změny hodnoty vlastních závazků

Instituce nezahrnou do složek kapitálu tyto položky:

- a) oceňovací rozdíly ze změn reálné hodnoty spojené se zisky nebo ztrátami ze zajištění peněžních toků z finančních nástrojů, které nejsou oceněny reálnou hodnotou, včetně plánovaných peněžních toků;
 - b) zisky nebo ztráty ze závazků instituce oceněných reálnou hodnotou, které vyplývají ze změn vlastního úvěrového hodnocení instituce.
- ba) *nerealizované zisky nebo ztráty z aktiv představujících pohledávky za ústředními vládami zóny A oceněné reálnou hodnotou.***

Do doby než bude proveden přezkum v rámci IFRS, který má kategorii k dispozici pro prodej odstranit, EBA vypracuje návrhy technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž se použije písmeno ba).

EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž se použije písmeno ba).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 31

Dodatečné úpravy ocenění

1. Instituce při výpočtu výše svého kapitálu uplatní požadavky článku 100 na veškerá svá aktiva oceněná reálnou hodnotou a odečtou z kmenového kapitálu tier 1 částku ve výši nezbytných dodatečných úprav ocenění.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž se pro účely odstavce 1 uplatňují požadavky uvedené v článku 100.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do **31. prosince 2013**.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 32

Nerealizované zisky a ztráty oceněné reálnou hodnotou

Kromě položek uvedených v článku 30 neprovádějí instituce takové úpravy, kterými by ze svého kapitálu vyloučily nerealizované zisky nebo ztráty z aktiv nebo závazků oceněných reálnou hodnotou.

ODDÍL 3

ODPOČTY OD POLOŽEK KMENOVÉHO KAPITÁLU TIER 1, VÝJIMKY A ALTERNATIVNÍ POSTUPY

PODODDÍL 1

ODPOČTY OD POLOŽEK KMENOVÉHO KAPITÁLU TIER 1

Článek 33

Odpočty od položek kmenového kapitálu tier 1

1. Instituce od položek kmenového kapitálu tier 1 odečtou toto:
- ztráty běžného účetního roku;
 - nehmotná aktiva;
 - odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku **nebo jejichž zpeněžení nemůže být považováno za jisté**;
 - instituce počítající hodnoty rizikově vážených expozic pomocí přístupu IRB odečtou záporné hodnoty vyplývající z výpočtu výše očekávaných ztrát podle článků 154 a 155;
 - aktiva definovaného příspěvkového penzijního fondu **a úpravy čistých penzijních závazků** instituce;
 - přímo a nepřímo držené vlastní nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, včetně vlastních nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, které je instituce povinna odkoupit na základě skutečného nebo podmíněného závazku plynoucího z existující smlouvy;

- g) držené nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 příslušných subjektů, pokud tyto subjekty mají s institucí vztah vzájemné účasti a příslušné orgány se domnívají, že jeho účelem je uměle zvýšit kapitál instituce;
 - h) příslušnou výši přímo a nepřímo držených nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 příslušných subjektů, v nichž instituce nemá významnou investici;
 - i) příslušnou výši přímo a nepřímo držených nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 příslušných subjektů, v nichž instituce má významnou investici;
 - j) hodnotu položek, jež mají být odečteny od položek vedlejšího kapitálu tier 1 podle článku 53, která přesahuje vedlejší kapitál tier 1 instituce;
 - k) hodnotu expozice u následujících položek, kterým se má přiřadit riziková váha 1 250 %, pokud instituce odečítá tuto hodnotu expozice z kmenového kapitálu tier 1 jako alternativní postup k použití rizikové váhy 1 250 %:
 - i) u kvalifikovaných účastí mimo finanční sektor;
 - ii) u sekuritizovaných pozic v souladu s čl. 238 odst. 1 písm. b), čl. 239 odst. 1 písm. b) a článkem 253;
 - iii) u volných dodávek v souladu s čl. 369 odst. 3;
 - l) daňové platby týkající se položek kmenového kapitálu tier 1 předvídatelné v době výpočtu, s výjimkou případu, kdy instituce vhodně upraví hodnotu položek kmenového kapitálu tier 1, pokud tyto daňové platby snižují částku, do jejíž výše lze dané položky použít ke krytí rizik nebo ztrát.
2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:
- a) uplatňování odpočtů uvedených v odst. 1 písm. a), c), e) a l);
 - b) druhů kapitálových nástrojů finančních institucí, pojištěven a zajištěven ze třetích zemí a podniků vyňatých z působnosti směrnice 2009/138/ES v souladu s článkem 4 uvedené směrnice, které se odečítají od těchto složek kapitálu:
 - i) od položek kmenového kapitálu tier 1;
 - ii) od položek vedlejšího kapitálu tier 1;
 - iii) od položek kapitálu tier 2.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 34
Odpočty nehmotných aktiv

Instituce určí nehmotná aktiva, která mají být odečtena, podle těchto ustanovení:

- a) částka, která má být odečtena, se sníží o související odložené daňové závazky, které by zanikly, kdyby došlo ke snížení hodnoty nehmotných aktiv nebo jejich odúčtování podle příslušného účetního standardu;
- b) částka, která má být odečtena, zahrnuje goodwill zahrnutý v ocenění významných investic instituce.

Článek 35
Odpočty odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku

1. Instituce určí výši odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku, které mají být odečteny, podle tohoto článku.
2. S výjimkou případů, kdy jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 3, se výše odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku vypočítává, aniž by byla snížena o související odložené daňové závazky instituce.
3. Výše odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku může být snížena o související odložené daňové závazky instituce, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) ***daný subjekt má ze zákona právo kompenzovat splatné daňové pohledávky proti splatným daňovým závazkům a***
 - b) ***odložené daňové pohledávky a související odložené daňové závazky se vztahují k daním ze zisku, které jsou vybírány stejným daňovým orgánem od stejného subjektu podléhajícímu dani.***

Tento subjekt bude případně mít ze zákona právo kompenzovat splatné daňové pohledávky proti splatnému daňovému závazku, pokud se vztahují k daním ze zisku, které jsou vybírány stejným daňovým orgánem, a daňový orgán povolí danému subjektu zaplatit nebo přijmout výslednou částku po kompenzaci.
4. Související odložené daňové závazky instituce použité pro účely odstavce 3 nesmějí zahrnovat odložené daňové závazky, o které je snížena hodnota nehmotných aktiv nebo aktiv definovaného příspěvkového penzijního fondu, jež má být odečtena.
5. Výše souvisejících odložených daňových závazků uvedená v odstavci 4 se rozdělí mezi:
 - a) odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku a vyplývající z přechodných rozdílů, které se neodečítají v souladu s čl. 45 odst. 1;
 - b) všechny ostatní odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku.

Instituce rozdělí související odložené daňové závazky podle poměrných částí, jaké představují odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku uvedené v písmenech a) a b).

Článek 36

Odložené daňové pohledávky nezávislé na budoucím zisku

1. Na odložené daňové pohledávky nezávislé na budoucím zisku použijí instituce rizikovou váhu v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2, případně 3.
2. Odložené daňové pohledávky nezávislé na budoucím zisku **se omezují na** tyto položky:
 - a) přeplatky daně v běžném roce;
 - b) daňové ztráty v běžném roce použité zpětně na předchozí roky, z nichž vyplývá pohledávka za ústřední vládou, regionální vládou nebo místním daňovým orgánem;
 - c) odložené daňové pohledávky vyplývající z přechodných rozdílů, **pokud jsou splněny všechny následující podmínky:**
 - i) ***jsou automaticky a povinně neprodleně nahrazeny daňovým dobropisem v případě, že instituce hlásí ztrátu, když se formálně schvalují roční účetní závěrky instituce, nebo v případě platební neschopnosti nebo insolvenčního řízení;***
 - ii) ***instituce může podle použitelného vnitrostátního práva kompenzovat daňový dobropis uvedený v bodě i) proti daňovému závazku instituce nebo jakéhokoli jiného subjektu zahrnutého do těžce konsolidace jako instituce pro daňové účely podle práva nebo jakéhokoli jiného subjektu podléhajícího dohledu na konsolidovaném základě v souladu s částí první hlavou II kapitolou 2;***

pokud částka daňových úvěrů uvedených v bodě ii) překračuje daňové závazky uvedené v téže bodě, jakékoli takové překročení je neprodleně nahrazeno přímou pohledávkou za ústřední vládou členského státu, v němž je instituce zapsána.

Odložené daňové pohledávky nejsou založeny na budoucím zisku, jestliže je pravděpodobné, že na základě reverze zdanitelného přechodného rozdílu (odložené daňové závazky) v souvislosti se stejným daňovým orgánem a stejným subjektem podléhajícím dani vznikne zdanitelný zisk.

Článek 37

Odpočty záporných hodnot vyplývajících z výpočtu výše očekávaných ztrát

Částka, která má být odečtena v souladu s čl. 33 odst. 1 písm. d), se nesnižuje o nárůst odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku nebo o jiné dodatečné daňové

účinky, které by mohly vzniknout, pokud by se rezervy měly zvýšit na úroveň očekávaných ztrát podle hlavy II kapitoly 3 oddílu 3.

Článek 38

Odpočty aktiv definovaného příspěvkového penzijního fondu

1. Pro účely čl. 33 odst. 1 písm. e) se výše aktiv definovaného příspěvkového penzijního fondu, která má být odečtena, sníží o tyto částky:
 - a) výši všech souvisejících odložených daňových závazků, které by mohly zaniknout, kdyby došlo ke snížení hodnoty aktiv nebo jejich odúčtování podle použitelného účetního standardu;
 - b) výši aktiv definovaného příspěvkového penzijního fondu, jež instituce může bez omezení používat, pokud obdržela předchozí souhlas příslušného orgánu. Aktivům použitým ke snížení částky, která má být odečtena, se přidělí riziková váha v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2, případně 3.
2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění kritérií, podle nichž příslušný orgán povoluje institucím snížit výši aktiv definovaného příspěvkového penzijního fondu, jak je uvedeno v odst. 1 písm. b). ***EBA rovněž vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění kritérií, podle nichž příslušný orgán povoluje institucím snížit výši čistých definovaných penzijních závazků, jak je uvedeno v odstavci 2a.***

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Komisi se uděluje pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

2a. Pro účely čl. 33 odst. 1 písm. e):

- a) ***musí být jakýkoli hlášený čistý definovaný penzijní závazek nebo čisté definované penzijní aktivum upraveny o přechodné rozdíly v aktuálních výsledcích plánu aktiv a o změny v penzijních závazcích způsobených pohyby v diskontní sazbě. Tyto změny by měly být alokovány podle průměrného zbývajících času služeb pro zaměstnance.***
- b) ***lze po předchozím souhlasu příslušného orgánu upravit částku definovaných příspěvkových penzijních závazků.***

Článek 39

Odpočty držených vlastních nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1

Pro účely čl. 33 odst. 1 písm. f) počítají instituce držené vlastní nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 na základě hrubých dlouhých pozic s těmito výjimkami:

- a) instituce mohou vypočítat hodnotu držených vlastních nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 v obchodním portfoliu na základě čisté dlouhé pozice, pokud

jsou dlouhé a krátké pozice v téže podkladové expozici a s krátkými pozicemi není spojeno žádné riziko protistrany;

- b) instituce určí částku, která má být odečtena za nepřímé účasti v obchodním portfoliu ve formě indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči vlastním nástrojům zahrnovaným do kmenového kapitálu tier 1 zahrnutým do indexů;
- c) instituce mohou vzájemně započíst hrubé dlouhé pozice ve vlastních nástrojích zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 v obchodním portfoliu vyplývající z držení indexových cenných papírů proti krátkým pozicím ve vlastních nástrojích zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 vyplývajícím z krátkých pozic v podkladových indexech, včetně případů, kdy je s těmito krátkými pozicemi spojeno riziko protistrany.

Článek 40

Významné investice v příslušných subjektech

Pro účely odpočtu se investice instituce v příslušném subjektu považuje za významnou, pokud je splněna některá z těchto podmínek:

- a) instituce vlastní více než 10 % nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 vydaných daným subjektem;
- b) instituce má s daným subjektem úzké vazby a vlastní nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 vydané daným subjektem;
- c) instituce vlastní nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 vydané daným subjektem a tento subjekt není zahrnut do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2, avšak je zahrnut do téže účetní konsolidace jako instituce pro účely účetního výkaznictví podle použitelného účetního standardu.

Článek 41

Odpočty držených nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 příslušných subjektů v případech vzájemné účasti, jejímž účelem je umělé zvýšení kapitálu

Instituce provádějí odpočty uvedené v čl. 33 odst. 1 písm. g), h) a i) v souladu s těmito ustanoveními:

- a) držba nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 a jiných kapitálových nástrojů příslušných subjektů se vypočte na základě hrubých dlouhých pozic;
- b) pro účely odpočtu se položky kapitálu tier 1 pojišťovny považují za držbu nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1.

Článek 42

Odpočty držených nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 příslušných subjektů

Instituce provádějí odpočty uvedené v čl. 33 odst. 1 písm. h) a i) v souladu s těmito ustanoveními:

- a) mohou vypočítat držbu kapitálových nástrojů příslušných subjektů v obchodním portfoliu na základě čisté dlouhé pozice v téže podkladové expozici, pokud splatnost krátké pozice odpovídá splatnosti dlouhé pozice nebo její zbytková splatnost činí nejméně jeden rok;
- b) určí částku, která má být odečtena za nepřímo držené kapitálové nástroje příslušných subjektů v obchodním portfoliu ve formě indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči kapitálovým nástrojům příslušných subjektů zahrnutým do indexů.

Článek 43

Odpočty držených nástrojů v případě, že instituce nemá v příslušném subjektu významnou investici

1. Pro účely čl. 33 odst. 1 písm. h) instituce vypočítají příslušnou částku, která má být odečtena, vynásobením hodnoty uvedené v písmenu a) koeficientem získaným z výpočtu uvedeného v písmenu b):
 - a) souhrnná hodnota, o kterou přímo a nepřímo držené nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 příslušných subjektů převyšují 10 % hodnoty položek kmenového kapitálu tier 1 instituce vypočtené po uplatnění těchto ustanovení na položky kmenového kapitálu tier 1:
 - i) článků 29 až 32;
 - ii) odpočtů uvedených v čl. 33 odst. 1 písm. a) až g) a j) až l), s výjimkou částky, která má být odečtena za odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku a vyplývající z přechodných rozdílů;
 - iii) článků 41 a 42;
 - b) hodnota přímo a nepřímo držených nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 příslušných subjektů vydělená souhrnnou hodnotou přímo a nepřímo držených kapitálových nástrojů těchto příslušných subjektů.
2. Instituce z částky uvedené v odst. 1 písm. a) a z výpočtu faktoru uvedeného v odst. 1 písm. b) vyloučí pozice z upisování držené pět nebo méně pracovních dnů.
3. Instituce určí podíl držených nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, který má být odečten podle odstavce 1, vydělením hodnoty stanovené v písmenu a) hodnotou stanovenou v písmenu b):
 - a) hodnota držených nástrojů, která má být odečtena podle odstavce 1;
 - b) souhrnná hodnota přímo a nepřímo držených kapitálových nástrojů příslušných subjektů, ve kterých instituce nemá významnou investici.
4. Hodnota držených nástrojů uvedená v čl. 33 odst. 1 písm. h), která je rovna nebo nižší než 10 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce po uplatnění ustanovení uvedených v odst. 1 písm. a) bodech i) až iii), se neodečítá a **je rizikem s vahou 100 %**

nebo podléhá příslušným rizikovým vahám v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 3 a případně požadavkům stanoveným v části třetí hlavě IV.

5. Instituce určí podíl držených kapitálových nástrojů, na něž se použijí rizikové váhy, vydělením hodnoty stanovené v písmenu a) hodnotou stanovenou v písmenu b):
 - a) hodnota držených nástrojů, na niž se mají použít rizikové váhy podle odstavce 4;
 - b) souhrnná hodnota přímo a nepřímo držených kapitálových nástrojů příslušných subjektů, ve kterých instituce nemá významnou investici.

Článek 44

Odpočty držených nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 v případě, že instituce má v příslušném subjektu významnou investici

Pro účely čl. 33 odst. 1 písm. i) se z příslušné částky, která má být odečtena z kmenového kapitálu tier 1, vyloučí pozice z upisování držené pět nebo méně pracovních dnů a částka se určí v souladu s články 41 a 42 a pododdílem 2.

PODODDÍL 2

VÝJIMKY Z ODPOČTŮ OD POLOŽEK KMENOVÉHO KAPITÁLU TIER 1 A ALTERNATIVNÍ POSTUPY K TĚMTO ODPOČTŮM

Článek 45

Prahové hodnoty pro výjimky z odpočtů od položek kmenového kapitálu Tier 1

1. Při odpočtech požadovaných podle čl. 33 odst. 1 písm. c) a i) instituce neodečítají položky uvedené níže v písmenech a) a b), jejichž souhrnná výše je rovna nebo nižší než 15 % kmenového kapitálu tier 1:
 - a) odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku a vyplývající z přechodných rozdílů, jejichž souhrnná výše je rovna nebo nižší než 10 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce po uplatnění těchto ustanovení:
 - i) článků 29 až 32;
 - ii) čl. 33 odst. 1 písm. a) až h) a j) až l), s výjimkou odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů.
 - b) v případech, kdy má instituce významnou investici v příslušném subjektu, přímo a nepřímo držené nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 těchto subjektů, jejichž souhrnná výše je rovna nebo nižší než 10 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce po uplatnění těchto ustanovení:
 - i) článků 29 až 32;

- ii) čl. 33 odst. 1 písm. a) až h) a j) až l), s výjimkou odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů.

1a. Aniž je dotčen odstavec 1 výše a s výhradou ustanovení stávající části 3, instituce odečítají podíly držené v rámci nástrojů zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 pojišťoven, zajišťoven a holdingových pojišťoven, ve kterých instituce má investici, ať už významnou či nikoli, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) akcie takových podniků nejsou kotované na evropském regulovaném trhu;
- b) takové subjekty nejednají podle pojišťovacího obchodního modelu s nízkým finančním rizikem;
- c) instituce vlastní více než 20% hlasovacích práv nebo kapitálu daného podniku.

Aniž by tím bylo dotčeno výše uvedené, příslušné orgány členských států si ponechávají právo označit takovéto subjekty za relevantní, pokud nepovažují hodnocení úrovně řízení rizik a postupy pro finanční analýzy přijaté danou institucí s cílem dohlížet na investování v podniku za adekvátní.

2. Položky, které nejsou odečteny podle odstavce 1 a 1a, podléhají rizikové váze 250 % a případně požadavkům části třetí hlavy IV.

Článek 46

Požadavek na odpočty, pokud se uplatňuje konsolidace, čl. 108 odst. 7 nebo doplňkový dozor

1. **Pro účely výpočtu nekonsolidovaného, subkonsolidovaného a konsolidovaného kapitálu, kdy příslušné orgány vyžadují, aby instituce použily metody 1 nebo 2 uvedené v příloze I směrnice 2002/81/ES, není odpočet držených kapitálových nástrojů příslušného subjektu, v němž mateřská instituce, mateřská finanční holdingová společnost nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost má významnou investici, vyžadován za předpokladu, že jsou splněny podmínky uvedené v písmenech a) až e):**

- a) příslušný subjekt je pojišťovnou, zajišťovnou nebo pojišťovací holdingovou společností;
- b) tato pojišťovna, zajišťovna nebo pojišťovací holdingová společnost je zahrnuta ve stejném doplňkovém dozoru podle směrnice 2002/87/ES jako mateřská instituce, mateřská finanční holdingová společnost nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost nebo instituce, která dané kapitálové nástroje drží;
- c) pokud instituce používá metodu 1 (účetní konsolidaci), [...]), obdržela předchozí [...] svolení příslušných[...] orgánů;
- d) před udělením povolení uvedeného v písmenu c) a na průběžném základě jsou příslušné orgány přesvědčeny, že integrované řízení, řízení rizik a systém

interní kontroly subjektů, které by byly zahrnuty do konsolidace podle metody 1, jsou adekvátní[...];

e) mateřským subjektem je jeden z následujících subjektů:

i) mateřská úvěrová instituce;

ii) mateřská finanční holdingová společnost;

iii) mateřská smíšená finanční holdingová společnost;

iv) instituce;

v) dceřiný podnik jednoho ze subjektů uvedených v bodech i) až iv), který je zahrnut do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2.

Zvolená metoda je uplatňována soustavně.

I

1a. Aniž jsou dotčena ustanovení tohoto oddílu, instituce neodečítají podíly držené v rámci nástrojů zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 pojišťoven, zajišťoven a holdingových pojišťoven, ve kterých instituce má investici, ať už významnou či nikoli, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) akcie takových podniků jsou kotované na evropském regulovaném trhu;

b) takové subjekty jednají podle tradičního pojišťovacího obchodního modelu;

c) instituce nevlastní více než 15% hlasovacích práv nebo kapitálu daného podniku;

d) poté, co příslušný orgán provede posouzení, je tento orgán spokojen, pokud jde o úroveň řízení rizik a postupy pro finanční analýzy konkrétně přijaté danou institucí s cílem dohlížet na investování v podniku.

Pokud jde o položky, které nejsou odečítány podle odstavce 1, jako alternativní postup k odpočtu držených nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 pojišťoven, zajišťoven a holdingových pojišťoven, v nichž má instituce významnou investici, mohou příslušné orgány institucím povolit použití metod 1, 2 nebo 3 uvedených v příloze I směrnice 2002/87/ES. Instituce používá zvolenou metodu soustavně.

Instituce může používat metodu 1 (účetní konsolidaci), pouze pokud obdržela předchozí souhlas příslušného orgánu. Příslušný orgán může souhlas udělit pouze tehdy, je-li přesvědčen, že integrované řízení a systém interní kontroly subjektů, které by byly zahrnuty do konsolidace podle metody 1, jsou adekvátní.

2. Pro účely výpočtu nekonsolidovaného kapitálu na individuálním základě neodečítají instituce podléhající dohledu na konsolidovaném základě v souladu s částí první hlavy II kapitolou 2 nástroje uvedené v čl. 33 odst. 1 písm. h) a i) držené v příslušných

subjektech zahrnutých do konsolidovaného dohledu. *Příslušné orgány mohou retailovým institucím stanovit odpočet držných nástrojů.*

3. Příslušné orgány mohou *pro účely vypočtení kapitálu na nekonsolidovaném a subkonsolidovaném základě* institucím povolit, aby neodečítaly *držené nástroje* uvedené v čl. 33 odst. 1 písm. h) a i) v těchto případech:

aa) *pokud se držené nástroje, pro které není proveden odpočet v souladu s odstavci 1, 2, nebo 3, považují za kapitálové expozice, kterým je přidělena riziková váha 100 % nebo jsou váženy v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/.../EU ze dne ... [o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky].*

b) pokud má instituce uvedená v článku 25 účast v jiné takové instituci nebo ve své ústřední nebo regionální úvěrové instituci a jsou splněny tyto podmínky:

i) v případě účasti v ústřední nebo regionální úvěrové instituci je *bud'* instituce s touto účastí sdružena s danou ústřední nebo regionální úvěrovou institucí v síti v souladu s právními předpisy nebo stanovami *či smluvními ustanoveními* a *za účelem hotovostních clearingových operací* v rámci této sítě, *nebo taková síť zajišťuje likviditu a platební schopnost instituce v souladu s čl. 108 odst. 7;*

ii) instituce spadají do stejného institucionálního systému ochrany uvedeného v čl. 108 odst. 7;

iii) příslušné orgány udělily povolení uvedené v čl. 108 odst. 7;

iv) podmínky stanovené v čl. 108 odst. 7 jsou splněny;

v) instituce připravuje **■** konsolidované *nebo souhrnné* rozvahy uvedené v čl. 108 odst. 7 písm. e) *a vhodným způsobem prokazuje, že nedochází ani k vícenásobnému použití prvků způsobilých pro výpočet kapitálu, ani k jakékoli nevhodné tvorbě kapitálu mezi členy institucionálního systému ochrany, a tyto podklady předkládá příslušným orgánům nejméně tak často, jak se požaduje ■* podle čl. 108 odst. 7;

c) pokud má regionální úvěrová instituce účast ve své ústřední nebo jiné regionální úvěrové instituci a jsou splněny podmínky stanovené v písm. b) bodech i) až v).

4. EBA, EIOPA a ESMA vypracují prostřednictvím smíšeného výboru pro účely tohoto článku návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek použití metod výpočtu uvedených v příloze I části II a čl. 228 odst. 1 směrnice 2002/87/ES pro účely alternativních postupů k odpočtům uvedených v odstavci 1 a odst. 3 písm. a).

EBA, EIOPA a ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

ODDÍL 3

KMENOVÝ KAPITÁL TIER 1

Článek 47

Kmenový kapitál Tier 1

Kmenový kapitál tier 1 instituce se skládá z položek kmenového kapitálu tier 1 po provedení úprav vyžadovaných články 29 až 32, odpočtů podle článku 33 a uplatnění výjimek a alternativních postupů stanovených v člancích 45, 46 a 74.

Kapitola 3

Vedlejší kapitál tier 1

ODDÍL 1

POLOŽKY A NÁSTROJE ZAHRNOVANÉ DO VEDLEJŠÍHO KAPITÁLU TIER 1

Článek 48

Položky vedlejšího kapitálu tier 1

Položky vedlejšího kapitálu tier 1 jsou tyto:

- a) kapitálové nástroje za předpokladu splnění podmínek stanovených v čl. 49 odst. 1;
- b) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu a).

Článek 49

Nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1

1. Kapitálové nástroje lze považovat za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) nástroje jsou vydány a plně uhrazeny;
 - b) nástroje nezakoupil žádný z těchto subjektů:
 - i) instituce nebo její dceřiné podniky;
 - ii) podnik, v němž má instituce účast ve formě přímého vlastnictví nebo kontroly nejméně 20 % hlasovacích práv nebo kapitálu daného podniku,
 - c) nákup nástrojů není přímo ani nepřímo financován institucí;

- d) v případě platební neschopnosti instituce se nástroje řadí za nástroje zahrnované do kapitálu tier 2;
- e) nástroje nejsou zajištěny ani zaručeny žádným z těchto subjektů:
 - i) instituce nebo její dceřiné podniky;
 - ii) mateřskou institucí nebo jejími dceřinými podniky;
 - iii) mateřskou finanční holdingovou společností nebo jejími dceřinými podniky;
 - iv) smíšenou holdingovou společností nebo jejími dceřinými podniky;
 - v) smíšenou finanční holdingovou společností a jejími dceřinými podniky;
 - vi) podnikem, který má úzké vazby se subjekty uvedenými v bodech i) až v);
- f) nástroje nejsou předmětem žádných ujednání, ať smluvních či jiných, která by v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce zvyšovala pořadí uspokojení pohledávek z nich plynoucích;
- g) nástroje nemají stanovenou splatnost (věčné nástroje) a ustanovení, jimiž se řídí, neobsahují žádný podnět k tomu, aby je instituce splatila;
- h) pokud ustanovení, jimiž se nástroje řídí, obsahují jednu nebo více kupních opcí, může být tato opce uplatněna dle vlastního uvážení emitenta;
- i) nástroje mohou být vypovězeny, splaceny nebo zpětně odkoupeny, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 72, a nejdříve po uplynutí pěti let ode dne jejich vydání;
- j) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, výslovně ani implicitně neuvádějí, že by nástroje byly nebo mohly být institucí vypovězeny, splaceny nebo zpětně odkoupeny, a instituce něco takového ani jinak nenaznačuje;
- k) instituce výslovně ani implicitně neuvádí, že by příslušný orgán souhlasil s žádostí o vypovězení, splacení nebo zpětný odkup nástrojů;
- l) rozdělení výnosů z nástrojů splňuje tyto podmínky:
 - i) je vypláceno z položek k rozdělení;
 - ii) výše rozdělených výnosů z nástrojů se nebude měnit na základě úvěrového hodnocení instituce, její mateřské instituce nebo mateřské finanční holdingové společnosti nebo smíšené holdingové společnosti;
 - iii) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, dávají instituci možnost dle vlastního uvážení kdykoli na neomezenou dobu a na nekumulativním základě zrušit rozdělení výnosů z nástrojů, přičemž instituce může zrušené platby bez omezení použít k úhradě svých závazků podle jejich splatnosti;

- iv) zrušení rozdělení výnosů nepředstavuje nesplnění závazků ze strany instituce;
- v) zrušením rozdělení výnosů nevznikají instituci žádná omezení;
- m) nástroje nejsou jedním z důvodů vedoucích ke zjištění, že závazky instituce převyšují její aktiva, pokud takové zjištění představuje test platební neschopnosti podle použitelného vnitrostátního práva;
- n) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, vyžadují, aby v případě rozhodné události **a před tím, než je dotyčné instituci udělena státní podpora, jak je stanoveno v judikatuře podle článku 107 Smlouvy o fungování Evropské unie**, byla **trvale či přechodně** účetně snížena hodnota jistiny nástrojů nebo aby byly nástroje převedeny na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1;
- o) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, neobsahují žádné prvky, které by mohly bránit rekapitalizaci instituce;
- p) pokud nástroje nevydává přímo instituce nebo podnikající subjekt zahrnutý do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2, mateřská instituce, mateřská finanční holdingová společnost nebo smíšená holdingová společnost, jsou výnosy okamžitě, bez omezení a v podobě, která splňuje podmínky stanovené v tomto odstavci, k dispozici kterémukoli z těchto subjektů:
 - i) instituci;
 - ii) podnikajícímu subjektu zahrnutému do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;
 - iii) mateřské instituci;
 - iv) mateřské finanční holdingové společnosti;
 - v) smíšené holdingové společnosti.
- pa) **ustanovení, jimiž se nástroje řídí, vyžadují, aby byla trvale účetně snížena hodnota jistiny nástrojů tier 1 na nulu nebo aby byly na základě určení příslušného orgánu podle čl. 51 odst. 1 nástroje převedeny na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, a to na základě seznamu kritérií, který vypracuje a bude sledovat EBA.**

Podmínka stanovená v prvním pododstavci písm. d) je považována za splněnou bez ohledu na to, zda je nástroj postaven naroveň nástrojům, které jsou uvedeny v čl. 463 odst. 3 nebo 4 a zřízeny před 20. červencem 2011 a které jsou v souladu s tímto nařízením zahrnovány do kapitálu tier 2, či je těmto nástrojům nadřazen.

EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění okolností uvedených v písmenu pa).

EBA předloží návrhy těchto regulačních technických norem Komisi do 1. července 2014.

Komisi se uděluje pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění všech těchto otázek:

a) postupů a načasování, pokud jde o následující:

b) formy a povahy možných podnětů ke splacení nástrojů; povaha zvýšení jistiny vedlejšího nástroje Tier 1 následující po dočasném snížení jistiny;

c) povahy snížení hodnoty jistiny;

i) určení, že došlo k rozhodné události;

■

iii) zvýšení hodnoty jistiny vedlejšího nástroje zahrnovaného do kmenového kapitálu Tier 1 následující po dočasném snížení jistiny;

d) vlastností nástrojů, které by mohly bránit rekapitalizaci instituce;

e) použití jednotek pro speciální účel k nepřímé emisi kapitálových nástrojů.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Komisi se uděluje pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 50

Omezení týkající se zrušení rozdělení výnosů z nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu Tier 1 a prvky, které by mohly bránit rekapitalizaci instituce

Pro účely čl. 49 odst. 1 písm. l) bodu v) a písmena o) nesmí ustanovení, jimiž se řídí nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, obsahovat především následující:

- a) požadavek rozdělení výnosů z nástrojů v případě, že se provádí rozdělení výnosů z nástroje vydaného institucí, který je ve stejném nebo podřízenějším pořadí než nástroj zahrnovaný do vedlejšího kapitálu tier 1, včetně nástroje zahrnovaného do kmenového kapitálu tier 1;
- b) požadavek zrušení výplaty rozdělení výnosů z nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 v případě, že se neprovádí rozdělení výnosů z daných nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1;
- c) povinnost nahradit výplatu úroků nebo dividend platbou v jakékoli jiné formě. Instituci není taková povinnost uložena jinak.

Článek 51

Snížení hodnoty nebo konverze nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu Tier 1

Pro účely čl. 49 odst. 1 písm. n) se na nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 vztahují tato ustanovení:

- a) rozhodná událost nastává tehdy, když se poměr kmenového kapitálu tier 1 instituce uvedený v čl. 87 odst. 1 písm. a) sníží pod jednu z těchto hodnot:
 - i) 5,125 %;
 - ii) hodnotu vyšší než 5,125 %, kterou určí instituce a která je upřesněna v ustanoveních, jimiž se nástroj řídí;
- b) pokud ustanovení, jimiž se nástroje řídí, vyžadují, aby nástroje byly v případě rozhodné události převedeny na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, musí současně stanovit jedno z následujících:
 - i) převodní poměr a maximální povolenou částku převodu;
 - ii) rozsah, v němž budou nástroje převedeny na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1;
- c) pokud ustanovení, jimiž se nástroje řídí, vyžadují, aby v případě rozhodné události byla snížena hodnota jistiny těchto nástrojů, jsou současně sníženy všechny tyto položky:
 - i) pohledávka držitele nástroje v případě likvidace instituce;
 - ii) částka, která má být vyplacena v případě výzvy k odkoupení nástroje;
 - iii) rozdělení výnosů z nástroje.

Článek 51 a

Snížení hodnoty nebo převedení vedlejších nástrojů vedlejšího kapitálu Tier 1 na základě určení příslušného orgánu

1. *Pro účely čl. 49 odst. 1 písm. q) (nového) se provede snížení hodnoty nebo převedení v případě, že:*
 - a) *příslušný orgán určí, že nebude-li snížena hodnota příslušných vedlejších nástrojů kapitálu tier 1, nebo nebudou-li převedeny, instituce nebude nadále životaschopná;*
 - b) *členský stát rozhodl, že poskytne vlastní finanční prostředky nebo srovnatelnou podporu instituci nebo dceřinému podniku instituce, a příslušný orgán určí, že bez poskytnutí takové podpory instituce nebude nadále životaschopná; nebo*

- c) *příslušný orgán členského státu vykonávající dohled na konsolidovaném základě určil, že nebude-li snížena hodnota těchto nástrojů, nebo nebudou-li převedeny, nebude konsolidovaná skupina nadále životaschopná, pokud jsou vedlejší nástroje kapitálu tier 1 uznány pro účely konsolidovaného splnění kapitálových požadavků instituce nebo jejího dceřiného podniku.*
2. *Na základě určení podle odstavce 1 bude trvale snížena hodnota jistiny vedlejších nástrojů kapitálu tier 1 na nulu nebo budou nástroje převedeny na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1.*
3. *Instituce vydávající vedlejší nástroje kapitálu tier 1 si ponechá nezbytné přednostní povolení k vydávání nástrojů kmenového kapitálu tier 1, na něž by se převedly vedlejší nástroje kapitálu tier 1 na základě určení podle odstavce 1;*
4. *Instituce vydávající vedlejší nástroje kapitálu tier 1 zajistí, aby neexistovaly žádné procesní překážky pro převedení vedlejších nástrojů kapitálu tier 1 na nástroje kmenového kapitálu tier 1 na základě vlastních nástrojů začlenění nebo stanov.*
5. *Podmínky vedlejších nástrojů kapitálu tier 1 musí vyžadovat, aby ke snížení hodnoty nebo k převedení došlo dříve, než členský stát poskytne vlastní prostředky nebo odpovídající podporu.*

Článek 52

Důsledky nesplnění podmínek týkajících se nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1

Jestliže v případě nástroje zahrnovaného do vedlejšího kapitálu tier 1 přestanou být podmínky stanovené v čl. 49 odst. 1 plněny, platí následující:

- a) tento nástroj přestane být považován za nástroj zahrnovaný do vedlejšího kapitálu tier 1;
- b) podíl emisního ázia souvisejícího s tímto nástrojem přestane být považován za položku vedlejšího kapitálu tier 1.

ODDÍL 2

ODPOČTY OD POLOŽEK VEDLEJŠÍHO KAPITÁLU TIER 1

Článek 53

Odpočty od položek vedlejšího kapitálu tier 1

Instituce od položek vedlejšího kapitálu tier 1 odečítají tyto položky:

- a) přímo a nepřímo držené vlastní nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, včetně vlastních nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1, které by instituce mohla být povinna odkoupit na základě stávajících smluvních závazků;

- b) držené nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 příslušných subjektů, s nimiž je instituce ve vztahu vzájemné účasti a příslušné orgány se domnívají, že jeho účelem je uměle zvýšit kapitál instituce;
- c) příslušnou výši přímo a nepřímo držených nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 příslušných subjektů, v nichž instituce nemá významnou investici, určenou v souladu s článkem 57;
- d) přímo a nepřímo držené nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 příslušných subjektů, v nichž má instituce významnou investici, s vyloučením pozic z upisování držených pět nebo méně pracovních dnů;
- e) hodnotu položek, které mají být odečteny od položek kapitálu tier 2 podle článku 63, která převyšuje kapitál tier 2 instituce;
- f) daňové platby týkající se položek vedlejšího kapitálu tier 1 předvídatelné v době výpočtu, s výjimkou případu, kdy instituce vhodně upraví hodnotu položek vedlejšího kapitálu tier 1, pokud tyto daňové platby snižují částku, do jejíž výše lze dané položky použít ke krytí rizik nebo ztrát.

Článek 54

Odpočty držených vlastních nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu Tier 1

Pro účely čl. 53 písm. a) vypočítají instituce držené vlastní nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 na základě hrubých dlouhých pozic s těmito výjimkami:

- a) instituce mohou vypočítat hodnotu držených vlastních nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 v obchodním portfoliu na základě čisté dlouhé pozice, pokud jsou dlouhé a krátké pozice v téže podkladové expozici a s krátkými pozicemi není spojeno žádné riziko protistrany;
- b) instituce určí částku, která má být odečtena za nepřímo držené vlastní nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 v obchodním portfoliu ve formě indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči vlastním nástrojům zahrnovaným do vedlejšího kapitálu tier 1 zahrnutým do indexů;
- c) instituce může vzájemně započíst hrubé dlouhé pozice ve vlastních nástrojích zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 v obchodním portfoliu vyplývající z držení indexových cenných papírů proti krátkým pozicím ve vlastních nástrojích zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 vyplývajícím z krátkých pozic v podkladových indexech, včetně případů, kdy je s těmito krátkými pozicemi spojeno riziko protistrany.

Článek 55

Odpočty držených nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 příslušných subjektů v případech vzájemné účasti, jejímž účelem je uměle zvýšení kapitálu

Instituce provádějí odpočty uvedené v čl. 53 písm. b), c) a d) v souladu s těmito ustanoveními:

- a) držba nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 se vypočítá na základě hrubých dlouhých pozic;

- b) pro účely odpočtu se položky vedlejšího kapitálu tier 1 pojišťovny považují za držené nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1.

Článek 56

Odpočty držených nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 příslušných subjektů

Instituce provádějí odpočty uvedené v čl. 53 písm. c) a d) v souladu s těmito ustanoveními:

- a) držbu kapitálových nástrojů příslušných subjektů v obchodním portfoliu vypočítají na základě čisté dlouhé pozice v téže podkladové expozici, pokud splatnost krátké pozice odpovídá splatnosti dlouhé pozice nebo její zbytková splatnost činí nejméně jeden rok;
- b) určí částku, která má být odečtena za nepřímo držené kapitálové nástroje příslušných subjektů v obchodním portfoliu ve formě indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči kapitálovým nástrojům příslušných subjektů zahrnutým do indexů.

Článek 57

Odpočty držených nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 v případě, že instituce nemá v příslušném subjektu významnou investici

1. Pro účely čl. 53 písm. c) instituce vypočítají příslušnou částku, která má být odečtena, vynásobením hodnoty uvedené v písmenu a) faktorem získaným z výpočtu uvedeného v písmenu b):
- a) souhrnná hodnota, o kterou přímo a nepřímo držené nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 příslušných subjektů převyšují 10 % hodnoty položek kmenového kapitálu tier 1 instituce vypočtené po uplatnění těchto ustanovení:
- i) článků 29 až 32;
- ii) čl. 33 odst. 1 písm. a) až g) a j) až l), s výjimkou odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů;
- iii) článků 41 a 42;
- b) hodnota přímo a nepřímo držených nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 příslušných subjektů vydělená souhrnnou hodnotou všech přímo a nepřímo držených nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 těchto příslušných subjektů.
2. Instituce z hodnoty uvedené v odst. 1 písm. a) a z výpočtu koeficientu uvedeného v odst. 1 písm. b) vyloučí pozice z upisování držené pět nebo méně pracovních dnů.
3. Instituce určí podíl držených nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1, který má být odečten, vydělením hodnoty stanovené v písmenu a) hodnotou stanovenou v písmenu b):

- a) hodnota držených nástrojů, která má být odečtena podle odstavce 1;
- b) souhrnná hodnota přímo a nepřímo držených kapitálových nástrojů příslušných subjektů, ve kterých instituce nemá významnou investici.

ODDÍL 3

VEDLEJŠÍ KAPITÁL TIER 1

Článek 58

Vedlejší kapitál tier 1

Vedlejší kapitál tier 1 instituce se skládá z položek vedlejšího kapitálu tier 1 po odpočtu položek uvedených v článku 53 a uplatnění článku 74.

Kapitola 4

Kapitál tier 2

ODDÍL 1

POLOŽKY A NÁSTROJE ZAHRNOVANÉ DO KAPITÁLU TIER 2

Článek 59

Položky kapitálu Tier 2

Položky kapitálu tier 2 jsou tyto:

- a) kapitálové nástroje za předpokladu splnění podmínek stanovených v článku 60;
- b) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu a);
- ba) *úpravy hodnot uvedené v čl. 37 odst. 2 směrnice 86/635/EU;***
- c) u institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic podle hlavy II kapitoly 2, úpravy o obecné úvěrové riziko bez zohlednění daňových účinků do výše 1,25 % hodnoty rizikově vážených expozic vypočítané podle části třetí hlavy II kapitoly 2;
- d) u institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic podle hlavy II kapitoly 3, kladné částky bez zohlednění daňových účinků vypočtené podle článků 154 a 155 do výše 0,6 % hodnoty rizikově vážených expozic vypočítané podle části třetí hlavy II kapitoly 3.

Článek 60
Nástroje zahrnované do kapitálu tier 2

Kapitálové nástroje lze považovat za nástroje zahrnované do kapitálu tier 2, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) nástroje jsou vydány a plně uhrazeny;
- b) nástroje nezakoupil žádný z těchto subjektů:
 - i) instituce nebo její dceřiné podniky;
 - ii) podnik, v němž má instituce účast ve formě přímého vlastnictví nebo kontroly nejméně 20 % hlasovacích práv nebo kapitálu daného podniku;
- c) nákup nástrojů není přímo ani nepřímo financován institucí;
- d) nárok na částku jistiny nástrojů podle ustanovení, kterými se nástroje řídí, je zcela podřízen pohledávkám všech nepodřízených věřitelů;
- e) nástroje nejsou zajištěny ani zaručeny žádným z těchto subjektů:
 - i) instituce nebo její dceřiné podniky;
 - ii) mateřskou institucí nebo jejími dceřinými podniky;
 - iii) mateřskou finanční holdingovou společností nebo jejími dceřinými podniky;
 - iv) smíšenou holdingovou společností nebo jejími dceřinými podniky;
 - v) smíšenou finanční holdingovou společností a jejími dceřinými podniky;
 - vi) podnikem, který má úzké vazby se subjekty uvedenými v bodech i) až v);
- f) nástroje nejsou předmětem žádných ujednání, která by zvyšovala pořadí uspokojení pohledávek z nich plynoucích;
- g) nástroje mají původní dobu splatnosti nejméně 5 let;
- h) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, neobsahují žádnou pobídku pro instituci, aby je splatila;
- i) pokud nástroje zahrnují jednu nebo více kupních opcí, mohou být opce uplatněny dle vlastního uvážení emitenta;
- j) nástroje mohou být vypovězeny, splaceny nebo zpětně odkoupeny, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 72, a nejdříve po uplynutí pěti let ode dne jejich vydání;
- k) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, neuvádějí ani nenaznačují, že nástroje budou nebo by mohly být institucí splaceny nebo zpětně odkoupeny jindy než při splatnosti, a instituce něco takového ani jinak neuvádí nebo nenaznačuje;

- l) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, nedávají držiteli právo na urychlení plánované budoucí výplaty úroků nebo jistiny jindy než při platební neschopnosti nebo likvidaci instituce;
- m) výše vyplácených úroků nebo dividend z nástrojů se nebude měnit na základě úvěrového hodnocení instituce, její mateřské instituce nebo mateřské finanční holdingové společnosti nebo smíšené holdingové společnosti;
- n) pokud nástroje nevydává přímo instituce nebo podnikající subjekt zahrnutý do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2, mateřská instituce, mateřská finanční holdingová společnost nebo smíšená holdingová společnost, jsou výnosy okamžitě, bez omezení a v podobě, která splňuje podmínky stanovené v tomto odstavci, k dispozici kterémukoli z těchto subjektů:
 - na) ***ustanovení, jimiž se nástroje řídí, vyžadují, aby byla trvale účetně snížena hodnota jistiny nástrojů tier 2 na nulu nebo aby byly na základě určení příslušného orgánu podle čl. 60a odst. 1 nástroje převedeny na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 na základě seznamu kritérií, která vypracuje a bude sledovat EBA.***
 - i) instituci;
 - ii) podnikajícímu subjektu zahrnutému do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;
 - iii) mateřské instituci;
 - iv) mateřské finanční holdingové společnosti;
 - v) smíšené holdingové společnosti.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. července 2014.

Komisi se uděluje pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 61

Odpisy nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2

Nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 lze v posledních pěti letech do splatnosti považovat za položky kapitálu tier 2 v míře, která se určí vynásobením výsledku výpočtu uvedeného v písmenu a) hodnotou uvedenou v písmenu b):

- a) nominální hodnota nástrojů nebo podřízených půjček k prvnímu dni závěrečného pětiletého období jejich smluvní splatnosti vydělená počtem kalendářních dnů v daném období;
- b) počet zbývajících kalendářních dní smluvní splatnosti nástrojů nebo podřízených půjček.

Článek 62

Důsledky nesplnění podmínek týkajících se nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2

Jestliže v případě nástroje zahrnovaného do kapitálu tier 2 přestanou být podmínky stanovené v článku 60 plněny, platí následující:

- a) tento nástroj přestane být považován za nástroj zahrnovaný do kapitálu tier 2;
- b) podíl emisního ážia souvisejícího s tímto nástrojem přestane být považován za položku kapitálu tier 2.

ODDÍL 2

ODPOČTY OD POLOŽEK KAPITÁLU TIER 2

Článek 63

Odpočty od položek kapitálu tier 2

Od položek kapitálu tier 2 se odečítá následující:

- a) přímo a nepřímo držené vlastní nástroje zahrnované do kapitálu tier 2, včetně vlastních nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2, které by instituce mohla být povinna odkoupit na základě stávajících smluvních závazků;
- b) držené nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 příslušných subjektů, s nimiž je instituce ve vztahu vzájemné účasti, a příslušné orgány se domnívají, že jeho účelem je uměle zvýšit kapitál instituce;
- c) příslušnou hodnotu přímo a nepřímo držených nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 příslušných subjektů, v nichž instituce nemá významnou investici, přičemž tato hodnota se určí v souladu s článkem 67;
- d) přímo a nepřímo držené nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 příslušných subjektů, v nichž má instituce významnou investici, s vyloučením pozic z upisování držených pět nebo méně pracovních dnů.

Článek 64

Odpočty držených vlastních nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 a podřízených půjček

Pro účely čl. 63 písm. a) počítají instituce držené nástroje na základě hrubých dlouhých pozic s těmito výjimkami:

- a) instituce mohou vypočítat hodnotu držených nástrojů v obchodním portfoliu na základě čisté dlouhé pozice, pokud jsou dlouhé a krátké pozice v téže podkladové expozici a s krátkými pozicemi není spojeno žádné riziko protistrany;

- b) instituce určí částku, která má být odečtena za nepřímé účasti v obchodním portfoliu ve formě indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči vlastním nástrojům zahrnovaným do kapitálu tier 2 zahrnutým do indexů;
- c) instituce mohou vzájemně započíst hrubé dlouhé pozice ve vlastních nástrojích zahrnovaných do kapitálu tier 2 v obchodním portfoliu vyplývající z držení indexových cenných papírů proti krátkým pozicím ve vlastních nástrojích zahrnovaných do kapitálu tier 2 vyplývajícím z krátkých pozic v podkladových indexech, včetně případů, kdy je s těmito krátkými pozicemi spojeno riziko protistrany.

Článek 65

Odpočty držených nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 a podřízených půjček příslušných subjektů v případech vzájemné účasti, jejímž účelem je umělé zvýšení kapitálu

Instituce provádějí odpočty uvedené v čl. 63 písm. b), c) a d) v souladu s těmito ustanoveními:

- a) držba nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 včetně podřízených půjček se vypočítá na základě hrubých dlouhých pozic;
- b) pro účely odpočtu se s položkami kapitálu tier 2 pojišťovny a položkami kapitálu tier 3 pojišťovny zachází jako s drženými nástroji zahrnovanými do kapitálu tier 2.

Článek 66

Odpočty držených nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 a podřízených půjček příslušných subjektů

Instituce provádějí odpočty uvedené v čl. 63 písm. c) a d) v souladu s těmito ustanoveními:

- a) mohou vypočítat držbu kapitálových nástrojů příslušných subjektů v obchodním portfoliu na základě čisté dlouhé pozice v téže podkladové expozici, pokud splatnost krátké pozice odpovídá splatnosti dlouhé pozice nebo její zbytková splatnost činí nejméně jeden rok;
- b) určí částku, která má být odečtena za nepřímo držené kapitálové nástroje příslušných subjektů v obchodním portfoliu ve formě indexových cenných papírů, přihlédnutím k podkladové expozici vůči kapitálovým nástrojům příslušných subjektů zahrnutým do indexů.

Článek 67

Odpočty nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 v případě, že instituce nemá v příslušném subjektu významnou investici

1. Pro účely čl. 63 písm. c) instituce vypočítají příslušnou částku, která má být odečtena, vynásobením hodnoty uvedené v písmenu a) faktorem získaným z výpočtu uvedeného v písmenu b):
 - a) souhrnná hodnota, o kterou přímo a nepřímo držené nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 příslušných

subjektů převyšují 10 % hodnoty položek kmenového kapitálu tier 1 instituce vypočtené po uplatnění těchto ustanovení:

- i) článků 29 až 32;
 - ii) čl. 33 odst. 1 písm. a) až g) a j) až l), s výjimkou částky, která má být odečtena za odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku a vyplývající z přechodných rozdílů;
 - iii) článků 41 a 42;
- b) hodnota přímo a nepřímo držených nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 příslušných subjektů vydělená souhrnnou hodnotou všech přímo a nepřímo držených nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 těchto příslušných subjektů.f
2. Instituce z částky uvedené v odst. 1 písm. a) a z výpočtu faktoru uvedeného v odst. 1 písm. b) vyloučí pozice z upisování držené pět nebo méně pracovních dnů.
3. Instituce určí podíl držených nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2, který má být odečten, vydělením hodnoty stanovené v písmenu a) hodnotou stanovenou v písmenu b):
- a) celková hodnota držených nástrojů, která má být odečtena podle odstavce 1;
 - b) souhrnná hodnota přímo a nepřímo držených kapitálových nástrojů příslušných subjektů, ve kterých instituce nemá významnou investici.

ODDÍL 3

KAPITÁL TIER 2

Článek 68

Kapitál tier 2

Kapitál tier 2 instituce se skládá z položek kapitálu tier 2 po odpočtech uvedených v článku 63 a uplatnění článku 74.

Kapitola 5

Kapitál

Článek 69

Kapitál

Kapitál instituce je součtem jejího kapitálu tier 1 a tier 2.

Kapitola 6 Obecné požadavky

Článek 70

Držba kapitálových nástrojů regulovaných subjektů, které nesplňují podmínky pro regulativní kapitál

Instituce nesmí od žádné složky kapitálu odečíst držené nástroje regulovaných finančních subjektů ve smyslu čl. 137 odst. 4 druhého pododstavce, které nesplňují podmínky pro regulativní kapitál daného subjektu. Instituce na tyto účasti uplatní rizikovou váhu v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2, případně 3.

Článek 71

Nepřímé účasti plynoucí z držení nástrojů zahrnutých do indexů

1. S předchozím souhlasem příslušného orgánu může instituce místo výpočtu své expozice vůči nástrojům zahrvaným do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 příslušných subjektů zahrnutým do indexů jako alternativní postup použít konzervativní odhad své podkladové expozice vůči těmto nástrojům.
2. Příslušný orgán udělí svůj souhlas pouze tehdy, jestliže instituce k jeho spokojenosti prokázala, že by pro ni sledování podkladové expozice vůči nástrojům zahrvaným do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 daných příslušných subjektů zahrnutým do indexů bylo provozně nepřiměřeně náročné.
3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění:
 - a) míry konzervativnosti při provádění odhadů použitých jako alternativa k výpočtu podkladové expozice podle odstavce 1;
 - b) významu spojení „provozně nepřiměřeně náročné“ pro účely odstavce 2.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 72

Podmínky pro snížení kapitálu

Instituce musí požádat o předchozí souhlas příslušného orgánu k provedení těchto kroků:

- a) k snížení nebo zpětnému odkoupení nástrojů zahrvaných do kmenového kapitálu tier 1 a vydaných institucí způsobem, který je povolen podle použitelného vnitrostátního práva;

- b) k vypovězení, splacení nebo zpětnému odkoupení nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 před datem jejich smluvní splatnosti.

Článek 73

Souhlas příslušných orgánů se snížením kapitálu

1. Příslušný orgán udělí instituci souhlas se snížením, zpětným odkoupením, vypovězením nebo splacením nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2, pokud je splněna kterákoli z těchto podmínek:
 - a) nejpozději současně s postupem podle článku 13 instituce nahradí nástroje uvedené v článku 72 kapitálovými nástroji stejné nebo vyšší kvality za podmínek, které jsou udržitelné z hlediska jejich ekonomických možností;
 - b) instituce prokázala ke spokojenosti příslušného orgánu, že její kapitál by v důsledku tohoto postupu překročil požadavky stanovené v čl. 87 odst. 1 v míře, kterou příslušný orgán považuje za významnou a přiměřenou, a příslušný orgán současně považuje finanční situaci instituce celkově za zdravou.
ba) příslušný orgán může kdykoli udělit povolení k předčasnému splacení datovaných nebo nedatovaných nástrojů v případě, že dojde ke změně v platném daňovém zacházení nebo v regulační klasifikaci těchto nástrojů, kterou nebylo možno předvídat v den vydání.
2. Pokud instituce postupuje podle čl. 72 písm. a) a použitelné vnitrostátní právo zakazuje odmítnout splacení nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 uvedených v článku 25, může příslušný orgán upustit od podmínek stanovených v odstavci 1 tohoto článku za předpokladu, že vyžaduje, aby instituce přiměřeně omezila splacení těchto nástrojů.
3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:
 - a) významu spojení „udržitelné z hlediska ekonomických možností instituce“;
 - b) přiměřenosti omezení splacení uvedeného v odstavci 2;
 - c) postupu, jakým instituce žádají o souhlas příslušného orgánu s provedením kroků uvedených v článku 72, požadavků na údaje v žádostech, jakož i lhůt pro vyřízení těchto žádostí.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 74

Dočasná výjimka z odpočtů od kapitálu

1. Pokud instituce drží v příslušném subjektu podíly, které se považují za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2,

přičemž je drží dočasně a jejich účelem je podle názoru příslušných orgánů finanční pomoc určená k reorganizaci a záchraně daného subjektu, může příslušný orgán dočasně upustit od uplatňování ustanovení o odpočtech, která by se jinak na tyto nástroje vztahovala.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění pojmu dočasnosti pro účely odstavce 1 a podmínek, podle nichž může příslušný orgán usoudit, že účelem dočasných účastí je finanční pomoc určená k reorganizaci a záchraně příslušného subjektu.
3. EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.
4. Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 75

Průběžný přezkum kvality kapitálu

1. EBA sleduje kvalitu kapitálových nástrojů emitovaných institucemi v rámci celé Unie a neprodleně informuje Komisi, pokud se objeví významné důkazy o podstatném zhoršení kvality těchto nástrojů.
2. Oznámení zahrnuje:
 - a) podrobné vysvětlení povahy a rozsahu zjištěného zhoršení kvality;
 - b) odborné poradenství týkající se kroků Komise, které EBA považuje za nezbytné.
3. EBA poskytne Komisi odborné poradenství k významným změnám definice kapitálu, které považuje za nutné v důsledku některé z následujících příčin:
 - a) relevantních změn standardů nebo zvyklostí na trhu;
 - b) změn příslušných právních předpisů nebo účetních standardů;
 - c) významných změn metodiky EBA pro stresové testování platební schopnosti institucí.
4. Do 31. prosince 2013 poskytne EBA Komisi odborné poradenství týkající se dalšího možného zacházení s nerealizovanými zisky oceněnými reálnou hodnotou kromě jejich zahrnutí do kmenového kapitálu tier 1 bez úprav. Doporučení EBA zohlední relevantní vývoj mezinárodních účetních standardů a mezinárodních dohod o omezitelných standardech pro banky.

Hlava III

Menšinové podíly a nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 vydané dceřinými podniky

Článek 76

Menšinové podíly, které splňují podmínky pro zařazení do konsolidovaného kmenového kapitálu tier 1

1. Menšinové podíly zahrnují nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 dceřiného podniku, související nerozdělený zisk a emisní ážio, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) dceřiný podnik je jedním z těchto subjektů:
 - i) institucí;
 - ii) podnikem, který na základě použitelného vnitrostátního práva podléhá požadavkům tohoto nařízení a směrnice [vloží OP];
 - b) dceřiný podnik je v plném rozsahu zahrnut do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;
 - c) tyto nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 vlastní jiné osoby než podniky zahrnuté do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2.
2. Menšinové podíly, které jsou přímo či nepřímo prostřednictvím jednotky pro speciální účel nebo jinak financovány mateřskou institucí, mateřskou finanční holdingovou společností, smíšenou holdingovou společností nebo jejich dceřinými podniky, nelze považovat za konsolidovaný kmenový kapitál tier 1.

Článek 77

Kvalifikovaný vedlejší kapitál tier 1, kapitál tier 1 a tier 2 a kvalifikovaný kapitál

Kvalifikovaný vedlejší kapitál tier 1, kapitál tier 1 a tier 2 a kvalifikovaný kapitál zahrnuje menšinový podíl, nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, kapitálu tier 1 a případně kapitálu tier 2 včetně souvisejícího nerozděleného zisku a emisního ážia dceřiného podniku, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) dceřiný podnik je jedním z těchto subjektů:
 - i) institucí;
 - ii) podnikem, který na základě použitelného vnitrostátního práva podléhá požadavkům tohoto nařízení a směrnice [vloží OP];
- b) dceřiný podnik je v plném rozsahu zahrnut do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;

- c) tyto nástroje vlastní jiné osoby než podniky zahrnuté do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2.

Článek 78

Kvalifikovaný vedlejší kapitál tier 1 a kapitál tier 2 vydané jednotkou pro speciální účel

1. Nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 vydané jednotkou pro speciální účel a související nerozdělený zisk a emisní ážio se zahrnují do kvalifikovaného vedlejšího kapitálu tier 1, kapitálu tier 1 nebo tier 2 nebo případně kvalifikovaného kapitálu, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:
- a) jednotka pro speciální účel, jež tyto nástroje vydala, je v plném rozsahu zahrnuta do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;
 - b) nástroje a související nerozdělený zisk a emisní ážio se zahrnují do kvalifikovaného vedlejšího kapitálu tier 1, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 49 odst. 1;
 - c) nástroje a související nerozdělený zisk a emisní ážio se zahrnují do kvalifikovaného kapitálu tier 2, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 60;
 - d) jediným aktivem jednotky pro speciální účel je její investice do kapitálu daného dceřiného podniku, jejíž forma splňuje příslušné podmínky stanovené v čl. 49 odst. 1, případně v článku 60;
- da) v případě, že jednotka pro speciální účely má sídlo mimo EU, poskytne veřejně dostupné informace o soudní pravomoci, do níž spadá, svou roční účetní závěrku a vyšší zaplacených daní.**

Pokud se příslušný orgán domnívá, že aktiva jednotky pro speciální účel jsou zanedbatelná a pro takovou jednotku nevýznamná, může orgán upustit od podmínky uvedené v písmenu d).

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění pojmů „zanedbatelná“ a „nevýznamná“ uvedených v odst. 1 písm. d).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 79

Menšinové podíly zahrnuté do konsolidovaného kmenového kapitálu Tier 1

Instituce určí hodnotu menšinových podílů dceřiného podniku, která se zahrne do konsolidovaného kmenového kapitálu tier 1, tak, že z menšinových podílů daného podniku odečtou součin částky uvedené v písmenu a) a procentního podílu uvedeného v písmenu b):

- a) kmenový kapitál tier 1 dceřiného podniku minus nižší z těchto hodnot:

- i) výše kmenového kapitálu tier 1 daného dceřiného podniku, která se požaduje pro splnění požadavku stanoveného v čl. 87 odst. 1 písm. a), *specifických kapitálových požadavků uvedených v článku 100 směrnice [vloží OP] a kombinované rezervy uvedené v čl. 122 odst. 2 směrnice [vloží OP] a veškerých dodatečných místních předpisů v oblasti dohledu ve státech, které nejsou členy EU, pokud jsou tyto požadavky stanoveny pro kmenový kapitál tier 1;*
- ii) výše konsolidovaného kmenového kapitálu tier 1, která se vztahuje k tomuto dceřinému podniku a která se požaduje na konsolidovaném základě pro splnění požadavku stanoveného v čl. 87 odst. 1 písm. a), *specifických kapitálových požadavků uvedených v článku 100 směrnice [vloží OP],] vnitřního kapitálu vypočítaného institucí v souladu s článkem 72 směrnice [vloží OP], kombinované rezervy uvedené v čl. 122 odst. 2 směrnice [vloží OP] a veškerých dodatečných místních předpisů v oblasti dohledu ve státech, které nejsou členy EU, pokud jsou tyto požadavky stanoveny pro kmenový kapitál tier 1;*
- iii) *výpočet uvedený v odstavci 1 se provede na subkonsolidovaném základě pro každou dceřinou společnost uvedenou v čl. 76 odst. 1.*

Instituce se může rozhodnout, že tento výpočet pro dceřiný podnik podle čl. 76 odst. 1 neprovede. Přijme-li instituce takové rozhodnutí, menšinový podíl daného dceřiného podniku nesmí být zahrnut do konsolidovaného kmenového kapitálu tier 1.

- b) menšinové podíly dceřiného podniku vyjádřené jako procentní podíl všech nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 tohoto podniku včetně souvisejícího nerozděleného zisku a emisního ážia.

V případě, že mateřskou společností úvěrové instituce nebo investičního podniku je neaktivní holdingová společnost s menšinovou kontrolou konsolidovaných rizikově vážených aktiv, mohou příslušné orgány, pokud to považují za vhodné, udělit výjimku z uplatňování ustanovení tohoto článku, a to za podmínek jimi stanovených.

Příslušné orgány mohou za podmínek stanovených v čl. 108 odst. 7 udělit institucím povolení k tomu, aby z menšinových podílů křížového záručního systému neodečítaly součin částky uvedené v odst. 1 písm. a) a procentního podílu uvedeného v odst. 1 písm. b).

Pokud příslušný orgán neuplatní v jednotlivých případech obezřetnostní požadavky, jak stanoví článek 6, je třeba provést výpočet menšinových podílů v konsolidovaném kmenovém kapitálu tier 1, aniž by byla zohledněna individuální výjimka.

Článek 80

Kvalifikované nástroje zahrnované do kapitálu tier 1 zahrnuté do konsolidovaného kapitálu tier 1

Instituce určí výši kvalifikovaného kapitálu tier 1 dceřiného podniku, která se zahrne do konsolidovaného kapitálu tier 1, tak, že z kvalifikovaného kapitálu tier 1 daného podniku odečtou součin hodnoty uvedené v písmenu a) a procentního podílu uvedeného v písmenu b):

- a) **kapitál tier 1 dceřiného podniku** minus nižší z těchto hodnot:
- i) výše kapitálu tier 1 daného dceřiného podniku, která se požaduje pro splnění požadavku stanoveného v čl. 87 odst. 1 písm. b) *a specifických kapitálových požadavků uvedených v článku 100 směrnice [vloží OP] a kombinované rezervy uvedené v čl. 122 odst. 2 směrnice [vloží OP] a jakýchkoli dodatečných místních předpisů v oblasti dohledu ve státech, které nejsou členy EU, pokud jsou tyto požadavky stanoveny pro kapitál tier 1;*
 - ii) výše konsolidovaného kapitálu Tier 1, která se vztahuje k tomuto dceřinému podniku a která se požaduje pro splnění požadavku stanoveného v čl. 87 odst. 1 písm. b) *a specifických kapitálových požadavků uvedených v článku 100 směrnice [vloží OP] a kombinované rezervy uvedené v čl. 122 odst. 2 směrnice [vloží OP] a veškerých dodatečných místních předpisů v oblasti dohledu ve státech, které nejsou členy EU, pokud jsou tyto požadavky stanoveny pro kapitál tier 1;*
- b) kvalifikovaný kapitál tier 1 dceřiného podniku vyjádřený jako procentní podíl všech nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 1 tohoto podniku včetně souvisejícího nerozděleného zisku a emisního ážia.

Pokud příslušný orgán neuplatní v jednotlivých případech obezřetnostní požadavky, jak stanoví článek 6, je třeba provést výpočet kvalifikovaných nástrojů kapitálu tier 1 zahrnutých v konsolidovaném kapitálu tier 1, aniž by byla zohledněna individuální výjimka.

Článek 81

Kvalifikovaný kapitál tier 1 zahrnutý do konsolidovaného vedlejšího kapitálu tier 1

Instituce určí výši kvalifikovaného kapitálu Tier 1 dceřiného podniku, která se zahrne do konsolidovaného vedlejšího kapitálu tier 1. ***Menšinový podíl v primární úvěrové instituci v členském státě by měl být plně uznán za předpokladu, že financování nad rámec regulačních požadavků je v rámci skupiny plně převoditelné. Objem zbývajících menšinových podílů, který bude zahrnut do konsolidovaných vedlejších nástrojů kapitálu tier 1, bude vypočítán*** tak, že se z kvalifikovaného kapitálu tier 1 daného podniku zahrnutého do konsolidovaného kapitálu tier 1 odečtou menšinové podíly tohoto podniku, které jsou zahrnuty do konsolidovaného kmenového kapitálu tier 1.

Pokud příslušný orgán neuplatní v jednotlivých případech obezřetnostní požadavky, jak stanoví článek 6, je třeba provést výpočet kvalifikovaného kapitálu tier 1 zahrnutého v konsolidovaném kapitálu tier 1, aniž by byla zohledněna individuální výjimka.

Článek 82

Kvalifikovaný kapitál zahrnutý do konsolidovaného kapitálu

Instituce určí výši kvalifikovaného kapitálu dceřiného podniku, která se zahrne do konsolidovaného kapitálu, tak, že z kvalifikovaného kapitálu daného podniku odečtou součiny částky uvedené v písmenu a) a procentního podílu uvedeného v písmenu b):

- a) **kapitál dceřiného podniku** minus nižší z těchto hodnot:

- i) výše kapitálu dceřiného podniku, která se požaduje pro splnění požadavku stanoveného v čl. 87 odst. 1 písm. c), **specifických kapitálových požadavků uvedených v článku 100 směrnice [vloží OP], vnitřního kapitálu vypočítaného institucí v souladu s článkem 72 směrnice [vloží OP] a kombinované rezervy uvedené v čl. 122 odst. 2 směrnice [vloží OP] a jakýchkoli dodatečných místní předpisů v oblasti dohledu v zemích, které nejsou členy EU;**
 - ii) výše kapitálu, která se vztahuje k tomuto dceřinému podniku a která se požaduje na konsolidovaném základě pro splnění požadavku stanoveného v čl. 87 odst. 1 písm. c), **specifických požadavků podle článku 100 směrnice [vloží OP] nebo vnitřního kapitálu vypočítaného institucí v článku 72 směrnice a kombinované rezervy uvedené v čl. 122 odst. 2 směrnice [vloží OP];**
- b) kvalifikovaný kapitál dceřiného podniku vyjádřený jako procentní podíl všech kapitálových nástrojů tohoto podniku, které jsou zahrnuty do položek kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2, včetně souvisejícího nerozděleného zisku a emisního ážia.

Pokud příslušný orgán neuplatní v jednotlivých případech obezřetnostní požadavky, jak stanoví článek 6, je třeba provést výpočet kvalifikovaného kapitálu tier 1 zahrnutého v konsolidovaném kapitálu tier 1, aniž by byla zohledněna individuální výjimka.

Článek 83

Kvalifikované kapitálové nástroje zahrnuté do konsolidovaného kapitálu tier 2

Instituce určí výši kvalifikovaného kapitálu dceřiného podniku, která se zahrne do konsolidovaného kapitálu tier 2. ***Menšinový podíl v primární úvěrové instituci v členském státě by měl být plně uznán za předpokladu, že financování nad rámec regulačních požadavků je v rámci skupiny plně převoditelné. Objem zbývajících konsolidovaného kapitálu tier 2 bude stanoven tak, že z kvalifikovaného kapitálu daného podniku zahrnutého do konsolidovaného kapitálu se odečte kvalifikovaný kapitál tier 1 tohoto podniku, který je zahrnut do konsolidovaného kapitálu tier 1.***

Pokud příslušný orgán neuplatní v jednotlivých případech obezřetnostní požadavky, jak stanoví článek 6, je třeba provést výpočet kvalifikovaného kapitálu tier 1 zahrnutého v konsolidovaném kapitálu tier 1, aniž by byla zohledněna individuální výjimka.

Článek 83 a

Sledování ujednání o konsolidovaném kapitálu

Ujednání o konsolidovaném kapitálu podle článků 80 až 83 mohou vést ke střetu mezi hostitelskými regulačními orgány, které podporují kapitálové emise prostřednictvím místních dceřiných společností, a domácími regulačními orgány, které omezují objem kapitálového úvěru poskytovaného na úrovni skupiny. Tyto protichůdné zájmy by měly být vyvážené. Orgán EBA bude sledovat ujednání a dopad na evropské banky a bude vydávat regulační technické normy pro účely harmonizovaného přístupu v EU.

Hlava IV

Kvalifikované účasti mimo finanční sektor

Článek 84

Rizikové vážení a zákaz kvalifikovaných účastí mimo finanční sektor

1. Kvalifikovaná účast, jejíž výše přesahuje 15 % použitelného kapitálu instituce, se řídí ustanoveními odstavce 3, pokud se jedná o účast v podniku, který není jedním z následujících subjektů:
 - a) příslušným subjektem;
 - b) podnikem, který není příslušným subjektem a provozuje činnosti, které příslušný orgán považuje za:
 - i) přímé rozšíření bankovníctví nebo
 - ii) pomocné služby pro bankovníctví,
 - iii) leasing, faktoring, správu podílových fondů, řízení služeb zpracování dat nebo jiné podobné činnosti.
2. Pokud celková výše kvalifikovaných účastí instituce v jiných podnicích, než jsou podniky uvedené v odst. 1 písm. a) a b), přesahuje 60 % jejího použitelného kapitálu, řídí se ustanoveními odstavce 3.
3. Na kvalifikované účasti institucí uvedené v odstavcích 1 a 2 uplatňují příslušné orgány požadavky stanovené v písmenu a) nebo b):
 - a) instituce použije rizikovou váhu 1 250 % na:
 - i) výši kvalifikovaných účastí podle odstavce 1 přesahující 15 % použitelného kapitálu;
 - ii) celkovou výši kvalifikovaných účastí podle odstavce 2 přesahující 60 % použitelného kapitálu instituce;
 - b) příslušné orgány zakážou institucím držet kvalifikované účasti uvedené v odstavcích 1 a 2, jejichž výše přesahuje procentní podíly použitelného kapitálu stanovené v uvedených odstavcích.

█

Článek 85

Alternativní postup k použití rizikové váhy 1 250 %

Jako alternativní postup k použití rizikové váhy 1 250 % na částky přesahující limity uvedené v čl. 84 odst. 1 a 2 může instituce tyto částky odečíst od položek kmenového kapitálu tier 1 v souladu s čl. 33 odst. 1 písm. k).

Článek 86

Výjimky

1. Podíly v podnicích, které nejsou uvedeny v odst. 1 písm. a) a b) se nezahrnují do výpočtu limitních procentních podílů použitelného kapitálu stanovených v článku 84, je-li splněna některá z následujících podmínek:
 - a) tyto podíly jsou drženy dočasně během finanční obnovy nebo záchrany podniku;
 - b) držené podíly jsou pozicí z upisování drženou pět nebo méně pracovních dnů;
 - c) tyto podíly jsou drženy vlastním jménem instituce na účet jiných osob.
2. Podíly, které nemají povahu dlouhodobých finančních aktiv definovaných v čl. 35 odst. 2 směrnice 86/635/EHS, se do výpočtu podle článku 84 nezahrnují.

ČÁST TŘETÍ

KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY

Hlava I

Obecné požadavky, oceňování a podávání zpráv

Kapitola 1

Požadovaná úroveň kapitálu

ODDÍL 1

KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY PRO INSTITUCE

Článek 87

Kapitálové požadavky

1. S výhradou článků 88 a 89 musí instituce neustále splňovat tyto kapitálové požadavky:
 - a) poměr kmenového kapitálu tier 1 ve výši 4,5 %;
 - b) poměr kapitálu tier 1 ve výši 6 %;
 - c) celkový poměr kapitálu ve výši 8 %.
2. Instituce vypočítají poměry kapitálu takto:
 - a) poměr kmenového kapitálu tier 1 je kmenový kapitál tier 1 instituce vyjádřený jako procentní podíl hodnoty celkové rizikové expozice;
 - b) poměr kapitálu tier 1 je kapitál tier 1 instituce vyjádřený jako procentní podíl hodnoty celkové rizikové expozice;
 - c) celkový poměr kapitálu je kapitál instituce vyjádřený jako procentní podíl hodnoty celkové rizikové expozice.
3. Hodnota celkové rizikové expozice se vypočítá jako součet hodnot v písmenech a) až f) po zohlednění ustanovení uvedených v odstavci 4:
 - a) hodnoty rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko a riziko rozmělnění vypočítané v souladu s částí třetí hlavou II pro všechny obchodní činnosti instituce s výjimkou hodnot rizikově vážených expozic z transakcí zahrnutých do obchodního portfolia instituce;
 - b) kapitálové požadavky stanovené v souladu s částí třetí hlavou IV, případně částí čtvrtou, pro transakce zahrnuté do obchodního portfolia instituce:
 - i) k pozičnímu riziku;

- ii) pro velké expozice přesahující limity stanovené v člancích 384 až 390, pokud je instituci povoleno tyto limity překročit;
 - c) kapitálové požadavky stanovené v souladu s částí třetí hlavou IV, případně částí třetí hlavou V:
 - i) k devizovému riziku;
 - ii) k vypořádacímu riziku;
 - iii) ke komoditnímu riziku;
 - d) kapitálové požadavky vypočítané v souladu s hlavou VI k riziku úvěrových úprav v ocenění OTC derivátových nástrojů jiných, než jsou úvěrové deriváty uznané ke snížení hodnot rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko;
 - e) kapitálové požadavky stanovené v souladu s částí třetí hlavou III k operačnímu riziku;
 - f) hodnoty rizikově vážených expozic určené v souladu s částí třetí hlavou II pro riziko protistrany vyplývající z transakcí zahrnutých do obchodního portfolia instituce pro následující typy transakcí a dohod:
 - i) OTC derivátové nástroje a úvěrové deriváty;
 - ii) repo obchody, půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit založené na cenných papírech nebo komoditách;
 - iii) maržové obchody založené na cenných papírech nebo komoditách;
 - iv) transakce s delší dobou vypořádání.
4. Při výpočtu celkové expozice podle odstavce 3 platí tato ustanovení:
- a) kapitálové požadavky uvedené v písmenech c) až e) daného odstavce zahrnují požadavky vyplývající ze všech obchodních činností instituce;
 - b) instituce vynásobí kapitálové požadavky stanovené v písmenech b) až e) uvedeného odstavce číslem 12,5.
 - ba) *hodnoty rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko vůči malým a středním podnikům (jak je uvedeno v hlavě II kapitole 3 oddílu 2 pododdílu 2 čl. 148 odst. 4) musí být vypočítávány podle hlavy II a poté vynásobeny 0,7619 (použití podpůrného faktoru pro malé a střední podniky), bez ohledu na skutečnost, že instituce používá metodu stanovenou v hlavě II třetí části kapitole 2 nebo v kapitole 3;*
- 4a. *V případě, že je závazek nebo kapitálový požadavek uplatněn více než jedenkrát v důsledku interakce kapitálových požadavků, nemusí příslušný orgán použít příslušnou část tohoto nařízení. Příslušné orgány informují podle možností co nejdříve orgán EBA o tom, kde se uplatňuje tento přístup. EBA tento postup sleduje a*

v případě potřeby vydá z vlastního podnětu pokyny s cílem zajistit soudržnost na úrovni Unie.

Článek 88

Požadavek na počáteční kapitál u již fungujících subjektů

1. Kapitál instituce nesmí poklesnout pod výši počátečního kapitálu požadovanou při vydání povolení.
2. Instituce, které již existovaly k 1. lednu 1993 a jejichž kapitál nedosahuje požadované výše počátečního kapitálu, mohou pokračovat v provozování činnosti. Kapitál těchto institucí nesmí poklesnout pod nejvyšší úroveň dosaženou po 22. prosinci 1989 **s výjimkou případů, kdy je důvodem poklesu pod tuto úroveň skutečnost, že některé kapitálové nástroje, které jsou na základě směrnice 2006/48/ES kvalifikovány jako kapitál, nejsou podle tohoto nařízení kvalifikovány jako kapitál, nebo existence nových pravidel pro odpočty.**
3. Pokud nad institucí spadající do kategorie uvedené v odstavci 2 převezme kontrolu jiná fyzická nebo právnická osoba než ta, která měla nad institucí kontrolu dříve, musí kapitál této instituce dosáhnout požadované výše počátečního kapitálu.
4. Při fúzi dvou nebo více institucí spadajících do kategorie uvedené v odstavci 2 nesmí kapitál instituce vzniklé touto fúzí klesnout pod souhrn kapitálu fúzujících institucí v okamžiku fúze, pokud nebylo dosaženo požadované výše počátečního kapitálu.
5. Pokud příslušné orgány usoudí, že k zajištění solventnosti instituce je nezbytné, aby byl požadavek stanovený v odstavci 1 splněn, ustanovení odstavců 2 až 4 se nepoužijí.

Článek 89

Výjimka pro malá obchodní portfolia

1. Instituce může pro transakce zahrnuté do obchodního portfolia nahradit kapitálový požadavek uvedený v čl. 87 odst. 3 písm. b) kapitálovým požadavkem vypočteným v souladu s písmenem a) uvedeného odstavce, pokud objem rozvahových a podrozvahových položek zahrnutých do obchodního portfolia splňuje tyto podmínky:
 - a) činí obvykle méně než 5 % celkových aktiv a 15 milionů EUR;
 - b) nikdy nepřesahuje 6 % celkových aktiv a 20 milionů EUR.
2. Při výpočtu objemu rozvahových a podrozvahových položek jsou dluhové nástroje oceněny v tržních cenách nebo v nominální hodnotě, akcie v jejich tržních cenách a deriváty podle nominální nebo tržní hodnoty podkladových nástrojů. Dlouhé a krátké pozice se sčítají bez ohledu na jejich znaménka.
3. Pokud instituce nesplní podmínku uvedenou v odst. 1 písm. b), neprodleně uvědomí příslušný orgán. Pokud příslušný orgán v návaznosti na vlastní posouzení zjistí a uvědomí instituci, že požadavek stanovený v odst. 1 písm. a) není splněn, přestane instituce odstavec 1 používat od příštího data pro vykazování.

ODDÍL 2

KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY PRO INVESTIČNÍ PODNIKY S OMEZENÝM POVOLENÍM K POSKYTOVÁNÍ INVESTIČNÍCH SLUŽEB

Článek 90

Kapitálové požadavky pro investiční podniky s omezeným povolením k poskytování investičních služeb

1. Investiční podniky, které nejsou oprávněny poskytovat investiční služby uvedené v oddíle A bodech 3 a 6 přílohy I směrnice 2004/39/ES, postupují při výpočtu celkové rizikové expozice pro účely čl. 87 odst. 3 podle odstavce 2.
2. Investiční podniky uvedené v odstavci 1 vypočítají celkovou rizikovou expozici jako vyšší z následujících hodnot:
 - a) součet položek uvedených v čl. 87 odst. 3 písm. a) až d) a f) po použití čl. 87 odst. 4;
 - b) hodnota určená v článku 92 vynásobená číslem 12,5.
3. Na investiční podniky uvedené v odstavci 1 se vztahují všechna ostatní ustanovení týkající se operačního rizika stanovená v hlavě VII kapitole 3 oddílu II pododdílu 1 směrnice [vloží OP].

Článek 91

Kapitálové požadavky pro investiční podniky, které drží počáteční kapitál podle článku 29 směrnice [vloží OP]

1. Následující kategorie investičních podniků, které drží počáteční kapitál podle článku 29 směrnice [vloží OP], postupují při výpočtu celkové rizikové expozice pro účely čl. 87 odst. 3 podle odstavce 2:
 - a) investiční podniky, které obchodují na vlastní účet výhradně za účelem splnění nebo provedení pokynu klienta nebo za účelem získání přístupu ke clearingovému a vypořádacímu systému nebo uznané burze, jestliže jednájí v postavení zprostředkovatele nebo provádějí pokyn klienta;
 - b) investiční podniky, které nedrží peníze nebo cenné papíry klienta;
 - c) investiční podniky, které obchodují pouze na vlastní účet;
 - d) investiční podniky, které nemají žádné vnější klienty;
 - e) investiční podniky, u jejichž transakcí se provedení a vypořádání uskutečňuje na odpovědnost clearingové instituce a jsou uvedenou clearingovou institucí zaručeny.

2. Investiční podniky uvedené v odstavci 1 vypočítají celkovou rizikovou expozici jako součet následujících hodnot:
 - a) čl. 87 odst. 3 písm. a) až d) a f) po použití čl. 87 odst. 4;
 - b) hodnoty určené v článku 92 vynásobené číslem 12,5.
3. Na investiční podniky uvedené v odstavci 1 se vztahují všechna ostatní ustanovení týkající se operačního rizika stanovená v hlavě VII kapitole 3 oddílu 2 pododdílu 1 směrnice [vloží OP].

Článek 92

Kapitálový požadavek založený na fixních režijních nákladech

1. V souladu s články 90 a 91 drží investiční podnik použitelný kapitál ve výši alespoň jedné čtvrtiny svých fixních režijních nákladů za předchozí rok.
2. Pokud oproti předchozímu roku dojde ke změně činnosti investičního podniku, kterou příslušný orgán považuje za podstatnou, může příslušný orgán požadavek stanovený v odstavci 1 upravit.
3. Investiční podnik, který dosud neprovozuje činnost po dobu jednoho roku, musí počínaje dnem zahájení činnosti držet použitelný kapitál ve výši alespoň jedné čtvrtiny fixních režijních nákladů odhadovaných v jeho podnikatelském plánu, s výjimkou případů, kdy příslušný orgán vyžaduje úpravu podnikatelského plánu.

Článek 93

Kapitálový požadavek pro investiční podniky na konsolidovaném základě

1. V případě investičních podniků uvedených v čl. 90 odst. 1, jež jsou ve skupině, která nezahrnuje úvěrové instituce, uplatní mateřský investiční podnik v členském státě článek 87 na konsolidovaném základě takto:
 - a) pomocí výpočtu celkové rizikové expozice stanoveného v čl. 90 odst. 2;
 - b) vypočtením kapitálu na základě konsolidované finanční situace mateřského investičního podniku.
2. V případě investičních podniků uvedených v čl. 91 odst. 1, jež jsou ve skupině, která nezahrnuje úvěrové instituce, uplatní investiční podnik kontrolovaný finanční holdingovou společností článek 87 na konsolidovaném základě takto:
 - a) pomocí výpočtu celkové rizikové expozice stanoveného v čl. 91 odst. 2;
 - b) vypočtením kapitálu na základě konsolidované finanční situace mateřského investičního podniku.

Kapitola 2

Požadavky na výpočty a podávání zpráv

Článek 94 Oceňování

Oceňování aktiv a podrozvahových položek se provádí v souladu s účetním rámcem, kterému instituce podléhá podle nařízení (ES) č. 1606/2002 a směrnice 86/635/EHS.

Odchylně od odstavce 1 mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce prováděly oceňování aktiv a podrozvahových položek v souladu s mezinárodními účetními standardy podle nařízení (ES) č. 1606/2002.

Článek 95 Podávání zpráv o kapitálových požadavcích a finančních informacích

1. **O povinnostech podle odstavce 87 podávají instituce zprávy nejméně čtvrtletně.**

Tyto zprávy obsahují **také** finanční informace zjištěné v souladu s účetním rámcem, kterému instituce podléhá podle nařízení (ES) č. 1606/2002 a směrnice 86/635/EHS, **a to jestliže:**

- a) **orgán EBA považuje tyto informace za nezbytné pro získání komplexního přehledu o rizikovém profilu činností instituce;**
- b) **orgán EBA ve spolupráci s ESRB považuje tyto informace za nezbytné pro provádění úkolů makrobezpečnostního dohledu v souladu s nařízením (EU) č. 1092/2010 a nařízením (EU) č. 1093/2010.**

O povinnostech podle odstavce 87 podávají instituce zprávy nejméně dvakrát ročně.

Instituce sdělují výsledky a jakékoli požadované dílčí údaje příslušným orgánům **včas**.

2. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění **definic, kritérií klasifikace**, jednotných formátů, četnosti a lhůt podávání zpráv, jakož i informačních technologií, které mají být v Unii k podávání zpráv používány. **Co se týče finančních informací, bude rozsah prováděcích technických norem omezen na instituce, na něž se vztahuje článek 4 nařízení (ES) č. 1606/2002.** Formáty zpráv **a jejich četnost** musí být přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti činností institucí. **EBA uskuteční konzultace s ESRB týkající se přípravy návrhu prováděcích technických norem vztahujících se na informace uvedené v odst. 1a písm. b).**

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 95 a
Doplňkové požadavky na podávání zpráv

Instituce podávají zprávy, alespoň v souhrnné podobě, o úrovni dohod o zpětném odkupu aktiv, půjček cenných papírů a všech formách břemen nebo ujednání o zpětném získání.

Tyto informace by měly být předávány do registrů obchodních údajů nebo centrálního depozitáře cenných papírů s cílem umožnit přístup mimo jiné orgánu EBA, ESMA, příslušným orgánům, ESRB a příslušným centrálním bankám a ESCB.

V řízeních směřujících k likvidaci nemají ujednání o zpětném získání právní účinek.

Článek 96
Zvláštní oznamovací povinnosti

1. Instituce příslušným orgánům oznamují následující údaje:
 - a) ztráty z úvěrů zajištěných nemovitostmi určenými k bydlení do výše 80 % tržní hodnoty nebo 80 % zástavní hodnoty, není-li v souladu s čl. 119 odst. 2 rozhodnuto jinak, za příslušný rok;
 - b) celkové ztráty z úvěrů zajištěných nemovitostmi určenými k bydlení za příslušný rok;
 - c) ztráty z úvěrů zajištěných nemovitostmi v obchodním majetku do výše 50 % tržní hodnoty nebo 60 % zástavní hodnoty, není-li v souladu s čl. 119 odst. 2 rozhodnuto jinak, za příslušný rok;
 - d) celkové ztráty z úvěrů zajištěných nemovitostmi v obchodním majetku za příslušný rok;
2. Příslušné orgány každoročně zveřejní údaje uvedené v odst. 1 písm. a) až d) na agregovaném základě spolu s historickými údaji, jsou-li k dispozici. Příslušný orgán poskytne jinému příslušnému orgánu v členském státě nebo orgánu EBA na jejich žádost podrobnější informace o situaci na trzích s nemovitostmi určenými k bydlení a nemovitostmi v obchodním majetku v daném členském státě.
3. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění těchto otázek:
 - a) jednotných **definicí**, formátů, četnosti a lhůt podávání zpráv o položkách uvedených v odstavci 1, **aby byla zajištěna soudržnost a srovnatelnost uváděných ztrát**;
 - b) jednotných formátů, četnosti a lhůt zveřejnění agregovaných údajů uvedených v odstavci 2.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Kapitola 3

Obchodní portfolio

Článek 97

Požadavky na obchodní portfolio

1. Pozice v obchodním portfoliu musí být prosty omezení, pokud jde o jejich obchodovatelnost, nebo je musí být možno zajistit.
2. Záměr obchodovat je třeba prokázat pomocí strategií, zásad a postupů vytvořených institucí pro řízení pozice nebo portfolia v souladu s článkem 98.
3. Instituce vytvoří a udržují systémy a kontrolní mechanismy pro řízení svého obchodního portfolia v souladu s články 99 a 100.
4. Instituce mohou do výpočtu kapitálových požadavků k pozičnímu riziku zahrnovat interní zajištění za předpokladu, že je drženo se záměrem obchodovat a že jsou splněny požadavky článků 98 až 101.

Článek 98

Řízení obchodního portfolia

Při řízení svých pozic či skupin pozic v obchodním portfoliu musí instituce splňovat všechny tyto požadavky:

- a) instituce musí mít zavedenu jednoznačně zdokumentovanou strategii obchodování pro pozice, nástroje nebo portfolia, která je schválená vrcholovým vedením a zahrnuje očekávané období držení;
- b) instituce musí mít jasně definované zásady a postupy pro aktivní řízení pozic, které jsou otevírány obchodním útvarem. Tyto zásady a postupy zahrnují:
 - i) vymezení pozic, které může obchodní útvar otevírat;
 - ii) stanovení limitů na pozice a sledování jejich přiměřenosti;
 - iii) obchodníci jsou oprávněni otevírat a řídit pozici v rámci schválených limitů a v souladu se schválenou strategií;
 - iv) pozice jsou hlášeny vrcholovému vedení jako nedílná součást procesu řízení rizik instituce;
 - v) pozice jsou aktivně sledovány s ohledem na zdroje informací o trhu a je hodnocena prodejnost či realizovatelnost zajištění pozice či rizik jejích složek, včetně kvality a

dostupnosti tržních vstupů pro proces oceňování, úrovně obratu a objemu pozic obchodovaných na trhu;

va) aktivní strategii proti podvodům.

- c) instituce musí mít jasně definované zásady a postupy pro sledování pozic vzhledem k její strategii obchodování, včetně sledování obratu a pozic, u nichž byla překročena původně zamýšlená doba držení.

Článek 99

Zařazení do obchodního portfolia

1. Instituce musí mít jasně definované zásady a postupy pro určování toho, které pozice se zařazují do obchodního portfolia pro účely výpočtu kapitálových požadavků v souladu s požadavky stanovenými v článku 97 a definici obchodního portfolia podle článku 4, přičemž zohlední své schopnosti a praxi v řízení rizik. Instituce v plném rozsahu dokumentuje dodržování těchto zásad a postupů a podrobuje je pravidelnému vnitřnímu auditu.
2. Instituce musí mít jasně definované zásady a postupy pro celkové řízení obchodního portfolia. Tyto zásady a postupy vymezují alespoň:
 - a) činnosti, které instituce považuje za obchodování a za součást obchodního portfolia pro účely kapitálových požadavků;
 - b) rozsah, v jakém lze pozici denně přeceňovat tržní hodnotou podle situace na aktivním a likvidním oboustranném trhu;
 - c) u pozic oceňovaných pomocí modelu rozsah, v jakém instituce může:
 - i) určit všechna podstatná rizika spojená s pozicí;
 - ii) zajistit se proti všem podstatným rizikům spojeným s pozicí pomocí nástrojů, pro které existuje aktivní a likvidní oboustranný trh;
 - iii) spolehlivě odhadnout klíčové předpoklady a parametry použité v modelu;
 - d) rozsah, v jakém instituce může a je povinna generovat ocenění pozic, které lze systematicky externě validovat;
 - e) rozsah, v jakém by právní omezení nebo jiné provozní požadavky ovlivnily schopnost instituce uzavřít nebo zajistit pozici v krátkém období;
 - f) rozsah, v jakém instituce může a je povinna aktivně řídit rizika spojená s pozicemi v rámci obchodních operací;
 - g) rozsah, v jakém instituce může převádět riziko nebo pozice mezi neobchodním a obchodním portfoliem, a kritéria pro tyto převody.

Článek 100
Požadavky obezřetného oceňování

1. Veškeré pozice v obchodním portfoliu se řídí zásadami obezřetného oceňování uvedenými v tomto článku. Instituce musí zejména zajistit, aby obezřetné oceňování pozic v obchodním portfoliu bylo prováděno s odpovídajícím stupněm jistoty s ohledem na dynamickou povahu pozic v obchodním portfoliu, požadavek obezřetnosti a přiměřenosti a způsob fungování a účel kapitálových požadavků týkajících se pozic v obchodním portfoliu.
2. Instituce vytvoří a udržují dostatečné systémy a kontrolní mechanismy k poskytování obezřetných a spolehlivých odhadů ocenění. Systémy a kontrolní mechanismy obsahují alespoň tyto prvky:
 - a) zdokumentované zásady a postupy pro proces oceňování, včetně jednoznačně vymezených odpovědností za jednotlivé oblasti související s oceňováním, včetně zdrojů informací o trhu a přezkoumávání jejich vhodnosti, pokynů pro používání nezjistitelných vstupů odrážejících předpoklady instituce ohledně prvků, které by účastníci trhu použili při oceňování pozice, četnosti nezávislého oceňování, načasování uzavíracích cen, postupů pro úpravy ocenění a postupů pro měsíční a ad hoc ověřování;
 - b) jasné vymezení podřízenosti útvaru odpovědného za oceňování, který je nezávislý na útvaru sjednávání obchodů (front office).

V návaznosti na technické normy, které orgán EBA předloží nejpozději do 1. ledna 2013, instituce připraví přístup oceňování pomocí kapitálu, jak je uveden v definicích v tomto nařízení. Ze začátku bude tento přístup doplňovat přístup tržního oceňování, oceňování pomocí modelu a oceňování pomocí účetní hodnoty, které instituce používají, a bude zároveň součástí podávaných informací, ale po zkušebním období, které bude probíhat do roku 2015, orgán EBA vyhodnotí jeho účinnost a využití a navrhne Komisi, zda by používání tohoto přístupu mělo nahradit některý z ostatních hodnotících přístupů, nebo zda by jim měl být alespoň postaven na roveň.

Útvar odpovědný za oceňování je podřízen členovi řídicího orgánu.

3. Instituce přeceňují pozice v obchodním portfoliu alespoň jednou denně.
4. Instituce provádějí tržní přecenění pozic, kdykoli je to možné a rovněž při uplatnění kapitálových požadavků na obchodní portfolio.
5. Při tržním oceňování instituce používá obezřetnější z cen poptávky a nabídky, ledaže by byla významným tvůrcem trhu pro konkrétní druh finančního nástroje či komodity a mohla uzavírat za cenu střed.
6. Kde tržní ocenění není možné, provádějí instituce konzervativní ocenění pozic a portfolií pomocí modelu, a to rovněž při výpočtu kapitálových požadavků pro pozice v obchodním portfoliu.
7. Při ocenění pomocí modelu dodržují instituce tyto požadavky:

- a) vrcholovému vedení musí být známo, které prvky obchodního portfolia nebo jiné pozice oceňované reálnou hodnotou jsou oceňovány pomocí modelu, i jak významná je z toho plynoucí nejistota při vykazování výkonnosti obchodní činnosti a souvisejících rizik;
- b) instituce získávají tržní vstupy do modelu pokud možno v souladu s tržními cenami a pravidelně posuzují vhodnost těchto vstupů pro ocenění příslušné pozice, jakož i parametry modelu;
- c) instituce používají metodiky oceňování, které jsou na trhu akceptovanou praxí pro konkrétní finanční nástroje nebo komodity, jsou-li takové metodiky k dispozici;
- d) pokud se jedná o model vyvinutý institucí, musí být založen na adekvátních předpokladech, které byly posouzeny a kriticky přezkoumány náležitě kvalifikovanými stranami nezávislými na procesu vývoje modelu;
- e) instituce mají zavedeny formální postupy pro kontrolu změn a udržují záložní kopii modelu, která je pravidelně používána ke kontrole ocenění;
- f) útvaru řízení rizik musí být známy slabé stránky používaných modelů a musí znát způsob, jak je nejlépe zohlednit ve výstupech z oceňování; a
- g) instituce model pravidelně přezkoumávají za účelem stanovení míry přesnosti jeho výsledků, což zahrnuje posouzení adekvátnosti předpokladů, analýzu zisků a ztrát ve vztahu k rizikovým faktorům a porovnání skutečných uzavíracích cen s výstupy modelu.

Pro účely písmene d) musí být model vyvinut nebo schválen nezávisle na obchodním útvaru a nezávisle testován, včetně validace matematické stránky, předpokladů a softwarového provedení.

- 8. Kromě každodenního tržního přecenění nebo ocenění pomocí modelu provádějí instituce nezávislé ověřování cen. Ověřování tržních cen a vstupů modelu provádí osoba nebo útvar nezávislé na osobách nebo útvarech, které využívají obchodní portfolio, nejméně jedenkrát za měsíc nebo v závislosti na povaze trhu nebo obchodní činnosti častěji. Pokud nejsou k dispozici nezávislé zdroje ocenění nebo jsou subjektivní, je vhodné uplatnit obezřetnostní opatření, např. úpravy ocenění.
- 9. Instituce vytvoří a udržují postupy pro rozhodování o úpravách ocenění.
- 10. Instituce pro účely úprav ocenění zohledňuje nepodchycená úvěrová rozpětí, náklady na uzavření pozice, operační rizika, předčasné ukončení, investiční náklady a náklady na financování, budoucí administrativní náklady, a pokud je to relevantní, riziko modelu.
- 11. Instituce vytvoří a udržují postupy pro výpočet úpravy aktuálního ocenění méně likvidních pozic, které mohou vznikat zejména vlivem událostí na trhu nebo situací souvisejících s institucí, např. koncentrované pozice a/nebo pozice, u nichž byla překročena původně zamýšlená doba držení. Instituce v případě potřeby provede tyto úpravy navíc vedle změny hodnoty pozice vyžadované pro účely finančního výkaznictví

- a v úpravách zohlední nelikvidnost pozice. V rámci těchto postupů instituce při rozhodování, zda je pro méně likvidní pozice úprava ocenění nezbytná, zváží několik faktorů. Mezi tyto faktory patří:
- a) čas potřebný k zajištění pozice či rizik v rámci pozice;
 - b) volatilita a průměrné rozpětí nákup/prodej;
 - c) dostupnost tržních kotací (počet a identita tvůrců trhu) a volatilita a průměrný objem transakcí, včetně objemů transakcí během období stresu na trhu;
 - d) tržní koncentrace;
 - e) stárnutí pozic;
 - f) míra, v jaké ocenění vychází z oceňování pomocí modelu;
 - g) dopad jiných rizik modelů.
12. Při použití ocenění třetí stranou nebo ocenění pomocí modelu musí instituce zvážit, zda použijí úpravu ocenění. Kromě toho instituce zvažují potřebu úprav pro méně likvidní pozice a průběžně přezkoumávají jejich trvalou adekvátnost.
13. Pokud jde o složité produkty, včetně sekuritizovaných expozic a úvěrových derivátů n-tého selhání, instituce explicitně posoudí, zda je nutné provést úpravy ocenění, které by odrážely riziko modelu spojené s použitím potenciálně nesprávné metodiky oceňování a riziko spojené s použitím nezjistitelných (a potenciálně nesprávných) kalibračních parametrů v oceňovacím modelu.

Článek 100a
Zvláštní požadavky týkající se likvidity

Příslušné orgány případně stanoví specifické úrovně přítoku a odtoku s cílem zohlednit specifická rizika, kterým by mohla být vystavena instituce či konsolidovaná skupina (podle čl. 10 odst. 3 nařízení o kapitálových požadavcích) či podskupina pro účely likvidity (podle článku 7 nařízení o kapitálových požadavcích). Pro tyto účely se přihlíží k těmto kritériím:

- a) *konkrétní obchodní model instituce;*
- b) *opatření, postupy a mechanismy instituce uvedené v oddíle II a zejména v článku 84;*
- c) *výsledek přezkumu a hodnocení provedených v souladu s požadavky oddílu III;*
- d) *systémové riziko likvidity, které ohrožuje integritu finančních trhů daného členského státu.*

Článek 101
Vnitřní zajištění

1. Vnitřní zajištění musí splňovat zejména tyto požadavky:
 - a) jeho účelem není vyhnout se kapitálovým požadavkům nebo je snížit;
 - b) je řádně zdokumentováno a podléhá zvláštním vnitřním postupům schvalování a auditu;
 - c) je uskutečňováno za tržních podmínek;
 - d) tržní riziko, které je vyvoláno vnitřním zajištěním, je dynamicky řízeno v obchodním portfoliu v rámci přípustných limitů;
 - e) je pečlivě sledováno.
2. Sledování je zajištěno náležitými postupy.
3. Požadavky odstavce 1 se uplatňují, aniž jsou dotčeny požadavky vztahující se na zajištěnou pozici v neobchodním portfoliu.
4. Odchylně od odstavců 1 a 2, jestliže instituce zajišťuje expozici úvěrovému riziku nebo riziku protistrany v neobchodním portfoliu v rámci vnitřního zajištění pomocí úvěrového derivátu zařazeného do jejího obchodního portfolia, nepovažuje se tato expozice pro účely výpočtu hodnot rizikově vážených expozic za zajištěnou, pokud instituce nekoupí od způsobilé třetí strany poskytující zajištění odpovídající úvěrový derivát splňující požadavky na osobní zajištění úvěrového rizika v neobchodním portfoliu. Aniž je dotčen čl. 293 písm. h), pokud je toto zajištění třetí stranou zakoupeno a uznáno jako zajištění expozice v neobchodním portfoliu pro účely výpočtu kapitálových požadavků, nezahrnují se pro účely výpočtu kapitálových požadavků vnitřní ani vnější zajištění úvěrovým derivátem do obchodního portfolia.

Hlava II

Kapitálové požadavky k úvěrovému riziku

Kapitola 1

Obecné zásady

Článek 102

Přístupy k úvěrovému riziku

Pro výpočet hodnot svých rizikově vážených expozic pro účely čl. 87 odst. 3 písm. a) a f) použijí instituce buď standardizovaný přístup uvedený v kapitole 2, nebo, je-li to povoleno příslušnými orgány v souladu s článkem 138, přístup IRB uvedený v kapitole 3.

Článek 103

Použití techniky snižování úvěrového rizika v rámci standardizovaného přístupu a přístupu IRB

1. Pro expozici, na niž instituce použije standardizovaný přístup uvedený v kapitole 2, nebo přístup IRB uvedený v kapitole 3, avšak bez použití svých vlastních odhadů LGD a konverzních faktorů v souladu s článkem 146, může instituce při výpočtu hodnot rizikově vážených expozic pro účely čl. 87 odst. 3 písm. a) a f) nebo případně očekávané ztráty pro účely výpočtu stanoveného v čl. 33 odst. 1 písm. d) a čl. 59 písm. c) uplatnit techniku snižování úvěrového rizika v souladu s kapitolou 4.
2. Pro expozici, na niž instituce použije přístup IRB s použitím svých vlastních odhadů LGD a konverzních faktorů podle článku 146, může instituce uplatnit techniku snižování úvěrového rizika v souladu s kapitolou 3.

Článek 104

Zacházení se sekuritizovanými expozicemi v rámci standardizovaného přístupu a přístupu IRB

1. Pokud instituce pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic pro kategorii expozic, do níž by sekuritizované expozice byly zařazeny podle článku 107, používá standardizovaný přístup podle kapitoly 2, potom hodnotu rizikově vážené expozice pro sekuritizovanou pozici vypočítá podle článků 240, 241 a 246 až 253. Instituce používající standardizovaný přístup mohou tam, kde to bylo povoleno podle čl. 254 odst. 3, uplatnit také metodu interního hodnocení.
2. Pokud instituce pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic pro kategorii expozic, do níž by sekuritizovaná expozice byla zařazena podle článku 142, používá přístup IRB podle kapitoly 3, potom hodnotu rizikově vážené expozice vypočítá podle článků 240, 241 a 254 až 261.
3. Kromě metody interního hodnocení, pokud se přístup IRB používá pouze pro část sekuritizovaných expozic, které jsou podkladem pro sekuritizaci, instituce uplatní

přístup podle převažujícího podílu sekuritizovaných expozic, jež jsou podkladem pro tuto sekuritizaci.

Článek 105
Postup úpravy o úvěrové riziko

1. Instituce, které používají standardizovaný přístup, postupují při úpravách o obecné úvěrové riziko v souladu s čl. 59 písm. c).
2. Instituce, které používají přístup IRB, postupují při úpravách o obecné úvěrové riziko v souladu s článkem 155.
3. Pro účely tohoto článku a kapitol 2 a 3 nezahrnují úpravy o obecné a specifické úvěrové riziko rezervy na všeobecná bankovní rizika.
4. Instituce používající přístup IRB, které uplatňují standardizovaný přístup na část svých expozic na konsolidovaném nebo individuálním základě v souladu s článkem 143 a 145, určí část úpravy o obecné úvěrové riziko, která bude přidělena v rámci postupu úpravy o obecné úvěrové riziko podle standardizovaného přístupu a v rámci postupu úpravy o obecné úvěrové riziko podle IRB, takto:
 - a) pokud instituce zahrnutá do konsolidace používá výhradně přístup IRB, úpravy o obecné úvěrové riziko této instituce jsou vázány na postup uvedený v odstavci 2, je-li to možné;
 - b) pokud instituce zahrnutá do konsolidace používá výhradně standardizovaný přístup, úprava o obecné úvěrové riziko této instituce je vázána na postup uvedený v odst. 1, je-li to možné;
5. Zbývající úprava o úvěrové riziko se přiřadí poměrně podle podílu hodnot rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu a podle přístupu IRB.

EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění výpočtu úprav o specifické úvěrové riziko a obecné úvěrové riziko podle příslušného účetního rámce pro:

- a) hodnotu expozice podle standardizovaného přístupu podle článků 106 a 122;
- b) hodnotu expozice podle přístupu IRB podle článků 162 až 164;
- c) zacházení s výší očekávané ztráty podle článku 155;
- d) hodnotu expozice pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic pro sekuritizovanou pozici podle článku 241 a 261;
- e) určení selhání podle článku 174;
- f) informace o úpravě o specifické a obecné úvěrové riziko podle článku 428.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Kapitola 2

Standardizovaný přístup

ODDÍL 1

OBECNÉ ZÁSADY

Článek 106

Hodnota expozice

1. Hodnotou expozice položky aktiv se rozumí její účetní hodnota po úpravách o úvěrové riziko specifického aktiva. Hodnotou expozice podrozvahové položky uvedené v příloze I je tato procentuální část její nominální hodnoty po odečtení úprav o specifické úvěrové riziko:
 - a) 100 % u položek s vysokým rizikem;
 - b) 50 % u položek se středním rizikem;
 - c) 20 % u položek se středně nízkým rizikem a
 - d) 0 % u položek s nízkým rizikem.
2. Podrozvahové položky podle druhé věty prvního pododstavce se přiřadí ke kategoriím rizika, jak je uvedeno v příloze I.
3. Pokud instituce používá komplexní metodu finančního kolaterálu podle článku 218, hodnota expozice cenných papírů nebo komodit prodaných, složených nebo zapůjčených v rámci repo obchodů nebo na základě půjček nebo výpůjček cenných papírů nebo komodit a maržových obchodů se zvýší o koeficient volatility příslušný pro takové cenné papíry nebo komodity, jak je stanoveno v člancích 218 až 220.
4. Hodnota expozice derivátového nástroje uvedeného v příloze II se určí podle kapitoly 6 se zohledněním dopadů smluv o novaci a ostatních dohod o započtení, které se berou v úvahu pro účely těchto metod v souladu s kapitolou 6. Hodnota expozice repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů se může určit buď v souladu s kapitolou 6, nebo kapitolou 4.
5. Pokud se k expozici vztahuje majetkové zajištění úvěrového rizika, může být hodnota expozice této položky upravena v souladu s kapitolou 4.

Článek 107
Kategorie expozic

Každá expozice se zařadí do jedné z těchto kategorií expozic:

- a) pohledávky nebo podmíněné pohledávky za ústředními vládami nebo centrálními bankami;
- b) pohledávky nebo podmíněné pohledávky za regionálními vládami nebo místními orgány;
- c) pohledávky nebo podmíněné pohledávky za subjekty veřejného sektoru;
- d) pohledávky nebo podmíněné pohledávky za mezinárodními rozvojovými bankami;
- e) pohledávky nebo podmíněné pohledávky za mezinárodními organizacemi;
- f) pohledávky nebo podmíněné pohledávky za institucemi;
- g) pohledávky nebo podmíněné pohledávky za podniky;
- h) retailové pohledávky nebo podmíněné retailové pohledávky;
- i) pohledávky nebo podmíněné pohledávky zajištěné zástavním právem k nemovitostem;
- j) expozice v selhání;
- k) pohledávky v krytých dluhopisech;
- l) sekuritizované pozice;
- m) pohledávky za institucemi a podniky s krátkodobým úvěrovým hodnocením;
- n) pohledávky ve formě podílů nebo akcií v subjektech kolektivního investování;
- o) akciové pohledávky;
- p) ostatní položky.

Článek 108
Výpočet hodnot rizikově vážených expozic

1. Pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic se na všechny expozice, pokud nejsou odečteny z kapitálu, použijí rizikové váhy v souladu s ustanoveními oddílu 2. Použití rizikových vah vychází z kategorie expozice, do níž je expozice zařazena, a v míře, která je stanovena v oddíle 2, z její úvěrové kvality. Úvěrovou kvalitu lze vymezit odkazem na ratingy vypracované externími ratingovými agenturami uvedenými v článku 130 nebo úvěrová hodnocení vypracovaná exportními úvěrovými agenturami podle oddílu 3.
2. Pro účely použití rizikové váhy podle odstavce 1 se hodnota expozice vynásobí rizikovou vahou specifikovanou nebo stanovenou podle oddílu 2.

3. Pokud se k expozici vztahuje zajištění úvěrového rizika, může být riziková váha použitá na tuto položku upravena podle kapitoly 4.
4. Hodnoty rizikově vážených expozic pro sekuritizované expozice se vypočítají podle kapitoly 5.
5. Expozicím, pro něž není výpočet v oddíle 2 uveden, se přidělí riziková váha 100 %.
6. S výjimkou expozic, které vedou k závazkům ve formě položek kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2, se může instituce s povolením příslušných orgánů rozhodnout, že nebude uplatňovat požadavky odstavce 1 tohoto článku na své expozice vůči protistraně, která je jejím mateřským podnikem, jejím dceřiným podnikem, dceřiným podnikem jejího mateřského podniku nebo podnikem ve vzájemném vztahu podle čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS. Příslušné orgány jsou oprávněny povolit takovou alternativní metodu, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) protistranou je instituce, finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost, finanční instituce, společnost spravující aktiva nebo podnik pomocných bankovních služeb, na něž se vztahují odpovídající obezřetnostní požadavky;
 - b) protistrana je zahrnuta do stejné konsolidace jako instituce v plném rozsahu;
 - c) protistrana podléhá stejnému hodnocení rizik, měření rizik a stejným kontrolním postupům jako instituce;
 - d) protistrana je usazena ve stejném členském státě jako instituce;
 - e) v současné době neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků protistrany instituci.

Pokud má instituce v souladu s tímto odstavcem **dovoleno** nepoužít požadavky odstavce 1, **může přidělit rizikovou váhu 0 %**.

7. S výjimkou expozic, které vedou k závazkům ve formě položek kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2, mohou instituce s povolením příslušných orgánů nepoužít **veškeré** požadavky odstavce 1 tohoto článku na expozice vůči protistranám, se kterými instituce uzavřela institucionální systém ochrany, jenž je smluvní nebo právními předpisy stanovenou dohodou o závazku, která instituce chrání, a zejména zajišťuje jejich likviditu a platební schopnost, aby v případě nutnosti nedošlo k úpadku. Příslušné orgány jsou oprávněny povolit takovou alternativní metodu, pokud jsou splněny následující podmínky:
 - a) jsou splněny požadavky stanovené v odst. 6 písm. a), d) a e);
 - b) dohody zajišťují, že institucionální systém ochrany je schopen poskytnout nutnou podporu v rámci svého závazku z finančních prostředků, které má okamžitě k dispozici;
 - c) institucionální systém ochrany má k dispozici vhodné a jednotně stanovené systémy sledování a klasifikace rizik, které poskytují dokonalý přehled o rizicích

jednotlivých členů a o institucionálním systému ochrany jako celku, včetně odpovídajících možností, jak je ovlivnit; tyto systémy vhodně sledují expozice po splatnosti v souladu s čl. 174 odst. 1;

- d) institucionální systém ochrany provádí svůj vlastní přezkum rizik a oznamuje jeho výsledky jednotlivým členům;
- e) za institucionální systém ochrany se každoročně sestavuje a zveřejňuje konsolidovaná zpráva obsahující rozvahu, výsledovku, situační zprávu a hodnocení rizik za institucionální systém ochrany jako celek nebo zpráva obsahující souhrnnou rozvahu, souhrnnou výsledovku, situační zprávu a hodnocení rizik za institucionální systém ochrany jako celek;
- f) účastníci institucionálního systému ochrany jsou povinni oznámit nejméně 24 měsíců předem, pokud si přejí z něj vystoupit;
- g) je nutno vyloučit vícenásobné použití prvků způsobilých pro výpočet kapitálu (dále jen „vícenásobné použití“) a jakoukoli nevhodnou tvorbu kapitálu mezi členy institucionálního systému ochrany;
- h) institucionální systém ochrany je založen na široké účasti úvěrových institucí, které mají převážně homogenní obchodní profil;
- i) přiměřenost systémů uvedených v písmenu d) je schválena a v pravidelných odstupech sledována příslušnými pověřenými orgány.

Pokud se instituce v souladu s tímto odstavcem rozhodne nepoužít požadavky odstavce 1, přidělí se riziková váha 0 %.

- 8. Hodnoty rizikově vážených expozic pro expozice vznikající z předfinancovaného příspěvku instituce do fondu selhání, který spravuje ústřední protistrana, a obchodních expozic vůči ústřední protistraně se určí v souladu s články 296 až 300.

Článek 109

Expozice vůči ústředním vládám nebo centrálním bankám

- 1. Expozicím vůči ústředním vládám a centrálním bankám se přiděluje riziková váha 100 %, pokud se na ně nevztahují postupy uvedené v odstavcích 2 až 5.
- 2. Expozicím vůči ústředním vládám a centrálním bankám, pro které je k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 1, jež odpovídá ratingu způsobilé externí ratingové agentury v souladu s článkem 131.

Tabulka č. 1:						
Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6

Riziková váha	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %
---------------	-----	------	------	-------	-------	-------

3. Expozicím vůči Evropské centrální bance se přidělí riziková váha 0 %.
4. Expozicím vůči ústředním vládám, **regionálním vládám** a centrálním bankám členských států, pokud jsou denominovány a financovány v národní měně dané ústřední vlády a centrální banky, se přidělí riziková váha 0 %.

Ve svém budoucím legislativním návrhu Evropská komise přidělí rizikovou váhu 0 % eurobondům vydaným s určitou formou společné a nerozdílné záruky členských států eurozóny.

- 4a. ***Instituce nebudou mít s ohledem na veškeré okolnosti v držení nepřiměřený objem státních dluhopisů žádné konkrétní země. EBA bude sledovat vhodnou výši expozice a vydávat v této věci pokyny.***
5. Pokud příslušné orgány třetí země, která uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii, přidělí expozicím vůči vlastní ústřední vládě a centrální bance, jež jsou denominovány a financovány v národní měně, rizikovou váhu nižší, než jak je uvedeno v odstavcích 1 a 2, mohou instituce odpovídajícím expozicím přidělit rizikovou váhu stejným způsobem.

Pro účely tohoto odstavce může Komise formou prováděcích aktů a s výhradou přezkoumání uvedenou v čl. 447 odst. 2 přijmout rozhodnutí o tom, zda třetí země uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii. V případě, že takové rozhodnutí neexistuje, mohou instituce do 1. ledna 2014 i nadále uplatňovat vůči třetím zemím postup stanovený v tomto odstavci, pokud příslušné pověřené orgány schválily třetí zemi jako způsobilou pro tento postup před 1. lednem 2013.

Článek 110

Expozice vůči regionálním vládám nebo místním orgánům

1. Expozicím vůči regionálním vládám nebo místním orgánům se přidělí stejná riziková váha jako expozicím vůči institucím, pokud nejsou posuzovány jako expozice vůči ústředním vládám podle odstavce 2 nebo 4. Pro krátkodobé expozice popsané v čl. 114 odst. 2 a čl. 115 odst. 2 se nepoužije preferenční zacházení.
2. S expozicemi vůči regionálním vládám nebo místním orgánům se zachází jako s expozicemi vůči ústřední vládě, do jejíž pravomoci regionální vlády nebo místní orgány spadají, pokud neexistuje rozdíl v riziku mezi těmito expozicemi vzhledem ke specifickému možnostem získávání příjmů na straně regionálních vlád nebo místních orgánů a vzhledem k existenci zvláštního institucionálního uspořádání, které snižuje jejich riziko selhání.

EBA povede veřejně přístupnou databázi všech těchto místních a regionálních vlád v EU nebo příslušných orgánů, které jsou považovány za expozici vůči jejich ústředním vládám.

3. S expozicemi vůči církvím nebo náboženským společnostem zřízeným jako právnické osoby podle veřejného práva, pokud vybírají příspěvky v souladu s právními předpisy, které je k tomu opravňují, se zachází stejně jako s expozicemi vůči regionálním vládám nebo místním orgánům. Avšak nepoužije se odstavec 2. V tomto případě se pro účely čl. 145 odst. 1 písm. a) nevylučuje povolení používat standardizovaný přístup.
4. Pokud příslušné orgány třetí země, která uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii, zacházejí s expozicemi vůči regionálním vládám nebo místním orgánům jako s expozicemi vůči své ústřední vládě a neexistuje rozdíl v riziku mezi těmito expozicemi vzhledem ke specifickým možnostem získávání příjmů na straně regionálních vlád nebo místních orgánů a vzhledem k existenci zvláštního institucionálního uspořádání, které snižuje jejich riziko selhání, mohou instituce expozicím vůči regionálním vládám nebo místním orgánům přidělit rizikovou váhu stejným způsobem.

Pro účely tohoto odstavce může Komise formou prováděcích aktů a s výhradou přezkoumání uvedenou v čl. 447 odst. 2 přijmout rozhodnutí o tom, zda třetí země uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii. V případě, že takové rozhodnutí neexistuje, mohou instituce do 1. ledna 2014 i nadále uplatňovat vůči třetím zemím postup stanovený v tomto odstavci, pokud příslušné pověřené orgány schválily třetí zemi jako způsobilou pro tento postup před 1. lednem 2013.

5. Expozicím vůči regionálním vládám nebo místním orgánům členských států, které nejsou uvedeny v odstavcích 2 až 4 a jsou denominovány a financovány v národní měně dané regionální vlády nebo místního orgánu, se přidělí riziková váha 20 %.

Článek 111

Expozice vůči subjektům veřejného sektoru

1. Expozicím vůči subjektům veřejného sektoru, pro které není k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle stupně úvěrové kvality, který je přiřazen expozicím vůči ústřední vládě, do jejíž pravomoci subjekty veřejného sektoru spadají, v souladu s touto tabulkou č. 2:

Tabulka č. 2:						
Stupeň úvěrové kvality, který je přiřazen ústřední vládě	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Expozicím vůči subjektům veřejného sektoru, které spadají do pravomocí zemí, jejichž ústřední vláda nemá rating, se přidělí riziková váha 100 %.

2. S expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru, pro které je k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se zachází podle článku 115. Pro

krátkodobé expozice popsané v čl. 114 odst. 2 a čl. 115 odst. 2 se nepoužije preferenční zacházení.

3. Expozicím vůči subjektům veřejného sektoru s původní splatností tři měsíce nebo kratší se přidělí riziková váha 20 %.
4. Expozice vůči subjektům veřejného sektoru lze posuzovat jako expozice vůči ústřední vládě, **regionálním vládám nebo místním orgánům**, do jejíž pravomoci spadají, pokud neexistuje mezi takovými expozicemi rozdíl v riziku z důvodu existence vhodné záruky ústřední vlády, **regionálních vlád nebo místních orgánů**.
5. Pro účely tohoto odstavce může Komise formou prováděcích aktů a s výhradou přezkoumání uvedenou v čl. 447 odst. 2 přijmout rozhodnutí o tom, zda třetí země uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii. V případě, že takové rozhodnutí neexistuje, mohou instituce do 1. ledna 2014 i nadále uplatňovat vůči třetím zemím postup stanovený v tomto odstavci, pokud příslušné pověřené orgány schválily třetí zemi jako způsobilou pro tento postup před 1. lednem 2013.

Článek 112

Expozice vůči mezinárodním rozvojovým bankám

1. S expozicemi vůči mezinárodním rozvojovým bankám, které nejsou uvedeny v odstavci 2, se zachází stejným způsobem jako s expozicemi vůči institucím. Pro krátkodobé expozice popsané v čl. 115 odst. 2 a 4 se nepoužije preferenční zacházení.
2. Korporace pro meziamerické investice (Inter-American Investment Corporation), Černomořská banka pro obchod a rozvoj (Black Sea Trade and Development Bank) a Středoamerická banka pro ekonomickou integraci (Central American Bank for Economic Integration) se považují za mezinárodní rozvojové banky (MRB).
3. Expozicím vůči těmto mezinárodním rozvojovým bankám se přiděluje riziková váha 0 %:
 - a) Mezinárodní banka pro obnovu a rozvoj (International Bank for Reconstruction and Development);
 - b) Mezinárodní finanční korporace (International Finance Corporation);
 - c) Meziamerická rozvojová banka (Inter-American Development Bank);
 - d) Asijská rozvojová banka (Asian Development Bank);
 - e) Africká rozvojová banka (African Development Bank);
 - f) Rozvojová banka Rady Evropy (Council of Europe Development Bank);
 - g) Severská investiční banka (Nordic Investment Bank);

- h) Karibská rozvojová banka (Caribbean Development Bank);
 - i) Evropská banka pro obnovu a rozvoj (European Bank for Reconstruction and Development);
 - j) Evropská investiční banka (European Investment Bank);
 - k) Evropský investiční fond (European Investment Fund);
 - l) Multilaterální agentura pro investiční záruky (Multilateral Investment Guarantee Agency);
 - m) Mezinárodní finanční nástroj na imunizaci (International Finance Facility for Immunisation);
 - n) Islámská rozvojová banka (Islamic Development Bank).
4. Nesplacené části upsaného kapitálu Evropského investičního fondu se přidělí riziková váha 20 %.

Článek 113

Expozice vůči mezinárodním organizacím

Expozicím vůči těmto mezinárodním organizacím se přidělí riziková váha 0 %:

- a) Evropská unie;
- b) Mezinárodní měnový fond;
- c) Banka pro mezinárodní platby;
- d) Evropský nástroj finanční stability;
- da) *Evropský mechanismus finanční stabilizace;***
- e) mezinárodní finanční instituce založená dvěma nebo více členskými státy, jejímž úkolem je získávat finanční prostředky a poskytovat finanční pomoc ve prospěch svých členů, kteří zažívají vážné problémy s financováním nebo jsou jimi ohroženi.

Článek 114

Expozice vůči institucím

1. ***Jedna ze dvou metod popsaných v čl. 115 odst. 1 a 2 a v článku 116 se použije při stanovení váhy rizik pro expozice vůči institucím.***
2. ***Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení článku 116, expozice vůči finančním institucím povoleným a kontrolovaným příslušnými orgány příslušnými k povolování úvěrových institucí a dohled nad nimi a podléhajícím stejným obezřetnostním požadavkům, jako jsou požadavky uplatňované na úvěrové instituce, bude rizikově vážená jako expozice vůči institucím.***

3. **Expozicím vůči instituci bez úvěrového hodnocení se nepřidělí riziková váha nižší, než váha přidělená expozicím vůči její ústřední vládě.**

Článek 115

Expozice vůči institucím s úvěrovým hodnocením

1. Expozicím vůči institucím se zbytkovou splatností delší než tři měsíce, pro které je k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 3, která odpovídá ratingu způsobilé externí ratingové agentury v souladu s článkem 131.

Tabulka č. 3:						
Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Expozicím vůči institucím se zbytkovou splatností maximálně tři měsíce, pro které je k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 4, která odpovídá ratingu způsobilé externí ratingové agentury v souladu s článkem 131.

Tabulka č. 4:						
Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

- 2a. **Expozicím vůči institucím, které jsou podpůrnými bankami k dispozici v rámci veřejných programů nebo podle stanov podpůrné banky, se přidělí riziková váha podle článku 116.**

Článek 115 a

Metoda založená na váze rizika ústřední vlády

1. **Expozicím vůči institucím bude přidělena váha rizika podle stupně úvěrové kvality, do něhož spadají expozice vůči ústřední vládě jurisdikce, pod níž instituce spadá, přidělené v souladu s tabulkou 3.**

Tabulka č. 3:						
Stupeň úvěrové kvality, který je přiřazen ústřední	1	2	3	4	5	6

<i>vládě</i>						
<i>Riziková váha expozice</i>	<i>20 %</i>	<i>50 %</i>	<i>100 %</i>	<i>100 %</i>	<i>100 %</i>	<i>150 %</i>

2. *Expozicím vůči institucím bez úvěrového hodnocení, které mají sídlo v zemích, jejichž ústřední vláda nemá úvěrové hodnocení, se přidělí riziková váha nižší nebo rovna 100 %.*
3. *Expozicím vůči institucím bez úvěrového hodnocení s původní efektivní splatností tři měsíce nebo kratší se přidělí riziková váha 20 %.*

Článek 116 a

Metoda založená na úvěrovém hodnocení

1. *Expozici vůči institucím s původní efektivní splatností více než tři měsíce, jež mají k dispozici rating od určené externí ratingové agentury, bude přidělena riziková váha podle tabulky 4 v souladu s externími ratingy, které vypracovaly uznané ratingové agentury a které příslušné orgány přidělily k šesti stupňům na stupnici externího ratingu.*

<i>Tabulka č. 4:</i>						
<i>Stupeň úvěrové kvality</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
<i>Riziková váha</i>	<i>20 %</i>	<i>50 %</i>	<i>50 %</i>	<i>100 %</i>	<i>100 %</i>	<i>150 %</i>

2. *Expozicím vůči institucím bez úvěrového hodnocení bude přidělena riziková váha 50 %.*
3. *Expozici vůči institucím s původní efektivní splatností tři měsíce nebo kratší, jež mají k dispozici rating od určené externí ratingové agentury, bude přidělena riziková váha podle tabulky 5 v souladu s externími ratingy, které vypracovaly uznané ratingové agentury a které příslušné orgány přidělily k šesti stupňům na stupnici externího ratingu.*

<i>Tabulka č. 5:</i>						
<i>Stupeň úvěrové kvality</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
<i>Riziková váha</i>	<i>20 %</i>	<i>20 %</i>	<i>20 %</i>	<i>50 %</i>	<i>50 %</i>	<i>150 %</i>

4. *Expozicím vůči institucím bez úvěrového hodnocení s původní efektivní splatností tři měsíce nebo kratší bude přidělena riziková váha 20 %.*

*Článek 116b
Interakce s krátkodobým ratingem*

1. *Pokud se metoda uvedená v článku 116 použije na expozice vůči institucím, bude interakce s konkrétními krátkodobými ratingy následující.*
2. *Pokud není krátkodobé úvěrové hodnocení expozice k dispozici, na všechny expozice vůči institucím se zbytkovou splatností maximálně tři měsíce se použije všeobecné preferenční zacházení pro krátkodobé expozice uvedené v čl. 116 odst. 3.*
3. *Pokud je krátkodobé úvěrové hodnocení k dispozici a v souladu s ním by se měla použít příznivější nebo stejná riziková váha jako v případě všeobecného preferenčního zacházení pro krátkodobé expozice uvedeného v čl. 116 odst. 3, pak se toto krátkodobé úvěrové hodnocení použije pouze pro tuto konkrétní expozici. V případě ostatních krátkodobých expozic se použije všeobecné preferenční zacházení pro krátkodobé expozice popsané v čl. 116 odst. 3.*
4. *Pokud je krátkodobé úvěrové hodnocení k dispozici a v souladu s ním by se měla použít méně příznivá riziková váha než v případě všeobecného preferenčního zacházení pro krátkodobé expozice uvedeného v čl. 116 odst. 2, potom se všeobecné preferenční zacházení pro krátkodobé expozice nepoužije a všem krátkodobým pohledávkám bez úvěrového hodnocení se přidělí stejná riziková váha, jako je riziková váha použitá v případě tohoto specifického krátkodobého úvěrového hodnocení.*

*Článek 116c
Krátkodobé expozice v národní měně dlužníka*

1. *Expozicím vůči institucím se zbytkovou splatností tři měsíce nebo kratší denominovaným a financovaným v národní měně může být na základě rozhodnutí příslušného orgánu přidělena podle obou metod popsaných v čl. 115 odst. 1 a 2 a v článku 116 riziková váha, která je o jednu kategorii méně příznivá, než preferenční riziková váha přidělená expozicím vůči jejich ústřední vládě.*
2. *Žádné expozici se zbytkovou splatností tři měsíce nebo kratší denominované a financované v národní měně dlužníka nelze přidělit rizikovou váhu nižší než 20 %.*

*Článek 116d
Investice do nástrojů regulatorního kapitálu*

Investice do nástrojů vlastního nebo regulatorního kapitálu emitovaných institucemi mají přidělenou rizikovou váhu 100 %, nejsou-li odečteny z vlastního kapitálu.

*Článek 116e
Minimální rezervy vyžadované ECB*

1. *V případě, že expozice vůči instituci je ve formě minimálních rezerv vyžadovaných ECB nebo centrální bankou členského státu, které má mít instituce v držení, může*

členský stát povolit přidělení rizikové váhy, která by byla přidělena expozicím vůči centrální bance daného členského státu, pokud:

- a) *jsou rezervy udržovány v souladu s nařízením Evropské centrální banky (ES) č. 1745/2003 ze dne 12. září 2003 o uplatňování minimálních rezerv nebo podle jiného nařízení, které uvedené nařízení nahrazuje, nebo v souladu s vnitrostátními požadavky, které jsou uvedenému nařízení ve všech podstatných aspektech rovnocenné; a*
- b) *v případě úpadku nebo platební neschopnosti instituce, u které jsou rezervy udržovány, jsou tyto rezervy včas v plném rozsahu vráceny instituci a nepoužijí se ke krytí jiných závazků dané instituce.*

Článek 117
Expozice vůči podnikům

1. Expozicím, pro které je k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 6, která odpovídá ratingu způsobilé externí ratingové agentury v souladu s článkem 131.

Tabulka č. 6:						
Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

2. Expozicím, pro které není takový rating k dispozici, se přidělí riziková váha 100 % nebo riziková váha jejich ústřední vlády, podle toho, která z nich je vyšší, *s výjimkou malých a středních podniků, pro něž je možno použít sníženou sazbu, jak je stanoveno jinde v tomto legislativním balíčku, což by mělo být také zahrnuto do doporučení EBA, která mají být předložena v září 2012.*

Článek 118
Retailové expozice

Expozicím, které splňují tato kritéria, se přidělí riziková váha 75 %:

- a) *jedná se o expozici vůči fyzické osobě nebo osobám ■ ;*
 - b) *expozice je jednou z velkého počtu expozic s takovými podobnými vlastnostmi, že se podstatně sníží rizika spojená s takovým půjčováním;*
 - c) *celková částka, kterou dlužník nebo ekonomicky spjatá skupina dlužníků dluží instituci a mateřským podnikům a jejich dceřiným podnikům, včetně jakékoli expozice v selhání, ale s výjimkou pohledávek nebo podmíněných pohledávek zajištěných nemovitostmi určenými k bydlení, nepřekročí, podle informací, které má instituce k dispozici, 2 miliony EUR. Instituce podnikne patřičné kroky k získání takových informací.*
- ca) expozice byla provedena na základě vlastního řádného posouzení založeného na konkrétních informacích o zákazníkovi získaných díky vztahu se zákazníkem, které*

nejsou k dispozici v obvyklých úvěrových hodnoceních a databázích, jež lze koupit na trhu.

Odchylně od písmena se expozicím vůči malým a středním firmám a fyzickým osobám investujícím do svého podniku splňujícím kriteria uvedená v písmenu b) až c) přidělí riziková váha 75% * 0,7619.

Cenné papíry nejsou způsobilé k zařazení do kategorie retailových expozic.

Do kategorie retailových expozic lze zařadit současnou hodnotu retailové minimální platby pronájmu.

Článek 119

Expozice zajištěné zástavním právem k nemovitostem

1. Pokud nejsou splněny podmínky podle článku 120 a článku 121, expozici nebo jakékoli její části plně zajištěné zástavním právem k nemovitostem se přidělí riziková váha 100 %, s výjimkou jakékoli části expozice, která je zařazena do jiné kategorie expozice. ***Pokud úvěr překročí hodnotu zastaveného majetku, expozici se přidělí riziková váha poměrně vyšší než 100 %.***

Část expozice, která je považována za plně a zcela zajištěnou nemovitostmi, nesmí být vyšší než zastavená výše tržní hodnoty nebo v těch členských státech, které stanovily přísná kritéria pro stanovení zástavní hodnoty v zákonných nebo regulačních ustanoveních, zástavní hodnota daných nemovitostí.

2. Na základě údajů získaných podle článku 96 a všech ostatních odpovídajících ukazatelů příslušné orgány pravidelně a nejméně jednou ročně posuzují, zda riziková váha 35 % pro expozice zajištěné zástavním právem k nemovitostem určeným k bydlení uvedená v článku 120 a riziková váha 50 % pro expozice zajištěné obchodními nemovitostmi uvedená v článku 121 v případě nemovitostí, které se nacházejí se na jejich území, jsou vhodné, a to na základě minulých selhání expozic zajištěných nemovitostmi a s přihlédnutím k budoucímu vývoji trhů s nemovitostmi, a mohou stanovit vyšší rizikovou váhu nebo přísnější kritéria než ta, která jsou stanovena v čl. 120 odst. 2 a v čl. 121 odst. 2, případně mohou vzít v úvahu finanční stabilitu. EBA koordinuje posouzení provedená příslušnými orgány.

- 2a. Jestliže příslušné orgány stanoví přísnější rizikovou váhu nebo přísnější kritéria, instituce mají před uplatněním této nové rizikové váhy k dispozici šestiměsíční přechodné období.***

Příslušné orgány konzultují orgán EBA ohledně úprav rizikových vah a použitých kritérií. EBA zveřejní rizikové váhy a kritéria, které příslušné orgány stanovily pro expozice uvedené v článcích 120, 121 a 195.

EBA vypracuje regulační technické normy pro upřesnění podmínek, které příslušné orgány vezmou v úvahu pro určení přísnějších rizikových vah nebo přísnějších kritérií.

EBA předloží tyto návrhy technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Orgán EBA z vlastního podnětu nebo na žádost ESRB může na základě řádného hodnocení historických zkušeností a vývoje na trhu se soukromými a komerčními nemovitostmi v členském státě vydat varování pro příslušné orgány a vyzvat k zavedení přísnějších rizikových vah nebo přísnějších kritérií.

V případě nečinnosti uveřejní tato varování orgán EBA.

Orgán EBA z vlastního podnětu nebo na žádost ESRB může také vyzvat Radu k přijetí rozhodnutí podle čl. 18 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1093/2010. V tomto případě může orgán EBA přijmout rozhodnutí podle čl. 18 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1093/2010 a zavést pro postižené trhy přísnější rizikové váhy nebo přísnější kritéria.

3. Instituce jednoho členského státu použijí rizikové váhy a kritéria, které byly určeny příslušnými orgány jiného členského státu, na expozice zajištěné zástavním právem k obchodním nemovitostem a nemovitostem určeným k bydlení, které se nacházejí v daném jiném členském státě.

Článek 120

Expozice plně a zcela zajištěné nemovitostmi určenými k bydlení

1. Pokud příslušné orgány nerozhodnou v souladu s čl. 119 odst. 2 jinak, zachází se s expozicemi plně a zcela zajištěnými zástavním právem k nemovitostem určeným k bydlení takto:
 - a) expozicím nebo jakýmkoli jejím částem plně a zcela zajištěným zástavním právem k nemovitostem určeným k bydlení, které obývá nebo bude obývat nebo pronajímá nebo bude pronajímat majitel nebo uživatel v případě soukromých investičních společností, se přidělí riziková váha 35 %;
 - b) expozicím nebo jakýmkoli jejím částem plně a zcela zajištěným zástavním právem k nemovitostem určeným k bydlení, které obývá nebo bude obývat nebo pronajímá nebo bude pronajímat majitel nebo uživatel v případě soukromých investičních společností, se přidělí riziková váha 35 %;
 - c) expozicím vůči nájemci v rámci pronájmu nemovitostí určených k bydlení, kdy je instituce pronajímatel a nájemce má předkupní právo, se přidělí riziková váha 35 % za předpokladu, že expozice instituce je plně a zcela zajištěna jejím vlastnictvím nemovitostí.
2. Instituce považuje expozici nebo jakoukoli její část pro účely odstavce 1 za plně a zcela zajištěnou pouze v případě, že jsou splněny tyto podmínky:
 - a) hodnota nemovitostí podstatně nezávisí na úvěrové kvalitě dlužníka. Instituce mohou při určování, zda je taková závislost podstatná, vyloučit situace, kdy hodnotu nemovitostí i plnění ze strany dlužníka ovlivňují čistě makroekonomické faktory;
 - b) riziko dlužníka podstatně nezávisí na **změnách ve** výnosech **nebo hodnotě** daných nemovitostí či projektu, ale na schopnosti dlužníka splatit dluh z jiných

zdrojů, a tudíž splacení dluhu podstatně nezávisí na jakémkoliv peněžním toku vytvořeném danými nemovitostmi, které slouží jako kolaterál. Pokud jde o jiné zdroje, instituce musí ■ určit maximální poměry úvěru k příjmu *s přihlédnutím k aktivům dlužníka* a při poskytnutí úvěru získat vhodné důkazy o příslušných příjmech *a aktivech*. *Instituce musí mít zavedena kritéria týkající se poměrů úvěru k hodnotě a dluhu k příjmu, proti nimž mohou být váženy poměry úvěru k příjmu;*

- c) jsou splněny požadavky stanovené v článku 203 a pravidla oceňování stanovená v čl. 224 odst. 1;
 - d) částí úvěru, kterým je přidělena riziková váha 35 %, není-li podle čl. 119 odst. 2 stanoveno jinak, nepřesahují 80 % tržní hodnoty daných nemovitostí, není-li podle čl. 119 odst. 2 stanoveno jinak, nebo 80 % zástavní hodnoty daných nemovitostí v těch členských státech, které stanovily přísná kritéria pro stanovení zástavní hodnoty v zákonných nebo regulačních ustanoveních, není-li podle čl. 119 odst. 2 stanoveno jinak.
3. Instituce se mohou odchýlit od *odstavce 1 a* odst. 2 písm. b) v případě expozic plně a zcela zajištěných zástavním právem k nemovitostem určeným k bydlení, které se nacházejí na území členského státu, pokud příslušný orgán dotyčného členského státu zveřejnil důkazy o tom, že na daném území existuje rozvinutý a zavedený trh s nemovitostmi určenými k bydlení se ztrátovostí, která nepřekračuje tyto limity:
- a) ztráty z úvěrů zajištěných nemovitostmi určenými k bydlení až do výše 80 % tržní hodnoty nebo 80 % zástavní hodnoty, není-li stanoveno jinak podle čl. 119 odst. 2, nepřekračují 0,3 % nesplacených úvěrů zajištěných nemovitostmi určenými k bydlení v každém daném roce;
 - b) celkové ztráty z úvěrů zajištěných nemovitostmi určenými k bydlení nepřesahují 0,5 % nesplacených úvěrů zajištěných nemovitostmi určenými k bydlení v daném roce.
4. Pokud je některý z limitů uvedených v odstavci 3 v daném roce překročen, nelze již odstavec 3 použít; až do doby, kdy budou splněny podmínky odstavce 3 v následujícím roce, se použije podmínka uvedená v odst. 2 písm. b).

Článek 121

Expozice plně a zcela zajištěné zástavním právem k obchodním nemovitostem

- 1. Pokud příslušné orgány nerozhodnou v souladu s čl. 119 odst. 2 jinak, zachází se s expozicemi plně a zcela zajištěnými zástavním právem k obchodním nemovitostem takto:
 - a) expozicím nebo jakýmkoli jejím částem plně a zcela zajištěným zástavním právem na kanceláře nebo jiné obchodní prostory může být přidělena riziková váha 50 %;

■

- c) expozicím souvisejícím s pronájmy kanceláří nebo jiných obchodních prostor, kde je instituce pronajímatelem a nájemce má předkupní právo, může být přidělena riziková váha 50 % za předpokladu, že expozice instituce je plně a zcela zajištěna jejím vlastnictvím nemovitosti. ***V členském státě, kde příslušné orgány rozhodly, že tato riziková váha je vhodná podle čl. 119 odst. 2, a kde je pronajímání obchodních nemovitostí regulováno a kontrolováno, bude tato riziková váha přidělena, aniž by se uplatnil níže uvedený odst. 2 písm. d).***
2. Na použití odstavce 1 se vztahují tyto podmínky:
- a) hodnota nemovitostí podstatně nezávisí na úvěrové kvalitě dlužníka. Instituce mohou při určování, zda je taková závislost podstatná, vyloučit situace, kdy hodnotu nemovitostí i plnění ze strany dlužníka ovlivňují čistě makroekonomické faktory;
- b) riziko dlužníka podstatně nezávisí na výnosech z daných nemovitostí či projektu, ale na schopnosti dlužníka splatit dluh z jiných zdrojů, a tudíž splacení dluhu podstatně nezávisí na jakémkoliv peněžním toku vytvořeném danými nemovitostmi, které slouží jako kolaterál;
- c) jsou splněny požadavky stanovené v článku 203 a pravidla oceňování stanovená v čl. 224 odst. 1;
- d) riziková váha ve výši 50 %, není-li podle čl. 119 odst. 2 stanoveno jinak, se přidělí té části úvěru, která nepřesahuje 50 % tržní hodnoty nemovitostí nebo 60 % zástavní hodnoty daných nemovitostí, není-li podle čl. 119 odst. 2 stanoveno jinak, v těch členských státech, které stanovily přísná kritéria pro stanovení zástavní hodnoty v zákonném nebo regulačním ustanovení.
3. Instituce se mohou odchýlit od ***odstavce 1 a*** odst. 2 písm. b) v případě expozic plně a zcela zajištěných zástavním právem k obchodním nemovitostem, které se nacházejí na území členského státu, pokud příslušný orgán dotyčného členského státu ***uděлил svůj souhlas a*** zveřejnil důkazy o tom, že na daném území existuje rozvinutý a zavedený trh s obchodními nemovitostmi, ***a očekává, že dlouhodobá průměrná roční ztrátovost nepřekročí*** tyto limity nad rámec ***reprezentativní kombinace dobrých a špatných let***:
- a) ztráty z úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi až do výše 50 % tržní hodnoty nebo 60 % zástavní hodnoty (není-li stanoveno jinak podle čl. 119 odst. 2) nepřekračují 0,3 % nesplacených úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi ***po dobu reprezentativní kombinace dobrých a špatných let***;
- b) celkové ztráty z úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi nepřesahují 0,5 % nesplacených úvěrů zajištěných obchodními nemovitostmi ***po dobu reprezentativní kombinace dobrých a špatných let***.
4. Pokud je některý z limitů uvedených v odstavci 3 v daném roce překročen, nelze již odstavec 3 použít; až do doby, kdy budou splněny podmínky odstavce 3 v následujícím roce, se použije podmínka uvedená v odst. 2 písm. b).

Článek 121 a
Expozice plně a zcela zajištěné infrastrukturou

Nerozhodne-li příslušný orgán jinak, bude se k expozicím plně a zcela zajištěným zástavním právem na rozhodující infrastrukturní projekty v Evropské unii v oblasti dopravy, energetiky a komunikací přistupovat takto:

- a) **v případě, že expozice má dlouhodobou splatnost nejméně 5 let a že instituce je spoluinvestorem s Evropskou investiční bankou, může být expozici přidělena riziková váha 50 % z rizikové váhy, která by jinak byla podle tohoto nařízení přidělena;**
- b) **v případě, že expozice má dlouhodobou splatnost nejméně 5 let, může být expozici přidělena riziková váha 75 % z rizikové váhy, která by jinak byla podle tohoto nařízení přidělena.**

Článek 122
Expozice v selhání

1. Nezajištěné části jakékoli položky, u níž došlo k selhání dlužníka podle článku 174, se přidělí riziková váha ve výši:
 - a) 150 %, pokud jsou úpravy o specifické úvěrové riziko nižší než 20 % nezajištěné části hodnoty expozice bez těchto úprav;
 - b) 100 %, pokud úpravy o specifické úvěrové riziko nejsou nižší než 20 % nezajištěné části hodnoty expozice bez těchto úprav.
2. Pro účely definování zajištěné části expozice po splatnosti se způsobilým kolaterálem a zárukami rozumí kolaterál a záruky způsobilé pro účely snižování úvěrového rizika podle kapitoly 4.
3. Expozicím plně a zcela zajištěným zástavním právem k nemovitostem určeným k bydlení v souladu s článkem 120 se přidělí riziková váha 100 % po úpravě ocenění, pokud došlo k selhání podle článku 174.
4. Expozicím plně a zcela zajištěným zástavním právem k obchodním nemovitostem v souladu s článkem 121 se přidělí riziková váha 100 %, pokud došlo k selhání podle článku 174.

Článek 123
Položky spojené s obzvláště vysokým rizikem

1. V příslušných případech instituce přidělí rizikovou váhu 150 % expozicím, včetně expozic ve formě akcií nebo podílů v subjektu kolektivního investování, které jsou spojeny s obzvláště vysokým rizikem.
2. Expozice s obzvláště vysokým rizikem zahrnují tyto investice:

- a) investice do rizikového kapitálu společností, **nevztahuje-li se na ně výjimka pro malé a střední podniky nebo alternativní riziková váha;**
 - b) investice do alternativních investičních fondů, které jsou definovány v čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice 2011/61/EU o správcích alternativních investičních fondů]; **neuplatní-li instituce metodu posouzení úvěrového rizika podle čl. 127 odst. 2 nebo přístup s přihlédnutím podle čl. 127 odst. 4 nebo přístup s průměrnou rizikovou vahou podle odstavce 5, při splnění podmínek čl. 127 odst. 3;**
 - c) spekulativní financování nemovitostí.
3. Při posuzování, zda expozice jiná než expozice uvedená v odstavci 2 je spojena s obzvláště vysokým rizikem, vezme instituce v úvahu tyto charakteristiky rizika:
- a) existuje vysoké riziko ztráty v důsledku selhání dlužníka;
 - b) není možné řádně posoudit, zda expozice spadá pod písmeno a).

EBA vydá pokyny, které upřesní, jaké druhy expozic jsou spojeny s obzvláště vysokým rizikem a za jakých okolností.

Pokyny se přijímají v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 124 Expozice v krytých dluhopisech

1. „Krytými dluhopisy“ způsobilými pro preferenční zacházení uvedené v odstavci 3 se rozumí dluhopisy ve smyslu čl. 52 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP)¹, které jsou zajištěné některými z těchto způsobilých aktiv:
- a) expozicemi vůči ústředním vládám, centrálním bankám, subjektům veřejného sektoru, regionálním vládám nebo místním orgánům v Unii nebo jimi zaručenými;
 - b) expozicemi vůči ústředním vládám třetích zemí, centrálním bankám nečlenských států, multilaterálním rozvojovým bankám, mezinárodním organizacím, které splňují stupeň úvěrové kvality 1, jak je stanoveno v této kapitole, nebo jimi zaručenými a expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru, regionálním vládám nebo místním orgánům nečlenských států nebo jimi zaručenými expozicemi, jimž je přidělena stejná riziková váha jako expozicím vůči institucím nebo ústředním vládám a centrálním bankám v souladu s čl. 110 odst. 1, čl. 110 odst. 2, čl. 111 odst. 1, čl. 111 odst. 2 nebo čl. 111 odst. 4 a které patří do stupně úvěrové kvality 1, jak je stanoveno v této kapitole; a expozicemi ve smyslu tohoto odstavce, které splňují minimálně stupeň úvěrové kvality 2, jak je stanoveno v této kapitole, za předpokladu, že nepřesahují 20 % nominální hodnoty nesplacených krytých dluhopisů emitujících institucí;

¹ Úř. věst. L 02, 17.11.2009, s. 2.

- c) expozicemi vůči institucím, které patří do stupně úvěrové kvality 1, jak je stanoveno v této kapitole. Celková expozice tohoto druhu nepřesahuje 15 % nominální hodnoty nesplacených krytých dluhopisů emitující instituce. Expozice vyplývající z převodu a správy plateb dlužníků majících úvěry zajištěné nemovitostmi držitelů krytých dluhopisů nebo expozice vyplývající z jejich likvidace se do limitu ve výši 15 % nezapočítávají. Expozice vůči institucím v rámci EU, u nichž splatnost nepřesahuje 100 dní, se nezahrnují do požadavku stupně 1, ale tyto instituce musí splňovat minimálně podmínky stupně úvěrové kvality 2, jak je stanoveno v této kapitole;

Příslušné orgány mohou, po konzultaci s EBA, částečně upustit od uplatňování písmene c) a povolit stupeň úvěrové kvality 2 až do výše 10 % celkové expozice nominální hodnoty nesplacených krytých dluhopisů emitující instituce, za předpokladu, že významné potenciální problémy koncentrace mohou být v dotčených členských státech zdokumentovány v důsledku uplatnění požadavku stupně úvěrové kvality 1 uvedeného v písmenu c);

- d) úvěry zajištěnými nemovitostmi určenými k bydlení ■ až do výše jistiny kryté zástavním právem spojeným s předchozím zástavním právem nebo do výše 80 % hodnoty zastavených nemovitostí, podle toho, která z částek je nižší, nebo úvěry zajištěnými podíly s přednostním vypořádáním emitovanými francouzskými Fonds Communs de Créances nebo rovnocennými sekuritizačními společnostmi řídicími se právními předpisy členského státu, které sekuritizují expozice zajištěné obytnými nemovitostmi. V případě, že tyto podíly s přednostním vypořádáním jsou používány jako kolaterál, zvláštní veřejný dohled na ochranu držitelů dluhopisů v souladu s čl. 52 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) zajistí, že aktiva zajišťující tyto podíly jsou tvořena kdykoli během jejich začlenění do krycího portfolia nejméně z 90 % zástavním právem na nemovitosti určené k bydlení spojeným s jakýmkoli předchozím zástavním právem do výše nejnižší z těchto částek – částky dlužné na základě uvedených podílů, jistiny kryté zástavním právem nebo 80 % hodnoty zastavených nemovitostí, – že uvedené podíly patří do stupně úvěrové kvality 1, jak je stanoveno v této kapitole, a že tyto podíly nepřesahují 10 % nominální hodnoty nesplacené emise.

Expozice vyplývající z převodu a správy plateb dlužníků majících úvěry zajištěné zastavenými nemovitostmi s podíly s přednostním vypořádáním nebo s dluhovými cennými papíry nebo expozice vyplývající z jejich likvidace se do limitu 90 % nezapočítávají;

- da) úvěry na nemovitosti určené k bydlení plně zajištěné způsobilým poskytovatelem zajištění uvedeným v článku 197, který je klasifikován ve stupni úvěrové kvality 2 nebo výše, jak je uvedeno v této kapitole, jestliže hranice pro emisi krytých dluhopisů splňuje 80% hranici stanovenou v písmenu d) a poměr úvěru k příjmu je v době poskytnutí úvěru nanejvýš 35 %. Poměr úvěru k příjmu je podíl hrubého příjmu dlužníka, který pokrývá splacení úvěru včetně úroků. Poskytovatel zajištění musí být pod dohledem příslušných orgánů a musí zřídit vzájemný záruční fond nebo odpovídající*

ochranu, aby regulované pojišťovací společnosti mohly vstřebat ztráty z úvěrového rizika, jejichž nastavení musí příslušné orgány pravidelně revidovat. Úvěrová instituce i poskytovatel zajištění provedou posouzení bonity dlužníka.

e) úvěry zajištěnými obchodními nemovitostmi ■ až do výše jistiny kryté zástavním právem spojeným s předchozím zástavním právem nebo do výše 60 % hodnoty zastavených nemovitostí, podle toho, která z částek je nižší, nebo úvěry zajištěnými podíly s přednostním vypořádáním emitovanými francouzskými Fonds Communs de Créances nebo rovnocennými sekuritizačními společnostmi řídicími se právními předpisy členského státu, které sekuritizují expozice zajištěné obchodními nemovitostmi. V případě, že jsou tyto podíly s přednostním vypořádáním používány jako kolaterál, zvláštní veřejný dohled na ochranu držitelů dluhopisů v souladu s čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES zajistí, že aktiva zajišťující tyto dluhopisy jsou tvořena kdykoli během jejich začlenění do krycího portfolia nejméně z 90 % zástavním právem na obchodní nemovitosti spojeným s jakýmkoli předchozím zástavním právem do výše nejnižší z těchto částek – částky dlužné na základě uvedených podílů, jistiny kryté zástavním právem nebo 60 % hodnoty zastavených nemovitostí, – že uvedené podíly patří do stupně úvěrové kvality 1, jak je stanoveno v této kapitole, a že tyto podíly nepřesahují 10 % nominální hodnoty nesplacené emise. Úvěry zajištěné obchodními nemovitostmi jsou způsobilé, pokud je poměr úvěru k hodnotě nemovitostí, stanovený na 60 %, překročen maximálně do výše 70 %, přesahuje-li hodnota celkových aktiv, která jsou zastavena jako kolaterál pro kryté dluhopisy, nesplacenou nominální hodnotu krytého dluhopisu o nejméně 10 % a pohledávka držitele dluhopisu splňuje požadavky právní jistoty stanovené v kapitole 4. Pohledávka držitele dluhopisu má přednost před všemi ostatními pohledávkami týkajícími se daného kolaterálu. Expozice vyplývající z převodu a správy plateb dlužníků majících úvěry zajištěné zastavenými nemovitostmi s podíly s přednostním vypořádáním nebo s dluhovými cennými papíry nebo expozice vyplývající z jejich likvidace se do limitu 90 % nezapočítávají;

ea) horní limit 10% pro dluhopisy s přednostním vypořádáním vydané francouzskými Fonds Communs de Créances nebo rovnocennými sekuritizačními společnostmi ve smyslu čl. 124 odst. 1 písm. d) a e), se nepoužije pokud:

i) *sekuritizované expozice týkající se nemovitostí určených k bydlení nebo obchodních nemovitostí pochází od člena stejné konsolidované skupiny, jejímž členem je i emitent krytých dluhopisů, nebo od subjektu přidruženého ke stejnému centrálnímu orgánu, k němuž je přidružen i emitent krytých dluhopisů (přidružení ke stejné skupině či stejnému orgánu je určeno v době, kdy jsou dluhopisy s přednostním vypořádáním použity jako kolaterál pro kryté dluhopisy);*

ii) *člen stejné konsolidované skupiny, jejímž členem je i emitent krytých dluhopisů, nebo subjekt přidružený ke stejnému centrálnímu orgánu, k němuž je přidružen i emitent krytých dluhopisů, si ponechá celou tranši první ztráty podporující tyto dluhopisy s přednostním vypořádáním;*

- f) úvěry zajištěnými loděmi, pokud současné zástavní právo spolu s předchozím zástavním právem nepřesahuje 60 % hodnoty zastavené lodě.

Situace popsané v písmenech a) až f) zahrnují rovněž kolaterál, který je právními předpisy určen výhradně na ochranu držitelů dluhopisů před ztrátami.

2. V případě krytých dluhopisů zajištěných nemovitostmi musí instituce splnit požadavky stanovené v článku 203 a pravidla ocenění stanovená v čl. 224 odst. 1.
3. Krytým dluhopisům, pro které je k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 6a, která odpovídá ratingu způsobilé externí ratingové agentury v souladu s článkem 131, **ovšem za předpokladu, že jsou zveřejněny aktuální informace o portfoliu a jsou průběžně, přinejmenším čtvrtletně, zpřístupňovány investorům.**

Tabulka č. 6a:							
Stupeň kvality	úvěrové	1	2	3	4	5	6
Riziková váha		10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

4. Krytým dluhopisům, pro které není k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha na základě rizikové váhy přidělené přednostním nezajištěným expozicím vůči instituci, která je vydává. Pro rizikové váhy se použijí tyto vztahy:
- a) pokud je expozicím vůči dané instituci přidělena riziková váha 20 %, krytému dluhopisu se přidělí riziková váha 10 %;
- b) pokud je expozicím vůči dané instituci přidělena riziková váha 50 %, přidělí se krytému dluhopisu riziková váha 20 %;
- c) pokud je expozicím vůči dané instituci přidělena riziková váha 100 %, krytému dluhopisu se přidělí riziková váha 50 %;
- d) pokud je expozicím vůči dané instituci přidělena riziková váha 150 %, krytému dluhopisu se přidělí riziková váha 100 %.
5. Kryté dluhopisy vydané před 31. prosincem 2007 nepodléhají požadavkům odstavce 1 a 2. Jsou způsobilé pro preferenční zacházení podle odstavce 3 až do doby jejich splatnosti.
- 5a. Aniž je dotčen odstavec 1 a s cílem zamezit pochybnostem, se na kryté dluhopisy se zajišťujícími aktivy, mezi něž patří jiné sekuritizace nebo kryté dluhopisy jako kolaterál (tzv. repackaging), nevztahuje preferenční zacházení.**

Článek 125
Položky představující sekuritizované pozice

Hodnoty rizikově vážených expozic pro sekuritizované pozice se určí v souladu s ustanoveními kapitoly 5.

Článek 126
Expozice vůči institucím a podnikům s krátkodobým ratingem

Expozicím vůči institucím a expozicím vůči podnikům, pro které je k dispozici krátkodobý rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 7, jež odpovídá ratingu způsobilé externí ratingové agentury v souladu s článkem 131.

Tabulka č. 7:							
Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6	
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %	

Článek 127
Expozice ve formě podílů v subjektech kolektivního investování

1. Expozicím ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování se přidělí riziková váha 100 %, pokud instituce nepoužije metodu posuzování úvěrového rizika podle odstavce 2 nebo přístup uvedený v odstavci 4 nebo průměrnou rizikovou váhu podle odstavce 5, pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 3.
2. Expozicím ve formě akcií v subjektech kolektivního investování, pro které je k dispozici rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 8, jež odpovídá ratingu způsobilé externí ratingové agentury v souladu s článkem 131.

Tabulka č. 8:						
Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4	5	6
Riziková váha	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

3. Instituce mohou rizikovou váhu pro subjekt kolektivního investování stanovit, pokud jsou splněna tato kritéria způsobilosti:
 - a) subjekt kolektivního investování je řízen společností, která podléhá dohledu v členském státě, nebo, v případě subjektu kolektivního investování ze třetí země, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - i) subjekt kolektivního investování je řízen společností, která podléhá dohledu považovanému za rovnocenný dohledu podle právních předpisů Unie;

- ii) je dostatečně zajištěna spolupráce mezi příslušnými orgány;
- b) prospekt subjektu kolektivního investování nebo jiný rovnocenný dokument zahrnuje:
- i) kategorie aktiv, do kterých smí subjekt kolektivního investování investovat;
 - ii) pokud pro jeho investice platí určité limity, pak tyto relativní limity a metodiky jejich výpočtu;
- c) subjekt kolektivního investování podává příslušnému orgánu alespoň jednou ročně zprávu o své obchodní činnosti, aby mohly být posouzeny jeho aktiva a pasiva, hospodářský výsledek a činnost za dané období.

Pro účely písmene a) může Komise přijmout formou prováděcích aktů a s výhradou přezkoumání uvedenou v čl. 447 odst. 2 rozhodnutí o tom, zda třetí země uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Evropské unii. V případě, že takové rozhodnutí neexistuje, mohou instituce do 1. ledna 2014 i nadále uplatňovat vůči třetím zemím postup stanovený v tomto odstavci, pokud příslušné pověřené orgány schválily třetí zemi jako způsobilou pro tento postup před 1. lednem 2013.

4. Pokud je instituce obeznámena s podkladovými expozicemi subjektu kolektivního investování, může na základě těchto podkladových expozic vypočítat průměrnou rizikovou váhu pro své expozice ve formě akcií v subjektu kolektivního investování v souladu s metodami stanovenými v této kapitole. Pokud je podkladová expozice subjektu kolektivního investování expozicí ve formě akcií v jiném subjektu kolektivního investování, který splňuje kritéria odstavce 3, může instituce přihlédnout k podkladovým expozicím tohoto jiného subjektu kolektivního investování.
5. Pokud není instituce obeznámena s podkladovými expozicemi subjektu kolektivního investování, může průměrnou rizikovou váhu svých expozic ve formě podílových jednotek nebo akcií v daném subjektu kolektivního investování vypočítat v souladu s metodami stanovenými v této kapitole, za předpokladu, že daný subjekt kolektivního investování nejprve investuje v maximálním objemu, který má povolen podle svého oprávnění, do kategorií expozic, na které se vztahují nejvyšší kapitálové požadavky, a poté dále investuje v sestupném pořadí, dokud nedosáhne maximálního limitu pro celkové investice.

Instituce mohou při výpočtu a vykazování rizikové váhy v souladu s metodami stanovenými v odstavcích 4 a 5 pro daný subjekt kolektivního investování spoléhat na tyto třetí strany:

- a) depozitář nebo finanční instituce ve funkci depozitáře subjektu kolektivního investování za předpokladu, že subjekt kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry u tohoto depozitáře nebo finanční instituce;

- b) v případě subjektů kolektivního investování, na které se nevztahuje písmeno a), společnost, která subjekt kolektivního investování spravuje, za předpokladu, že tato společnost splňuje kritéria stanovená v odst. 3 písm. a).

Správnost výpočtu uvedeného v prvním pododstavci potvrdí externí auditor.

*Článek 128
Akciové expozice*

1. Tyto expozice se považují za akciové expozice:
 - a) expozice, které nemají povahu dluhu a které vyjadřují podřízený podíl na zbývajících aktivech nebo na příjmech emitenta;
 - b) dluhové expozice a jiné cenné papíry, podíly společníků, deriváty nebo jiné nástroje, jejichž ekonomická podstata je podobná jako u expozic uvedených v písmenu a).
2. Akciovým expozicím se přidělí riziková váha 100 %, pokud se nevyžaduje, aby byly odečteny v souladu s druhou částí, v souladu s čl. 45 odst. 2 se jim přidělí riziková váha 250 %, v souladu s čl. 84 odst. 3 se jim přidělí riziková váha 1 250 % nebo se s nimi zachází jako s vysoce rizikovými položkami v souladu s článkem 123.
3. Investice do nástrojů vlastního nebo regulatorního kapitálu emitovaných institucemi se klasifikují jako akciové pohledávky, pokud nejsou odečteny z kapitálu, nebo se jim přidělí riziková váha 250 % podle čl. 33 odst. 1 písm. c) nebo se s nimi zachází jako s vysoce rizikovými položkami v souladu s článkem 123.

*Článek 129
Ostatní položky*

1. Hmotným aktivům ve smyslu čl. 4 bodu 10 směrnice 86/635/EHS se přidělí riziková váha 100 %.
2. Nákladům a příjmům příštích období v souladu se směrnicí 86/635/EHS, u nichž nedokáže instituce určit protistranu, se přidělí riziková váha 100 %.
3. Hotovostním položkám v procesu inkasa se přidělí riziková váha 20 %. Pokladní hotovosti a obdobným hotovostním položkám se přidělí riziková váha 0 %.
4. Zlatým rezervám drženým ve vlastních trezorech nebo ve společné správě do výše, do jaké jsou kryty závazky ve zlatě, se přidělí riziková váha 0 %.
5. Dohodám o prodeji a zpětném odkupu aktiv (repo) a přímým termínovaným nákupům se přidělí riziková váha náležející daným aktivům, a nikoliv riziková váha protistran těchto operací.
6. V případě, že instituce poskytne koši expozic zajištění úvěrového rizika za podmínky, že n-té selhání u expozic povede k použití zajištění a ukončení smlouvy, a jestliže je pro

tento produkt k dispozici rating vypracovaný způsobilou externí ratingovou agenturou, přidělí se rizikové váhy předepsané v kapitole 5. Pokud produkt nebyl ohodnocen způsobilou ratingovou agenturou, rizikové váhy expozic v daném koši se sečtou, s výjimkou expozic n-1, do maximální výše 1 250 % a vynásobí se nominální hodnotou zajištění poskytnutého úvěrovým derivátem, čímž se získá hodnota rizikově váženého aktiva. Expozice n-1, které mají být z agregace vyloučeny, jsou ty, jejichž hodnota rizikově vážené expozice je nižší než hodnota rizikově vážené expozice kterékoli z expozic zahrnutých do agregace.

7. Hodnota expozice u pronájmů odpovídá diskontovaným minimálním platbám pronájmu. Minimální platby pronájmu jsou platby v době pronájmu, k nimž nájemce je nebo může být zavázán, a každé výhodné předkupní právo, které se velmi pravděpodobně realizuje. Po jiné smluvní straně, než je nájemce, lze vyžadovat platbu v souvislosti se zbytkovou hodnotou pronajaté nemovitosti a tato platební povinnost splňuje soubor podmínek stanovených v článku 197 týkajících se způsobilosti poskytovatelů zajištění a požadavky na uznání jiných typů záruk uvedené v člancích 208 až 210, takže lze tuto platební povinnost považovat za osobní zajištění úvěrového rizika podle kapitoly 4. Tyto expozice se zařadí do příslušné kategorie expozic v souladu s článkem 107. Je-li expozice zbytkovou hodnotou pronajatých aktiv, hodnoty rizikově vážené expozice se vypočítají takto: $1/t * 100 \% * \text{hodnota expozice}$, kde t je větší z následujících dvou hodnot: 1 nebo nejbližší počet celých zbývajících let pronájmu.

ODDÍL 3

UZNÁVÁNÍ A PŘÍRAZOVÁNÍ RATINGU

PODODDÍL 1

UZNÁVÁNÍ EXTERNÍCH RATINGOVÝCH AGENTUR

Článek 130

Externí ratingové agentury

1. Externí rating lze použít pro určení rizikové váhy expozice podle této kapitoly pouze tehdy, pokud byl vydán způsobilou externí ratingovou agenturou nebo byl schválen způsobilou externí ratingovou agenturou v souladu s nařízením (ES) č. 1060/2009.
2. Způsobilé externí ratingové agentury jsou všechny ratingové agentury, které byly registrovány nebo certifikovány v souladu s nařízením (ES) č. 1060/2009, a centrální banky vydávající úvěrová hodnocení, jež jsou z působnosti nařízení (ES) č. 1060/2009 vyňaty.
3. EBA zveřejní seznam způsobilých externích ratingových agentur.

PODODDÍL 2

PŘÍRAZOVÁNÍ RATINGŮ POSKYTNUTÝCH EXTERNÍMI RATINGOVÝMI AGENTURAMI

Článek 131

Přirazování ratingů poskytnutých externími ratingovými agenturami

1. EBA vypracuje návrhy prováděcích norem, kterými pro všechny způsobilé externí ratingové agentury upřesní, jaké stupně úvěrové kvality stanovené v oddílu 2 odpovídají příslušným ratingům způsobilé externí ratingové agentury („přirazování“). Toto určení musí být objektivní a konzistentní.

EBA tyto návrhy prováděcích technických norem předloží Komisi do 1. ledna 2014 a v případě potřeby předloží revidované návrhy technických norem.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

2. Při určení přirazování ratingů splní EBA tyto požadavky:
 - a) aby bylo možné rozlišovat mezi relativními stupni rizika vyjádřenými jednotlivými ratingy, musí vzít EBA v úvahu kvantitativní faktory, jako např. dlouhodobý poměr selhání spojený s jednotlivými položkami, jimž byl přidělen stejný rating. V případě ratingových agentur, které vznikly teprve nedávno nebo dosud neshromáždily dlouhodobé záznamy o selhání, musí EBA takovou agenturu požádat, aby jí sdělila, jaký je podle ní dlouhodobý poměr selhání spojený se všemi položkami, jimž byl přidělen stejný rating;
 - b) aby bylo možné rozlišovat mezi relativními stupni rizika vyjádřenými jednotlivými ratingy, musí vzít EBA v úvahu kvalitativní faktory, jako např. skupinu emitentů, které daná externí ratingová agentura hodnotí, rozsah ratingů, jež externí ratingová agentura přiděluje, význam jednotlivých ratingů a jak daná agentura definuje pojem „selhání“;
 - c) EBA porovná poměry selhání v případě každého ratingu určité externí ratingové agentury a srovná je s referenční hodnotou vytvořenou na základě poměrů selhání zjištěných ostatními ratingovými agenturami u skupiny emitentů, kteří představují stejné úvěrové riziko;
 - d) tam, kde jsou poměry selhání v případě ratingu určité externí ratingové agentury systematicky výrazně vyšší než referenční hodnota, přidělí EBA ratingu externí ratingové agentury vyšší stupeň úvěrové kvality na stupnici úvěrového hodnocení;
 - e) pokud orgán EBA zvýšil související rizikovou váhu pro konkrétní rating určité externí ratingové agentury a poměry selhání v případě ratingů určité ratingové agentury již nejsou systematicky výrazně vyšší než referenční hodnota, rozhodne

EBA o obnovení původního stupně úvěrové kvality na stupnici úvěrového hodnocení pro tento rating externí ratingové agentury.

3. EBA vypracuje návrh prováděcích technických norem pro upřesnění kvantitativních faktorů uvedených v odst. 2 písm. a), kvalitativních faktorů uvedených v odst. 2 písm. b) a referenční hodnoty uvedené v odst. 2 písm. c).

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

PODODDÍL 3

POUŽITÍ ÚVĚROVÝCH HODNOCENÍ VYPRACOVANÝCH EXPORTNÍMI ÚVĚROVÝMI AGENTURAMI

Článek 132

Použití úvěrových hodnocení vypracovaných exportními úvěrovými agenturami

1. Pro účely článku 109 mohou instituce využívat úvěrová hodnocení vypracovaná exportní úvěrovou agenturou, pokud je splněna jedna z těchto podmínek:
 - a) jde o vyhodnocení rizika, na kterém se shodly exportní úvěrové agentury účastníci se „Ujednání o pravidlech pro státem podporované vývozní úvěry“ v rámci OECD;
 - b) exportní úvěrová agentura zveřejňuje svoje úvěrová hodnocení a dodržuje dohodnutou metodiku OECD a úvěrové hodnocení je vázáno na jednu z osmi minimálních exportních pojišťovacích premií (MEPP), které stanoví dohodnutá metodika OECD.
2. Expozicím, pro něž je pro účely vážení rizika uznáno úvěrové hodnocení vypracované exportní úvěrovou agenturou, se přidělí riziková váha podle tabulky č. 9.

Tabulka č. 9:								
MEPP	0	1	2	3	4	5	6	7
Riziková váha	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

3. EBA v souladu s článkem 16 nařízení č. 1093/2010 do 1. ledna 2014 vydá pokyny týkající se exportních úvěrových agentur, jež instituce mohou využít v souladu s odstavcem 1.

ODDÍL 4

POUŽITÍ RATINGŮ VYPRACOVANÝCH EXTERNÍMI RATINGOVÝMI AGENTURAMI PRO STANOVENÍ RIZIKOVÝCH VAH

Článek 133

Obecné požadavky

Instituce si může určit jednu nebo několik způsobilých externích ratingových agentur, které bude využívat pro určení rizikových vah pro svá aktiva a podrozvahové položky. Ratingy se nepoužívají selektivně. Při využívání ratingu splňuje instituce tyto požadavky:

- a) instituce, která se rozhodne použít pro některou kategorii položek ratingy vypracované způsobilou externí ratingovou agenturou, použije tyto ratingy soustavně pro všechny expozice patřící do dané kategorie;
- b) instituce, která se rozhodne používat ratingy vypracované způsobilou externí ratingovou agenturou, je používá průběžně a soustavně po celou dobu;
- c) instituce používá pouze ty ratingy způsobilých externích ratingových agentur, které berou v úvahu všechny dlužné částky, tj. jistinu i úroky;
- d) pokud je pro hodnocenou položku k dispozici pouze jeden rating od určené externí ratingové agentury, použije se pro určení rizikové váhy dané položky tento rating;
- e) pokud jsou k dispozici dva ratingy od určených externích ratingových agentur a každý z nich odpovídá v případě hodnocené položky jiné rizikové váze, přidělí se vyšší riziková váha;
- f) pokud jsou pro hodnocenou položku k dispozici více než dva ratingy od určených externích ratingových agentur, vychází se ze dvou ratingů s nejnižšími rizikovými váhami. Pokud se tyto dvě nejnižší rizikové váhy liší, přidělí se vyšší z nich. Pokud jsou tyto dvě nejnižší rizikové váhy stejné, přidělí se tato riziková váha.

Příslušné orgány pečlivě sledují adekvátnost procesů ratingu institucí a zajistí, aby tyto instituce nepřijímaly smluvní pravidla, které by vedla k tomu, že budou případně sníženy jejich bonity externí ratingovou agenturou automaticky prodávat aktiva.

Článek 134

Rating emitenta a emise

1. Pokud je k dispozici rating konkrétního emisního programu nebo facility, k nimž položka představující expozici patří, použije se tento rating ke stanovení rizikové váhy pro tuto položku.
2. Pokud neexistuje přímo použitelný rating pro určitou položku, ale existuje rating konkrétního emisního programu nebo facility, k nimž položka představující expozici nepatří, nebo obecný rating emitenta, potom se tento rating použije v jednom z těchto případů:
 - a) v případě, že znamená vyšší rizikovou váhu, než by tomu bylo jinak, a daná expozice je ve všech ohledech rovnocenná nebo podřízená zvláštnímu emisnímu programu nebo facility nebo přednostním nezajištěným expozicím daného emitenta;

- b) v případě, že znamená nižší rizikovou váhu a daná expozice je ve všech ohledech rovnocenná nebo nadřazená zvláštnímu emisnímu programu nebo facilitě nebo přednostním nezajištěným expozicím tohoto emitenta.

Ve všech ostatních případech se s expozicí zachází jako s expozicí bez ratingu.

- 3. Odstavec 1 a 2 nevylučuje použití článku 124.
- 4. Ratingy emitentů v rámci skupiny společností nelze použít jako rating jiného emitenta v rámci stejné skupiny společností.

Článek 135

Dlouhodobé a krátkodobé ratingy

- 1. Krátkodobé ratingy lze použít pouze pro krátkodobá aktiva a podrozvahové položky představující expozice vůči institucím a podnikům.
- 2. Jakýkoli krátkodobý rating se použije pouze na položku, k níž se tento krátkodobý rating vztahuje, a nepoužije se k určování rizikových vah pro žádnou jinou položku, s výjimkou těchto případů:
 - a) pokud se krátkodobé facilitě s ratingem přidělí riziková váha 150 %, pak se všem nezajištěným expozicím bez ratingu vůči danému dlužníkovi, ať už krátkodobým nebo dlouhodobým, přidělí rovněž riziková váha 150 %;
 - b) pokud se krátkodobé facilitě s ratingem přidělí riziková váha 50 %, pak se žádné krátkodobé expozici bez ratingu nepřidělí riziková váha nižší než 100 %.

Článek 136

Položky v národní a zahraniční měně

Rating, který se týká položky v národní měně dlužníka, nelze použít ke stanovení rizikové váhy jiné expozice vůči stejnému dlužníkovi v zahraniční měně.

Pokud expozice vznikne prostřednictvím účasti instituce na úvěru od mezinárodní rozvojové banky, jejíž statut preferovaného věřitele je na trhu uznávaný, rating položky dlužníka v národní měně lze použít pro účely vážení rizika.

Kapitola 3

Přístup IRB

ODDÍL 1

POVOLENÍ PŘÍSLUŠNÝCH ORGÁNŮ K POUŽITÍ PŘÍSTUPU IRB

Článek 137

IRB 0

Definice

1. Pro účely této kapitoly se použijí tyto definice:
 - 1) „ratingovým systémem“ se rozumí veškeré metody, postupy, kontroly, sběr dat a informační systémy, které podporují hodnocení úvěrového rizika, zařazování expozic do ratingových stupňů nebo seskupení a kvantifikaci odhadů ohledně selhání a ztráty, které byly vypracovány u konkrétních typů expozic;
 - 2) „druhem expozic“ se rozumí skupina homogenně řízených expozic, které jsou tvořeny určitým typem transakcí a které mohou být omezeny na jediný subjekt nebo jedinou podskupinu subjektů v rámci skupiny za předpokladu, že stejný druh expozic je v jiných subjektech skupiny řízen odlišně;
 - 3) „obchodní jednotkou“ se rozumí jakékoli oddělené organizační nebo právní subjekty, linie podnikání, zeměpisné oblasti;
 - 4) „regulovaným finančním subjektem“ se rozumí:
 - a) následující subjekty, včetně subjektů třetích zemí, jež vykonávají podobné činnosti, které jsou předmětem obezřetnostního dohledu podle právních předpisů EU nebo třetí země, která uplatňuje požadavky obezřetnostního dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii:
 - i) úvěrová instituce;
 - ii) investiční podnik;
 - iii) pojišťovna;
 - iv) finanční holdingová společnost;
 - v) smíšená holdingová společnost;
 - va) **finanční instituce;**
 - vb) **smíšená finanční holdingová společnost;**
 - vc) **subjekt kolektivního investování;**

vd) *centrální protistrana, která plní podmínky stanovené v čl. 295 odst. 2.*

b) jakýkoli jiný subjekt, který splňuje všechny tyto podmínky:

- i) vykonává jednu nebo více činností uvedených v příloze I směrnice [vloží OP] nebo v příloze I směrnice 2004/39/ES;
 - ii) je dceřiným podnikem regulovaného finančního subjektu;
 - iii) je zahrnut do obezřetnostního dohledu nad konsolidovanou skupinou;
- c) jakýkoli subjekt uvedený v písm. a) bodech i) až v) nebo v písmenu b), který není předmětem obezřetnostního dohledu a regulačních požadavků přinejmenším rovnocenných těm, které existují v Unii, ale který je součástí skupiny, která podléhá těmto režimům na konsolidovaném základě;

5) „velkým regulovaným finančním subjektem“ se rozumí jakýkoli regulovaný finanční subjekt, jehož celková aktiva na úrovni jednotlivého podniku nebo konsolidované skupiny jsou vyšší než nebo rovna 70 miliardám EUR, pokud se ke stanovení výše aktiv použije nejnovější auditovaný finanční výkaz mateřského podniku a konsolidovaných dceřiných podniků;

6) „neregulovaným finančním subjektem“ se rozumí jakýkoli jiný subjekt, který není regulovaným subjektem, ale vykonává jednu nebo více činností uvedených v příloze I směrnice [vloží OP] nebo uvedených v příloze I směrnice 2004/39/ES;

7) „stupněm dlužníka“ se rozumí kategorie rizika na ratingové stupnici dlužníků v rámci ratingového systému, do níž jsou dlužníci zařazováni na základě konkrétních a zřejmých ratingových kritérií, z nichž se odvozují odhady PD;

8) „stupeň transakce“ znamená kategorii rizika na ratingové stupnici transakcí v rámci ratingového systému, do níž jsou expozice zařazovány na základě konkrétních a zřejmých ratingových kritérií, z nichž se odvozují vlastní odhady LGD;

9) „obsluhovatelem“ se rozumí subjekt, který každodenně spravuje seskupení pohledávek nabytých za úplatu nebo podkladových úvěrových expozic.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž příslušné orgány posoudí rovnocennost požadavků na obezřetnostní dohled a regulačních požadavků stanovených v právních předpisech třetích zemí.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Komisi se uděluje pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 138
Povolení používat přístup IRB

1. V případě, že jsou splněny podmínky stanovené v této kapitole, povolí příslušný orgán institucím, aby vypočítaly hodnoty svých rizikově vážených expozic s použitím přístupu založeného na interním úvěrovém hodnocení, dále jen „přístup IRB“.
2. Povolení používat přístup IRB včetně vlastních odhadů ztrátovosti ze selhání (dále jen „LGD“) a konverzních faktorů se požaduje po každé instituci a pro každý ratingový systém a všechny přístupy k akciovým expozicím založené na interních modelech a každý přístup použitý k odhadování LGD a konverzních faktorů.
3. Instituce musí získat povolení příslušných orgánů v těchto případech:
 - a) změny rozsahu použití ratingového systému nebo přístupu k akciovým expozicím založeného na interních modelech, ke kterým instituce obdržela povolení k použití;
 - b) podstatné změny ratingového systému nebo přístupu k akciovým expozicím založeného na interních modelech, ke kterým instituce obdržela povolení k použití.

Rozsah použití ratingového systému zahrnuje všechny expozice příslušného druhu, pro které byl ratingový systém vypracován.

4. Instituce uvědomí příslušné orgány o všech změnách ratingových systémů a přístupů k akciovým expozicím založených na interních modelech.
5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž instituce posuzují závažnost změn ratingových systémů nebo přístupů k akciovým expozicím založených na interních modelech v rámci přístupu IRB uvedeného v odstavci 1, které vyžadují další povolení nebo oznámení.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 139
Posouzení žádosti používat přístup IRB příslušnými orgány

1. Příslušný orgán udělí instituci povolení podle článku 138 k použití přístupu IRB, včetně použití vlastních odhadů LGD a konverzních faktorů, pouze tehdy, pokud se příslušný orgán přesvědčí, že požadavky uvedené v této kapitole jsou splněny, zejména požadavky stanovené v oddíle 6, a že systémy, které instituce zavedla pro řízení a úvěrové hodnocení expozic úvěrového rizika, jsou spolehlivé a jsou uplatňovány jednotně, a zejména že instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokázala, že jsou splněny tyto standardy:

- a) ratingové systémy instituce poskytují smysluplné hodnocení charakteristik dlužníka a transakce, smysluplné rozlišení rizika a přesné a konzistentní kvantitativní odhady rizika;
 - b) interní úvěrová hodnocení a odhady ztráty a selhání použité při výpočtu kapitálových požadavků a přidružené systémy a postupy hrají zásadní úlohu při řízení rizik a v rozhodovacím procesu a při schvalování úvěru, při rozdělování vnitřně stanoveného kapitálu a v řízení a správě instituce;
 - c) instituce má útvar, který řídí úvěrové riziko a který je odpovědný za její ratingové systémy, přičemž je přiměřeně nezávislý a nepodléhá nepatřičným vlivům;
 - d) instituce shromažďuje a ukládá všechny relevantní údaje, aby účinně podpořila svůj postup měření a řízení úvěrového rizika;
 - e) instituce uchovává doklady o svých ratingových systémech a o důvodech, které ji vedly k výběru dané podoby systému, a provádí ověřování svých ratingových systémů;
 - f) instituce ověřila své ratingové systémy v přiměřeném časovém období, které předcházelo povolení používat tento ratingový systém nebo přístup k akciovým expozicím založený na interních modelech, posoudila během tohoto období, zda tyto ratingové systémy a přístupy k akciovým expozicím založené na interních modelech odpovídají rozsahu použití ratingového systému, a učinila nezbytné změny těchto ratingových systémů a přístupů k akciovým expozicím založených na interních modelech, jež vyplynuly z jejího posouzení;
 - g) instituce vypočítala kapitálové požadavky vyplývající z jejích odhadů rizikových parametrů podle přístupu IRB a je schopna předkládat zprávy, jak vyžaduje článek 95.
- ga) *instituce, která může používat přístup IRB, předkládá každoročně svému příslušnému orgánu výpočty rizikových vah při použití interního modelu standardního portfolia.***

Požadavky na použití přístupu IRB, včetně vlastních odhadů LGD a konverzních faktorů, se rovněž uplatní, pokud instituce zavedla ratingový systém nebo model použitý v rámci ratingového systému, který zakoupila od třetí strany.

2. EBA vypracuje regulační technické normy pro upřesnění postupů, podle kterých příslušné orgány posuzují soulad instituce s požadavky na použití přístupu IRB.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

- 2a. ***Příslušné orgány požadují, aby instituce přinejmenším jednou ročně zhodnotily svůj přístup IRB za použití standardního portfolia. Orgán EBA po konzultaci s příslušnými orgány připraví regulační technické normy, které budou definovat***

standardní portfolio a referenční hodnoty. EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 140

Předchozí zkušenosti s použitím přístupu IRB

1. Instituce, která žádá o použití přístupu IRB, používá pro dotčené kategorie expozic, na něž se vztahuje přístup IRB, ratingové systémy, které jsou obecně v souladu s požadavky pro účely měření a řízení interního rizika stanovenými v oddíle 6 po dobu nejméně tří let před tím, než bude způsobilá používat přístup IRB.
2. Instituce, která žádá o použití vlastních odhadů LGD a konverzních faktorů, příslušným orgánům uspokojivě prokáže, že odhaduje a využívá vlastní odhady LGD a konverzních faktorů způsobem, který je obecně v souladu s požadavky na použití vlastních odhadů těchto parametrů stanovenými v oddíle 6 po dobu nejméně tří let tím, než bude způsobilá používat vlastní odhady LGD a konverzních faktorů.
3. Pokud instituce rozšiřuje použití přístupu IRB poté, co již získala povolení, zkušenosti instituce postačují, aby vyhověly požadavkům uvedeným v *odstavcích 4 a 5*, které se vztahují na dodatečné expozice. Pokud se použití ratingových systémů rozšiřuje na expozice, které se výrazně liší od rozsahu stávajícího pokrytí a to tak, že stávající zkušenosti nelze vzhledem k dodatečným expozicím považovat za dostatečné ke splnění požadavků těchto ustanovení, potom se požadavky *odstavců 4 a 5* použijí na dodatečné expozice samostatně.

Článek 141

Opatření, která mají být přijata v případě nesplnění požadavků této kapitoly

Pokud instituce přestane plnit požadavky stanovené v této kapitole, vyrozumí příslušný orgán a učiní jeden z těchto kroků:

- a) příslušnému orgánu předloží plán včasného návratu k těmto požadavkům;
- b) příslušným orgánům uspokojivě prokáže, že dopad neplnění je nevýznamný.

Článek 142

Metodika zařazování expozic do kategorií expozic

1. Metodika, kterou instituce používá pro zařazování expozic do různých kategorií, je vhodná a používá se soustavně.
2. Každá expozice se zařadí do jedné z těchto kategorií expozic:
 - a) pohledávky nebo podmíněné pohledávky za ústředními vládami a centrálními bankami;

- b) pohledávky nebo podmíněné pohledávky za institucemi;
 - c) pohledávky nebo podmíněné pohledávky za podniky;
 - d) retailové pohledávky nebo podmíněné retailové pohledávky;
 - e) akciové pohledávky;
 - f) sekuritizované pozice;
 - g) jiná aktiva nemající povahu úvěrového závazku.
3. Tyto expozice se zařadí do kategorie uvedené v odst. 2 písm. a):
- a) expozice vůči regionálním vládám nebo místním orgánům nebo subjektům veřejného sektoru, s nimiž se podle článku 110 a 111 zachází jako s expozicemi vůči ústředním vládám;
 - b) expozice vůči mezinárodním rozvojovým bankám uvedeným v čl. 112 odst. 2 a mezinárodním organizacím uvedeným v článku 113, kterým se v souladu s těmito články přiřazuje riziková váha 0 %.
4. Tyto expozice se zařadí do kategorie uvedené v odst. 2 písm. b):
- a) expozice vůči regionálním vládám nebo místním orgánům, s nimiž se podle článku 110 nezachází jako s expozicemi vůči ústředním vládám;
 - b) expozice vůči subjektům veřejného sektoru, s nimiž se podle čl. 111 odst. 2 zachází jako s expozicemi vůči institucím; a
 - c) expozice vůči mezinárodním rozvojovým bankám, kterým není podle článku 112 přidělena riziková váha 0 %.
5. Expozice jsou způsobilé k zařazení do kategorie retailových expozic uvedené v odst. 2 písm. d), jestliže splňují tato kritéria:
- a) jedná se o jeden z těchto případů:
 - i) expozice vůči fyzické osobě nebo osobám;
 - ii) expozice vůči malému nebo střednímu podniku, **který splňuje kritéria stanovená v doporučení 2003/361/ES o definici mikropodniku, malého a středního podniku, které přijala Evropská komise dne 6. května 2003,** pokud ve druhém případě celková částka, kterou dlužící klient nebo ekonomicky spjatá skupina klientů dluží instituci a mateřským podnikům a jejich dceřiným podnikům, včetně jakékoli expozice po splatnosti, ale s výjimkou pohledávek nebo podmíněných pohledávek zajištěných nemovitostmi určenými k bydlení, nepřevyšší, podle vědomí instituce, která musí učinit přiměřené kroky s cílem potvrdit situaci, částku **5 milionů EUR,**

- b) instituce s nimi při řízení svého úvěrového rizika zachází v průběhu času konzistentně a podobným způsobem;
- c) nejsou řízeny individuálně do té míry jako expozice v kategorii expozic vůči podnikům;
- d) každá představuje jednu z velkého počtu podobně řízených expozic.

Kromě expozic uvedených v prvním pododstavci se do kategorie retailových expozic zahrne současná hodnota retailových minimálních splátek pronájmu.

Pro účely odst. 5 písm. a) bodu ii) malý nebo střední podnik je podnik, který splňuje kritéria stanovená v doporučení 2003/361/ES o definici mikropodniku, malého a středního podniku, které přijala Evropská komise dne 6. května 2003.

- 6. Tyto expozice se zařadí do kategorie uvedené v odst. 2 písm. e):
 - a) expozice, které nemají povahu dluhu a které vyjadřují podřízený podíl na zbývajících aktivech nebo na příjmech emitenta;
 - b) dluhové expozice a jiné cenné papíry, podíly společníků, deriváty nebo jiné nástroje, jejichž ekonomická podstata je podobná jako u expozic uvedených v písmenu a).
- 7. Jakýkoli úvěrový závazek, který není zařazen do kategorií expozic uvedených v odst. 2 písm. a), b), d), e) a f), se zařadí do kategorie expozic vůči podnikům uvedené v písmenu c) daného odstavce.
- 8. V rámci kategorie expozic vůči podnikům uvedené v odst. 2 písm. c) instituce odděleně rozlišují jako specializované úvěrové expozice takové expozice, které mají tyto vlastnosti:
 - a) jedná se o expozici vůči subjektu, který byl speciálně vytvořen za účelem financování nebo řízení hmotných aktiv;
 - b) smluvní ujednání poskytují věřiteli značný stupeň kontroly nad aktivy a příjmy, která tato aktiva vytvářejí;
 - c) primárním zdrojem splácení závazku je příjem vytvářený aktivy, která jsou financována, nikoliv nezávislá schopnost samostatného podnikání.
- 9. Zbytková hodnota pronajatých nemovitostí se zařadí do kategorie expozic uvedené v odst. 2 písm. g), kromě části zbytkové hodnoty, která je již zahrnuta v expozici z pronájmu uvedené v čl. 162 odst. 4.

Článek 143

Podmínky zavádění přístupu IRB v různých kategoriích expozic a podnikatelských jednotkách

1. Instituce a jakýkoli mateřský podnik a jeho dceřiné podniky zavedou přístup IRB pro všechny expozice, pokud neobdržely povolení příslušných orgánů trvale používat standardizovaný přístup v souladu s článkem 145.

Se svolením příslušných orgánů může zavádění probíhat postupně napříč různými kategoriemi expozic uvedenými v článku 142 uvnitř téže obchodní jednotky, napříč různými obchodními jednotkami uvnitř stejné skupiny nebo pro využití vlastních odhadů LGD nebo konverzních faktorů pro výpočet rizikových vah expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám.

V případě kategorie retailových expozic uvedené v čl. 142 odst. 5 může zavádění probíhat postupně napříč kategoriemi expozic, jimž odpovídají různé korelace podle článku 149.

2. Příslušný orgán stanoví lhůtu, během níž se po institucích, jakémkoli mateřském podniku a jeho dceřiném podniku vyžaduje, aby zavedly přístup IRB pro všechny expozice. Stanovenou lhůtu musí příslušný orgán považovat za odpovídající vzhledem k povaze a velikosti institucí, jakéhokoli mateřského podniku a jeho dceřiných podniků a počtu a povaze ratingových systémů, které mají být zavedeny.
3. Instituce zavedou přístup IRB v souladu s podmínkami stanovenými příslušnými orgány. Příslušný orgán navrhne uvedené podmínky tak, aby zajistily, že se flexibilita uvedená v odstavci 1 nepoužívá selektivně za účelem snížení kapitálových požadavků u těch kategorií expozic nebo obchodních jednotek, které teprve mají být zahrnuty do přístupu IRB nebo do použití vlastních odhadů LGD nebo konverzních faktorů.
4. Institucím, které začnou používat přístup IRB až po 1. lednu 2013, zůstává během lhůty pro zavedení možnost vypočítat kapitálové požadavky pro všechny své expozice podle standardizovaného přístupu, dokud jim příslušné orgány neoznámí, že jsou přesvědčeny, že zavedení přístupu IRB bude dokončeno s přiměřenou jistotou.
5. Instituci, která má povoleno používat přístup IRB pro jakoukoli kategorii expozic, se povoluje používat přístup IRB pro kategorii akciových expozic, s výjimkou případů, kdy má instituce povoleno používat pro akciové expozice standardizovaný přístup podle článku 145.
6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž příslušné orgány stanoví podmínky, na základě kterých budou vyžadovat po institucích, aby provedly přístup IRB v souladu s tímto článkem.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 144

Podmínky opětovného použití méně propracovaných přístupů

1. Instituce, která používá přístup IRB, nepřestane tento přístup používat a nezačne místo něho pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic používat standardizovaný přístup, pokud nejsou splněny tyto podmínky:
 - a) instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokázala, že použití standardizovaného přístupu se nenavrhuje proto, aby se snížily kapitálové požadavky instituce, že je nezbytné na základě povahy a složitosti instituce a nebude mít podstatný nepříznivý dopad na solventnost instituce nebo její schopnost účinně řídit riziko;
 - b) instituce již obdržela povolení příslušného orgánu.
2. Instituce, které získaly povolení podle čl. 146 odst. 9 používat vlastní odhady LGD a konverzních faktorů, opětovně nepoužijí hodnoty LGD a konverzních faktorů uvedené v čl. 146 odst. 8, pokud nejsou splněny tyto podmínky:
 - a) instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokázala, že použití hodnot LGD a konverzních faktorů uvedených v čl. 146 odst. 8 se nenavrhuje proto, aby se snížily kapitálové požadavky instituce, že je nezbytné na základě povahy a složitosti instituce a nebude mít podstatný nepříznivý dopad na solventnost instituce nebo její schopnost účinně řídit riziko;
 - b) instituce již obdržela povolení příslušného orgánu.
3. Na použití odstavců 1 a 2 se vztahují podmínky pro zavedení přístupu IRB stanovené příslušnými orgány v souladu s článkem 143 a povolení pro trvalé částečné použití podle článku 145.

Článek 145

Podmínky pro trvalé částečné použití

1. S předchozím povolením příslušných orgánů mohou instituce, které mají povoleno používat přístup IRB pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic a výše očekávané ztráty pro jednu nebo více kategorií expozic, použít standardizovaný přístup pro tyto expozice:
 - a) kategorii expozic uvedenou v čl. 142 odst. 2 písm. a), kde je počet významných protistran omezen a pro instituci by uplatnění ratingového systému na tyto protistrany bylo nepřiměřeně zatěžující;
 - b) kategorii expozic uvedenou v čl. 142 odst. 2 písm. b), kde je počet významných protistran omezen a pro instituci by uplatnění ratingového systému na tyto protistrany bylo nepřiměřeně zatěžující;
 - c) expozice v nevýznamných obchodních jednotkách a kategorie expozic, které jsou nevýznamné z hlediska velikosti a předpokládaného rizikového profilu;

- d) expozice vůči ústředním vládám členských států a vůči jejich regionálním vládám a místním orgánům a správním orgánům za předpokladu, že:
 - i) neexistuje rozdíl v riziku expozic vůči této ústřední vládě a ostatních obdobných expozic v důsledku zvláštních veřejnoprávních ustanovení a
 - ii) expozicím vůči ústřední vládě je podle čl. 109 odst. 4 přidělena riziková váha 0 %;
- e) expozice instituce vůči protistraně, která je jejím mateřským podnikem, jejím dceřiným podnikem nebo dceřiným podnikem jejího mateřského podniku, za předpokladu, že tato protistrana je institucí nebo finanční holdingovou společností, smíšenou finanční holdingovou společností, finanční institucí, společností spravující aktiva nebo podnikem pomocných služeb, na něž se vztahují odpovídající obezřetnostní požadavky, nebo podnikem propojeným vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS;
- f) expozice mezi institucemi, které splňují požadavky uvedené v čl. 108 odst. 7;
- g) akciové expozice vůči subjektům, jejichž úvěrovým závazkům je přidělena riziková váha 0 % podle kapitoly 2, včetně těch subjektů veřejného sektoru, u kterých může být použita riziková váha 0 %;
- h) akciové expozice nabyté v rámci legislativních programů na podporu přesně vymezených hospodářských odvětví, které poskytují instituci významné dotace na tuto investici a zahrnují určitou formu státního dohledu a omezení kapitálových investic, přičemž tyto expozice mohou být v souhrnu vyloučeny z přístupu IRB pouze do výše 10 % kapitálu;
- i) expozice vymezené v čl. 114 odst. 4, které splňují podmínky tam uvedené;
- j) státní a státem zajištěné záruky uvedené v čl. 210 odst. 2.

Příslušné orgány povolí použití standardizovaného přístupu pro akciové expozice uvedené v písmenech g) a h), u nichž toto zacházení již bylo povoleno v ostatních členských státech.

2. Pro účely odstavce 1 se kategorie akciových expozic instituce považuje za významnou, pokud jejich souhrnná hodnota snižená o akciové expozice nabyté v rámci legislativních programů, jak je uvedeno v odst. 1 písm. g), převyšší v průměru za předchozí rok 10 % kapitálu instituce. Je-li počet těchto akciových expozic nižší než 10 jednotlivých účastí, činí tento limit 5 % kapitálu instituce.
3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro stanovení podmínek uplatňování odst. 1 písm. a), b) a c).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

4. Pro účely odstavce 1 se kategorie akciových expozic úinstituce považuje za významnou, pokud jejich souhrnná hodnota snižená o akciové expozice nabyté v rámci legislativních programů, jak je uvedeno v odst. 1 písm. g), převyšší v průměru za předcházející rok 10 % kapitálu instituce. Je-li počet těchto akciových expozic nižší než 10 jednotlivých účastí, činí tento limit 5 % kapitálu instituce.

ODDÍL 2

VÝPOČET HODNOT RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC

PODODDÍL 1

ZACHÁZENÍ PODLE DRUHU EXPOZICE

Článek 146

Zacházení podle kategorie expozice

1. Hodnoty rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko u expozic, které náleží do jedné z kategorií expozic uvedených v čl. 142 odst. 2 písm. a) až e) a g) se, pokud nejsou odečteny z kapitálu, vypočítají v souladu s pododdílem 2 s výjimkou případu, kdy se tyto expozice odečtou z kmenového kapitálu tier 1, položek vedlejšího kapitálu tier 1 nebo položek tier 2.
2. Hodnoty rizikově vážených expozic u pohledávek nabytých za úplatu se pro na riziko rozmělnění vypočítají podle článku 153. Pokud má instituce v souvislosti s pohledávkami nabytými za úplatu právo plného postihu za riziko selhání nebo za riziko rozmělnění, ustanovení tohoto článku, článku 147 a čl. 154 odst. 1 až 4 se ve vztahu k pohledávkám nabytým za úplatu nepoužijí a s expozicí se zachází jako se zajištěnou expozicí.
3. Výpočet hodnot rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko a riziko rozmělnění se zakládá na relevantních parametrech, které se vztahují k dané expozici. Tyto parametry zahrnují pravděpodobnost selhání (dále jen „PD“), LGD, splatnost (dále jen „M“) a hodnotu expozice. PD a LGD mohou být zohledněny odděleně nebo společně v souladu s oddílem 4.
4. Instituce vypočítají hodnoty rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko u všech expozic, které náleží do kategorie akciových expozic uvedené v čl. 142 odst. 2 písm. e) v souladu s článkem 150, s výjimkou expozic uvedených v čl. 146 odst. 6 písm. c), pokud obdržely předchozí povolení příslušných orgánů používat přístup IRB. Příslušné orgány instituci povolí používat přístup založený na interních modelech podle čl. 150 odst. 4 za předpokladu, že instituce splňuje požadavky stanovené v oddílu 6 pododdílu 4. Hodnoty rizikově vážených expozic vůči ústřední protistraně, které plynou z předfinancovaných příspěvků instituce do fondu selhání ústřední protistrany, jak je uvedeno v čl. 146 odst. 6 písm. c), se vypočítají v souladu s článkem 151.
5. Hodnoty rizikově vážených expozic pro úvěrové riziko pro specializované úvěrové expozice se vypočítají v souladu s čl. 148 odst. 4.

6. Pro expozice, které náleží do kategorií expozic uvedených v čl. 142 odst. 2 písm. a) až d), stanoví instituce své vlastní odhady PD v souladu s článkem 138 a oddílem 6.
7. Pro expozice, které náleží do kategorie expozice uvedené v čl. 142 odst. 2 písm. d), stanoví instituce své vlastní odhady LGD a konverzních faktorů v souladu s článkem 138 a oddílem 6.
8. Pro expozice, které náleží do kategorií expozic uvedených v čl. 142 odst. 2 písm. a) až c), použije instituce hodnoty LGD stanovené v čl. 157 odst. 1 a hodnoty konverzních faktorů stanovené v čl. 162 odst. 8 písm. a) až d), pokud nebylo u těchto kategorií expozic povoleno používat vlastní odhady LGD a konverzních faktorů v souladu s odstavcem 9.
9. Pro všechny expozice, které náleží do kategorií expozic uvedených v čl. 142 odst. 2 písm. a) až c), příslušný orgán institucím povolí, aby používaly vlastní odhady LGD a konverzních faktorů pouze v souladu s článkem 138.
10. Hodnoty rizikově vážených expozic pro sekuritizované expozice a pro expozice, které náleží do kategorie expozic uvedené v čl. 142 odst. 2 písm. f), se vypočítají v souladu s kapitolou 5.

Článek 147

Zacházení s expozicemi ve formě podílů v subjektech kolektivního investování

1. Pokud expozice ve formě podílů v subjektech kolektivního investování splňují kritéria stanovená v čl. 127 odst. 3 a instituci jsou známy všechny nebo části podkladových expozic subjektu kolektivního investování, přihlédne instituce k těmto podkladovým expozicím při výpočtu hodnot rizikově vážených expozic a hodnoty očekávané ztráty v souladu s metodami stanovenými v této kapitole.

Pokud je podkladová expozice subjektu kolektivního investování sama o sobě jinou expozicí ve formě podílových jednotek nebo akcií v jiném subjektu kolektivního investování, první instituce rovněž přihlédne k podkladovým expozicím tohoto jiného subjektu kolektivního investování.

2. Pokud instituce nesplňuje podmínky pro použití metod stanovených v této kapitole na všechny podkladové expozice subjektu kolektivního investování nebo jejich části, vypočítají se hodnoty rizikově vážených expozic a hodnota očekávané ztráty podle těchto přístupů:
 - a) pro expozice, které jsou zařazeny do kategorie akciových expozic uvedené v čl. 142 odst. 2 písm. e), použijí instituce metodu zjednodušené rizikové váhy stanovenou v čl. 150 odst. 2;
 - b) pro všechny ostatní podkladové expozice uvedené v odstavci 1 použijí instituce standardizovaný přístup uvedený v kapitole 2 a splní toto:
 - i) pro expozice, na které se použije specifická riziková váha pro expozice bez úvěrového hodnocení nebo stupeň úvěrové kvality vedoucí k nejvyšší

rizikové váze pro danou kategorii expozice, se riziková váha násobí koeficientem 2, avšak nesmí být vyšší než 1 250 %,

- ii) u všech ostatních expozic se riziková váha násobí koeficientem 1,1 a musí činit alespoň 5 %.

Pokud není instituce pro účely písmene a) schopna rozlišit mezi akciovými expozicemi neobchodovanými a obchodovanými na regulovaných trzích a ostatními akciovými expozicemi, zachází s těmito expozicemi jako s ostatními akciovými expozicemi. Pokud tyto expozice společně s přímými expozicemi instituce v této kategorii expozic nejsou významné ve smyslu čl. 145 odst. 2, pak lze použít čl. 145 odst. 1 s výhradou povolení příslušných orgánů.

- 3. Pokud expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování nespĺňují kritéria stanovená v čl. 127 odst. 3 nebo instituci nejsou známy všechny podkladové expozice subjektu kolektivního investování nebo jeho podkladové expozice, které jsou samy o sobě expozicemi ve formě podílových jednotek nebo akcií v jiném subjektu kolektivního investování, přihlédne instituce k těmto podkladovým expozicím a vypočítá hodnoty rizikově vážených expozic a hodnotu očekávané ztráty v souladu s metodou zjednodušené rizikové váhy uvedenou v čl. 150 odst. 2.

Pokud není instituce schopna rozlišit mezi akciovými expozicemi neobchodovanými a obchodovanými na regulovaných trzích a ostatními akciovými expozicemi, zachází s těmito expozicemi jako s ostatními akciovými expozicemi. Ty expozice, které nejsou akciovými expozicemi, zařadí do kategorie ostatních akciových expozic.

- 4. Jako alternativu k metodě popsané v odstavci 4 si instituce při výpočtu a vykazování průměrné hodnoty rizikově vážených expozic na základě podkladových expozic subjektu kolektivního investování v souladu s přístupy uvedenými v odst. 2 písm. a) a b) mohou provést výpočet samy nebo se spolehnout na níže uvedené třetí strany:
 - a) depozitář nebo finanční instituci subjektu kolektivního investování ve funkci depozitáře za předpokladu, že subjekt kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry do tohoto depozitáře nebo finanční instituce;
 - b) v případě jiných subjektů kolektivního investování společnost, která subjekt kolektivního investování spravuje, za předpokladu, že tato společnost spĺňuje kritéria stanovená v čl. 127 odst. 3 písm. a).

Správnost výpočtu potvrdí externí auditor.

I

PODODDÍL 2

VÝPOČET OBJEMŮ RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC PRO ÚVĚROVÉ RIZIKO

Článek 148

Hodnoty rizikově vážených expozic pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám, regionálním vládám, místním orgánům a centrálním bankám

1. S výhradou použití zvláštního zacházení stanoveného v odstavcích 2, 3 a 4 se hodnoty rizikově vážených expozic pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám, **regionálním vládám, místním orgánům** a centrálním bankám vypočítají podle těchto vzorců:

$$\text{Hodnota rizikově vážené expozice} = RW \cdot \text{hodnota expozice}$$

kde riziková váha RW je definována takto:

- i) jestliže $PD = 0$, RW je 0;
- ii) jestliže $PD = 1$, tj. pro expozice po splatnosti:
 - a) pokud instituce používají hodnoty LGD stanovené v čl. 157 odst. 1, RW je 0,
 - b) pokud instituce používají vlastní odhady LGD, RW je $RW = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$;kde nejlepší odhad očekávané ztráty (dále jen „ELBE“) je nejlepším odhadem očekávané ztrátovosti pro expozici po splatnosti ve smyslu čl. 177 odst. 1 písm. h),
- iii) jestliže $PD \in]0\%; 100\%[$; tj. pro každou jinou hodnotu, než je uvedena v bodě i) nebo ii)

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2.5) \cdot b}{1 - 1.5 \cdot b} \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

kde

$N(x)$ = kumulativní distribuční funkce normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny (tj. pravděpodobnost, že náhodná veličina se střední hodnotou 0 a rozptylem 1 nabývá hodnoty menší nebo rovné x),

$G(Z)$ = označuje inverzní funkci k distribuční funkci normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny (tj. hodnota x je taková, že $N(x) = (z)$,

R = označuje koeficient korelace a je definován jako

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

$b =$ faktor splatnosti, který je definován jako

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2$$

2. Pro všechny expozice vůči velkým regulovaným finančním subjektům a neregulovaným finančním subjektům se koeficient korelace podle odst. 1 bodu iii) násobí hodnotou 1,25 takto:

$$R = 1.25 \cdot \left[0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) \right]$$

3. Hodnota rizikově vážené expozice pro každou expozici, která splňuje požadavky stanovené v článku 198 a 212, může být upravena podle následujícího vzorce:

$$\text{Hodnota rizikově vážené expozice} = RW \cdot \text{hodnota expozice} \cdot (0,15 + 160 \cdot PD_{pp})$$

kde:

PD_{pp} = PD poskytovatele zajištění.

RW se vypočítá podle příslušného vzorce rizikové váhy uvedeného v bodě 3 pro expozici, PD dlužníka a LGD srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění. Faktor splatnosti b se vypočítá pomocí nižší z těchto hodnot: PD poskytovatele zajištění a PD dlužníka.

4. V případě expozic vůči společnostem, kdy celkový roční obrat konsolidované skupiny, k níž daný podnik patří, činí méně než **70 milionů** EUR, mohou instituce pro výpočet rizikových vah expozic vůči podnikům použít následující vzorec korelace podle odst. 1 bodu iii). V tomto vzorci S vyjadřuje celkový roční obrat v milionech EUR, přičemž $5 \text{ milionů EUR} \leq S \leq 70 \text{ milionů EUR}$. V případě vykázaného obratu nižšího než 5 milionů EUR se postupuje tak, jako kdyby obrat dosahoval 5 milionů EUR. V případě pohledávek nabytých za úplaty odpovídá celkový roční obrat váženému průměru jednotlivých expozic daného seskupení.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5, S\}, 50\} - 5}{45} \right)$$

Pokud celkový roční obrat není smysluplným ukazatelem velikosti daného podniku a výstižnějším ukazatelem jsou celková aktiva, nahradí instituce celkový roční obrat bilanční sumou konsolidované skupiny.

5. V případě specializovaných úvěrových expozic, pro které instituce není schopna odhadnout PD nebo odhady PD instituce nesplňují požadavky stanovené v oddíle 6, přidělí instituce těmto expozicím rizikové váhy podle tabulky č. 1 takto:

Tabulka č. 1:					
Zbývajcí doba splatnosti	Kategorie 1	Kategorie 2	Kategorie 3	Kategorie 4	Kategorie 5
Méně než 2,5 roku	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
2,5 roku a více	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Při přidělování rizikových vah specializovaným úvěrovým expozicím musí instituce vzít v úvahu tyto faktory: finanční sílu, politické a právní prostředí, charakteristiku transakce a/nebo aktiva, postavení sponzora a developera, včetně všech příjmů vyplývajících z partnerství veřejného a soukromého sektoru, bezpečnostní opatření.

6. V případě pohledávek nabytých za úplatu za podniky dodržují instituce požadavky stanovené v článku 180. V případě pohledávek nabytých za úplatu za podniky, které navíc splňují i podmínky stanovené v čl. 149 odst. 5, pokud by pro instituci bylo zbytečně náročné použít pravidla pro výpočet rizika platná pro expozice vůči podnikům stanovená v oddíle 6, lze použít pravidla pro výpočet rizika platná pro retailové expozice stanovená v oddíle 6.
7. V případě pohledávek nabytých za úplatu za podniky lze s diskonty s budoucí úhradou, kolaterálem nebo částečnými zárukami, které poskytují ochranu před první ztrátou pro ztráty ze selhání, ztráty z rozmělnění nebo v obou těchto případech, zacházet jako s pozicemi první ztráty v rámci přístupu IRB pro sekuritizaci.
8. V případě, že instituce poskytne koši expozic zajištění úvěrového rizika za podmínky, že n-té selhání u expozic povede k použití zajištění a ukončení smlouvy, a jestliže je pro tento produkt k dispozici rating vypracovaný způsobilou externí ratingovou agenturou, přidělí se rizikové váhy předepsané v kapitole 5. Pokud produkt nebyl ohodnocen způsobilou externí ratingovou agenturou, rizikové váhy expozic v daném koši se sečtou, s výjimkou expozic n-1, přičemž součet výše očekávané ztráty vynásobené hodnotou 12,5 a hodnoty rizikově vážené expozice nesmí přesáhnout nominální hodnotu zajištění poskytnutého úvěrovým derivátem vynásobenou hodnotou 12,5. Expozice n-1, které mají být z agregace vyloučeny, jsou ty, jejichž hodnota rizikově vážené expozice je nižší než hodnota rizikově vážené expozice kterékoli z expozic zahrnutých do agregace. Na pozice v koši se použije riziková váha 1 250 %, pro které instituce nemůže určit rizikovou váhu v rámci přístupu IRB.
9. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž instituce zohlední faktory uvedené v odst. 5 druhém pododstavci při přidělování rizikových vah specializovaným úvěrovým expozicím.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Komisi se uděluje pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 149

Hodnoty rizikově vážených expozic pro retailové expozice

1. Hodnota rizikově vážených expozic pro retailové expozice se vypočítá podle těchto vzorců:

$$\text{Hodnota rizikově vážené expozice} = RW \cdot \text{hodnota expozice}$$

kde riziková váha RW je definována takto:

- i) jestliže $PD = 0$, RW je 0;
- ii) jestliže $PD = 1$, tj. pro expozice v selhání, RW je $RW = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$,

kde ELBE je co nejlepší odhad očekávané ztrátovosti pro expozici po splatnosti ve smyslu čl. 177 odst. 1 písm. h);

- iii) if $PD \in]0\%;100\%[$; jestliže $PD \in]0\%;100\%[$, tj. pro každou jinou hodnotu, než je uvedena v bodě i) nebo ii)

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999)\right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

kde

$N(x)$ = kumulativní distribuční funkce normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny (tj. pravděpodobnost, že náhodná veličina se střední hodnotou 0 a rozptylem 1 nabývá hodnoty menší nebo rovné x),

$G(Z)$ = inverzní funkce k distribuční funkci normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny (tj. hodnota x je taková, že $N(x) = (z)$,

R = koeficient korelace, který je definován jako

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}}\right)$$

(iii a) v případě malých a středních podniků je riziková váha RW definovaná takto:

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999)\right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

*0

,7619

2. Hodnotu rizikově vážené expozice pro každou expozici vůči malému a střednímu podniku, jak je definována v čl. 142 odst. 5, která splňuje požadavky stanovené v člancích 198 a 212, lze vypočítat podle čl. 148 odst. 3.
3. V případě retailových expozic zajištěných nemovitostmi se číselný údaj, který vyplývá ze vzorce korelace v odstavci 1, nahradí koeficientem korelace R s hodnotou 0,15.
4. V případě kvalifikovaných revolvingových retailových expozic definovaných pod písmeny a) až e) se číselný údaj ze vzorce korelace v odstavci 1 nahradí koeficientem korelace R s hodnotou 0,04.

Za kvalifikované revolvingové retailové expozice se považují expozice, které splňují tyto podmínky:

- a) jedná se o expozice vůči fyzickým osobám;
- b) jedná se o nezajištěné revolvingové expozice, které, pokud nejsou čerpány okamžitě a bezpodmínečně, může instituce zrušit. V tomto smyslu jsou revolvingové expozice definovány jako expozice, u nichž mohou zůstatky na účtech klientů kolísat na základě jejich rozhodnutí půjčit si nebo splatit dluh, a to až do určitého limitu stanoveného institucí. Nevyčerpané přísliby lze považovat za bezpodmínečně zrušitelné, pokud podmínky, které se k nim vztahují, instituci umožňují, aby je zrušila v rozsahu povoleném právními předpisy na ochranu spotřebitele a souvisejícími právními předpisy;
- c) maximální expozice vůči jedné fyzické osobě v dílčím portfoliu činí 100 000 EUR nebo méně;
- d) použití hodnoty korelace podle tohoto odstavce je omezeno na portfolia, která vykazují relativně nízkou volatilitu ztrátovosti ve srovnání s průměrnou ztrátovostí, zejména v nižších pásmech PD;
- e) zacházení jako s kvalifikovanou revolvingovou retailovou expozicí bude v souladu s charakteristikami podkladového rizika dílčího portfolia.

U zajištěných úvěrových nástrojů spojených s účtem, na který se převádí plat, se odchýlně od písmene b) nepoužije podmínka, aby byl úvěr nezajištěný. V takovém případě se při odhadu LGD nepřihlíží k výnosům z tohoto kolaterálu.

Příslušné orgány posuzují relativní volatilitu ztrátovosti dílčích portfolií kvalifikovaných revolvingových retailových expozic i souhrnného portfolia kvalifikovaných revolvingových retailových expozic a informace o typických charakteristikách této ztrátovosti poskytují členským státům.

5. Aby pohledávky nabyté za úplatu byly způsobilé pro stejné zacházení jako retailové expozice, musí splnit požadavky stanovené v článku 180 a tyto podmínky:
 - a) instituce pohledávky nakoupila od třetí strany, s níž není nijak spojená, a její expozice vůči dlužníkovi dané pohledávky nezahrnuje žádné expozice, jejichž přímým či nepřímým původcem je sama instituce;

- b) pohledávky nabyté za úplatu vznikly na základě nezávislého vztahu mezi prodejcem a dlužníkem; jako takové nejsou přípustné vzájemné pohledávky a závazky podniků, které mezi sebou prodávají a nakupují;
 - c) nakupující instituce má nárok na veškeré výnosy z pohledávek nabytých za úplatu nebo na poměrný úrok z výnosů; a
 - d) portfolio pohledávek nabytých za úplatu je dostatečně diverzifikované.
6. V případě pohledávek nabytých za úplatu za podniky lze s diskonty s budoucí úhradou, kolaterálem nebo částečnými zárukami, které poskytují ochranu před první ztrátou pro ztráty ze selhání, ztráty z rozmělnění nebo v obou těchto případech, zacházet jako s pozicemi první ztráty v rámci přístupu IRB pro sekuritizaci.
7. V případě hybridních seskupení retailových pohledávek nabytých za úplatu, kdy nakupující instituce nedokáže oddělit expozice zajištěné nemovitostmi a kvalifikované revolvingové retailové expozice od ostatních retailových expozic, se použije funkce rizikové váhy, která dává pro tyto expozice nejvyšší kapitálový požadavek.

Článek 150

Hodnoty rizikově vážených expozic pro akciové expozice

1. Instituce určí hodnoty svých rizikově vážených expozic pro akciové expozice, kromě těch, které byly odečteny v souladu s částí druhou nebo jim byly přiřazena riziková váha 250 % podle článku 45, v závislosti na rozdílných přístupech stanovených v odstavcích 2, 3 a 4, která použije na různá portfolia, pokud sama interně používá různé přístupy. Pokud instituce používá různé přístupy, jejich výběr musí být konzistentní a nevychází ze snahy o regulatorní arbitráž.

Instituce mohou zacházet s akciovými expozicemi vůči podnikům pomocných služeb stejně jako s jinými aktivy, která nemají povahu úvěrového závazku.

2. V souladu s metodou zjednodušené rizikové váhy se hodnota rizikově vážených expozic vypočítá podle tohoto vzorce:

Riziková váha (RW) = 190 % v případě akciových expozic neobchodovaných na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích.

Riziková váha (RW) = 290 % v případě akciových expozic obchodovaných na regulovaných trzích.

Riziková váha (RW) = 370 % v případě veškerých ostatních akciových expozic.

Hodnota rizikově vážené expozice = RW * hodnota expozice.

Je povoleno, aby krátké hotovostní pozice a derivátové nástroje držené v investičním portfoliu kompenzovaly dlouhé pozice ve stejných nástrojích za předpokladu, že tyto nástroje byly výslovně určeny k zajištění konkrétních akciových expozic a toto zajištění budou poskytovat ještě nejméně rok. S ostatními krátkými pozicemi se zachází jako s dlouhými pozicemi, přičemž absolutní hodnotě každé pozice se přidělí příslušná

riziková váha. V případě nesouladu splatností se použije stejná metoda jako u expozic vůči podnikům stanovená v čl. 158 odst. 5.

Instituce mohou uznat zajištění úvěrového rizika třetí stranou v případě akciové expozice v souladu s metodami stanovenými v kapitole IV.

3. V rámci metody PD/LGD se hodnoty rizikově vážených expozic vypočítají podle vzorců v čl. 148 odst. 1. Pokud nemají instituce dostatek informací, aby mohly použít definici selhání stanovenou v článku 174, rizikové váhy se upraví o faktor navýšení 1,5.

Na úrovni jednotlivých expozic nesmí součet výše očekávané ztráty vynásobené 12,5 a hodnoty rizikově vážené expozice přesáhnout hodnotu expozice vynásobenou 12,5.

Instituce mohou uznat zajištění úvěrového rizika třetí stranou v případě akciové expozice v souladu s metodami stanovenými v kapitole IV. Pro expozici vůči poskytovateli zajištění přitom platí LGD ve výši 90 %. Pro akciové expozice neobchodované na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích lze použít LGD ve výši 65 %. Pro tyto účely je splatnost M 5 let.

4. Podle přístupu založeného na interních modelech je hodnotou rizikově vážených expozic potenciální ztráta z akciových expozic instituce odvozená za použití interních modelů hodnoty v riziku s tím, že je použit jednostranný interval spolehlivosti s hladinou spolehlivosti 99 % pro rozdíl mezi čtvrtletními výnosy a odpovídající bezrizikovou úrokovou mírou, přičemž výpočet je prováděn za delší období a percentil je vynásoben hodnotou 12,5. Hodnoty rizikově vážených expozic na úrovni akciového portfolia nesmí být menší než součet těchto celkových částek:

- a) hodnoty rizikově vážených expozic, které jsou požadovány v rámci metody PD/LGD; a
- b) odpovídající výše očekávané ztráty vynásobené hodnotou 12,5.

Hodnoty uvedené v písm. a) a b) se vypočítají na základě hodnot PD stanovených v čl. 161 odst. 1 a odpovídajících hodnot LGD stanovených v čl. 161 odst. 2.

Instituce mohou v případě akciové pozice uznat zajištění úvěrového rizika třetí stranou.

Článek 151

Hodnoty rizikově vážených expozic pro akciové expozice

Hodnoty rizikově vážených expozic pro expozice vznikající u předfinancovaného příspěvku instituce do fondu selhání ústřední protistrany a obchodních expozic vůči ústřední protistraně se určí v souladu s články 296 až 300.

Článek 152

Hodnoty rizikově vážených expozic pro jiná aktiva, která nemají povahu úvěrového závazku

Hodnoty rizikově vážených expozic pro jiná aktiva, která nemají povahu úvěrového závazku, se vypočítají podle tohoto vzorce:

Hodnota rizikově vážené expozice = 100% · hodnota expozice,

s výjimkou:

- a) pokladní hotovosti a obdobných hotovostních položek, jakož i zlatých rezerv držených ve vlastním trezoru nebo ve společné správě do výše, do jaké jsou kryty závazky ve zlatě, jimž se přidělí riziková váha 0 %;
- b) případů, kdy expozicí je zbytková hodnota pronajatých aktiv – v tomto případě by měla být vypočítána takto:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\% \cdot \text{hodnota expozice}$$

kde t je počet celých zbývajících let pronájmu, nejméně však 1.

PODODDÍL 3

VÝPOČET OBJEMŮ RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC PRO RIZIKO ROZMĚLNĚNÍ U POHLEDÁVEK NABYTÝCH ZA ÚPLATU

Článek 153

Hodnoty rizikově vážených expozic pro riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu

1. Instituce vypočítají hodnoty rizikově vážených expozic pro riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu za podniky a retailových pohledávek podle vzorce stanoveného v čl. 148 odst. 1.
2. Instituce určuje vstupní parametry PD a LGD v souladu s oddílem 4.
3. Instituce stanovuje hodnotu expozice v souladu s oddílem 5.
4. Pro účely tohoto článku činí hodnota M 1 rok.
5. Příslušné orgány osvobodí instituci od požadavků týkajících se hodnot rizikově vážených expozic pro riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu za podniky a pro retailové pohledávky, pokud instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokázala, že riziko rozmělnění je pro ni nevýznamné.

Článek 154

Zacházení podle druhu expozice

1. Výpočet výše očekávané ztráty se zakládá na týchž vstupních údajích PD, LGD a hodnotě expozice pro každou expozici, jako jsou ty, které se používají pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic v souladu s článkem 146. V případě expozic v selhání, pro které instituce použily vlastní odhady LGD, odpovídá očekávaná ztráta („EL“) nejlepšímu vlastnímu odhadu EL („ELBE“) pro expozici v selhání v souladu s čl. 177 odst. 1 písm. h).

2. Výše očekávané ztráty pro sekuritizované expozice se vypočítá podle kapitoly 5.
3. Výše očekávané ztráty pro expozice, které náleží do kategorie expozic „jiná aktiva nemající povahu úvěrového závazku“ uvedené v čl. 142 odst. 2 písm. g), je nulová.
4. Výše očekávané ztráty pro expozice ve formě akcií nebo podílů v subjektu kolektivního investování uvedené v článku 147 se vypočítají v souladu s metodami stanovenými v tomto článku.
5. Výše očekávané ztráty pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám a pro retailové expozice se vypočítá podle následujících vzorců:

$$\text{Očekávaná ztráta (EL)} = PD \cdot LGD$$

$$\text{Očekávaná výše ztráty} = EL \cdot \text{hodnota expozice}$$

U expozic po splatnosti ($PD = 1$), pro které instituce používají vlastní odhady LGD, se EL rovná ELBE, tj. co nejlepšímu vlastnímu odhadu očekávané ztráty u expozice v selhání podle čl. 177 odst. 1 písm. h).

V případě expozic, pro něž platí zacházení uvedené v čl. 148 odst. 3, se EL rovná 0.

6. Hodnoty EL pro specializované úvěrové expozice, u nichž instituce používají metody pro přidělování rizikových vah stanovené v čl. 148 odst. 6, se přidělí podle tabulky č. 2.

Tabulka č. 2:					
Zbývající doba splatnosti	Kategorie 1	Kategorie 2	Kategorie 3	Kategorie 4	Kategorie 5
Méně než 2,5 roku	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
2,5 roku a více	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

7. Výše očekávané ztráty pro akciové expozice, u nichž se hodnoty rizikově vážených expozic počítají podle zjednodušené metody rizikové váhy, se vypočítá podle tohoto vzorce:

$$\text{Očekávaná výše ztráty} = EL \cdot \text{hodnota expozice}$$

Hodnoty EL jsou tyto:

Očekávaná ztráta (EL) = 0,8 % v případě akciových expozic neobchodovaných na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích

Očekávaná ztráta (EL) = 0,8 % v případě akciových expozic obchodovaných na regulovaných trzích

Očekávaná ztráta (EL) = 2,4 % v případě všech ostatních akciových expozic.

8. Výše očekávané ztráty pro akciové expozice, u nichž se hodnoty rizikově vážených expozic počítají podle metody PD/LGD, se vypočítá podle tohoto vzorce:

$$\text{Očekávaná ztráta (EL)} = PD \cdot LGD$$

$$\text{Očekávaná výše ztráty} = EL \cdot \text{hodnota expozice}$$

9. Výše očekávané ztráty pro akciové expozice, u nichž se hodnoty rizikově vážených expozic počítají podle metody interního modelu, je 0 %.

10. Výše očekávané ztráty pro riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu se vypočítá podle tohoto vzorce:

$$\text{Očekávaná ztráta (EL)} = PD \cdot LGD$$

$$\text{Očekávaná výše ztráty} = EL \cdot \text{hodnota expozice}$$

11. Pro expozice vyplývající z OTC derivátů může instituce, která počítá hodnoty rizikově vážených expozic v souladu s touto kapitolou, snížit výši očekávané ztráty u dané skupiny transakcí se započtením o částku úvěrové úpravy v ocenění této skupiny transakcí se započtením, která již byla uznána institucí jako vzniklá opravná položka. Výsledná výše očekávané ztráty nesmí být nižší než nula.

Článek 155

Zacházení s výší očekávané ztráty

Instituce odečítá výši očekávané ztráty vypočítané v souladu s čl. 154 odst. 2, 3 a 7 **od částky úpravy hodnoty a rezerv vztahujících se k těmto expozicím** a obecné a specifické úvěrové riziko vztahující se k těmto expozicím. S diskonty rozvahových expozic nabytých v selhání podle čl. 162 odst. 1 se zachází stejně jako **s úpravami hodnoty**. Specifické úvěrové riziko pro expozice v selhání se nepoužijí na pokrytí očekávané ztráty u jiných expozic. Do tohoto výpočtu se nezahrnuje výše očekávané ztráty pro sekuritizované expozice a úpravy o obecné a specifické úvěrové riziko související s těmito expozicemi.

ODDÍL 4

PD, LGD A SPLATNOST

PODODDÍL 1

EXPOZICE VŮČI PODNIKŮM, INSTITUCÍM, ÚSTŘEDNÍM VLÁDÁM A CENTRÁLNÍM BANKÁM

Článek 156

Pravděpodobnost selhání (PD)

1. PD expozice vůči podniku nebo instituci činí alespoň 0,03 %.
2. V případě pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu, u nichž instituce není schopna PD odhadnout nebo odhady PD instituce nesplňují požadavky stanovené v oddíle 6, se PD pro tyto expozice určí pomocí těchto metod:
 - a) pro přednostní pohledávky vůči podnikům nabyté za úplatu odpovídá PD vlastnímu odhadu EL vydělenému hodnotou LGD pro tyto pohledávky;
 - b) pro podřízené pohledávky vůči podnikům nabyté za úplatu odpovídá PD vlastnímu odhadu EL;
 - c) instituce, která obdržela povolení příslušného orgánu používat vlastní odhady LGD pro expozice vůči podnikům podle článku 138 a je schopna své odhady EL u pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu rozkládat na hodnoty PD a LGD způsobem, jenž příslušný orgán považuje za spolehlivý, může používat odhad PD vyplývající z tohoto rozkladu.
3. PD dlužníků v selhání je 100 %.
4. Instituce mohou v hodnotě PD zohlednit osobní zajištění úvěrového rizika v souladu s ustanoveními kapitoly 4. Pro účely rizika rozmělnění, kromě poskytovatelů zajištění uvedených v čl. 197 odst. 1 písm. g), je prodávající pohledávek nabytých za úplatu způsobilý, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) podnik má rating vypracovaný uznanou externí ratingovou agenturou, které podle vymezení EBA odpovídá stupni úvěrové kvality 3 nebo vyššímu podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům podle kapitoly 2;
 - b) v případě institucí, které vypočítávají hodnoty rizikově vážených expozic a výši očekávané ztráty podle přístupu IRB, podnik nemá rating vypracovaný uznanou externí ratingovou agenturou a podle interního hodnocení je jeho PD stejná jako u ratingů vypracovaných externími ratingovými agenturami, kterým podle vymezení EBA odpovídá stupeň úvěrové kvality 3 nebo vyšší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům podle kapitoly 2.

5. Instituce, které používají vlastní odhady LGD, mohou zohlednit osobní zajištění úvěrového rizika úpravou PD za podmínek čl. 157 odst. 3.
6. Pro účely rizika rozmělnění u pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu se PD rovná vlastnímu odhadu EL pro riziko rozmělnění. Instituce, která obdržela povolení příslušného orgánu používat vlastní odhady LGD pro expozice vůči podnikům podle článku 138 a je schopna své odhady EL pro riziko rozmělnění u pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu rozkládat na hodnoty PD a LGD způsobem, jenž příslušný orgán považuje za spolehlivý, může používat odhad PD vyplývající z tohoto rozkladu. Instituce mohou v hodnotě PD zohlednit osobní zajištění úvěrového rizika v souladu s ustanoveními kapitoly 4. Pro účely rizika rozmělnění, kromě poskytovatelů zajištění uvedených v čl. 197 odst. 1 písm. g), je prodávající pohledávek nabytých za úplatu způsobilý za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 4.
7. Odchylně od čl. 197 odst. 1 písm. g) jsou podniky, které splňují podmínky stanovené v odstavci 4, způsobilé.

Instituce, která obdržela povolení příslušného orgánu podle článku 138 používat vlastní odhady LGD pro riziko rozmělnění u pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu, může zohlednit osobní zajištění úvěrového rizika úpravou PD za podmínek čl. 157 odst. 3.

Článek 157 Zrátovost ze selhání (LGD)

1. Instituce použijí tyto hodnoty LGD v souladu s čl. 146 odst. 8:
 - a) pro přednostní expozice bez způsobilého kolaterálu: 45 %;
 - b) pro podřízené expozice bez způsobilého kolaterálu: 75 %;
 - c) instituce mohou v hodnotě LGD zohlednit majetkové a osobní zajištění úvěrového rizika v souladu s kapitolou 4;
 - d) krytým dluhopisům definovaným v článku 124 lze přidělit hodnotu LGD ve výši 11,25 %;
 - e) pro přednostní pohledávky vůči podnikům nabyté za úplatu, pokud vlastní odhady PD nesplňují požadavky stanovené v oddíle 6: 45 %;
 - f) pro podřízené pohledávky vůči podnikům nabyté za úplatu, pokud instituce není schopna odhadnout hodnoty PD nebo vlastní odhady PD nesplňují požadavky stanovené v oddíle 6: 100 %;
 - g) pro riziko rozmělnění u pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu: 75 %.
2. Pro účely rizika rozmělnění a rizika selhání, pokud instituce obdržela povolení příslušného orgánu používat vlastní odhady LGD pro expozice vůči podnikům podle článku 138 a je schopna své odhady EL u pohledávek vůči podnikům nabytých za

úplatu rozkládat na hodnoty PD a LGD způsobem, jenž příslušný orgán považuje za spolehlivý, může pro pohledávky vůči podnikům nabyté za úplatu používat odhad LGD.

3. Pokud instituce obdržela povolení příslušného orgánu používat vlastní odhady LGD pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám v souladu s článkem 138, může zohlednit osobní zajištění úpravou PD nebo LGD za předpokladu, že jsou splněny požadavky stanovené v oddíle 6 a v povolení příslušných orgánů. Instituce nesmí zaručeným expozicím přidělit upravené hodnoty PD nebo LGD tak, že by upravená riziková váha byla nižší než riziková váha srovnatelné přímé expozice vůči danému ručiteli.
4. Pro účely podniků uvedených v čl. 148 odst. 3 je LGD srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění buď LGD související s nezajištěnou transakcí vůči ručiteli, nebo s nezajištěnou transakcí dlužníka podle toho, zda z dostupné dokumentace a ze struktury záruky vyplývá, že navrácená částka by závisela na finanční situaci ručitele, případně dlužníka, pokud se ručitel i dlužník dopustí během zajištěné transakce platebního selhání.

Článek 158 *Splatnost*

1. Instituce, které neobdržely povolení používat vlastní LGD a konverzní faktor pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám, přidělí expozicím vzniklým v důsledku repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit splatnost (M) 0,5 roku a veškerým ostatním expozicím splatnost (M) 2,5 roku.

Obdobně v rámci povolení uvedeného v článku 138 rozhodnou příslušné orgány o tom, zda instituce použije splatnost (M) pro každou expozici, jak je stanoveno v odstavci 2.

2. Instituce, které obdržely povolení příslušného orgánu používat vlastní LGD nebo vlastní konverzní faktory pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám podle článku 138, vypočítají M pro každou z těchto expozic v souladu s písmeny a) až e) a s výhradou odstavců 3 až 5. M nesmí být v žádném případě delší než 5 let:
 - a) pro nástroje, které podléhají plánu peněžních toků, se M vypočítá podle tohoto vzorce:

$$M = \max \left\{ 1, \min \left\{ \frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5 \right\} \right\}$$

1.1.1.1.

1.1.1.2. kde CF_t označuje peněžní toky v čase t (jistina, úroky a poplatky) smluvně dohodnuté s dlužníkem;

- b) pro deriváty, které podléhají rámcové dohodě o započtení, odpovídá M váženému průměru zbytkové splatnosti expozice, přičemž nesmí být kratší než 1 rok, a pro vážení splatnosti se použije hypotetická hodnota každé expozice;
- c) pro expozice vzniklé v důsledku transakcí s derivátovými nástroji plně či téměř plně zajištěnými kolaterálem (uvedenými v příloze II) a maržových obchodů plně či téměř plně zajištěných kolaterálem, které podléhají rámcové dohodě o započtení, odpovídá M váženému průměru zbytkové splatnosti těchto transakcí, přičemž nesmí být kratší než 10 dní;
- d) v případě repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, které podléhají rámcové dohodě o započtení, odpovídá M váženému průměru zbytkové splatnosti transakcí, přičemž M nesmí být kratší než 5 dnů. Pro vážení splatnosti se použije hypotetická hodnota každé transakce;
- e) v případě institucí, které obdržely povolení příslušného orgánu podle článku 138 používat vlastní odhady PD pro pohledávky vůči podnikům nabyté za úplatu, odpovídá M pro vyčerpané částky váženému průměru splatnosti těchto pohledávek, přičemž nesmí být kratší než 90 dnů. Stejná hodnota M se použije i pro nevyčerpanou část poskytnutého příslibu odkoupit pohledávky za předpokladu, že tento příslib obsahuje účinné omezovací doložky, doložky o předčasném splacení nebo jiné prvky, které nabývající instituci chrání před výrazným zhoršením kvality budoucích pohledávek, které musí v průběhu platnosti příslibu nakoupit. Pokud takové účinné ochranné prvky neexistují, vypočítá se M pro nevyčerpané částky jako součet nejzazšího data splatnosti možné pohledávky v rámci kupní smlouvy a zbytkové splatnosti příslibu, přičemž nesmí být kratší než 90 dnů;
- f) v případě jiných nástrojů než uvedených v tomto odstavci nebo pokud instituce není schopna vypočítat M v souladu s pokyny v písmenu a), odpovídá M maximální zbytkové době (v letech), která je dlužníkovi povolena pro splnění jeho smluvních závazků, přičemž nesmí být kratší než 1 rok;
- g) v případě institucí, které používají k výpočtu hodnot expozic metodu interního modelu uvedenou v kapitole 6 oddíle 6, se M vypočítá pro expozice, na něž instituce tuto metodu uplatňuje a u nichž je splatnost smlouvy s nejzazším datem zahrnuté do skupiny transakcí se započtením delší než rok, podle tohoto vzorce:

$$M = \min \left\{ \frac{\sum_k \text{efektivní } EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k \text{efektivní } EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}} ; 5 \right\}$$

kde:

s_{t_k} = formální proměnná, jejíž hodnota v budoucím období t_k se rovná 0, je-li $t_k > 1$ rok, a 1, jestliže $t_k \leq 1$

EE_{t_k} = očekávaná expozice v budoucím období tk;

$EffectiveEE_{t_k}$ = efektivní očekávaná expozice v budoucím období tk;

df_{t_k} = bezrizikový diskontní faktor pro budoucí časové období tk;

$$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$$

- h) instituce, která k výpočtu jednostranné úvěrové úpravy v ocenění používá interní model, může s povolením příslušných orgánů používat efektivní dobu trvání úvěru odhadnutou na základě interního modelu stejně jako v případě M.

S výhradou odstavce 2 platí pro skupiny transakcí se započtením, u nichž je původní splatnost všech smluv kratší než rok, vzorec uvedený v písmenu a);

- i) v případě institucí, které používají k výpočtu hodnot expozic metodu interního modelu uvedenou v kapitole 6 oddíle 6 a mají povolení použít interní model pro specifické riziko spojené s obchodovanými dluhovými pozicemi v souladu s částí třetí hlavou IV kapitolou 5, odpovídá M ve vzorci stanoveném v čl. 148 odst. 1 hodnotě 1 za předpokladu, že instituce je schopna příslušným orgánům prokázat, že její interní model pro specifické riziko spojené s obchodovanými dluhovými pozicemi použitý v článku 373 obsahuje dopady migrace mezi úvěrovými hodnoceními;
- j) pro účely čl. 148 odst. 3 odpovídá M efektivní splatnosti úvěrového zajištění, ale činí minimálně jeden rok.
3. Pokud je dle dokumentace nutné každodenní dozajištění a přecenění a v dokumentaci jsou ustanovení, která umožňují rychlé zpeněžení nebo započtení kolaterálu v případě selhání nebo neprovedená dozajištění, nesmí být M kratší než jeden den v případě:
- a) derivátových nástrojů plně či téměř plně zajištěných kolaterálem, které jsou uvedeny v příloze II;
- b) maržových obchodů plně či téměř plně zajištěných kolaterálem;
- c) repo obchodů a transakcí půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit.

Kromě toho pro kvalifikované krátkodobé expozice, které nejsou součástí probíhajícího financování dlužníka ze strany instituce, činí M nejméně jeden den. Kvalifikované krátkodobé expozice zahrnují:

- a) expozice vůči institucím vyplývající z vypořádání měnových závazků;
- b) samolikvidující se krátkodobé obchodní finanční transakce *spojené s výměnou zboží nebo služeb* se zbytkovou splatností do jednoho roku *a definované jako:*
- i) *akreditivy vydané nebo potvrzené a související závazky a financování;*

- ii) *financování před dodáním zboží a akceptace nebo financování po jeho dodání;*
 - iii) *obchodní úvěry;*
 - iv) *záruky za řádné provedení smlouvy, záruky za předloženou nabídku a jiné záruky, včetně stand-by (záložních) akreditivů, které nemají charakter náhrady úvěrů;*
- c) expozice vyplývající z vypořádání nákupu a prodeje cenných papírů během obvyklé dodací lhůty nebo dvou obchodních dnů;
 - d) expozice vyplývající z hotovostních vypořádání převodem a z vypořádání elektronických platebních transakcí a předplacených nákladů, včetně přečerpání vyplývajících z neúspěšných transakcí, které nepřekračují nízký, pevně dohodnutý počet obchodních dnů.
4. V případě expozic vůči podnikům v rámci Unie s konsolidovaným obratem a bilanční sumou nižší než 500 milionů EUR se může instituce rozhodnout soustavně stanovovat M tak, jak je uvedeno v odstavci 1, namísto použití odstavce 2. V případě podniků, které především vlastní a pronajímají nesppekulativní nemovitosti určené k bydlení, mohou instituce místo limitu pro bilanční sumu ve výši 500 milionů EUR použít limit 1 000 milionů EUR.
5. V případě nesouladu splatností se postupuje tak, jak je uvedeno v kapitole 4.

PODODDÍL 2

RETAILOVÉ EXPOZICE

Článek 159

Pravděpodobnost selhání

- 1. PD expozice činí alespoň 0,03 %.
- 2. PD dlužníků nebo, v případě použití metody založené na závazcích dlužníků, PD expozic v selhání je 100 %.
- 3. Pro účely rizika rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu se PD rovná odhadu EL pro riziko rozmělnění. Pokud je instituce schopna své odhady EL pro riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu rozkládat na hodnoty PD a LGD způsobem, jenž příslušné orgány považují za spolehlivý, lze použít odhad PD.
- 4. S výhradou čl. 160 odst. 2 lze úpravou hodnot PD zohlednit osobní zajištění úvěrového rizika. Pro účely rizika rozmělnění, kromě poskytovatelů zajištění uvedených v čl. 197 odst. 1 písm. g), je prodávající pohledávek nabytých za úplatu způsobilý za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 156 odst. 4.

Článek 160
Ztrátovost ze selhání (LGD)

1. Instituce stanovují vlastní odhady LGD s přihlédnutím k požadavkům uvedeným v oddíle 6 a povolení příslušných orgánů vydaného podle článku 138. Pro účely rizika rozmělnění se u pohledávek nabytých za úplatu použije hodnota LGD ve výši 75 %. Pokud je instituce schopna své odhady EL pro riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu spolehlivě rozkládat na hodnoty PD a LGD, může instituce použít vlastní odhad LGD.
2. Osobní zajištění úvěrového rizika lze uznat za způsobilé úpravou odhadů hodnot PD nebo LGD s přihlédnutím k požadavkům uvedeným v čl. 179 odst. 1, 2 a 3 a povolení příslušných orgánů, a to pro jednotlivou expozici nebo seskupení expozic. Instituce nesmí zaručeným expozicím přidělit upravené hodnoty PD nebo LGD tak, že by upravená riziková váha byla nižší než riziková váha srovnatelné přímé expozice vůči danému ručiteli.
3. Pro účely čl. 149 odst. 2 je LGD srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění buď LGD související s nezajištěnou transakcí vůči ručiteli, nebo s nezajištěnou transakcí dlužníka podle toho, zda z dostupné dokumentace a ze struktury záruky vyplývá, že navrácená částka by závisela na finanční situaci ručitele, případně dlužníka, pokud se ručitel i dlužník dopustí během zajištěné transakce platebního selhání.

Na základě údajů získaných podle článku 96 a všech ostatních odpovídajících ukazatelů příslušné orgány pravidelně a nejméně jednou ročně posuzují, zda průměrná vážená hodnota LGD, kde vahou jsou expozice zajištěné nemovitostmi určenými k bydlení a expozice zajištěné obchodními nemovitostmi, které se nacházejí se na jejich území, jsou přiměřené, a to na základě minulých selhání expozic zajištěných nemovitostmi a s přihlédnutím k budoucímu vývoji trhů s nemovitostmi, a mohou stanovit minimální průměrnou váženou hodnotu LGD, přičemž mohou vzít v úvahu finanční stabilitu. EBA koordinuje posouzení provedená příslušnými orgány. Proces hodnocení prováděného orgány bude veřejně dostupný. Úplné výsledky a agregované údaje použité v hodnocení budou zveřejněny společně s minimální průměrnou váženou hodnotu LGD.

PODODDÍL 3
AKCIOVÉ EXPOZICE, NA KTERÉ SE VZTAHUJE METODA PD/LGD

Článek 161
Akciové expozice, na které se vztahuje metoda PD/LGD

1. Hodnoty PD se určí pomocí metod používaných pro expozice vůči podnikům.

Použijí se tyto minimální hodnoty PD:

- a) 0,09 % v případě akciových expozic obchodovaných na regulovaných trzích, pokud je tato investice součástí dlouhodobého vztahu se zákazníkem;

- b) 0,09 % v případě akciových expozic neobchodovaných na regulovaných trzích, u nichž je návratnost investice založena na pravidelně se opakujících hotovostních tocích, které nejsou odvozeny z kapitálových výnosů;
 - c) 0,40 % v případě akciových expozic obchodovaných na regulovaných trzích, včetně ostatních krátkých pozic uvedených v čl. 150 odst. 2;
 - d) 1,25 % v případě všech ostatních akciových expozic, včetně ostatních krátkých pozic uvedených v čl. 150 odst. 2.
2. Akciovým expozicím neobchodovaným na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích lze přidělit LGD ve výši 65 %. Všem ostatním takovým expozicím se přidělí LGD ve výši 90 %.
3. Všem expozicím se přidělí M v délce 5 let.

ODDÍL 5

HODNOTA EXPOZICE

Článek 162

Expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám a retailové expozice

1. Pokud není uvedeno jinak, hodnotou expozice u rozvahových expozic je účetní hodnota měřená bez ohledu na veškeré provedené úpravy o úvěrové riziko.
- Toto pravidlo platí i v případě aktiv nakoupených za cenu, která se liší od dlužné částky.
- V případě nakoupených aktiv je rozdíl mezi dlužnou částkou a účetní hodnotou po uplatnění úpravy o specifické úvěrové riziko, která byla institucí zaznamenána v rozvaze při nákupu aktiva, označen jako diskont, pokud je dlužná částka vyšší, nebo jako prémie, pokud je dlužná částka nižší.
2. Pokud instituce používají v případě repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit rámcové dohody o započtení, vypočítá se hodnota expozice podle kapitoly 4.
3. V případě rozvahového započtení úvěrů a vkladů použijí instituce pro výpočet hodnoty expozice metody stanovené v kapitole 4.
4. Hodnota expozice u pronájmů odpovídá diskontovaným minimálním platbám pronájmu. Minimální platby pronájmu zahrnují platby v době pronájmu, k nimž je nebo může být nájemce zavázán, a jakékoli výhodné předkupní právo (tj. právo, které se velmi pravděpodobně realizuje). Pokud lze vyžadovat platbu v souvislosti se zbytkovou hodnotou pronajaté nemovitosti po jiné smluvní straně, než je nájemce, a aby platební povinnost splňovala řadu podmínek stanovených v článku 197 týkajících se způsobilosti poskytovatelů zajištění a požadavků na uznání jiných typů záruk uvedených v článku 208, platební povinnost může být zohledněna jako osobní zajištění úvěrového rizika podle kapitoly 4.

5. U veškerých položek uvedených v příloze II se hodnota expozice určí metodami stanovenými v kapitole 6 a nezohlední se žádné provedené úpravy o úvěrové riziko.
6. Hodnota expozice pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic u pohledávek nabytých za úplatu odpovídá hodnotě podle odstavce 1 minus kapitálové požadavky pro riziko rozmělnění před snižováním úvěrového rizika.
7. Pokud expozici tvoří cenné papíry nebo komodity prodané, složené či zapůjčené v rámci repo obchodu nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit, transakce s delší dobou vypořádání a maržového obchodu, odpovídá hodnota expozice hodnotě daných cenných papírů nebo komodit určené podle článku 94. Pokud se použije komplexní metoda finančního kolaterálu uvedená v článku 218, navýší se hodnota expozice vynásobením koeficientem volatility příslušným pro takové cenné papíry nebo komodity, jak je stanoveno v daném článku. Hodnota expozice repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů se může určit buď podle kapitoly 6, nebo čl. 215 odst. 2.
8. Hodnota expozice u následujících položek se vypočítá tak, že se přislíbená, ale nevyčerpaná částka vynásobí konverzním faktorem. Instituce použijí tyto konverzní faktory v souladu s čl. 146 odst. 8:
 - a) na úvěrové nástroje, které může instituce kdykoli a bez předchozího oznámení bezpodmínečně zrušit, nebo které umožňují automatické zrušení v důsledku zhoršení úvěruschopnosti dlužníka, se použije konverzní faktor 0 %. Aby mohly instituce uplatnit konverzní faktor 0 %, musí aktivně sledovat finanční situaci dlužníka a jejich systémy interní kontroly jim musí umožnit okamžitě zjistit zhoršení úvěrové kvality dlužníka. Nevyčerpané úvěrové nástroje lze považovat za bezpodmínečně zrušitelné, pokud podmínky, které se k nim vztahují, umožňují instituci zrušit je v plném rozsahu, jak to povolují právní předpisy na ochranu spotřebitele a související právní předpisy;
 - b) na krátkodobé akreditivy vzniklé v důsledku pohybu zboží se použije konverzní faktor 20 % jak u emitující instituce, tak u potvrzující instituce;
 - c) na nevyčerpané přísliby nákupu revolvingových pohledávek nabývaných za úplatu, jež mohou být bezpodmínečně zrušeny nebo které umožňují kdykoli a bez předchozího oznámení automatické zrušení ze strany instituce, se použije konverzní faktor 0 %. Aby mohly instituce uplatnit konverzní faktor 0 %, musí aktivně sledovat finanční situaci dlužníka a jejich systémy interní kontroly jim musí umožnit okamžitě zjistit zhoršení úvěrové kvality dlužníka;
 - d) na ostatní úvěrové nástroje, poskytnuté přísliby nakoupit dluhové cenné papíry (NIF) a poskytnuté přísliby revolvingových úvěrů (RUF) se použije konverzní faktor 75 %;
 - e) instituce, které splňují požadavky pro používání vlastních odhadů konverzních faktorů uvedené v oddíle 6, mohou používat vlastní odhady konverzních faktorů pro různé typy produktů, jak je stanoveno v písmenech a) až d), pokud obdržely povolení příslušných orgánů.

9. Pokud se některý příslib vztahuje k prodloužení jiného příslibu, použije se nižší ze dvou konverzních faktorů spojených s jednotlivými přísliby.
10. V případě jiných podrozvahových položek, než které jsou uvedeny v odstavcích 1 až 8, se hodnota expozice vypočítá jako tato procentuální část její hodnoty:
 - a) 100 % u položek s vysokým rizikem;
 - b) 50 % u položek se středním rizikem;
 - c) 20 % u položek se středně nízkým rizikem a
 - d) 0 % u položek s nízkým rizikem.

Pro účely tohoto odstavce se podrozvahové položky zařazují do kategorií rizika podle přílohy II.

Článek 163 Akciové expozice

1. Hodnota expozice u akciových expozic odpovídá účetní hodnotě poté, co byla uplatněna úprava o specifické úvěrové riziko.
2. Hodnotou expozice podrozvahových akciových expozic je jejich nominální hodnota poté, co byly od nominální hodnoty odečteny úpravy o specifické úvěrové riziko pro tuto expozici.

Článek 164 Jiná aktiva nemající povahu úvěrového závazku

Hodnota expozic u jiných aktiv nemajících povahu úvěrového závazku odpovídá účetní hodnotě poté, co byla uplatněna úprava o specifické úvěrové riziko.

ODDÍL 6 POŽADAVKY TÝKAJÍCÍ SE PŘÍSTUPU IRB

PODODDÍL 1 RATINGOVÉ SYSTÉMY

Článek 165 Obecné zásady

1. Používá-li instituce několik ratingových systémů, rozhodnutí o volbě ratingového systému pro daného dlužníka či transakci musí být doloženo a použito způsobem, který přiměřeně odráží úroveň rizika.

2. Kritéria a postupy pro volbu ratingového systému se pravidelně vyhodnocují, přičemž se posuzuje, zda zůstávají vhodné pro aktuální portfolio a vnější podmínky.
3. Pokud instituce používá přímé odhady rizikových parametrů, lze na ně pohlížet jako na výstupy stupňů na spojitě ratingové stupnici.

Článek 166
Struktura ratingových systémů

1. Struktura ratingových systémů pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám splňuje tyto požadavky:
 - a) ratingový systém zohledňuje rizikové charakteristiky dlužníka a transakce;
 - b) ratingový systém má ratingovou stupnici dlužníků, která odráží výlučně kvantifikaci rizika selhání dlužníků. Ratingová stupnice dlužníků musí mít minimálně 7 stupňů pro dlužníky, kteří nejsou v selhání, a jeden pro dlužníky, kteří jsou v selhání;
 - c) instituce dokladuje vztah mezi ratingovými stupni dlužníků jak ve smyslu úrovně rizika selhání, které jednotlivé stupně předpokládají, tak kritérií užívaných k rozlišení jednotlivých úrovní tohoto rizika;
 - d) instituce s portfolii soustředěnými do určitého tržního segmentu a v určitém rozpětí rizika selhání musí mít v tomto rozpětí dostatek ratingových stupňů, aby se zamezilo nadměrné koncentraci dlužníků v jednom stupni. Výrazné koncentrace v rámci jednoho stupně musí být podpořeny přesvědčivými empirickými důkazy, že stupeň pokrývá přiměřeně úzké pásmo PD a riziko selhání představované všemi dlužníky v daném stupni spadá do tohoto pásma;
 - e) aby bylo povoleno používat vlastní odhady LGD pro výpočet kapitálového požadavku, musí ratingový systém obsahovat jasně odlišenou ratingovou stupnici transakcí, která odráží výlučně charakteristiky transakcí související s LGD. Vymezení jednotlivých stupňů transakce zahrnuje jak popis zařazování expozic do stupňů, tak kritérií používaných k rozlišení úrovně rizika mezi jednotlivými stupni;
 - f) významné koncentrace v rámci jednoho stupně transakce musí být podpořeny přesvědčivými empirickými důkazy, že stupeň transakce pokrývá přiměřeně úzké pásmo LGD a riziko představované všemi expozicemi v daném stupni spadá do tohoto pásma.
2. Instituce používající k určení rizikových vah pro specializované úvěrové expozice metody stanovené v čl. 148 odst. 5 jsou osvobozeny od požadavku mít ratingovou stupnici dlužníků, která odráží výlučně kvantifikaci rizika selhání dlužníků u těchto expozic. Tyto instituce musí mít pro výše zmíněné expozice alespoň 4 stupně pro dlužníky, kteří nejsou v selhání, a alespoň jeden pro dlužníky, kteří jsou v selhání.
3. Struktura ratingových systémů pro retailové expozice splňuje tyto požadavky:

- a) ratingové systémy odráží riziko dlužníka i riziko transakce a zachycují všechny odpovídající charakteristiky dlužníka a transakce;
 - b) úroveň diferenciací rizik zajišťuje, že počet expozic v daném stupni nebo seskupení je dostatečný, aby umožnil věrohodnou kvantifikaci a validaci charakteristik ztráty na úrovni stupně nebo seskupení. Rozdělení expozic a dlužníků napříč stupni nebo seskupeními zamezuje nadměrným koncentracím;
 - c) proces zařazování expozic do stupňů nebo seskupení zajišťuje věrohodnou diferenciaci rizika, sdružení dostatečně homogenních expozic a umožňuje přesný a soustavný odhad charakteristik ztráty v rámci stupně či seskupení. U pohledávek nabytých za úplatu odráží seskupení postupy upisování prodávajícího a různorodost jeho klientů.
4. Při zařazování expozic do stupňů nebo seskupení vezmou instituce v úvahu tyto rizikové faktory:
- a) rizikové charakteristiky dlužníka;
 - b) rizikové charakteristiky transakce, včetně typu produktu či kolaterálu, případně obojího. Instituce explicitně řeší případy, kdy je pro několik expozic použit stejný kolaterál;
 - c) nesplácení, kromě případů, kdy instituce svému příslušnému orgánu uspokojivě prokáže, že nesplácení není významným faktorem ovlivňujícím riziko expozice.

Článek 167

Zařazení do jednotlivých stupňů nebo seskupení

1. Pro zařazování expozic do stupňů a seskupení v rámci ratingového systému musí mít instituce specifické definice, postupy a kritéria, které splňují tyto požadavky:
- a) definice a kritéria pro stupně a seskupení jsou dostatečně podrobné, aby umožnily osobám odpovědným za přiřazování ratingu soustavně zařazovat dlužníky či transakce představující obdobné riziko do stejného ratingového stupně nebo seskupení. Tato soustavnost se musí týkat všech linií podnikání a všech útvarů a zeměpisných oblastí;
 - b) podklady týkající se ratingového postupu umožňují třetím stranám pochopit způsob zařazování expozic do stupňů a seskupení, reprodukovat proces zařazování do stupňů či seskupení a hodnotit patřičnost zařazení do stupně či seskupení;
 - c) kritéria jsou také v souladu s interními zásadami úvěrování dané instituce a s jejími postupy při nakládání s problémovými dlužníky a transakcemi.
2. ***Instituce zohledňuje při zařazování dlužníků a transakcí do ratingových stupňů nebo seskupení veškeré relevantní informace Tyto informace musí být aktuální a musí instituci umožnit předpovídat budoucí vývoj expozice Čím méně informací instituce***

má, tím je proces zařazování dlužníků a transakcí do stupňů nebo seskupení konzervativnější. Používá-li instituce externí úvěrové hodnocení jako primární faktor určující přiřazení interního úvěrového hodnocení, ujistí se, že bere v úvahu i ostatní relevantní informace.

*Článek 168
Zařazování expozic*

1. U expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám se zařazování expozic provádí v souladu s těmito kritérii:
 - a) v rámci procesu schvalování úvěrů je každý dlužník zařazen do ratingového stupně dlužníka;
 - b) instituce, které obdržely povolení příslušného orgánu používat vlastní odhady LGD a konverzních faktorů v souladu s článkem 138, v rámci procesu schvalování úvěrů rovněž zařadí každou expozici do ratingového stupně transakce;
 - c) instituce, které používají metody stanovené v čl. 148 odst. 5 pro určení rizikových vah pro specializované úvěrové expozice, zařadí jednotlivé expozice do stupňů v souladu s čl. 166 odst. 2;
 - d) každý samostatný právní subjekt, vůči němuž má instituce expozici, musí být hodnocen samostatně. Instituce mají patřičné postupy pro nakládání s jednotlivými klienty-dlužníky a skupinami spjatých klientů;
 - e) různé expozice vůči stejnému dlužníkovi se zařadí do stejného ratingového stupně dlužníka bez ohledu na jakékoli rozdíly v povaze jednotlivých transakcí. Avšak pokud je povoleno zařazovat jednotlivé expozice vůči témuž dlužníkovi do různých ratingových stupňů, použije se toto:
 - i) riziko země v závislosti na tom, zda jsou expozice denominovány v národní nebo zahraniční měně;
 - ii) ratingový stupeň dlužníka lze upravit vzhledem k zárukám přidruženým k expozici;
 - iii) právní předpisy o ochraně spotřebitele, zachování bankovního tajemství nebo jiné právní předpisy zakazují poskytovat údaje o klientovi.
2. U retailových expozic musí být v rámci procesu schvalování úvěrů každá expozice zařazena do ratingového stupně nebo seskupení.
3. Pro účely zařazování do stupňů a seskupení instituce zaznamenávají, v jakých situacích může osobní posouzení převážet nad vstupními parametry nebo výsledky procesu zařazování a kteří zaměstnanci jsou odpovědní za schvalování takovýchto odchýlení. Instituce zaznamenává tato odchýlení a odpovědné zaměstnance. Instituce analyzují vývoj expozic, u nichž při zařazování do stupňů došlo k odchýlení. Tato analýza

obsahuje posouzení vývoje expozic, u kterých byl rating pozměněn určitou osobou a uvádí všechny odpovědné zaměstnance.

Článek 169 *Spolehlivost procesu zařazování*

1. U expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám proces zařazování splňuje tyto požadavky spolehlivosti:
 - a) zařazení do ratingových stupňů a jeho pravidelný přezkum provádí nebo schvaluje nezávislá strana, která nemá přímý prospěch z rozhodování o poskytování úvěrů;
 - b) instituce aktualizují zařazení do ratingových stupňů minimálně jednou ročně. Vysoce rizikovní dlužníci a problémové expozice jsou podrobováni častějšímu přezkumu. Pokud instituce získají důležité informace o dlužníkovi či expozici, provedou nové zařazení;
 - c) instituce mají účinný postup získávání a aktualizace příslušných informací o charakteristikách dlužníka, které ovlivňují PD, a o charakteristikách transakce, které ovlivňují LGD a konverzní faktory.
2. U retailových expozic provádí instituce alespoň jednou ročně aktualizaci zařazení dlužníka a transakce nebo přezkum charakteristik ztráty a stavu nesplácení každého identifikovaného rizikového seskupení. Instituce provádí rovněž alespoň jednou ročně na reprezentativním vzorku přezkum stavu jednotlivých expozic v rámci každého seskupení, aby se ujistila, že expozice jsou i nadále zařazovány do správného seskupení.
3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, v souladu s nimiž instituce zajistí spolehlivost procesu zařazování a pravidelné a nezávislé hodnocení rizik.

EBA předloží návrhy regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci Komisi do 31. prosince 2014.

Komisi se uděluje pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 170 *Použití modelů*

Pokud instituce používá k zařazování expozic do ratingových stupňů či seskupení dlužníků nebo transakcí statistické modely a jiné technické metody, musí být splněny tyto požadavky:

- a) model má dobrou schopnost předpovědi a v důsledku jeho použití nejsou zkresleny kapitálové požadavky. Vstupní veličiny tvoří adekvátní a účinný základ pro výsledné předpovědi. Model nesmí vykazovat výrazná zkreslení;
- b) instituce má k dispozici postup prověřování údajů vstupujících do daného modelu, který zahrnuje posouzení přesnosti, úplnosti a vhodnosti údajů;

- c) údaje použité pro vytvoření daného modelu jsou reprezentativní pro soubor aktuálních dlužníků či expozic instituce;
- d) instituce má pravidelný cyklus validace modelu, který se skládá ze sledování výkonu a stability modelu, přezkumu specifikace modelu a testování výstupů modelu proti skutečnosti;
- e) instituce doplňuje statistický model osobním posouzením a dohledem, aby bylo možno přezkoumávat zařazení do ratingových stupňů provedená na základě modelu a zajistit správné užívání modelů. Proces přezkoumávání se zaměřuje na nalezení a omezení chyb spojených se slabinami modelu. Osobní posouzení bere v úvahu všechny relevantní informace, které model nezohledňuje. Instituce zaznamenává, jakým způsobem je osobní posouzení kombinováno s výsledky modelu.

Článek 171

Záznamy týkající se ratingových systémů

1. Instituce zaznamenává koncepci a provozní detaily svých ratingových systémů. Tyto podklady poskytují důkazy o dodržování požadavků uvedených v tomto oddíle a zahrnují oblast diferenciací portfolií, ratingová kritéria, povinnosti osob hodnotících dlužníky a expozice, četnost přezkumů zařazování a dohled nad ratingovým procesem ze strany vedení.
2. Instituce zaznamenává důvody výběru svých ratingových kritérií a analýzu podporující tento výběr. Instituce zaznamenává veškeré významné změny ve svém ratingovém procesu a tyto podklady umožňují zjistit změny, které byly v ratingovém procesu provedeny po posledním přezkumu ze strany příslušných orgánů. Organizace přiřazování ratingu, včetně procesu přiřazení ratingu a struktury interní kontroly, musí být rovněž zaznamenány.
3. Instituce zaznamenává specifické definice selhání a ztráty, které interně používá, a zajistí jejich soulad s definicemi uvedenými v tomto nařízení.
4. Pokud instituce v ratingovém procesu využívá statistické modely, zaznamená jejich metodiky. Tyto materiály obsahují toto:
 - a) poskytují podrobný popis teorie, předpokladů a matematického a empirického základu pro přiřazování odhadů ke stupňům, jednotlivým dlužníkům, expozicím nebo seskupením a také zdroje) údajů užívaných k odhadování modelu;
 - b) zakládají přesný statistický postup pro validaci modelu, včetně testování výkonnosti modelu na vzorku údajů z jiného časového období a na jiném vzorku údajů, než je vzorek použitý ke specifikaci modelu;
 - c) poukazují na všechny okolnosti, za kterých model nefunguje účinně.
5. Instituce uspokojivě prokáže příslušnému orgánu, že požadavky tohoto článku jsou splněny, pokud získala ratingový systém nebo model používaný v rámci ratingového systému od třetí strany a daný prodejce odmítá nebo omezuje přístup instituce k informacím týkajícím se metodiky ratingového systému nebo modelu nebo

podkladových údajů použitých k vývoji této metodiky nebo modelu na základě skutečnosti, že k takovým informacím má vlastnická práva.

Článek 172
Správa údajů

1. Instituce shromažďuje a ukládá údaje týkající se jejích interních hodnocení v souladu s požadavky uvedenými v části osmé.
2. U expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám instituce shromažďují a ukládají toto:
 - a) úplnou historii všech úvěrových hodnocení přidělených dlužníkům a uznaným ručitelům;
 - b) data, kdy byla úvěrová hodnocení přidělena;
 - c) základní údaje a metodiku použitou k odvození úvěrového hodnocení;
 - d) údaje o osobě odpovědné za přidělení úvěrového hodnocení;
 - e) identitu dlužníků a expozic, u nichž došlo k selhání;
 - f) datum a okolnosti těchto selhání;
 - g) údaje týkající se PD a skutečných poměrů selhání spojených s ratingovými stupni a migrací mezi úvěrovými hodnoceními.
3. Instituce, které nepoužívají vlastní odhady LGD a konverzních faktorů, shromažďují a ukládají údaje o srovnání skutečných hodnot LGD s hodnotami uvedenými v čl. 157 odst. 1 a skutečných konverzních faktorů s hodnotami uvedenými v čl. 162 odst. 8.
4. Instituce, které používají vlastní odhady LGD a konverzních faktorů, shromažďují a ukládají:
 - a) úplnou historii všech údajů týkajících se ratingů transakcí a odhadů LGD a konverzních faktorů spojených s jednotlivými ratingovými stupnicemi;
 - b) data, kdy byla přidělena úvěrová hodnocení a provedeny odhady;
 - c) základní údaje a metodiku použitou k odvození úvěrových hodnocení transakcí a odhadů LGD a konverzních faktorů;
 - d) údaje o osobě, která přiřadila transakci úvěrové hodnocení, a osobě, která provedla odhady LGD a konverzních faktorů;
 - e) odhadnuté a skutečné hodnoty LGD a konverzních faktorů spojených s jednotlivými expozicemi, u nichž došlo k selhání;

- f) hodnoty LGD u dané expozice před a po vyhodnocení vlivu záruky či úvěrového derivátu v případě institucí, u nichž se v hodnotě LGD projevují účinky snižování úvěrového rizika prostřednictvím záruk nebo úvěrových derivátů;
 - g) údaje týkající se složek ztráty pro každou expozici, u níž došlo k selhání.
5. U retailových expozic instituce shromažďují a ukládají:
- a) údaje použité při procesu zařazování expozic do ratingových stupňů či seskupení;
 - b) odhady PD, LGD a konverzních faktorů spojených se stupni nebo seskupeními expozic;
 - c) identitu dlužníků a expozic, u nichž došlo k selhání;
 - d) v případě expozic, u nichž došlo k selhání, stupně nebo seskupení, do nichž byla daná expozice zařazena v roce předcházejícím selhání, a skutečné hodnoty LGD a konverzního faktoru;
 - e) údaje o ztrátovosti v případě kvalifikovaných revolvingových retailových expozic.

Článek 173

Zátěžové testy používané při hodnocení kapitálové přiměřenosti

1. Instituce má zavedeny spolehlivé postupy zátěžového testování, které používá při hodnocení své kapitálové přiměřenosti. Zátěžové testování zahrnuje vymezení možných událostí nebo budoucích změn ekonomických podmínek, které by mohly nepříznivě ovlivnit úvěrové expozice dané instituce, a dále posouzení schopnosti dané instituce těmto změnám čelit.
2. Instituce pravidelně provádí zátěžové testování úvěrového rizika, aby mohla vyhodnotit vliv určitých specifických podmínek na celkové kapitálové požadavky k úvěrovému riziku. Test si vybere instituce, avšak podléhá přezkumu orgánů dohledu. Používaný test má být vypovídající a zohledňovat dopady vážných, ale možných scénářů pro případ recese. Instituce v rámci zátěžového testování hodnotí rovněž migraci mezi úvěrovými hodnoceními. Portfolia podrobená zátěžovému testování zahrnují převážnou většinu celkových expozic instituce.
3. Instituce, které používají postup stanovený v čl. 148 odst. 3, vezmou v úvahu – jako součást svého zátěžového testování – dopad případného zhoršení úvěrové kvality poskytovatelů zajištění, zejména v případě, kdy poskytovatelé zajištění nesplní kritéria způsobilosti.
4. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro podrobnější upřesnění významu vážných, ale možných scénářů pro případ recese uvedených v odstavci 2.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do **31. prosince 2014**.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

PODODDÍL 2

KVANTIFIKACE RIZIKA

Článek 174 *Selhání dlužníka*

1. Při kvantifikaci rizikových parametrů spojených s ratingovými stupni a seskupeními použijí instituce následující přístup k určení toho, zda je dlužník v selhání. Pro účely této kapitoly dochází u konkrétního dlužníka k selhání, pokud nastane jedna z těchto situací:
 - a) instituce má za to, že dlužník pravděpodobně v plném rozsahu nesplatí své úvěrové závazky vůči instituci, jejímu mateřskému podniku či některému z jejích dceřiných podniků, aniž by instituce přistoupila ke krokům, jako je realizace zajištění;
 - b) některý významný úvěrový závazek dlužníka vůči instituci, jejímu mateřskému podniku či některému z jejích dceřiných podniků je více než 90 dní po splatnosti.

V případě expozice vůči nemovitostem určeným k bydlení nebo nebytovým nemovitostem MSP (úvěr nebo leasing) a expozic vůči subjektům veřejného sektoru může instituce stanovit 90 až 180 dní po splatnosti.

Při přečerpání se dny po splatnosti začínají počítat od okamžiku, kdy dlužník překročí doporučený limit, je mu doporučen limit nižší než aktuální čerpání nebo čerpal úvěr neoprávněně a jedná se o významnou částku.

V případě retailových expozic se pro účely odstavce 2 zohledňují i selhání na úrovni transakcí.

Doporučený limit zahrnuje jakýkoli úvěrový limit stanovený institucí, o kterém instituce dlužníka informovala.

Dny po splatnosti pro úvěrové karty se začínají počítat dnem splatnosti minimální splátky.

Ve všech případech musí být expozice po splatnosti nad úrovní limitu stanoveného příslušnými orgány. Tento limit odráží úroveň rizika, kterou příslušný orgán považuje za přiměřenou.

Instituce zaznamenala zásady, pokud jde o počítání dnů po splatnosti, zejména pokud jde o opětovné porovnání data uskutečnění transakcí a data jejich splatnosti a udělení prodloužení, změn nebo odkladů, obnovení a započtení stávajících účtů. Tyto zásady se uplatňují soustavně a jsou v souladu s interním řízením rizika a rozhodovacími procesy instituce.

2. Pro účely odst. 1 písm. a) situace, které naznačují pravděpodobnost nesplácení, zahrnují:
 - a) instituce přestane úvěrový závazek úročit;
 - b) instituce uznává specifickou úpravu úvěru, která vyplývá z významného zhoršení úvěrové kvality zaznamenaného až po převzetí expozice institucí;
 - c) instituce prodává úvěrový závazek s podstatnou ekonomickou ztrátou spojenou s úvěrem;
 - d) instituce souhlasí s nucenou restrukturalizací úvěrového závazku, která pravděpodobně povede ke snížení finančního závazku způsobenému podstatným prominutím nebo odkladem splátek jistiny, úroků nebo (případně) poplatků. V případě akciových expozic hodnocených metodou PD/LGD to zahrnuje nucenou restrukturalizaci samotných těchto akcií;
 - e) instituce podala návrh na vyhlášení úpadku dlužníka nebo podobný požadavek týkající se úvěrového závazku dlužníka vůči instituci, jejímu mateřskému podniku či některému z jejích dceřiných podniků;
 - f) dlužník požádal o vyhlášení úpadku nebo bylo vydáno rozhodnutí o jeho úpadku nebo podobné ochraně, aby se tím vyhnul splacení úvěrového závazku vůči instituci, jejímu mateřskému podniku či některému z jejích dceřiných podniků, anebo ho odložil.
3. Instituce používající externí údaje, které nejsou v souladu s definicí selhání uvedenou v odstavci 1, učiní příslušné úpravy, aby bylo dosaženo obecné shody s danou definicí selhání.
4. Má-li instituce za to, že na expozici, u které dříve došlo k selhání, již nepůsobí okolnosti vedoucí k selhání, může stanovit rating dlužníka nebo transakce způsobem, který by uplatňovala u expozice, která není ve stavu selhání. Pokud by bylo následně třeba uplatnit definici selhání, bude se mít za to, že došlo k dalšímu selhání.
5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž příslušný orgán stanovuje limit uvedený v odstavci 1, podle kterého se expozice považuje za expozici po splatnosti.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Komisi se uděluje pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.
6. EBA vydává pokyny o použití tohoto článku. Tyto pokyny se přijímají v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 175
Obecné požadavky týkající se odhadu

1. Při kvantifikaci rizikových parametrů spojených s ratingovými stupni nebo seskupeními instituce uplatňují tyto požadavky:
 - a) vlastní odhady rizikových parametrů PD, LGD, konverzních faktorů a EL provedené institucí zahrnují veškeré relevantní údaje, informace a metody. Odhady se odvozují s využitím zkušeností z minulosti a empirických důkazů, nikoliv pouze na základě osobního posouzení. Odhady jsou realistické a věrohodné a vycházejí z faktorů, které významně ovlivňují příslušné rizikové parametry. Čím méně má instituce k dispozici údajů, tím konzervativnější je její odhad;
 - b) instituce je schopna provádět rozklad realizované ztráty na četnost selhání, LGD a konverzní faktor, nebo používá-li odhady EL, na faktory, jež považuje za určující pro vývoj příslušných rizikových parametrů. Odhady instituce vycházejí z dlouhodobých zkušeností;
 - c) zohlední se veškeré změny v úvěrovacích postupech nebo v postupu vymáhání pohledávek za sledovaná období uvedená v čl. 176 odst. 1 písm. h) a j, čl. 176 odst. 2 písm. e), čl. 177 odst. 2 druhém pododstavci, čl. 178 odst. 1 písm. f) a čl. 178 odst. 3 druhém pododstavci. Odhady instituce odrážejí vliv technického pokroku, nových údajů a dalších informací, jakmile jsou k dispozici. Instituce revidují své odhady, kdykoli se objeví nové informace, vždy však alespoň jednou ročně;
 - d) soubor expozic, z něhož pochází údaje používané k odhadům, úvěrové standardy používané v době vzniku údajů a další odpovídající charakteristiky jsou srovnatelné s charakteristikami expozic a standardy instituce. Ekonomické nebo tržní podmínky, jež slouží jako podklad pro údaje, jsou relevantní vzhledem k aktuálním a předvídatelným podmínkám. Počet expozic ve vzorku a časové období používané ke kvantifikaci jsou dostatečné na to, aby se mohla instituce spolehnout, že její odhady jsou přesné a spolehlivé;
 - e) u pohledávek nabytých za úplaty odhady odrážejí veškeré relevantní informace, které jsou nabývací institucí k dispozici ohledně kvality podkladových pohledávek, včetně údajů o obdobných seskupeních poskytnutých prodávajícím, nabývací institucí nebo externími zdroji. Nabývací instituce vyhodnocuje veškeré údaje, ze kterých vychází a které poskytl prodávající;
 - f) instituce je ve svých odhadech ohledně očekávaného rozpětí chyb přiměřeně konzervativní. Pokud jsou metody a údaje považovány institucí nebo příslušným orgánem za méně uspokojivé a očekávané rozpětí chyb je větší, potom je i instituce ve svých odhadech konzervativnější.

Pokud instituce používají rozdílné odhady pro výpočet rizikových vah a pro interní účely, zaznamenají tuto skutečnost a odůvodní ji. Pokud instituce mohou prokázat svým příslušným orgánům, že údaje získané před 1. lednem 2007 byly upraveny odpovídajícím způsobem tak, aby bylo dosaženo obecné shody s vymezením selhání

stanoveným v článku 174 nebo ztráty, mohou příslušné orgány institucím povolit určitou flexibilitu při uplatňování požadovaných standardů ohledně údajů.

2. Pokud instituce používá údaje, které jsou sdíleny mezi institucemi, musí splňovat tyto požadavky:
 - a) ratingové systémy a kritéria ostatních institucí v daném seskupení jsou podobná jejím vlastním;
 - b) seskupení reprezentuje portfolio, pro něž jsou sdílené údaje použity;
 - c) sdílené údaje používá instituce pro své odhadování soustavně;
 - d) instituce je i nadále odpovědná za spolehlivost svých ratingových systémů;
 - e) instituce dostatečně rozumí svým ratingovým systémům, včetně toho, že je schopna efektivně sledovat a kontrolovat ratingový proces.

Článek 176

Specifické požadavky týkající se odhadu PD

1. Při kvantifikaci rizikových parametrů spojených s ratingovými stupni nebo seskupeními, použijí instituce tyto specifické požadavky týkající se odhadu PD pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám:
 - a) instituce odhadují hodnoty PD pro stupně dlužníků z dlouhodobých průměrů jednoletých poměrů selhání. Odhady PD pro dlužníky, kteří jsou vysoce zadluženi, nebo pro dlužníky, jejichž aktiva jsou tvořena převážně obchodními aktivy, odrážejí výkonnost podkladových aktiv na základě časových období stresové volatility;
 - b) u pohledávek vůči podnikům nabytých za úplatu mohou instituce odhadnout očekávanou ztrátovost (dále jen „EL“) pro stupně dlužníků z dlouhodobých průměrů skutečných jednoletých poměrů selhání;
 - c) pokud instituce odvozuje dlouhodobé průměrné odhady PD a LGD pro pohledávky vůči podnikům nabyté za úplatu z odhadu EL a příslušného odhadu PD nebo LGD, pak postup odhadu celkové ztráty splňuje obecné standardy pro odhad PD a LGD stanovené v této části a výsledek musí být v souladu s konceptem LGD uvedeným v čl. 177 odst. 1 písm. a);
 - d) instituce používají metody odhadu PD pouze společně s podpůrnou analýzou. Instituce si je vědoma významu osobního posouzení při kombinování výsledků různých metod a při úpravách v důsledku omezenosti daných metod a informací;
 - e) používá-li instituce k odhadování PD vlastní historické údaje o selháních, potom tyto odhady odrážejí normy pro přijetí rizika a veškeré rozdíly mezi ratingovým systémem, který tyto údaje poskytl, a aktuálně používaným ratingovým systémem. Pokud byly interní normy pro přijetí rizika či ratingové systémy změněny, instituce je ve svém odhadování PD konzervativnější;

- f) pokud instituce spojuje své interní ratingové stupně se stupnicí užívanou externí ratingovou agenturou či podobnými organizacemi, nebo je k takové stupnici přiřazuje, a poté přiděluje poměr selhání zaznamenaný u ratingových stupňů externí organizace svým vlastním stupňům, musí být toto přiřazování založeno na porovnání interních ratingových kritérií a kritérií používaných danou externí organizací a na porovnání interních a externích hodnocení společných dlužníků. Přitom se instituce vyvaruje zkreslení či rozporů v metodě přiřazování nebo v podkladových údajích. Kritéria externí organizace, z nichž vycházejí údaje používané ke kvantifikaci, se zaměřují pouze na riziko selhání a neodrážejí charakteristiky transakcí. Analýzy provedené institucí obsahují srovnání používaných definic selhání s přihlédnutím k požadavkům uvedeným v článku 174. Instituce zásady přiřazování zaznamená;
- g) používá-li instituce statistické modely pro prognózu selhání, smí odhadovat hodnoty PD jako prostý průměr odhadů pravděpodobnosti selhání u jednotlivých dlužníků v daném ratingovém stupni. Používá-li instituce modely pravděpodobnosti selhání pro tento účel, splňuje standardy uvedené v článku 28;
- h) bez ohledu na to, zda instituce pro účely odhadování PD používá externí, interní nebo sdílené zdroje dat nebo jejich kombinaci, je délka příslušné historické časové řady alespoň pro jeden z těchto zdrojů minimálně pět let. Zahrnuje-li časová řada pro některý ze zdrojů delší období a jsou-li tyto údaje relevantní, použije se toto delší období. Tento odstavec se vztahuje rovněž na metodu PD/LGD u akcií. S výhradou povolení příslušných orgánů mohou instituce, které nezískaly povolení příslušného orgánu podle článku 138 k použití vlastních odhadů LGD nebo konverzních faktorů, použít odpovídající údaje za období dvou let, pokud uplatňují přístup IRB. Období, jež musí být zahrnuto, se každoročně prodlouží o jeden rok do doby, než odpovídající údaje zahrnou období pěti let.

2. V případě retailových expozic se použijí tyto požadavky:

- a) instituce odhadují hodnoty PD pro stupně nebo seskupení dlužníků z dlouhodobých průměrů jednoletých poměrů selhání;
- b) odhady PD mohou být rovněž odvozeny ze skutečné ztráty a z příslušných odhadů LGD;
- c) převažujícím zdrojem informací instituce pro odhadování charakteristik ztráty jsou interní data pro zařazování expozic do stupňů nebo seskupení. Instituce mohou pro kvantifikaci použít externí údaje (včetně sdílených údajů) nebo statistické modely, za předpokladu, že existuje silná vazba mezi:
 - i) procesem zařazování expozic do stupňů nebo seskupení v instituci a procesem, který používá daný externí zdroj údajů;
 - ii) interním rizikovým profilem instituce a složením externích údajů;
- d) pokud instituce odvozuje dlouhodobé průměrné odhady PD a LGD pro retailové expozice z odhadu celkové ztráty a příslušného odhadu PD nebo LGD, pak

postup odhadu celkové ztráty splňuje obecné standardy pro odhad PD a LGD stanovené v této části a výsledek je v souladu s konceptem LGD uvedeným v čl. 177 odst. 1 písm. a);

- e) bez ohledu na to, zda instituce pro účely odhadování charakteristik ztráty používá externí, interní nebo sdílené zdroje údajů nebo jejich kombinaci, délka podkladové historické časové řady činí minimálně pět let alespoň pro jeden z těchto zdrojů. Zahrnuje-li časová řada pro některý ze zdrojů delší období a jsou-li tyto údaje relevantní, použije se toto delší období. Instituce nemusí přikládat historickým údajům stejný význam, pokud novější údaje předpovídají ztrátovost lépe. S výhradou povolení příslušných orgánů mohou instituce, které uplatňují přístup IRB, použít relevantní údaje za dvouleté období. Období, které je zahrnuto, se každoročně prodlouží o jeden rok do doby, než odpovídající údaje zahrnou období pěti let;
- f) instituce rozpoznávají a analyzují očekávané změny rizikových parametrů v průběhu trvání úvěrových expozic (sezónní vlivy).

V případě retailových pohledávek nabytých za úplaty mohou instituce používat externí i interní referenční údaje. Instituce pro porovnání použijí veškeré relevantní zdroje údajů.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:

- a) podmínek, podle nichž mohou příslušné orgány udělit povolení uvedené v odst. 1 písm. h) a odst. 2 písm. e);
- b) podmínek, podle nichž příslušné orgány posoudí metodiku instituce používanou k odhadům PD podle článku 138.

EBA předloží návrhy regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci Komisi do 31. prosince 2014.

Komisi se uděluje pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 177

Specifické požadavky týkající se vlastních odhadů LGD

- 1. Při kvantifikaci rizikových parametrů spojených s ratingovými stupni nebo seskupeními použijí instituce tyto specifické požadavky týkající se vlastních odhadů LGD:
 - a) instituce odhadují LGD pro stupně nebo seskupení transakcí na základě průměru skutečných hodnot LGD v jednotlivých stupních nebo seskupeních transakcí za použití všech selhání zjištěných ze zdrojů dat (průměr vážený počty selhání);
 - b) instituce použijí odhady LGD pro případ hospodářského poklesu, jsou-li konzervativnější než dlouhodobá průměrná úroveň. Pokud se očekává, že výstupem ratingového systému budou dlouhodobě konstantní skutečné hodnoty LGD pro jednotlivé stupně nebo seskupení, provedou instituce úpravy svých

odhadů rizikových parametrů pro jednotlivé stupně nebo seskupení, aby omezily dopad hospodářského poklesu na kapitál;

- c) instituce zohlední stupeň jakékoli závislosti mezi rizikem dlužníka a rizikem kolaterálu nebo poskytovatele kolaterálu. K případům, u kterých je zjevný vysoký stupeň závislosti, se přistupuje konzervativně,
- d) při svém posuzování LGD přistupuje instituce k nesouladu měn mezi podkladovým nástrojem a kolaterálem konzervativně;
- e) pokud odhady LGD zohledňují existenci kolaterálu, nejsou tyto odhady založeny výlučně na odhadované tržní hodnotě kolaterálu. Odhady LGD zohledňují dopad potenciální neschopnosti institucí získat okamžitou kontrolu nad svým kolaterálem a realizovat jej;
- f) pokud odhady LGD berou v úvahu existenci kolaterálu, stanoví instituce interní požadavky na řízení kolaterálu, právní jistotu a řízení rizika, které se obecně shodují s těmi, které jsou uvedeny v kapitole 4 oddílu 3;
- g) pokud instituce zohledňuje kolaterál při určování hodnoty expozice pro účely úvěrového rizika protistrany podle kapitoly 6 oddílu 5 nebo 6, žádnou částku, u níž očekává, že bude z kolaterálu získána, nezohlední při odhadech LGD;
- h) ve specifickém případě expozic, u nichž již došlo k selhání, použije instituce součet svého nejlepšího odhadu očekávané ztráty pro každou expozici vzhledem k daným ekonomickým podmínkám a stavu expozice a možné další neočekávané ztráty v průběhu vymáhání dlužných částek;
- i) nesplacené zpožděné poplatky, které se promítly do výkazu zisků a ztrát instituce, se ve stejném rozsahu zahrnou do expozice a výše ztráty dané instituce;
- j) pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám vycházejí odhady LGD z údajů za minimálně pětileté období, přičemž po zavedení se období každoročně prodluží o jeden další rok, dokud není dosaženo období minimálně sedmi let v případě alespoň jednoho ze zdrojů dat. Zahrnuje-li časová řada pro některý ze zdrojů delší období a jsou-li tyto údaje relevantní, použije se toto delší období.

2. V případě retailových expozic mohou instituce učinit následující:

- a) odvodit odhady LGD ze skutečné ztráty a z příslušných odhadů PD;
- b) zohlednit budoucí čerpání buď ve svých odhadech konverzních faktorů, nebo ve svých odhadech LGD;
- c) u retailových pohledávek nabytých za úplatu používat pro odhady LGD externí i interní referenční údaje.

U retailových expozic vycházejí odhady LGD z údajů za období minimálně pěti let. Instituce nemusí přikládat historickým údajům stejný význam, pokud novější údaje předpovídají ztrátovost lépe. S výhradou povolení příslušných orgánů mohou instituce,

kteře uplatňují přístup IRB, použít relevantní údaje za dvouleté období. Období, jež musí být zahrnuto, se každoročně prodlouží o jeden rok do doby, než odpovídající údaje zahrnou období pěti let.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:
 - a) povahy, závažnosti a trvání hospodářského poklesu uvedeného v odstavci 1;
 - b) podmínek, za nichž příslušný orgán může povolit a instituce podle odstavce 3 používat příslušné údaje za dvouleté období v případě, že uplatňuje přístup IRB.

EBA předloží návrhy regulačních technických norem uvedené v prvním pododstavci Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 178

Specifické požadavky týkající se vlastních odhadů konverzních faktorů

1. Při kvantifikaci rizikových parametrů spojených s ratingovými stupni nebo seskupeními použijí instituce tyto specifické požadavky týkající se vlastních odhadů konverzních faktorů:
 - a) instituce odhadují konverzní faktory pro jednotlivé stupně nebo seskupení transakcí na základě průměru skutečných konverzních faktorů v jednotlivých stupních nebo seskupeních transakcí za použití průměru váženého počty selhání podle všech selhání zjištěných ze zdrojů dat;
 - b) instituce použijí odhady konverzních faktorů pro případ hospodářského poklesu, jsou-li konzervativnější než dlouhodobá průměrná úroveň. Pokud se očekává, že výstupem ratingového systému budou dlouhodobě konstantní skutečné konverzní faktory pro jednotlivé ratingové stupně nebo seskupení, provedou instituce úpravy svých odhadů rizikových parametrů pro jednotlivé stupně nebo seskupení, aby omezily dopad hospodářského poklesu na kapitál;
 - c) odhady konverzních faktorů provedené institucemi odrážejí možnost dodatečných čerpání dlužníkem až do okamžiku, kdy dojde k selhání, a také po tomto okamžiku. Pokud lze reálně předpokládat silnou pozitivní korelaci mezi četností selhání a rozpětím konverzního faktoru, odhad konverzního faktoru musí být konzervativnější;
 - d) při odhadování konverzních faktorů instituce zohlední vlastní specifické zásady a strategie používané v souvislosti se sledováním účtů a zpracováváním plateb. Instituce vezmou také v úvahu svou schopnost a ochotu zabránit dalšímu čerpání prostředků v situaci krátce před selháním, jako je porušení smluvních podmínek nebo jiné technicky podmíněné případy selhání;
 - e) instituce mají odpovídající systémy a postupy pro sledování objemů transakcí, aktuálních dlužných částek v porovnání s příslibenými nástroji a změnami

dlužné částky u jednotlivých dlužníků a stupňů. Instrukce je schopna každodenně sledovat aktuální stav zůstatků;

- f) pokud instrukce používají rozdílné odhady konverzních faktorů pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic a pro interní účely, zaznamenají tuto skutečnost a odůvodní ji.
2. Pro expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám vycházejí odhady konverzních faktorů z údajů za minimálně pětileté období, přičemž po zavedení se období každoročně prodlouží o jeden další rok, dokud není dosaženo období minimálně sedmi let v případě alespoň jednoho ze zdrojů dat. Zahrnuje-li časová řada pro některý ze zdrojů delší období a jsou-li tyto údaje relevantní, použije se toto delší období.
3. Pro retailové expozice mohou instrukce zohlednit budoucí čerpání buď ve svých odhadech konverzních faktorů, nebo ve svých odhadech LGD.

Odhady konverzních faktorů pro retailové expozice vycházejí z údajů za minimálně pětileté období. Instrukce nemusí přikládat požadavkům na historické údaje uvedeným v odst. 1 písm. a) stejný význam, pokud lze pomocí novějších dat čerpání předpovědět lépe. S výhradou povolení příslušných orgánů mohou instrukce, které uplatňují přístup IRB, použít relevantní údaje za období dvou let. Období, jež musí být zahrnuto, se každoročně prodlouží o jeden rok do doby, než odpovídající údaje zahrnou období pěti let.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:
- a) povahy, závažnosti a trvání hospodářského poklesu uvedeného v odstavci 1;
- b) podmínek, za nichž příslušný orgán může povolit a instrukce použít odpovídající údaje za období dvou let v době, kdy instrukce poprvé uplatní přístup IRB.

EBA předloží návrhy regulačních technických norem uvedené v prvním pododstavci Komisi do 31. prosince 2014.

Komisi se uděluje pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 179

Požadavky týkající se hodnocení vlivu záruk a úvěrových derivátů na expozice vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám, u nichž se používají vlastní odhady LGD, a pro retailové expozice

1. V souvislosti se způsobilými ručiteli a zárukami se použijí tyto požadavky:
- a) instrukce mají jasně stanovená kritéria pro typy ručitelů, které uznávají pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic;
- b) pro uznané ručitele se použijí stejná pravidla jako pro dlužníky, jak je uvedeno v článcích 167, 168 a 169;

- c) záruka je zaznamenaná písemně, není vypověditelná ze strany ručitele, je platná, dokud není závazek plně splacen (v závislosti na výši a době platnosti záruky) a je na ručiteli právně vymahatelná v jurisdikci, kde ručitel disponuje aktivy, jež by mohla být z rozhodnutí soudu zadržena a realizována. Podmíněné záruky, podle jejichž podmínek nemusí být ručitel povinen dostát svým závazkům, mohou být uznány s výhradou povolení příslušných orgánů. Kritéria přiřazování ke stupňům odpovídajícím způsobem zohlední jakékoli možné omezení vlivu snižování rizika.
2. Instituce má jasně stanovená kritéria pro úpravy ratingových stupňů, seskupení nebo odhadů LGD a v případě retailových expozic a způsobilých pohledávek nabytých za úplatu také pro proces zařazování expozic do stupňů nebo seskupení, aby byl zohledněn vliv záruk na výpočet hodnot rizikově vážených expozic. Tato kritéria jsou v souladu s požadavky stanovenými v článcích 167 až 169.

Daná kritéria jsou realistická a věrohodná. Berou v úvahu schopnost a ochotu ručitele dostát svým závazkům, pravděpodobné načasování plateb od ručitele, míru korelace mezi schopností ručitele dostát svým závazkům a schopností dlužníka splácet a rozsah, v němž přetrvává zbytkové riziko dlužníka.

3. Požadavky týkající se záruk uvedené v tomto článku se použijí rovněž na úvěrové deriváty s jedním dlužníkem. V případě nesouladu mezi podkladovým nástrojem a referenčním nástrojem úvěrového derivátu nebo nástrojem používaným pro určení, zda nastala úvěrová událost, se použijí požadavky stanovené v čl. 211 odst. 2. V případě retailových expozic a způsobilých pohledávek nabytých za úplatu se tento odstavec použije pro proces zařazování expozic do stupňů či seskupení.

Kritéria zohledňují strukturu vyplácení úvěrového derivátu a konzervativně hodnotí vliv, který má tato struktura na úroveň a časový rozvrh splátek. Instituce zohlední rozsah, v němž přetrvávají další formy zbytkového rizika.

4. Požadavky stanovené v odstavcích 1 až 3 se nepoužijí pro záruky poskytnuté institucemi, ústředními vládami a centrálními bankami a podniky, které splňují požadavky stanovené v čl. 197 odst. 1 písm. g), pokud instituce obdržela povolení používat standardizovaný přístup pro expozice vůči těmto subjektům podle článku 145. V tomto případě se použijí požadavky kapitoly 4.
5. V případě retailových záruk se požadavky stanovené v odstavcích 1 až 3 rovněž použijí na zařazování expozic do stupňů nebo seskupení a při odhadování PD.
6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění podmínek, podle nichž příslušné orgány mohou povolit, aby byly uznány podmíněné záruky.

EBA předloží návrhy regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci Komisi do 31. prosince 2014.

Komisi se uděluje pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 180

Požadavky týkající se pohledávek nabytých za úplatu

1. Při kvantifikaci rizikových parametrů spojených s ratingovými stupni nebo seskupeními u pohledávek nabytých za úplatu instituce zajistí splnění podmínek stanovených v odstavcích 2 až 6.
2. Struktura transakce zajišťuje, že instituce má za všech předvídatelných okolností skutečné právo vlastnit a kontrolovat veškeré peněžní plnění z těchto pohledávek. Pokud dlužník provádí přímé platby vůči prodávajícímu nebo obsluhovateli, instituce pravidelně prověřuje, že platby jsou vypořádávány úplně a v rámci smluvně dohodnutých podmínek. Instituce má postupy zajišťující, že vlastnické právo k pohledávkám a peněžní plnění jsou chráněny před vyhlášením úpadku nebo právním napadením, které by mohlo významně zpozdit schopnost věřitele zpeněžit nebo postoupit pohledávky, případně udržet si kontrolu nad peněžním plněním.
3. Instituce sleduje kvalitu pohledávek nabytých za úplatu i finanční situaci prodávajícího a obsluhovatele. Přitom platí:
 - a) instituce vyhodnocuje korelaci mezi kvalitou pohledávek nabytých za úplatu a finanční situací prodejce i obsluhovatele a má interní zásady a postupy, které zajistí odpovídající ochranu před všemi nepředvídatelnými událostmi a zahrnují přidělení interního ratingu každému prodávajícímu a obsluhovateli;
 - b) instituce má jasné a účinné zásady a postupy pro určení způsobilosti prodávajícího a obsluhovatele. Instituce nebo její zmocněnec provádí pravidelné přezkumy prodávajících a obsluhovatelů s cílem prověřit přesnost zpráv vydávaných prodávajícím nebo obsluhovatelem, odhalit podvody nebo provozní slabiny a prověřit kvalitu úvěrových zásad prodávajícího a inkasních zásad a postupů obsluhovatele. Výsledky těchto přezkumů se zaznamenávají;
 - c) instituce vyhodnocuje charakteristiky seskupení pohledávek nabytých za úplatu, včetně přečerpaní záloh; historii nedoplatků, ohrožených pohledávek a opravných položek na ohrožené pohledávky prodejce; podmínky plateb a potenciální protiúčty;
 - d) instituce má účinné zásady a postupy pro souhrnné sledování koncentrací jednoho dlužníka v rámci jednoho seskupení pohledávek nabytých za úplatu i mezi jednotlivými seskupeními pohledávek nabytých za úplatu;
 - e) instituce si zajistí ze strany obsluhovatele přísun včasných a dostatečně podrobných zpráv o stárnutí a rozmělnění pohledávek, aby mohla zajistit splnění svých kritérií způsobilosti a procesů postoupení pohledávek nabytých za úplatu a účinně sledovat a potvrdit podmínky prodeje a rozmělnění pro prodávajícího.
4. Instituce má systémy a postupy pro včasné odhalení zhoršování finanční situace prodávajícího a kvality pohledávek nabytých za úplatu a pro aktivní vypořádání se s nově vznikajícími problémy. Instituce má zejména jasné a účinné zásady, postupy a informační systémy ke sledování porušování smluvních podmínek a jasné a účinné

zásady a postupy pro podniknutí právních kroků a zacházení s problémovými pohledávkami nabytými za úplatu.

5. Instituce má jasné a účinné zásady a postupy týkající se kontroly pohledávek nabytých za úplatu, úvěrů a plateb v hotovosti. Písemné interní zásady upřesní zejména všechny podstatné prvky programu nabývání pohledávek za úplatu, včetně výše záloh, způsobilého kolaterálu, nezbytných záznamů, omezení koncentrací a způsobu zacházení s peněžním plněním. Tyto prvky odpovídajícím způsobem zohledňují veškeré relevantní a podstatné faktory, včetně finanční situace prodávajícího a obsluhovatele, koncentrace rizika a trendů v kvalitě pohledávek nabytých za úplatu a v portfoliu klientů daného prodejce, přičemž interní systémy zajišťují, že finanční prostředky jsou poskytovány pouze proti přesně stanovenému doprovodnému kolaterálu a záznamům.
6. Instituce má účinný interní proces hodnocení toho, jak jsou dodržovány všechny interní strategie a postupy. Tento proces zahrnuje pravidelné kontroly všech kritických fází programu nabývání pohledávek za úplatu, ověření oddělení funkcí hodnocení prodávajícího a obsluhovatele a hodnocení dlužníka a hodnocení prodávajícího a obsluhovatele a auditu prodávajícího a obsluhovatele, jakož i hodnocení činnosti provozních útvarů se zvláštním důrazem na kvalifikaci, zkušenosti a počet zaměstnanců a hodnocení podpůrných automatických systémů.

PODODDÍL 3 **VALIDACE VLASTNÍCH ODHADŮ**

Článek 3 *Validace vlastních odhadů*

Instituce validují své vlastní odhady v souladu s těmito požadavky:

- a) instituce mají spolehlivé systémy sloužící k vyhodnocení přesnosti a konzistentnosti ratingových systémů, procesů a odhadů všech relevantních rizikových parametrů. Interní proces validace instituci umožňuje, aby posuzovala fungování systémů interního ratingu a odhadování rizika soustavně a účelně;
- b) instituce pravidelně porovnávají skutečné poměry selhání s odhadovanými hodnotami PD pro každý ratingový stupeň, a jsou-li skutečné poměry selhání mimo očekávané rozmezí pro daný stupeň, analyzují konkrétní důvody této odchylky. Instituce, které používají vlastní odhady LGD a konverzních faktorů, provádějí také analogickou analýzu těchto odhadů. Tato srovnání vycházejí z historických údajů, které se vztahují k co nejdelšímu časovému úseku. Instituce zaznamenávají metody a údaje použité pro tato srovnání. Analýza a záznamy se aktualizují minimálně jednou ročně;
- c) instituce používají rovněž další kvantitativní nástroje validace a srovnání s relevantními externími zdroji dat. Analýza vychází z údajů vhodných pro dané portfolio, pravidelně aktualizovaných a pokrývajících odpovídající období sledování. Interní posouzení výkonnosti ratingových systémů vychází z co nejdelšího časového úseku;

- d) metody a údaje používané pro kvantitativní validaci se používají soustavně. Změny v údajích (týkající se jak zdrojů dat, tak období) a metodách odhadování a validace se zaznamenávají;
- e) instituce mají řádné interní standardy pro případy, kdy odchylky skutečných hodnot PD, LGD, konverzních faktorů a celkové ztráty (při použití EL) od očekávaných hodnot jsou natolik výrazné, že zpochybňují platnost odhadů. Tyto standardy berou v úvahu hospodářské cykly a podobnou systematickou proměnlivost v historii selhání. Jsou-li skutečné hodnoty stále vyšší než očekávané hodnoty, instituce upraví odhady směrem nahoru, aby odrážely historii selhání a ztráty.

Instituce jsou povinny porovnat srovnávací portfolio se svými modely a vypracovávat a čtvrtletně zveřejňovat poměr úvěrů a rezerv na ztráty, hodnotu rizika, výsledky zátěžových testů a hodnotu rizikově vážených aktiv.

Orgán EBA připraví srovnávací portfolio do června 2013 a podrobnosti zveřejní na své internetové stránce. Orgán EBA může aktualizovat portfolio v závislosti na vývoji aktiv a modelů a na základě srovnání s mezinárodními referenčními hodnotami.

PODODDÍL 4

POŽADAVKY NA AKCIOVÉ EXPOZICE V RÁMCI METODY INTERNÍCH MODELŮ

Článek 182

Kapitálové požadavky a kvantifikace rizika

Pro účely výpočtu kapitálových požadavků instituce splňují tyto standardy:

- a) odhad potenciální ztráty je dostatečně odolný vůči nepříznivým pohybům trhu souvisejícím s dlouhodobým rizikovým profilem specifických podílů držených institucí. Údaje, jež zachycují rozdělení výnosů, pokrývají nejdelší časový úsek, pro nějž jsou údaje k dispozici, a věrohodně zobrazují rizikový profil specifických akciových expozic instituce. Používané údaje jsou dostačující na to, aby poskytovaly konzervativní, statisticky spolehlivé a stabilní odhady ztráty, které nejsou založeny pouze na subjektivní úvaze nebo osobním rozhodnutí. Předpoklad šoku dává konzervativní odhad potenciální ztráty pro příslušný dlouhodobý tržní nebo hospodářský cyklus. Instituce spojí empirickou analýzu dostupných údajů s úpravami, které vycházejí z celé řady faktorů, aby tak získala přiměřeně realistické a konzervativní výstupy modelu. Při vytváření modelů VaR pro odhad potenciálních čtvrtletních ztrát mohou instituce použít čtvrtletní údaje nebo převést údaje z kratšího období na čtvrtletní ekvivalent za použití analyticky vhodné metody podpořené empirickými důkazy a pomocí myšlenkového postupu a analýzy, které jsou dobře rozvinuty a zaznamenány. Tento přístup se používá konzervativně a soustavně. Je-li k dispozici jen omezený objem relevantních údajů, počíná si instituce přiměřeně konzervativně;
- b) používané modely jsou schopny odpovídajícím způsobem zachytit všechna podstatná rizika spojená s výnosy akcií, včetně obecného tržního rizika a specifického rizika akciového portfolia instituce. Interní modely adekvátně objasňují cenové změny v průběhu času, zachycují rozsah a změny ve složení potenciálních koncentrací a jsou odolné vůči nepříznivému tržnímu prostředí. Soubor rizikových expozic, z něhož

- pochází vzorek údajů použitý k vypracování odhadů, vystihuje soubory akciových expozičních instituce nebo je s nimi alespoň srovnatelný;
- c) interní model odpovídá rizikovému profilu a složitosti akciového portfolia instituce. Vlastní-li instituce významné podíly, jejichž hodnoty jsou ze své podstaty vysoce nelineární, interní modely jsou navrženy tak, aby přiměřeně zachycovaly rizika spojená s takovými nástroji;
 - d) přiřazování jednotlivých pozic k odhadům, tržním indexům a rizikovým faktorům je realistické, věrohodné a koncepčně správné;
 - e) instituce pomocí empirických analýz prokáží vhodnost rizikových faktorů, včetně jejich schopnosti odrážet obecné i specifické riziko;
 - f) odhady volatility výnosu akciových expozičních zahrnují relevantní a dostupné údaje, informace a metody. Použijí se jak interní údaje podrobené nezávislému přezkumu, tak údaje z externích zdrojů, včetně sdílených dat;
 - g) instituce má k dispozici propracovaný a komplexní program zátěžového testování.

Článek 183

Proces řízení rizika a kontrolní mechanismy

Vzhledem k vývoji a použití interních modelů pro účely kapitálových požadavků zavádějí instituce zásady, postupy a kontrolní mechanismy, aby zajistily integritu modelu a procesu modelování. Tyto zásady, postupy a kontrolní mechanismy zahrnují:

- a) plnou integraci interního modelu do celkového řídicího informačního systému instituce a do řízení investičního akciového portfolia. Interní modely musí být plně integrovány do infrastruktury řízení rizik instituce, zejména jsou-li používány pro měření a hodnocení výkonnosti akciového portfolia, včetně rizikově upravené výkonnosti, alokaci ekonomického kapitálu do akciových expozičních a hodnocení celkové kapitálové přiměřenosti a procesu řízení investic;
- b) zavedené systémy řízení, postupy a kontrolní funkce pro zajištění pravidelného a nezávislého přezkumu všech prvků interního procesu modelování, včetně schvalování revizí modelu, prověřování vstupů modelu a přezkumu výstupů modelu, jako například přímého ověření výpočtů rizika. Tyto přezkumy hodnotí přesnost, úplnost a vhodnost vstupů a výsledků modelu a zaměřují se na nalezení a omezení potenciálních chyb spojených se známými slabými místy modelu a na odhalení jeho neznámých slabých stránek. Tyto přezkumy může provádět nezávislý interní útvar nebo nezávislá externí třetí strana;
- c) odpovídající systémy a postupy sledování investičních limitů a rizika u akciových expozičních;
- d) útvary odpovědné za tvorbu a použití modelu jsou funkčně nezávislé na útvarech odpovědných za řízení jednotlivých investic;

- e) osoby odpovědné za některou součást procesu modelování mají odpovídající kvalifikaci. Vedení přidělí útvaru odpovědnému za modelování dostatečně schopné a kvalifikované zaměstnance.

Článek 184
Validace a záznamy

Instituce mají spolehlivé systémy pro validaci přesnosti a konzistentnosti svých interních modelů a procesů modelování. Veškeré podstatné prvky interních modelů, procesů modelování a validace se zaznamenávají.

Validace a záznamy institucí týkající se interních modelů a procesů modelování splňují tyto požadavky:

- a) k posouzení výkonnosti svých interních modelů a procesů používá instituce interní proces validace soustavně a věrohodným způsobem;
- b) metody a údaje používané pro kvantitativní validaci se používají soustavně. Změny týkající se metod odhadování a validace a změny týkající se údajů (jak jejich zdrojů, tak období) se zaznamenávají;
- c) instituce pravidelně porovnávají skutečné výnosy akcií, které se vypočítají pomocí realizovaných a nerealizovaných zisků a ztrát, s modelovými odhady. Tato srovnání vycházejí z historických údajů, které se vztahují k co nejdelšímu časovému úseku. Instituce zaznamenávají metody a údaje použité pro tato srovnání. Analýza a záznamy se aktualizují minimálně jednou ročně;
- d) instituce využívají ostatní kvantitativní nástroje validace a srovnání s externími zdroji dat. Analýza vychází z údajů vhodných pro dané portfolio, pravidelně aktualizovaných a pokrývajících odpovídající období sledování. Interní posouzení výkonnosti modelů prováděné institucemi je založeno na co nejdelším časovém úseku;
- e) instituce mají řádné interní standardy pro řešení situací, kdy srovnání skutečných výnosů akcií s odhady modelů zpochybňuje platnost odhadů nebo modelů. Tyto standardy berou v úvahu hospodářské cykly a podobnou systematickou proměnlivost ve výnosech akcií. Veškeré úpravy interních modelů provedené na základě revizí modelů se zaznamenají a musí být konzistentní se standardy pro revizi modelů dané instituce;
- f) interní model a proces modelování se zaznamená, a to včetně povinností osob účastnících se modelování a procesů schvalování a revize modelů.

PODODDÍL 5

INTERNÍ SPRÁVA A ŘÍZENÍ A DOHLED

Článek 185

Správa a řízení společnosti

1. Všechny podstatné aspekty ratingových procesů a procesů odhadu schvaluje řídicí orgán instituce nebo jím jmenovaný výbor a vrcholové vedení. Tyto osoby mají obecné vědomosti o ratingových systémech instituce a plně chápou informace obsažené ve zprávách pro vedení, které se systémy zabývají.
2. Vrcholové vedení plní tyto požadavky:
 - a) upozorňuje řídicí orgán nebo jím jmenovaný výbor na významné změny nebo výjimky v zavedených zásadách, které podstatným způsobem ovlivní fungování ratingových systémů instituce;
 - b) vrcholové vedení dobře rozumí koncepci a fungování ratingových systémů;
 - c) vrcholové vedení trvale zajišťuje řádné fungování ratingových systémů.

Útvary řízení úvěrového rizika pravidelně informují vrcholové vedení o fungování ratingového procesu, oblastech vyžadujících zlepšení a krocích směřujících k nápravě dříve zjištěných nedostatků.

3. Analýza profilu úvěrového rizika dané instituce, která vychází z interních ratingů, je důležitou součástí zpráv pro vedení. Zprávy obsahují alespoň rizikové profily jednotlivých stupňů, přechody mezi stupni, odhad příslušných parametrů pro jednotlivé stupně a srovnání očekávaných a skutečných poměrů selhání, používají-li se vlastní odhady, případně očekávané a skutečné LGD a očekávaných a skutečných konverzních faktorů, a výsledky zátěžových testů. Četnost zpráv závisí na významu a typu informací a na postavení příjemce.
4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění požadavků vůči řídicímu orgánu, jím jmenovanému výboru a vrcholovému vedení stanovených v tomto článku.

EBA předloží návrhy regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci Komisi do 31. prosince 2014.

Komisi se uděluje pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 186

Řízení úvěrového rizika

1. Útvar řízení úvěrového rizika je nezávislý na zaměstnancích a členech vedení odpovědných za vznik a obnovu expozic a podléhá přímo vrcholovému vedení. Útvar je

odpovědný za koncepci nebo výběr, realizaci, dohled a fungování ratingových systémů. Pravidelně vydává a analyzuje zprávy o výstupech ratingových systémů.

2. Útvar řízení úvěrového rizika je odpovědný za:
 - a) testování a sledování ratingových stupňů a seskupení;
 - b) zpracování a analýzu souhrnných zpráv o ratingových systémech instituce;
 - c) prováděcí postupy sloužící k ověření, zda definice stupňů a seskupení jsou soustavně používány všemi útvary a pro všechny zeměpisné oblasti;
 - d) přezkum a záznamy všech změn týkajících se ratingového procesu, včetně důvodů, které k těmto změnám vedly;
 - e) přezkum ratingových kritérií s cílem zjistit, zda zůstávají vhodná pro předpověď rizika. Změny v ratingovém procesu, kritériích nebo jednotlivých ratingových parametrech se zaznamenávají a uchovávají;
 - f) aktivní účast na tvorbě či výběru, realizaci a validaci modelů používaných v ratingovém procesu;
 - g) dohled nad modely používanými v ratingovém procesu;
 - h) průběžnou kontrolu a úpravy modelů používaných v ratingovém procesu.
3. Instituce, které používají sdílená data v souladu s čl. 175 odst. 2 a 3, mohou zadat externím subjektům tyto úkoly:
 - a) zpracování informací týkajících se testování a sledování ratingových stupňů a seskupení;
 - b) zpracování souhrnných zpráv o ratingových systémech instituce;
 - c) zpracování informací týkajících se přezkumu ratingových kritérií za účelem zjištění, zda zůstávají vhodná pro předpověď rizika;
 - d) záznamy změn ratingového procesu, kritérií či jednotlivých ratingových parametrů;
 - e) zpracování informací týkajících se průběžné kontroly a úpravy modelů používaných v ratingovém procesu.
4. Instituce, které využijí odstavce 3, zajistí, aby příslušné orgány měly přístup ke všem relevantním informacím třetí strany, které jsou nezbytné ke kontrole splnění požadavků, a aby příslušné orgány mohly provádět kontroly na místě ve stejném rozsahu jako v instituci.

Interní audit nebo jiná srovnatelná nezávislá auditorská jednotka prověří alespoň jednou ročně ratingové systémy instituce a jejich fungování, včetně provádění úvěrových obchodů a odhadů PD, LGD, EL a konverzních faktorů. Oblasti prověřování zahrnují i dodržování všech příslušných požadavků.

Kapitola 4 Snižování úvěrového rizika

ODDÍL 1 DEFINICE A VŠEOBECNÉ POŽADAVKY

Článek 188 Definice

Pro účely této kapitoly se použijí tyto definice:

- 1) „úvěrovou institucí“ instituce, která má danou expozici;
- 2) „zajištěnou úvěrovou transakcí“ jakákoliv transakce, na jejímž základě vzniká expozice zajištěná kolaterálem, aniž má instituce má právo obdržet rozpětí alespoň jednou denně;
- 3) „transakcí na kapitálovém trhu“ jakákoliv transakce, na jejímž základě vzniká expozice zajištěná kolaterálem s tím, že instituce má právo obdržet rozpětí alespoň jednou denně;
- 4) „podkladovým subjektem kolektivního investování“ subjekt kolektivního investování, do jehož akcií nebo podílových jednotek investoval jiný podnik kolektivního investování.

Článek 189 Zásady pro uznávání účinku technik snižování úvěrového rizika

1. Žádné expozici, u které instituce získá snížení úvěrového rizika, nesmí být přiřazena vyšší hodnota rizikově vážené expozice nebo očekávané ztráty, než u jinak totožné expozice, u níž instituce nemá žádné snížení úvěrového rizika.
2. Jestliže hodnota rizikově vážené expozice již bere v úvahu zajištění úvěrového rizika podle příslušné kapitoly 2 nebo 3, instituce ve výpočtech podle této kapitoly nevezme zajištění úvěrového rizika v úvahu.
3. Pokud jsou požadavky ustanovení oddílů 2 a 3 splněny, instituce mohou upravit výpočet hodnoty rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu, a výpočet

hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle přístupu založeného na interním ratingu v souladu s ustanoveními oddílů 4, 5 a 6.

4. Instituce zacházejí s hotovostí, cennými papíry či komoditami nakoupenými, vypůjčenými nebo obdrženými v rámci repo obchodu nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit jako s kolaterálem.
5. Instituce, které počítají hodnoty rizikově vážené expozice podle standardizovaného přístupu a mají více než jednu formu snižování úvěrového rizika, které se týkají jedné expozice, provedou oba tyto postupy:
 - a) rozdělí expozici do částí, na něž se vztahuje příslušný typ nástroje snižování úvěrového rizika;
 - b) vypočítá hodnoty rizikově vážené expozice zvlášť pro každou část získanou v písmenu a) podle ustanovení kapitoly 2 a této kapitoly.
6. Pokud instituce, která počítá hodnoty rizikově vážené expozice podle standardizovaného přístupu, pokrývá jednu expozici zajištěním úvěrového rizika poskytnutým jedním poskytovatelem zajištění a s různými dobami splatnosti, provede oba tyto postupy:
 - a) rozdělí expozici na části kryté příslušným nástrojem snižování úvěrového rizika;
 - b) vypočítá hodnoty rizikově vážené expozice zvlášť pro každou část získanou v písmenu a) podle ustanovení kapitoly 2 a této kapitoly.

Článek 190

Zásady, jimiž se řídí způsobilost technik snižování úvěrového rizika

1. Technika používaná úvěrovou institucí pro zajištění úvěrového rizika spolu s provedenými akcemi a kroky, jakož i postupy a zásadami realizovanými úvěrovou institucí musí vést k vytvoření takových ujednání o zajištění úvěrového rizika, která jsou právně účinná a vymahatelná podle všech příslušných právních řádů.
2. Úvěrová instituce učiní všechny náležité kroky, aby zajistila účinnost ujednání o zajištění úvěrového rizika a aby pokryla rizika, jichž se zajištění týká.
3. V případě majetkového zajištění úvěrového rizika jsou aktiva, která jsou poskytnuta na zajištění úvěru, způsobilá jakožto aktiva pro účely snižování úvěrového rizika, pouze pokud splňují obě tyto podmínky:
 - a) jsou zařazena na seznam způsobilých aktiv uvedených v člancích 193 až 196;
 - b) jsou dostatečně likvidní a jejich hodnota v průběhu času dostatečně stabilní tak, aby byla zabezpečena vhodná úroveň jistoty ohledně dosaženého zajištění úvěrového rizika s přihlédnutím k přístupu, který se používá k výpočtu hodnot rizikově vážených expozic, a k povolené míře uznatelnosti.
4. V případě majetkového zajištění úvěrového rizika má úvěrová instituce právo v případě selhání, platební neschopnosti nebo konkursu nebo v případě jiné smluvně stanovené

úvěrové události dlužníka, případně správce kolaterálu, aktiva, která byla poskytnuta jako zajištění, ve vhodném okamžiku realizovat nebo zadržet. Stupeň korelace mezi hodnotou aktiva, které poskytuje zajištění úvěru, a úvěrovou kvalitou dlužníka nesmí být nepřiměřeně vysoký.

5. V případě zajištění úvěrového rizika třetí stranou bude poskytovatel zajištění považován za způsobilého poskytovatele zajištění pouze v případech, kdy budou splněny všechny tyto podmínky:
 - a) poskytovatel zajištění je uveden na seznamu způsobilých poskytovatelů stanovených v oddíle 2;
 - b) poskytovatel zajištění je dostatečně spolehlivý;
 - c) dohoda o zajištění splňuje všechna kritéria stanovená v odstavci 6.
6. V případě zajištění úvěrového rizika třetí stranou se dohoda o zajištění považuje za způsobilou dohodu o zajištění, pouze pokud splňuje obě tyto podmínky:
 - a) je uvedena na seznamu způsobilých dohod o zajištění stanovených v člácích 197 až 199;
 - b) je právně účinná a vymahatelná podle příslušných právních řádů, aby poskytovala vhodnou úroveň jistoty ohledně dosaženého zajištění úvěrového rizika s přihlédnutím k přístupu, který se používá k výpočtu hodnot rizikově vážených expozic, a k povolené míře uznatelnosti.
7. Zajištění úvěrového rizika musí být v souladu s požadavky uvedenými v oddíle 3.
8. Instituce musí být příslušným orgánům schopna prokázat, že zavedla přiměřené postupy pro řízení rizik, aby byla schopna kontrolovat ta rizika, jimž může být vystavena v důsledku uplatňování postupů pro snižování úvěrového rizika.
9. Bez ohledu na existenci snižování úvěrového rizika, které se bere v úvahu pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic a popř. výpočtu výše očekávaných ztrát, musí instituce nadále provádět plné hodnocení úvěrového rizika podkladové expozice a musí být schopny prokázat příslušným orgánům, že tento požadavek splňují. V případě repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit bude za podkladovou expozici, pouze pro účely tohoto odstavce, považována čistá hodnota expozice.
10. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:
 - a) co představuje dostatečně likvidní aktiva a kdy mohou být hodnoty aktiv považovány za dostatečně stabilní pro účely odstavce 3;
 - b) jaký stupeň korelace mezi hodnotou aktiva, které poskytuje zajištění úvěru, a úvěrovou kvalitou dlužníka je považován za nepřiměřeně vysoký pro účely odstavce 4;

- c) kdy je poskytovatel zajištění považován za dostatečně spolehlivého pro účely odst. 5 písm. b).

EBA vypracuje návrhy těchto regulačních technických norem a předloží je Komisi do 31. prosince 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

ODDÍL 2

ZPŮSOBILÉ FORMY SNIŽOVÁNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA

PODODDÍL 1

MAJETKOVÉ ZAJIŠTĚNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA

Článek 191

Rozvahové započtení

Instituce může používat rozvahové započtení vzájemných pohledávek mezi ní a její protistranou jakožto způsobilou formu snižování úvěrového rizika.

Aniž je dotčen článek 192, lze uznat pouze do výše vzájemného hotovostního krytí mezi institucí a protistranou. Instituce mohou upravit hodnotu rizikově vážených expozic, a případně výši očekávaných ztrát pouze u úvěrů a vkladů, které samy obdržely a které jsou předmětem dohody o rozvahovém započtení.

Článek 192

Rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu

Instituce používající komplexní metodu finančního kolaterálu stanovenou v článku 218 mohou zohlednit dopady dvoustranných dohod o započtení týkajících se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit nebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu s protistranou. Aniž je dotčen článek 293, kolaterál a cenné papíry nebo komodity vypůjčené v rámci takovýchto dohod nebo transakcí musí splňovat požadavky ohledně způsobilosti kolaterálu uvedené v článcích 193 a 194.

Článek 193

Způsobilost kolaterálu pro účely všech přístupů a metod

1. Instituce mohou využívat následující položky jako uznatelný kolaterál pro účely všech přístupů a metod:

- a) složená hotovost nebo hotovostní nástroje v držení instituce poskytující úvěř;
- b) dluhové cenné papíry vydané ústředními vládami nebo centrálními bankami, pokud tyto cenné papíry mají externí rating vypracovaný externí ratingovou

agenturou nebo exportní úvěrovou agenturou uznanou pro účely kapitoly 2 a tomuto ratingu byl orgánem EBA přiřazen stupeň úvěrové kvality 4 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči ústředním vládám a centrálním bankám podle kapitoly 2;

- c) dluhové cenné papíry vydané institucemi, pokud tyto cenné papíry mají externí rating vypracovaný způsobilou externí ratingovou agenturou a tomuto ratingu byl orgánem EBA přiřazen stupeň úvěrové kvality 3 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči institucím podle kapitoly 2;
 - d) dluhové cenné papíry vydané jinými subjekty, pokud tyto cenné papíry mají externí rating vypracovaný způsobilou externí ratingovou agenturou a tomuto ratingu byl orgánem EBA přiřazen stupeň úvěrové kvality 3 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům podle kapitoly 2;
 - e) dluhové cenné papíry s krátkodobým externím ratingem vypracovaným způsobilou externí ratingovou agenturou, pokud byl tomuto ratingu orgánem EBA přiřazen stupeň úvěrové kvality 3 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah krátkodobých expozic podle kapitoly 2;
 - f) akcie nebo konvertibilní dluhopisy zahrnované do hlavního indexu;
 - g) zlato;
 - h) sekuritizované pozice, které nejsou resekuritizovanými pozicemi, které mají externí rating vypracovaný způsobilou externí ratingovou agenturou, pokud byl tomuto ratingu orgánem EBA přiřazen stupeň úvěrové kvality 3 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah sekuritizovaných expozic podle přístupu uvedeného v kapitole 5 oddíle 3 pododdíle 3.
2. Pro účely odst. 1 písm. b) se do položky „dluhové cenné papíry vydané ústředními vládami nebo centrálními bankami“ zahrnují následující:
- a) dluhové cenné papíry vydané regionální vlády nebo místními orgány, pokud se s expozicemi vůči těmto orgánům zachází jako s expozicemi vůči ústřední vládě, do jejíž *pravomoci* spadají, podle čl. 110 odst. 2;
 - b) dluhové cenné papíry vydané subjekty veřejného sektoru, které jsou posuzovány jako expozice vůči ústředním vládám podle čl. 111 odst. 4;
 - c) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními rozvojovými bankami, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle čl. 112 odst. 2;
 - d) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními organizacemi, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle článku 113.
3. Pro účely odst. 1 písm. c) se do položky „dluhové cenné papíry vydané institucemi“ zahrnují následující:

- a) dluhové cenné papíry vydané regionální vládou nebo místními orgány, pokud se s expozicemi vůči těmto orgánům zachází jako s expozicemi vůči ústřední vládě, do jejíž pravomoci spadají, podle článku 110;
 - b) dluhové cenné papíry vydané subjekty veřejného sektoru, pokud se s expozicemi vůči těmto subjektům zachází podle čl. 111 odst. 1 a 2;
 - c) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními rozvojovými bankami jinými než těmi, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle čl. 112 odst. 2.
4. Instituce může používat dluhové cenné papíry, které jsou vydané jinými institucemi a které nemají externí rating vypracovaný způsobilou externí ratingovou agenturou, jako způsobilý kolaterál, pokud tyto dluhové cenné papíry splňují všechna tato kritéria:
- a) jsou kotovány na uznaném regulovaném trhu;
 - b) jsou přednostním dluhem;
 - c) všechny ostatní emise emitující instituce s ratingem, jež mají stejnou úroveň (přednosti), mají externí rating, vypracovaný způsobilou externí ratingovou agenturou, kterému byl orgánem EBA přiřazen stupeň úvěrové kvality 3 nebo lepší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči institucím nebo krátkodobých expozic podle kapitoly 2;
 - d) úvěrová instituce nemá k dispozici žádné informace, podle nichž by emise měla obdržet externí rating nižší, než je uvedeno v písmeně c);
 - e) tržní likvidita daného nástroje je pro tyto účely dostatečná.
5. Instituce mohou používat podílové jednotky nebo akcie subjektů kolektivního investování jako způsobilý kolaterál, pokud jsou splněny obě tyto podmínky:
- a) podílové jednotky nebo akcie jsou denně kótovány na kapitálovém trhu;
 - b) subjekty kolektivního investování se omezují na investice do nástrojů, které jsou uznatelné podle odstavců 1 a 2.

Pokud subjekt kolektivního investování investuje do akcií nebo podílových jednotek jiného subjektu kolektivního investování, podmínky stanovené v písmenech a) a b) prvního pododstavce se použijí obdobně na každý podkladový subjekt kolektivního investování.

Použití derivátových nástrojů k zajištění povolených investic subjektem kolektivního investování není na újmu uznání podílových jednotek nebo akcií takového subjektu jakožto kolaterálu.

6. Pro účely odstavce 5, pokud subjekt kolektivního investování nebo jeho podkladové subjekty kolektivního investování nejsou omezeny na investice do nástrojů, které jsou způsobilé podle odstavců 1 a 4, mohou instituce použít podílové jednotky nebo akcie tohoto subjektu kolektivního investování jako kolaterál na částku rovnající se hodnotě způsobilých aktiv, které tento subjekt kolektivního investování drží, za předpokladu, že

subjekt kolektivního investování nebo kterýkoliv z jeho podkladových subjektů kolektivního investování investoval do neuznatelných aktiv v maximální míře povolené v rámci svého oprávnění.

Pokud mohou mít neuznatelná aktiva zápornou hodnotu v důsledku závazků nebo podmíněných závazků vyplývajících z vlastnictví, instituce učiní oba tyto kroky:

- a) vypočtou celkovou hodnotu neuznatelných aktiv;
 - b) pokud částka získaná podle písmene a) je negativní, odečtou částku od celkové hodnoty způsobilých aktiv.
7. Pokud jde o odst. 1 písm. b) až e), tak v případě, že cenný papír má dvě úvěrová hodnocení vypracovaná způsobilými externími ratingovými agenturami, použijí instituce méně příznivé hodnocení. Pokud má cenný papír více než dva externí ratingy vypracované způsobilými externími ratingovými agenturami, instituce použijí dva nejpříznivější ratingy. Pokud se tyto dva nejpříznivější ratingy liší, instituce použijí rating méně příznivý.
8. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem ke stanovení podmínek pro určení hlavního indexu uvedeného v odst. 1 písm. f), čl. 194 odst. 1 písm. a), čl. 219 odst. 1 a odst. 4, a čl. 293 odst. 2 písm. e).

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

I

10. ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění těchto otázek:
- a) hlavních indexů určených podle podmínek uvedených v odstavci 8;
 - b) uznávaných burz uvedených v odst. 4 písm. a) a čl. 194 odst. 1, čl. 219 odst. 1 a odst. 4, čl. 293 odst. 2 písm. e), čl. 389 odst. 2 písm. k), čl. 404 odst. 3 písm. d), čl. 415 odst. 1 písm. c), a v bodě 17 přílohy IV části 3.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 194

Další možnosti uznání kolaterálu pro účely komplexní metody finančního kolaterálu

1. Kromě kolaterálu stanoveného v článku 193 může instituce, která používá komplexní metodu finančního kolaterálu stanovenou v článku 218, používat jako uznatelný kolaterál níže uvedené položky:
 - a) akcie nebo konvertibilní dluhopisy nezahrnuté do hlavního indexu, ale obchodované na uznané burze;
 - b) podílové jednotky nebo akcie subjektů kolektivního investování, pokud jsou splněny obě následující podmínky:
 - i) podílové jednotky nebo akcie jsou denně kótovány na kapitálovém trhu;
 - ii) subjekty kolektivního investování jsou omezeny na investice do nástrojů, které jsou uznatelné podle čl. 193 odst. 1 a 2 a na položky uvedené v písm. a) tohoto pododstavce.

V případě, kdy subjekt kolektivního investování investuje do podílových jednotek nebo akcií jiného subjektu kolektivního investování, se podmínky písm. a) a b) tohoto odstavce použijí na takové podkladové subjekty kolektivního investování obdobně.

Použití derivátových nástrojů k zajištění povolených investic subjektem kolektivního investování není na újmu uznání akcií takového subjektu jakožto kolaterálu.

2. Pokud subjekt kolektivního investování nebo jakýkoliv podkladový subjekt kolektivního investování není omezen na investice do nástrojů, které jsou uznatelné podle čl. 193 odst. 1 a 2 a na položky uvedené v odst. 1 písm. a), mohou instituce používat podílové jednotky nebo akcie takového subjektu kolektivního investování jako kolaterál na částku rovnající se hodnotě uznatelných aktiv, která drží tento subjekt kolektivního investování, za předpokladu, že tento subjekt kolektivního investování nebo kterýkoliv z jeho podkladových subjektů kolektivního investování investoval do neuznatelných aktiv v maximální míře povolené v rámci svého oprávnění.

Pokud mohou mít neuznatelná aktiva zápornou hodnotu v důsledku závazků nebo podmíněných závazků vyplývajících z vlastnictví, instituce učiní oba tyto kroky:

- a) vypočtou celkovou hodnotu neuznatelných aktiv;
- b) pokud částka získaná podle písmene a) je negativní, odečtou částku od celkové hodnoty způsobilých aktiv.

Článek 195

Další možnosti uznání kolaterálu pro účely přístupu IRB

1. Kromě kolaterálu stanoveného v člancích 193 a 194 mohou instituce, které vypočítávají hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle přístupu založeného na interním ratingu, použít také tyto formy kolaterálu:

- a) kolaterál ve formě nemovitého majetku podle odstavců 2 až 6;
 - b) pohledávky podle odstavce 7;
 - c) další hmotný kolaterál podle odstavců 8 a 10;
 - d) pronájem podle odstavce 9.
2. Není-li stanoveno jinak podle čl. 119 odst. 2, instituce mohou použít jako uznatelný kolaterál nemovitosti určené k bydlení, které vlastník obývá nebo bude obývat, nebo které pronajímá nebo bude pronajímat nebo uživatel v případě osobních investičních společností, a nebytové nemovitosti, včetně kanceláří nebo jiných nebytových prostor, pokud jsou splněny obě následující podmínky:
- a) hodnota nemovitosti nezávisí z podstatné části na úvěrové kvalitě dlužníka. Instituce mohou při určování, zda je taková závislost podstatná, vyloučit situace, kdy hodnotu nemovitostí i plnění ze strany dlužníka ovlivňují čistě makroekonomické faktory;
 - b) riziko dlužníka nezávisí z podstatné části na výnosech z dané nemovitosti či projektu, ale na základní schopnosti dlužníka splatit dluh z jiných zdrojů, a tudíž splacení dluhu výrazně nezávisí na jakémkoliv peněžním toku vytvářeném danou nemovitostí, která slouží jako kolaterál.
4. Instituce mohou využívat jako způsobilý kolaterál ve formě nebytové nemovitosti podíly ve finských společnostech zajišťujících výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících výstavbu z roku 1991 nebo příslušnými pozdějšími předpisy, za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 2.
5. Instituce se mohou odchýlit od odst. 2 písm. b) v případě expozic zajištěných nemovitostmi určenými k bydlení, které se nacházejí na území členského státu, pokud příslušný orgán dotyčného členského státu zveřejnil důkazy o tom, že na daném území existuje rozvinutý a zavedený trh s nemovitostmi určenými k bydlení se ztrátovostí, která nepřekračuje tyto limity:
- a) ztráty z úvěrů zajištěných nemovitostí určenou k bydlení až do výše 80 % tržní hodnoty nebo 80 % zástavní hodnoty, není-li stanoveno jinak podle čl. 119 odst. 2, nepřekračují 0,3 % nesplacených úvěrů zajištěných nemovitostí určenou k bydlení v každém daném roce;
 - b) celkové ztráty z úvěrů zajištěných nemovitostí určenou k bydlení nepřesahují 0,5 % nesplacených úvěrů zajištěných nemovitostí určenou k bydlení v daném roce.
6. Instituce se mohou odchýlit od odst. 2 písm. b) pro nebytové nemovitosti nacházející se na území členského státu, pokud příslušný orgán dotyčného členského státu zveřejnil důkazy o tom, že na daném území existuje rozvinutý a zavedený trh s nebytovými nemovitostmi se ztrátovostí, která splňuje obě tyto podmínky:

- a) ztráty z úvěrů zajištěných nebytovými nemovitostmi až do 50 % tržní hodnoty nebo 60 % zástavní hodnoty nepřekračují 0,3 % nesplacených úvěrů zajištěných nebytovými nemovitostmi v každém daném roce;
- b) celkové ztráty z úvěrů zajištěných nebytovými nemovitostmi nepřesahují 0,5 % nesplacených úvěrů zajištěných nebytovými nemovitostmi v každém daném roce.

Jestliže jedna z podmínek uvedených v písmenech a) a b) prvního pododstavce není v daném roce splněna, instituce nesmí použít postup uvedený v tomto pododstavci, dokud obě tyto podmínky nebudou v následujícím roce opět splněny.

- 7. Instituce mohou využít jako způsobilý kolaterál pohledávku spojenou s obchodní transakcí nebo s transakcemi s původní splatností maximálně jeden rok. Uznatelné pohledávky nezahrnují pohledávky spojené se sekuritizací, subparticipací nebo s úvěrovými deriváty, nebo pohledávky za ekonomicky spjatými osobami.
- 8. Příslušné orgány povolí, aby instituce použila jako způsobilý kolaterál jiné druhy hmotného kolaterálu než ty, které jsou uvedeny v odstavcích 2 až 6, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:
 - a) existují likvidní trhy, doložené četnými transakcemi *vhodnými pro daný typ aktiv*, pro nakládání s kolaterálem rychlým a ekonomicky účinným způsobem. Instituce posuzují tuto podmínku pravidelně a rovněž v případech, kdy z informací plyne, že nastávají významné změny na trhu;
 - b) existují zavedené, veřejně dostupné tržní ceny daného kolaterálu. Instituce mohou považovat tržní ceny za zavedené, pokud plynou ze spolehlivých zdrojů informací, jako jsou veřejné indexy, a odrážejí cenu transakcí za obvyklých podmínek. Instituce mohou považovat tržní ceny za veřejně dostupné, pokud jsou tyto ceny zveřejňovány, snadno přístupné, a je možné je získávat pravidelně, aniž by to představovalo nepatřičnou administrativní nebo finanční zátěž;
 - c) instituce analyzuje tržní ceny, čas a náklady potřebné ke zpeněžení kolaterálu a realizované výnosy z kolaterálu;
 - d) instituce prokáže, že realizované výnosy z kolaterálu nejsou nižší než 70 % hodnoty kolaterálu ve více než 10 % všech likvidací pro daný typ kolaterálu. Pokud existuje významné kolísání tržních cen, instituce prokáže ke spokojenosti příslušných orgánů, že její ocenění kolaterálu je dostatečně konzervativní.

Instituce dokumentují splnění podmínek uvedených v prvním pododstavci písm. a) až d) a těch, které jsou uvedeny v článku 205.

Po vstupu prováděcích technických norem uvedených v odstavci 10 v platnost příslušné orgány institucím povolí, aby využívaly pouze ty druhy jiného hmotného kolaterálu, které jsou uvedeny v těchto normách.

9. Aniž je dotčeno ustanovení čl. 225 odst. 2, pokud jsou požadavky uvedené v článku 206 splněny, může být s expozicemi, které vznikly z pronájmu majetku instituce třetí osobě, nakládáno stejným způsobem jako s úvěry zajištěnými stejným druhem nemovitosti.
10. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, které stanoví, **kdy vznikne určitý druh** hmotného kolaterálu, **kteřý splňuje** podmínky uvedené v odst. 8 písm. a) a b), a to na základě kritérií stanovených v těchto ustanoveních. **Přitom je třeba vzít v úvahu konkrétní úlohu, kterou hraje hmotný kolaterál v expozicích z pronájmu.**

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 196

Ostatní majetkové zajištění úvěrového rizika

Instituce mohou jako uznatelný kolaterál použít tato ostatní majetková zajištění úvěrového rizika:

- a) hotovost nebo hotovostní nástroje v držení třetí strany, která je institucí, jestliže tato hotovost nebo hotovostní nástroje nejsou ve správě třetí strany a jsou zastavené ve prospěch úvěrové instituce;
- b) životní pojistky zastavené ve prospěch úvěrové instituce;
- c) nástroje vydané třetí stranou, která je institucí, jež budou na požádání touto institucí zpětně odkoupeny.

PODODDÍL 2

OSOBNÍ ZAJIŠTĚNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA

Článek 197

Způsobilost poskytovatelů zajištění pro účely všech přístupů

1. Instituce mohou jako způsobilé poskytovatele zajištění úvěrového rizika třetí stranou použít tyto strany:
 - a) vůči ústředním vládám a centrálním bankám;
 - b) orgány regionální nebo místní správy;
 - c) mezinárodní rozvojové banky;
 - d) mezinárodní organizace, pokud expozicím vůči nim je podle článku 112 přidělena riziková váha 0 %;
 - e) subjekty veřejného sektoru, pokud se s pohledávkami vůči nim zachází podle článku 111;

- f) instituce **a vzájemné záruční společnosti / úvěrové záruční instituce**;
- g) další podniky, včetně mateřských, dceřiných a přidružených podniků instituce, pokud je splněna jedna z následujících podmínek:
 - i) tyto další podniky mají externí rating vypracovaný uznanou externí ratingovou agenturou ■ ;
 - ii) v případě institucí, které vypočítávají hodnotu rizikově vážených expozic a výši očekávaných ztrát podle přístupu založeného na interním ratingu, tyto další podniky nemají externí rating vypracovaný uznanou externí ratingovou agenturou a mají interní rating.

2. V případě, že instituce vypočítávají hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle přístupu založeného na interním ratingu, musí být ručitel, aby byl způsobilý jako poskytovatel zajištění úvěrového rizika třetí stranou, institucí interně ohodnocen v souladu s ustanoveními kapitoly 3 oddílu 6.

Instituce mohou využívat jako způsobilé poskytovatele zajištění úvěrového rizika třetí stranou jiné finanční instituce, které mají příslušná povolení a nad nimiž je vykonáván dohled orgány příslušnými pro vydávání povolení a výkon dohledu nad institucemi a které se řídí obezřetnostními požadavky shodnými s požadavky uplatňovanými vůči institucím.

Příslušné orgány zveřejní a budou udržovat seznam těchto jiných způsobilých poskytovatelů zajištění úvěrového rizika třetí stranou, nebo hlavních kritérií pro určování těchto jiných způsobilých poskytovatelů zajištění úvěrového rizika třetí stranou, spolu s popisem použitelných obezřetnostních požadavků, a svůj seznam budou sdílet s dalšími příslušnými orgány v souladu s článkem 112 směrnice [vloží OP].

Příslušné orgány musí orgánu EBA oznámit příslušné vzájemné záruční společnosti / úvěrové záruční instituce podle odstavce 2.

- 2a. ***Instituce mohou využívat jako způsobilé poskytovatele zajištění úvěrového rizika třetí stranou jiné finanční instituce, které mají příslušná povolení a nad nimiž je vykonáván dohled orgány příslušnými pro vydávání povolení a výkon dohledu nad institucemi a které se řídí obezřetnostními požadavky shodnými s požadavky uplatňovanými vůči institucím.***

Článek 198

Způsobilost poskytovatelů zajištění pro účely přístupu IRB, kteří splňují podmínky pro uplatnění postupu stanoveného v čl. 6 odst. 4

Instituce může využívat instituce, pojišťovny a zajišťovny a exportní úvěrové agentury jako způsobilé poskytovatele zajištění úvěrového rizika třetí stranou, kteří splňují podmínky pro uplatnění postupu stanoveného v čl. 148 odst. 4 v případě, že splňují všechny tyto podmínky:

- a) mají dostatečné odborné znalosti pro poskytování zajištění úvěrového rizika třetí stranou;

- b) jsou regulovány způsobem rovnocenným pravidlům stanoveným v tomto nařízení, nebo měly v době, kdy bylo poskytnuto zajištění úvěru, externí rating vypracovaný uznanou externí ratingovou agenturou, kterému byl agenturou EBA přiřazen stupeň externího ratingu 3 nebo vyšší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům uvedených v kapitole 2;
- c) v době, kdy bylo poskytnuto zajištění úvěru nebo v jakémkoli období poté, měly interní rating, s PD stejnou nebo nižší než pravděpodobnost selhání než u stupně úvěrové kvality 2 nebo vyššího podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům uvedených v kapitole 2;
- d) mají interní rating, s PD stejnou nebo nižší než pravděpodobnost selhání než u stupně úvěrové kvality 3 nebo vyššího podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům uvedených v kapitole 2.

Pro účely tohoto článku nepoživá zajištění úvěru poskytnuté exportní úvěrovou agenturou výhod výslovné protizáruky ze strany ústřední vlády.

PODODDÍL 3 DRUHY ÚVĚROVÝCH DERIVÁTŮ

Článek 199 Způsobilost úvěrových derivátů

1. Instituce mohou jako způsobilé zajištění úvěrového rizika využívat následující druhy úvěrových derivátů a nástrojů, které mohou být z těchto úvěrových derivátů složeny, nebo nástrojů s obdobnou ekonomickou podstatou:
 - a) swapy úvěrového selhání („credit default swaps“);
 - b) swapy veškerých výnosů („total return swaps“);
 - c) úvěrové dluhové cenné papíry do výše, v jaké jsou podloženy hotovostí.

Zajištění úvěrového rizika nelze uznat v případě, kdy instituce toto zajištění koupí prostřednictvím swapu veškerých výnosů a čisté platby obdržené ze swapu eviduje jako čistý příjem, avšak v evidenci nezohledňuje odpovídající snížení hodnoty zajištěných aktiv (snížením reálné hodnoty, nebo tvorbou opravných položek).

2. Pokud instituce provádí vnitřní zajištění pomocí úvěrového derivátu tak, aby toto zajištění úvěrového rizika bylo způsobilé jakožto zajištění úvěrového rizika pro účely této kapitoly, úvěrové riziko, které je převedeno do obchodního portfolia, musí být převedeno na třetí stranu nebo strany.

Pokud bylo vnitřní zajištění provedeno v souladu s prvním pododstavcem a požadavky pododdílu 2 byly splněny, instituce použijí pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát v případě pořizování zajištění úvěrového rizika třetí stranou pravidla stanovená v oddílech 4 až 6.

ODDÍL 3 POŽADAVKY

PODODDÍL 1 MAJETKOVÉ ZAJIŠTĚNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA

Článek 200

Požadavky na dohody o rozvahovém započtení (jiné než rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit a/nebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu)

Dohody o rozvahovém započtení jiné než rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit nebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu se považují za způsobilou formu snižování úvěrového rizika, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

- a) musí být právně účinné a vymahatelné podle všech relevantních právních řádů, a to i v případě insolvence nebo úpadku protistrany;
- b) instituce jsou schopny kdykoli určit aktiva a závazky, které jsou předmětem uvedených dohod;
- c) instituce průběžně sledují a kontrolují rizika spojená s ukončením zajištění úvěrového rizika;
- d) instituce průběžně sledují a kontrolují příslušné expozice jako čisté pozice.

Článek 201

Požadavky na rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu

Rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu se považují za způsobilé formy snižování úvěrového rizika, pokud kolaterál poskytnutý podle těchto dohod splňuje všechny požadavky uvedené v čl. 202 odst. 1 a pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

- a) jsou právně účinné a vymahatelné podle všech relevantních právních řádů, a to i v případě insolvence nebo úpadku protistrany;
- b) dávají protistraně, která není v selhání, právo ukončit a uzavřít včas všechny transakce, na které se vztahuje tato dohoda, v případě selhání druhé protistrany, a to i v případě konkursu nebo insolvence této protistrany;
- c) umožňují započtení zisků a ztrát z transakcí uzavřených podle této rámcové dohody tak, aby byla stanovena jen jediná čistá částka, kterou dluží jedna protistrana druhé.

Článek 202
Požadavky na finanční kolaterál

1. Finanční kolaterál a zlato se považují za způsobilý kolaterál pro účely všech přístupů a metod, jsou-li splněny všechny požadavky stanovené v odstavcích 2 až 4.
2. Mezi úvěrovou kvalitou dlužníka a hodnotou kolaterálu nesmí být významná pozitivní korelace.

Cenné papíry vydané dlužníkem nebo členem ekonomicky spjaté skupiny osob, nejsou způsobilé jako uznatelný kolaterál. Aniž je dotčeno toto pravidlo, jsou kryté dluhopisy dlužníka, které splňují podmínky článku 124, způsobilé jako kolaterál, pokud jsou poskytnuty jako kolaterál při repo obchodech, za předpokladu, že splňují podmínky stanovené v prvním pododstavci.

3. Instituce musí splňovat všechny smluvní a zákonné požadavky ohledně vymahatelnosti dohod o kolaterálu podle právního řádu, kterému jejich národ na daný kolaterál podléhá, a uskutečnit všechny kroky nezbytné k tomu, aby tato vymahatelnost byla zajištěna.

Instituce musí provést dostatečnou právní analýzu, jež potvrdí vymahatelnost dohod o kolaterálu ve všech relevantních právních řádech. Dle potřeby musí takovou právní analýzu opakovat, aby byla vymahatelnost zajištěna trvale.

4. Instituce musí splňovat všechny následující provozní požadavky:
 - a) řádně zdokumentují smlouvu o kolaterálu a mají jasný a spolehlivý postup pro včasnou realizaci kolaterálu;
 - b) využívají spolehlivé procesy a postupy pro řízení rizik spojených s využitím kolaterálu - včetně rizik spojených se ztrátou nebo snížením zajištění úvěrového rizika, rizik nesprávného ocenění, rizik spojených s ukončením zajištění úvěrového rizika, rizika koncentrace vyplývajícího z využití kolaterálu a vazby na celkový rizikový profil instituce;
 - c) mají zdokumentovány zásady a postupy týkající se přijímaných druhů a výše kolaterálu;
 - d) vypočítávají tržní hodnotu kolaterálu a odpovídajícím způsobem ji přeceňují s četností nejméně jednou za šest měsíců a vždy, když mají důvod se domnívat, že došlo k značnému poklesu tržní hodnoty kolaterálu;
 - e) v případech, kdy je kolaterál v držení třetí strany, podniknou instituce přiměřené kroky, aby zajistily, že tato třetí strana bude kolaterál držet odděleně od svých vlastních aktiv;
 - f) zajistí vyčlenění dostatečných zdrojů pro řádné plnění maržových dohod s protistranami financujícími OTC deriváty a cenné papíry, měřeno včasností a přesností jejich maržových výzev a dobou odezvy na příchozí výzvy;

- g) mají zásady řízení kolaterálu za účelem kontroly, sledování a vykazování následujících údajů:
 - i) *rizika*, jimž je maržové dohody vystavují;
 - ii) riziko koncentrace pro určité typy aktiv použitých jako kolaterál;
 - iii) opětovné použití kolaterálu včetně možných deficitů likvidity vyplývajících z opětovného použití kolaterálu přijatého od protistran;
 - iv) vzdání se práv na kolaterál poskytnutý protistranám.
- 5. Kromě požadavků stanovených v odstavcích 1 až 4, aby finanční kolaterál byl uznatelný jako způsobilý kolaterál pro účely jednoduché metody finančního kolaterálu, musí být zbytková splatnost pojištění nejméně stejně dlouhá jako zbytková splatnost expozice.

Článek 203

Požadavky na nemovitou zástavu

1. Nemovitý majetek lze považovat za způsobilý kolaterál pouze tehdy, pokud jsou splněny všechny požadavky stanovené v odstavcích 2 až 5.
2. Je třeba splňovat tyto požadavky na právní jistotu:
 - a) hypotéka nebo zástavní právo jsou vymahatelné ve všech právních řádech relevantních k okamžiku uzavření úvěrové smlouvy a musí být řádně a včas zapsány;
 - b) veškeré právní požadavky na vznik zástavy byly splněny;
 - c) dohoda o zajištění a s ní související právní postupy umožňují instituci realizovat hodnotu zajištění v přiměřené lhůtě.
3. Je třeba, aby byly splněny tyto požadavky na sledování hodnoty nemovitostí a na oceňování nemovitostí:
 - a) instituce sledují hodnotu nemovitosti často a nejméně jednou ročně u nebytových nemovitostí a nejméně jednou za tři roky v případě nemovitostí určených k bydlení. Instituce provádějí sledování častěji v případě, že na trhu dochází k výrazným změnám podmínek;
 - b) ocenění nemovitosti se přezkoumá, pokud z údajů, které má instituce k dispozici, vyplývá, že hodnota nemovitosti se mohla v porovnání se všeobecnými tržními cenami podstatně snížit a přezkum je prováděn znalcem, který má potřebnou kvalifikaci, schopnosti a zkušenosti, aby mohl provést ocenění, a který je nezávislý na procesu rozhodování o poskytnutí úvěru. U půjček, které přesahují 3 milióny EUR nebo 5 % kapitálu instituce, musí tento znalec přezkoumat ocenění nemovitosti nejméně jednou za tři roky.

Pro sledování hodnoty nemovitosti a identifikaci nemovitosti, u níž je nutné přecenění, mohou instituce využívat statistické metody.

4. Instituce jasně zdokumentují druhy nemovitostí určených k bydlení a nebytových nemovitostí, které přijímají a své zásady pro poskytování úvěrů v této oblasti.
5. Instituce mají postupy pro sledování, zda je nemovitost přijatá jako zajištění úvěrového rizika dostatečně pojištěna proti nebezpečí poškození.

Článek 204 Požadavky na pohledávky

1. *Pohledávky* se považují za způsobilý kolaterál, pokud jsou splněny všechny požadavky stanovené v odstavcích 2 a 3.
2. Je třeba splňovat tyto požadavky na právní jistotu:
 - a) právní mechanismus, na jehož základě je tento kolaterál instituci poskytující úvěr poskytnut, musí být důkladně propracovaný, účinný a musí zajistit, že tato instituce má jasná práva k výnosům;
 - b) instituce učiní všechny kroky nezbytné ke splnění místních požadavků na vymahatelnost svých nároků z tohoto zajištění. Úvěrové instituce musí mít prvořadý nárok na tento kolaterál, ačkoli tyto nároky mohou být podřízené nárokům přednostních věřitelů, jejichž postavení plyne z právních předpisů;
 - c) instituce provedou dostatečnou právní analýzu, jež potvrdí vymahatelnost dohod o kolaterálu ve všech relevantních právních řádech;
 - d) řádně zdokumentují dohodu o kolaterálu a mají jasný a spolehlivý postup pro včasnou realizaci kolaterálu;
 - e) instituce mají zavedeny postupy, které zajistí, že všechny právní podmínky nezbytné pro prohlášení selhání dlužníka a včasnou realizaci kolaterálu jsou splněny;
 - f) v případě finančních potíží dlužníka nebo selhání z jeho strany musí být instituce ze zákona oprávněna prodat nebo postoupit pohledávky třetím stranám bez souhlasu osob z těchto pohledávek zavázaných.
3. Jsou splněny tyto požadavky na řízení rizik:
 - a) instituce má řádné postupy pro stanovení úvěrového rizika spojeného s pohledávkami. Tyto postupy zahrnují analýzy dlužníka, podnikání a odvětví a druhů zákazníků, nimiž dlužník obchoduje. Pokud instituce spoléhají na své dlužníky u hodnocení úvěrového rizika jejich zákazníků, musí ověřit jejich postupy úvěrování, aby se ujistily o jejich spolehlivosti a důvěryhodnosti;
 - b) marže mezi hodnotou expozice a hodnotou pohledávek odráží všechny příslušné faktory, včetně nákladů realizace, koncentrace uvnitř seskupení pohledávek

zastavených jedním dlužníkem a možného rizika koncentrace v rámci celkových expozic instituce mimo těch, které jsou řízeny v rámci obecné metodiky instituce. Instituce udržují průběžný a vhodný postup sledování pohledávek. Rovněž pravidelně přezkoumávají dodržování úvěrových podmínek, omezení souvisejících s ochranou životního prostředí a jiných zákonných požadavků;

- c) pohledávky zastavené dlužníkem musí být diverzifikovány a nesmí být v přílišné korelaci s tímto dlužníkem. V případech výrazné pozitivní korelace instituce zohlední ve stanovení marže pro celé seskupení kolaterálu doprovodná rizika vyplývající z této korelace;
- d) instituce nepoužije jako způsobilé zajištění úvěrů pohledávky vůči osobám spojeným s dlužníkem, včetně dceřiných společností a zaměstnanců;
- e) instituce mají zavedený zdokumentovaný postup inkasa pohledávek v případech finančních těžkostí dlužníka. Instituce mají odpovídající postupy inkasa i v případě, že u inkasa běžně spoléhají na své dlužníky.

Článek 205

Požadavky pro ostatní hmotný kolaterál

Fyzický kolaterál jiný než nemovitý kolaterál se považuje za způsobilý kolaterál pro účely přístupu založeného na interním ratingu, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

- a) dohoda o kolaterálu, podle níž je hmotný kolaterál instituci poskytnut, musí být účinná a vymahatelná ve všech relevantních právních řádech a musí instituci umožňovat, aby hodnotu kolaterálu realizovala v přiměřené lhůtě;
- b) s jedinou výjimkou povolených přednostních nároků uvedených v čl. 204 odst. 2 písm. b), jsou jako kolaterál způsobilá pouze první zástavní práva nebo věcná břemena vázaná na kolaterál a instituce musí mít přednostní právo před všemi ostatními věřiteli na uspokojení z realizovaných výnosů z kolaterálu;
- c) instituce pravidelně sledují hodnotu kolaterálu, přinejmenším jednou ročně. Instituce provádějí sledování častěji v případě, že na trhu dochází k výrazným změnám podmínek;
- d) dohoda o úvěru musí obsahovat podrobný popis kolaterálu, jakož i podrobné údaje o způsobu a četnosti přeceňování;
- e) instituce v interních úvěrových strategiích a postupech, které jsou dostupné k přezkumu, jasně zdokumentují, které druhy hmotného kolaterálu přijímají a které zásady a postupy zavedly s ohledem na přiměřenou hodnotu jednotlivých druhů hmotného kolaterálu ve vztahu k hodnotě příslušné expozice;
- f) s ohledem na strukturu transakcí stanoví instituce ve své úvěrové politice požadavky na kolaterál ve vztahu k hodnotě expozice, schopnosti snadno kolaterál realizovat, schopnosti objektivně stanovit cenu nebo tržní hodnotu, četnosti, s jakou je možno tuto hodnotu zjistit (včetně odborných odhadů nebo ocenění), a volatility nebo substitutu volatility hodnoty kolaterálu;

- g) jak prvotní ocenění, tak následné přeceňování bere plně v úvahu každé fyzické nebo morální opotřebení kolaterálu. Při oceňování a přeceňování instituce věnují zvláštní pozornost účinkům zastarávání u kolaterálu citlivého na módnost a aktuálnost;
- h) instituce mají právo na kontrolu kolaterálu na místě. Mají rovněž zavedeny zásady a postupy, které upravují výkon tohoto práva kontroly na místě;
- i) kolaterál přijatý jako zajištění musí být řádně pojištěn proti riziku poškození a instituce mají zavedeny postupy pro kontrolu této povinnosti.

Článek 206

Požadavky pro zacházení s expozicemi z pronájmu jako se zajištěnými expozicemi

Instituce nakládají s expozicemi z nájemních transakcí jako s expozicemi zajištěnými tím druhem majetku, jenž je předmětem nájmu, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

- a) jsou splněny podmínky uvedené v článku 203 nebo případně 205, aby tento druh věci, která je předmětem nájmu, mohl být uznán jako způsobilý kolaterál;
- b) pronajímatel má robustní řízení rizik s ohledem na způsob využití předmětu nájmu, jeho umístění, jeho stáří a plánovanou dobu používání, včetně přiměřeného sledování hodnoty zajištění;
- c) pronajímatel je vlastníkem aktiva a je schopen uplatnit svá vlastnická práva včas;
- d) pokud to není potvrzeno již při výpočtu hodnoty LGD, rozdíl mezi hodnotou nesplacené částky a tržní hodnotou zajištění není natolik velký, aby přesáhl účinek snižování úvěrového rizika, který má mít předmět nájmu.

Článek 207

Požadavky na ostatní majetkové zajištění úvěrového rizika

1. Aby hotovostní vklad nebo hotovostní nástroje v držení třetí strany, která je institucí, byly způsobilé pro postup upravený v čl. 227 odst. 1, musí být splněny všechny následující podmínky:
 - a) pohledávka dlužníka za třetí stranou, která je institucí, je veřejně zastavena nebo postoupena na instituci poskytující úvěr a tato zástava nebo postoupení jsou právně účinné a vymahatelné ve všech relevantních právních řádech;
 - b) daná zástava nebo postoupení musí být třetí straně, která je institucí, oznámeno;
 - c) v důsledku tohoto oznámení může tato třetí strana, která je institucí, provádět platby výlučně ve prospěch instituce poskytující úvěr nebo ve prospěch jiných stran, avšak pouze se souhlasem instituce poskytující úvěr;
 - d) zástava nebo postoupení je bezpodmínečné a neodvolatelné.
2. Životní pojištění zastavené ve prospěch instituce poskytující úvěr lze považovat za způsobilý kolaterál, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

- a) životní pojištění je veřejně zastaveno nebo postoupeno instituci poskytující úvěr;
- b) společnost poskytující životní pojištění je o této zástavě nebo postoupení informována a nesmí vyplácet částky splatné podle této smlouvy bez předchozího souhlasu instituce poskytující úvěr;
- c) instituce poskytující úvěr má právo v případě selhání dlužníka zrušit pojistnou smlouvu a obdržet odbytné;
- d) instituce poskytující úvěr je informována o jakémkoli nezaplacení pojistného pojistníkem;
- e) zajištění úvěrového rizika se poskytuje na celou dobu úvěru do jeho splatnosti. Pokud to není možné, protože pojistný vztah končí před uplynutím úvěrového vztahu, instituce zajistí, aby částka, která vyplývá z pojistné smlouvy, sloužila instituci jako zajištění až do konce splatnosti úvěrové smlouvy;
- f) zástava nebo postoupení jsou právně účinné a vymahatelné ve všech právních rádech relevantních v době uzavření úvěrové smlouvy;
- g) částka odbytného je potvrzena společností poskytující životní pojištění a je neredukovatelná;
- h) částka odbytného je splatná na výzvu společností poskytující životní pojištění bez zbytečného odkladu;
- i) o částku odbytného nelze požádat bez předchozího souhlasu instituce;
- j) společnost poskytující životní pojištění spadá do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES nebo podléhá dohledu příslušného orgánu třetí země, který uplatňuje režimy dohledu a regulace přinejmenším rovnocenné režimům uplatňovaným v Unii.

PODODDÍL 2

OSOBNÍ ZAJIŠTĚNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA A ÚVĚROVÉ DLUHOVÉ CENNÉ PAPIRY

Článek 208

Společné požadavky pro záruky a úvěrové deriváty

1. S výhradou čl. 209 odst. 1 zajištění úvěrového rizika, které je odvozeno od záruky nebo úvěrového derivátu, se považuje za způsobilé zajištění úvěrového rizika třetí stranou, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:
 - a) zajištění úvěrového rizika je přímé;
 - b) rozsah zajištění úvěrového rizika je jasně definován;
 - c) smlouva o zajištění úvěrového rizika neobsahuje žádné ustanovení, jehož splnění by bylo mimo přímou kontrolu věřitele a které:

- i) by poskytovateli zajištění umožňovalo toto zajištění jednostranně zrušit;
 - ii) by zvyšovalo skutečné náklady zajištění v případě zhoršení úvěrové kvality zajištěné expozice;
 - iii) by poskytovateli zajištění umožňovalo neplnit včas v případě, že původní dlužník nezaplatil jakoukoli splatnou částku, nebo v případě, že nájemní smlouva skončila z důvodu uznání zaručené zbytkové hodnoty podle čl. 129 odst. 7 a čl. 162 odst. 4;
 - iv) by poskytovateli zajištění umožňovalo zkrátit dobu splatnosti tohoto zajištění;
- d) zajištění je být právně účinné a vymahatelné ve všech právních řádech relevantních v době uzavření úvěrové smlouvy.
2. InSTITUTE příslušným orgánům prokáže, že má k dispozici systémy k řízení případné koncentrace rizika vyplývající z jejího využívání záruk a úvěrových derivátů. InSTITUTE je schopna prokázat ke spokojenosti příslušných orgánů, jak je její strategie pro využívání úvěrových derivátů a záruk propojena s řízením jejího celkového rizikového profilu.
3. InSTITUTE splňuje všechny smluvní a zákonné požadavky týkající se vymahatelnosti smluv o zajištění úvěrového rizika třetí stranou podle právního řádu, kterému dané zajištění podléhá, a uskuteční všechny kroky nezbytné k tomu, aby tato vymahatelnost byla zajištěna.

Institute provedou dostatečnou právní analýzu, jež potvrdí vymahatelnost zajištění úvěrového rizika třetí stranou ve všech relevantních právních řádech. Tento přezkum opakují podle potřeby, aby byla vymahatelnost zajištěna trvale.

Článek 209

Protizáruky vystavené státem a jinými subjekty veřejného sektoru

1. InSTITUTE mohou nakládat s expozicemi uvedenými v odstavci 2 jako s expozicemi zajištěnými zárukami poskytovanými subjekty uvedenými v daném odstavci, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:
- a) protizáruka pokrývá všechny prvky úvěrového rizika spojeného s danou pohledávkou;
 - b) jak původní záruka, tak protizáruka splňují požadavky pro záruky uvedené v článku 208 a čl. 210 odst. 1 s výjimkou toho, že protizáruka nemusí být přímá;
 - c) krytí je spolehlivé a z historické zkušenosti neplyne, že krytí protizárukou by bylo méně účinné než krytí přímou zárukou vystavenou daným subjektem.
2. Postup stanovený v odstavci 1 se použije na expozice zajištěné zárukou, na níž je poskytnuta protizáruka kterýmkoliv z těchto subjektů:

- a) ústřední vládou nebo centrální bankou;
 - b) regionální vládou nebo orgánem místní správy;
 - c) subjektem veřejného sektoru, pokud se s pohledávkami za ním zachází jako s pohledávkami za ústřední vládou podle čl. 111 odst. 4;
 - d) mezinárodní rozvojovou bankou nebo mezinárodní organizací, které je přidělena riziková váha 0 % podle kapitoly 2;
 - e) subjektem veřejného sektoru, pokud se s pohledávkami za ním zachází podle čl. 111 odst. 1 a čl. 111 odst. 2.
3. Instituce použijí postup uvedený v odstavci 1 i na expozici, na niž nebyla poskytnuta protizáruka subjektem uvedeným v odstavci 2, v případě, že protizáruka této expozice je přímo zaručena jedním z těchto subjektů a podmínky uvedené v odstavci 1 jsou splněny.

Článek 210 *Dodatečné požadavky na záruky*

1. Záruky se považují za způsobilé zajištění úvěrového rizika třetí stranou, pokud jsou splněny všechny podmínky článku 208 a všechny následující podmínky:
- a) v případě kvalifikovaného selhání nebo neplnění protistranou má instituce poskytující úvěr právo v přiměřené době požadovat po ručiteli jakoukoli splatnou částku související s pohledávkou, u níž je poskytnuto zajištění, a platba ručitelem nesmí být podmíněna tím, aby instituce poskytující úvěr platbu nejprve vymáhala po dlužníkovi;
- V případě osobního zajištění úvěrového rizika u hypoték na obytné nemovitosti je třeba požadavky uvedené v čl. 208 odst. 1 písm. c) bodu iii) a v prvním pododstavci splňovat pouze během 24 měsíců;
- b) záruka je výslovně zdokumentovaný závazek převzatý ručitelem;
 - c) je splněna jedna z následujících podmínek:
 - i) záruka pokrývá všechny druhy plateb, které má dlužník provést v souvislosti se svým závazkem;
 - ii) pokud jsou některé druhy plateb ze záruky vyloučeny, musí instituce poskytující úvěr upravit hodnotu záruky, aby zohlednila toto omezené krytí.
2. V případě záruk poskytnutých v rámci vzájemných záručních režimů nebo poskytnutých jako záruky nebo protizáruky subjekty uvedenými v čl. 209 odst. 1, se požadavky uvedené v odst. 1 písm. a) považují za splněné, pokud je splněna jedna z následujících podmínek:

- a) instituce poskytující úvěr má právo obdržet včas předběžnou platbu ručitelem, která splňuje obě následující podmínky:
 - i) představuje spolehlivý odhad výše ztráty, včetně ztrát vyplývajících z neplacení úroků a jiných druhů plateb, ke kterým je dlužník zavázán, kterou instituce poskytující úvěr pravděpodobně utrpí;
 - ii) je přiměřená vůči výši krytí poskytnutého zárukou;
- b) úvěrová instituce je ke spokojenosti příslušných orgánů schopna prokázat, že účinky záruky, která kryje rovněž ztráty vyplývající z neplacení úroků a jiných druhů plateb, ke kterým je dlužník zavázán, opravňuje k takovému postupu.

Článek 211

Dodatečné požadavky pro úvěrové deriváty

1. Úvěrové deriváty se považují za způsobilé zajištění úvěrového rizika třetí stranou, pokud jsou splněny všechny podmínky článku 208 a všechny tyto podmínky:
 - a) úvěrové události uvedené ve smlouvě o úvěrovém derivátu zahrnují:
 - i) nezaplacení částek splatných podle podmínek podkladového závazku, které jsou platné v době tohoto nezaplacení, s dobou odkladu, která je téměř stejná jako doba odkladu podkladového závazku nebo kratší;
 - ii) úpadek, insolvenci či neschopnost dlužníka splatit své dluhy, jeho neschopnost nebo písemné přiznání neschopnosti obecně platit své dluhy v termínu jejich splatnosti, a podobné skutečnosti;
 - iii) restrukturalizaci podkladového závazku vyžadující prominutí nebo odložení splátek jistiny, úroků nebo poplatků, která vede k úvěrové ztrátě;
 - b) v případě, že úvěrové deriváty umožňují hotovostní vypořádání:
 - i) instituce mají k dispozici spolehlivé oceňovací postupy, které umožňují spolehlivý odhad ztráty;
 - ii) musí být jasně stanovena lhůta, v níž je provedeno přecenění podkladového závazku v závislosti na úvěrové události;
 - c) v případě, že je pro účely vypořádání vyžadováno právo a schopnost příjemce zajištění převést podkladový závazek na poskytovatele zajištění, podmínky podkladového závazku musí stanovit, že jakýkoliv požadovaný souhlas s takovýmto převodem nesmí být bezdůvodně odepírán;
 - d) jsou jasně definovány strany odpovědné za určení, zda nastala úvěrová událost;
 - e) určení úvěrové události není výlučnou odpovědností poskytovatele zajištění;

- f) příjemce zajištění má právo nebo možnost informovat poskytovatele zajištění o tom, že nastala úvěrová událost.

Pokud úvěrové události nezahrnují restrukturalizaci podkladového závazku podle písm. a) bodu iii), může být zajištění úvěrového rizika přesto způsobilé za předpokladu snížení hodnoty podle čl. 228 odst. 2;

- 2. Nesoulad mezi podkladovým závazkem a referenčním závazkem (tj. závazkem použitým pro účely stanovení výše hotovostního vypořádání) v rámci úvěrového derivátu nebo mezi podkladovým závazkem a závazkem použitým pro účely určení, zda nastala úvěrová událost, je přípustný, pouze pokud jsou splněny obě následující podmínky:
 - a) referenční závazek nebo závazek použitý pro účely určení, zda nastala úvěrová událost, je postaven naroveň podkladovému závazku nebo je mu podřízen;
 - b) podkladový závazek a referenční závazek nebo závazek použitý pro účely určení, zda nastala úvěrová událost, jsou vydány stejným dlužníkem a obsahují právně vymahatelné doložky křížového selhání a křížového urychlení.

Článek 212

Požadavky ke splnění podmínek pro uplatnění postupu stanoveného v čl. 148 odst. 4

- 1. Aby zajištění úvěrového rizika odvozené od záruky nebo úvěrového derivátu bylo způsobilé pro postup stanovený v čl. 148 odst. 4, musí splňovat následující podmínky:
 - a) podkladový závazek se týká jedné z těchto expozic:
 - i) expozice vůči podnikům, jak je definováno v článku 142, kromě pojišťoven a zajišťoven;
 - ii) expozice vůči regionální vládě, orgánu místní správy nebo subjektu veřejného sektoru, která není posuzována jako expozice vůči ústřední vládě nebo centrální bance ve smyslu článku 142;
 - iii) expozice vůči malému nebo střednímu podniku, klasifikované jako retailová expozice ve smyslu čl. 142 odst. 5;
 - b) dlužníci podkladového závazku nejsou členy stejné skupiny, jako je poskytovatel zajištění;
 - c) expozice je zajištěna jedním z těchto nástrojů:
 - i) krátkodobými úvěrovými deriváty na jedno jméno nebo zárukami znějící na jedno jméno;
 - ii) produkty v koši prvního selhání;
 - iii) produkty v koši n-tého selhání;

- d) zajištění úvěru splňuje požadavky stanovené v člancích 208, 210 a 211;
 - e) riziková váha spojená s expozicí před uplatněním zacházení v čl. 148 odst. 4 není ještě zahrnuta po žádné stránce do zajištění úvěru;
 - f) úvěrová instituce má právo na obdržení platby od poskytovatele zajištění a očekává ji, aniž by musela podniknout právní kroky s cílem získat platbu od protistrany. Instituce podnikne v rámci možností kroky, aby se přesvědčila, zda je poskytovatel zajištění ochoten okamžitě provést platbu, nastane-li úvěrová událost;
 - g) nabyté zajištění úvěru pokryje veškeré úvěrové ztráty, které vznikly ze zajištěné části expozice v důsledku výskytu úvěrových událostí uvedených ve smlouvě;
 - h) pokud struktura výplaty úvěrového zajištění stanoví vypořádání ve fyzické podobě, musí existovat právní jistota, pokud jde o postupitelnost půjčky, dluhopisu nebo podmíněného závazku;
 - i) pokud má instituce v úmyslu postoupit jiný závazek než podkladovou expozici, musí zaručit, že postupitelný závazek je dostatečně likvidní, aby jej instituce byla schopna nakoupit pro postoupení v souladu se smlouvou;
 - j) podmínky ujednání o zajištění úvěrového rizika jsou právně potvrzeny v písemné formě jak poskytovatelem zajištění, tak i institucí;
 - k) instituce zavedou postupy k zjištění nadměrné korelace mezi úvěryschopností poskytovatele zajištění a dlužníka podkladové expozice v důsledku toho, že jejich ekonomická výkonnost závisí na společných faktorech, které se nacházejí mimo rámec faktoru systematického rizika;
 - l) v případě zajištění proti riziku rozmělnění nemůže být prodejce nakoupených pohledávek členem stejné skupiny, jako je poskytovatel zajištění.
2. Pro účely odst. 1 písm. c) bodu ii), instituce použije zacházení uvedené v čl. 148 odst. 4 na to aktivum v koši, které má nejnižší hodnotu rizikově vážené expozice.
3. Pro účely odst. 1 písm. c) bodu iii) je získané zajištění způsobilé, pouze pokud bylo rovněž získáno způsobilé zajištění pro (n-1) selhání nebo kdy již došlo k selhání u (n-1) aktiv v koši. Pokud tomu tak je, instituce použijí zacházení uvedené v čl. 148 odst. 4 na to aktivum v koši, které má nejnižší hodnotu rizikově vážené expozice.

ODDÍL 4 VÝPOČET ÚČINKŮ SNIŽOVÁNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA

PODODDÍL 1 MAJETKOVÉ ZAJIŠTĚNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA

Článek 213 Úvěrové dluhopisy

S investicemi do úvěrových dluhopisů vydaných úvěrovou institucí poskytující úvěr lze za účelem výpočtu účinku majetkového zajištění úvěrového rizika v souladu s ustanoveními tohoto pododdílu zacházet jako s hotovostním kolaterálem za předpokladu, že swap úvěrového selhání začleněný do úvěrového dluhopisu lze považovat za způsobilé zajištění úvěrového rizika třetí stranou.

Článek 214 Rozvahové započtení

S úvěry a vklady u instituce poskytující úvěr, jež jsou předmětem rozvahového započtení, se za účelem výpočtu účinku majetkového zajištění úvěrového rizika u úvěrů a vkladů úvěrové instituce poskytující úvěr, jež jsou předmětem rozvahového započtení, které jsou denominovány ve stejné měně, zachází jako s hotovostním kolaterálem.

Článek 215 Použití metody využívající regulatorní koeficienty volatility nebo metody využívající vlastní odhady koeficientu volatility pro rámcové dohody o započtení

1. Pokud instituce vypočítávají „plně upravenou hodnotu expozice“ (E^*) u expozic zahrnutých do způsobilé rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů anebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit nebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu, vypočítají koeficienty volatility, které potřebují, buď pomocí metody využívající regulatorní koeficienty volatility, nebo metody využívající vlastní odhady koeficientu volatility („metoda vlastních odhadů“), jak jsou stanoveny v článcích 218 až 221 pro komplexní metodu finančního kolaterálu.

Pro použití metody využívající vlastní odhady koeficientu volatility platí stejné podmínky a požadavky jako v případě komplexní metody finančního kolaterálu.

2. Pro účely výpočtu E^* musí být splněny následující podmínky:
 - a) instituce vypočítají čisté pozice v každé skupině cenných papírů nebo u každého druhu komodity odečtením částky v bodě i) od částky v bodě ii):
 - i) celková hodnota skupiny cenných papírů nebo komodit stejného druhu půjčených, prodaných nebo poskytnutých podle rámcové dohody o započtení;

- ii) celková hodnota skupiny cenných papírů nebo komodit daného druhu vypůjčených, nakoupených nebo obdržených podle dohody;
 - b) instituce vypočítají čisté pozice v každé měně, jiné než měně, v níž probíhá vypořádání rámcové dohody o započetí, odečtením částky v bodě i) od částky v bodě ii):
 - i) součet celkové hodnoty cenných papírů denominovaných v této měně zapůjčených, prodaných nebo poskytnutých podle rámcové dohody o započetí a částky hotovosti v této měně vypůjčené nebo převedené podle dohody;
 - ii) součet celkové hodnoty cenných papírů denominovaných v této měně vypůjčených, nakoupených nebo obdržených podle rámcové dohody a částky hotovosti v této měně vypůjčené nebo obdržené v rámci dohody;
 - c) instituce použijí koeficient volatility pro danou skupinu cenných papírů nebo hotovostní pozici na absolutní hodnotu kladné nebo záporné čisté pozice v cenných papírech v této skupině;
 - d) koeficient volatility pro devizové riziko (fx) se použije pro kladnou nebo zápornou čistou pozici v každé měně s výjimkou měny, v níž probíhá vypořádání rámcové dohody o započetí.
3. Instituce vypočítají E^* podle následujícího vzorce:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx} \right\}$$

kde:

E_i = hodnota expozice pro každou jednotlivou expozici i) zahrnutou do dohody, která by se použila v případě, že by neexistovalo zajištění úvěrového rizika, pokud instituce vypočítávají hodnoty rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu, nebo pokud instituce vypočítávají hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle přístupu založeného na interním ratingu;

C_i = hodnota cenných papírů v každé skupině nebo komodit stejného druhu vypůjčených, nakoupených nebo obdržených nebo vypůjčené či obdržené hotovosti s ohledem na každou expozici i);

E_j^{sec} = čistá pozice (kladná či záporná) v určité skupině cenných papírů (j);

E_k^{fx} = čistá pozice (kladná či záporná) v určité měně (k) jiné než měně, v níž probíhá vypořádání rámcové dohody, vypočtená podle odst. 2 písm. b);

H_j^{sec} = koeficient volatility pro určitou skupinu cenných papírů (j);

H_k^{fx} = koeficient volatility pro devizové riziko pro měnu (k).

4. Pro účely výpočtu hodnot rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát u repo obchodů anebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu zahrnutých do rámcových dohod o započtení použijí instituce E* vypočítané podle odstavce 3 jako hodnotu expozice vůči protistraně vyplývající z transakcí zahrnutých do rámcové dohody o započtení pro účely článku 108 podle standardizovaného přístupu nebo kapitoly 3 podle přístupu založeného na interním ratingu.
5. Pro účely odstavců 2 a 3 se „skupinou cenných papírů“ rozumí cenné papíry vydané stejným subjektem, se stejným datem emise, stejnou splatností, na které se vztahují stejné podmínky a platí pro ně stejné doby do realizace, jak je uvedeno v člancích 219 a 220.

Článek 216

Použití metody interních modelů pro rámcové dohody o započtení

1. Se schválením příslušných orgánů mohou úvěrové instituce používat jako alternativu k metodě využívající regulativní koeficienty volatility nebo metodě využívající vlastní odhady koeficientu volatility pro výpočet plně upravené hodnoty expozice (E*) vyplývající z použití uznané rámcové dohody o započtení týkající se repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu, s výjimkou transakcí s deriváty, metodu interních modelů, která zohledňuje vliv korelace mezi pozicemi v cenných papírech, které jsou předmětem dané rámcové dohody o započtení, i likviditu dotčených nástrojů.
2. Instituce rovněž mohou, se schválením příslušných orgánů, použít své interní modely pro maržové obchody za předpokladu, že transakce jsou zajištěny v rámci dvoustranné rámcové dohody o započtení, která splňuje požadavky stanovené v kapitole 6 oddílu 7.
3. Instituce může použít metodu interních modelů nezávisle na své předchozím volbě mezi standardizovaným přístupem a přístupem založeným na interním ratingu pro výpočet hodnoty rizikově vážené expozice. Pokud se však instituce rozhodne používat metodu interních modelů, učiní tak u všech protistran a cenných papírů, s výjimkou nevýznamných portfolií, v jejichž případě může použít metodu využívající regulatorní koeficienty volatility nebo metodu využívající vlastní odhady koeficientu volatility, jak je stanoveno v článku 215.

Instituce, které získaly povolení pro interní model řízení rizika podle hlavy IV kapitoly 5, mohou použít metodu interních modelů. Pokud instituce takové povolení nezískala, může u příslušných orgánů požádat o povolení používat metodu interních modelů pro účely tohoto článku.

4. Příslušné orgány povolí, aby instituce používala metodu interních modelů, pouze pokud jsou přesvědčeny, že systém instituce pro řízení rizik vyplývajících z transakcí podle rámcové dohody o započtení je koncepčně správný a řádně aplikovaný, a pokud jsou splněny následující kvalitativní standardy:

- a) interní model měření rizika používaný pro výpočet možné cenové volatility u transakcí je úzce propojen s každodenním procesem řízení rizika instituce a slouží jako základ pro hlášení rizikových expozic vrcholovému vedení instituce;
 - b) instituce má útvar řízení rizika, který splňuje všechny tyto požadavky:
 - i) je nezávislý na obchodních útvarech a podléhá přímo vrcholovému vedení instituce;
 - ii) je odpovědný za tvorbu a používání systému řízení rizika instituce;
 - iii) denně vypracovává a analyzuje zprávy o výstupech modelu měření rizika a o vhodných opatřeních, která mají být přijata ve vztahu k limitům pozic;
 - c) každodenní zprávy vypracované útvarem řízení rizika přezkoumávají osoby ve vedení, které mají dostatečné pravomoci, aby mohly prosadit snížení přijatých pozic a celkové rizikové expozice;
 - d) instituce má v útvaru řízení rizika dostatek zaměstnanců se zkušenostmi v používání složitých modelů;
 - e) instituce zavedla postupy, jimiž monitoruje a zajišťuje dodržování zdokumentovaného souboru interních strategií a kontrolních mechanismů týkajících se celkové funkčnosti systému měření rizik;
 - f) modely používané institucí prokazatelně vykazují dostatečnou přesnost v měření rizik potvrzenou zpětným testováním výstupů s využitím alespoň jednoletých dat;
 - g) instituce pravidelně provádí přísný program stresového testování, jehož výsledky jsou vrcholovým vedením instituce přezkoumávány a reflektovány při stanovování strategií a limitů;
 - h) instituce jako součást svého pravidelného vnitřního auditu provádí nezávislý přezkum svého systému měření rizik. Tento přezkum se vztahuje jak na činnosti obchodních útvarů, tak i na činnosti nezávislého útvaru řízení rizika;
 - i) nejméně jednou ročně instituce provádí přezkum svého systému řízení rizika;
 - j) interní model splňuje požadavky stanovené v čl. 286 odst. 8 a 9 a v článku 288.
5. Interní model měření rizika zachycuje dostatečný počet rizikových faktorů tak, aby byla zachycena všechna podstatná cenová rizika.
- Instituce mohou používat empirické korelace v rámci jednotlivých kategorií rizika a mezi nimi, jestliže jejich systém pro měření korelací je správný a řádně používaný.
6. Instituce, které používají metodu interních modelů, vypočítají E^* podle následujícího vzorce:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) + \text{potential change in value} \right\}$$

kde:

E_i = hodnota expozice pro každou jednotlivou expozici i) v rámci dohody, která by se použila v případě, že by neexistovalo zajištění úvěrového rizika, pokud instituce vypočítávají hodnoty rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu, nebo pokud instituce vypočítávají hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle přístupu založeného na interním ratingu;

C_i = hodnota vypůjčených, nakoupených nebo obdržených cenných papírů nebo vypůjčené či obdržené hotovosti v případě každé expozice i).

Při výpočtu hodnot rizikově vážené expozice za použití interních modelů instituce použijí výstup modelu z předchozího obchodního dne.

7. Na výpočet možné změny hodnoty uvedené v odstavci 6 se vztahují všechny tyto požadavky:
 - a) je prováděn alespoň jednou denně;
 - b) je založen na 99 % jednostranném intervalu spolehlivosti;
 - c) je založen na době do realizace v délce 5 dnů, nebo 10 dnů v případě jiných transakcí než repo obchodů s cennými papíry nebo půjček či výpůjček cenných papírů;
 - d) je založen na skutečném období sledování nejméně jednoho roku, kromě případů, kdy je kratší období sledování ospravedlněno významným nárůstem cenové volatility;
 - e) soubor údajů použitých při výpočtu se aktualizuje každé tři měsíce.

Pokud instituce provádí repo obchod, půjčku nebo výpůjčku cenných papírů nebo komodit a maržové nebo podobné transakce nebo skupiny transakcí se započtením, které splňují kritéria stanovená v čl. 279 odst. 2 a 3, minimální doba držby se uvede v soulad s dobou krytí rizika marží, která by se použila podle těchto bodů ustanovení ve spojení s čl. 279 odst. 4.

8. Pro účely výpočtu hodnot rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát u repo obchodů anebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit anebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu zahrnutých do rámcových dohod o započtení použijí instituce E^* vypočítané podle odstavce 6 jako hodnotu expozice vůči protistraně vyplývající z transakcí zahrnutých do rámcové dohody o započtení pro účely článku 108 podle standardizovaného přístupu nebo kapitoly 3 podle přístupu založeného na interním ratingu.
9. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:

- a) definice *nevýznamných portfolií* pro účely odstavce 3;
- aa) *metodiky hodnocení, podle něž mohou příslušné orgány institucím povolit použití IRB;*
- b) kritérií pro určení, zda se jedná o správný interní model a zda je *používán*, pro účely odstavců 4 a 5 *a pro rámcové dohody o započtení;*

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do **31. prosince 2015**.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 217

Jednoduchá metoda finančního kolaterálu

1. Instituce mohou používat jednoduchou metodu finančního kolaterálu pouze pokud vypočítávají hodnoty rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu. Instituce nepoužijí zároveň jednoduchou metodu finančního kolaterálu i komplexní metodu finančního kolaterálu, pokud tak nečiní pro účely čl. 143 odst. 1 a čl. 145 odst. 1. Instituce nepoužijí tuto výjimku selektivně za účelem snížení kapitálových požadavků nebo za účelem provádění regulační arbitráže.
2. Podle jednoduché metody finančního kolaterálu instituce přidělí způsobilému finančnímu kolaterálu hodnotu rovnou jeho tržní hodnotě určené v souladu s čl. 202 odst. 4 písm. d).
3. Instituce přidělí těm částem hodnot expozice, které jsou zajištěny tržní hodnotou způsobilého kolaterálu, rizikovou váhu, kterou by přidělily podle kapitoly 2, pokud má instituce poskytující úvěr vůči nástroji použitému jako kolaterál přímou expozici. Pro tento účel musí být hodnota expozice podrozvahové položky uvedené v příloze I rovna 100 % hodnoty položky, a nikoli hodnotě expozice uvedené v čl. 106 odst. 1.

Riziková váha zajištěné části musí být přinejmenším 20 %, s výjimkou případů uvedených v odstavcích 4 až 6. Instituce použijí na zbývající části hodnoty expozice rizikovou váhu, kterou by přidělily nezajištěné expozici vůči dané protistraně podle kapitoly 2.
4. Instituce přidělí rizikovou váhu 0 % zajištěným částem expozice plynoucí z repo obchodu nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů, které splňují kritéria uvedená v článku 222. Pokud protistrana takové transakce není hlavním účastníkem trhu, instituce přidělí rizikovou váhu 10 %.
5. V případě derivátových nástrojů uvedených v příloze II, které jsou denně tržně přeceňovány, jsou zajištěny hotovostí nebo hotovostními nástroji a neexistuje u nich nesoulad měn, instituce přidělí hodnotám jejich expozice určené podle kapitoly 6 rizikovou váhu 0 % do výše jejich zajištění .

Hodnotám expozice uvedených transakcí, jsou-li zajištěny dluhovými cennými papíry vydanými ústředními vládami nebo centrálními bankami, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle kapitoly 2, přidělí instituce rizikovou váhu 10 % do výše jejich zajištění.

6. Jiným transakcím než transakcím uvedeným v odstavcích 4 a 5 mohou instituce přidělit rizikovou váhu 0 %, pokud jsou expozice i kolaterál denominovány ve stejné měně a je splněna jedna z následujících podmínek:
 - a) kolaterál je ve formě hotovosti nebo hotovostního nástroje;
 - b) kolaterál je ve formě dluhových cenných papírů vydaných ústředními vládami nebo centrálními bankami, jimž by se podle článku 109 přidělila riziková váha 0 %, a jeho tržní hodnota byla snížena o 20 %.
7. Pro účely odstavců 5 a 6 dluhové cenné papíry vydané ústředními vládami nebo centrálními bankami zahrnují:
 - a) dluhové cenné papíry vydané regionálními vládami nebo místními orgány, pokud se s expozicemi vůči těmto orgánům podle článku 110 zachází jako s expozicemi vůči ústřední vládě, do jejíž pravomoci spadají;
 - b) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními rozvojovými bankami, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle čl. 112 odst. 2;
 - c) dluhové cenné papíry vydané mezinárodními organizacemi, kterým je přidělena riziková váha 0 % podle článku 113.

Článek 218

Komplexní metoda finančního kolaterálu

1. Aby byla zohledněna cenová volatilita, použijí instituce při oceňování finančního kolaterálu pro účely komplexní metody finančního kolaterálu na tržní hodnotu kolaterálu koeficienty volatility, jak stanoví články 219 až 222.

V případě, že je kolaterál denominován v měně, která se liší od měny, ve které je denominována podkladová expozice, doplní instituce úpravu odrážející volatilitu měn k volatilitě kolaterálu, jak je stanoveno v člancích 219 až 222.

V případě mimoburzovních derivátových transakcí podle dohod o započtení uznaných příslušnými orgány podle kapitoly 6 použijí instituce koeficient volatility odrážející volatilitu měn, pokud existuje nesoulad mezi měnou kolaterálu a měnou vypořádání. I v případech, kdy je v transakcích podle dohody o započtení použito více měn, použijí instituce jednotný koeficient volatility.

2. Instituce vypočítají hodnotu kolaterálu upravenou o volatilitu (CVA) takto:

$$C_{VA} = C \cdot (1 - H_C - H_{fx})$$

kde:

$C =$ hodnota kolaterálu;

$H_C =$ koeficient volatility pro daný kolaterál vypočtený podle článků 219 a 222;

$H_{fx} =$ koeficient volatility pro nesoulad měn vypočtený podle článků 219 a 222;

Instituce použijí vzorec v tomto odstavci při výpočtu hodnoty kolaterálu upravené o volatilitu u všech transakcí s výjimkou transakcí podle uznaných rámcových dohod o započtení, na něž se použijí ustanovení článků 215 a 216.

3. Instituce vypočítají hodnotu expozice upravenou o volatilitu (EVA) takto:

$$E_{VA} = E \cdot (1 + H_E)$$

kde:

$E =$ hodnota expozice tak, jak by byla příslušně určena podle kapitoly 2, případně 3, pokud tato expozice nebyla zajištěna;

$H_E =$ koeficient volatility pro danou expozici vypočtený podle článků 219 a 222.

V případě mimoburzovních derivátových transakcí instituce vypočítají EVA takto:

$$E_{VA} = E.$$

4. Pro účely výpočtu E v odstavci 3 se použijí tato ustanovení:

- a) u institucí, které vypočítávají hodnoty rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu, je hodnotou expozice podrozvahové položky uvedené v příloze I 100 % hodnoty této položky, a nikoli hodnota expozice uvedená v čl. 106 odst. 1;
- b) u institucí, které vypočítávají hodnoty rizikově vážených expozic podle přístupu založeného na interním ratingu, vypočítají hodnotu expozice položek uvedených v čl. 162 odst. 8 až 10 s použitím konverzního faktoru 100 % namísto konverzních faktorů či procent uvedených v daných odstavcích.

5. Instituce vypočítají plně upravenou hodnotu expozice zohledňující jak volatilitu, tak i účinky kolaterálu snižující riziko takto:

$$E^* = \max\{0, E_{VA} - C_{VAM}\}$$

kde:

$C_{VAM} =$ CVA dále upravená o jakýkoliv nesoulad splatností podle ustanovení oddílu 5;

$E^* =$ je plně upravená hodnota expozice.

6. Instituce mohou vypočítat koeficienty volatility buď pomocí metody využívající regulační koeficienty volatility uvedené v článku 219 nebo metody využívající vlastní odhady koeficientu volatility uvedené v článku 220.

Instituce se může rozhodnout, zda použije metodu využívající regulační koeficienty volatility nebo metodu využívající vlastní odhady koeficientu volatility, nezávisle na svém předchozím výběru mezi standardizovaným přístupem a přístupem založeným na interním ratingu pro výpočet hodnoty rizikově vážené expozice.

Pokud však instituce používá vlastní odhady koeficientu volatility, použije tuto metodu na všechny druhy nástrojů s výjimkou nevýznamných portfolií, v jejichž případě může použít metodu využívající regulační koeficienty volatility.

7. Pokud se kolaterál skládá z několika způsobilých položek, instituce vypočítá koeficient volatility takto:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

kde:

a_i = podíl hodnoty způsobilé položky i) na celkové hodnotě kolaterálu;

H_i = koeficient volatility pro způsobilou položku i).

Článek 219

Regulační koeficient volatility pro účely komplexní metody finančního kolaterálu.

1. Koeficienty volatility, které instituce použijí podle metody využívající regulační koeficienty volatility, za předpokladu každodenního přeceňování, jsou uvedeny v tabulkách č. 1 až č. 4 tohoto odstavce.

KOEFICIENTY VOLATILITY

Tabulka č. 1:										
Stupeň úvěrové kvality, s nímž je spojen externí rating daného dluhového cenného papíru	Zbytková splatnost	Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané subjekty popsány v části 1 bodě 7 písm. b)			Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané subjekty popsány v části 1 bodě 7 písm. c) a d)			Koeficienty volatility pro sekuritizované pozice, které splňují kritéria v části 1 bodě 7 písm. h)		
		20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)	20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)	20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)
1	≤ 1 rok	0.707	0.5	0.354	1.414	1	0.707	2.829	2	1.414
	>1 ≤ 5 let	2.828	2	1.414	5.657	4	2.828	11.314	8	5.657
	> 5 let	5.657	4	2.828	11.314	8	5.657	22.628	16	11.313
2-3	≤ 1 rok	1.414	1	0.707	2.828	2	1.414	5.657	4	2.828
	>1 ≤ 5 let	4.243	3	2.121	8.485	6	4.243	16.971	12	8.485
	> 5 let	8.485	6	4.243	16.971	12	8.485	33.942	24	16.970
4	≤ 1 rok	21.213	15	10.607	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
	>1 ≤ 5 let	21.213	15	10.607	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
	> 5 let	21.213	15	10.607	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

Tabulka č. 2:		
Stupeň úvěrové kvality, s nímž je spojen externí rating krátkodobého	Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané subjekty popsány v části 1 bodě 7 písm. b) s krátkodobými externími ratingy	Koeficienty volatility pro dluhové cenné papíry vydané subjekty popsány v části 1 bodě 7 písm. c) a d) s krátkodobými externími ratingy

dluhového cenného papíru spojen						
	20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)	20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)
1	0.707	0.5	0.354	1.414	1	0.707
2-3	1.414	1	0.707	2.828	2	1.414

Tabulka č. 3:

Jiné druhy kolaterálu nebo expozic

	20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)
Akcie a konvertibilní dluhopisy zahrnuté do hlavního indexu	21.213	15	10.607
Ostatní akcie nebo konvertibilní dluhopisy kótované na uznané burze	35.355	25	17.678
Hotovost	0	0	0
Zlato	21.213	15	10.607

Tabulka č. 4:

Koeficient volatility v případě nesouladu měn

20denní doba do realizace (%)	10denní doba do realizace (%)	5denní doba do realizace (%)
11.314	8	5.657

2. Při výpočtu koeficientů volatility podle odstavce 1 musí být splněny tyto podmínky:
- v případě zajištěných úvěrových transakcí je doba do realizace 20 obchodních dnů;
 - v případě repo obchodů, pokud se netýkají převodu komodit nebo zaručených nároků na komodity, a půjček či výpůjček cenných papírů je doba do realizace 5 obchodních dnů;
 - v případě ostatních transakcí na kapitálovém trhu je doba do realizace 10 obchodních dnů.

Pokud instituce provádí transakci nebo skupinu transakcí se započtením, která splňuje kritéria stanovená v čl. 279 odst. 2 a 3, minimální období držení je uvedena v soulad s dobou krytí rizika marží, která by se použila podle uvedených odstavců.

3. V tabulkách č. 1 až 4 odstavce 1 a v odstavcích 4 až 6 se stupněm úvěrové kvality, ke kterému je přiřazen externí rating dluhového cenného papíru, rozumí stupeň úvěrové kvality, jemuž má být externí rating přiřazen podle vymezení EBA podle kapitoly 2.

Pro účely stanovení stupně úvěrové kvality, k němuž je přiřazen externí rating dluhového cenného papíru podle prvního pododstavce, se rovněž použije čl. 193 odst. 7.

4. V případě neuznaných cenných papírů nebo komodit vypůjčených nebo prodaných v rámci repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit je koeficient volatility stejný jako v případě akcií kótovaných na uznané burze nezahrnutých do hlavního indexu.
5. V případě uznaných podílů v subjektech kolektivního investování se koeficientem volatility rozumí vážený průměr koeficientů volatility, které by se použily na aktiva, do nichž fond investoval podle doby do realizace transakce uvedené v odstavci 2.

Pokud instituce aktiva, do nichž fond investoval, nezná, je koeficientem volatility nejvyšší koeficient volatility, jenž by byl použit na kterékoliv z aktiv, do kterých má daný fond právo investovat.
6. V případě dluhových cenných papírů bez ratingu vydaných institucemi a splňujících kritéria uznatelnosti uvedená v čl. 193 odst. 4 jsou koeficienty volatility stejné jako v případě cenných papírů vydaných institucemi nebo podniky s externím ratingem přiřazeným ke stupňům úvěrového hodnocení 2 nebo 3.

Článek 220

Vlastní odhady koeficientů volatility pro účely komplexní metody finančního kolaterálu

1. Příslušné orgány institucím povolí, aby používaly vlastní odhady volatility pro výpočet koeficientů volatility, které se použijí na kolaterál a expozice, pokud tyto instituce splňují požadavky stanovené v odstavcích 2 a 3. Instituce, které získaly povolení k používání vlastních odhadů volatility, se nevrátí k používání jiných metod, kromě případů, kdy prokáží opodstatněné důvody a po udělení povolení příslušnými orgány.

V případě dluhových cenných papírů, které mají externí rating od uznané externí ratingové agentury na úrovni investičního stupně nebo lepší, mohou instituce vypočítat odhad volatility pro každou kategorii cenného papíru.

V případě dluhových cenných papírů, které mají externí rating od uznané externí ratingové agentury horší než investiční stupeň, a v případě ostatního uznatelného kolaterálu, musí instituce koeficienty volatility vypočítat pro každou jednotlivou položku.

Instituce, které používají metodu využívající vlastní odhady koeficientu volatility, nesmí při odhadování volatility kolaterálu nebo nesouladu měn zohledňovat jakékoliv korelace mezi nezajištěnou expozicí, kolaterálem anebo směnnými kurzy.

Při určování příslušných kategorií instituce zohlední druh emitenta cenného papíru, externí rating cenných papírů, jejich zbytkovou splatnost a jejich modifikovanou dobu trvání. Odhady volatility musí být pro cenné papíry zahrnuté institucí do dané kategorie reprezentativní.

2. Výpočet koeficientů volatility splňuje všechna tato kritéria:

- a) instituce založí výpočet na 99 % jednostranném intervalu spolehlivosti;
- b) instituce založí výpočet na následujících dobách do realizace:
 - i) v případě zajištěných úvěrových transakcí do 20 obchodních dnů;
 - ii) v případě repo obchodů, pokud se netýkají převodu komodit nebo garantovaných nároků na komodity, a půjček či výpůjček cenných papírů je doba do realizace 5 obchodních dnů;
 - iii) v případě ostatních transakcí na kapitálovém trhu je tato doba 10 obchodních dnů.
- c) pokud je doba do realizace kratší či delší než doba do realizace stanovená pro daný druh transakce v písmenu b), mohou instituce upravit hodnotu koeficientu volatility pomocí vzorce druhé odmocniny času:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

kde:

T_M = příslušná doba do realizace;

H_M = koeficient volatility odvozený z doby do realizace T_M ;

H_N = koeficient volatility odvozený z doby do realizace T_N .

- d) instituce zohlední nelikvidnost méně kvalitních aktiv. Upraví dobu do realizace směrem nahoru, pokud existují pochybnosti ohledně likvidnosti kolaterálu. Instituce také určí případy, kdy by mohlo na základě historických dat dojít k podcenění možné volatility. Tyto případy se řeší pomocí stresového scénáře;
 - e) délka historického období pozorování, které instituce používají pro výpočet koeficientů volatility, je přinejmenším jeden rok. U institucí, které používají systém vážení nebo jiné metody pro historické období sledování, je skutečné období sledování alespoň jeden rok. Příslušné orgány mohou také po instituci požadovat, aby koeficienty volatility počítala s využitím kratšího období sledování, pokud je to podle názoru příslušných orgánů odůvodněno vzhledem k výraznému růstu cenové volatility;
 - f) instituce aktualizují své datové soubory a vypočítávají koeficienty volatility alespoň jednou za tři měsíce. Rovněž znovu posoudí svoje soubory dat, kdykoliv se tržní ceny podstatně změní.
3. Odhadování koeficientů volatility musí splňovat všechna tato kvalitativní kritéria:
- a) instituce používá odhady volatility v každodenním procesu řízení rizik, včetně zohlednění v interních limitech na expozice;

- b) pokud je doba do realizace používaná institucí v každodenním procesu řízení rizik pro daný druh transakce delší než doba stanovená v této části, tato instituce zvýší svoje koeficienty volatility v souladu s vzorcem druhé odmocniny času stanoveným v odst. 2 písm. c);
- c) instituce má zavedené postupy, kterými sleduje a zajišťuje dodržování zdokumentovaných strategií a kontrolních mechanismů týkajících se provozu svého systému pro odhadování koeficientů volatility a začleňování těchto odhadů do svého procesu řízení rizik;
- d) v rámci procesu vnitřního auditu instituce je pravidelně prováděn nezávislý přezkum jejího systému odhadování koeficientů volatility. Přezkum celkového systému pro odhadování koeficientů volatility a pro začleňování těchto odhadů do procesu řízení rizika instituce se uskuteční nejméně jednou za rok. Předmětem tohoto přezkumu jsou alespoň následující skutečnosti:
- i) začleňování odhadnutých koeficientů volatility do každodenního řízení rizik;
 - ii) validace veškerých zásadních změn v procesu odhadování koeficientů volatility;
 - iii) ověření konzistentnosti, včasnosti a spolehlivosti zdrojů údajů používaných při provozu systému pro odhadování koeficientů volatility, a to včetně nezávislosti těchto zdrojů údajů;
 - iv) přesnost a vhodnost předpokladů používaných při stanovení koeficientů volatility.

Článek 221

Zvyšování koeficientů volatility pro účely komplexní metody finančního kolaterálu

Koeficienty volatility uvedené v článku 219 jsou koeficienty volatility, které instituce používají v případě každodenního přeceňování. Obdobně v případě, že instituce používá vlastní odhady koeficientů volatility podle článku 220, vypočítá je v první řadě na základě každodenního přeceňování. Pokud dochází k přeceňování méně často než jednou denně, instituce použije vyšší koeficienty volatility. Instituce vypočítají zvýšení koeficientů volatility stanovených pro každodenní přeceňování za použití následujícího vzorce druhé odmocniny času:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

kde:

H = koeficient volatility, který má být použit;

H_M = koeficient volatility v případě každodenního přeceňování;

N_R = skutečný počet obchodních dnů mezi přeceněními;

T_M = doba do realizace u daného druhu transakce.

Článek 222

Podmínky pro použití koeficientu volatilitu 0 % pro účely komplexní metody finančního kolaterálu

1. V případě repo obchodů a půjček či výpůjček cenných papírů, kde instituce využívá využívající regulační koeficienty volatilitu podle článku 219 nebo vlastní odhady koeficientu volatilitu podle článku 220 a v případě, že podmínky uvedené v odst. 2 písm. a) až h) jsou splněny, mohou instituce namísto volatilitu vypočítané podle článků 219 až 221 použít koeficient volatilitu 0 %. Instituce, které používají metodu interních modelů stanovenou v článku 216, nesmějí postup stanovený v tomto článku použít.
2. Instituce mohou použít koeficient volatilitu 0 %, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:
 - a) jak expozice, tak kolaterál jsou ve formě hotovosti nebo dluhových cenných papírů vydaných ústředními vládami nebo centrálními bankami ve smyslu čl. 193 odst. 1 písm. b) a jsou způsobilé pro rizikovou váhu 0 % podle kapitoly 2;
 - b) jak expozice, tak kolaterál jsou denominovány ve stejné měně;
 - c) splatnost dané transakce není delší než jeden den, nebo se expozice i kolaterál denně přeceňují na tržní ceny či podléhají každodennímu dozajištění;
 - d) doba mezi posledním tržním přeceněním předtím, než protistrana neprovede dozajištění a kolaterál je realizován, nečiní víc než čtyři obchodní dny;
 - e) transakce je vypořádána prostřednictvím vypořádacího systému, který se pro tento druh transakce osvědčil;
 - f) dohoda je založena na dokumentech, které jsou v případě daných cenných papírů standardní tržní dokumentací pro repo obchody nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů;
 - g) transakce se řídí dokumentací stanovující, že pokud protistrana nesplní povinnost dodat hotovost či cenné papíry nebo doplnit marži, či u ní jinak dojde k selhání, je transakce okamžitě splatná;
 - h) příslušné orgány považují protistranu za hlavního účastníka trhu.
3. Pojem hlavní účastníci trhu uvedený v odst. 2 písm. h) zahrnuje tyto subjekty:
 - a) subjekty uvedené v čl. 193 odst. 1 písm. b), přičemž expozicím vůči nim je přidělena riziková váha 0 % podle kapitoly 2;
 - b) vůči institucím;
 - c) jiné finanční podniky, včetně pojišťoven, přičemž expozicím vůči nim je přidělena riziková váha 20 % podle standardizovaného přístupu, nebo institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic a výši očekávaných ztrát podle přístupu založeného na interním ratingu a nemají externí rating vypracovaný uznanou externí ratingovou agenturou, a podle interního ratingu je jejich

pravděpodobnost selhání stejná jako u externích ratingů vypracovaných ratingovými agenturami, jimž EBA přiřazuje stupeň úvěrové kvality 2 nebo vyšší podle pravidel pro stanovení rizikových vah expozic vůči podnikům podle kapitoly 2;

- d) regulované subjekty kolektivního investování, které musí splňovat kapitálové požadavky nebo omezení ohledně páky,
- e) regulované penzijní fondy
- f) uznané clearingové organizace.

Článek 223

Výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát podle komplexní metody finančního kolaterálu

1. Podle standardizovaného přístupu instituce použijí E^* vypočítané podle čl. 218 odst. 5 jako hodnotu expozice pro účely článku 108. V případě podrozvahových položek uvedených v příloze I instituce použijí E^* jako hodnotu, na níž se použije procentuální podíl uvedený v čl. 106 odst. 1, čímž se získá hodnota expozice.
2. Podle přístupu založeného na interním ratingu instituce použijí efektivní LGD (LGD^*) jako LGD pro účely kapitoly 3. Instituce vypočítají LGD^* takto:

$$LGD^* = LGD \cdot \frac{E^*}{E}$$

kde:

LGD = LGD, která by se použila na expozici podle kapitoly 3, pokud by tato expozice nebyla zajištěná;

E = hodnota expozice podle čl. 29 odst. 2;

E^* = plně upravená hodnota expozice vypočítaná podle čl. 29 odst. 2.

Článek 224

Zásady oceňování jiného způsobilého kolaterálu pro účely přístupu založeného na interním ratingu

1. U nemovitého kolaterálu, musí být kolaterál oceněn nezávislým odhadcem tržní nebo nižší hodnotou. Instituce vyžadují, aby nezávislý odhadce odůvodnil tržní hodnotu průhledným a jasným způsobem.

V těch členských státech, jejichž právní předpisy stanoví přísná kritéria pro určení zástavní hodnoty nemovitosti, může být místo toho nemovitost oceněna nezávislým znalcem zástavní nebo nižší hodnotou. Nezávislý odhadce nebere při určení zástavní hodnoty v úvahu spekulativní prvky a tuto hodnotu doloží průhledným a jasným způsobem.

Hodnota kolaterálu se rovná tržní hodnotě nebo zástavní hodnotě snížené příslušným způsobem tak, aby odrážela výsledky sledování požadovaného v čl. 203 odst. 3 a aby byly zohledněny veškeré dřívější právní nároky na danou nemovitost.

2. U pohledávek se jejich hodnota rovná výši pohledávky.
3. Instrukce ocení hmotný kolaterál jiný než nemovitý majetek jeho tržní hodnotou, kterou vypočítají jako odhadovanou částku, za kterou by byl majetek směněn k datu ocenění mezi dobrovolným kupujícím a dobrovolným prodávajícím při transakci mezi samostatnými a nezávislými partnery.

Článek 225

Výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát pro jiný způsobilý kolaterál pro účely přístupu založeného na interním ratingu

1. Instrukce použijí LGD* vypočtenou podle tohoto odstavce a odstavce 2 jako LGD pro účely kapitoly 3.

Pokud je poměr mezi hodnotou kolaterálu a hodnotou expozice nižší než požadovaná minimální úroveň zajištění expozice (C*) uvedená v tabulce č. 5, pak se LGD* rovná hodnotě LGD stanovené v kapitole 3 pro nezajištěnou expozici vůči protistraně. Pro tento účel instrukce vypočítají hodnotu expozice položek uvedených v čl. 162 odst. 8 až 10 za použití konverzního faktoru nebo procentuální části ve výši 100 % namísto konverzních faktorů či procentuálních částí uvedených v daných ustanoveních.

Pokud je poměr mezi hodnotou kolaterálu a hodnotou expozice vyšší než horní mezní úroveň C** uvedená v tabulce č. 5, pak se LGD* rovná hodnotě stanovené v tabulce č. 5.

Pokud u expozice jako celku není dosaženo požadované úrovně zajištění C**, instrukce musí expozici považovat za dvě expozice – jedna odpovídá části, u níž bylo požadované úrovně zajištění C** dosaženo, a jedna odpovídá části zbývající.

2. Příslušné hodnoty LGD* a požadované úrovně zajištění pro zajištěné části expozic jsou uvedeny v tabulce č. 5 tohoto odstavce.

Tabulka č. 5:				
Minimální hodnoty LGD pro zajištěné části expozic				
	LGD* pro přednostní pohledávky nebo podmíněné pohledávky	LGD* pro podřízené pohledávky nebo podmíněné pohledávky	Požadovaná minimální úroveň zajištění expozice (C*)	Požadovaná minimální úroveň zajištění expozice (C**)
Pohledávky	35 %	65 %	0 %	125 %
Nemovitosti určené k bydlení/nebytové nemovitosti	35 %	65 %	30 %	140 %

Ostatní kolaterál	40 %	70 %	30 %	140 %
-------------------	------	------	------	-------

3. Jako alternativu k postupu podle odstavců 1 a 2 a s výhradou čl. 119 odst. 2 mohou instituce k té části expozice, která je v rámci limitů stanovených v čl. 120 odst. 2 písm. d) a čl. 121 odst. 2 písm. d) plně zajištěná nemovitostí určenou k bydlení nebo nebytovou nemovitostí, která se nachází na území členského státu, přidělit rizikovou váhu 50 %, pokud jsou splněny všechny podmínky stanovené v čl. 195 odst. 6.

Článek 226

Výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát v případě smíšených seskupení kolaterálu

1. Instituce vypočte hodnotu LGD*, kterou použije jako LGD pro účely kapitoly 3, v souladu podle odstavců 2 a 3, pokud jsou splněny obě následující podmínky:
 - a) instituce pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát používá přístup založený na interním ratingu;
 - b) expozice je zajištěna jak finančním kolaterálem, tak i jiným způsobilým kolaterálem.
2. Instituce musí rozdělit hodnotu expozice upravenou o volatilitu, získanou použitím koeficientu volatility na hodnotu expozice podle čl. 218 odst. 5, do částí tak, aby získaly část krytou uznatelným finančním kolaterálem, část krytou pohledávkami, část krytou kolaterálem ve formě nebytových nemovitostí nebo nemovitostí určených k bydlení, část krytou ostatním způsobilým kolaterálem a případnou nezajištěnou část.
3. Instituce vypočtou LGD* zvlášť pro každou část expozice získanou podle odstavce 2 v souladu s příslušnými ustanoveními této kapitoly.

Článek 227

Ostatní majetkové zajištění úvěrového rizika

1. V případě, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 207 odst. 1, lze s vklady u třetích stran, které jsou institucemi, zacházet jako se zárukou třetí strany, která je institucí.
2. V případě, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 207 odst. 2, instituce zacházejí s částí expozice zajištěnou současnou hodnotou odbytného ze životní pojištění zastaveného ve prospěch instituce poskytující úvěr následujícím způsobem:
 - a) pokud se na expozici vztahuje standardizovaný přístup, je rizikově vážena rizikovými vahami stanovenými v odstavci 3;
 - b) pokud se na expozici vztahuje přístup založený na interním ratingu, ale nepoužijí se na ní vlastní odhady LGD dané institucí, přiřadí se jí LGD ve výši 40 %.

V případě nesouladu měn, instituce sníží současnou hodnotu odbytného podle čl. 228 odst. 3, přičemž hodnotou úvěrového zajištění je současná hodnota odbytného z daného životního pojištění.

3. Pro účely odst. 2 písm. a) instituce přiřadí následující rizikové váhy na základě rizikové váhy přidělené přednostní nezajištěné expozici vůči podniku poskytujícímu životní pojištění následovně:
- a) rizikovou váhu ve výši 20 % v případě, že přednostní nezajištěné expozici vůči společnosti poskytující životní pojištění je přidělena riziková váha ve výši 20 %;
 - b) rizikovou váhu ve výši 35 % v případě, že přednostní nezajištěné expozici vůči společnosti poskytující životní pojištění je přidělena riziková váha ve výši 50 %;
 - c) rizikovou váhu ve výši 70 % v případě, že přednostní nezajištěné expozici vůči společnosti poskytující životní pojištění je přidělena riziková váha ve výši 100 %;
 - d) rizikovou váhu ve výši 150 % v případě, že přednostní nezajištěné expozici vůči společnosti poskytující životní pojištění je přidělena riziková váha ve výši 150 %.
4. Instituce mohou nakládat s nástroji, které budou na požádání zpětně odkoupeny, a které jsou způsobilé podle čl. 196 písm. c), jako se zárukou emitující instituce. Hodnota uznatelného zajištění úvěrového rizika je tato:
- a) pokud bude nástroj odkoupen za nominální hodnotu, pak se hodnota zajištění rovná této nominální hodnotě;
 - b) pokud bude nástroj odkoupen za tržní cenu, pak se hodnota zajištění rovná hodnotě nástroje oceněného stejným způsobem jako dluhové cenné papíry uvedené v čl. 193 odst. 4.

PODODDÍL 2

OSOBNÍ ZAJIŠTĚNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA

Článek 228 *Oceňování*

1. Pro účely výpočtu účinků zajištění úvěrového rizika třetí stranou v souladu s ustanoveními tohoto pododdílu se hodnota zajištění úvěrového rizika třetí stranou g) se rovná částce, kterou se poskytovatel zajištění zavázal zaplatit v případě, že dlužník bude v selhání nebo nezaplatí či dojde k jiným blíže specifikovaným úvěrovým událostem.
2. V případě úvěrových derivátů, které jako úvěrovou událost nezahrnují restrukturalizaci podkladového závazku spojenou s prominutím nebo odložením splátek jistiny, úroků nebo poplatků, které vede k úvěrové ztrátě, platí následující:
 - a) pokud částka, kterou se poskytovatel zajištění zavázal zaplatit, není vyšší než hodnota expozice, instituce sníží hodnotu zajištění úvěrového rizika vypočítanou podle odstavce 1 o 40 %;

- b) pokud částka, kterou se poskytovatel zajištění zavázal zaplatit, je vyšší než hodnota expozice, nebude hodnota zajištění úvěrového rizika vyšší než 60 % hodnoty expozice.
3. Pokud je zajištění úvěrového rizika třetí stranou denominováno v jiné měně, než ve které je denominována expozice, instituce sníží hodnotu zajištění úvěrového rizika prostřednictvím koeficientu volatilitu takto:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$$

kde:

G^* = hodnota zajištění úvěrového rizika upravená o měnové riziko;

G = nominální hodnota zajištění úvěrového rizika;

H_{fx} = koeficient volatilitu pro případný nesoulad měn mezi zajištěním úvěrového rizika a podkladovým závazkem stanovený podle odstavce 4.

Pokud neexistuje nesoulad měn, pak H_{fx} je roven nule.

4. Instituce založí výpočet koeficientů volatilitu pro jakýkoliv nesoulad měn na době 10 denního držení, za předpokladu každodenního přeceňování, a mohou je vypočítat pomocí metody využívající regulační koeficienty volatilitu nebo metody využívající vlastní odhady koeficientu volatilitu, jak je uvedeno v člancích 219 a 220. Instituce zvýší koeficienty volatilitu podle článku 221.

Článek 229

Výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát v případě částečného zajištění a rozdělení do tranší

Pokud instituce převede část rizika plynoucího z některé expozice v jedné nebo více tranších, použijí se pravidla stanovená v kapitole 5. Instituce mohou stanovit hranice důležitosti plateb, pod jejichž úroveň nebude v případě ztráty provedena platba, které odpovídají nepřevedeným pozicím první ztráty a způsobují převod rizika v tranších.

Článek 230

Výpočet objemů rizikově vážených expozic v rámci standardizovaného přístupu

1. Pro účely čl. 108 odst. 3 instituce vypočítá hodnotu rizikově vážených expozic podle tohoto vzorce:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

kde:

E = hodnota expozice podle článku 106; pro tento účel se hodnotou expozice podrozvahové položky uvedené v příloze I rozumí 100 % její hodnoty, a nikoli hodnota expozice uvedená v čl. 106 odst. 1;

G_A = hodnota zajištění úvěrového rizika vypočítaná podle čl. 228 odst. 3 (G^*) a dále upravená o nesoulad splatností, jak je uvedeno v části 5;

r = riziková váha expozic vůči dlužníkovi, jak je stanoveno v kapitole 2;

g = riziková váha expozic vůči poskytovateli zajištění, jak je stanoveno v kapitole 2.

2. Pokud je hodnota zajištění (G_A), je nižší než expozice e), mohou instituce uplatnit vzorec uvedený v odstavci 1, pouze pokud zajištěná i nezajištěná část expozice mají stejné pořadí pro uspokojení pohledávek.
3. Instituce mohou uplatnit postup stanovený v čl. 109 odst. 4 a 5 na expozice nebo části expozic zaručené ústřední vládou nebo centrální bankou, pokud je záruka denominována v domácí měně dlužníka a expozice je financována ve stejné měně.

Článek 231

Výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát v rámci přístupu založeného na interním ratingu

1. U zajištěné části hodnoty expozice e), stanovené na základě upravené hodnoty zajištění úvěrového rizika G_A , může být hodnota PD pro účely kapitoly 3 oddílu 3 rovna hodnotě PD poskytovatele zajištění, nebo, pokud se úplná substituce nezdá být opodstatněná, hodnotě vyšší než PD dlužníka a nižší než PD ručitele, V případě podřízených expozic a nepodřízeného zajištění třetí stranou může být hodnotou LGD, kterou instituce použijí pro účely kapitoly 3 oddílu 3, rovnou hodnotě LGD pro přednostní expozice.
2. U nezajištěné části hodnoty expozice e) se jako PD použije PD dlužníka a jako LGD se použije LGD podkladové expozice.
3. G_A je hodnota G^* vypočítaná podle čl. 228 odst. 3 a dále upravená o nesoulad splatností, jak je uvedeno v oddílu 5. E je hodnota expozice podle kapitoly 3 oddílu 4. Pro tento účel instituce vypočítají hodnotu expozice položek uvedených v čl. 162 odst. 8 až 10 za použití konverzního faktoru nebo 100 % namísto konverzních faktorů či procent uvedených v daných ustanoveních.

ODDÍL 5

NESOULAD SPLATNOSTI

Článek 232

Definice nesouladu splatnosti

Nesoulad splatností

1. K nesouladu splatností pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic dochází, pokud je zbytková splatnost zajištění úvěrového rizika kratší než zbytková splatnost zajištěné expozice. Pokud má zajištění zbytkovou splatnost kratší než tři měsíce a doba

splatnosti zajištění je kratší než splatnost podkladové expozice, není zajištění způsobilé jako zajištění úvěrového rizika.

2. Dojde-li k nesouladu splatností, nepovažuje se zajištění úvěrového rizika za způsobilé, pokud je splněna jedna z následujících podmínek:
 - a) původní doba splatnosti zajištění je kratší než 1 rok;
 - b) jedná se o krátkodobou expozici, o které příslušné orgány rozhodly, že podléhá jednodennímu limitu namísto jednoletého limitu splatnosti (M) podle čl. 158 odst. 3.

Článek 233

Splatnost zajištění úvěrového rizika

1. Efektivní splatnost podkladového nástroje je nejdelší možná doba zbývajících do okamžiku, kdy má dlužník splnit své závazky, maximálně však 5 let. S výhradou odstavce 2 se doba splatnosti zajištění úvěrového rizika rovná době zbývajících do nejbližšího okamžiku, kdy může zajištění skončit či být ukončeno.
2. Pokud existuje možnost ukončení zajištění a její využití záleží na rozhodnutí poskytovatele zajištění, instituce považují za splatnost zajištění dobu zbývajících do nejbližšího okamžiku, kdy lze tuto možnost využít. Pokud existuje možnost ukončení zajištění, jejíž využití záleží na rozhodnutí příjemce zajištění, a podmínky dohody o zajištění obsahují pozitivní pobídku pro instituci, aby ukončila transakci před smluvní splatností, instituce považuje za splatnost zajištění dobu zbývajících do nejbližšího okamžiku, kdy lze tuto možnost využít; jinak může instituce vycházet ze skutečnosti, že tato možnost neovlivňuje splatnost zajištění.
3. Pokud není úvěrový derivát zajištěn proti vypovězení před uplynutím doby odkladu požadované pro případ selhání u daného podkladového závazku vzniklého v důsledku neschopnosti splatit závazek, instituce zkrátí dobu splatnosti zajištění se o tuto dobu odkladu.

Článek 234

Oceňování zajištění

1. Dojde-li u transakcí s majetkovým zajištěním úvěrového rizika podle jednoduché metody finančního kolaterálu k nesouladu mezi splatností expozice a splatností zajištění, není kolaterál způsobilý jako uznatelné majetkové zajištění úvěrového rizika.
2. U transakcí s majetkovým zajištěním úvěrového rizika podle komplexní metody finančního kolaterálu instituce musí zohledňovat splatnost zajištění úvěrového rizika a expozice v upravené hodnotě kolaterálu podle následujícího vzorce:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

kde:

C_{VA} = hodnota kolaterálu upravená o volatilitu podle čl. 218 odst. 2, nebo hodnota expozice, podle toho, která je nižší;

t = počet let zbývajících do data splatnosti zajištění úvěrového rizika stanovený podle článku 233, nebo hodnota T , podle toho, která hodnota je nižší;

T = počet let zbývajících do data splatnosti expozice stanovený podle článku 233, nebo 5 let, podle toho, která hodnota je nižší;

t^* = 0.25.

Instituce použijí hodnotu $CVAM$ jako hodnotu CVA dále upravenou pro nesoulad splatností ve vzorci pro výpočet plně upravené hodnoty expozice (E^*) stanovené v čl. 218 odst. 5.

3. U transakcí se zajištěním úvěrového rizika třetí stranou instituce zohlední splatnost zajištění úvěrového rizika a expozice v upravené hodnotě zajištění úvěrového rizika podle následujícího vzorce:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

kde:

G^* = hodnota zajištění upravená o nesoulad měn;

G_A = hodnota G^* upravená o nesoulad splatností;

t = počet let zbývajících do data splatnosti zajištění úvěrového rizika stanovený podle článku 233, nebo hodnota T , podle toho, která hodnota je nižší;

T = počet let zbývajících do data splatnosti expozice stanovený podle článku 233, nebo 5 let, podle toho, která hodnota je nižší;

t^* = 0.25.

Instituce použijí hodnotu GA jako hodnotu zajištění pro účely článků 228 až 231.

ODDÍL 6

TECHNIKY SNIŽOVÁNÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA S VYUŽITÍM KOŠE NÁSTROJŮ

Článek 235

Úvěrové deriváty prvního selhání

Pokud instituce získá zajištění úvěrového rizika pro určitý počet expozic za podmínky, že první selhání u expozic povede k plnění ze zajištění a že tato úvěrová událost bude mít za následek ukončení smlouvy, může instituce upravit výpočet hodnoty rizikově vážené expozice, a

případně výši očekávaných ztrát, u té expozice, která by při absenci zajištění úvěrového rizika vedla k nižší ze dvou níže uvedených částek podle této kapitoly, avšak pouze v případech, kdy je hodnota expozice stejná nebo nižší než hodnota zajištění úvěrového rizika:

- a) částka rizikově vážené expozice podle standardizovaného přístupu;
- b) částka rizikově vážené expozice podle přístupu založeného na interním ratingu plus 12,5násobku výše očekávané ztráty.

Článek 235 *Úvěrové deriváty n-tého selhání*

Pokud důvodem plnění ze zajištění úvěrového rizika je n-té selhání kterékoliv z expozic, může instituce kupující dané zajištění toto zajištění uznat pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic a případně výše očekávaných ztrát, pouze pokud bylo zajištění poskytnuto také pro selhání 1 až (n-1) nebo pokud již nastalo (n-1) selhání. V takových případech může instituce upravit výpočet hodnoty rizikově vážených expozic, a případně výši očekávaných ztrát u expozice, která by mohla při absenci zajištění úvěrového rizika mít za následek n-tou nižší ze dvou částek uvedených v čl. 235 písm. a) a b).

Všechny expozice v koši splňují požadavky stanovené v čl. 199 odst. 2 CRM a čl. 211 odst. 1 písm. d) CRM.

Kapitola 5 **Sekuritizace**

ODDÍL 1 **DEFINICE**

Článek 237 *Definice*

Pro účely této kapitoly se použijí tyto definice:

- 1) „nadměrným rozpětím“ (excess spread) poplatky za správu a obhospodařování a ostatní poplatky a příjmy související se sekuritizovanými expozicemi očištěné o náklady a výdaje;
- 2) „opcí na zpětný odkup“ (clean-up call option) smluvní opce, která dává původci právo odkoupit zpět či splatit sekuritizované pozice předtím, než budou splaceny veškeré podkladové expozice, pokud zůstatek nesplacených expozic klesl pod předem stanovenou hodnotu;
- 3) „likviditní facilitou“ sekuritizovaná pozice vyplývající ze smluvních ujednání o poskytnutí peněžních prostředků na překlenutí nesouladů v peněžních tocích vůči investorům;

- 4) „KIRB“ součet 8 % hodnot rizikově vážených sekuritizovaných expozic vypočítaných v souladu s kapitolou 3 tak, jako kdyby tyto expozice nebyly sekuritizovány, a výše očekávaných ztrát spojených s těmito expozicemi a vypočítaných v souladu s těmito články;
- 5) „metodou založenou na ratingu“ metoda výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic u sekuritizovaných pozic v souladu s článkem 256;
- 6) „metodou regulativního vzorce“ metoda výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic u sekuritizovaných pozic v souladu s článkem 257;
- 7) „pozicí bez ratingu“ sekuritizovaná pozice, která nemá uznatelný rating vypracovaný způsobilou externí ratingovou agenturou v souladu s oddílem 4;
- 8) „pozicí s ratingem“ rozumí sekuritizovaná pozice, která má uznatelný rating vypracovaný způsobilou externí ratingovou agenturou v souladu s oddílem 4;
- 9) „programem komerčních papírů zajištěných aktivy“ (dále jen „program ABCP“) sekuritizační program, ve kterém vydané cenné papíry mají převážně formu krátkodobých cenných papírů (commercial papers) s původní splatností maximálně jeden rok;
- 10) „tradiční sekuritizací“ sekuritizace, ve které dochází k ekonomickému převodu sekuritizovaných expozic. Tento převod je doprovázen buď převodem vlastnictví k převáděným sekuritizovaným expozicím od úvěrové instituce, která je původcem, nebo přistoupením k pohledávce. Vydané cenné papíry nepředstavují platební závazky instituce, která je původcem;
- 11) „syntetickou sekuritizací“ sekuritizace, při níž k přenesení rizika dochází použitím úvěrových derivátů nebo záruk, a expozice, které jsou předmětem sekuritizace, zůstávají expozicemi instituce, která je původcem;
- 12) „revolvingovou expozicí“ jakákoli expozice, kdy může zůstatek zákazníka kolísat na základě jeho rozhodnutí půjčit si nebo splatit dluh, a to až do dohodnutého limitu;
- 13) „předčasným splacením“ smluvní doložky v sekuritizacích revolvingových expozic, které vyžadují, aby při definovaných událostech byly pozice investorů splaceny dříve než bylo u vydaných cenných papírů původně uvedeno;
- 14) „tranší první ztráty“ nejvíce podřízená tranše v sekuritizaci, která nese první ztrátu na sekuritizovaných expozicích, a tím poskytuje ochranu tranším druhé ztráty a případně tranším s vyšším pořadím.

ODDÍL 2 UZNÁNÍ PŘEVODU VÝZNAMNÉHO RIZIKA

Článek 238 Tradiční sekuritizace

1. Instituce, která je původcem tradiční sekuritizace, může sekuritizované expozice vyjmout z výpočtu hodnot rizikově vážené expozice a hodnot očekávaných ztrát, je-li splněna jedna z následujících podmínek:
 - a) má se za to, že významné úvěrové riziko spojené se sekuritizovanými expozicemi bylo převedeno na třetí strany;
 - b) instituce, která je původcem sekuritizace, uplatní rizikovou váhu 1 250 % na všechny sekuritizované pozice, které v dané sekuritizaci drží, nebo tyto sekuritizované pozice odečte z kmenového kapitálu tier 1 podle čl. 33 odst. 1 písm. k).

2. Má se za to, že významné úvěrové riziko bylo převedeno v těchto případech:
 - a) hodnoty rizikově vážených expozic mezaninových sekuritizovaných pozic držených institucí, která je původcem, v dané sekuritizaci nepřekračují 50 % hodnoty rizikově vážených expozic všech mezaninových sekuritizovaných pozic existujících v dané sekuritizaci;
 - b) v dané sekuritizaci neexistují žádné mezaninové sekuritizované pozice a původce může prokázat, že hodnota expozic sekuritizovaných pozic, na kterou by se použil odpočet od kapitálu nebo riziková váha 1250 %, výraznou měrou překračuje odůvodněný odhad očekávané ztráty ze sekuritizovaných expozic, a instituce, která je původcem, nedrží více než 20 % hodnot expozic sekuritizovaných pozic, na které by se použil odpočet od kapitálu nebo riziková váha 1 250 %.

Pokud případné snížení hodnoty rizikově vážených expozic, jehož by instituce, která je původcem, danou sekuritizací dosáhla, není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany, příslušný orgán může v jednotlivých případech rozhodnout, že významné úvěrové riziko se nepovažuje za převedené.

3. Pro účely odstavce 2 se mezaninovými sekuritizovanými pozicemi rozumějí sekuritizované pozice, pro které se použije riziková váha nižší než 1 250 % a které jsou podřízenější než pozice nejvyšší úrovně v dané sekuritizaci a podřízenější než kterákoli sekuritizovaná pozice v dané sekuritizaci, které je podle oddílu 4 přiřazen jeden z následujících stupňů úvěrové kvality:
 - a) v případě sekuritizované pozice, na kterou se použije oddíl 3 pododdíl 3, stupeň úvěrové kvality 1;

- b) v případě sekuritizované pozice, na kterou se použije oddíl 3 pododdíl 4, stupeň úvěrové kvality 1 nebo 2.
4. Jako alternativu k odstavcům 2 a 3 příslušné orgány udělí institucím, které jsou původci, povolení, aby považovaly významné úvěrové riziko za převedené, pokud je instituce, která je původcem, schopna u každé sekuritizace schopna doložit, že snížení kapitálových požadavků, kterého původce dosahuje prostřednictvím sekuritizace, je odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany.

Povolení se udělí pouze v případě, kdy instituce splňuje všechny tyto podmínky:

- a) instituce má pro posouzení převodu rizika přístupy a metodiky přiměřeně citlivé na rizika;
- b) instituce rovněž v každém případě zohlednila převod úvěrového rizika na třetí strany pro účely interního řízení rizik a vnitřního přidělování kapitálu.
5. Kromě požadavků stanovených v odstavcích 1 až 4 musí být splněny všechny následující podmínky:
- a) dokumentace týkající se sekuritizace odráží ekonomickou podstatu transakce;
- b) sekuritizované expozice jsou mimo dosah instituce, která je původcem, a jejích věřitelů, a to i v případě insolvence a nucené správy. Tato skutečnost musí být doložena posudkem kvalifikovaného právního poradce;
- c) emitované cenné papíry nepředstavují platební závazky instituce, která je původcem;
- d) instituce, která je původcem, nevykonává faktickou či nepřímou kontrolu nad převedenými expozicemi. Za faktickou kontrolu původce nad převedenými expozicemi je považováno např. právo původce odkoupit zpět od nabyvatele dříve převedené expozice za účelem realizace výnosů či jeho povinnost znovu převzít již převedené riziko. Pokud si instituce, která je původcem, podrží práva nebo povinnosti související se správou převedených expozic, není to samo o sobě považováno za nepřímou kontrolu těchto expozic;
- e) dokumentace týkající se sekuritizace splňuje všechny tyto podmínky:
- i) neobsahuje doložky, které mimo případů ustanovení o předčasném splacení, požadují, aby pozice v sekuritizaci byly institucí, která je původcem, zlepšovány, např. nahrazováním podkladových úvěrových expozic či zvyšováním výnosu vypláceného investorům v případě zhoršení úvěrové kvality sekuritizovaných expozic;
- ii) neobsahuje doložky, které stanovují zvýšení výnosu vypláceného držitelům pozic v sekuritizaci v případě zhoršení úvěrové kvality podkladového seskupení expozic;
- iii) jednoznačně z ní plyne, že jakýkoli případný nákup nebo zpětný odkup sekuritizovaných pozic původcem nebo sponzorem, nad rámec jeho smluvních závazků, může být uskutečněn pouze za tržních podmínek;

- f) pokud existuje opce na zpětný odkup, musí tato opce splňovat také tyto podmínky:
- i) je uplatnitelná podle uvážení instituce, která je původcem;
 - ii) je uplatnitelná pouze v případě, kdy neamortizovaná část sekuritizovaných expozič činí nejvýše 10 % původní hodnoty;
 - iii) není strukturovaná tak, aby se zabránilo přidělování ztrát na pozice úvěrového posílení nebo jiné pozice, které drží investoři, a ani jiným způsobem nesmí poskytovat úvěrové posílení.
6. Příslušné orgány průběžně informují EBA o specifických případech uvedených v odstavci 2, kdy případné snížení hodnoty rizikově vážených expozič není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany, a o tom, jak instituce využívají odstavec 4. EBA sleduje různé postupy v této oblasti a **na základě zaznamenaných osvědčených postupů** v souladu s **článkem 15** nařízení (EU) č. 1093/2010 **vypracuje návrhy prováděcích technických norem**.

*Článek 239
Syntetické sekuritizace*

1. Instituce, která je původcem syntetické sekuritizace, může vypočítat hodnoty rizikově vážených expozič, případně hodnoty očekávaných ztrát pro sekuritizované expozič v souladu s článkem 244, je-li splněna jedna z následujících podmínek:
- a) má se za to, že významné úvěrové riziko bylo převedeno na třetí strany prostřednictvím majetkového zajištění úvěrového rizika nebo osobního zajištění úvěrového rizika;
 - b) instituce, která je původcem sekuritizace, uplatní rizikovou váhu 1 250 % na všechny sekuritizované pozice, které v dané sekuritizaci drží, nebo tyto sekuritizované pozice odečte z kmenového kapitálu tier 1 podle čl. 33 odst. 1 písm. k).
2. Má se za to, že významné úvěrové riziko bylo převedeno, pokud je splněna jedna z následujících podmínek:
- a) hodnoty rizikově vážených expozič mezaninových sekuritizovaných pozic držných institucí, která je původcem, v dané sekuritizaci nepřekračují 50 % hodnoty rizikově vážených expozič všech mezaninových sekuritizovaných pozic existujících v dané sekuritizaci;
 - b) v dané sekuritizaci neexistují žádné mezaninové sekuritizované pozice a původce může prokázat, že hodnota expozič sekuritizovaných pozic, na kterou by se použil odpočet od kapitálu nebo riziková váha 1250 %, výraznou měrou překračuje odůvodněný odhad očekávané ztráty ze sekuritizovaných expozič, a instituce, která je původcem, nedrží více než 20 % hodnot expozič sekuritizovaných pozic, na které by se použil odpočet od kapitálu nebo riziková váha 1 250 %;

- c) pokud případné snížení hodnoty rizikově vážených expozic, jehož by instituce, která je původcem, danou sekuritizací dosáhla, není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany, příslušný orgán může v jednotlivých případech rozhodnout, že významné úvěrové riziko se nepovažuje za převedené.
3. Pro účely odstavce 2 se mezaninovými sekuritizovanými pozicemi rozumějí sekuritizované pozice, pro které se použije riziková váha nižší než 1 250 % a které jsou podřízenější než pozice nejvyšší úrovně v dané sekuritizaci a podřízenější než kterákoli sekuritizovaná pozice v dané sekuritizaci, které je podle oddílu 4 přiřazen jeden z následujících stupňů úvěrové kvality:
- a) v případě sekuritizované pozice, na kterou se použije oddíl 3 pododdíl 3, stupeň úvěrové kvality 1;
- b) v případě sekuritizované pozice, na kterou se použije oddíl 3 pododdíl 4, stupeň úvěrové kvality 1 nebo 2.
4. Jako alternativu k odstavcům 2 a 3 příslušné orgány udělí institucím, které jsou původci, povolení, aby považovaly významné úvěrové riziko za převedené, pokud je instituce, která je původcem, schopna u každé sekuritizace schopna doložit, že snížení kapitálových požadavků, kterého původce dosahuje prostřednictvím sekuritizace, je odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany.

Povolení se udělí pouze v případě, kdy instituce splňuje všechny tyto podmínky:

- a) instituce má pro posouzení převodu rizika přístupy a metodiky přiměřeně citlivé na rizika;
- b) instituce rovněž v každém případě zohlednila převod úvěrového rizika na třetí strany pro účely interního řízení rizik a vnitřního přidělování kapitálu.
5. Kromě požadavků stanovených v odstavcích 1 až 4 musí převod splňovat tyto podmínky:
- a) dokumentace týkající se sekuritizace odráží ekonomickou podstatu transakce;
- b) zajištění úvěrového rizika, pomocí něhož je úvěrové riziko převedeno, je v souladu s čl. 242 odst. 2;
- c) nástroje použité k převodu úvěrového rizika neobsahují podmínky, které
- i) stanovují významné hranice důležitosti (materiality thresholds), pod jejichž hodnotou nebude zajištění úvěrového rizika poskytnuto, přestože došlo k úvěrové události;
- ii) umožňují ukončení zajištění v případě zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic;
- iii) mimo případů ustanovení o předčasném splacení požadují, aby pozice v sekuritizaci byly institucí, která je původcem, zlepšovány;

- iv) zvyšují cenu placenou institucí za zajištění úvěrového rizika nebo výnos vyplácený držitelům pozic v sekuritizaci v případě zhoršení úvěrové kvality podkladového portfolia expozic;
 - d) byl zajištěn posudek od kvalifikovaného právního poradce potvrzující vymahatelnost zajištění úvěrového rizika ve všech relevantních právních řádech,
 - e) z dokumentace týkající se sekuritizace jednoznačně plyne, že jakýkoli případný nákup nebo zpětný odkup sekuritizovaných pozic původcem nebo sponzorem, nad rámec jeho smluvních závazků, může být uskutečněn pouze za tržních podmínek;
 - f) pokud existuje opce na zpětný odkup, tato opce splňuje také všechny tyto podmínky:
 - i) je uplatnitelná podle uvážení instituce, která je původcem;
 - ii) je uplatnitelná pouze v případě, kdy neamortizovaná část sekuritizovaných expozic činí nejvýše 10 % původní hodnoty;
 - iii) není strukturovaná tak, aby se zabránilo přidělování ztrát na pozice úvěrového posílení nebo jiné pozice, které drží investoři, a ani jiným způsobem nesmí poskytovat úvěrové posílení.
6. Příslušné orgány průběžně informují EBA o specifických případech uvedených v odstavci 2, kdy případné snížení hodnoty rizikově vážených expozic není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany, a o tom, jak instituce využívají odstavec 4. EBA sleduje postupy v této oblasti a vydává pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.

ODDÍL 3

VÝPOČET OBJEMŮ RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC

PODODDÍL 1

ZÁSADY

Článek 240

Výpočet objemů rizikově vážených expozic

1. Pokud instituce, která je původcem, převedla významné úvěrové riziko spojené se sekuritizovanými expozicemi v souladu s oddílem 2, může tato instituce:
 - a) v případě tradiční sekuritizace vyjmout expozice, které sekuritizovala, z výpočtu hodnot rizikově vážených expozic, případně hodnot očekávaných ztrát;

- b) v případě syntetické sekuritizace vypočítat hodnoty rizikově vážených expozic, případně hodnoty očekávaných ztrát, pro tyto sekuritizované expozice podle článků 244 a 245.
2. Jestliže instituce, která je původcem, rozhodla, že použije odstavec 1, vypočítá hodnoty rizikově vážených expozic stanovené v této kapitole pro pozice, které případně drží v sekuritizaci.
- Jestliže instituce, která je původcem, nepřevedla významné úvěrové riziko nebo rozhodla, že nepoužije odstavec 1, nemusí provádět výpočet hodnot rizikově vážených expozic pro žádnou pozici, kterou případně drží v dané sekuritizaci, ale pokračuje ve svém výpočtu hodnot rizikově vážených expozic, včetně sekuritizovaných expozic, jako by nebyly sekuritizovány.
3. Jestliže se expozice vztahuje na různé tranše v sekuritizaci, považuje se expozice spojená s každou tranší za samostatnou sekuritizovanou pozici. Má se za to, že poskytovatelé úvěrového zajištění pro sekuritizované pozice drží pozice v sekuritizaci. Sekuritizované pozice zahrnují expozice spojené se sekuritizací vyplývající z úrokových nebo měnových derivátových kontraktů.
4. Pokud se sekuritizovaná pozice odečítá od položek kmenového kapitálu tier 1 podle čl. 33 odst. 1 písm. k), hodnota rizikově vážené expozice se pro účely čl. 87 odst. 3 zahrne do celkové hodnoty rizikově vážených expozic dané instituce.
5. Hodnota rizikově vážené expozice sekuritizované pozice se vypočítá tak, že se na hodnotu expozice, vypočtené podle článku 241, použije příslušná celková riziková váha.
6. Celková riziková váha se stanoví jako součet rizikové váhy stanovené v této kapitole a dodatečné rizikové váhy podle článku 396.

Článek 241 Hodnota expozice

1. Hodnota expozice se vypočte takto:
- a) pokud instituce vypočítává hodnotu rizikově vážených expozic podle pododdílu 3, pak se za hodnotu expozice u rozvahové sekuritizované pozice považuje její účetní hodnota zbývající po úpravě o specifické úvěrové riziko;
 - b) pokud instituce vypočítává hodnotu rizikově vážených expozic podle pododdílu 4, pak se za hodnotu expozice u rozvahové sekuritizované pozice považuje účetní hodnota bez zohlednění provedených úprav o úvěrové riziko;
 - c) pokud instituce vypočítává hodnotu rizikově vážených expozic podle pododdílu 3, za hodnotu expozice u podrozvahové sekuritizované pozice se považuje její nominální hodnota, po úpravách o specifické úvěrové riziko vynásobená konverzním faktorem, jak je stanoveno v této kapitole. Konverzní faktor činí 100 %, pokud není stanoveno jinak;

- d) pokud instituce vypočítává hodnotu rizikově vážených expozic podle pododdílu 4, za hodnotu expozice u podrozvahové sekuritizované pozice se považuje její nominální hodnota vynásobená konverzním faktorem, jak je stanoveno v této kapitole. Konverzní faktor činí 100 %, pokud není stanoveno jinak;
 - e) hodnota expozice pro úvěrové riziko protistrany u derivátových nástrojů uvedených v příloze II se stanoví podle kapitoly 6.
2. Pokud má instituce v sekuritizaci dvě či více vzájemně se překrývajících pozic, zahrne do výše, do jaké se tyto pozice překrývají, do svého výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic pouze tu pozici nebo část pozice, která vytváří vyšší hodnotu rizikově vážené expozice. Instituce může rovněž uznat takové překrývání mezi kapitálovými požadavky ke specifickému riziku u pozic v obchodním portfoliu a kapitálovými požadavky sekuritizovaných pozic v neobchodním portfoliu, za předpokladu, že instituce je schopna tyto kapitálové požadavky u příslušných pozic vypočítat a porovnat. Pro účely tohoto odstavce překrývání znamená, že dané pozice, ať již plně nebo zčásti, představují expozici vůči stejnému riziku, takže do výše tohoto překrytí je lze považovat za jedinou expozici.
3. Pokud se na pozice v ABCP vztahuje čl. 263 písm. c), může instituce používat rizikové váhy stanovené pro likviditní facilitu za účelem výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice pro ABCP, pokud je 100 % ABCP emitovaných v programu ABCP kryto touto nebo jinou likviditní facilitou a všechny tyto likviditní facility jsou řazeny na stejnou úroveň jako ABCP tak, že tvoří vzájemně se překrývající pozice.

Instituce oznámí příslušným orgánům, pokud tento postup používá.

Článek 242

Uznání nástrojů pro snižování úvěrového rizika u sekuritizovaných pozic

1. Instituce mohou uznat majetkové zajištění úvěrového rizika nebo osobní zajištění úvěrového rizika, které bylo získáno u sekuritizované pozice v souladu s kapitolou 4 a které podléhá požadavkům stanoveným v této kapitole a v kapitole 4.
- Způsobilé majetkové zajištění je omezeno na finanční kolaterál, který je uznatelný pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic podle kapitoly 2, jak je stanoveno v kapitole 4, a uznání je podmíněno splněním příslušných požadavků stanovených v kapitole 4.
2. Způsobilým osobním zajištěním úvěrového rizika a poskytovateli tohoto úvěrového zajištění mohou být pouze ta zajištění a poskytovatelé, kteří jsou způsobilí podle kapitoly 4, a uznání je podmíněno splněním příslušných požadavků stanovených v kapitole 4.
3. Odchylně od odstavce 2 mají způsobilí poskytovatelé osobního zajištění úvěrového rizika uvedení v článku 197 externí rating vypracovaný uznanou externí ratingovou agenturou, kterému byl podle článku 131 přiřazen stupeň úvěrové kvality 3 nebo vyšší a kterému byl v době prvního uznání zajištění úvěrového rizika přiřazen stupeň úvěrové kvality 2 nebo vyšší. Instituce, které mají povolení používat na přímé expozice vůči

poskytovateli zajištění přístup IRB, mohou posoudit způsobilost podle věty první na základě rovnocennosti PD poskytovatele zajištění a PD spojenou se stupněm úvěrové kvality uvedeným v téže větě.

4. Odchylně od odstavce 2 jsou sekuritizační jednotky pro zvláštní účel způsobilými poskytovateli zajištění, jestliže vlastní aktiva, která jsou způsobilá jako způsobilý finanční kolaterál a na něž se nevztahují žádná práva nebo podmíněná práva, která mají přednost nebo jsou postavena na roveň podmíněným právům instituce přijímající osobní zajištění úvěrového rizika, a pokud jsou splněny všechny požadavky pro uznání finančního kolaterálu stanovené v kapitole 4. V těchto případech je GA (výše zajištění po zohlednění nesouladu měn a nesouladu splatností podle ustanovení kapitoly 4) omezena na tržní hodnotu těchto aktiv upravenou o volatilitu a g (riziková váha expozic vůči poskytovateli zajištění, jak je uvedeno v rámci standardizovaného přístupu) se vypočítá jako vážená průměrná riziková váha, která by se použila na tato aktiva jakožto finanční kolaterál podle standardizovaného přístupu.

Článek 243
Skrytá podpora

1. Instituce, která je sponzorem, nebo instituce, která je původcem, a v sekuritizaci využila při výpočtu hodnot rizikově vážených expozic čl. 240 odst. 1 a 2 nebo prodala nástroje ze svého obchodního portfolia, aby již nebylo nutné držet kapitál pro rizika vyplývající z těchto nástrojů, neposkytne s cílem snížit potenciální nebo skutečné ztráty investorů žádnou podporu sekuritizaci, která by překračovala její smluvní závazky. Transakce není považována za transakci poskytující podporu, jestliže je provedena za tržních podmínek a zohledněna při posouzení převodu významného rizika. Takové transakce, bez ohledu na to, zda poskytují podporu, jsou oznamovány příslušným orgánům a jsou předmětem procesu přezkumu a schvalování úvěrů instituce. Instituce při posuzování, zda transakce není strukturovaná s účelem poskytovat podporu, zváží náležitě alespoň všechny tyto podmínky:
 - a) cenu zpětného odkupu;
 - b) kapitál a likviditu instituce před a po zpětném odkupu;
 - c) výkonnost sekuritizovaných expozic;
 - d) výkonnost sekuritizovaných pozic.
2. EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 pokyny k tomu, co se rozumí tržními podmínkami a kdy transakce není strukturovaná s cílem poskytnout podporu.
3. Pokud instituce, která je původcem nebo sponzorem, nedodrží u určité sekuritizace odstavec 1, musí držet kapitál přinejmenším vůči všem sekuritizovaným expozicím v takové výši, jako kdyby by nebyly sekuritizovány.

PODODDÍL 2

VÝPOČET OBJEMŮ RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC PŮVODCE SEKURITIZOVANÝCH SYNTETICKOU SEKURITIZACÍ

Článek 244 *Obecná ustanovení*

Při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozičních u sekuritizovaných expozičních, pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 239, instituce, která je původcem syntetické sekuritizace, použije s výhradou článku 245 příslušné metody výpočtu stanovené v tomto oddíle, a nikoli ty, které jsou stanoveny v kapitole 2. V případě institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozičních a výši očekávaných ztrát podle kapitoly 3, se výše očekávané ztráty u takovýchto expozičních rovná **25 % očekávaného objemu ztrát, pokud expoziční nebyla převedena.**

Požadavky stanovené v prvním pododstavci se použijí na celé seskupení expozičních v dané sekuritizaci. S výhradou článku 245 instituce, která je původcem, vypočítá hodnotu rizikově vážených expozičních u všech tranší v sekuritizaci v souladu s ustanoveními tohoto oddílu, včetně těch, u kterých instituce uznává snižování úvěrového rizika podle článku 242, přičemž v takovém případě lze rizikovou váhu, kterou lze přiřadit, upravit v souladu s kapitolou 4 s výhradou požadavků stanovených v této kapitole.

Článek 245 *Postup v případě nesouladu splatností u syntetické sekuritizace*

Pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozičních v souladu s článkem 244 je nesoulad splatností mezi zajištěním úvěrového rizika, pomocí něhož je úvěrové riziko rozděleno do jednotlivých tranší, a sekuritizovanými expozičními brán v úvahu takto:

- a) za splatnost sekuritizovaných expozičních se považuje splatnost té z daných expozičních, jejíž splatnost je nejdelší, maximálně však pět let. Splatnost zajištění úvěrového rizika se stanoví v souladu s kapitolou 4;
- b) instituce, která je původcem, pomine nesoulad splatností při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozičních v případě tranší, kterým je podle tohoto oddílu přiřazena riziková váha 1 250 %. V případě všech ostatních tranší se použije zacházení pro případ nesouladu splatností uvedené v kapitole 4 v souladu s následujícím vzorcem:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*} + RW_{Ass} \cdot \frac{T - t}{T - t^*}$$

kde:

RW^* = hodnoty rizikově vážených expozičních pro účely čl. 87 písm. a);

RW_{Ass} = hodnoty rizikově vážených expozičních, pokud by nebyly sekuritizovány, vypočítané proporcionalně;

RW_{SP} = hodnoty rizikově vážených expozič vypočítané podle článku 244, pokud by neexistoval nesoulad splatností;

T = splatnost podkladových expozič v letech;

t = splatnost zajištění úvěrového rizika v letech;

t^* = 0,25.

PODODDÍL 3

VÝPOČET OBJEMŮ RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIČ V RÁMCI STANDARDIZOVANÉHO PŘÍSTUPU

Článek 246

Rizikové váhy

S výhradou článku 247 instituce vypočítá hodnotu rizikově vážené expoziče u sekuritizované a resekuritizované pozice s ratingem použitím příslušné rizikové váhy na hodnotu expoziče.

Příslušnou rizikovou váhou je riziková váha stanovená v tabulce 1, k níž je přiřazeno úvěrové hodnocení pozice podle oddílu č. 4.

Tabulka č. 1:					
Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4 (pouze pro jiné než krátkodobé úvěrové hodnocení)	všechny ostatní stupně úvěrové kvality
Sekuritizované pozice	20%	50%	100%	350%	1250%
Resekuritizované pozice “	40%	100%	225%	650%	1250%

S výhradou článků 247 až 250 se hodnota rizikově vážené expoziče u sekuritizované pozice bez ratingu vypočítá tak, že se na ni použije riziková váha 1 250 %.

Článek 247

Instituce, které jsou původci nebo sponzory

U institucí, které jsou původcem nebo sponzorem, může být hodnota rizikově vážených expozič vypočítaná u jejich sekuritizovaných pozic v jakékoliv sekuritizaci omezena na hodnoty rizikově vážených expozič, které by byly v daném okamžiku vypočítány pro sekuritizované expoziče, kdyby tyto expoziče nebyly sekuritizovány, s výhradou předpokládaného použití rizikové váhy 150 % na:

- všechny položky, které jsou daném okamžiku v selhání;
- všechny položky s obzvláště vysokým rizikem podle článku 123.

Článek 248
Zacházení s pozicemi bez ratingu

1. Pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice u sekuritizované pozice bez ratingu může instituce použít váženou průměrnou rizikovou váhu, která by byla institucí, která expozice drží, použita na sekuritizované expozice podle kapitoly 2, vynásobenou koeficientem koncentrace uvedeným v odstavci 2. Za tímto účelem musí instituce vždy znát složení portfolia sekuritizovaných expozic.
2. Koeficient koncentrace se rovná součtu nominálních hodnot všech tranší děleno součtem nominálních hodnot tranší, které jsou podřízené nebo na stejné úrovni jako tranše, v níž je pozice držena, včetně této tranše samotné. Výsledná riziková váha nesmí být vyšší než 1 250 % ani nižší než riziková váha použitelná na tranši vyšší úrovně s externím ratingem. Pokud instituce nedokáže určit rizikové váhy, které by se použily na sekuritizované expozice podle kapitoly 2, použije na danou pozici rizikovou váhu 1 250 %.

Článek 249
Zacházení se sekuritizovanými pozicemi patřícími k tranši druhé ztráty nebo lepší tranši v rámci programu ABCP

S výhradou dostupnosti příznivějšího zacházení s likviditními facilitami bez ratingu podle článku 250 může instituce na sekuritizované pozice, které splňují následující podmínky, použít rizikovou váhu, která odpovídá vyšší z těchto hodnot: 100 % nebo nejvyšší rizikové váze, která by byla použita na kteroukoliv ze sekuritizovaných expozic podle kapitoly 2 institucí držící tyto expozice:

- a) sekuritizovaná pozice je součástí tranše, která je ekonomicky v pozici druhé ztráty či lepší pozici v dané sekuritizaci, a tranše první ztráty poskytuje tranši druhé ztráty dostatečné úvěrové posílení;
- b) kvalita sekuritizované pozice odpovídá investičnímu stupni nebo vyššímu stupni;
- c) sekuritizovaná pozice je držena institucí, která nedrží pozici v tranši první ztráty.

Článek 250
Zacházení s likviditními facilitami bez ratingu

1. Instituce mohou uplatnit konverzní faktor 50 % na nominální hodnotu likviditní facility bez ratingu za účelem stanovení její hodnoty expozice, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) v dokumentaci týkající se likviditní facility jsou jednoznačně stanoveny a omezeny podmínky, za nichž je možné danou facilitu čerpat;
 - b) není možné, aby facilita byla čerpána tak, aby poskytovala úvěrovou podporu pokrytím ztrát, které již existovaly v době čerpání, a zejména není možné poskytovat likviditu na expozice, u nichž již v době čerpání této likvidity došlo k selhání, nebo na nabytí aktiv za cenu vyšší než jejich reálná hodnota;

- c) facilita nesmí být využívána jako trvalý nebo pravidelný zdroj financování dané sekuritizace;
- d) splátky dané facility nesmí být podřízeny pohledávkám investorů, s výjimkou pohledávek vyplývajících z úrokových nebo měnových derivátů, poplatků nebo jiných takových plateb, a nesmějí být prominuty nebo odloženy;
- e) facilita nesmí být čerpána poté, co byla vyčerpána všechna příslušná úvěrová posílení, která může daná likviditní facilita využívat;
- f) facilita obsahuje ustanovení, které automaticky snižuje částku, jež může být čerpána, o velikost expozic, u nichž došlo k selhání ve smyslu kapitoly 3, nebo jestliže se seskupení sekuritizovaných expozic skládá z nástrojů s ratingem, které ukončí danou facilitu, pokud průměrná kvalita tohoto portfolia klesne pod úroveň investičního stupně.

Jako riziková váha se použije nejvyšší riziková váha, kterou by použila na kteroukoliv ze sekuritizovaných expozic podle kapitoly 2 instituce držící tyto expozice.

2. Pro účely stanovení hodnoty expozice zálohových facilit lze použít konverzní faktor 0 % na nominální hodnotu likviditní facility, kterou lze bezpodmínečně zrušit, za předpokladu, že jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 1 a že splátky dané facility nejsou podřízeny žádným dalším pohledávkám na peněžní toky vyplývající ze sekuritizovaných expozic.

Článek 251

Dodatečné kapitálové požadavky pro sekuritizace revolvingových expozic s možností předčasného splacení

1. V případě sekuritizace revolvingových expozic s možností předčasného splacení, vypočte instituce, která je původcem, podle tohoto článku dodatečnou hodnotu rizikově vážené expozice vzhledem k riziku, že úroveň úvěrového rizika, jemuž je vystavena, se může pro využití možnosti předčasného splacení zvýšit.
2. Instituce vypočítá hodnotu rizikově vážené expozice k součtu hodnot expozic podílu původce a podílu investorů.

V případě sekuritizačních struktur, jejichž sekuritizované expozice zahrnují revolvingové a nerevolvingové expozice, použije instituce, která je původcem, zacházení uvedené v odstavcích 3 až 6 na tu část podkladového portfolia, která obsahuje revolvingové expozice.

Hodnotou expozice podílu původce je hodnota expozice pomyslného objemu portfolia čerpaných částí prodaných do sekuritizace, jehož podíl vzhledem k hodnotě celého portfolia prodaného do sekuritizační struktury určuje podíl peněžních toků vytvářených jistinou, úroky a dalšími platbami, které neslouží k zaplacení držitelům sekuritizačních pozic v rámci sekuritizace. Podíl původce nesmí být podřízen podílu investorů. Hodnotou expozice podílu investorů je hodnota expozice zbylé pomyslné části portfolia čerpaných částí.

Hodnota rizikově vážené expozice pro hodnotu expozice podílu původce se vypočítá jako pro poměrnou expozici vůči sekuritizovaným expozicím, jako kdyby nebyly sekuritizovány.

3. Původci níže uvedených druhů sekuritizace jsou vyňati z výpočtu dodatečné hodnoty rizikově vážené expozice podle odstavce 1:
 - a) sekuritizace revolvingových expozic, při nichž investoři zůstávají plně vystaveni všem budoucím čerpáním ze strany dlužníků, takže riziko podkladových facilit se nevrací instituci, která je původcem, ani po předčasném splacení, a
 - b) sekuritizace, u nichž k předčasnému splacení dochází výhradně při událostech, které nejsou spojeny se splácením sekuritizovaných aktiv nebo se zhoršením kvality instituce, která je původcem, např. při významných změnách daňových zákonů nebo nařízení.
4. U instituce, která je původcem a provádí výpočet dodatečné hodnoty rizikově vážené expozice podle odstavce 1, součet hodnot rizikově vážených expozic u jejích pozic v podílu investorů a hodnot rizikově vážených expozic vypočítaných podle odstavce 1 není vyšší než vyšší z následujících dvou hodnot:
 - a) hodnota rizikově vážených expozic vypočítaná u jejích pozic v podílu investorů;
 - b) hodnota rizikově vážených expozic, kterou by vypočítala pro sekuritizované expozice instituce držící dané expozice, kdyby tyto expozice nebyly sekuritizovány, do výše odpovídající podílu investorů.

Případný odpočet čistého zisku vyplývajícího z kapitalizace budoucích příjmů požadovaný podle čl. 29 odst. 1 nesmí být zahrnut do maximální hodnoty rizikově vážených expozic podle předchozího pododstavce.

5. Při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic v souladu s odstavcem 1 se postupuje tak, že se vynásobí hodnota expozice podílu investorů příslušným konverzním faktorem, uvedeným v odstavcích 6 až 9, a váženou průměrnou rizikovou váhou, která by se použila na sekuritizované expozice, kdyby nebyly sekuritizované.

Možnost předčasného splacení je považována za kontrolovanou, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

- a) instituce, která je původcem, má vhodný kapitálový/likviditní plán k udržení dostatečného kapitálu a dostatečné likvidity pro případ, že nastane předčasné splacení;
- b) v průběhu transakce musí být platby úroků a jistiny, výdaje, ztráty a výtěžky poměrně rozdělovány mezi podíl původce a podíl investorů na základě podkladových pohledávek k jednomu nebo více referenčním okamžikům v průběhu každého měsíce;
- c) lhůta pro splacení je považována za dostatečně dlouhou, pokud 90 % všech dluhů (podíl původce i podíl investorů) nesplacených na začátku období předčasného splacení je splaceno nebo je u nich uznáno selhání;

- d) rychlost splácení není větší, než jaká by byla dosažena lineárním splácením v průběhu období stanoveného v písmenu c).
6. V případě sekuritizací s možností předčasného splacení u retailových expozic, které jsou nezávazné a bezpodmínečně zrušitelné bez předchozího oznámení a u kterých k předčasnému splacení dochází v případě, že nadměrné rozpětí poklesne pod stanovenou úroveň, musí instituce porovnávat hodnotu průměru nadměrného rozpětí za tři měsíce s hodnotami nadměrného rozpětí, při kterých má být nadměrné rozpětí zachyceno.

Pokud daná sekuritizace nevyžaduje zachycení nadměrného rozpětí, bude hodnota, při které k zachycení dochází, o 4,5 procentních bodů vyšší než nadměrné rozpětí, při kterém dochází k předčasnému splacení.

Konverzní faktor, který má být použit, se stanoví podle hodnoty skutečného průměru nadměrného rozpětí za tři měsíce v souladu s tabulkou č. 2.

Tabulka č. 2:		
	Sekuritizace s kontrolovanou možností předčasného splacení	Sekuritizace s nekontrolovanou možností předčasného splacení
Průměr nadměrného rozpětí za tři měsíce	Konverzní faktor	Konverzní faktor
Nad úrovní A	0 %	0 %
Úroveň A	1 %	5 %
Úroveň B	2 %	15 %
Úroveň C	10 %	50 %
Úroveň D	20 %	100 %
Úroveň E	40 %	100 %

Příčemž:

- a) „úrovní A“ se rozumí hodnoty nadměrného rozpětí nižší než 133,33 % úrovně, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno, ale ne nižší než 100 % této úrovně;
- b) „úrovní B“ se rozumí hodnoty nadměrného rozpětí nižší než 100 % úrovně, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno, ale ne nižší než 75 % této úrovně;
- c) „úrovní C“ se rozumí hodnoty nadměrného rozpětí nižší než 75 % úrovně, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno, ale ne nižší než 50 % této úrovně;
- d) „úrovní D“ se rozumí hodnoty nadměrného rozpětí nižší než 50 % úrovně, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno, ale ne nižší než 25 % této úrovně;
- e) „úrovní E“ se rozumí hodnoty nadměrného rozpětí nižší než 25% úrovně, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno.
7. V případě sekuritizací s možností předčasného splacení u retailových expozic, jež jsou nezávazné a bezpodmínečně zrušitelné bez předchozího oznámení a u kterých je předčasné splacení zahájeno kvantitativní hodnotou související s jiným ukazatelem, než je průměr nadměrného rozpětí za 3 měsíce, mohou instituce s povolením příslušných orgánů použít ke stanovení uvedeného konverzního faktoru postup, který se velmi blíží

postupu popsanému v odstavci 6. Příslušný orgán povolení udělí, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) tento postup je vhodnější, neboť podnik může stanovit kvantitativní ukazatel s kvantitativní hodnotou, která má za následek předčasné splacení, tak, aby odpovídal úrovni, při které má být nadměrné rozpětí zachyceno;
 - b) tento postup vede k takovému podchycení rizika, že úvěrové riziko, kterému je instituce vystavena, se může po uskutečnění předčasného splacení zvýšit, které je tak obezřetné jako podchycení rizika dle výpočtů podle odstavce 6.
8. Pro všechny ostatní sekuritizace s kontrolovanou možností předčasného splacení u revolvingových expozic je konverzní faktor stanoven na 90 %.
 9. Pro všechny ostatní sekuritizace s nekontrolovanou možností předčasného splacení u revolvingových expozic je konverzní faktor stanoven na 100 %.

Článek 252

Snižování úvěrového rizika u sekuritizovaných pozic, které podléhají standardizovanému přístupu

Pokud je zajištění úvěrového rizika poskytnuto pro sekuritizovanou pozici, lze výpočet hodnoty rizikově vážených expozic pozměnit v souladu s kapitolou 4.

Článek 253

Snížení objemu rizikově vážených expozic

V případech, kde je sekuritizované pozici přidělena riziková váha 1 250 %, instituce mohou v souladu s čl. 33 odst. 1 písm. k) alternativně namísto zařazení této pozice do výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic odečíst hodnotu této expozice z kapitálu. Pro tyto účely může výpočet hodnoty expozice zohledňovat uznatelné majetkové zajištění způsobem v souladu s článkem 252.

Pokud instituce, která je původcem, využije tuto alternativu, může odečíst 12,5násobek hodnoty odečtené v souladu s čl. 33 odst. 1 písm. k) od částky uvedené v článku 247 jakožto hodnoty rizikově vážené expozice, která by v určitém okamžiku byla vypočítána pro sekuritizované expozice, pokud by nebyly sekuritizované.

PODODDÍL 4

VÝPOČET OBJEMŮ RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC V RÁMCI PŘÍSTUPU IRB

Článek 254

Pořadí metod

1. Instituce použije metody podle následujícího pořadí:
 - a) v případě pozice s ratingem či pozice, pro kterou je možno použít odvozený rating, se pro výpočet hodnoty rizikově vážené expozice použije metoda založená na ratingu uvedená v článku 256;

- b) pro pozici bez ratingu může instituce použít metodu regulatorního vzorce uvedenou v článku 257, přičemž může provést odhady PD, a popřípadě EAD a LGD jako vstupů pro tuto metodu v souladu s požadavky pro odhad těchto parametrů v rámci přístupu IRB v souladu s oddílem 3. Jiná instituce než instituce, která je původcem, může metodu regulatorního vzorce použít pouze se schválením příslušných orgánů, které se udělí v případě, že instituce splňuje podmínky uvedené ve větě předchozí;
 - c) jako alternativu k písmenu b) a pouze pro pozice bez ratingu v programech ABCP může instituce použít metodu interního hodnocení uvedenou v odstavci 3, pokud to schválily příslušné orgány;
 - d) ve všech ostatních případech se sekuritizovaným pozicím bez ratingu přidělí riziková váha 1 250 %.
2. Pro účely používání odvozeného ratingu přiřadí instituce pozici bez ratingu odvozený rating, který se rovná externímu ratingu ohodnocené referenční pozice, která je pozicí s nejvyšší předností a která je ve všech ohledech podřízena dané sekuritizované pozici bez ratingu a splňuje všechny tyto podmínky:
- a) referenční pozice jsou ve všech ohledech podřízeny sekuritizované pozici bez ratingu;
 - b) splatnost referenčních pozic je stejná nebo delší než splatnost dané pozice bez ratingu;
 - c) odvozený rating je průběžně aktualizován, aby odrazil veškeré změny v externím ratingu referenčních pozic.
2. Příslušné orgány udělí úvěrovým institucím povolení k použití „metody interního hodnocení“ stanovené v odstavci 4, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:
- a) pozice v cenném papíru emitovaném v rámci programu ABCP jsou pozice s ratingem;
 - b) interní hodnocení úvěrové kvality pozice zohledňuje veřejně dostupnou metodiku hodnocení jedné nebo více způsobilých externích ratingových agentur pro rating cenných papírů krytých expozicemi stejného druhu, jako jsou sekuritizované expozice;
 - c) externí ratingové agentury, jejichž metodika je použita v souladu s požadavkem v písmenu b), musí zahrnovat ty externí ratingové agentury, které cennému papíru emitovanému v rámci programu ABCP stanovily externí rating. Kvantitativní prvky, jako např. stresové faktory, používané při přiřazování určité úvěrové kvality dané pozici jsou minimálně stejně konzervativní jako prvky použité v příslušné ratingové metodice dané externí ratingové agentury;
 - d) při vyvíjení interní metodiky hodnocení zohlední instituce příslušné zveřejněné ratingové metodiky způsobilých externích ratingových agentur, které hodnotí

obchodní cenný papír programu ABCP. Tuto skutečnost instituce zdokumentuje a pravidelně aktualizuje, jak je uvedeno v písmenu g);

- e) interní metodika hodnocení obsahuje ratingové stupně. Tyto ratingové stupně musí odpovídat úvěrovým hodnocením způsobilých externích ratingových agentur. Tato skutečnost musí být výslovně zdokumentována;
- f) interní metodika hodnocení musí být využívána při interních postupech pro řízení rizik instituce, včetně procesů rozhodování, poskytování informací vedení a interní alokaci kapitálu;
- g) interní nebo externí auditoři, externí ratingová agentura nebo interní útvar instituce pro přezkoumávání úvěrů nebo řízení rizika pravidelně přezkoumávají proces interního hodnocení a kvalitu interních hodnocení úvěrové kvality expozic instituce v programu ABCP. Pokud toto přezkoumávání provádí vnitřní audit, útvar pro přezkoumávání úvěrů či pro řízení rizika, musí být tyto útvary nezávislé na útvarech, které řídí program ABCP, i na útvarech, které jsou odpovědné za vztahy se zákazníky;
- h) instituce průběžně sleduje výsledky svých interních ratingů, aby mohla ohodnotit svou metodiku interního hodnocení, a v případě potřeby musí provést změny této metodiky, pokud se vývoj expozic pravidelně odchyluje od vývoje očekávaného na základě interních ratingů;
- i) program ABCP obsahuje standardy pro upisování ve formě úvěrových a investičních pokynů. Při rozhodování o nákupu aktiv posoudí správce programu ABCP druh nakupovaných aktiv, druh a peněžní hodnotu expozic vznikajících z poskytování likviditních facilit a úvěrových posílení, rozložení ztrát a právní a ekonomické oddělení převedených aktiv od subjektu prodávajícího tato aktiva. Musí být provedena úvěrová analýza rizikového profilu subjektu prodávajícího aktiva, která musí zahrnovat analýzu minulých i očekávaných budoucích finančních výsledků, aktuální pozice na trhu, očekávané budoucí konkurenceschopnosti, páky, peněžního toku a ukazatele úrokového krytí a externí rating. Dále by u prodávajícího měly být ověřeny standardy pro upisování, jeho kapacity pro provádění činnosti obsluhovatele a postupy inkasa;
- j) standardy pro upisování v rámci programu ABCP stanoví minimální kritéria pro uznatelnost aktiv, která zejména
 - i) vylučují nákup aktiv, která jsou výrazně po splatnosti nebo v selhání;
 - ii) omezují nadměrnou koncentraci vůči jednomu dlužníku nebo zeměpisné oblasti;
 - iii) omezují dobu splatnosti nakupovaných aktiv;
- k) součástí programu ABCP jsou zásady a postupy inkasa, které zohledňují provozní kapacitu a úvěrovou kvalitu obsluhovatele. Program ABCP snižuje riziko související s činností prodejce a obsluhovatele skrze různé metody, jako

jsou např. spouštěcí mechanismy založené na současné úvěrové kvalitě, které by zamezily směšování peněžních toků;

- l) agregovaný odhad ztráty z portfolia aktiv, jehož koupě je v rámci programu ABCP zvažována, zohledňuje veškeré zdroje potenciálního rizika, jako např. úvěrové riziko a riziko rozmělnění. Jestliže je úvěrové posílení poskytnuté prodejcem založeno pouze na ztrátách vztahujících se k úvěrovým událostem, musí být vytvořena samostatná rezerva pro riziko rozmělnění, je-li toto riziko pro dané portfolio expozičně významné. Dále se musí při posuzování požadované úrovně posílení přezkoumávat informace z několika minulých let, včetně ztrát, nesplácení, rozmělnění a míry obratu pohledávek;
 - m) program ABCP obsahuje strukturální rysy pro nákup expozičně (např. wind-down triggers), aby bylo sníženo riziko možného zhoršení úvěrové kvality podkladového portfolia.
3. Podle metody interního hodnocení instituce přiřadí pozici, která nemá rating, jeden ze svých ratingových stupňů stanovených v odst. 3 písm. e). Pozici se přiřadí odvozený rating stejný jako externí ratingy odpovídající danému úvěrovému hodnocení spojenému s tímto ratingovým stupněm, jak je stanoveno v odst. 3 písm. e). Pokud je tento odvozený rating na počátku sekuritizace na úrovni investičního stupně nebo na vyšší úrovni, lze s ním zacházet jako s způsobilým externím ratingem od způsobilé externí ratingové agentury pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážených expozičně.
 4. Instituce, které získaly povolení k použití metody interního hodnocení, se nesmí vrátit k používání jiných metod, pokud nejsou splněny všechny následující podmínky:
 - a) instituce prokázala ke spokojenosti příslušného orgánu, že má vážné důvody, aby tak učinila;
 - b) instituce již obdržela povolení příslušného orgánu.

Článek 255

Maximální objemy rizikově vážených expozičně

V případě instituce, která je původcem či sponzorem, nebo jiných institucí, které mohou vypočítat KIRB, může být hodnota rizikově vážených expozičně stanovovaná pro jejich pozice v sekuritizaci omezena na tu hodnotu, která by vedla ke stanovení kapitálového požadavku podle čl. 87 odst. 3 ve výši součtu 8 % hodnoty rizikově vážených expozičně za situace, kdy by sekuritizovaná aktiva sekuritizována nebyla a zůstala by v rozvaze instituce, a výše očekávaných ztrát z těchto expozičně.

Článek 256

Metoda založená na ratingu

1. Podle metody založené na ratingu instituce vypočítá hodnotu rizikově vážené expozičně hodnocené sekuritizované a resekuritizované pozice použitím příslušné rizikové váhy na hodnotu expozičně a vynásobením výsledku číslem 1,06.

Příslušnou rizikovou váhou je riziková váha stanovená v tabulce 4, k níž je přiřazeno úvěrové hodnocení pozice podle oddílu č. 4.

Tabulka č. 4:

Stupeň úvěrové kvality		Sekuritizované pozice			Resekuritizované pozice	
Jiné než krátkodobé ratingy	Krátkodobé ratingy	A	B	C	D	E
1	1	7%	12%	20%	20%	30%
2		8%	15%	25%	25%	40%
3		10%	18%	35%	35%	50%
4	2	12%	20%		40%	65%
5		20%	35%		60%	100%
6		35%	50%		100%	150%
7	3	60%	75%		150%	225%
8		100%			200%	350%
9		250%			300%	500%
10		425%			500%	650%
11		650%			750%	850%
Všechny ostatní stupně úvěrové kvality a pozice bez ratingu		1250%				

Váhy ve sloupci C tabulky č. 4 se použijí v případě, že sekuritizovaná pozice není resekuritizovanou pozicí a efektivní počet sekuritizovaných expozic je menší než šest.

Pro zbývající sekuritizované pozice, které nejsou resekuritizovanými pozicemi, se použijí váhy v sloupci B za předpokladu, že daná pozice není v tranši s nejvyšší předností v rámci sekuritizace, v takovém případě se použijí váhy v sloupci A.

Pro resekuritizační pozice se použijí váhy v sloupci E za předpokladu, že daná resekuritizační pozice není v tranši s nejvyšší předností v rámci resekuritizace a žádné podkladové expozice nebyly samy resekuritizačními expozicemi, v takovém případě se použije sloupec D.

Při rozhodování, zda na danou tranši lze nahlížet jako na tranši s nejvyšší předností, není nutno zohledňovat splatné částky vyplývající z úrokových či měnových derivátů, poplatky či jiné obdobné platby.

Při stanovování efektivního počtu sekuritizovaných expozic se s vícenásobnými expozicemi vůči jednomu dlužníkovi zachází jako s jednou expozicí. Efektivní počet expozic se vypočítá jako:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i \right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

kde EAD_i představuje součet hodnot expozic pro všechny expozice vůči i-tému dlužníkovi. Jestliže je znám podíl největší expozice C1 na celém portfoliu, může instituce vypočítat N jako $1/C1$.

2. Nástroje snižování úvěrového rizika u sekuritizovaných pozic lze uznat v souladu s čl. 23 odst. 1 a 4, s výhradou podmínek uvedených v článku 242.

*Článek 257
Metoda regulatorního vzorce*

1. Podle metody regulatorního vzorce se riziková váha pro sekuritizovanou pozici vypočítá níže uvedeným způsobem s výhradou minimální úrovně 20 % pro resekuritizovanou pozice a 7 % pro veškeré ostatní sekuritizované pozice:

$$12.5 \cdot \frac{S[L+T] - S[L]}{T}$$

kde:

$$S[x] = \begin{cases} x, & \text{when } x \leq K_{IRBR} \\ K_{IRBR} + K[x] - K[K_{IRBR}] + \left(1 - \exp\left(\frac{\omega \cdot (K_{IRBR} - x)}{K_{IRBR}} \right) \right) \cdot \frac{d \cdot K_{IRBR}}{\omega}, & \text{when } x > K_{IRBR} \end{cases}$$

kde:

$$h = \left(1 - \frac{K_{IRBR}}{ELGD} \right)^N;$$

$$c = \frac{K_{IRBR}}{1-h};$$

$$v = \frac{(ELGD - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} + 0.25 \cdot (1 - ELGD) \cdot K_{IRBR}}{N};$$

$$f = \left(\frac{v + K_{IRBR}^2}{1-h} - c^2 \right) + \frac{(1 - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} - v}{(1-h) \cdot \tau};$$

$$g = \frac{(1-c) \cdot c}{f} - 1;$$

$$a = g \cdot c;$$

$$b = g \cdot (1-c);$$

$$d = 1 - (1-h) \cdot (1 - \text{Beta}[K_{IRBR}; a, b]);$$

$$K[x] = (1-h) \cdot ((1 - \text{Beta}[x; a, b]) \cdot x + \text{Beta}[x; a+1, b] \cdot c);$$

$$\tau = 1000;$$

$$\omega = 20;$$

Beta [x; a, b] = kumulativní distribuční funkce rozdělení beta s parametry a a b vypočítaná v bodě x;

T = poměrná velikost (thickness) tranše, ve které je pozice držena, stanovená jako poměr mezi a) nominální hodnotou příslušné tranše a b) součtem nominálních hodnot sekuritizovaných expozic. U derivátových nástrojů uvedených v příloze II se namísto nominální hodnoty použije součet běžné reprodukční hodnoty a potenciální budoucí úvěrové expozice vypočítané v souladu s kapitolou 6;

K_{IRBR} = poměr mezi a) KIRB a b) součtem hodnot sekuritizovaných expozic, vyjádřen s desetinným číslem;

L = úroveň úvěrového posílení měřená jako poměr mezi nominální hodnotou všech tranší podřízených té tranši, ve které je pozice držena, a součtu nominálních hodnot sekuritizovaných expozic. Kapitalizované budoucí výnosy nejsou do výpočtu L zahrnuty. Kapitalizované budoucí výnosy nejsou do výpočtu L zahrnuty. V případě derivátových nástrojů uvedených v příloze II mohou být splatné částky od protistran představující tranše podřízené dané tranši při výpočtu úrovně posílení zachyceny pouze ve své současné reprodukční hodnotě (tj. bez zahrnutí potenciálních budoucích úvěrových expozic);

N = efektivní počet expozic vypočítaný podle článku 256. V případě resekuritizací instituce vychází z počtu sekuritizovaných expozic v seskupení, a nikoli z počtu podkladových expozic v původních seskupeních, z nichž podkladové sekuritizované expozice vycházejí;

ELGD = expozičně vážená průměrná hodnota LGD, vypočtená takto:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

kde:

LGD_i = průměrná hodnota LGD pro všechny expozice vůči i-tému dlužníkovi, přičemž LGD se určí podle kapitoly 3. V případě resekuritizace se na sekuritizované pozice použije LGD ve výši 100 %. V případech, kdy je riziko selhání a riziko rozmělnění pro nakoupené pohledávky v rámci sekuritizace agregováno, je hodnota LGD_i stanovena jako vážený průměr LGD pro úvěrové riziko a 75 % LGD pro riziko rozmělnění. Váhami jsou samostatné kapitálové požadavky k úvěrovému riziku a riziku rozmělnění.

2. Jestliže nominální hodnota největší sekuritizované expozice C_1 není větší než 3 % součtu nominálních hodnot sekuritizovaných expozic, pak pro účely metody regulatorního vzorce může instituce stanovit $LGD = 50 \%$ a vypočítat N podle jednoho z následujících vzorců:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$N = \frac{1}{C_1}$$

kde:

C_m = poměr součtu nominálních hodnot největších expozic „ m “ a součtu nominálních hodnot sekuritizovaných expozic. Úroveň „ m “ může být institucí stanovena.

U sekuritizací, u nichž jsou v zásadě veškeré sekuritizované expozice retailovými expozicemi, mohou instituce s povolením příslušného orgánu použít metodu regulatorního vzorce s využitím zjednodušení $h = 0$ a $v = 0$ za předpokladu, že efektivní počet expozic není nízký a že expozice nejsou vysoce koncentrované.

3. Příslušné orgány průběžně informují EBA o tom, jak instituce využívají předchozí pododstavec. EBA sleduje celou škálu postupů v této oblasti a v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydává pokyny.
4. Nástroje snižování úvěrového rizika u sekuritizovaných pozic lze uznat v souladu s čl. 259 odst. 2 až 4, s výhradou podmínek uvedených v článku 242.

Článek 258 *Likviditní facility*

1. Pro účely určení hodnoty expozice u sekuritizované pozice bez ratingu ve formě zálohové facility, může být na nominální hodnotu likviditní facility, která splňuje podmínky stanovené v čl. 250 odst. 2, použit konverzní faktor 0 %.
2. Pokud není pro instituce účelné počítat hodnoty rizikově vážených expozic pro sekuritizované expozice, jako kdyby nebyly sekuritizovány, instituce mohou výjimečně pro výpočet hodnoty rizikově vážené expozice u sekuritizované pozice bez ratingu ve formě likviditní facility, která splňuje podmínky stanovené v čl. 250 odst. 1, dočasně

použít metodu stanovenou v odstavci 3. Instituce oznámí použití věty první příslušným orgánům, společně s důvody a zamýšlenou dobou použití.

3. Nejvyšší riziková váha, která by se podle kapitoly 2 použila na kteroukoliv ze sekuritizovaných expozic, kdyby nebyly sekuritizovány, může být použita na sekuritizovanou pozici představovanou likviditní facilitou, která splňuje podmínky stanovené v čl. 250 odst. 1. Pro určení hodnoty expozice se použije konverzní faktor 100 %.

Článek 259

Snižování úvěrového rizika u sekuritizovaných pozic, které podléhají přístupu IRB

1. Pokud se hodnoty rizikově vážených expozic vypočítávají za použití metody založené na ratingu, může být hodnota expozice nebo riziková váha u sekuritizované pozice, pro kterou bylo získáno zajištění úvěrového rizika, změněna v souladu s ustanoveními kapitoly 4 platným pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic podle kapitoly 2.
2. V případě úplného zajištění úvěrového rizika, kdy se hodnota rizikově vážených expozic vypočítává za pomoci metody regulačního vzorce, platí tyto požadavky:
 - a) instituce určí „efektivní rizikovou váhu“ pozice. Tu vypočítá tak, že hodnotu rizikově vážené expozice pozice vydělí hodnotou expozice této pozice a tento podíl vynásobí číslem 100;
 - b) v případě majetkového zajištění úvěrového rizika se hodnota rizikově vážené expozice u sekuritizované pozice vypočítá tak, že hodnota expozice po zohlednění majetkového zajištění (E^*), vypočtená podle kapitoly 4 pro výpočet hodnoty rizikově vážených expozic podle kapitoly 2 za předpokladu, že hodnota sekuritizované pozice je E , se vynásobí efektivní rizikovou váhou;
 - c) v případě osobního zajištění úvěrového rizika se hodnota rizikově vážené expozice u sekuritizované pozice vypočítá tak, že hodnota GA (výše zajištění po zohlednění nesouladu měn a nesouladu splatností podle ustanovení kapitoly 4) se vynásobí rizikovou váhou poskytovatele zajištění; tento výsledek se přičte k součinu hodnoty sekuritizované pozice po odečtení GA a efektivní rizikové váhy.
3. V případě částečného zajištění, kdy se hodnota rizikově vážených expozic vypočítává za pomoci metody regulačního vzorce, platí tyto požadavky:
 - a) jestliže snižování úvěrového rizika u sekuritizované pozice pokrývá první ztrátu nebo pokrývá ztráty poměrným způsobem, instituce může použít odstavec 2;
 - b) v ostatních případech zachází instituce se sekuritizovanou pozicí jako se dvěma nebo více pozicemi, přičemž nezajištěná část je považována za pozici s nižší úvěrovou kvalitou. Pro účely výpočtu objemu rizikově vážené expozice této pozice se použijí ustanovení článku 257 s výjimkou toho, že T je v případě majetkového zajištění úvěrového rizika upraveno na e^* a v případě osobního zajištění úvěrového rizika na $T-g$, přičemž e^* označuje poměr hodnoty E^* k

celkové pomyslné hodnotě portfolia podkladových nástrojů, kde E* označuje upravený objem expozice sekuritizované pozice vypočítaný v souladu s ustanoveními kapitoly 4 platnými pro výpočet objemů rizikově vážených expozic podle kapitoly 2 za předpokladu, že objem sekuritizované pozice je E, a g je poměr nominální hodnoty zajištění úvěrového rizika (upravené o nesoulad měn nebo nesoulad splatností podle ustanovení kapitoly 4) a součtu objemů sekuritizovaných expozic. V případě osobního zajištění úvěrového rizika se riziková váha poskytovatele zajištění použije na tu část pozice, která nespadá pod upravenou hodnotu T.

4. Pokud v případě osobního zajištění úvěrového rizika příslušné orgány udělily instituci povolení pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic pro srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění v souladu s kapitolou 3, riziková váha g expozic vůči poskytovateli zajištění podle článku 230 se určí tak, jak je uvedeno v kapitole 3.

Článek 260

Dodatečné kapitálové požadavky pro sekuritizace revolvingových expozic s možností předčasného splacení

1. Kromě hodnoty rizikově vážených expozic týkajících se sekuritizovaných pozic musí instituce, která je původcem, počítat hodnotu rizikově vážených expozic podle metodiky uvedené v článku 251, pokud prodává revolvingové expozice do sekuritizace s možností předčasného splacení.
2. Odchylně od článku 251 je hodnota expozice podílu původce součtem těchto položek:
 - a) hodnoty expozice pomyslného objemu portfolia čerpaných částí prodaných do sekuritizace, jehož podíl vzhledem k hodnotě celého portfolia prodaného do sekuritizační struktury určuje podíl peněžních toků vytvářených jistinou, úroky a dalšími platbami, které neslouží k zaplacení držitelům sekuritizačních pozic v rámci sekuritizace, a
 - b) hodnoty expozice objemu portfolia nečerpaných částí úvěrových linek, jehož čerpané části byly prodány do sekuritizace, jejíž poměr vzhledem k celkové výši těchto nečerpaných částí je stejný jako poměr hodnoty expozice vymezené v písmenu a) k hodnotě expozice seskupení čerpaných částí prodaných do sekuritizace.

Podíl původce nesmí být podřízen podílu investorů.

Hodnotou expozice podílu investorů je hodnota expozice pomyslné části portfolia čerpaných částek, které nespádají do písm. a), plus hodnota expozice části portfolia nečerpaných částek úvěrových nástrojů, jejichž čerpané části byly prodány do sekuritizace, které nespádají do písm. b).

3. Hodnota rizikově vážené expozice v případě hodnoty expozice podílu původce podle odst. 2 písm. a) se vypočítá jako hodnota rizikově vážené expozice pro poměrnou expozici vůči sekuritizovaným expozicím čerpaných částí, jako kdyby nebyly

sekuritizovány, a poměrnou expozici vůči nečerpaným částem úvěrových nástrojů, jejichž čerpané části byly prodány do sekuritizace.

Článek 261

Snížení objemu rizikově vážených expozic

1. Hodnota rizikově vážené expozice sekuritizované pozice, které je přidělena riziková váha 1 250 %, může být snížena o hodnotu, která je rovna 12,5násobku zvláštních úprav ocenění úvěrů provedených institucí u těchto sekuritizovaných expozic. Pokud jsou zvláštní úpravy ocenění úvěru zohledněny pro tento účel, nezohlední se již pro účely výpočtu stanoveného v článku 155.
2. Hodnota rizikově vážené expozice sekuritizované pozice může být snížena o hodnotu, která je rovna 12,5násobku zvláštních úprav ocenění úvěrů provedených institucí u této pozice.
3. Jak je stanoveno v čl. 33 odst. 1 písm. k), mohou instituce v případě sekuritizované pozice, které je přiřazena riziková váha 1 250 %, alternativně, namísto zařazení této pozice do výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic, odečíst hodnotu této expozice z kapitálu, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) hodnota expozice může být odvozena z hodnoty rizikově vážených expozic, přičemž jsou zohledněna veškerá snížení uskutečněná podle odstavců 1 a 2;
 - b) výpočet hodnoty expozice může zohledňovat uznatelné majetkové zajištění, a to způsobem, který je shodný s metodikou předepsanou v člancích 242 a 259;
 - c) pokud je k výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic použita metoda regulačního vzorce a L KIRBR, lze s pozicí zacházet jako se dvěma pozicemi, kde L je rovno KIRBR pro pozici s vyšší předností.
4. Pokud instituce využije možnosti v odstavci 3, může odečíst 12,5 násobku hodnoty odečtené v souladu s uvedeným odstavcem od částky uvedené v článku 255 jakožto částku, vůči níž může být hodnota rizikově vážené expozice u jejích pozic v sekuritizaci omezena.

ODDÍL 4

EXTERNÍ ÚVĚROVÁ HODNOCENÍ

Článek 262

Uznávání externích ratingových agentur

1. Instituce mohou využívat úvěrových hodnocení vypracovaných externí ratingovou agenturou pro určení rizikové váhy sekuritizované pozice pouze tehdy, pokud úvěrové hodnocení vydala uznaná externí ratingová agentura nebo bylo schváleno způsobilou externí ratingovou agenturou v souladu s nařízením (ES) č. 1060/2009.

2. Způsobilé externí ratingové agentury jsou všechny ratingové agentury, které byly registrovány nebo certifikovány v souladu s nařízením (ES) č. 1060/2009, a centrální banky vydávající úvěrová hodnocení, jež jsou z působnosti nařízení (ES) č. 1060/2009 vyňaty.
3. EBA zveřejní seznam způsobilých externích ratingových agentur.

Články 263

Požadavky, které musí splňovat úvěrová hodnocení vypracovaná externími ratingovými agenturami

Pro účely výpočtu hodnot rizikově vážených expozic podle oddílu 3 používají instituce pouze úvěrová hodnocení vypracovaná způsobilou externí ratingovou agenturou, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) mezi druhy plateb zohledněnými v úvěrovém hodnocení a druhy plateb, které instituci přísluší z dané sekuritizované pozice v rámci smluvních ujednání, není nesoulad;
- b) úvěrové hodnocení, postupy, metodiky, předpoklady a klíčové prvky, na nichž je hodnocení založeno, jsou externí ratingovou agenturou zveřejněny. Externí ratingová agentura rovněž zveřejní analýzu ztrát a peněžních toků, jakož i citlivost ratingu na změny předpokladů, na nichž je rating založen, včetně výkonnosti portfolia aktiv. Informace, které jsou zpřístupněny pouze omezenému počtu subjektů, nelze považovat za zveřejněné. Úvěrová hodnocení jsou zahrnuta do migrační matice příslušné ratingové agentury;
- c) úvěrové hodnocení nesmí být plně ani částečně založeno na osobním zajištění poskytnutém samotnou institucí. V takovém případě instituce zachází s příslušnou pozicí pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice pro tuto pozici podle oddílu 3, jako kdyby neměla rating.

Externí ratingová agentura je povinna zveřejnit vysvětlení, jak výkonnost portfolia aktiv ovlivňuje toto úvěrové hodnocení.

Článek 264

Použití externích úvěrových hodnocení

1. Instituce může nominovat jednu nebo více uznaných externích ratingových agentur, jejíž úvěrová hodnocení budou použita při výpočtu hodnot rizikově vážených expozic podle této kapitoly („určená externí ratingová agentura“).
2. Instituce vyžívá úvěrová hodnocení konsistentně, a nikoliv selektivně, u sekuritizovaných pozic v souladu s těmito zásadami:
 - a) instituce nesmí v rámci stejné sekuritizace použít pro pozice v některých tranších úvěrová hodnocení jedné externí ratingové agentury a pro pozice v jiných tranších úvěrová hodnocení jiné externí ratingové agentury, bez ohledu na to, zda jsou tyto pozice hodnoceny první ratingovou agenturou, či nikoliv;

- b) pokud pro pozici existují úvěrová hodnocení od dvou určených externích ratingových agentur, použije instituce z obou úvěrových hodnocení to méně příznivé.
 - c) pokud pro pozici existují úvěrová hodnocení od více než dvou určených externích ratingových agentur, použijí se dvě nejpříznivější z těchto úvěrových hodnocení. Pokud se tato dvě hodnocení liší, použije se to, které je méně příznivé.
3. V případě, kdy je zajištění úvěrového rizika uznatelné podle kapitoly 4 poskytnuto přímo sekuritizační jednotce pro speciální účel a toto zajištění je zohledněno v úvěrovém hodnocení příslušné pozice vypracovaném určenou externí ratingovou agenturou, lze použít rizikovou váhu spojenou s tímto úvěrovým hodnocením. V případě, že dané zajištění není uznatelné podle kapitoly 4, nelze úvěrové hodnocení uznat. V případě, že dané zajištění úvěrového rizika není poskytnuto sekuritizační jednotce pro speciální účel, ale přímo sekuritizované pozici, nelze úvěrové hodnocení uznat.

Článek 265 Přiřazení

EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem kterými, pro všechny způsobilé externí ratingové agentury vymezí, jaké stupně úvěrové kvality uvedené v této kapitole jsou spojeny s příslušnými úvěrovými hodnoceními vypracovanými způsobilými externími ratingovými agenturami. Toto vymezení je objektivní a konsistentní a je prováděno v souladu s následujícími zásadami:

- a) EBA rozlišuje mezi relativními stupni rizika vyjádřenými jednotlivými hodnoceními;
- b) EBA vezme v úvahu kvantitativní faktory, jako např. poměr selhání nebo ztrátovost, a historickou výkonnost úvěrových hodnocení jednotlivých externích ratingových agentur v různých kategoriích aktiv;
- c) EBA vezme v úvahu kvalitativní faktory, jako např. rozsah transakcí posuzovaných externí ratingovou agenturou, její metodiku a smysl jejích úvěrových hodnocení, zejména zdali jsou založena na očekávané ztrátě nebo ztrátě prvního eura;
- d) EBA se snaží zajistit, aby sekuritizované pozice, na které je na základě úvěrových hodnocení vypracovaných způsobilými externími ratingovými agenturami použita stejná riziková váha, patřily ke stejným stupňům úvěrového rizika. EBA zváží i možnost změnit vymezení toho, ke kterému stupni úvěrové kvality bude dané úvěrové hodnocení přiřazeno.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2014. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Kapitola 6

Úvěrové riziko protistrany

ODDÍL 1

DEFINICE

Článek 266

Určování hodnoty expozice

1. Instituce určí hodnotu expozice derivátových nástrojů uvedených v příloze II v souladu s touto kapitolou.
2. Instituce může určit hodnotu expozice repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů v souladu s touto kapitolou místo kapitoly 4.

Článek 267

Definice

Pro účely této kapitoly a hlavy VI se použijí tyto definice:

Obecné termíny

- 1) „Úvěrovým rizikem protistrany“ (dále jen „CCR“) se rozumí riziko, že u protistrany transakce by mohlo dojít k selhání před konečným vypořádáním peněžního toku transakce;

Typy transakcí

- 2) „transakcemi s delší dobou vypořádání“ (Long Settlement Transactions) se rozumí transakce, při kterých se protistrana zaváže dodat cenný papír, komoditu nebo částku v cizí měně proti hotovosti, jiným finančním nástrojům či komoditám nebo naopak, a to ke dni vypořádání či dodání, který je smluvně stanoven jako pozdější, nežli je termín daný pro tento konkrétní typ transakce tržní normou nebo termín pěti obchodních dnů po datu, k němuž instituce vstupuje do dané transakce, podle toho, co nastane dříve;
- 3) „maržovými obchody“ (Margin Lending Transactions) se rozumí transakce, při nichž instituce rozšíří úvěr související s nákupem, prodejem, převodem cenných papírů či v souvislosti s obchodováním s nimi. Maržové obchody nezahrnují ostatní půjčky, které jsou zajištěny kolaterálem ve formě cenných papírů;

Skupiny transakcí se započtením (netting sets), skupiny zajistitelných transakcí (hedging sets) a příbuzné pojmy

- 4) „skupinou transakcí se započtením“ (netting set) se rozumí skupina transakcí mezi institucí a jedinou protistranou, které podléhají právně vymahatelnému dvoustrannému ujednání o započtení, jež se podle oddílu 7 a kapitoly 4 připouští;

Všechny transakce nepodléhající právně vymahatelnému dvoustrannému ujednání o započtení, které se podle přílohy 7 připouští, by měly být pro účely této kapitoly považovány za skupinu transakcí se započtením samu o sobě.

„Podle metody interního modelu stanovené v oddílu 6 lze se všemi skupinami transakcí se započtením s jedinou protistranou zacházet jako s jedinou skupinu transakcí se započtením, pokud jsou záporné simulované tržní hodnoty jednotlivých skupin transakcí se započtením v odhadu očekávané expozice (dále jen „EE“) nastaveny na 0.“;

- 5) „rizikovou pozicí“ se rozumí počet rizik přidělený transakci podle standardizované metody uvedené v oddílu 5, která využívá předem určený algoritmus.
- 6) „skupinou zajistitelných transakcí“ (hedging set) se rozumí skupina rizikových pozic z transakcí v rámci jedné skupiny transakcí se započtením, kdy se pro stanovení hodnoty expozice podle standardizované metody uvedené v oddílu 5 použije pouze jejich zůstatek;
- 7) „maržovou dohodou“ (margin agreement) se rozumí dohoda nebo ustanovení dohody, podle nichž jedna protistrana musí druhé protistraně poskytnout kolaterál, pokud expozice této druhé protistrany vůči první protistraně překročí určitou úroveň.
- 8) „maržovým prahem“ (margin threshold) se rozumí maximální výše expozice, která zůstává nevypořádaná, dokud jedna ze stran nemá právo zažádat o kolaterál;
- 9) „obdobím krytí rizika marží“ (margin period of risk) se rozumí časové období trvající od poslední výměny kolaterálu, jež pokrývá skupinu transakcí se započtením s protistranou, u níž došlo k selhání, do okamžiku, kdy se transakce uzavrou a provede se opětovné zajištění (re-hedging) výsledného tržní rizika;
- 10) „efektivní splatností podle metody interních modelů u skupiny transakcí se započtením se splatností delší než jeden rok“ se rozumí poměr celkové očekávané expozice v průběhu trvání transakcí ze skupiny transakcí se započtením snižené o míru návratnosti bez zahrnutí rizika a celkové očekávané expozice v průběhu jednoho roku v rámci skupiny transakcí se započtením snižené o míru návratnosti bez zahrnutí rizika.

Tuto efektivní splatnost lze upravovat tak, aby odrážela rolovací riziko, a to nahrazením očekávané expozice efektivní očekávanou expozicí v prognózách s horizontem kratším než jeden rok;

- 11) „křížovým započtením“ (cross-product netting) se rozumí zahrnutí transakcí z různých produktových kategorií do stejné skupiny transakcí se započtením podle pravidel křížového započtení uvedených v této kapitole.

- 12) Pro účely oddílu 5 označuje „současná tržní hodnota“ (dále jen CMV) čistou tržní hodnotu portfolia transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením, přičemž při výpočtu CMV se používají jak kladné, tak i záporné tržní hodnoty;

Rozložení

- 13) „rozložením tržních hodnot“ se rozumí prognóza rozdělení pravděpodobnosti čistých tržních hodnot transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením k určitému datu v budoucnosti (horizont prognózy), s ohledem na tržní hodnoty daných transakcí realizované ke dni prognózy;
- 14) „rozložením expozič“ se rozumí prognóza rozdělení pravděpodobnosti tržních hodnot vytvářená tak, že se prognózovaným příkladům záporných čistých tržních hodnot přiřadí nula;
- 15) „rizikově neutrálním rozdělením“ se rozumí rozdělení tržních hodnot nebo expozič v budoucnu, kdy se rozdělení vypočítává za použití hodnot implikovaných trhem, například předpokládaných hodnot volatility;
- 16) „skutečným rozdělením“ se rozumí rozdělení tržních hodnot nebo expozič v budoucnu, kdy se rozdělení vypočítává za použití historických či realizovaných hodnot, například hodnot volatility, vypočítávaných pomocí změn zaznamenaných v minulosti v cenách či sazbách;

Opatření a úpravy týkající se expozič

- 17) „stávající expozič“ se rozumí vyšší z následujících hodnot: nula nebo tržní hodnota transakce nebo portfolia transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením prováděných s protistranou, jež by při selhání protistrany zanikla za předpokladu, že neexistuje možnost opětovného získání hodnoty těchto transakcí v případě platební neschopnosti či likvidace;
- 18) „maximální expozič“ (peak exposure) se rozumí vysoký percentil rozdělení expozič ke konkrétnímu datu v budoucnosti před termínem splatnosti transakce s nejdelší splatností ve skupině transakcí se započtením;
- 19) „očekávanou expozič“ (expected exposure, dále jen „EE“) se rozumí průměr rozdělení expozič ke konkrétnímu datu v budoucnosti před tím, než bude splatná transakce s nejdelší splatností ve skupině transakcí se započtením;
- 20) „efektivní očekávanou expozič (dále jen „efektivní EE“) k určitému datu“ se rozumí větší z těchto expozič: očekávaná expozič k tomuto konkrétnímu datu nebo efektivní očekávaná expozič k dřívějšímu datu;
- 21) „očekávanou pozitivní expozič“ (dále jen „EPE“) se rozumí vážený průměr za dobu efektivních očekávaných expozič, kdy za kritérium vážení je brán poměr představovaný jednou očekávanou expozič vůči celkovému časovému období;

Při výpočtu požadovaného kapitálu instituce berou v úvahu průměr za první rok, nebo – v případě, že jsou všechny kontrakty v rámci skupiny transakcí se započtením

splatné dříve než za rok – trvání kontraktu s nejdelší splatností z celé skupiny transakcí se započtením.

- 22) „efektivní očekávanou pozitivní expozicí“ (dále jen „efektivní EPE“) se rozumí vážený průměr efektivní očekávané expozice v rámci skupiny transakcí se započtením v průběhu jednoho roku, nebo – v případě, že jsou všechny kontrakty v rámci skupiny transakcí se započtením splatné dříve než za rok – trvání kontraktu s nejdelší splatností z celé skupiny transakcí se započtením, kdy za kritérium vážení je brán poměr představovaný jednou očekávanou expozicí vůči celkovému časovému období.

Rizika týkající se CCR

- 23) „rolovacím rizikem“ (rollover risk) se rozumí částka, o niž je očekávaná pozitivní expozice podhodnocena, pokud se předpokládá, že budoucí transakce s protistranou budou probíhat nepřerušovaně;

dodatečná expozice, jež vznikla v důsledku těchto budoucích transakcí, se do vyčíslení EPE nezahrnuje;

- 24) „protistranou“ se pro účely oddílu 7 se rozumí jakákoli právnická či fyzická osoba, která uzavírá dohodu o započtení a je k uzavření takové dohody způsobilá na základě smlouvy;

- 25) „dohodou o křížovém započtení“ se rozumí dvoustranná smluvní dohoda mezi institucí a protistranou, která dává vzniknout souhrnnému právnímu závazku (na základě započtení zahrnutých transakcí), který pokrývá všechny dvoustranné rámcové dohody a transakce, které patří k různým kategoriím produktů a jsou zahrnuty v dohodě;

pro účely této definice se „různými kategoriemi produktů“ rozumí:

- a) repo obchody, půjčky a výpůjčky cenných papírů a komodit;
- b) maržové obchody.
- c) kontraktů uvedených v příloze II;

- 26) „platební fáze“ se rozumí platba schválená v rámci mimoburzovní derivátové transakce s lineárním profilem rizika, která stanoví výměnu finančního nástroje za platbu.

V případě transakcí, které stanoví výměnu platby za platbu, jsou tyto dvě platební fáze tvořeny smluvními hrubými platbami, včetně pomyslné částky transakce.

ODDÍL 2 METODY PRO VÝPOČET HODNOTY EXPOZICE

Článek 268 Metody pro výpočet hodnoty expozice

1. Instituce určí hodnotu expozice u kontraktů uvedených v příloze IV pomocí jedné z metod, uvedených v oddílech 3 až 6 v souladu s tímto článkem.

Instituce, u nichž nelze postupovat způsobem popsáním v článku 89, nemohou použít metodu původní expozice. K určení hodnoty expozice u kontraktů uvedených v příloze II bodě 3 nesmí instituce používat metodu původní expozice uvedenou v článku 270.

V rámci skupiny institucí je trvale povoleno kombinované použití metod uvedených v částech 3 až 6. Jde o pouze o jednu instituci, pak ta nesmí kombinovaně použít metodu oceňování podle tržní hodnoty a metodu původní expozice, pokud není jedna z metod použita pro případy uvedené v čl. 276 odst. 6.

2. Tam, kde to umožňují příslušné orgány v souladu s čl. 277 odst. 1 a 2, instituce může určovat hodnotu expozice metodou interního modelu uvedenou v oddílu 6 u následujících položek:
 - a) kontraktů uvedených v příloze II;
 - b) repo obchody;
 - c) transakce půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit;
 - d) maržové obchody.
 - e) transakce s delší dobou vypořádání.
3. Jestliže instituce zakoupí zajištění prostřednictvím úvěrového derivátu vůči expozici v neobchodním portfoliu nebo vůči expozici CCR, může své kapitálové požadavky na zajištěnou expozici vypočítat podle některého z těchto ustanovení:
 - a) článků 228 až 231;
 - b) podle čl. 148 odst. 3, nebo článku 179, byl-li udělen souhlas v souladu s článkem 138.

Hodnota expozice CCR pro tyto úvěrové deriváty je rovna nule, pokud instituce nepoužije postup ii) uvedený v čl. 293 odst. 2 písm. h).

4. Aniž je dotčen odstavec 3 instituce se pro účely výpočtu kapitálových požadavků na úvěrové riziko protistrany může rozhodnout pro konsistentní zařazování všech úvěrových derivátů nezahrnutých do obchodního portfolia a nakupovaných jako zajištění vůči expozici v neobchodním portfoliu nebo vůči expozici CCR, pokud toto nařízení takové úvěrové zajištění připouští.

5. Pokud se swapy úvěrového selhání prodanými institucí zachází jako s úvěrovým zajištěním poskytnutým touto institucí a podléhajícím kapitálovým požadavkům na úvěrové riziko podkladového nástroje pro plnou pomyslnou částku, bude jejich hodnota expozice pro účely CCR v neobchodním portfoliu nulová.
6. Podle všech metod uvedených v oddílech 3 až 6 se hodnota expozice u dané protistrany rovná součtu hodnot expozice počítaných pro každou skupinu transakcí se započtením prováděných s protistranou.

Jestliže úvěrová instituce počítá hodnoty rizikově vážené expozice vyplývající z mimoburzovních derivátů podle kapitoly 2, hodnota expozice u dané skupiny transakcí se započtením mimoburzovních (OTC) derivátových nástrojů uvedených v příloze II vypočítaná podle této kapitoly bude větší než 0 a rozdíl mezi celkovou hodnotou expozice napříč všemi skupinami transakcí se započtením s protistranou a celkovou CVA u této protistrany bude institucí schválen jako vzniklé odpisy.
7. Instituce určí hodnotu expozice u expozic, vyplývajících z transakcí s delší dobou vypořádání, za použití kterékoliv z metod uvedených v oddílech 3 až 6 bez ohledu na metody zvolené pro zacházení s mimoburzovními deriváty a s repo obchody, transakcemi půjček či výpůjček cenných papírů či komodit a s maržovými obchody. Při výpočtu kapitálových požadavků pro transakce s delší dobou vypořádání může instituce, která uplatňuje přístup uvedený v kapitole 3, trvale a bez ohledu na důležitost takových pozic přidělit rizikovou váhu podle přístupu uvedeného v kapitole 2.
8. Pro metody uvedené v oddílech 3 a 4 přijmou instituce jednotnou metodiku pro určení pomyslné částky a ujistí se, že pomyslná částka, ke které se má přihlížet, je vhodným měřítkem rizika obsaženého v kontraktu. Jestliže kontrakt upravuje multiplikaci peněžních toků, bude hypotetická částka upravena, aby byly vzaty v úvahu účinky multiplikace na strukturu rizika tohoto kontraktu.

ODDÍL 3

METODA OCEŇOVÁNÍ PODLE TRŽNÍ HODNOTY

Článek 269

Metoda oceňování podle tržní hodnoty

1. Pro zjištění současné reálné hodnoty všech kontraktů s kladnými hodnotami instituce přiřadí současné tržní hodnoty kontraktům.
2. Pro zjištění možné budoucí expozice instituce vynásobí pomyslné částky nebo podkladové hodnoty sazbami uvedenými v tabulce 1 v souladu s těmito zásadami:
 - a) kontrakty, nespádající do jedné z pěti kategorií uvedených v tabulce 1, se považují za kontrakty týkající se jiných komodit než vzácných kovů;
 - b) pro kontrakty s vícenásobnými výměnami jistiny se procentní sazba vynásobí počtem zbývajících plateb, které mají být podle kontraktu ještě provedeny;

- c) pro kontrakty strukturované tak, aby k vypořádání nesplacených expozičních docházelo po určitých dnech plateb, a v případech, kdy jsou termíny znovu stanoveny tak, aby tržní hodnota kontraktu k těmto specifickým datům byla nulová, se zbytková splatnost rovná době do následujícího data stanovení termínu. V případě úrokových kontraktů, které splňují tato kritéria a mají do splatnosti více než jeden rok, je procentní hodnota nejméně 0,5 %.

Doba do zbytkové splatnosti	Úrokové kontrakty	Měnové kontrakty a kontrakty týkající se zlata	Kontrakty týkající se akcií	Kontrakty týkající se drahých kovů, kromě zlata	Kontrakty týkající se jiných komodit než drahých kovů
Jeden rok nebo méně	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Více než rok, ale ne více než pět let	0.5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Více než pět let	1.5 %	7.5 %	10 %	8 %	15 %

3. Pro kontrakty týkající se jiných komodit než zlata, které jsou uvedeny v příloze II bodě 3, může instituce jako alternativu k použití sazeb z tabulky 1 použít sazby uvedené v tabulce 2 za předpokladu, že tato instituce používá rozšířenou metodu tabulky časových pásem stanovenou pro tyto kontrakty v článku 350.

Doba do zbytkové splatnosti	Drahé kovy (kromě zlata)	Základní kovy	Zemědělské produkty (netrvanlivé)	Ostatní, včetně energetických produktů
Jeden rok nebo méně	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Více než rok, ale ne více než pět let	5 %	4 %	5 %	6 %
Více než pět let	7,5 %	8 %	9 %	10 %

4. Současná reálná hodnota a případná budoucí expozice tvoří hodnotu expozice.

ODDÍL 4 METODA PŮVODNÍ EXPOZICE

Článek 270 Metoda původní expozice

1. Hodnotou expozice je pomyslná částka každého nástroje vynásobená sazbami uvedenými v tabulce 3:

Tabulka č. 3:		
Původní doba splatnosti	Úrokové kontrakty	Měnové kontrakty a kontrakty týkající se zlata
Jeden rok nebo méně	0,5 %	2 %
Více než rok, ale ne více než dva roky	1 %	5 %
Za každý další rok	1 %	3 %

2. Pro výpočet hodnoty expozice úrokových kontraktů může instituce zvolit buď původní dobu splatnosti, nebo dobu zbytkové splatnosti.

ODDÍL 5 STANDARDIZOVANÁ METODA

Článek 271 Standardizovaná metoda

1. Instituce mohou použít standardizovanou metodu (dále jen „SM“) pouze pro výpočet hodnoty expozice u OTC derivátů a transakcí s delší dobou vypořádání.
2. Při použití SM instituce vypočítají hodnotu expozice pro každou skupinu transakcí se započtením zvlášť, a to po zohlednění kolaterálu vzorcem:

$$Exposure\ value = \beta \cdot \max \left\{ CMV - CMC, \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| \cdot CCRM_j \right\}$$

kde:

CMV = současná tržní hodnota portfolia transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením s protistranou bez zohlednění kolaterálu, kde:

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

kde:

CMV_i = současná tržní hodnota transakce i;

CMC = současná tržní hodnota kolaterálu přiřazená skupině transakcí se započtením,
kde:

$$CMC = \sum_i CMC_i$$

kde

CMCl = současná tržní hodnota kolaterálu l;

i = index transakce;

l = index kolaterálu;

j = index kategorie zajistitelných transakcí.

Skupiny zajistitelných transakcí pro tento účel odpovídají rizikovým faktorům, u nichž mohou být použity rizikové pozice opačného znaménka pro vyrovnání za účelem vytvoření čisté rizikové pozice, která je základem pro měření expozice;

RPT_{ij} = riziková pozice z transakce i vzhledem ke skupině zajistitelných transakcí j ;

RPC_{lj} = riziková pozice z kolaterálu l vzhledem k skupině zajistitelných transakcí j ;

CCRM_j = multiplikátor CCR uvedený v tabulce 5 vzhledem k skupině zajistitelných transakcí j ;

β = 1,4.

3. Pro účely výpočtu podle odstavce 2:

- a) má uznatelný kolaterál přijatý od protistrany kladné znaménko; kolaterál poskytnutý protistraně má záporné znaménko;
- b) v rámci metody SM se použije pouze kolaterál způsobilý podle čl. 193 odst. 2 a článku 232;
- c) instituce mohou nedbat na riziko úrokových sazeb v souvislosti s platební fází se zbývajícím dobou splatnosti kratší jednoho roku;
- d) instituce mohou považovat platby složené ze dvou platebních fází denominovaných v téže měně za jedinou souhrnnou transakci. Souhrnná transakce je rovnocenná platební fází.

Článek 272

Transakce s lineárním profilem rizika

1. Instituce přiřadí transakce s lineárním profilem rizika rizikovým pozicím v souladu s těmito ustanoveními:

- a) transakce s lineárním profilem rizika s akciemi (včetně akciových indexů), zlatem, jinými drahými kovy nebo jinými komoditami jako podkladovými nástroji jsou vázány na rizikové pozice v příslušné akci (nebo akciovém indexu) nebo komoditě a pozice v úrokovém riziku pro platební fázi;
- b) transakce s lineárním rizikovým profilem s dluhovým nástrojem jako podkladovým nástrojem jsou vázány na pozici v úrokovém riziku pro platební fázi;
- c) transakce s lineárním profilem rizika, které stanoví výměnu platby za platbu, včetně měnových forwardů, jsou vázány na pozici v úrokovém riziku pro každou z platebních fází.

Jestliže je v rámci transakce uvedené v písmenech a), b) nebo c) platební fáze nebo podkladový dluhový nástroj denominován v cizí měně, je tato platební fáze nebo podkladový nástroj vázán na rizikovou pozici v této měně.

- 2. Pro účely odstavce 1 je velikost rizikové pozice z transakce s lineárním rizikovým profilem efektivní pomyslnou hodnotou (tržní cena násobená množstvím) podkladového finančního nástroje nebo komodit vyjádřenou v domácí měně instituce za pomoci vynásobení příslušným směnným kurzem, s výjimkou dluhových nástrojů.
- 3. Pro dluhové nástroje a platební fáze odpovídá velikost rizikové pozice efektivní pomyslné hodnotě hrubého objemu neprovedených plateb (včetně pomyslné částky), vyjádřené v měně domovského členského státu instituce a násobené modifikovanou dobou trvání dluhového nástroje, respektive platební fáze.
- 4. Velikost rizikové pozice ze swapu úvěrového selhání je pomyslná hodnota referenčního dluhového nástroje násobená zbývající dobou splatnosti swapu úvěrového selhání.

Článek 272

Transakce s nelineárním profilem rizika

- 1. Instituce stanoví velikost rizikových pozic u transakcí s nelineárním profilem rizika podle těchto odstavců.
- 2. Velikost rizikové pozice, vztahující se k mimoburzovnímu derivátu s nelineárním profilem rizika včetně opcí a swapů, jejichž základem není dluhový nástroj, se rovná delta ekvivalentu efektivní pomyslné hodnoty finančního nástroje, který je základem transakce podle čl. 274 odst. 1.
- 3. Velikost rizikové pozice, vztahující se k mimoburzovnímu derivátu s nelineárním profilem rizika včetně opcí a swapů, jejichž základem je dluhový nástroj nebo platební fáze, se rovná delta ekvivalentu efektivní pomyslné hodnoty finančního nástroje nebo platební fáze násobené modifikovanou dobou trvání dluhového nástroje, respektive platební fáze.
- 4. Pro účely určení rizikových pozic zachází instituce s kolaterálem takto:

- a) kolaterál přijatý od protistrany se považuje za pohledávku vůči protistraně v rámci derivátové smlouvy (dlouhá pozice), která je splatná ke dni, k němuž se provádí určení;
- b) kolaterál poskytnutý protistranou se považuje za závazek vůči protistraně (krátká pozice), který je splatný ke dni, k němuž se provádí určení.

*Článek 274
Výpočet rizikových pozic*

1. Instituce stanoví velikost a znaménka rizikové pozice takto:

- a) pro všechny nástroje kromě dluhových nástrojů:
 - i) jako efektivní pomyslnou hodnotu v případě transakce s lineárním profilem rizika;
 - ii) jako delta ekvivalent pomyslné hodnoty v případě transakce s nelineárním profilem rizika,

kde:

Pref = cena podkladového nástroje vyjádřená v referenční měně;

V = hodnota finančního nástroje (v případě opce: cena opce);

p = cena podkladového nástroje, vyjádřená v téže měně jako V;

- b) pro dluhové nástroje a platební fáze všech transakcí:
 - i) jako efektivní pomyslnou hodnotu násobenou modifikovanou dobou trvání v případě transakce s lineárním profilem rizika;
 - ii) jako delta ekvivalent pomyslné hodnoty násobené modifikovanou dobou trvání v případě transakce s nelineárním profilem rizika,

kde:

V = hodnota finančního nástroje (v případě opce: cena opce);

r = výše úrokové sazby.

Pokud je V denominována v jiné než referenční měně, derivát se převede do referenční měny vynásobením příslušným směnným kurzem.

2. Pro účely vzorců v odstavci 1 uspořádají instituce rizikové pozice do skupin zajistitelných transakcí. Pro každou z těchto skupin je vypočítána výše absolutní hodnoty jako suma výsledných rizikových pozic. Výsledkem tohoto výpočtu bude čistá riziková pozice. Vypočítá se pro účely odstavce 1 následujícím způsobem:

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|$$

Článek 275

Rizikové pozice v úrokových sazbách

1. Pro účely výpočtu pozic v úrokových sazbách instituce použijí následující ustanovení.
2. Pro rizikové pozice v úrokových sazbách vztahující se k:
 - a) peněžním vkladům přijatým od protistrany jako kolaterál;
 - b) platebním fázím;
 - c) podkladovým dluhovým nástrojům,

na něž se podle článku 325 tabulky 1 vztahuje kapitálový požadavek ve výši 1,60 % nebo nižší, instituce přiřadí tyto pozice k jedné ze šesti skupin zajistitelných transakcí pro každou měnu, které jsou uvedeny v tabulce 4.

Tabulka č. 4:		
	Vládní referenční úrokové sazby	Nevládní referenční úrokové sazby
Splatnost	1 ≤ 5 let > 5 let	1 ≤ 5 let > 5 let

3. Pro rizikové pozice v úrokových sazbách, vztahující se k podkladovým dluhovým nástrojům nebo k platební fázi, pro něž je úroková sazba vázána na referenční úrokovou sazbu, jež představuje obecnou výši úrokových sazeb na trhu, je zbývající splatnost rovna délce časového intervalu končícího změnou úrokové sazby. V ostatních případech je to zbývající doba podkladového dluhového nástroje nebo zbývající doba transakce, pokud se jedná o platební fázi.

Článek 276

Skupiny zajistitelných transakcí

1. Instituce vytvoří skupiny zajistitelných transakcí podle odstavců 2 až 5.
2. Pro každého emitenta referenčního dluhového nástroje, který je základem swapu úvěrového selhání, existuje jedna skupina zajistitelných transakcí.

Se swapy úvěrového selhání n-tého referenčního nástroje z koše se zachází takto:

- a) velikost rizikové pozice v referenčním dluhovém nástroji v podkladovém koši swapu n-tého úvěrového selhání je efektivní pomyslná hodnota referenčního dluhového nástroje násobená modifikovanou dobou trvání derivátu n-tého selhání s ohledem na změnu úvěrového rozpětí referenčního dluhového nástroje;

- b) pro každý referenční dluhový nástroj v podkladovém koši swapu n-tého úvěrového selhání existuje jedna skupina zajistitelných transakcí. Rizikové pozice z různých swapů n-tého úvěrového selhání se nezahrnují do stejné skupiny zajistitelných transakcí;
 - c) multiplikátor CCR použitelný pro každou skupinu zajistitelných transakcí vytvořenou pro jeden z referenčních dluhových nástrojů derivátu n-tého selhání činí:
 - i) 0,3 % pro referenční dluhové nástroje, které mají externí rating od uznané ratingové agentury na úrovni stupně úvěrové kvality 1 až 3;
 - ii) 0,6 % pro ostatní dluhové nástroje.
3. Pro rizikové pozice v úrokových sazbách, vztahující se k:
- a) peněžním vkladům, které má v úschově protistrana jako kolaterál, kdy tato protistrana nemá nesplacený dluhový závazek nízkého specifického rizika;
 - b) podkladovým dluhovým nástrojům,
- na něž se podle článku 325 tabulky 1 vztahuje kapitálový požadavek ve výši více než 1,60 %, existuje pro každého emitenta jedna skupina zajistitelných transakcí.
- Pokud platební fáze imituje takovýto dluhový nástroj, existuje rovněž jedna skupina zajistitelných transakcí pro každého emitenta referenčního dluhového nástroje.
- Instituce mohou přiřadit rizikové pozice, vyplývající z dluhových nástrojů určitého emitenta nebo z referenčních dluhových nástrojů téhož emitenta, které jsou imitovány platební fází, nebo které tvoří základ swapu úvěrového selhání, k téže skupině zajistitelných transakcí.
4. Podkladové finanční nástroje kromě dluhových nástrojů se přiřazují k téže skupině zajistitelných transakcí, pouze pokud jsou identické nebo podobné. Ve všech ostatních případech se přiřazují k samostatným skupinám zajistitelných transakcí.
- Pro účely tohoto odstavce instituce určí, zda jsou podkladové nástroje podobné, v souladu s těmito zásadami:
- a) u akcií jsou podkladové nástroje podobné, pokud jsou vydané týmž emitentem. Akciový index je považován za samostatného emitenta;
 - b) u drahých kovů jsou podkladové nástroje podobné, pokud se jedná o tentýž kov. Index drahých kovů je považován za samostatný drahý kov;
 - c) u elektrické energie je podkladový nástroj podobný, pokud se nástroj práv a závazků týká dodávek energie, které se vztahují na interval mezi nejvyšším a nejnižším odběrem v průběhu 24 hodin;
 - d) u komodit je podkladový nástroj podobný, pokud se jedná o tutéž komoditu. Index komodit je považován za samostatnou komoditu.

5. V následující tabulce jsou uvedeny multiplikátory CCR (dále jen „CCRM“) pro různé kategorie skupin zajistitelných transakcí.

Tabulka č. 5:		
	Kategorie skupin zajistitelných transakcí	CCRM
1.	Úrokové sazby	0.2 %
2.	Úrokové sazby pro rizikové pozice z referenčních dluhových nástrojů, které slouží jako podklad pro swap úvěrového selhání, na něž se podle tabulky 1 kapitoly 2 hlavy IV vztahuje kapitálový požadavek ve výši 1,60 % nebo méně.	0.3 %
3.	Úrokové sazby pro rizikové pozice z dluhových nástrojů nebo referenčního dluhového nástroje, na něž se podle tabulky 1 kapitoly 2 hlavy IV vztahuje kapitálový požadavek ve výši více než 1,60 %.	0.6 %
4.	Směnný kurz	2.5 %
5.	Elektrická energie	4 %
6.	Zlato	5 %
7.	Akcie	7 %
8.	Drahe kovy (kromě zlata)	8.5 %
9.	Ostatní komodity (kromě drahých kovů a elektrické energie)	10 %
10.	Podkladové nástroje mimoburzovních derivátů, které nepatří do žádné z výše uvedených kategorií	10 %

Podkladové nástroje mimoburzovních derivátů uvedené v bodě 10 tabulky 5 jsou přiřazeny k samostatným skupinám zajistitelných transakcí pro každou kategorii podkladového nástroje.

6. U nástrojů s nelineárním profilem rizika nebo pro platební fázi a transakce s dluhovými nástroji jako podkladovými nástroji, u nichž instituce nemůže určit delta modifikovanou dobu trvání, popřípadě s modelem nástroje, který příslušný orgán schválil pro účely stanovení kapitálových požadavků pro tržní riziko, příslušný orgán stanoví velikost rizikových pozic a použitelné CCRM konzervativně, nebo požádá instituci, aby použila metodu uvedenou v oddílu 3. Započtení se neuznává (tzn. že hodnota expozice se stanovuje, jako kdyby existovala skupina transakcí se započtením obsahující pouze tuto jedinou transakci).
7. Instituce musí používat interní postupy, kterými ještě před zahrnutím transakce do skupiny zajistitelných transakcí ověřuje, zda se na transakci vztahuje právoplatná smlouva o započtení splňující požadavky stanovené v oddílu 7.
8. Instituce, která využívá kolaterálu ke snižování CCR, musí mít interní postupy k ověření toho, že před zjištěním dopadu kolaterálu na její výpočty vyhovoval kolaterál standardům právní jistoty stanoveným v kapitole 4.

ODDÍL 6 METODA INTERNÍHO MODELU

Článek 277 Metoda interního modelu

1. Pokud jsou příslušné orgány přesvědčeny, že instituce splnila požadavek uvedený v odstavci 2, povolí instituci použití metody interního modelu (IMM) pro účely výpočtu hodnoty expozice u kterékoli z následujících transakcí:
 - a) transakce uvedené v čl. 268 odst. 2 písm. a);
 - b) transakce uvedené v čl. 268 odst. 2 písm. b), c) a d);
 - c) transakce uvedené v čl. 268 odst. 2 písm. a) až d),

Pokud je instituci povoleno použít metodu interního modelu pro výpočet hodnoty expozice kterékoli z transakcí uvedených v písm. a) až c) předchozího pododstavce, může tuto metodu použít rovněž pro transakce uvedené v čl. 268 odst. 2 písm. e).

Odchylně od čl. 268 odst. 1 třetího pododstavce se instituce mohou rozhodnout nepoužít tuto metodu u expozic, jejichž velikost a riziko jsou nepodstatné. V takovém případě instituce u těchto expozic použije některou z metod stanovených v oddílech 3 až 5.

2. Příslušné orgány povolí institucím použít metodu interního modelu pro výpočty uvedené v odstavci 1 pouze za předpokladu, že instituce prokázala, že splnila požadavky stanovené v tomto oddílu, a příslušné orgány ověřily, že systémy řízení CCR spravované institucí jsou spolehlivé a jsou řádně uplatňovány.
3. Příslušné orgány mohou institucím povolit, aby po omezenou dobu zaváděly metodu interního modelu postupně u různých druhů transakcí. Během tohoto období postupného zavádění mohou instituce pro typ transakce, pro který nepoužívají metodu interního modelu, používat metody uvedené v oddílu 3 nebo v oddílu 5.
4. U všech mimoburzovních derivátových transakcí a u transakcí s delší dobou vypořádání, ke kterým instituce nedostala povolení pro použití metody interního modelu, použije instituce metody stanovené v oddílu 3 nebo oddílu 5.

Kombinované použití těchto metod v rámci skupiny je trvale povoleno. V rámci instituce mohou být tyto metody použity kombinovaně pouze v případě, že je jedna z metod použita pro případy stanovené v čl. 276 odst. 6.

5. Instituce, která získala povolení k použití metody interního modelu podle odstavce 1, nebude pak znovu používat metody stanovené v oddílu 3 nebo oddílu 5, pokud nezíská povolení příslušného orgánu. **Příslušné orgány takové povolení udělí, pokud instituce v této věci prokáže opodstatněné důvody.**
6. Pokud instituce přestane splňovat požadavky stanovené v tomto oddílu, vyrozumí o tom příslušný orgán a učiní jeden z následujících kroků:

- a) příslušnému orgánu předloží plán včasného návratu k těmto požadavkům;
- b) prokáže ke spokojenosti příslušného orgánu, že dopad neplnění je nevýznamný.

Článek 278
Hodnota expozice

1. Pokud je instituci v souladu s čl. 277 odst. 1 povoleno použít metodu interního modelu pro výpočet hodnoty expozice kterékoli z transakcí uvedených v tomto odstavci, bude tato instituce měřit hodnotu expozice těchto transakcí na úrovni skupiny transakcí se započtením.

Model použitý institucí za tímto účelem musí:

- a) upřesnit předpokládané rozložení pro změny v tržní hodnotě skupiny transakcí se započtením, jež lze připsat změnám tržních proměnných, jakými jsou úrokové sazby, zahraniční směnné kurzy.
 - b) vypočítat hodnotu expozice pro skupinu transakcí se započtením ke každému budoucímu datu na základě změn v tržních proměnných.
2. Aby byly u modelu zachyceny dopady dozajištění, model hodnoty kolaterálu musí splňovat požadavky na kvantitu, kvalitu a údaje pro model metody interního modelu podle tohoto oddílu, a instituce může zahrnout do svých předvídaných rozložení pro změny v tržní hodnotě skupiny transakcí se započtením pouze uznatelný finanční kolaterál uvedený v čl. 193 odst. 2 a článku 232.
3. Kapitálovým požadavkem na úvěrové riziko protistrany s ohledem na expozici vůči CCR, u níž instituce používá metodu interního modelu, bude vyšší z těchto požadavků:
- a) kapitálový požadavek na expozice vypočítané na základě efektivní očekávané pozitivní expozice za použití stávajících tržních údajů;
 - b) kapitálový požadavek na expozice vypočítané na základě efektivní EPE za použití jednotné konzistentní stresové kalibrace pro všechny expozice CCR, u nichž instituce používá metodu interního modelu.
4. S výjimkou protistran identifikovaných jako mající specifické riziko pozitivní korelace, které spadají do působnosti odstavců 4 a 5 článků 285, instituce vypočítají hodnotu expozice jako součin alfa (α) a efektivní EPE následujícím způsobem:

$$\text{Exposure value} = \alpha \cdot \text{Effective EPE}$$

kde:

α = pokud příslušné orgány nepožadují vyšší α nebo pokud institucím nepovolí, aby použily svůj vlastní odhad v souladu s odstavcem 9;

Efektivní EPE se vypočítá odhadem očekávané expozice (expected exposure, EEt) jako průměrné expozice k budoucímu datu t, kde průměr je počítán z možných budoucích hodnot příslušných faktorů tržního rizika.

Model odhaduje EE během řady budoucích dat t1, t2, t3 atd.

5. Efektivní EE se vypočte rekurzivně jako:

$$Effective\ EE_{t_k} = \max\{Effective\ EE_{t_{k-1}}, EE_{t_k}\}$$

kde:

současné datum je označeno jako t0;

Efektivní EEt0 se rovná současné expozici.

6. Efektivní EPE je průměrem efektivní EE během prvního roku budoucí expozice. Pokud všechny smlouvy ve skupině transakcí se započtením nabudou splatnosti dříve než za rok, EPE je průměrem EE, dokud všechny smlouvy ve skupině transakcí se započtením nenabudou splatnosti. Efektivní EPE je vypočítána jako vážený průměr efektivní EE:

$$Effective\ EPE = \sum_{k=1}^{\min\{1, year, maturity\}} Effective\ EE_{t_k} \cdot \Delta t_k$$

kde váhy berou v úvahu případ, kdy je budoucí expozice vypočítána pro data, která nejsou rovnoměrně rozložena v čase.

7. Instituce vypočítají výši EE nebo maximální expozici na základě rozložení expozic, které zahrnuje možné anomálie rozložení expozic.
8. Instituce mohou použít míru rozložení vypočítanou na základě modelu, která je konzervativnější než α -krát efektivní EPE pro každou protistranu, která je vypočítána podle rovnice uvedené v odstavci 4.
9. Odchylně od odstavce 4 mohou příslušné orgány úvěrovým institucím povolit, aby použily svůj vlastní odhad, kde:
- alfa odpovídá poměru vnitřně stanoveného kapitálu z plné simulace expozice CCR v rámci protistran (čítatel) a vnitřně stanoveného kapitálu založeného na EPE (jmenovatel);
 - Ve jmenovateli se EPE použije, jako by se jednalo o fixní nesplacenou částku.

Při provádění odhadu podle tohoto odstavce nesmí být alfa nižší než 1,2.

10. Pro účely odhadu hodnoty α podle odstavce 9 instituce zajistí, že čítatel a jmenovatel budou vypočítány konzistentně s ohledem na modelovou metodiku, specifikaci parametrů a složení portfolia. Přístup použitý k odhadu α bude založen na pojetí vnitřně stanoveného kapitálu instituce, bude důkladně zdokumentován a bude podléhat nezávislému ověření. Instituce navíc přezkoumá své odhady α alespoň jednou za čtvrt

roku a častěji, pokud se složení portfolia v průběhu času mění. Instituce také vyhodnocuje riziko modelu.

11. Instituce prokáže ke spokojenosti příslušných orgánů, že její interní odhady hodnoty α zachycují v čitateli materiální zdroje závislosti rozložení tržních hodnot transakcí či portfolií transakcí v rámci protistran. Interní odhady α zohlední rozčlenění portfolií.
12. Při dohledu nad používáním odhadů podle odstavce 9 příslušné orgány přihlédnou k výraznému kolísání odhadů hodnoty α , které vyplývá z možnosti nesprávné specifikace v modelech použitých pro čitatele, zejména tam, kde je přítomná konvexita.
13. V případě potřeby budou volatilita a korelace faktorů tržního rizika použité ve společném modelování tržních a úvěrových rizik podmíněny faktorem úvěrového rizika, aby vyjadřovaly možný nárůst volatility či korelací při ekonomickém poklesu.

Článek 279

Hodnota expozice u skupiny transakcí se započtením podléhající maržové dohodě

1. Pokud skupina transakcí se započtením podléhá maržové dohodě a dennímu oceňování tržní hodnotou, použije instituce jeden z těchto způsobů stanovení EPE:
 - a) Efektivní EPE bez zohlednění kolaterálu drženého nebo uloženého ve formě marže a kolaterálu, který byl poskytnut protistraně nezávisle na denním ocenění a procesu zajištění či současné expozici;
 - b) navýšení, které odráží možný nárůst expozice během období krytí rizika marží, plus vyšší z těchto expozic:
 - i) současná expozice včetně veškerého kolaterálu, který je v současné době v držení či v úschově, jiného než kolaterál, o který bylo zažádáno, nebo kolaterál, který je předmětem sporu;
 - ii) největší čistá expozice včetně kolaterálu, který je předmětem maržové dohody, která nevede k zažádání o kolaterál. Tato hodnota bude odrážet veškeré použitelné limity, minimální hodnoty převodu, nezávislé hodnoty a počáteční marže podle maržové dohody;
 - c) Pokud model zachycuje dopad zajištění při odhadu EE, může instituce použít míru EE modelu přímo v rovnici v čl. 13 odst. 5, pokud s tím souhlasí příslušný orgán. Příslušné orgány takové povolení udělí pouze na základě ověření, že model zachycuje dopad zajištění při odhadu EE.

Pro účely písmene b) instituce vypočítají navýšení, jako je očekávaná kladná změna ocenění transakcí podle tržní hodnoty během období krytí rizika marží. Změny hodnoty kolaterálu budou zohledněny za použití regulačních koeficientů volatility v souladu s oddílem 3 kapitoly 4 nebo za použití vlastních odhadů koeficientů volatility v rámci komplexní metody finančního kolaterálu, avšak během období krytí rizika marží nebudou přijaty žádné platby kolaterálu. Na období krytí rizika marží se vztahují minimální období uvedená v odstavcích 2 až 4.

2. U transakcí, které jsou předmětem každodenního dozajistiřování a oceňování tržní hodnotou, období krytí rizika marží použité pro modelování hodnoty expozice v rámci maržových dohod nebude kratší než:
- a) 5 obchodních dnů pro skupinu transakcí se započtením tvořenou pouze repo obchody, půjčkami či výpůjčkami cenných papírů nebo komoditami a maržovými obchody;
 - b) 10 obchodních dní pro všechny ostatní skupiny transakcí se započtením.

Na písmena a) a b) se vztahují tyto výjimky:

- i) u všech skupin transakcí se započtením, u nichž počet obchodních transakcí přesahuje kdykoli během čtvrtletí 5 000, nesmí být období krytí rizika marží pro následující čtvrtletí kratší než 20 obchodních dnů. Tato výjimka se nevztahuje na obchodní expozice instituce;
- ii) u skupin transakcí se započtením obsahujících jednu či více obchodních transakcí, zahrnujících buď nelikvidní kolaterál, nebo mimoburzovní derivátové nástroje, které nelze snadno nahradit, nebude období krytí rizika marží kratší než 20 obchodních dnů.

Instituce určí, zda je kolaterál nelikvidní nebo zda OTC deriváty nemohou být snadno nahrazeny v kontextu stresové situace na trhu charakterizované neexistencí nepřetržitě aktivních trhů, kde by protistrana během dvou dnů či kratší doby získala řadu cenových nabídek, které by nemohly způsobit pohyby trhu nebo představovat cenu odrážející tržní diskont (v případě kolaterálu) nebo prémii (v případě OTC derivátu).

Instituce posoudí, zda obchody či cenné papíry, které drží jako kolaterál, jsou soustředěny u konkrétní protistrany a zda tato protistrana rychle opustila trh, a také zda by instituce byla schopna tyto obchodní transakce či cenné papíry nahradit.

3. Pokud byla instituce za dvě poslední bezprostředně předcházející čtvrtletí zapojena do více než dvou sporů, týkajících se výzev k dodatkové úhradě u určité skupiny transakcí se započtením či u určité protistrany, které trvaly déle než po použitelné období krytí rizika marží uvedené v odstavci 2, použije instituce pro tuto skupinu transakcí se započtením po následující dvě čtvrtletí období krytí rizika marží, které je alespoň dvojnásobné oproti období podle odstavce 2.
4. U dozajistiřování s periodicitou N dní bude období krytí rizika marží dlouhé alespoň tak jako období uvedené v odstavci 2, F plus N dní minus jeden den. To znamená:

$$\text{Období krytí rizika marží} = F + N - 1$$

5. Pokud interní model zahrnuje dopad zajištění na změny tržní hodnoty skupiny transakcí se započtením, instituce ve svých výpočtech hodnoty expozice u OTC derivátů a transakcí s financováním cenných papírů vymodeluje společně s expozicí kolaterál, který je jiný než hotovost v téže měně v jaké je sama expozice .
6. Pokud instituce není s to připravit model kolaterálu společně s expozicí, neuzná ve svých výpočtech hodnoty expozice u OTC derivátů a transakcí s financováním cenných

papírů vliv kolaterálu jiného než hotovost v téže měně v jaké je sama expozice, pokud nepoužívá buď koeficienty volatility, které splňují normy komplexní metody finančního kolaterálu s vlastními odhady koeficientu volatility, nebo běžné regulační koeficienty volatility podle kapitoly 4.

7. Instituce používající IMM nebude ve svých modelech zohledňovat vliv snížení hodnoty expozice v důsledku existence případného ustanovení v dohodě o kolaterálu, které vyžaduje přijetí kolaterálu, když se zhorší úvěrová kvalita protistrany.

Článek 280

Řízení CCR – Zásady, postupy a systémy

1. Instituce musí vytvořit a udržovat rámec řízení CCR, který sestává ze:
 - a) zásad, postupů a systémů pro účely zajištění identifikace, měření, řízení, schválení a interních zpráv o CCR;
 - b) postupů zajišťujících dodržování těchto zásad, postupů a systémů.

Tyto zásady, postupy a systémy musí být koncepčně správné, prováděné jednotně a musí být zdokumentovány. Dokumentace musí zahrnovat vysvětlení empirických postupů užívaných k měření CCR.

2. Rámec řízení rizik CCR požadovaný odstavcem 1 musí zohlednit tržní, likvidní a právní a provozní rizika, která jsou spojena s CCR. Rámec musí zejména zajistit, aby instituce dodržela následující zásady:
 - a) nesmí obchodovat s protistranou, aniž by posoudila její úvěruschopnost;
 - b) vezme plně v úvahu úvěrová rizika během vypořádání a před ním;
 - c) bude řídit taková rizika co možná nejvíce na úrovni protistrany sloučením expozic CCR s ostatními úvěrovými expozicemi a na úrovni celého podniku.
3. Instituce používající IMM zajistí, aby její rámec řízení rizik CCR ke spokojenosti příslušného orgánu zohledňoval rizika likvidity ve všech těchto případech:
 - a) u potenciálních příchozích výzev k dodatkové úhradě v kontextu výměny variační marže nebo dalších typů marží, jako jsou počáteční či nezávislé marže, při nepříznivých dopadech na trh;
 - b) u potenciálních příchozích výzev k navrácení přebytečného kolaterálu poskytnutého protistranami;
 - c) u výzev vyplývajících z potenciálního snížení vlastního externího ratingu.

Instituce zajistí, aby povaha a časový horizont opětovného použití kolaterálu byly v souladu s jejími potřebami likvidity a neohrozily její schopnost poskytnout či vrátit kolaterál včas.

4. **Instituce** si musí být **vědoma** omezení a předpokladů používaného modelu měření rizik a dopadu, který mohou mít na hodnověrnost výsledku získaného prostřednictvím formálního postupu. **Instituce** musí mít také na paměti nejistoty tržního prostředí a provozní otázky a vzít na vědomí, jaký mají dopad na daný model.
5. Denní zprávy o expozicích instituce CCR, vypracované podle čl. 281 odst. 2 písm. b), musí být přezkoumány představiteli vedení s dostatečným služebním věkem a autoritou, aby prosadili jak snížení pozic provedených jednotlivými vedoucími úvěrových oddělení či obchodníky, tak snížení celkové expozice CCR instituce.
6. Rámec řízení CCR instituce vytvořený podle odstavce 1 se používá spolu s interními úvěrovými limity a limity obchodování. Úvěrové limity a limity obchodování musí souviset s modelem měření rizik úvěrové instituce způsobem, který je v průběhu času stálý a dobře srozumitelný vedoucím úvěrových oddělení, obchodníkům a vrcholovému vedení. Instituce musí mít zaveden formální postup oznamování porušení limitů rizik příslušné úrovni řízení.
7. Měření CCR instituce musí zahrnovat měření každodenního použití úvěrových linek a jejich použití v průběhu jednoho dne. Instituce musí měřit stávající expozice bez zohlednění a se zohledněním kolaterálu. Na úrovni portfolia a protistrany musí instituce vypočítávat a monitorovat maximální expozici nebo potenciální budoucí expozici v intervalech spolehlivosti zvolených institucí. Instituce zohlední rozsáhlé či koncentrované pozice, včetně pozic skupin spřízněných protistran, průmyslu a trhu.
8. Instituce musí zavést a udržovat přesný program stresového testování. Výsledek tohoto stresového testování musí být pravidelně – alespoň jednou za rok – přezkoumávan **institucí** a musí se odrazit v zásadách a omezeních CCR stanovených **institucí**. V případech, kdy stresové testy odhalí obzvláštní zranitelnost vůči dané řadě okolností, musí instituce podniknout pohotovostní kroky, aby tato rizika byla zvládnuta.

Článek 281

Organizační struktury pro řízení rizik CCR

1. Instituce používající IMM musí zřídit a udržovat:
 - a) útvar řízení rizika, který je v souladu s odstavcem 2;
 - b) útvar řízení kolaterálu, který je v souladu s odstavcem 3.
2. Útvar řízení rizika bude odpovědný za navržení a realizaci jejího systému řízení CCR, včetně počáteční a následné validace modelu, a musí provádět tyto funkce a splňovat tyto požadavky:
 - a) bude odpovědný za navržení a realizaci systému řízení CCR instituce;
 - b) bude vypracovávat denní zprávy a analyzovat výsledek modelu měření rizik instituce. Tato analýza bude zahrnovat hodnocení vztahu mezi mírou hodnot expozice CCR a limity obchodování;

- c) bude kontrolovat integritu vstupních údajů a vydávat a analyzovat zprávy o výstupech modelu úvěrové instituce pro měření rizika, včetně zhodnocení vztahu mezi mírou rizika expozice a limity úvěru a obchodování;
- d) musí být nezávislý na útvarech odpovědných za vznik a obnovu expozic či za obchodování s nimi a nesmí být nevhodně ovlivňován;
- e) bude mít dostatek zaměstnanců;
- f) bude se zodpovídat přímo vrcholovému vedení instituce;
- g) jeho práce bude důkladně začleněna do každodenního procesu řízení úvěrového rizika instituce;
- h) výsledek jeho činnosti bude nedílnou součástí plánování, sledování a řízení úvěrového a celkového rizikového profilu instituce.

3. Útvar řízení kolaterálu bude plnit tyto úkoly a funkce:

- a) evidovat a činit výzvy k dodatkové úhradě marže, řešit spory týkající se výzev k dodatkové úhradě marže a každodenně hlásit úrovně nezávislých hodnot, počátečních a variačních marží;
- b) ověřovat celistvost údajů použitých k podání výzev k dodatkové úhradě marže a zajišťovat, aby byly konzistentní a pravidelně sladované se všemi relevantními zdroji údajů v instituci;
- c) sledovat rozsah opětovného využití kolaterálu a případné změny práv instituce, pokud jde o kolaterál, který poskytuje;
- d) hlásit příslušné úrovni řízení typy aktiv sloužících jako kolaterál, která jsou opětovně využívána, a podmínky takového využívání včetně nástroje, úvěrové kvality a splatnosti;
- e) sledovat soustředění na jednotlivé typy aktiv sloužících jako kolaterál, přijatých institucí;
- f) pravidelně, nejméně však jednou za čtvrt roku, hlásit informace o řízení kolaterálu vrcholovému vedení, včetně informací o typu získaného i poskytnutého kolaterálu, jeho výše, stárnutí a příčině sporů týkajících se výzev k dodatkové úhradě marže. Tyto interní zprávy musí rovněž odrážet vývoj těchto hodnot.

4. Vrcholové vedení musí útvaru řízení kolaterálu přidělit dostatečné zdroje podle odstavce 1 písm. b) s cílem zajistit, aby jeho systémy dosáhly příslušné úrovně provozního výkonu, který je měřen podle včasnosti a přesnosti výzev k dodatkové úhradě marže učiněných institucí a včasnosti reakce instituce na výzvy k dodatkové úhradě podané jejími protistranami. Vrcholové vedení zajistí, aby útvar disponoval dostatkem zaměstnanců, kteří včas zpracují výzvy a vyřeší spory, a to i v případě vážné krize na trhu, a kteří umožní instituci omezit počet významných sporů způsobených obchodovanými objemy.

Článek 282
Přezkum systému řízení rizika CCR

Instituce musí pravidelně provádět nezávislé přezkoumání svého systému řízení CCR prostřednictvím vnitřního auditu. Tento přezkum bude zahrnovat jak činnosti útvaru řízení rizika, tak útvaru řízení kolaterálu vyžadované článkem 281, a bude se konkrétně soustředit minimálně na:

- a) přiměřenost dokumentace systému a procesu řízení CCR požadovanou článkem 280;
- b) organizaci útvaru řízení CCR požadovanou čl. 281 odst. 1 písm. a);
- c) organizaci útvaru řízení kolaterálu požadovanou čl. 281 odst. 1 písm. b);
- d) začlenění opatření pro CCR do každodenního řízení rizik;
- e) postup schvalování modelů oceňování rizika a systémů hodnocení, které používají zaměstnanci útvaru sjednávání obchodů (front office) a útvaru vypořádání obchodů (back office);
- f) ověření jakékoli významné změny v procesu měření CCR;
- g) rozsah CCR zachycených modelem měření rizik;
- h) celistvost informačního systému pro vedení;
- i) přesnost a úplnost údajů o CCR;
- j) přesné zohlednění právních termínů uvedených v dohodách o kolaterálu a dohodách o započtení při měření hodnoty expozice;
- k) ověření konzistentnosti, včasnosti a spolehlivosti zdrojů dat používaných při provozu modelů, a to včetně nezávislosti těchto zdrojů dat;
- l) přesnost a vhodnost předpokladů používaných při stanovení koeficientů volatility a korelace;
- m) přesnost ocenění a výpočtů transformace rizik;
- n) ověření přesnosti modelu prostřednictvím častého zpětného testování, jak je uvedeno v čl. 287 odst. 1 písm. b) až e);
- o) dodržování příslušných regulačních požadavků útvarem řízení CCR a útvarem řízení kolaterálu.

Článek 283
Test použití

1. Instituce zajistí, aby rozložení expozic, vytvořených modelem použitým k vypočítání efektivní EPE, bylo důkladně začleněno do každodenního procesu řízení CCR instituce

a aby byl výstup modelu zohledněn při schvalování úvěrů, řízení CCR a rozdělování vnitřně stanoveného kapitálu.

2. Instituce prokazuje ke spokojenosti příslušných orgánů, že používala model pro výpočet rozložení expozic, na němž je založen výpočet EPE, který v podstatě splňuje požadavky stanovené v tomto oddílu, alespoň rok před udělením povolení příslušnými orgány pro používání metody interního modelu podle článku 277.
3. Model použitý pro vytvoření rozložení expozic vůči CCR je součástí rámce řízení CCR požadovaného článkem 280. Součástí tohoto rámce je měření používání úvěrových linek sloučením expozic CCR s ostatními úvěrovými expozicemi a rozdělování vnitřně stanoveného kapitálu.
4. Kromě EPE musí instituce měřit a řídit stávající expozice. Ve vhodných případech musí instituce měřit stávající expozice bez zohlednění a se zohledněním kolaterálu. Test použití je splněn, pokud instituce použije jiná měření CCR, např. maximální expozici, založená na rozložení expozic vytvořených stejným modelem pro výpočet EPE.
5. Instituce musí mít systém schopný odhadnout EE denně, pokud to bude nutné, pokud neprokáže ke spokojenosti svých příslušných orgánů, že její expozice vůči CCR vyžadují méně časté výpočty. Instituce odhaduje EE podle časového profilu horizontů prognózy, který přiměřeně odráží časovou strukturu budoucích hotovostních toků a splatnosti smluv, a způsobem, jenž je v souladu s významem a složením expozic.
6. Expozice je měřena, monitorována a řízena v průběhu trvání všech smluv ve skupině transakcí se započtením, a ne pouze v horizontu jednoho roku. Instituce musí mít zavedené postupy k identifikaci a řízení rizik u protistran, pro něž expozice přesahuje horizont jednoho roku. Předpovídané zvýšení expozice je vstupní veličinou modelu vnitřně stanoveného kapitálu instituce.

Článek 284 Stresové testování

1. Instituce musí mít k dispozici komplexní program stresového testování pro CCR, včetně použití při posuzování kapitálových požadavků pro CCR, který splňuje požadavky stanovené v odstavcích 2 až 10.
2. Stresové testování musí identifikovat možné události nebo budoucí změny ekonomických podmínek, které by mohly nepříznivě ovlivnit úvěrovou angažovanost dané instituce, a dále hodnotit schopnosti dané úvěrové instituce těmto změnám čelit.
3. Stresová opatření v rámci programu jsou porovnávána s limity rizika a jsou institucí považována za součást procesu stanoveného v článku 79 směrnice (vloží OP).
4. Program musí souhrnně zachycovat obchody a sdruženou úvěrovou angažovanost napříč všemi formami úvěrového rizika protistrany na úrovni konkrétních protistran v dostatečném časovém rámci za účelem provádění pravidelného stresového testování.

5. Poskytne alespoň jednou měsíčně stresové testování expozice hlavních faktorů tržního rizika, jakými jsou úrokové sazby, FX (koeficient volatility pro devizové riziko), akcie, úvěrová rozpětí a ceny komodit u všech protistran instituce, s cílem identifikovat příliš velké koncentrace konkrétních směrových rizik a umožnit instituci v případě potřeby jejich omezení. Stresové testování expozice, včetně jednotlivého faktoru, multifaktoru a závažného nesměrového rizika, a společné zdůraznění expozice a úvěruschopnosti bude provedeno na úrovni CCR konkrétní protistrany, seskupení protistran a seskupení institucí.
6. Alespoň jednou za měsíc instituce použije multifaktorové testovací scénáře a posoudí závažná nesměrová rizika, včetně expozice výnosové křivky a základních rizik. Multifaktorové stresové testy musí být minimálně zaměřeny na následující scénáře, kdy:
 - a) došlo k závažným ekonomickým či tržním událostem;
 - b) došlo k výraznému poklesu likvidity na širším trhu;
 - c) významný finanční zprostředkovatel likviduje pozice.
7. Závažnost šoků podkladových faktorů rizika bude v souladu s účelem stresového testu. Při hodnocení platební schopnosti v rámci zátěžových scénářů musí být šoky podkladových faktorů rizika dostatečně závažné, aby zachytily historicky mimořádná tržní prostředí a mimořádné, avšak přesvědčivé stresové tržní podmínky. Stresové testy budou hodnotit dopad takových šoků na kapitál, kapitálové požadavky a zisky. Pro účely každodenního sledování portfolií, zajišťování a řízení koncentrací bude program testování rovněž zohledňovat méně závažné a pravděpodobnější scénáře.
8. Program bude zahrnovat možnost provádět v případě potřeby reversní stresové testy za účelem identifikace mimořádných, avšak pravděpodobných scénářů, které by mohly vyústit ve výrazně nepříznivé výsledky. Reversní stresové testování zohlední dopad závažné nelinearity v portfoliu.
9. Výsledky stresového testování v rámci programu budou pravidelně – alespoň jednou za čtvrt roku – oznamovány vrcholovému vedení. Zprávy a analýzy týkající se výsledků budou pokrývat největší dopad v rámci portfolia na úrovni protistrany, závažné koncentrace v rámci jednotlivých částí portfolia (v tomtéž odvětví či regionu) a relevantní tendence týkající se portfolia a protistrany.
10. Vrcholové vedení se ujme vedoucí úlohy při začlenění stresového testování do rámce řízení rizik a kultury rizik instituce a zajistí, aby výsledky byly smysluplné a aby byly využívány pro účely řízení CCR. Výsledky stresového testování pro významné expozice budou zhodnoceny na základě pokynů, které ukazují ochotu instituce riskovat, a budou nahlášeny vrcholovému vedení za účelem diskuse a příslušných kroků v případě, že byla identifikována nadměrná nebo koncentrovaná rizika.

*Článek 285
Riziko pozitivní korelace*

1. Pro účely tohoto článku:

- a) „Obecné riziko pozitivní korelace“ (General Wrong-Way Risk) vzniká, pokud pravděpodobnost selhání protistran zvyšuje obecné faktory tržního rizika.
 - b) „Specifické riziko pozitivní korelace“ (Specific Wrong-Way Risk) vzniká, pokud existuje právní souvislost mezi protistranou a emitentem podkladu OTC derivátu nebo transakce s financováním cenných papírů.
2. Instituce musí řádně zvážit expozice, které způsobují značný stupeň specifických a obecných rizik pozitivní korelace.
 3. Za účelem identifikace obecného rizika pozitivní korelace instituce navrhne stresové testování a analýzu scénáře pro stresové faktory rizika, které souvisejí s nepříznivým ratingem protistrany. Takové testování bude zaměřeno na možnost závažných šoků, které se objeví v souvislosti se změnou vztahů mezi rizikovými faktory. Instituce bude sledovat obecné riziko pozitivní korelace podle produktu, regionu, průmyslového odvětví nebo dalších kategorií, které souvisí s činností instituce.
 4. Instituce musí zachovávat postupy pro identifikaci, monitorování a řízení případů specifického rizika pozitivní korelace pro každou právnickou osobu, počínající založením transakce a pokračující v průběhu trvání transakce. Transakce uzavřené s protistranami, u nichž bylo zjištěno specifické riziko pozitivní korelace, budou probíhat v souladu s odstavcem 5.
 5. Instituce vypočítají kapitálové požadavky pro CCR ve vztahu k protistranám, u nichž bylo identifikováno specifické riziko pozitivní korelace, podle těchto zásad:
 - a) nástroje, u nichž existuje specifické riziko pozitivní korelace, nebudou zahrnuty do téže skupiny transakcí se započtením jako další transakce s protistranou a bude s nimi zacházeno jako se samostatnou skupinou transakcí se započtením;
 - b) v rámci každé takové samostatné skupiny transakcí se započtením se u swapů úvěrového selhání na jedno jméno hodnota expozice rovná plně výši očekávané ztráty hodnoty zbývající reálné hodnoty podkladových nástrojů, za předpokladu, že emitent podkladu je v likvidaci;
 - c) LGD u instituce používající postup uvedený v kapitole 3 bude pro takové swapové transakce činit 100 %;
 - d) u instituce používající postup stanovený v kapitole 2 bude použitelnou rizikovou váhou váha nezajištěné transakce;
 - e) u všech dalších transakcí odkazujících v jakékoli takové samostatné skupině transakcí se započtením na jedinou protistranu se hodnota expozice rovná hodnotě transakce za předpokladu, že existuje tzv. riziko náhlého selhání pro podkladový závazek;
 - f) v rozsahu, v němž používá výpočty stávajícího tržního rizika pro kapitálové požadavky k dodatečným rizikům selhání a migrace stanovené v hlavě IV kapitole 5 oddílu 4, které již obsahují předpoklad LGD, bude LGD v použitém vzorci 100 %.

6. Instituce budou vrcholovému vedení a příslušnému výboru řídicího orgánu poskytovat pravidelné zprávy o specifických i obecných rizicích pozitivní korelace a opatřeních přijímaných k řízení těchto rizik.

Článek 286
Integrita modelového procesu

1. Instituce zajistí integritu modelového procesu, jak stanoví článek 278, přijetím alespoň těchto opatření:
- a) model zobrazuje podmínky a upřesnění transakcí včasně, kompletně a konzervativně;
 - b) tyto podmínky musí zahrnovat alespoň pomyslné objemy smlouvy, splatnost, referenční aktiva, jednání o marži a jednání o započtení;
 - c) tyto podmínky a upřesnění jsou vedeny v databázi podléhající pravidelnému auditu;
 - d) postup pro uznávání jednání o započtení, který vyžaduje, aby právní oddělení potvrdilo právní vymahatelnost započtení v rámci těchto jednání;
 - e) potvrzení stanovené v písmenu d) bude zadáno do databáze uvedené v písmenu c) nezávislým útvarem;
 - f) převod podmínek transakcí a údajů upřesnění do modelu EPE podléhá vnitřnímu auditu;
 - g) mezi modelem a systémy zdrojových údajů musí být zavedeny oficiální postupy sladění, aby trvale ověřovaly, že se podmínky a upřesnění transakcí v EPE správně nebo alespoň konzervativně odrážejí.
2. Stávající tržní údaje budou použity ke stanovení stávajících expozic. Instituce může kalibrovat svůj model EPE za použití historických tržních údajů nebo údajů implikovaných trhem za účelem stanovení parametrů podkladových stochastických procesů, jako je posun, volatilita a korelace. Pokud instituce použije historické údaje, musí použít takové údaje za období alespoň tří let. Údaje musí být aktualizovány alespoň jednou za čtvrt roku, případně častěji, pokud je to nutné ke zohlednění tržních podmínek.
- Pro výpočet efektivní EPE za použití stresové kalibrace musí instituce kalibrovat efektivní EPE buď za použití údajů za období tří let, které zahrnuje stresové období rozpětí úvěrového selhání jejích protistran, nebo za použití tržně implikovaných údajů za takové stresové období.
- Za tímto účelem instituce použije ustanovení odstavců 3, 4 a 5.
3. Instituce alespoň jednou za čtvrt roku prokáže ke spokojenosti příslušného orgánu, že stresové období použité pro výpočet podle tohoto odstavce se shoduje s obdobím zvýšené hodnoty swapu úvěrového selhání nebo jiných úvěrových (např. půjčka nebo

podnikový dluhopis) rozpětí pro reprezentativní výběr protistran s obchodovanými úvěrovými rozpětími. V situacích, kdy instituce nedisponuje přiměřenými údaji o úvěrovém rozpětí pro protistranu, přiřadí tuto protistranu ke konkrétním údajům o úvěrovém rozpětí na základě regionu, interního ratingu a druhů činnosti.

4. Model EPE pro všechny protistrany bude používat údaje, buď historické, nebo implikované, které zahrnují údaje ze stresového úvěrového období, a budou takové údaje používat způsobem, který je v souladu s metodou použitou pro kalibraci modelu EPE na stávající údaje.
5. Pro hodnocení efektivity své stresové kalibrace pro EEPE instituce vytvoří několik srovnávacích portfolií, které jsou citlivé vůči hlavním rizikovým faktorům, kterým je instituce vystavena. Expozici vůči těmto srovnávacím portfoliím lze vypočítat za použití a) stresové metodiky založené na stávajících tržních hodnotách a parametrech modelu kalibrovaných na stresové tržní podmínky, a b) expozice vytvářené po stresové období, ale při uplatnění metody stanovené v tomto oddílu (konec tržní hodnoty stresového období, volatility a korelace za 3leté stresové období).

Příslušné orgány budou požadovat, aby instituce upravila stresovou kalibraci, pokud se expozice těchto srovnávacích portfolií navzájem výrazně liší.

6. Instituce podrobí model procesu validace, který je jasně stanoven v zásadách a postupech institucí. Tento proces validace musí:
 - a) upřesnit druh testování potřebný k zajištění integrity modelu a stanovit podmínky, za kterých jsou předpoklady, ze kterých model vychází, nevhodné, a mohou mít proto za následek podcenění EPE.
 - b) zahrnovat přezkoumání komplexnosti modelu.
7. Instituce dohlíží na příslušná rizika a musí mít zavedeny postupy pro upravení svých odhadů EEPE, pokud se tato rizika stanou významnými. Instituce v souladu s tímto odstavcem:
 - a) stanoví a řídí své expozice specifickým rizikům pozitivní korelace, které vznikají způsobem uvedeným v čl. 285 odst. 1 písm. b), a expozice obecným rizikům pozitivní korelace, které vznikají způsobem uvedeným v čl. 285 odst. 1 písm. a);
 - b) u expozic, jejichž rizikový profil se po jednom roce zvyšuje, pravidelně srovnává odhad příslušné výše expozice v průběhu jednoho roku se stejnou výší expozice v průběhu trvání expozice;
 - c) u expozic se zbytkovou splatností kratší než jeden rok pravidelně srovnává reálnou hodnotu (stávající expozici) a uskutečněný profil expozice a uchovává údaje, které toto srovnání umožní.
8. Instituce musí používat interní postupy, kterými ještě před zahrnutím transakce do skupiny transakcí se započtením ověřuje, zda se na transakci vztahuje právoplatná smlouva o započtení splňující požadavky stanovené v oddílu 7.

9. Instituce, která využívá kolaterálu ke snižování CCR, musí mít interní postupy k ověření toho, že před zjištěním dopadu kolaterálu na její výpočty vyhovoval kolaterál standardům právní jistoty stanoveným v kapitole 4.
10. Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) bude sledovat řadu postupů v této oblasti a v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydávat pokyny k použití tohoto článku.

Článek 287

Požadavky na systém řízení rizik

1. Instituce musí splňovat tyto požadavky:
 - a) musí splňovat kvalitativní požadavky uvedené v části 3 hlavě IV, kapitole 5;
 - b) musí provádět pravidelný program zpětného testování za pomoci srovnání měření rizik na základě modelu s realizovaným měřením rizik a hypotetických změn založených na statických pozicích s realizovaným měřením;
 - c) musí provádět počáteční validaci a stálý pravidelný přezkum svého modelu expozice CCR a měření rizik na základě tohoto modelu. Validace a přezkum musí být nezávislé na vývoji modelu;
 - d) řídicí orgán a vrcholové vedení se musí účastnit procesu kontroly rizika a musí zajistit, aby na kontrolu úvěrového rizika a úvěrového rizika protistrany byly přiděleny přiměřené prostředky. V tomto ohledu musí být denní zprávy, připravené nezávislým kontrolním útvarům zřízeným podle čl. 281 odst. 1 písm. a), přezkoumány představiteli vedení s dostatečným služebním věkem a autoritou, aby prosadili jak snížení pozic provedených jednotlivými obchodníky, tak snížení celkové rizikové expozice instituce;
 - e) interní model měření rizika expozice musí být propojen s každodenním procesem řízení rizika instituce;
 - f) systém pro měření rizik se používá spolu s interními limity obchodování a limity expozice. V tomto ohledu limity expozice musí souviset s modelem měření rizik instituce způsobem, který je v průběhu času stálý a dobře srozumitelný, obchodníkům, vedoucím úvěrových oddělení a vrcholovému vedení;
 - g) instituce zajistí, aby byl její systém řízení rizik dobře dokumentován. Bude zejména uchovávat zdokumentovaný soubor interních strategií, kontrolních mechanismů a postupů, týkajících se provozu systému řízení rizik a nástrojů zajišťujících dodržování těchto zásad;
 - h) V rámci procesu vnitřního auditu instituce musí být pravidelně prováděn nezávislý přezkum systému měření rizika. Tento přezkum se musí vztahovat jak na činnosti obchodních útvarů, tak i na činnosti nezávislého útvaru kontroly a řízení rizika. Přezkum celkového procesu řízení rizika se provádí v

pravidelných intervalech (alespoň jednou ročně) a zaměřuje se přinejmenším na všechny položky uvedené v článku 282;

- i) průběžná validace modelů úvěrového rizika protistrany, včetně zpětného testování, bude pravidelně přezkoumávána na takové úrovni vedení, jež disponuje dostatečnou pravomocí k přijetí rozhodnutí ohledně řešení slabých stránek modelů.
2. Příslušné orgány při stanovení úrovně hodnoty alfa podle čl. 278 odst. 4 zohlední rozsah, v němž instituce splňuje požadavky odstavce 1. Pouze instituce, které splňují tyto požadavky v plném rozsahu, jsou způsobilé pro použití minimálního násobícího koeficientu.
3. Instituce musí dokumentovat postup počáteční a následné validace svého modelu expozice CCR a výpočet měření rizika na základě modelů s takovou mírou podrobnosti, která umožní třetí straně znovu vytvořit analýzu a provést měření rizik. V této dokumentaci bude uvedena frekvence provádění analýzy zpětného testování a jakékoli další průběžné validace, způsob, jakým je validace prováděna s ohledem na toky dat a portfolia, a analýzy, které byly použity.
4. Instituce definuje kritéria, za jejichž pomoci hodnotí své modely expozice CCR a modely, které vstupují do výpočtu expozice, a uchovává zásadu v písemné formě, která popisuje postup, kterým je identifikován nepřijatelný výkon a provedena náprava.
5. Instituce uvede, jakým způsobem jsou vytvořena reprezentativní portfolia protistran, pro účely validace modelu expozice CCR a měření rizik za jeho pomoci.
6. Validace modelů expozice CCR a měření rizik za jejich pomoci, která vytváří předvídaná rozložení, zohlední více než jeden statistický údaj předvídaného rozložení.

Článek 288

Validační požadavky pro modely EPE

1. Instituce v rámci úvodní a průběžné validace svého modelu expozice CCR a měření rizik za jeho pomoci zajistí, aby byly splněny následující požadavky:
 - a) aby instituce získala povolení od příslušných orgánů podle čl. 277 odst. 1, musí nejprve provést zpětné testování za použití historických údajů, týkajících se pohybů faktorů tržního rizika. Toto zpětné testování zohlední řadu odlišných prognóz časových horizontů alespoň za období jednoho roku u řady různých inicializačních dat, které pokrývají širokou škálu tržních podmínek;
 - b) instituce používající postup uvedený v čl. 278 odst. 12 písm. b) pravidelně ověřují svůj model testováním, zda se uskutečněné stávající expozice shodují s prognózou v průběhu všech období krytí rizika marží v rámci jednoho roku. Pokud mají některé obchodní transakce ve skupině transakcí se započtením splatnost kratší než jeden rok a skupina transakcí se započtením má bez těchto transakcí vyšší faktor citlivosti vůči riziku, ověření tuto skutečnost zohlední.

- c) provede zpětný test fungování svého modelu expozice CCR a příslušných měření rizik za pomoci tohoto modelu, jakož i prognóz faktoru tržního rizika. U zajištěných obchodních transakcí musí zohledněné prognózované časové horizonty zahrnovat časové horizonty odrážející typická období krytí rizika marží, použita u zajištěných či maržových obchodů;
- d) pokud z validace modelu vyplývá, že je efektivní EPE podceněno, instituce přijme nezbytná opatření k odstranění nepřesnosti modelu;
- e) testuje modely oceňování používané pro výpočet expozice CCR pro daný scénář budoucích šoků faktorů tržního rizika jako součást úvodního a průběžného modelového validačního procesu. Modely oceňování opcí musí stanovit nelineárnost hodnoty opce s ohledem na faktory tržního rizika;
- f) model expozice CCR musí zachytit informace specifické pro transakce, které jsou nezbytné k tomu, aby bylo možné provést sloučení expozic na úrovni skupin transakcí se započtením. Instituce ověřuje, že jsou transakce přiděleny řádným skupinám transakcí se započtením v rámci modelu;
- g) model expozice EPE musí zahrnovat informace týkající se dané transakce, aby byly zachyceny dopady dozajištění. Musí zohlednit jak současnou výši dozajištění, tak dozajištění, které si mezi sebou protistrany v budoucnu vymění. Takový model zachycuje povahu maržových dohod, které jsou jednostranné či dvoustranné, četnost výzev k dodatkové úhradě, období krytí rizika marží, minimální práh expozic bez dozajištění, které jsou úvěrové instituce ochotny přijmout, a minimální hodnotu převodu. Takový model musí buď znázornit změnu ocenění podle tržní hodnoty složeného kolaterálu, nebo uplatnit pravidla stanovená v kapitole 4;
- h) modelový validační proces musí zahrnovat statické historické zpětné testování reprezentativní protistrany. Instituce provádí tato zpětná testování několika reprezentativních skutečných či hypotetických portfolií protistran v pravidelných intervalech. Tato reprezentativní portfolia se vybírají na základě citlivosti vůči faktorům významného rizika a kombinacím rizikových faktorů, kterým je instituce vystavena;
- i) instituce provede zpětné testování klíčových předpokladů modelu expozice CCR a příslušných měření rizik, včetně modelovaného vztahu mezi dobou trvání téhož rizikového faktoru a modelovanými vztahy mezi rizikovými faktory;
- j) fungování modelů expozice CCR a měření rizik za jejich pomoci bude podléhat příslušné praxi zpětného testování. Program zpětného testování bude s to identifikovat špatné fungování měření rizik v rámci modelu EPE;
- k) instituce ověří své modely expozice CCR a veškerá měření rizik v časových horizontech odpovídajících splatnosti obchodů, na něž se vztahuje možnost IMM podle článku 277;

- l) instituce pravidelně testuje modely oceňování používané pro výpočet expozice protistrany na základě příslušných nezávislých referenčních hodnot v rámci průběžného modelového validačního procesu;
 - m) průběžná validace modelu expozice CCR instituce a příslušného měření rizik bude zahrnovat hodnocení přiměřenosti fungování v poslední době;
 - n) frekvence, s jakou jsou aktualizovány parametry modelu expozice CCR, bude posouzena institucí v rámci úvodního a průběžného modelového validačního procesu;
 - o) v rámci úvodní a průběžné validace modelu expozice CCR se posoudí, zda jsou výpočty úrovně protistrany a expozice skupiny transakcí se započtením vhodné, či nikoli.
2. Míru, jež je konzervativnější než metrická míra použitá k výpočtu regulatorní hodnoty expozice pro každou protistranu, lze použít místo alfy vynásobené efektivní EPE s předchozím schválením příslušných orgánů. Stupeň relativní konzervativnosti bude posouzen na základě předchozího schválení příslušných orgánů a v rámci pravidelných kontrol modelů EPE orgány dohledu. Instituce bude konzervativnost pravidelně ověřovat. Průběžné hodnocení fungování modelu bude zahrnovat všechny protistrany, pro něž se modely používají.
3. Pokud zpětné testování naznačuje, že model není dostatečně přesný, příslušné orgány musí odvolat schválení modelu nebo stanovit příslušná opatření, aby zajistily, že bude model ihned vylepšen.

ODDÍL 7

SMLUVNÍ ZAPOČTENÍ

Článek 289

Uznání smluvního započtení za faktor snižující riziko

1. Instituce mohou v souladu s článkem 292 považovat za faktor snižující riziko pouze následující druhy dohod o započtení, u nichž byla smlouva o započtení uznána příslušnými orgány v souladu s článkem 290 a instituce splňuje požadavky stanovené v článku 291:
- a) dvoustranné smlouvy o novaci mezi institucí a její protistranou, podle níž se vzájemné pohledávky a závazky automaticky slučují tím způsobem, že se při každé novaci stanoví jediná čistá částka a tím vytvoří jediná nová smlouva, která nahrazuje veškeré předešlé smlouvy a všechny závazky mezi stranami na základě těchto smluv a je závazná pro všechny strany;
 - b) jiné dvoustranné dohody o započtení mezi úvěrovou institucí a její protistranou;

- c) dohody o křížovém započtení *u úvěrových institucí, které získaly souhlas příslušného orgánu k používání metody stanovené v oddílu 6, a týkající se transakcí spadajících do rámce této metody. **Orgán EBA je bude sledovat.***

Započtení napříč transakcemi uzavřenými ze strany různých právních subjektů skupiny se pro účely výpočtu kapitálových požadavků neuznává.

*Článek 290
Uznání dohod o započtení*

1. Příslušné orgány uznají dohodu o započtení, pouze pokud jsou splněny podmínky podle odstavce 2 a, pokud je to vhodné, podle odstavce 3.
2. Všechny dohody o započtení, které úvěrové instituce používají pro účely stanovení hodnoty expozice podle této části, musí splňovat následující podmínky:
 - a) úvěrová instituce uzavřela se svou protistranou dohodu o započtení, která vytváří jediný právní závazek pokrývající všechny zahrnuté operace tak, že v případě selhání protistrany by úvěrové instituci vznikl nárok na výplatu nebo povinnost uhrazení pouze pro čisté částky kladných a záporných hodnot zahrnutých jednotlivých operací, oceněných podle tržní hodnoty;
 - b) úvěrová instituce dala příslušným orgánům k dispozici písemné a odůvodněné právní posudky prokazující, že v případě právního napadení dohody o započtení by pohledávky a závazky instituce nepřekročily hodnoty uvedené v písmeně a). Právní posudek musí odkazovat na platné právní předpisy:
 - i) státu, v němž má protistrana své sídlo;
 - ii) státu, na jehož území se pobočka nachází, v případě pobočky podniku, která se nachází v jiné zemi, než je sídlo podniku;
 - iii) státu, jehož právním řádem se řídí jednotlivé operace zahrnuté do dohody o započtení;
 - iv) státu, jehož právním řádem se řídí smlouvy nebo dohody potřebné ke splnění dohody o započtení;
 - c) úvěrové riziko každé protistrany se počítá tak, aby se dospělo k jediné legální expozici napříč transakcemi s každou protistranou. Tato souhrnná hodnota slouží pro účely stanovení úvěrových limitů a vnitřně stanoveného kapitálu;
 - d) smlouva nesmí obsahovat žádné ustanovení, které v případě platebního selhání protistrany umožňuje protistraně, u níž nedošlo k selhání, provádět pouze částečné nebo žádné platby do konkursní podstaty protistrany, a to i v případech, kdy je strana v platební neschopnosti čistým věřitelem.

Příslušné orgány se přesvědčí, že dohoda o započtení je platná a vymahatelná podle právních předpisů států uvedených v písmeně b). Má-li některý příslušný orgán v tomto

směru pochybnosti, nebude dohoda o započtení uznána za faktor snižující riziko pro kteroukoliv z protistran. Příslušné orgány se vzájemně informují.

3. Právní posudky uvedené v písmeně b) mohou být vypracovány s ohledem na druhy dohod o započtení. Dohody o křížovém započtení musí splňovat následující dodatečné podmínky:
 - a) čistá částka uvedená v čl. 290 odst. 2 je čistou částkou kladných i záporných konečných hodnot každé jednotlivé dvoustranné rámcové dohody a kladného i záporného ocenění jednotlivých transakcí podle tržní hodnoty (tj. čistou částkou křížového započtení);
 - b) právní posudky uvedené v čl. 290 odst. 2 písm. b) musí posoudit platnost a vymahatelnost celé dohody o křížovém započtení podle podmínek v ní stanovených a dopad započtení na věcná ustanovení každé zahrnuté jednotlivé dvoustranné rámcové dohody.

Článek 291 Povinnosti institucí

1. Úvěrová instituce musí zavést a udržovat postupy k zajištění toho, aby právní platnost a vymahatelnost jejího smluvního započtení byla přezkoumána s ohledem na změny relevantních právních řádů uvedených v čl. 290 odst. 2 písm. b).
2. Úvěrová instituce musí ve svých spisech uchovávat veškerou požadovanou dokumentaci vztahující se ke smluvnímu započtení.
3. Instituce zahrne vliv započtení do celkového úvěrového rizika protistrany a řídí úvěrová rizika protistrany na základě tohoto vlivu.
4. V případě dohody o křížovém započtení podle článku 289 musí instituce dodržovat postupy podle čl. 290 odst. 2 písm. c), aby si ověřila, že každá transakce, která má být zahrnuta do skupiny transakcí se započtením, je ošetřena právním posudkem podle čl. 290 odst. 2 písm. b).

Pokud jde o dohodu o křížovém započtení, úvěrová instituce se musí i nadále řídit požadavky týkajícími se uznání dvoustranného započtení nebo požadavky kapitoly 4 týkajícími se uznání sníženého úvěrového rizika s ohledem na každou zahrnutou jednotlivou dvoustrannou rámcovou dohodu a transakci.

Článek 292 Účinky uznání započtení za faktor snižující riziko

1. Na dohody o započtení se použijí tyto postupy:
 - a) započtení pro účely oddílů 5 a 6 se přípouští tak, jak je popsáno v těchto oddílech;

- b) v případě smlouvy o novaci mohou být oceňovány jednotlivé čisté hodnoty stanovené touto smlouvou o novaci a nikoliv dotyčné hrubé hodnoty.

Při použití oddílu 3 mohou instituce smlouvu o novaci zohlednit při určování:

- i) současné reálné hodnoty podle čl. 269 odst. 1;
- ii) pomyslné jistiny nebo podkladové hodnoty uvedené v čl. 269 odst. 2.

Při použití oddílu 4 mohou úvěrové instituce při stanovení pomyslné částky uvedené v čl. 270 odst. 1 zohlednit smlouvu o novaci pro účely výpočtu pomyslné jistiny. V takových případech použijí instituce procentní sazby v tabulce 3.

- c) v případě ostatních dohod o započtení instituce použijí oddíl 3 takto:

- i) současné reálné hodnoty uvedené v čl. 269 odst. 1 pro kontrakty zahrnuté v dohodě o započtení musí být získány pomocí současných hypotetických čistých reálných hodnot vyplývajících z této dohody; pokud započtení vede k čistému závazku úvěrové instituce, která provádí výpočet čistých reálných hodnot, považují se současné reálné hodnoty za rovny „0“;
- ii) číselná hodnota možné budoucí expozice uvedené v čl. 269 odst. 1 pro všechny kontrakty zahrnuté v dohodě o započtení musí být snížena podle následujícího vzorce:

$$PCE_{red} = 0.4 \cdot PCE_{gross} + 0.6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

kde:

PCE_{red} = PCered = snížená hodnota možné budoucí expozice u všech kontraktů s danou protistranou zahrnutých do právně platné dvoustranné dohody o započtení;

PCE_{gross} = PCEgross = úhrn hodnot možné budoucí expozice u všech kontraktů s danou protistranou, které jsou zahrnuty do právně platné dvoustranné dohody o započtení a vypočteny vynásobením jejich pomyslných jistin procentními sazbami stanovenými v tabulce 1;

NGR = NGR = poměr čistý/hrubý, který se vypočítá jako podíl čistých reálných hodnot pro všechny kontrakty zahrnuté do právně závazné dvoustranné dohody o započtení s danou protistranou (čítatel) a hrubých reálných hodnot pro všechny kontrakty zahrnuté do právně závazné dvoustranné dohody o započtení s touto protistranou (jmenovatel).

2. Při provádění výpočtu možné budoucí expozice podle výše uvedeného vzorce mohou úvěrové instituce nakládat s dokonale si odpovídajícími kontrakty zahrnutými do

dohody o započtení jako s jediným kontraktem, jehož pomyslná jistina se rovná čistým příjmům.

Při použití čl. 270 odst. 1 mohou úvěrové instituce nakládat s dokonale si odpovídajícími kontrakty zahrnutými do dohody o započtení jako s jediným kontraktem, jehož pomyslná jistina se rovná čistým příjmům; pomyslná jistina se vynásobí procentní sazbou uvedenou v tabulce 3.

Pro účely tohoto odstavce se dokonale si odpovídajícími kontrakty rozumí termínové (forwardové) měnové kontrakty nebo podobné kontrakty, ve kterých se pomyslná jistina rovná peněžním tokům, jestliže splatnost peněžních toků připadá na stejné datum a je zcela ve stejné měně.

3. Pro všechny ostatní kontrakty zahrnuté do dohody o započtení lze snížit dané sazby, jak je uvedeno v tabulce 6:

Tabulka č. 6:		
Původní doba splatnosti	Úrokové kontrakty	Měnové kontrakty
Jeden rok nebo méně	0,35 %	1,50 %
Více než rok, ale ne více než dva roky	0,75 %	3,75 %
Za každý další rok	0,75 %	2,25 %

4. V případě úrokových kontraktů mohou úvěrové instituce se souhlasem příslušných orgánů zvolit buď původní splatnost, nebo zbytkovou splatnost.

ODDÍL 8

POLOŽKY V OBCHODNÍM PORTFOLIU

Článek 293

Položky v obchodním portfoliu

1. Pro účely použití tohoto článku obsahuje příloha II odkaz na derivátové nástroje k převodu úvěrového rizika, jak je uvedeno v bodu 8 oddílu C přílohy I směrnice 2004/39/ES.
2. Při výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic pro riziko položek protistrany v obchodním portfoliu musí instituce dodržovat následující zásady:
 - a) v případě swapu veškerých výnosů a swapu úvěrového selhání se pro získání číselné hodnoty případné budoucí expozice podle metody stanovené v oddíle 3 jmenovitá hodnota nástroje vynásobí těmito sazbami:
 - i) 5 %, je-li referenční závazek takového typu, že pokud by dal vzniknout přímé expozici instituce, jednalo by se pro účely třetí části hlavy IV kapitoly 2 o kvalifikující položku;

- ii) 10 %, je-li referenční závazek takového typu, že pokud by dal vzniknout přímé expozici instituce, nejednalo by se pro účely třetí části hlavy IV kapitoly 2 o kvalifikující položku.

V případě instituce, jejíž expozice vznikající ze swapu úvěrového selhání představuje dlouhou pozici v podkladovém nástroji, lze na možnou budoucí úvěrovou expozici použít číselnou hodnotu 0 % za předpokladu, že swap úvěrového selhání nepodléhá uzavření v případě platební neschopnosti subjektu, jehož expozice vznikající ze swapu představuje krátkou pozici v podkladovém nástroji, ačkoliv u podkladového nástroje selhání nenastalo.

Tam, kde úvěrový derivát poskytuje zajištění ve vztahu k „n-tému případu selhání“ z určitého počtu podkladových závazků, instituce stanoví, který z výše předepsaných procentních údajů se použije s pomocí závazku n-té nejnižší úvěrové kvality, jež by se v případě, že instituci závazek vznikne, stal kvalifikující položkou pro účely třetí části hlavy IV kapitoly 2;

- b) instituce nesmí pro uznání účinků finančního kolaterálu použít jednoduchou metodu finančního kolaterálu stanovenou v článku 217;
- c) v případě repo obchodů nebo půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit vykázaných v obchodním portfoliu, mohou instituce uznat jako uznatelný kolaterál veškeré finanční nástroje a komodity, které jsou způsobilé k zahrnutí do obchodního portfolia;
- d) pro expozice z titulu mimoburzovních (OTC) derivátových nástrojů zahrnutých do obchodního portfolia mohou instituce uznat jako uznatelný kolaterál komodity, které jsou způsobilé k zahrnutí do obchodního portfolia;
- e) pro účely výpočtu koeficientu volatility se tam, kde jsou takové finanční nástroje nebo komodity, které nejsou uznány podle kapitoly 4, půjčovány, prodávány nebo poskytovány, nebo vypůjčovány, nakupovány nebo obdrženy jako kolaterál či jiným způsobem v rámci takové transakce a instituce používá regulační koeficient volatility podle oddílu 3 kapitoly 4, zachází instituce s takovými nástroji a komoditami stejným způsobem jako s akciemi nezahrnutými do hlavního indexu a kotovanými na uznávané burze;
- f) pokud instituce používá vlastní odhady koeficientu volatility podle oddílu 3 kapitoly 4 s ohledem na finanční nástroje nebo komodity, které nejsou uznány podle kapitoly 4, musí koeficient volatility vypočítat pro každou individuální položku. Pokud instituce používá přístup interních modelů stanovených v kapitole 4, může také tento přístup použít v obchodním portfoliu;
- g) ve vztahu k uznávání rámcových dohod o započtení, jež se týkají repo obchodů, půjček nebo výpůjček cenných papírů nebo komodit nebo ostatních transakcí na kapitálovém trhu, uznají instituce započtení mezi pozicemi v obchodním portfoliu a pozicemi v neobchodním portfoliu, pouze pokud započtené transakce splňují tyto podmínky:
 - i) veškeré transakce jsou denně oceňovány podle tržní hodnoty;

- ii) jakoukoli položku, která je vypůjčena, nakoupena nebo obdržena v rámci transakcí, lze uznat jako uznatelné finanční zajištění podle kapitoly 4, aniž by se použily ustanovení písmen c) až f) tohoto odstavce;
- h) tam, kde úvěrový derivát zahrnutý do obchodního portfolia tvoří součást interního zajištění a zajištění úvěrového rizika je uznané podle tohoto nařízení v souladu s článkem 199, použijí instituce jeden z těchto postupů:
 - i) zachází s ním, jako by neexistovalo riziko protistrany vyplývající z pozice v úvěrovém derivátu;
 - ii) pro účely výpočtu kapitálových požadavků na krytí úvěrového rizika protistrany konzistentně zařazují všechny úvěrové deriváty do obchodního portfolia, které tvoří součást interního zajištění nebo je nakupováno jako zajištění úvěrového rizika protistrany, je-li zajištění úvěrového rizika uznáno podle kapitoly 4.

ODDÍL 9

KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY NA EXPOZICE VŮČI ÚSTŘEDNÍ PROTISTRANĚ

Článek 294

Definice

Pro účely tohoto oddílu se použijí tyto definice:

- 1) „odolná vůči úpadku (bankruptcy remote)“ jsou taková aktiva, pro něž byla zavedena účinná opatření, která zajistí, že tato aktiva nebudou k dispozici věřitelům ústřední protistrany nebo člena clearingového systému v případě platební neschopnosti této ústřední protistrany nebo člena clearingového systému;
- 2) „transakcí související s ústřední protistranou“ se rozumí smlouva nebo transakce uvedená v čl. 295 odst. 1 mezi klientem a členem clearingového systému, která přímo souvisí se smlouvou nebo transakcí uvedenou v čl. 295 odst. 1 mezi tímto členem clearingového systému a ústřední protistranou;
- 3) „členem clearingového systému“ se rozumí podnik, který se účastní ústřední protistrany a který odpovídá za plnění finančních závazků vyplývajících z uvedené účasti;
- 4) „klientem“ se rozumí podnik ve smluvním vztahu k členu clearingového systému, který uvedenému podniku umožňuje zúčtovat jeho transakce s uvedenou ústřední protistranou;
- 5) „předfinancovaným příspěvkem“ se rozumí příspěvek do fondu ústřední protistrany pro riziko selhání, který je vyplácen institucí.

Článek 295
Věcná působnost

1. Tento oddíl se vztahuje na následující smlouvy a transakce, které dosud nebyly s ústřední protistranou vypořádány:
 - a) smlouvy uvedené v příloze II a úvěrové deriváty;
 - b) repo obchody;
 - c) transakce půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit;
 - d) transakce s delší dobou vypořádání;
 - e) maržové obchody.
2. Instituce musí použít postupy uvedené v článcích 297 a 298 na smlouvy a transakce uvedené v odstavci 1, které dosud nebyly s ústřední protistranou vypořádány, za předpokladu, že jsou splněny všechny tyto podmínky:
 - a) dotčená ústřední protistrana buď získala v domovském členském státě povolení poskytovat vypořádací služby v souladu s vnitrostátními právními předpisy, nebo v případě ústřední protistrany třetí země nebo ústřední protistrany, která poskytuje služby v jiném členském státě než svém domovském členském státě, jí bylo povoleno poskytovat vypořádací služby v tomto členském státě v souladu s vnitrostátními právními předpisy tohoto členského státu;
 - b) příslušný orgán ústřední protistrany uvedené v písmenu a) vydal dokument, který potvrzuje, že tato ústřední protistrana splňuje všechna doporučení pro ústřední protistrany zveřejněné Výborem pro platební styk a zúčtování a Technickou komisí Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry;
 - c) smlouvy či transakce nebyly ústřední protistranou zamítnuty.
3. Pokud jedno nebo více kritérií uvedených v odstavci 2 není splněno, použijí úvěrové instituce postup uvedený v článku 300.

Článek 296
Zacházení s transakcemi členů clearingového systému a klientů

1. Instituce sleduje všechny své expozice vůči ústřední protistraně a pravidelně o těchto expozicích předává informace svému vedení a příslušnému výboru či výborům řídicího orgánu.
2. V případě, že instituce působí jako člen clearingového systému, ať už pro své vlastní účely nebo jako finanční zprostředkovatel mezi klientem a ústřední protistranou, vypočítá kapitálové požadavky na svoje expozice vůči ústřední protistraně v souladu s články 297 až 300.

3. V případě, že instituce působí jako člen clearingového systému a v této funkci působí jako finanční zprostředkovatel mezi klientem a ústřední protistranou, vypočítá kapitálové požadavky na svoje transakce s klientem související s ústřední protistranou v souladu se zbývajícími oddíly této kapitoly.
4. V případě, že instituce je klientem člena clearingového systému, vypočítá kapitálové požadavky na svoje transakce s tímto členem clearingového systému související s ústřední protistranou v souladu se zbývajícími oddíly této kapitoly.
5. Jako alternativu k postupu uvedenému v odstavci 4 může instituce, která je klientem, vypočítat kapitálové požadavky na svoje transakce se členem clearingového systému související s ústřední protistranou v souladu s články 297 až 300 za předpokladu, že jsou splněny obě tyto podmínky:
 - a) pozice a aktiva dotčené instituce, které souvisejí s uvedenými transakcemi, jsou na úrovni člena clearingového systému i ústřední protistrany rozlišovány a odděleny od pozic a aktiv člena clearingového systému a dalších klientů tohoto člena clearingového systému a v důsledku tohoto oddělení jsou tyto pozice a aktiva v případě selhání nebo platební neschopnosti člena clearingového systému nebo jednoho nebo více jeho dalších klientů odolné vůči úpadku;
 - b) příslušné zákony, nařízení, předpisy a smluvní ujednání, které se týkají dotčené instituce nebo ústřední protistrany nebo je zavazují, zajišťují v případě selhání nebo platební neschopnosti člena clearingového systému převod pozic dotčené instituce, které souvisejí s uvedenými smlouvami a transakcemi, a odpovídající kolaterál k jinému členovi clearingového systému v rámci příslušného období krytí rizika marží.
6. V případě, že instituce působící jako člen clearingového systému vstoupí do smluvního ujednání s klientem jiného člena clearingového systému s cílem zajistit tomuto klientovi převoditelnost aktiv a pozic uvedených v odst. 5 písm. b), může tato instituce přidělit podmíněnému závazku, který tímto smluvním ujednáním vznikne, nulovou hodnotu expozice.

Článek 297

Kapitálové požadavky na obchodní expozice

1. Instituce musí na hodnoty expozic u všech svých obchodních expozic s ústřední protistranou použít rizikovou váhu 2 % **s výjimkou případů, kdy instituce jedná čistě jako finanční zprostředkovatel mezi klientem a ústřední protistranou. Pokud člen clearingového systému jedná jako finanční zprostředkovatel mezi klientem a ústřední protistranou, přidělí se hodnotám expozice jeho obchodních expozic s ústřední protistranou pro klientský obchod riziková váha 0 %.**
2. Pokud jsou aktiva, která byla dána do úschovy jako kolaterál ústřední protistraně nebo členu clearingového systému, odolná vůči úpadku, může bez ohledu na odstavec 1 úvěrová instituce v případě, že se ústřední protistrana, člen clearingového systému nebo jeden nebo více dalších klientů člena clearingového systému dostane do platební

neschopnosti, přidělit expozici úvěrového rizika protistrany u těchto aktiv nulovou hodnotu expozice.

3. Instituce provede výpočet hodnot expozice svých obchodních expozic s ústřední protistranou v souladu se zbývajícím oddíly této kapitoly.
 4. Instituce vypočítá hodnotu rizikově vážené expozice u svých obchodních expozic s ústředními protistranami pro účely čl. 108 odst. 8 a článku 151 jako součet hodnot expozic svých obchodních expozic s ústředními protistranami, které se vypočítají v souladu s odstavci 2 a 3 a vynásobí rizikovou váhou stanovenou v souladu s odstavcem 1.
 5. Bez ohledu na odstavce 1 a 2 musí instituce v případě, že předá aktiva do úschovy ústřední protistraně jako kolaterál, na tato aktiva použít rizikovou váhu, která se jinak použije podle kapitol 2 až 4 na hodnoty expozice vypočítané v souladu s odstavcem 3.
- 5a. *Bez ohledu na odstavce 1 by celkové náklady CVA na dvoustranné dohody neměly být vyšší než na clearing. V případě, že tomu tak je, provede příslušný orgán úpravy ke snížení CVA.***

Orgán EBA po konzultaci s orgánem ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících tyto úpravy.

Článek 298

Kapitálové požadavky na příspěvky do fondu selhání

1. Instituce, která působí jako člen clearingového systému, musí mít vlastní zdroje na pokrytí nákladů na expozice vyplývající z jejích příspěvků do fondu ústřední protistrany pro riziko selhání. Instituce musí vypočítat kapitálový požadavek na tyto expozice v souladu s metodikou stanovenou v tomto článku.

V případě, že ústřední protistrana nemá pro transakce s produkty pouze s rizikem z vypořádání, jak je uvedeno v hlavě V, a pro smlouvy a transakce uvedené v čl. 295 odst. 1 samostatné fondy selhání, ale používá namísto toho jediný fond pro sdílení ztráty spojené se všemi těmito transakcemi a smlouvami, použije instituce metodiku stanovenou v tomto článku na všechny svoje příspěvky do tohoto fondu selhání.

2. Instituce vypočte kapitálový požadavek (K_i) na pokrytí nákladů na expozici vyplývající z jejího předfinancovaného příspěvku (DF_i) takto:

$$K_i = \left((1 + \beta) \cdot \frac{N}{N - 2} \right) \cdot \frac{DF_i}{DF_{CM}} \cdot K_{CM}$$

kde:

β = koeficient koncentrace sdělený instituci ústřední protistranou;

N = počet členů clearingového systému sdělený instituci ústřední protistranou;

DF_{CM} = součet předfinancovaných příspěvků všech členů clearingového systému ústřední protistrany () sdělený instituci ústřední protistranou;

K_{CM} = součet kapitálových požadavků všech členů clearingového systému ústřední protistrany vypočtený v souladu s platným vzorcem uvedeným v odstavci 3 ().

V případě, že si ústřední protistrana sjednala se členy svého clearingového systému závazné smluvní ujednání, které jí umožňuje zcela nebo z části využívat počáteční marži přijatou od členů svého clearingového systému, jako by se jednalo o předfinancované příspěvky, považuje pro účely výpočtu v tomto odstavci člen clearingového systému tuto počáteční marži za předfinancovaný příspěvek.

3. Instituce vypočítají KCM takto:

a) pokud $KCCP \leq DFCCP$ instituce použije následující vzorec:

$$K_{CM} = c_1 \cdot DF_{CM}^* ;$$

b) pokud $DFCCP < KCCP \leq DF^*$ instituce použije následující vzorec:

$$K_{CM} = c_2 \cdot (K_{CCP} - DF_{CCP}) + c_1 \cdot (DF^* - K_{CCP}) ;$$

c) pokud $DF^* < KCCP$ instituce použije následující vzorec:

$$K_{CM} = c_2 \cdot \mu \cdot (K_{CCP} - DF^*) + c_2 \cdot DF_{CM}^*$$

kde:

DF_{CCP} = předfinancované finanční prostředky ústřední protistrany sdělené instituci ústřední protistranou;

K_{CCP} = hypotetický kapitál ústřední protistrany sdělený instituci ústřední protistranou;

DF = celkové předfinancované příspěvky sdělené instituci ústřední protistranou;

$$DF^* = DF_{CCP} + DF_{CM}^* ;$$

$$DF_{CM}^* = DF_{CM} - 2 \cdot \overline{DF}_i ;$$

\overline{DF}_i = průměrný předfinancovaný příspěvek sdělený instituci ústřední protistranou;

$$c_1 = \text{kapitálový faktor se rovná } \max \left\{ \frac{1.6\%}{\sqrt{\frac{DF^*}{K_{CCP}}}}, 0.16\% \right\};$$

$c_2 =$ kapitálový faktor se rovná 100 %;

$\mu =$ 1,2.

4. Instituce působící jako člen clearingového systému vypočítá kapitálový požadavek (K_i^c) pro expozici vyplývající z jejich smluvně stanovených příspěvků (DF_i^c) takto:

- a) pokud $DF^* \geq K_{CCP}$, instituce použije následující vzorec:

$$K_i^c = c_1 \cdot DF_i^c$$

kde:

$$c_1 = \text{kapitálový faktor se rovná } \max \left\{ \frac{1.6\%}{\sqrt{\frac{DF^* + DF_{CM}^c}{K_{CCP}}}}, 0.16\% \right\};$$

$DF_{CM}^c =$ součet všech smluvně stanovených příspěvků (DF_i^c), sdělený instituci ústřední protistranou;

- b) pokud $DF^* < K_{CCP}$, instituce použije následující vzorec:

$$K_i^c = c_2 \cdot \mu \cdot \max \{0, DF_i^c - (K_{CCP} - DF^*)\}.$$

5. Hodnota rizikově vážené expozice u expozic vyplývajících z předfinancovaného příspěvku instituce pro účely čl. 108 odst. 8 a článku 151 se vypočítá jako kapitálový požadavek (K_i) stanovený v souladu s odstavci 2 až 4, který se vynásobí číslem 12,5.
6. „Smluvně stanoveným příspěvkem“ se rozumí příspěvek do fondu ústřední protistrany pro riziko selhání, který instituce musí na základě smluvního ujednání zaplatit při předem určené události, ale který není předfinancovaným příspěvkem.
7. V případě, že ústřední protistrana nemá fond selhání a nesjednala si se členy svého clearingového systému závazné smluvní ujednání, které jí umožňuje zcela nebo z části využívat počáteční marži přijatou od členů svého clearingového systému, jako by se jednalo o předfinancované příspěvky, platí následující:

- a) instituce nahradí vzorec pro výpočet kapitálového požadavku (K_i) v odstavci 2 následujícím vzorcem:

$$K_i = \left((1 + \beta) \cdot \frac{N}{N-2} \right) \cdot \frac{IM_i}{IM} \cdot K_{CM}$$

kde:

IM_i = počáteční marže složená členem clearingového systému i ústřední protistraně;

IM = součet počáteční marže sdělený instituci ústřední protistranou;

- b) pokud je DFCCP roven nule, musí instituce pro účely výpočtu v odstavci 3 použít hodnotu pro c_1 ve výši 1,6 %;
8. Pokud je KCCP roven nule, musí instituce pro účely výpočtu v odstavcích 3 a 4 použít hodnotu pro c_1 ve výši 1,6 %.

Článek 299

Výpočet hypotetického kapitálu ústřední protistrany

1. Pro smlouvy a transakce uvedené v čl. 295 odst. 1 vypočítá ústřední protistrana hypotetický kapitál potřebný pro členy jejího clearingového systému pro účely tohoto oddílu takto:

$$K_{CCP} = \sum_i \max\{EBRM_i - VM_i - IM_i - DF_i, 0\} \cdot RW \cdot \text{capital ratio}$$

kde:

$EBRM_i$ = hodnota expozice před snižováním rizika, jež se rovná hodnotě expozice ústřední protistrany vůči členovi clearingového systému i vyplývající z transakcí uvedených v čl. 295 odst. 1, vypočtené bez zohlednění kolaterálu složeného tímto členem clearingového systému;

VM_i = variační marže spojená se členem clearingového systému i;

IM_i = počáteční marže složená členem clearingového systému i ústřední protistraně;

DF_i = předfinancovaný příspěvek člena clearingového systému i;

RW = riziková váha 20 %;

$\text{kapitálový ukazatel} = 8\%$.

2. Pro účely výpočtu podle odstavce 1 se použijí tato ustanovení:
- a) ústřední protistrana vypočítá hodnotu expozice, kterou má vůči členům svého clearingového systému, v souladu s metodou tržního ocenění stanovenou v článku 269. Při výpočtu těchto hodnot odečte ústřední protistrana od svých expozic kolaterál složený členy jejího clearingového systému, přiměřeně snížený o regulativní koeficienty volatility v souladu s komplexní metodou finančního kolaterálu uvedenou v článku 219;

- b) má-li člen clearingového systému nárok obdržet od ústřední protistrany variační marži (ale dosud ji neobdržel), zadá ústřední protistrana odpovídající hodnotu VM_i do rovnice s kladným znaménkem. Má-li naopak nárok obdržet variační marži ústřední protistrana od člena clearingového systému (ale dosud ji neobdržela), zadá ústřední protistrana odpovídající hodnotu VM_i do rovnice se záporným znaménkem;
- c) v případě, že má ústřední protistrana expozici vůči jedné nebo více ústředních protistran, musí s takovou expozicí zacházet, jako kdyby se jednalo o expozici vůči členům clearingového systému, a zahrnout veškeré marže nebo předfinancované příspěvky přijaté od těchto ústředních protistran do výpočtu KCCP;
- d) pokud jsou finanční prostředky ústřední protistrany využívány poměrným dílem souběžně s předfinancovanými příspěvky členů jejího clearingového systému, musí ústřední protistrana přičíst odpovídající hodnotu těchto prostředků k DFCM;
- e) v případě, že si ústřední protistrana sjednala se členy svého clearingového systému závazné smluvní ujednání, které jí umožňuje zcela nebo z části využívat počáteční marži přijatou od členů jejího clearingového systému, jako by se jednalo o předfinancované příspěvky, považuje ústřední protistrana tuto počáteční marži za předfinancovaný příspěvek pro účely výpočtu v odstavci 1 a pro účely oznámení podle odst. 4 písm. b);
- f) ústřední protistrana nahradí vzorec v čl. 292 odst. 1 písm. c) bodě ii) následujícím vzorcem:

$$PCE_{red} = 0.3 \cdot PCE_{gross} + 0.7 \cdot NGR \cdot PCE_{gross};$$

- g) V případě, že ústřední protistrana nemůže vypočítat hodnotu NGR, jak je stanoveno v čl. 292 odst. 1 písm. c) bodě ii), uplatní následující postup:
- i) informuje ty z členů svého clearingového systému, kteří jsou úvěrovými institucemi, o tom, že není schopna vypočítat NGR;
- ii) po dobu 3 měsíců může pro výpočet PCE_{red} uvedený v písm. f) použít hodnotu NGR 0,3;
- h) pokud nebude ústřední protistrana na konci období uvedeného v písm. g) bodě ii) stále schopna vypočítat hodnotu NGR, uplatní následující postup:
- i) přestane provádět výpočet KCCP;
- ii) informuje ty ze členů svého clearingového systému, kteří jsou úvěrovými institucemi, o tom, že přestala provádět výpočet KCCP;
- i) pro výpočet případné budoucí expozice u opcí a swapů podle metody tržního ocenění stanovené v článku 269, vynásobí ústřední strana pomyslnou částku

smlouvy absolutní hodnotou delta opce ($\partial V/\partial p$), jak je stanoveno v čl. 274 odst. 1 písm. a);

- j) pokud pravidla ústřední protistrany stanoví, že musí část svých finančních prostředků použít na pokrytí ztráty z důvodu selhání jednoho nebo více členů jejího clearingového systému poté, co vyčerpá svůj fond selhání, ale před tím, než požádá o smluvně stanovené příspěvky členů svého clearingového systému, přičte ústřední protistrana hodnotu těchto dodatečných finančních prostředků (DF_{CCP}^a) k celkové částce předfinancovaných příspěvků (DF):

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF_{CCP}^a.$$

3. Ústřední protistrana provede výpočet požadovaný podle odstavce 1 nejméně jednou za čtvrt roku nebo častěji, pokud to vyžadují příslušné orgány těch z členů jejího clearingového systému, kteří jsou institucemi.
4. Ústřední protistrana oznámí těm z členů svého clearingového systému, kteří jsou institucemi, a jejich příslušným orgánům tyto informace:
- a) hypotetický kapitál (KCCP);
 - b) buď součet předfinancovaných příspěvků (DFCM), nebo v případě, že ústřední protistrana nemá fond selhání a nesjednala si se členy svého clearingového systému závazné smluvní ujednání, které jí umožňuje zcela nebo z části využívat počáteční marži přijatou od členů svého clearingového systému, jako by se jednalo o předfinancované příspěvky, součet počátečních marží obdržených od členů clearingového systému ($IM = \sum_i IM_i$);
 - c) výši svých předfinancovaných finančních prostředků, které je nutné použít – ze zákona nebo z důvodu smluvního ujednání se členy clearingového systému – k pokrytí ztráty plynoucí ze selhání jednoho nebo více členů jejího clearingového systému před použitím příspěvků do fondu selhání ostatních členů clearingového systému (DFCCP);
 - d) průměrnou výši předfinancovaného příspěvku (\overline{DF}_i);
 - e) celkový počet členů svého clearingového systému (N);
 - f) koeficient koncentrace (β), jak je definován v odstavci 5;
 - g) součet všech smluvně stanovených příspěvků (DF_{CM}^c).

Ústřední protistrana vyrozumí ty z členů jejího clearingového systému, kteří jsou institucemi, nejméně jednou za čtvrt roku nebo častěji, pokud to vyžadují příslušné orgány těchto členů clearingového systému.

5. Ústřední protistrana vypočítá koeficient koncentrace (β) podle následujícího vzorce:

$$\beta = \frac{\max_i \{PCE_{red,i}\}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

kde:

$PCE_{red,i}$ = snížená hodnota možné budoucí expozice u všech smluv a transakcí ústřední protistrany se členem clearingového systému i.

6. Instituce uvědomí příslušné orgány o obdržení oznámení uvedeného v odst. 2 písm. g) bodě i) a písm. h) bodě i) a v odstavci 4.

EBA v úzké spolupráci s příslušnými orgány pro dohled a dozor nad ústředními protistranami vypracuje prováděcí technické normy pro upřesnění těchto údajů:

- četnost a data výpočtů uvedených v odstavci 1;
- četnost, data a jednotný formát oznámení uvedeného v odstavci 4;
- stav, kdy příslušný orgán úvěrové instituce působí jako člen clearingového systému, může vyžadovat vyšší četnost provádění výpočtu a vykazování, než situace stanovené podle bodů a) a b).

EBA v úzké spolupráci s příslušnými orgány pro dohled a dozor nad ústředními protistranami předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 300

Kapitálové požadavky na expozice vůči nevyhovujícím ústředním protistranám a na expozice vyplývající z nevyhovujících transakcí

1. V případě, že byly splněny podmínky uvedené v čl. 295 odst. 3, musí instituce provést následující kroky:

- pro výpočet hodnoty expozice a objem rizikově vážených obchodních expozic u jejich smluv a transakcí s ústřední protistranou použije standardizovaný přístup k úvěrovému riziku, jak je uvedeno v kapitole 2;
- pro výpočet kapitálového požadavku pro expozice vyplývající z jejich předfinancovaných a smluvně stanovených příspěvků použije následující vzorec:

$$K_i = c_2 \cdot \mu \cdot (DF_i + DF_i^c).$$

Pokud není splněna pouze podmínka uvedená v čl. 295 odst. 2 písm. c), použije instituce písmeno a), pokud jde o obchodní expozice týkající se smlouvy nebo transakce, která byla ústřední stranou zamítnuta, a postup uvedený v článku 298, pokud jde o expozice vzniklé v důsledku jak jejich předfinancovaných, tak i smluvně stanovených příspěvků.

2. Instituce vypočítá kapitálový požadavek na svoje expozice vůči ústřední protistraně v souladu s odstavcem 3, pokud:
 - a) obdrží od ústřední protistrany oznámení požadované podle čl. 299 odst. 2 písm. h) bodu ii) o tom, že ústřední protistrana přestala provádět výpočet KCCP;
 - b) dozví se – na základě veřejného oznámení nebo oznámení příslušného orgánu dotčené ústřední protistrany nebo od ústřední protistrany samé – že tato ústřední protistrana již nebude vyhovovat podmínkám uvedeným v čl. 295 odst. 2 písm. a);
 - c) podmínka uvedená v čl. 295 odst. 2 písm. b) přestane být plněna.
3. Do 3 měsíců od doby vzniku případů uvedených v odst. 2 písm. a) až c) nebo dříve, pokud to příslušný orgán po instituci vyžaduje, přestane instituce používat články 297 a 298 pro výpočet kapitálových požadavků na obchodní expozice a příspěvky do fondu selhání a místo toho provede následující:
 - a) vypočte kapitálový požadavek na obchodní expozice vůči dotčené ústřední protistraně v souladu s odst. 1 písm. a);
 - b) vypočte kapitálový požadavek na expozice vyplývající jak z jejího předfinancovaného příspěvku, tak i smluvně stanoveného příspěvku dotčené ústřední protistraně v souladu s odst. 1 písm. b).

Článek 300a

Ústřední protistrany s bankovní licenci

Ústřední protistrany s bankovní licenci, jak je povoleno nařízením (EU) č. [xxxx/xxxx] ze [dne] o mimoburzovních derivátových transakcích, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (EMIR) zveřejní, jak využívají likviditu centrální banky, aby ukázaly, že nejsou závislé na likviditu centrální banky pro platební schopnost nebo levné financování, což by představovalo nekalou soutěž.

Orgán EBA po konzultaci s orgánem ESMA sleduje využívání a dopad uplatňování dodatečných požadavků tohoto nařízení v členských státech, zajistí především, aby ústřední protistrany měly odpovídající přístup k likviditě, a posoudí veškeré nezamýšlené dopady a efekty přelévání do jiných členských států nebo narušení jednotného trhu.

Hlava III

Kapitálové požadavky k operačnímu riziku

Kapitola 1

Obecné zásady, kterými se řídí používání různých přístupů

Článek 301 Povolení a oznámení

1. Aby mohly používat standardizovaný přístup, musí instituce kromě obecných standardů v oblasti řízení rizik uvedených v člancích 73 a 83 směrnice [vloží OP] splňovat i kritéria stanovená v článku 309. Instituce musí před použitím standardizovaného přístupu uvědomit příslušné orgány.

Příslušné orgány povolí institucím, aby použily alternativní relevantní ukazatel pro linie podnikání „retailové bankovníctví“ a „komerční bankovníctví“, v případě, že podmínky stanovené v čl. 308 odst. 2 a v článku 309 jsou splněny.

2. Příslušné orgány povolí institucím, aby využívaly pokročilé přístupy k měření založené na vlastních systémech měření operačního rizika, pokud byly splněny všechny kvalitativní a kvantitativní standardy stanovené v člancích 310 a 311 a pokud instituce splňují obecné standardy v oblasti řízení rizik uvedené v člancích 73 a 83 směrnice [vloží OP] a v hlavě VII kapitole 3 oddíle II uvedené směrnice.

Instituce musí rovněž požádat o povolení od svých příslušných orgánů, pokud chtějí provádět podstatná rozšíření a změny těchto pokročilých přístupů k měření. Příslušné orgány udělí povolení pouze tehdy, pokud instituce i po těchto podstatných rozšířeních a změnách nadále splňují standardy uvedené v prvním pododstavci.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:
 - a) metodiky hodnocení, podle něž mohou příslušné orgány institucím povolit, aby využívaly pokročilé přístupy k měření;
 - b) podmínek pro posouzení významnosti rozšíření a změn pokročilých přístupů k měření.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do **31. prosince 2014**.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 302

Návrat k použití méně propracovaných přístupů

1. Instituce, které používají standardizovaný přístup, se nesmějí navrátit k používání přístupu základního ukazatele, pokud nejsou splněny podmínky stanovené v odstavci 3.
2. Instituce, které používají pokročilé přístupy k měření, se nesmějí navrátit k používání standardizovaného přístupu nebo přístupu základního ukazatele, pokud nejsou splněny podmínky stanovené v odstavci 3.
3. Instituce se může navrátit k použití méně propracovaného přístupu pro operační riziko, pokud jsou splněny obě následující podmínky:
 - a) instituce prokáže ke spokojenosti příslušného orgánu, že použití méně propracovaného přístupu se nenavrhuje proto, aby se snížily kapitálové požadavky instituce související s operačním rizikem, že je nezbytné na základě povahy a složitosti instituce a že nebude mít podstatný nepříznivý dopad na solventnost instituce nebo její schopnost účinně řídit operační riziko;
 - b) instituce již obdržela povolení příslušného orgánu.

Článek 303

Kombinované používání různých přístupů

1. Instituce mohou použít kombinaci přístupů za předpokladu, že získají povolení od příslušných orgánů. Příslušné orgány udělí toto povolení v případě, že jsou splněny odpovídající požadavky stanovené v odstavcích 2 až 4.
2. Instituce může používat pokročilý přístup k měření v kombinaci s přístupem základního ukazatele nebo se standardizovaným přístupem, pokud jsou splněny obě následující podmínky:
 - a) kombinace přístupů používaných institucí zachycuje všechna její operační rizika a příslušné orgány jsou spokojeny s metodikou používanou institucí k pokrytí různých činností, zeměpisných oblastí, právních struktur nebo jiných interně stanovených relevantních dělení;
 - b) kritéria stanovená v článku 309 a standardy stanovené v článcích 310 a 311 jsou splněny u těch činností, u nichž se používá standardizovaný přístup nebo pokročilý přístup k měření.
3. Pro instituce, které chtějí používat pokročilý přístup k měření v kombinaci s přístupem základního ukazatele nebo se standardizovaným přístupem, mohou příslušné orgány v jednotlivých případech uložit pro udělení povolení tyto dodatečné podmínky:
 - a) k datu zavedení pokročilého přístupu k měření je významná část operačních rizik úvěrové instituce tímto přístupem zachycena;

- b) instituce se zaváže, že pokročilý přístup k měření použije na podstatnou část svých operací podle časového harmonogramu, který byl předložen příslušným orgánům, jež ho schválily.
4. Instituce mohou požádat o povolení od příslušného orgánu, aby mohly využít kombinace přístupu základního ukazatele a standardizovaného přístupu, pouze za výjimečných okolností, jako je např. nedávné převzetí nové obchodní jednotky, které může vyžadovat přechodné období pro používání standardizovaného přístupu.

Příslušný úřad tento souhlas udělí pouze tehdy, pokud se instituce zavázala, že použije standardizovaný přístup podle časového harmonogramu předloženého příslušnému orgánu, jenž ho schválil.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:
- a) podmínek, které příslušné orgány použijí při posuzování metodiky uvedené v odst. 2 písm. a);
 - b) podmínek, jež musí příslušné orgány použít při rozhodování o tom, zda uložit dodatečné podmínky uvedené v odstavci 3.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2016.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Kapitola 2 Přístup BIA

Článek 304 Kapitálový požadavek

Podle přístupu BIA se kapitálový požadavek pro operační riziko rovná 15 % tříletého průměru relevantního ukazatele definovaného v článku 305.

Instituce musí vypočítat tříletý průměr relevantního ukazatele na základě posledních tří dvanáctiměsíčních sledování ke konci účetního roku. Nejsou-li k dispozici auditované údaje, mohou instituce použít obchodní odhady.

Pokud je v případě některého sledování relevantní ukazatel záporný nebo roven nule, instituce tento údaj při výpočtu tříletého průměru nezohlední. Instituce musí vypočítat tříletý průměr jako součet kladných hodnot vydělený počtem těchto kladných hodnot.

Článek 305 Relevantní ukazatel

1. Pro instituce, jež používají účetní standardy stanovené ve směrnici 86/635/EHS na základě účetních kategorií ve výsledovce institucí podle článku 27 uvedené směrnice, je

relevantním ukazatelem součet položek uvedených v tabulce č. 1 tohoto odstavce. Instituce do součtu zahrnou každou položku s příslušným kladným nebo záporným znaménkem.

Tabulka č. 1:
1 Výnosy z úroků a podobné výnosy
2 Náklady na úroky a podobné náklady
3 Výnosy z akcií, podílů a jiných cenných papírů s proměnlivým/pevným výnosem
4 Výnosy z poplatků a provizí
5 Náklady na poplatky a provize
6 Čistý zisk nebo ztráta z finančních operací
7 Ostatní provozní výnosy

Instituce přizpůsobí tyto prvky tak, aby odrážely následující požadavky:

- a) instituce musí relevantní ukazatel vypočítat před odečtením rezerv a provozních nákladů. Instituce musí do provozních nákladů zahrnout poplatky za služby outsourcingu prováděné třetí stranou, která není mateřským podnikem nebo dceřiným podnikem instituce nebo dceřiným podnikem mateřského podniku, který je zároveň mateřským podnikem instituce. Instituce mohou používat výdaje na outsourcing služeb poskytovaných třetími stranami ke snížení relevantního ukazatele, pokud dané výdaje vznikly u podniku, který podléhá pravidlům určeným tímto nařízením nebo rovnocenným pravidlům;
 - b) instituce nesmí při výpočtu relevantního ukazatele použít tyto prvky:
 - i) realizovaný zisk/ztráta z prodeje položek investičního portfolia;
 - ii) mimořádné a nepravidelné výnosy;
 - iii) výnosy z pojistného plnění.
 - c) Je-li přecenění nástrojů obchodního portfolia vykázáno ve výsledovce, mohou instituce toto přecenění zahrnout. Pokud instituce použijí čl. 36 odst. 2 směrnice 86/635/EHS, musí zahrnout přecenění vykázané ve výsledovce.
2. Pokud instituce používají účetní standardy odlišné od těch, které jsou stanoveny ve směrnici 86/635/EHS, vypočítají relevantní ukazatel na základě údajů, které nejlépe odpovídají definici uvedené v tomto článku.
 3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro určení metodiky výpočtu relevantního ukazatele uvedeného v odstavci 2.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do **31. prosince 2017**.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Kapitola 3 Standardizovaný přístup

Článek 306 Kapitálový požadavek

1. Podle standardizovaného přístupu instituce rozdělí své činnosti do linií podnikání uvedených v tabulce č. 2 v odstavci 4 a v souladu se zásadami stanovenými v článku 307.
2. Instituce vypočítá kapitálový požadavek k operačnímu riziku jako tříletý průměr součtu ročních kapitálových požadavků všech linií podnikání uvedených v tabulce č. 2 v odstavci 4. Roční kapitálový požadavek pro každou linii podnikání se rovná součinu odpovídajícího faktoru beta uvedeného v této tabulce a části relevantního ukazatele přiřazené příslušné linii podnikání.
3. V kterémkoli daném roce mohou instituce vyrovnat záporné kapitálové požadavky vyplývající ze záporné části příslušného relevantního ukazatele v kterékoli linii podnikání kladným kapitálovým požadavkem v ostatních liniích podnikání bez omezení. Pokud je však souhrnný kapitálový požadavek všech linií podnikání v daném roce záporný, použije instituce pro daný rok v čitateli nulovou hodnotu.
4. Instituce vypočítá tříletý průměr součtu uvedeného v odstavci 2 na základě posledních tří dvanáctiměsíčních sledování ke konci účetního roku. Nejsou-li k dispozici auditované údaje, mohou instituce použít obchodní odhady.

Tabulka č. 2:		
Linie podnikání	Seznam činností	Procento (faktor beta)
Podnikové finance	Upisování finančních nástrojů a/nebo umístování finančních nástrojů na základě neodvolatelného závazku Služby spojené s upisováním Investiční poradenství Poradenství podnikům ve věcech kapitálové struktury, odvětvové strategie a v souvisejících otázkách, poradenství a služby v oblasti fúzí a koupě podniků Investiční výzkum a finanční analýza a jiné formy všeobecných doporučení ohledně transakcí s finančními nástroji	18 %
Obchodování na finančních trzích	Obchodování na vlastní účet Peněžní makléřství Přijímání a převody příkazů vztahujících se k jednomu či několika finančním nástrojům Provádění klientských příkazů Umístování finančních nástrojů bez neodvolatelného závazku	18 %

	Provozování mnohostranných obchodních systémů	
Retailové makléřství (Činnosti pro jednotlivé fyzické osoby nebo malé a střední podniky splňující kritéria vymezená v článku 79 pro třídu retailových expozic)	Přijímání a převody příkazů vztahujících se k jednomu či několika finančním nástrojům Provádění klientských příkazů Umístřování finančních nástrojů bez neodvolatelného závazku	12 %
Komerční bankovníctví	Přijímání vkladů a jiných splatných peněžních prostředků Poskytování úvěrů Finanční leasing Záruky a přísliby	15 %
Retailové bankovníctví (Činnosti pro jednotlivé fyzické osoby nebo malé a střední podniky splňující kritéria vymezená v článku 79 pro třídu retailových expozic)	Přijímání vkladů a jiných splatných peněžních prostředků Poskytování úvěrů Finanční leasing Záruky a přísliby	12 %
Provádění plateb a vypořádání	Služby týkající se převodu peněžních prostředků Vydávání a správa platebních prostředků	18 %
Služby z pověření	Uložení a správa finančních nástrojů na účet klienta, včetně opatrovnictví a souvisejících služeb jako např. správa peněžních prostředků či kolaterálu Správa aktiv	15 %
Správa portfolií	Správa portfolií Správa v subjektech kolektivního investování Jiné formy správy aktiv	12 %

Článek 307

Zásady pro přiřazování k liniím podnikání

1. Instituce stanoví a zdokumentuje konkrétní zásady a kritéria pro přiřazování relevantního ukazatele pro existující linie podnikání a činnosti do standardizovaného rámce stanoveného v článku 306. Tyto zásady a kritéria pak přezkoumává a upravuje podle potřeby pro nové či změněné podnikatelské činnosti a rizika.
2. Instituce použijí pro přiřazování k liniím podnikání tyto zásady:
 - a) instituce přiřadí všechny činnosti k liniím podnikání tak, aby na jedné straně nedocházelo k překrývání a na druhé straně žádná činnost nebyla vynechána;
 - b) instituce přiřadí jakoukoliv činnost, kterou nelze jednoznačně přiřadit k žádné linii podnikání daného rámce, která však představuje pomocnou činnost pro jinou činnost do rámce zahrnutou, do stejné linie podnikání jako tu činnost, kterou podporuje. Podporuje-li pomocná činnost více než jednu linii podnikání, přiřadí ji instituce podle objektivního kritéria;

- c) pokud některou činnost nelze přiřadit ke konkrétní obchodní linii, instituce použije linii podnikání, která vede k největšímu kapitálovému požadavku. K téže linii podnikání pak budou přiřazeny i pomocné činnosti, které jsou spojeny s takovou činností;
- d) instituce mohou k přidělení relevantního ukazatele k liniím podnikání používat interní oceňovací metody. Náklady vzniklé v jedné linii podnikání, které věcně souvisejí s jinou linií podnikání, mohou být převedeny do té linie podnikání, se kterou věcně souvisejí;
- e) přiřazování činností k liniím podnikání pro účely stanovení kapitálových požadavků k operačnímu riziku musí být konzistentní s kategoriemi, které instituce používají pro úvěrové a tržní riziko;

- g) orgány podrobí postupy pro přiřazování k liniím podnikání nezávislému přezkoumání.
3. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro určení podmínek uplatňování zásad pro přiřazování k liniím podnikání uvedených v tomto článku.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 31. prosince 2017.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 308

Alternativní standardizovaný přístup

1. V rámci alternativního standardizovaného přístupu pro linie podnikání „retailové bankovníctví“ a „komerční bankovníctví“ dodrží instituce následující zásady:
 - a) relevantní ukazatel je normalizovaný ukazatel výnosu, který se rovná nominální hodnotě úvěrů a půjček vynásobené koeficientem 0,035;
 - b) úvěry a půjčkami se rozumí celková čerpaná částka v odpovídajících úvěrových portfoliích. Do linie podnikání „komerční bankovníctví“ zahrnují instituce také cenné papíry držené v investičním portfoliu v nominální hodnotě úvěrů a půjček.
2. Aby jim bylo povoleno používat alternativní standardizovaný přístup, musí instituce splňovat všechny tyto podmínky:
 - a) jejich retailové nebo komerční bankovní činnosti vytvářejí alespoň 90 % jejich příjmu;
 - b) významná část jejich retailových nebo komerčních bankovních činností je tvořena půjčkami, se kterými je spojena vysoká pravděpodobnost selhání;

- c) alternativní standardizovaný přístup představuje vhodný základ pro výpočet kapitálového požadavku k operačnímu riziku.

Článek 309

Kritéria pro standardizovaný přístup

Kritéria, na která se odkazuje v čl. 301 odst. 1 prvním pododstavci, jsou tato:

- a) instituce musí mít řádně zdokumentovaný systém hodnocení a řízení operačního rizika s jasně stanovenými povinnostmi v rámci tohoto systému. Musí určit své expozice vůči operačnímu riziku a průběžně sledovat údaje týkající se operačního rizika, včetně údajů o podstatných ztrátách. Tento systém musí být podrobován pravidelnému nezávislému přezkumu;
- b) systém hodnocení operačního rizika musí být úzce začleněn do postupů pro řízení rizik dané instituce. Jeho výsledky musí být nedílnou součástí procesu sledování a kontroly rizikového profilu dané instituce v oblasti operačního rizika;
- c) instituce musí zavést systém podávání zpráv vrcholovému vedení, v jehož rámci příslušné útvary dané instituce obdrží zprávy o operačním riziku. Instituce musí mít zavedeny postupy pro podniknutí odpovídajících opatření v závislosti na informacích obsažených ve zprávách pro vedení.

Kapitola 4 Pokročilé přístupy k měření

ODDÍL 1 KVALIFIKAČNÍ KRITÉRIA

Článek 310

Kvalitativní standardy

Kvalitativní standardy, na které se odkazuje v čl. 301 odst. 2, jsou tyto:

- a) interní systém instituce pro měření operačního rizika je úzce začleněn do každodenních postupů pro řízení rizik;
- b) instituce má nezávislý útvar pro řízení rizika v oblasti operačního rizika;
- c) instituce má zavedeno pravidelné podávání zpráv o expozicích vůči operačnímu riziku a o ztrátách a má zavedeny postupy pro podniknutí náležitých nápravných opatření;
- d) systém řízení rizik instituce je důkladně zdokumentován. Instituce má k dispozici postupy, kterými zajistí dodržování stanovených pravidel, a zásady pro případ jejich nedodržení;

- e) instituce podrobuje svoje postupy pro řízení operačního rizika a systémy pro jeho měření pravidelnému přezkumu, který provádějí interní nebo externí auditoři;
- f) interní procesy validace v instituci probíhají řádným a účinným způsobem;
- g) toky dat a procesy spojené se systémem instituce pro měření rizik jsou průhledné a dostupné.

Článek 311
Kvantitativní standardy

1. Kvantitativní standardy, na něž se odkazuje v čl. 301 odst. 2, zahrnují standardy týkající se procesu, interních dat, externích dat, analýzy scénářů, podnikatelského prostředí a faktorů interní kontroly uvedených jednotlivě v odstavcích 2 až 6.
2. Standardy týkající se procesu jsou následující:
 - a) instituce vypočítají svůj kapitálový požadavek tak, aby zahrnoval jak očekávanou, tak neočekávanou ztrátu, pokud očekávaná ztráta není přiměřeným způsobem zachycena v jejich interních obchodních postupech. Měření operačního rizika musí zachycovat potenciální málo četné závažné události, přičemž je nutno v průběhu jednoho roku dosáhnout standardu spolehlivosti srovnatelného s intervalem spolehlivosti 99,9 %.
 - b) systém instituce pro měření operačního rizika zahrnuje používání interních dat, externích dat, analýzy scénářů a faktorů zohledňujících podnikatelské prostředí a systémy interní kontroly stanovené v odstavcích 3 až 6. Instituce má řádně zdokumentovaný přístup k vážení použití těchto čtyř prvků ve svém celkovém systému měření operačního rizika;
 - c) systém instituce pro měření rizika musí zachytit hlavní faktory, které jsou zdrojem rizika a které ovlivňují tvar křivky odhadovaného rozdělení ztrát;
 - d) instituce mohou uznat korelace mezi jednotlivými kategoriemi ztrát z operačního rizika v rámci jednotlivých odhadů operačního rizika, pouze pokud jsou jejich systémy pro měření těchto korelací spolehlivé, jsou používány konzistentně a zohledňují nejistotu spojenou s takovými odhady korelací, zejména v krizových obdobích. Instituce platnost svých předpokladů korelace ověřuje za použití vhodných kvantitativních a kvalitativních technik;
 - e) systém instituce pro měření rizika je vnitřně konzistentní a musí zamezit vícenásobnému užití těch kvalitativních odhadů či technik snižování rizika, které již byly zohledněny v jiných oblastech tohoto nařízení.
3. Standardy týkající se interních dat jsou následující:
 - a) instituce založí své interní měření operačního rizika na minimálně pětiletém období sledování. V případě prvního použití pokročilého přístupu k měření může instituce použít tříleté období sledování;

- b) instituce jsou schopny přiřadit interní data o minulých ztrátách k liniím podnikání definovaným v článku 306 a k druhům událostí definovaným v článku 313 a na požádání poskytnout tato data příslušným orgánům. Za výjimečných okolností může instituce přiřadit ztráty, které postihují celou instituci, k dodatečné linii podnikání „podnikové položky“. Instituce mají zavedena dokumentovaná, objektivní kritéria pro přiřazování ztrát k uvedeným obchodním liniím a druhům událostí. Instituce zaznamenávají ztráty z operačního rizika, které se vztahují k úvěrovému riziku a které instituce v minulosti zahrnuly do interních databází pro účely úvěrového rizika, v databázích pro účely operačního rizika a označit je zvlášť. Pokud instituce s těmito ztrátami pro účely výpočtu kapitálových požadavků nadále zachází jako s úvěrovým rizikem, nepodléhají kapitálovému požadavku k operačnímu riziku. Ztráty z operačního rizika, které se vztahují k tržním rizikům, instituce zahrne do výpočtu kapitálového požadavku k operačnímu riziku;
 - c) interní data o ztrátách úvěrové instituce musí být komplexní, tzn. že musí zachycovat všechny významné činnosti a expozice ze všech příslušných podsystémů a zeměpisných oblastí. Instituce musí být schopny doložit, že jakékoli nezachycené činnosti nebo expozice, jak samostatně, tak i v kombinaci, by neměly významný dopad na celkové odhady rizika. Instituce stanoví odpovídající minimální prahové úrovně ztrát pro sběr interních dat o ztrátách;
 - d) kromě informací o hrubém objemu ztrát úvěrové instituce shromažďují i informace o datu ztrátové události, o jakémkoli výtěžku z dané hrubé ztráty a též popisné informace o rizikových faktorech nebo příčinách ztrátové události;
 - e) instituce má zavedena konkrétní kritéria pro přiřazování dat o ztrátách vzniklých při ztrátové události v centralizovaném útvaru nebo vzniklých při činnosti, která zasahuje více než jednu linii podnikání, i při souvisejících ztrátových událostech v průběhu času;
 - f) instituce má zavedeny zdokumentované postupy pro posuzování trvalé relevantnosti dat o minulých ztrátách, včetně situací, kdy převáží lidský úsudek, použije se škálování či k jiné úpravě; musí v nich být též stanoveno, v jakém rozsahu mohou být výše popsané úpravy použity a kdo jejich použití schvaluje.
4. Kvalifikační standardy týkající se externích dat jsou tyto:
- a) systém instituce pro měření operačního rizika využívá relevantní externí data, zejména pokud existuje důvod k domněnce, že je instituce vystavena málo četným, avšak potenciálně velmi závažným ztrátám. Instituce má systematický postup, pomocí něž stanoví, pro jaké situace použije externí data a jakým způsobem budou tato data začleněna do jejího systému měření;
 - b) instituce musí pravidelně přezkoumávat podmínky a postupy pro externí data, dokumentovat je a podrobovat je pravidelnému nezávislému přezkumu.
5. Instituce využívá analýzu scénářů založených na odborných odhadech společně s externími daty k ohodnocení své expozice vůči událostem, které mohou způsobit významnou ztrátu. Instituce průběžně potvrzuje a přehodnocuje tato hodnocení

prostřednictvím srovnání s daty o skutečných ztrátách, aby byla zajištěna jejich smysluplnost.

6. Kvalifikační standardy týkající se podnikatelského prostředí a faktorů interní kontroly jsou tyto:
- a) metodika instituce pro hodnocení rizika používaná na úrovni celého podniku zachycuje klíčové faktory podnikatelského prostředí a interní kontroly, které mohou změnit její rizikový profil z hlediska operačního rizika;
 - b) instituce odůvodní výběr každého jednotlivého faktoru tím, že podle její zkušenosti a názoru odborníků z dotčených oblastí podnikání se jedná o faktor významně ovlivňující riziko;
 - c) instituce jsou schopny zdůvodnit příslušným orgánům citlivost odhadů rizika na změny faktorů a poměrnou váhu jednotlivých faktorů. Kromě zachycení změn ve velikosti rizika, které nastaly díky zlepšení v jeho řízení, musí rámec instituce pro měření rizika též zachycovat potenciální nárůst rizika způsobený vykonáváním složitějších činností či nárůstem objemu obchodních činností;
 - d) instituce dokumentuje svůj rámec měření rizik a podrobuje ho nezávislému přezkumu v rámci instituce i ze strany příslušných orgánů. Instituce průběžně potvrzuje a přehodnocuje proces a jeho výsledky prostřednictvím srovnání se skutečnými interními daty o ztrátách a s relevantními externími daty.

7. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:

■

- b) výjimečných okolností, za nichž mohou instituce přiřadit ztrátové události k dodatečné linii podnikání uvedené v odst. 3 písm. b).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2016.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 312

Vliv pojištění a jiných mechanismů převodu rizika

1. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavcích 2 až 5, povolí příslušné orgány institucím zohlednit vliv pojištění a další systémy převodu rizik, jestliže jsou úvěrové instituce schopny prokázat, že dochází k jednoznačnému účinku snižování rizik.
2. Poskytovatel pojištění musí být oprávněn poskytovat pojištění nebo zajištění a musí mít rating minimální schopnosti vyplácet pojistné plnění vypracovaný způsobilou externí ratingovou agenturou, který podle vymezení EBA odpovídá třetímu nebo vyššímu stupni úvěrové kvality podle pravidel pro rizikové vážení expozic pro instituce podle kapitoly 2.

3. Pojištění a rámec pojištění institucí musí vyhovovat všem následujícím podmínkám:
- a) počáteční platnost pojistné smlouvy nesmí být kratší než jeden rok. V případě pojistných smluv se zbytkovou platností kratší než jeden rok musí instituce provést náležité snížení hodnoty, kterým zohlední zkracující se zbytkovou platnost dané pojistné smlouvy; v případě pojistných smluv se zbytkovou platností 90 dní nebo kratší může toto snížení dosáhnout až plných 100 %;
 - b) minimální výpovědní lhůta pro zrušení dané pojistné smlouvy je alespoň 90 dní;
 - c) pojistná smlouva neobsahuje žádné výluky z pojištění či omezení způsobená zásahem orgánu dohledu nebo takové výluky či omezení, která v případě úpadku instituce zabraňují konkursnímu správci či likvidátorovi instituce vymáhat náhradu utrpěných škod či výdajů vzniklých instituci, s výjimkou událostí, ke kterým došlo po zahájení konkursní správy či řízení směřujícího k likvidaci dané instituce. Pojistná smlouva však může vyloučit jakoukoli pokutu, penále nebo náhradu škody plnící sankční funkci v důsledku kroků podniknutých příslušnými orgány;
 - d) výpočty účinků snižování rizika musí zohledňovat pojistné krytí průhledným a konzistentním způsobem ve vztahu ke skutečné pravděpodobnosti a dopadu ztrát použitých při celkovém stanovování kapitálových požadavků k operačnímu riziku;
 - e) pojištění poskytuje třetí strana. V případě pojištění poskytnutého kaptivními pojišťovnami a přidruženými subjekty musí být expozice převedena na nezávislou třetí stranu splňující kritéria způsobilosti vymezená v odstavci 2;
 - f) postupy pro zohlednění pojištění jsou řádně zdůvodněny a zdokumentovány.
4. Metodika zohledňování pojištění musí prostřednictvím diskontů nebo snížení zohledňované hodnoty pojištění zachycovat všechny následující prvky:
- a) pokud je zbytková platnost pojistné smlouvy kratší než jeden rok:
 - i) zbytkovou platnost pojistné smlouvy;
 - ii) lhůtu pro zrušení pojistné smlouvy;
 - b) nejistotu v platbách a nesoulad v krytí pojistnými smlouvami.
5. Snížení kapitálových požadavků plynoucí ze zohlednění pojištění a jiných mechanismů převodu rizik nesmí přesáhnout 20 % výše kapitálového požadavku k operačnímu riziku před zohledněním technik snižování rizika.

Článek 313
Klasifikace druhů ztrátových událostí

Ztrátové události, na které se odkazuje v čl. 311 odst. 3 písm. b), jsou tyto:

Tabulka č. 3:

Typ události	Definice
Interní podvod	Ztráty způsobené jednáním, jehož úmyslem je podvodně připravit o majetek, zpronevěřit jej nebo obejít předpisy, zákony či firemní zásady, vyjma případů diskriminace nebo sociální a kulturní odlišnosti, kterého se účastní alespoň jedna interní strana
Externí podvod	Ztráty způsobené jednáním třetí strany, jehož úmyslem je podvodně připravit o majetek, zpronevěřit jej nebo obejít zákon
Postupy při zaměstnávání a bezpečnost na pracovišti	Ztráty způsobené jednáním, které je v rozporu se zákony nebo dohodami týkajícími se zaměstnávání, ochrany zdraví a bezpečnosti, ztráty způsobené platbami z důvodu újmy na zdraví nebo z důvodu diskriminace či sociální a kulturní odlišnosti
Klienti, produkty a obchodní postupy	Ztráty způsobené neúmyslným jednáním nebo nedbalostí, v jejichž důsledku nebyl splněn obchodní závazek vůči některým klientům (včetně požadavků důvěrnosti či přiměřenosti jednání) nebo ztráty způsobené povahou nebo formou produktu
Škody na hmotném majetku	Ztráty způsobené ztrátou nebo poškozením hmotného majetku přírodní katastrofou nebo jinými událostmi
Přerušení obchodní činnosti a selhání systému	Ztráty způsobené přerušením obchodní činnosti nebo selháním systému
Provádění transakcí, dodávky a řízení procesů	Ztráty způsobené chybami při zpracovávání transakcí nebo při řízení procesů, ztráty plynoucí ze vztahů s obchodními protistranami a dodavateli

Hlava IV

Kapitálové požadavky k operačnímu riziku

Kapitola 1

Obecná ustanovení

Článek 314

Kompenzace konsolidovaných požadavků

1. S výhradou odstavce 2 a pouze pro účely výpočtu čistých pozic a kapitálových požadavků v souladu s touto hlavou na konsolidovaném základě mohou instituce využít pozice v jedné instituci nebo podniku k vykompenzování pozic v jiné instituci nebo podniku.
2. Instituce mohou použít odstavec 1 pouze s výhradou povolení ze strany příslušných orgánů, které se udělí, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:
kapitál je uvnitř skupiny uspokojivě rozdělen;
f) regulační, právní nebo smluvní rámec, v němž tyto instituce působí, zaručuje vzájemnou finanční podporu uvnitř skupiny.
3. U podniků se sídlem ve třetích zemích musí být kromě podmínek uvedených v odstavci 2 splněny i všechny následující podmínky:
tyto podniky byly povoleny ve třetí zemi a odpovídají definici úvěrové instituce nebo jsou uznány za investiční podniky z třetích zemí;
tyto podniky individuálně splňují kapitálové požadavky ekvivalentní požadavkům stanoveným v tomto nařízení;
v dotyčných třetích zemích neexistují předpisy, které by podstatně ovlivňovaly převod prostředků v rámci skupiny.

Kapitola 2 Kapitálové požadavky k pozičnímu riziku

ODDÍL 1 OBECNÁ USTANOVENÍ A ZVLÁŠTNÍ NÁSTROJE

Článek 315

Kapitálové požadavky k pozičnímu riziku

Kapitálový požadavek instituce k pozičnímu riziku je součtem kapitálových požadavků k obecnému a specifickému riziku jejích pozic v dluhových a kapitálových nástrojích. Sekuritizovaná pozice v obchodním portfoliu se posuzuje jako dluhový nástroj.

Článek 316

Výpočet čistých pozic

1. Absolutní hodnota přebytku dlouhých (krátkých) pozic instituce nad jejími krátkými (dlouhými) pozicemi ve stejných akciích, dluhopisech a konvertibilních cenných papírech a totožných finančních futures, opcích, warrantech a krytých opčních listech je její čistá pozice v každém z těchto rozdílných nástrojů. Při výpočtu čisté pozice se pozice v derivátových nástrojích posuzují podle článků 317 až 319. Při výpočtu kapitálových požadavků ke specifickému riziku podle článku 325 se nebere v úvahu skutečnost, zda instituce drží vlastní dluhové nástroje.
2. Není povoleno započtení pozice v konvertibilním cenném papíru proti kompenzující pozici v podkladovém nástroji, pokud příslušné orgány nepřijmou postup, podle něhož se bere v úvahu pravděpodobnost toho, že určitý konvertibilní cenný papír bude konvertován, nebo pokud stanoví kapitálový požadavek pro krytí možných ztrát při konverzi. Tyto přístupy nebo kapitálové požadavky musí být oznámeny Evropskému orgánu pro bankovníctví. EBA sleduje celou škálu postupů v této oblasti a v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydává pokyny.
3. Veškeré čisté pozice, bez ohledu na jejich znaménka, je nutno před jejich celkovým součtem denně převádět na zúčtovací měnu instituce pomocí převažujícího spotového směnného kurzu.

Článek 317

Úrokové futures a forwardy

1. Úrokové futures, dohody o forwardových úrokových mírách (FRA) a forwardové závazky k nákupu či prodeji dluhových nástrojů se posuzují jako kombinace dlouhých a krátkých pozic. Tak například dlouhá pozice u úrokových futures se posuzuje jako kombinace výpůjčky splatné v den podle této smlouvy a držení aktiva se splatností v den splatnosti podkladového nástroje nebo podkladové pomyslné pozice dotýčné smlouvy. Podobně se prodaná dohoda o forwardové úrokové míře posuzuje jako dlouhá pozice se splatností v den vypořádání plus doba smlouvy a jako krátká pozice

se splatností v den vypořádání. Výpůjčka i držení aktiva se pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému riziku úrokových futures a dohod o FRA zahrne do první kategorie stanovené v článku 325 tabulce č. 1. Forwardový závazek k nákupu dluhového nástroje se posuzuje jako kombinace výpůjčky s dnem splatnosti v den dodání a dlouhé (okamžité) pozice dluhového nástroje samého. Výpůjčka se pro účely specifického rizika zahrne do první kategorie stanovené v článku 325 tabulce č. 1 a dluhový nástroj do odpovídající kolonky v téže tabulce.

2. Pro účely tohoto článku se „dlouhou pozicí“ rozumí pozice, v níž instituce stanovila úrokovou sazbu, kterou dostane v určitou dobu v budoucnosti, a „krátkou pozicí“ se rozumí pozice, v níž stanovila úrokovou sazbu, kterou zaplatí v určitou dobu v budoucnosti.

Článek 318 *Opce a warranty*

1. Opce a opční listy na úrokové sazby, dluhové nástroje, akcie, indexy akcií, finanční futures, swapy a cizí měny se posuzují, jako by to byly pozice v hodnotě částky podkladového nástroje příslušné opce vynásobené její deltou pro účely této kapitoly. Tyto pozice lze započíst proti kompenzujícím pozicím v identických podkladových cenných papírech nebo derivátech. Použitá delta je podle potřeby delta příslušné burzy, delta vypočtená příslušnými orgány nebo, s výhradou povolení ze strany příslušných orgánů tam, kde není k dispozici, nebo pro OTC opce, delta vypočtená institucí samotnou pomocí vhodného modelu. Povolení se udělí, jestliže model vhodným způsobem provádí odhad míry změny hodnoty opce nebo warrantu s ohledem na malé změny tržních cen podkladových položek.
2. Instituce musí odpovídajícím způsobem v kapitálových požadavcích zohlednit kromě rizika delta i jiná rizika, která jsou s opcemi spojena.
3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které definují řadu metod, jak zohlednit v kapitálových požadavcích kromě rizika delta i jiná rizika, na něž odkazuje odstavec 2, způsobem přiměřeným rozsahu a složitosti činností jednotlivých institucí v oblasti opcí a opčních listů.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do **31. prosince 2013**.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 319 *Swapy*

Swapy se pro účely úrokového rizika posuzují jako rozvahové nástroje. Úrokový swap, podle kterého instituce obdrží pohyblivý úrok a zaplatí pevný úrok, se tak posuzuje jako ekvivalent dlouhé pozice v nástroji s pohyblivou úrokovou sazbou se splatností rovnající se období do příštího stanovení úroku a krátké pozice v nástroji s pevnou úrokovou sazbou se stejnou splatností, jako je splatnost swapu.

Článek 320
Úrokové riziko u derivátových nástrojů

1. Instituce, které provádějí denně tržní ocenění a řídí úrokové riziko u derivátových nástrojů uvedených v člancích 317 až 319 na základě diskontovaného peněžního toku, mohou, s výhradou povolení ze strany příslušných úřadů, používat modely citlivosti pro výpočet pozic uvedených ve zmíněných člancích a mohou je používat pro jakýkoli dluhopis, který je umořován postupně během zbytkové splatnosti, nikoliv jedním konečným splacením jistiny. Povolení se udělí, pokud tyto modely vytvářejí pozice se stejnou citlivostí na změny úrokových sazeb jako podkladové peněžní toky. Tato citlivost se posoudí s přihlédnutím k nezávislým pohybům vzorových sazeb na křivce úrokových výnosů, s minimálně jedním bodem citlivosti v každém z pásem splatnosti uvedeném v tabulce č. 2 v článku 328. Pozice se zahrnují do výpočtu kapitálových požadavků k obecnému riziku u dluhových nástrojů.
2. Instituce, které nepoužívají modely podle odstavce 1, mohou za plně kompenzující považovat jakékoli pozice v derivátových nástrojích uvedených v člancích 317 až 319, které splňují alespoň tyto podmínky:

pozice mají stejnou hodnotu a jsou denominovány ve stejné měně;

- a) referenční sazby (pro pozice s pohyblivou sazbou) nebo kupony (pro pozice s pevnou sazbou) se do značné míry shodují;
- b) příští datum stanovení úrokové sazby nebo zbytkové splatnosti u pozic s kuponem s pevnou sazbou se nacházejí v rámci těchto mezí:
 - i) u lhůt kratších než jeden měsíc: tentýž den;
 - ii) u lhůt mezi jedním měsícem a jedním rokem: do sedmi dnů;
 - iii) u lhůt delších než jeden rok: do třiceti dnů.

Článek 321
Úvěrové deriváty

1. Při výpočtu kapitálového požadavku k obecnému a specifickému riziku strany, která úvěrové riziko podstupuje („poskytovatel zajištění“), se musí použít pomyslná částka smlouvy o úvěrovém derivátu, není-li stanoveno jinak. Bez ohledu na první větu se může instituce rozhodnout, že pomyslnou hodnotu nahradí pomyslnou hodnotou, k níž je přičtena čistá změna tržní hodnoty úvěrového derivátu od zahájení obchodování, přičemž čistá změna hodnoty směrem dolů z pohledu poskytovatele zajištění ponese záporné znaménko. Pro účely výpočtu požadavků ke specifickému riziku, s výjimkou swapů veškerých výnosů, se použije splatnost smlouvy o úvěrovém derivátu namísto splatnosti závazku. Pozice se stanovují takto:
 - a) swap veškerých výnosů vytváří dlouhou pozici v obecném riziku referenčního nástroje a krátkou pozici v obecném riziku vládního dluhopisu se splatností, která odpovídá době do dalšího stanovení úrokové míry, kterému je přidělena

riziková váha 0 % v souladu s hlavou II kapitolou 2. Vytváří rovněž dlouhou pozici ve specifickém riziku referenčního nástroje;

- b) swap úvěrového selhání nevytváří pozici v obecném riziku. Pro účely specifického rizika musí instituce vykázat syntetickou dlouhou pozici v závazku referenčního subjektu, ledaže má tento swap externí úvěrové hodnocení a splňuje podmínky stanovené pro kvalifikovaný nástroj – v tom případě se vykáže dlouhá pozice v daném swapu. Jsou-li součástí swapu prémie či úrokové platby, pohlíží se na tyto peněžní toky jako na pomyslné pozice ve vládních dluhopisech;
- c) úvěrový dluhopis s jedním dlužníkem vytváří dlouhou pozici v obecném riziku samotného dluhopisu jako úrokový produkt. Pro účely specifického rizika je vytvořena syntetická dlouhá pozice v závazku referenčního subjektu. Další dlouhá pozice je v riziku emitenta dluhopisu. Pokud má úvěrový dluhopis externí rating a splňuje podmínky pro kvalifikovaný nástroj, lze uvést pouze jedinou dlouhou pozici ve specifickém riziku dluhopisu;
- d) úvěrový dluhopis s více dlužníky poskytující proporcionální zajištění vytváří kromě dlouhé pozice ve specifickém riziku emitenta dluhopisu pozici v každém referenčním subjektu, s tím, že celková pomyslná částka smlouvy je rozložena napříč pozicemi podle podílu celkové pomyslné částky, kterou představuje každá expozice vůči referenčnímu subjektu. Tam, kde lze zvolit více než jeden závazek referenčního subjektu, je specifické riziko určen podle závazku, jehož riziková váha je nejvyšší.

Pokud má úvěrový dluhopis s více dlužníky externí rating a splňuje podmínky pro kvalifikovaný nástroj, lze uvést pouze jedinou dlouhou pozici ve specifickém riziku dluhopisu;

- e) v případě úvěrového derivátu, kde úvěrová událost vyplývá ze selhání prvního referenčního nástroje, vzniká pozice ve výši pomyslné hodnoty závazku každého referenčního subjektu. Je-li však výše maximálního možného plnění v případě úvěrové události nižší než kapitálový požadavek stanovený postupem podle první věty tohoto pododstavce, lze ji použít jako kapitálový požadavek ke specifickému riziku.

V případě úvěrového derivátu, kde úvěrová událost vyplývá ze selhání druhého referenčního nástroje, vzniká pozice ve výši pomyslné hodnoty závazku každého referenčního subjektu s výjimkou jednoho (toho s nejnižším kapitálovým požadavkem ke specifickému riziku). Je-li však výše maximálního možného plnění v případě úvěrové události nižší než kapitálový požadavek stanovený postupem podle první věty tohoto pododstavce, lze ji použít jako kapitálový požadavek ke specifickému riziku.

Pokud má úvěrový derivát, kde úvěrová událost vyplývá ze selhání n-tého referenčního nástroje (úvěrový derivát n-tého selhání), externí rating, poskytovatel zajištění vypočítá kapitálový požadavek ke specifickému riziku pomocí úvěrového hodnocení daného derivátu a uplatní příslušné použitelné rizikové váhy pro sekuritizace.

2. Pro stranu, která úvěrové riziko převádí („příjemce zajištění“), jsou pozice stanoveny zrcadlově oproti prodávajícímu zajištění, s výjimkou úvěrového dluhopisu (kde nevzniká žádná krátká pozice v riziku emitenta). Při výpočtu kapitálového požadavku pro příjemce zajištění se použije pomyslná částka smlouvy o úvěrovém derivátu. Bez ohledu na první větu se může instituce rozhodnout, že pomyslnou hodnotu nahradí pomyslnou hodnotou, od níž se odečte čistá změna tržní hodnoty úvěrového derivátu od zahájení obchodování, přičemž čistá změna směrem dolů z pohledu příjemce zajištění ponese záporné znaménko. Jestliže v určitém okamžiku existuje kupní opce v kombinaci s navýšením úrokové sazby, je na tento okamžik nahlíženo jako na splatnost zajištění.

Článek 322

Cenné papíry prodané v rámci rep nebo půjčky cenných papírů

Převodce cenných papírů nebo zaručených práv vztahujících se na cenné papíry v rámci repa a půjčovatel cenných papírů v případě půjček cenných papírů zahrnou tyto cenné papíry do výpočtu svého kapitálového požadavku podle této kapitoly, pokud jsou tyto cenné papíry pozicemi obchodního portfolia.

ODDÍL 2

DLUHOVÉ NÁSTROJE

Článek 323

Čisté pozice v dluhových nástrojích

Čisté pozice se klasifikují podle měny, v níž jsou denominovány, a kapitálový požadavek se vypočte pro obecné a specifické riziko v každé jednotlivé měně odděleně.

PODODDÍL 1

SPECIFICKÉ RIZIKO

Článek 324

Strop kapitálového požadavku pro čistou pozici

Instituce může stanovit strop kapitálového požadavku ke specifickému riziku čisté pozice v dluhovém nástroji ve výši maximální možné ztráty související s rizikem selhání. U krátké pozice může být tento limit vypočítáván jako změna v hodnotě vyplývající ze skutečnosti, že nástroj, případně podkladové složky okamžitě přestanou obsahovat riziko selhání.

Článek 325

Kapitálový požadavek pro nesekuritizované dluhové nástroje

1. Instituce přiřadí své čisté pozice v obchodním portfoliu v nástrojích, které nejsou sekuritizovanými pozicemi vypočtenými podle článku 316, do příslušných kategorií v tabulce č. 1 na základě emitenta nebo dlužníka, externího nebo interního úvěrového hodnocení a zbytkové splatnosti a pak je vynásobí váhou uvedenou v dané tabulce. Poté sečte své vážené pozice vyplývající z použití tohoto článku (bez ohledu na to, zda jsou dlouhé nebo krátké), a vypočítá tak svůj kapitálový požadavek ke specifickému riziku.

<i>Tabulka č. 1:</i>	
Kategorie	Kapitálový požadavek ke specifickému riziku
Dluhové cenné papíry, které by podle standardizovaného přístupu pro úvěrové riziko obdržely rizikovou váhu 0 %.	0 %
Dluhové cenné papíry, které by podle standardizovaného přístupu pro úvěrové riziko obdržely 20% nebo 50% rizikovou váhu, a ostatní kvalifikované položky vymezené v odstavci 6.	0,25 % (zbytková splatnost je šest měsíců a méně) 1,00 % (zbytková splatnost je delší než šest měsíců a kratší nebo rovna 24 měsícům) 1,60 % (zbytková splatnost převyšuje 24 měsíců)
Dluhové cenné papíry, které by podle standardizovaného přístupu pro úvěrové riziko obdržely rizikovou váhu 100 %.	8,00 %
Dluhové cenné papíry, které by podle standardizovaného přístupu pro úvěrové riziko obdržely rizikovou váhu 150 %.	12,00 %

2. Aby se instituce, které uplatňují přístup IRB na třídu expozic, do níž patří emitent dluhového nástroje, mohly kvalifikovat pro rizikovou váhu podle standardizovaného přístupu pro úvěrové riziko podle odstavce 1, musí mít emitent expozice interní rating s pravděpodobností selhání (PD) stejnou nebo nižší, než je ta, která je spojena s odpovídajícím stupněm úvěrové kvality podle standardizovaného přístupu.
3. Instituce mohou vypočítat požadavek ke specifickému riziku pro všechny dluhopisy, které splňují podmínky pro 10% rizikovou váhu v souladu s postupem podle čl. 124 odst. 3, jako polovinu použitelného kapitálového požadavku ke specifickému riziku pro druhou kategorii v tabulce č. 1.
4. Ostatní kvalifikované položky jsou:
 - a) dlouhé a krátké pozice v aktivech, jež splňují podmínky pro stupeň úvěrové kvality, který odpovídá alespoň investičnímu stupni v rámci přiřazování podle standardizovaného přístupu pro úvěrové riziko;
 - b) dlouhé a krátké pozice v aktivech, jež mají z důvodu platební schopnosti emitenta podle přístupu IRB pro úvěrové riziko hodnotu PD, která není vyšší než hodnota PD aktiv uvedených pod písmenem a);
 - c) dlouhé a krátké pozice v aktivech, pro která není k dispozici úvěrové hodnocení od určené externí ratingové agentury a která splňují všechny tyto podmínky:
 - i) jsou dotyčnou institucí považována za dostatečně likvidní;
 - ii) jejich investiční kvalita je podle vlastního uvážení instituce alespoň rovnocenná s investiční kvalitou aktiv uvedených pod písmenem a);
 - iii) jsou registrována na alespoň jednom regulovaném trhu v členském státě nebo na burze ve třetí zemi za předpokladu, že burza je uznána ze strany příslušných orgánů daného členského státu;

- d) dlouhé a krátké pozice v aktivech emitovaných institucemi, které podléhají kapitálovým požadavkům stanoveným v tomto nařízení, která jsou dotyčnou institucí považována za dostatečně likvidní a jejichž investiční kvalita je podle vlastního uvážení instituce alespoň rovnocenná investiční kvalitě aktiv uvedených pod písmenem a);
- e) cenné papíry emitované institucemi, u nichž se má za to, že mají stejnou nebo vyšší úvěrovou kvalitu než emise se stupněm úvěrové kvality 2 podle standardizovaného přístupu pro úvěrové riziko expozic vůči institucím, a na které se vztahují pravidla pro dohled a regulaci srovnatelná s pravidly podle tohoto nařízení a směrnice [vloží OP].

Instituce, které využívají písmeno c) nebo d), musí mít zavedenu zdokumentovanou metodiku posuzování, zda aktiva splňují požadavky v těchto bodech, a oznámí tuto metodiku příslušným orgánům.

Článek 326

Kapitálový požadavek pro sekuritizované nástroje

1. U nástrojů v obchodním portfoliu, které jsou sekuritizovanými pozicemi, váží instituce své čisté pozice vypočtené podle čl. 316 odst. 1 následujícími hodnotami:
 - a) u sekuritizovaných pozic, na které by se v investičním portfoliu stejné instituce vztahoval standardizovaný přístup pro úvěrové riziko, 8 % rizikové váhy podle standardizovaného přístupu stanoveného v kapitole 5;
 - b) u sekuritizovaných pozic, na které by se v investičním portfoliu stejné instituce vztahoval přístup IRB, 8 % rizikové váhy podle přístupu IRB stanoveného v kapitole 5.
2. Metoda regulačního vzorce uvedená v článku 257 se může použít, pokud instituce může vypracovat odhady PD, popřípadě hodnotu expozice a LGD, jako vstupy pro metodu regulačního vzorce v souladu s požadavky pro odhad těchto parametrů v rámci IRB přístupu v souladu s kapitolou 2 oddílem 3.

Jiná instituce než instituce, která je původcem, jež může použít tuto metodu pro stejnou sekuritizovanou pozici ve svém investičním portfoliu, může tuto metody využívat pouze s výhradou povolení ze strany příslušných orgánů, které se udělí v případě, že instituce splňuje podmínku uvedenou v předchozí větě.

Odhady PD a LGD jako vstupy pro metodu regulačního vzorce mohou být případně rovněž založené na odhadech, jež jsou odvozené z přístupu IRC u instituce, které bylo vydáno povolení používat interní model pro specifické riziko u dluhových nástrojů. Této alternativy lze využít pouze s výhradou povolení ze strany příslušných orgánů, které se udělí, jestliže tyto odhady splňují kvantitativní požadavky pro přístup založený na interním ratingu stanovený v kapitole 2 oddílu 3.

V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá EBA pokyny o použití odhadů PD a LGD jako vstupů v případech, kdy jsou tyto odhady založeny na přístupu IRC.

3. U sekuritizovaných pozic, které jsou předmětem dodatečné rizikové váhy v souladu s článkem 396, se použije 8 % celkové rizikové váhy.
 4. Pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému riziku instituce sečte své vážené pozice vyplývající z použití tohoto článku (bez ohledu na to, zda jsou dlouhé nebo krátké).
 5. Odchylně od odstavce 4 po přechodné období končící dnem 31. prosince 2013 sečte instituce odděleně své vážené čisté dlouhé pozice a své vážené čisté krátké pozice. Vyšší z těchto součtů bude kapitálovým požadavkem ke specifickému riziku. Po toto přechodné období nicméně instituce podává příslušnému orgánu domovského členského státu čtvrtletní zprávy o součtu svých vážených čistých dlouhých a čistých krátkých pozic v členění podle druhů podkladových aktiv.
- 5a. *Instituce, která je původcem sekuritizace a jejíž sekuritizované expozice byly zahrnuty do obchodního portfolia, může na základě tohoto článku tyto sekuritizované expozice vyloučit ze svých kapitálových požadavků pouze tehdy, jsou-li splněny podmínky, vztahující se na převod významného rizika, stanovené v článku 238 a 239.***

Článek 327

Kapitálový požadavek pro portfolio obchodování s korelací

1. Portfolio obchodování s korelací se skládá ze sekuritizovaných pozic a úvěrových derivátů n-tého selhání, které splňují všechna tato kritéria:
 - a) pozice nejsou resekuritizovanými pozicemi, opcemi na sekuritizované tranše ani jakýmkoli dalšími deriváty sekuritizovaných expozic, které neposkytují poměrný podíl na výnosech sekuritizované tranše, a
 - b) veškeré referenční nástroje odpovídají jednomu z těchto typů:
 - i) nástroje na jedno jméno, včetně úvěrových derivátů na jedno jméno, pro něž existuje likvidní obousměrný trh;
 - ii) běžně obchodované indexy založené na těchto referenčních nástrojích.

Předpokládá se, že obousměrný trh existuje tam, kde existují nezávislé nabídky na nákup a prodej učiněné v dobré víře, takže lze během jednoho dne určit cenu, která má přiměřený vztah k poslední prodejní ceně nebo k běžným konkurenčním nabídkám na nákup a prodej učiněným v dobré víře a vypořádání při této ceně je možné provést během relativně krátké doby, která odpovídá obchodním zvyklostem.
2. Součástí portfolia obchodování s korelací nemohou být pozice, které se vztahují k jedné z těchto položek:
 - a) podkladovému nástroji, který by v investičním portfoliu instituce mohl být zařazen do kategorií expozice „retailové pohledávky nebo podmíněné retailové pohledávky“ nebo „pohledávky nebo podmíněné pohledávky zajištěné zástavními právy k nemovitostem“ podle standardizovaného přístupu pro úvěrové riziko;

- b) pohledávce za jednotkou pro speciální účel.
- 3. Instituce mohou do portfolia obchodování s korelací zahrnout pozice, které nejsou sekuritizovanými pozicemi ani úvěrovými deriváty n-tého selhání, avšak zajišťují jiné pozice tohoto portfolia, pokud pro tento nástroj nebo jeho podklady existuje likvidní obousměrný trh popsáný v odstavci 1.
- 4. Instituce stanoví jako kapitálový požadavek ke specifickému riziku pro portfolio obchodování s korelací vyšší z následujících částek:
 - a) celkový kapitálový požadavek ke specifickému riziku, který by se vztahoval pouze na čisté dlouhé pozice portfolia obchodování s korelací;
 - b) celkový kapitálový požadavek ke specifickému riziku, který by se vztahoval pouze na čisté krátké pozice portfolia obchodování s korelací.

PODODDÍL 2 OBECNÉ RIZIKO

Článek 328

Výpočet obecného rizika založený na splatnosti

1. Pro výpočet kapitálových požadavků k obecnému riziku se všechny pozice váží podle splatnosti, jak je vysvětleno v odstavci 2, aby se vypočetla výše kapitálu potřebného na jejich krytí. Tento požadavek se sníží, když je držena vážená pozice současně s opačnou váženou pozicí ve stejném pásmu splatnosti. Kapitálový požadavek se sníží také v případě, že opačné vážené pozice spadají do různých pásem splatnosti, přičemž velikost snížení závisí jak na tom, zda obě pozice spadají nebo nespádají do stejné zóny, tak na tom, do které zóny spadají.
2. Instituce přiřadí své čisté pozice do příslušných pásem splatnosti v odstavci 4 tabulce č. 2 sloupci 2 nebo 3. Přiřazení provede na základě zbytkové splatnosti u nástrojů s pevnou úrokovou sazbou a na základě období zbývajících do dalšího stanovení úrokové sazby v případě nástrojů, u nichž je úroková sazba pohyblivá až do konečné splatnosti. Instituce také rozlišuje mezi dluhovými nástroji s kuponem 3 % nebo vyšším a dluhovými nástroji s kuponem pod 3 % a zařadí je podle toho do sloupce 2 nebo do sloupce 3 v tabulce č. 2. Pak každý vynásobí vahou pro příslušné pásmo splatnosti ve sloupci 4 v tabulce č. 2.
3. Poté vypočítá součet vážených dlouhých pozic a součet vážených krátkých pozic v každém pásmu splatnosti. Částka součtu vážených dlouhých pozic, které jsou kompenzovány se součtem vážených krátkých pozic v daném pásmu splatnosti, je kompenzovaná vážená pozice v daném pásmu a zbývající dlouhá nebo krátká pozice je nekompenzovaná vážená pozice v témže pásmu. Poté se vypočte součet kompenzovaných vážených pozic ze všech pásem.
4. Instituce vypočte součet nekompenzovaných vážených dlouhých pozic za jednotlivá pásma zahrnutá v každé ze zón v tabulce č. 2, a odvodí tak nekompenzovanou váženou

dlouhou pozici pro každou zónu. Podobně se provede součet nekompensovaných vážených krátkých pozic za každé pásmo v dané zóně, a vypočítá se tak nekompensovaná vážená krátká pozice pro tuto zónu. Ta část nekompensované vážené dlouhé pozice pro danou zónu, která se kompenzuje s nekompensovanou váženou krátkou pozicí pro stejnou zónu, je kompenzovaná vážená pozice pro tuto zónu. Ta část nekompensované vážené dlouhé pozice nebo nekompensované vážené krátké pozice pro určitou zónu, kterou nelze dále kompenzovat, je nekompensovaná vážená pozice pro tuto zónu.

Tabulka č. 2:				
Zóna	Časové pásmo			
	Kupon 3 % nebo více	Kupon méně než 3 %		
1	$0 \leq 1$ měsíc	$0 \leq 1$ měsíc	0,00	—
	$>1 \leq 3$ měsíce	$1 \leq 3$ měsíce	0,20	1,00
	$> 3 \leq 6$ měsíců	$> 3 \leq 6$ měsíců	0,40	1,00
	$> 6 \leq 12$ měsíců	$> 6 \leq 12$ měsíců	0,70	1,00
2	$> 1 \leq 2$ roky	$> 1,0 \leq 1,9$ roku	1,25	0,90
	$> 2 \leq 3$ roky	$> 1,9 \leq 2,8$ roku	1,75	0,80
	$> 3 \leq 4$ roky	$> 2,8 \leq 3,6$ roku	2,25	0,75
3	$> 4 \leq 5$ let	$> 3,6 \leq 4,3$ roku	2,75	0,75
	$> 5 \leq 7$ let	$> 4,3 \leq 5,7$ roku	3,25	0,70
	$> 7 \leq 10$ let	$> 5,7 \leq 7,3$ roku	3,75	0,65
	$> 10 \leq 15$ let	$> 7,3 \leq 9,3$ roku	4,50	0,60
	$> 15 \leq 20$ let	$> 9,3 \leq 10,6$ roku	5,25	0,60
	> 20 let	$> 10,6 \leq 12,0$ let	6,00	0,60
		$> 12,0 \leq 20,0$ let	8,00	0,60
	> 20 let	12,50	0,60	

5. Částka nekompensované vážené dlouhé nebo krátké pozice v zóně 1, která se kompenzuje s nekompensovanou váženou krátkou nebo dlouhou pozicí v zóně 2, pak bude kompenzovaná váženou pozicí mezi zónami 1 a 2. Stejný výpočet se pak provede u té části nekompensované vážené pozice v zóně 2, která zbývá, a nekompensované vážené pozice v zóně 3, a vypočítá se tak kompenzovaná vážená pozice mezi zónami 2 a 3.
6. Instituce může změnit sled v odstavci 5 tak, že vypočítá kompenzovanou váženou pozici mezi zónami 2 a 3 před výpočtem uvedené pozice mezi zónami 1 a 2.
7. Zbytek nekompensované vážené pozice v zóně 1 se pak kompenzuje s tím, co zbývá v zóně 3 po kompenzaci se zónou 2, a odvodí se tak kompenzovaná vážená pozice mezi zónami 1 a 3.
8. Po provedení tří oddělených kompenzačních výpočtů v odstavcích 5, 6 a 7 se zbývající pozice sečtou.
9. Kapitálový požadavek instituce se pak vypočítá jako součet
 - a) 10 % součtu kompenzovaných vážených pozic ve všech pásmech splatnosti;

- b) 40 % kompenzované vážené pozice v zóně 1;
- c) 30 % kompenzované vážené pozice v zóně 2;
- d) 30 % kompenzované vážené pozice v zóně 3;
- e) 40 % kompenzovaných vážených pozic mezi zónami 1 a 2 a mezi zónami 2 a 3;
- f) 150 % kompenzované vážené pozice mezi zónami 1 a 3;
- g) 100 % zbylých nekompenzovaných vážených pozic.

Článek 329

Výpočet obecného rizika založený na době trvání

1. Místo přístupu stanoveného v článku 328 mohou instituce pro výpočet kapitálového požadavku k obecnému riziku u dluhových nástrojů využívat přístup, který odráží dobu trvání, za předpokladu, že jej využívají soustavně.
2. V rámci přístupu založeného na době trvání uvedeného v odstavci 1 instituce vypočítá z tržní hodnoty každého dluhového nástroje s pevnou úrokovou sazbou jeho výnos do doby splatnosti, což je implicitní diskontní sazba pro tento nástroj. V případě nástrojů s pohyblivou úrokovou sazbou instituce vypočítá z tržní hodnoty každého nástroje jeho výnos za předpokladu, že jistina je splatná v době, kdy může dojít k příští změně úrokové sazby.
3. Instituce poté vypočítá modifikovanou dobu trvání každého dluhového nástroje podle následujícího vzorce:

$$\text{modified duration} = \frac{D}{1 + R}$$

kde:

D = doba trvání vypočítaná podle následujícího vzorce:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^M \frac{t \cdot C_t}{(1 + R)^t}}{\sum_{t=1}^M \frac{C_t}{(1 + R)^t}}$$

kde:

R = výnos do doby splatnosti;

C_t = platba v hotovosti v době t ;

M = celková doba splatnosti.

Při výpočtu modifikované doby trvání pro dluhové nástroje, u nichž je riziko, že budou předčasně splaceny, je třeba provést opravu. EBA v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá pokyny, jak provádět tyto opravy.

4. Instituce pak zařadí každý dluhový nástroj do příslušné zóny v tabulce č. 3. Zařazení provede na základě modifikované doby trvání každého nástroje.

Zóna	Modifikovaná doba trvání (v letech)	Předpokládaný úrok (změna v %)
1	$> 0 \leq 1,0$	1,0
2	$> 1,0 \leq 3,6$	0,85
3	$> 3,6$	0,7

5. Instituce pak vypočítá pozici váženou dobou trvání pro každý nástroj tak, že vynásobí jeho tržní cenu jeho modifikovanou dobou trvání a předpokládanou změnou úrokové sazby pro nástroj s příslušnou modifikovanou dobou trvání (viz sloupec 3 v tabulce č. 3).

6. Instituce vypočítá své dlouhé pozice vážené dobou trvání a krátké pozice vážené dobou trvání v každé zóně. Částka jejich dlouhých pozic vážených dobou trvání kompenzovaná s částkou krátkých pozic vážených dobou trvání v každé zóně pak bude kompenzovaná pozice vážená dobou trvání pro tuto zónu.

Instituce pak vypočítá nekompenzované pozice vážené dobou trvání pro každou zónu. Poté použije postup pro nekompenzované vážené pozice uvedený v čl. 328 odst. 5 až 8.

7. Kapitálový požadavek instituce se pak vypočítá jako součet následujícího:
- 2 % kompenzované pozice vážené dobou trvání pro každou zónu;
 - 40 % kompenzovaných pozic vážených dobou trvání mezi zónami 1 a 2 a mezi zónami 2 a 3;
 - 150 % kompenzované pozice vážené dobou trvání mezi zónami 1 a 3;
 - 100 % zbylých nekompenzovaných pozic vážených dobou trvání.

ODDÍL 3 AKCIE

Článek 330 Čisté pozice v kapitálových nástrojích

1. Instituce sečte odděleně veškeré své čisté dlouhé pozice a veškeré své čisté krátké pozice podle článku 316. Součet absolutních hodnot těchto dvou čísel je její celková hrubá pozice.

2. Instituce vypočítá zvlášť pro každý trh rozdíl mezi součtem čistých dlouhých a čistých krátkých pozic. Součet absolutních hodnot těchto rozdílů je její celková čistá pozice.
3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které definují termín „trh“ uvedený v odstavci 2.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do **31. prosince 2013**.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v předchozím pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 331

Specifické riziko kapitálových nástrojů

Pro výpočet kapitálového požadavku ke specifickému riziku instituce vynásobí svou celkovou hrubou pozici 8 %.

Článek 332

Obecné riziko kapitálových nástrojů

Kapitálový požadavek k obecnému riziku je její celková čistá pozice vynásobená 8 %.

Článek 333

Akciové indexy

1. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, které budou obsahovat seznam akciových indexů, s nimiž se zachází jedním nebo více postupy uvedenými v odstavcích 3 a 4.

EBA předloží tyto návrhy technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v třetím pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

2. Než technické normy uvedené v odstavci 1 vstoupí v platnost, mohou instituce nadále používat postup uvedený v odstavcích 3 a 4, pokud příslušné orgány uplatňovaly tento postup před 1. lednem 2013.
3. Futures na akciové indexy, delta ekvivalenty opcí na futures na akciové indexy a opcí na akciové indexy, dále souhrnně jen „futures na akciové indexy“, lze rozložit na pozice v jednotlivých akciích, které je tvoří. Tyto pozice lze posuzovat jako podkladové pozice v příslušných akciích a lze je odečíst od opačných pozic přímo v podkladových akciích. Instituce uvědomí příslušný orgán o využití tohoto postupu.
4. Jestliže se future na akciový index nerozloží na své podkladové pozice, posuzuje se tak, jako by to byla jednotlivá akcie. Specifické riziko u této individuální akcie lze však pominout, pokud je dotýčný future na akciový index obchodován na burze a pokud představuje vhodně diverzifikovaný index.

ODDÍL 4 UPISOVÁNÍ

Článek 334 Snížení čistých pozic

1. V případě upisování dluhových nebo kapitálových nástrojů mohou instituce pro výpočet svých kapitálových požadavků použít následující postup. Instituce nejprve vypočítá čisté pozice odečtením upsaných pozic, které upsaly nebo za které spoluručí třetí strany na základě formálních dohod. Čisté pozice pak instituce sníží pomocí koeficientů v tabulce č. 4 a vypočte své kapitálové požadavky za použití snížených upsaných pozic.

Tabulka č. 4:	
pracovní den 0:	100 %
pracovní den 1:	90 %
pracovní dny 2 až 3:	75 %
pracovní den 4:	50 %
pracovní den 5:	25 %
po pracovním dnu 5:	0 %.

„Pracovní den 0“ je pracovní den, kdy se instituce bezpodmínečně zaváže přijmout známé množství cenných papírů za dohodnutou cenu.

2. Instituce informují příslušné orgány o využití odstavce 1.

ODDÍL 5 KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY KE SPECIFICKÉMU RIZIKU POZIC, KTERÉ JSOU ZAJIŠTĚNY ÚVĚROVÝMI DERIVÁTY

Článek 335 Kompenzace při zajištění úvěrovými deriváty

1. V souladu se zásadami uvedenými v odstavcích 2 až 6 lze provádět kompenzace při zajištění úvěrovými deriváty.
2. Instituce zachází s pozicí v úvěrovém derivátu jako s jednou „stranou“ a se zajištěnou pozicí, která má stejnou nominální, případně pomyslnou hodnotu, jako s druhou „stranou“.
3. Plnou kompenzací lze provést, pokud se hodnota obou stran vždy pohybuje v opačném směru a zhruba ve stejné míře. To nastává v těchto případech:
 - a) obě strany se skládají ze zcela identických nástrojů;
 - b) dlouhá hotovostní pozice je zajišťována swapem veškerých výnosů (nebo obráceně) a existuje přesný soulad mezi referenčním nástrojem a podkladovou

expozici (tj. hotovostní pozici). Splatnost samotného swapu může být odlišná od splatnosti podkladové expozice.

V těchto situacích se na žádnou stranu pozice nevztahuje kapitálový požadavek ke specifickému riziku.

4. Pokud se hodnota obou stran vždy pohybuje v opačném směru a pokud existuje přesný soulad mezi referenčním nástrojem, splatností referenčního nástroje i úvěrového derivátu a měnou podkladové expozice, uplatní se kompenzace ve výši 80 %. Kromě toho nesmí klíčové prvky smlouvy o úvěrovém derivátu vést k tomu, aby se cenový pohyb úvěrového derivátu podstatně lišil od cenových pohybů hotovostní pozice. S ohledem na míru, ve které transakce uskutečňuje přenos rizika, se kompenzace ve výši 80 % pro účely specifického rizika použije na tu stranu transakce, která má vyšší kapitálový požadavek, zatímco kapitálový požadavek ke specifickému riziku druhé strany transakce je nulový.
5. Částečnou kompenzaci lze provést, mimo situace v odstavcích 3 a 4, v těchto situacích:
 - a) pozice splňuje podmínky odst. 3 písm. b), avšak existuje nesoulad v aktivech mezi referenčním nástrojem a podkladovou expozicí. Pozice však splňují tyto požadavky:
 - i) referenční nástroj je postaven na roveň nebo je podřízen podkladovému nástroji,
 - ii) podkladový nástroj a referenční nástroj mají téhož dlužníka a jsou opatřeny právně vymahatelnou doložkou křížového selhání nebo doložkou křížového urychlení;
 - b) pozice splňuje podmínky odst. 3 písm. a) nebo odstavce 4, avšak existuje nesoulad z hlediska měny nebo splatnosti mezi zajištěním úvěrového rizika a podkladovým aktivem. Nesoulad měn se zahrne do kapitálového požadavku k měnovému riziku;
 - c) pozice splňuje podmínky odstavce 4, avšak existuje nesoulad v aktivech mezi hotovostní pozicí a úvěrovým derivátem. Podkladové aktivum však patří do (splnitelných) závazků v dokumentaci úvěrového derivátu.

Pro provedení částečné kompenzace se použije namísto sčítání kapitálových požadavků ke specifickému riziku za každou stranu transakce pouze vyšší z obou kapitálových požadavků.

6. Ve všech situacích, které nesplňují podmínky odstavců 3 až 5, se kapitálový požadavek ke specifickému riziku vypočítá pro každou stranu transakce zvlášť.

Článek 336

Kompenzace při zajištění úvěrovými deriváty prvního selhání a úvěrovými deriváty n-tého selhání

V případě úvěrových derivátů prvního selhání a úvěrových derivátů n-tého selhání se při kompenzaci podle článku 335 postupuje následujícím způsobem:

- a) v případě, že instituce obdrží zajištění úvěrového rizika pro několik podkladových referenčních nástrojů úvěrového derivátu s podmínkou, že první selhání kteréhokoliv z aktiv je důvodem k plnění ze zajištění a že tato úvěrová událost ukončuje smlouvu, může instituce kompenzovat specifické riziko u toho z podkladových referenčních nástrojů, pro který platí nejnižší kapitálový požadavek ke specifickému riziku podle tabulky č. 1 v článku 325;
- b) v případě, že důvodem k plnění ze zajištění úvěrového rizika je n-té selhání kteréhokoliv z expozic, může kupující zajištění kompenzovat specifické riziko, pouze pokud bylo zajištění poskytnuto také pro selhání 1 až (n-1) nebo pokud již selhání (n-1) nastalo. V takovém případě se bude postupovat podle výše stanovené metodiky pro úvěrové deriváty prvního selhání upravené odpovídajícím způsobem pro produkty n-tého selhání.

ODDÍL 6

KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY PRO SUBJEKTY KOLEKTIVNÍHO INVESTOVÁNÍ

Článek 337

Kapitálové požadavky pro subjekty kolektivního investování

1. Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení tohoto oddílu, podléhají pozice v podnicích kolektivního investování kapitálovému požadavku k pozičnímu riziku, zahrnujícímu specifické a obecné riziko, ve výši 32 %. Aniž je dotčen článek 342 nebo čl. 356 odst. 2 písm. d) ve spojení s článkem 342, ve kterých se používá modifikovaná metoda zacházení se zlatem vymezená v uvedených bodech, podléhají pozice v subjektech kolektivního investování kapitálovému požadavku k pozičnímu riziku, zahrnujícímu specifické a obecné riziko, a měnovému riziku ve výši 40 %.
2. Pokud není v článku 339 uvedeno jinak, není povolena kompenzace mezi podkladovými investicemi subjektu kolektivního investování a ostatními pozicemi drženy institucí.

Článek 338

Obecná kritéria pro subjekty kolektivního investování

Subjekty kolektivního investování jsou způsobilé pro přístup stanovený v článku 339, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

- a) prospekt subjektu kolektivního investování nebo jiný rovnocenný dokument obsahuje všechny následující body:
 - i) kategorie aktiv, do kterých je danému subjektu kolektivního investování povoleno investovat;

- ii) pokud pro jeho investice platí určité limity, pak tyto relativní limity a způsoby jejich výpočtu;
 - iii) pokud je přípustný pákový efekt, jeho maximální možná míra;
 - iv) pokud je přípustné uzavírání obchodů v oblasti OTC finančních derivátů či repo obchodů nebo půjčky či výpůjčky cenných papírů, zásady omezování rizika protistrany plynoucího z těchto transakcí;
- b) daný subjekt kolektivního investování podává pololetní a roční zprávy o své podnikatelské činnosti, aby tak mohla být vyhodnocena jeho aktiva a závazky, výsledek hospodaření a činnost za dané období;
 - c) na žádost držitele podílu budou podíly nebo podílové jednotky v subjektu kolektivního investování odkoupeny v hotovosti na denní bázi z aktiv subjektu;
 - d) investice do subjektu kolektivního investování jsou odděleny od aktiv správce subjektu kolektivního investování;
 - e) investující instituce přiměřeným způsobem hodnotí riziko spojené se subjektem kolektivního investování;
 - f) subjekty kolektivního investování jsou spravovány osobami, které podléhají dohledu podle směrnice (SKIPCP) nebo rovnocenného právního předpisu.

Článek 339

Specifické metody pro subjekty kolektivního investování

1. Pokud jsou instituci známy podkladové investice subjektu kolektivního investování na denní bázi, může instituce k těmto podkladovým investicím přihlídnout při výpočtu kapitálových požadavků k pozičnímu riziku, zahrnujícímu obecné a specifické riziko. V rámci tohoto přístupu se s pozicemi v subjektech kolektivního investování zachází jako s pozicemi v podkladových investicích subjektu kolektivního investování. Kompenzaci lze povolit mezi pozicemi v podkladových investicích subjektu kolektivního investování a ostatními pozicemi drženy institucí za podmínky, že instituce drží dostatečné množství podílů nebo podílových jednotek k tomu, aby bylo možné uskutečnit splacení/vytvoření výměnou za podkladové investice.
2. Instituce mohou vypočítat kapitálové požadavky k pozičnímu riziku, zahrnujícímu obecné a specifické riziko, pro pozice v subjektech kolektivního investování tak, že vezmou v úvahu hypotetické pozice nezbytné k napodobení složení a výkonu externě stanoveného indexu nebo pevného koše akcií či dluhových cenných papírů uvedených v písmenu a) níže, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) účelem oprávnění subjektu kolektivního investování je napodobit složení a výkon externě stanoveného indexu nebo pevného koše akcií či dluhových cenných papírů;
 - b) za období alespoň šesti měsíců lze jednoznačně zjistit minimální korelaci 0,9 mezi denními cenovými pohyby subjektu kolektivního investování a indexu nebo

koše akcií či dluhových cenných papírů, který subjekt sleduje. „Korelací“ se v této souvislosti rozumí korelační koeficient mezi denními výnosy ze subjektu kolektivního investování a indexu nebo koše akcií či dluhových cenných papírů, který sleduje.

3. Pokud nejsou instituci podkladové investice subjektu kolektivního investování známy na denní bázi, může instituce vypočítat kapitálové požadavky k pozičnímu riziku, zahrnujícímu obecné a specifické riziko, při splnění těchto podmínek:
 - a) předpokládá se, že daný subjekt kolektivního investování nejprve investuje do těch kategorií aktiv, na které se vztahuje nejvyšší kapitálový požadavek k obecnému a specifickému riziku odděleně, a to až do maximální výše, k níž je oprávněn, a poté dále investuje v sestupném pořadí, dokud nedosáhne maximálního limitu pro celkové investice. S pozicí v subjektu kolektivního investování se zachází způsobem, jako kdyby byla přímo držena předpokládaná pozice;
 - b) při výpočtu svého kapitálového požadavku k obecnému a specifickému riziku odděleně vezmou instituce v úvahu maximální nepřímou expozici, které by mohly dosáhnout, kdyby prostřednictvím subjektu kolektivního investování zaujaly pozice s použitím páky, a sice tím, že proporcionálně zvýší pozici v subjektu kolektivního investování až do úrovně maximální expozice vůči položkám podkladových investic, k níž je oprávněn;
 - c) pokud by kapitálový požadavek k obecnému a specifickému riziku podle tohoto odstavce převyšoval požadavek stanovený v čl. 337 odst. 1, bude kapitálový požadavek snížen na uvedenou úroveň.
4. Instituce mohou při výpočtu a vykazování kapitálových požadavků k pozičnímu riziku pro pozice v subjektech kolektivního investování splňujících podmínky odstavců 1 až 4, v souladu s metodami stanovenými v této kapitole, spoléhat na tyto třetí strany:
 - a) depozitáře subjektu kolektivního investování za předpokladu, že podnik kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry do tohoto depozitáře;
 - b) v případě jiných subjektů kolektivního investování správcovskou společnost subjektu kolektivního investování za předpokladu, že tato správcovská společnost splňuje kritéria stanovená v čl. 127 odst. 3 písm. a).

Správnost výpočtu potvrdí externí auditor.

Kapitola 3

Kapitálové požadavky k měnovému riziku

Článek 340

De minimis a vážení u měnového rizika

Pokud součet celkové čisté měnové pozice instituce a její čisté pozice ve zlatě, vypočítaný v souladu s postupem stanoveným v článku 341, včetně veškerých měnových pozic a pozic ve zlatě, pro něž jsou kapitálové požadavky vypočítány pomocí interního modelu, přesahuje 2 % jejího celkového kapitálu, vypočítá instituce kapitálový požadavek k měnovému riziku. Kapitálový požadavek k měnovému riziku je součtem celkové čisté měnové pozice a čisté pozice ve zlatě v zúčtovací měně vynásobený 8 %.

Článek 341

Výpočet celkové čisté pozice v měnovém riziku

1. Čistá otevřená pozice instituce v každé měně (včetně zúčtovací měny) a ve zlatě se vypočítá jako součet následujících položek (kladných nebo záporných):
 - a) čisté spotové pozice (tj. všechny položky aktiv minus všechny položky závazků, včetně naběhlých úroků v příslušné měně, nebo pro zlato čistá spotová pozice ve zlatě);
 - b) čisté forwardové pozice, což jsou všechny částky, které mají být obdrženy, minus všechny částky, které mají být vyplaceny v rámci forwardových měnových transakcí a transakcí ve zlatě, včetně měnových futures a futures ve zlatě a jistiny měnových swapů nezahrnutých do spotové pozice;
 - c) neodvolatelných záruk a podobných nástrojů, které budou určitě využity a pravděpodobně je nebude možné získat zpět;
 - d) čistého delta ekvivalentu nebo ekvivalentu vypočteného na základě delty celkového souhrnu opcí měnových a ve zlatě,
 - e) tržní hodnoty jiných opcí.

Delta použitá pro účely písmene d) je tam, kde je to relevantní, delta příslušné burzy, a s výhradou povolení ze strany příslušných orgánů tam, kde není k dispozici, nebo pro OTC opce, delta vypočtená institucí samotnou pomocí vhodného modelu. Povolení se udělí, jestliže model vhodným způsobem provádí odhad míry změny hodnoty opce nebo warrantu s ohledem na malé změny tržních cen podkladových položek.

Instituce může zahrnout čisté budoucí výnosy/náklady, které ještě nevznikly, ale jsou již plně zajištěné, pokud tak činí soustavně.

Instituce může rozdělit čisté pozice ve složených měnách na jednotlivé měny podle platného poměru složení.

2. Z výpočtu čistých otevřených měnových pozic lze se souhlasem příslušných orgánů vyloučit veškeré pozice, které instituce vědomě převzala, aby se zajistila vůči nepříznivému působení změn směnného kurzu na své poměry kapitálu podle čl. 87 odst. 1. Takové pozice musí být neobchodní nebo strukturální povahy a jakákoli změna podmínek jejich vyloučení je předmětem zvláštního povolení ze strany příslušných orgánů. Stejným způsobem za stejných, výše uvedených podmínek se posuzují pozice, které instituce má a které se vztahují k položkám, jež jsou už odečteny při výpočtu kapitálu.
3. Instituce může při výpočtu čisté otevřené pozice v každé měně a ve zlatě použít čistou současnou hodnotu, a to za předpokladu, že tento přístup používá soustavně.
4. Čisté krátké a dlouhé pozice v každé měně s výjimkou zúčtovací měny a čistá dlouhá nebo krátká pozice ve zlatě budou přepočteny pomocí spotových směnných kurzů na zúčtovací měnu. Pak se odděleně sečtou, aby se získal celkový objem čistých krátkých pozic a celkový objem čistých dlouhých pozic. Vyšší z těchto dvou celkových částek pak bude celková čistá měnová pozice instituce.
5. Instituce musí při výpočtu kapitálových požadavků odpovídajícím způsobem zohlednit kromě rizika delta i jiná rizika, která jsou s opcemi spojena.
6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které definují soubor metod, jak v kapitálových požadavcích zohlednit kromě rizika delta i jiná rizika způsobem přiměřeným rozsahu a složitosti činností jednotlivých institucí v oblasti opcí.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do **31. prosince 2013**.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v předchozím pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 342

Měnové riziko u subjektů kolektivního investování

1. Pro účely článku 341 se u subjektů kolektivního investování zohlední jejich skutečné měnové pozice.
2. Instituce se mohou spolehnout na zprávy těchto třetích stran o měnových pozicích v subjektu kolektivního investování:
 - a) depozitář subjektu kolektivního investování za předpokladu, že subjekt kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry do tohoto depozitáře;
 - b) v případě jiných subjektů kolektivního investování správcovské společnosti subjektu kolektivního investování za předpokladu, že tato správcovská společnost splňuje kritéria stanovená odst. 3 písm. a).

Správnost výpočtu potvrdí externí auditor.

3. Pokud instituci nejsou známy měnové pozice v subjektu kolektivního investování, předpokládá se, že subjekt kolektivního investování v maximální možné míře povolené v rámci svého oprávnění investoval do měnových nástrojů, a instituce pro pozice obchodního portfolia zohlední při výpočtu kapitálového požadavku k měnovému riziku maximální nepřímou expozici, které by mohla dosáhnout zaujmutím pozic s využitím pákového efektu prostřednictvím subjektu kolektivního investování. Toto se uskuteční proporcionálním navýšením pozice v subjektu kolektivního investování do úrovně maximální expozice vůči položkám podkladových investic plynoucí z investičního oprávnění. S předpokládanou pozicí subjektu kolektivního investování v cizí měně se zachází jako se samostatnou měnou způsobem, jakým se zachází s investicemi ve zlatě, s výhradou úpravy, že pokud je směr investic subjektu kolektivního investování znám, celkovou dlouhou pozici lze přičíst k celkové dlouhé otevřené měnové pozici a celkovou krátkou pozici lze přičíst k celkové krátké otevřené měnové pozici. Kompenzace mezi takovými pozicemi před výpočtem není přípustná.

Článek 343

Silně korelované měny

1. U pozic v silně korelovaných měnách mohou instituce stanovit nižší kapitálové požadavky. Dvě měny lze pokládat za silně korelované pouze v případě, že pravděpodobnost ztráty, která se vypočítává na základě denních směnných kurzů za předcházející období tří nebo pěti let, týká se stejných a opačných pozic v těchto měnách v následujících deseti pracovních dnech a činí nejvýše 4 % hodnoty příslušné kompenzované pozice (vyjádřené v zúčtovací měně), je alespoň 99 %, když se použije tříleté období sledování, nebo 95 %, když se použije pětileté období sledování. Kapitálový požadavek u kompenzované pozice ve dvou silně korelovaných měnách činí 4 % krát hodnota kompenzované pozice.
2. Při výpočtu požadavků podle této kapitoly nemusí instituce brát zřetel na pozice v měnách, které jsou předmětem právně závazné mezivládní dohody o omezení jejich výkyvů vůči jiným měnám zahrnutým ve stejné dohodě. Instituce vypočítají své kompenzované pozice v těchto měnách a uplatní na ně kapitálový požadavek, který není nižší než polovina maximální povolené odchylky stanovené v dotyčné mezivládní dohodě ohledně příslušných měn.
3. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem uvádějících seznam měn, které splňují požadavky stanovené v odstavci 1.

EBA předloží tyto návrhy technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v třetím pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

4. Kapitálový požadavek u kompenzovaných pozic v měnách členských států účastnících se druhé fáze hospodářské a měnové unie může být vypočten jako 1,6 % hodnoty těchto kompenzovaných pozic.
5. Do celkové čisté otevřené pozice podle čl. 341 odst. 4 se zahrnují pouze nekompenzované pozice v měnách uvedených v tomto článku.

Kapitola 4

Kapitálové požadavky ke komoditnímu riziku

Článek 344

Výběr metody pro komoditní riziko

S výhradou článků 345 až 347 instituce vypočítají kapitálový požadavek ke komoditnímu riziku pomocí jedné z metod stanovených v článcích 348, 349 a 350. ***Je třeba rozlišovat mezi komoditním tržním rizikem spojeným se zajišťovacími aktivitami ve prospěch fyzických obchodních subjektů (včetně výrobců, koncových uživatelů) či aktivitami těmito subjekty prováděnými a obchodováním s finančními a komoditními deriváty, kdy protistrana dotyčné instituce neprovádí fyzickou komoditní obchodní činnost jako svou hlavní obchodní činnost.***

Článek 345

Obchod s vedlejšími komoditami

1. Instituce obchodující s vedlejšími zemědělskými komoditami mohou určit kapitálové požadavky ke svým skutečným zásobám komodit na konci každého roku pro následující rok, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:
 - a) v kterémkoli okamžiku během roku drží kapitál pro toto riziko, jehož objem není nižší než průměrný kapitálový požadavek k tomuto riziku pro nadcházející rok stanovený konzervativním odhadem;
 - b) na základě konzervativních kritérií odhadují očekávanou volatilitu hodnoty vypočítané podle písmene a), ***příčemž berou v úvahu vyšší volatilitu v letech krize či v nepředvídaných kritických situacích a vycházejí ze zásady předběžné opatrnosti, pokud jde o možnost dlouhodobých nadměrných výkyvů světových tržních cen komodit,***
 - c) jejich průměrný kapitálový požadavek k tomuto riziku nepřesahuje 5 % jejich kapitálu nebo 1 milion EUR a s ohledem na volatilitu odhadnutou v souladu s písmenem b) předpokládané maximální kapitálové požadavky nepřesahují 6,5 % jejich kapitálu;
 - d) instituce průběžně monitorují, zda odhady prováděné podle písmen a) a b) nadále odrážejí skutečnou situaci.
2. Instituce informují příslušné orgány o využití možnosti uvedené v odstavci 1.

Článek 346

Pozice v komoditách

1. Každá pozice v komoditách nebo komoditních derivátech se vyjadřuje ve standardní jednotce měření. Spotová cena jednotlivých komodit se vyjadřuje v zúčtovací měně.
 2. Pozice ve zlatě nebo derivátech zlata jsou považovány za pozice vystavené měnovému riziku a pro účely výpočtu komoditního rizika se s nimi zachází podle potřeby v souladu s kapitolou 3 nebo 5.
-
4. Pro účely čl. 349 odst. 1 je přebytek dlouhých (krátkých) pozic instituce ve srovnání s jejími krátkými (dlouhými) pozicemi a naopak ve stejné komoditě a komoditních futures, opcích a warrantech její čistou pozicí v dané komoditě. S derivátovými nástroji se zachází, jak je stanoveno v článku 347, jako s pozicemi v podkladové komoditě.
 5. Pro účely výpočtu pozice v komoditě se s těmito pozicemi zachází jako s pozicemi ve stejné komoditě:
 - a) pozice v různých podkategoriích téže komodity, pokud jsou podkategorie vzájemně zastupitelné;
 - b) pozice v podobných komoditách, jestliže se jedná o blízké substituty a jestliže může být za období minimálně jednoho roku jednoznačně zjištěna minimální korelace 0,9 mezi cenovými pohyby.

Článek 347

Specifické nástroje

1. Komoditní futures a forwardové závazky k nákupu či prodeji jednotlivých komodit se zahrnují do systému měření rizika jako pomyslné částky vyjádřené ve standardní jednotce měření a je jim přiřazena splatnost s ohledem na den uplynutí platnosti.
2. S komoditními swapy, při nichž je jednou stranou transakce pevná cena a druhou stranou současná tržní cena, se zachází jako s řadou pozic odpovídajících pomyslné hodnotě smlouvy, přičemž jedna pozice případně odpovídá jedné platbě swapu a zahrnuje se do pásma splatnosti podle čl. 348 odst. 1. Platí-li instituce pevnou cenu a obdrží cenu plovoucí, jde o dlouhé pozice, obdrží-li instituce pevnou cenu a platí plovoucí, jde o krátké pozice. Komoditní swapy, při nichž se strany transakce týkají různých komodit, se v rámci metody splatností zanesou odděleně pro obě komodity do příslušné kolonky.
3. S opcemi a warranty na komodity nebo na komoditní deriváty se pro účely této kapitoly zachází jako s pozicemi, jejichž hodnota odpovídá hodnotě podkladu opce vynásobené její deltou. Takové pozice mohou být kompenzovány proti vyrovnávacím pozicím v identické podkladové komoditě nebo komoditním derivátu. Použitá delta je tam, kde je to relevantní, delta příslušné burzy, a s výhradou povolení ze strany příslušných

orgánů tam, kde není k dispozici, nebo pro OTC opce, delta vypočtená institucí samotnou pomocí vhodného modelu. Povolení se udělí, jestliže model vhodným způsobem provádí odhad míry změny hodnoty opce nebo warrantu s ohledem na malé změny tržních cen podkladových položek.

Instituce musí při výpočtu kapitálových požadavků odpovídajícím způsobem zohlednit kromě rizika delta i jiná rizika, která jsou s opcemi spojena.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které definují soubor metod, jak v kapitálových požadavcích zohlednit kromě rizika delta i jiná rizika způsobem přiměřeným rozsahu a složitosti činností jednotlivých institucí v oblasti opcí.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do **31. prosince 2013**.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. Pokud instituce odpovídá jednomu z následujících typů, zahrne do výpočtu svého kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku dotyčné komodity:
 - a) převodce komodit nebo zaručených práv vztahujících se k vlastnictví komodit v rámci rep;
 - b) půjčovatel komodit v případě půjček komodit.

*Článek 348
Metoda splatnosti*

1. Instituce použije pro každou komoditu samostatnou tabulku splatnosti odpovídající tabulce č. 1. Všechny pozice v dotyčné komoditě se zařazují do odpovídajících časových pásem. Fyzické zásoby se zařazují do prvního časového pásma mezi 0 a 1 měsíc včetně.

Tabulka č. 1:	
Časové pásmo (1)	Rozdílová sazba (spread-rate) (v %) (2)
$0 \leq 1$ měsíc	1,50
$>1 \leq 3$ měsíce	1,50
$>3 \leq 6$ měsíců	1,50
$>6 \leq 12$ měsíců	1,50
$> 1 \leq 2$ roky	1,50
$> 2 \leq 3$ roky	1,50
> 3 roky	1,50

2. Pozice ve stejné komoditě lze kompenzovat a jako čisté zařadit do odpovídajících časových pásem v těchto případech:
 - a) pozice ve smlouvách, které mají stejný termín splatnosti;

- b) pozice ve smlouvách, jejichž splatnost se liší maximálně o 10 dnů, pokud jsou obchodovány na trzích s denními termíny dodávky.
3. Instituce pak v každém časovém pásmu vypočítají sumu dlouhých pozic a sumu krátkých pozic. Částka dlouhých pozic, která se porovná s krátkými pozicemi uvnitř daného časového pásma, představuje kompenzovanou pozici v tomto pásmu, zatímco zbytková dlouhá nebo krátká pozice je nekompenzovanou pozicí v tomto pásmu.
4. Část nekompenzované dlouhé pozice pro dané časové pásmo, která je kompenzována nekompenzovanou krátkou pozicí pro časové pásmo s delší splatností a naopak, představuje kompenzovanou pozici mezi dvěma časovými pásmy. Část nekompenzované dlouhé nebo nekompenzované krátké pozice, která nemůže být takto kompenzována, představuje nekompenzovanou pozici.
5. Kapitálový požadavek instituce pro každou komoditu se vypočítá na základě odpovídající tabulky splatností jako součet:
- a) sumy kompenzovaných dlouhých a krátkých pozic, která je vynásobena příslušnou rozdílovou sazbou uvedenou ve druhém sloupci tabulky č. 1 pro každé časové pásmo a spotovou cenou komodity;
- b) kompenzované pozice mezi dvěma časovými pásmy pro každé časové pásmo, do kterého je nekompenzovaná pozice převáděna, vynásobené sazbou držení 0,6 % a spotovou cenou komodity;
- c) zbytkových nekompenzovaných pozic vynásobených přímou sazbou 15 % a spotovou cenou komodity.
6. Celkový kapitálový požadavek instituce ke komoditnímu riziku se vypočítá jako součet kapitálových požadavků pro každou komoditu vypočítaných podle odstavce 5.

*Článek 349
Zjednodušená metoda*

1. Kapitálový požadavek instituce pro každou komoditu se vypočítá jako součet následujícího:
- a) 15 % čisté pozice bez ohledu na to, zda jde o dlouhou nebo krátkou pozici, vynásobeno spotovou cenou komodity;
- b) 3 % hrubé pozice, dlouhé plus krátké, vynásobeno spotovou cenou komodity.
2. Celkový kapitálový požadavek instituce ke komoditnímu riziku se vypočítá jako součet kapitálových požadavků pro každou komoditu vypočítaných podle odstavce 1.

Článek 350
Rozšířená metoda splatnosti

Instituce mohou namísto sazeb uvedených v článku 348 použít minimálních rozdílových sazeb (spread-rate), sazeb držení (carry-rate) a přímých sazeb (outright-rate), jak jsou stanoveny v následující tabulce č. 2, za předpokladu, že:

- a) se ve významném měřítku účastní obchodování s komoditami;
- b) mají vhodně diverzifikované komoditní portfolio;
- c) zatím nejsou schopny pro účely výpočtu kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku používat interní modely.

Instituce oznámí příslušným orgánům, že tento článek využívají, spolu s doložením svého úsilí zavést interní model pro účely výpočtu kapitálového požadavku ke komoditnímu riziku.

	Drahé kovy (kromě zlata)	Základní kovy	Zemědělské produkty (netrvanlivé)	Ostatní, včetně energetických produktů
Sazba rozdílová (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Sazba držení (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Sazba přímá (%)	8	10	12	15

Kapitola 5
Využití interních modelů pro výpočet kapitálových požadavků

Oddíl 1
Povolení a kapitálové požadavky

Článek 351
Specifické a obecné riziko

Poziční riziko u obchodovaného dluhového nebo kapitálového nástroje nebo jejich derivátu může být pro účely této kapitoly rozděleno na dvě složky. První je složka specifického rizika, která představuje riziko změny v ceně příslušného nástroje v důsledku faktorů ve vztahu k jeho emitentovi nebo v případě derivátů k emitentovi podkladového nástroje. Složka obecného rizika představuje riziko změny v ceně příslušného nástroje (v případě obchodovaného dluhového nástroje nebo dluhového derivátu) v důsledku změny v úrovni úrokových sazeb nebo (v případě akcií nebo akciových derivátů) rozsáhlého pohybu na akciovém trhu nespojeného se specifickými atributy jednotlivých cenných papírů.

Článek 352
Povolení používat interní modely

1. Po ověření, zda daná instituce dodržuje příslušné požadavky oddílů 2, 3 a 4, udělí příslušné orgány instituci povolení vypočítávat své kapitálové požadavky k jedné nebo více z následujících kategorií rizik s využitím svých interních modelů namísto metod uvedených v kapitolách 2 až 4 nebo v kombinaci s nimi:
 - a) obecné riziko kapitálových nástrojů;
 - b) specifické riziko kapitálových nástrojů;
 - c) obecné riziko dluhových nástrojů;
 - d) specifické riziko dluhových nástrojů;
 - e) k devizovému riziku;
 - f) komoditní riziko.
2. U kategorií rizik, pro které nebylo instituci uděleno povolení uvedené v odstavci 1 k využívání jejích interních modelů, instituce nadále vypočítává kapitálové požadavky v souladu s relevantními požadavky uvedenými v kapitolách 2, 3 a 4. O povolení ze strany příslušných orgánů k použití interních modelů je třeba požádat pro každou kategorii rizik. Podstatné změny v použití interních modelů, rozšíření použití interních modelů, zejména na další kategorie rizik, a původní výpočet stresové hodnoty v riziku podle čl. 354 odst. 2 vyžadují samostatné povolení příslušným orgánem.
3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:
 - a) podmínek pro posouzení, jak podstatné je rozšíření a změny v používání interních modelů;
 - b) metodiky hodnocení, podle něž mohou příslušné orgány institucím povolit použití interních modelů.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do **1. prosince 2014**.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 353
Kapitálové požadavky při použití interních modelů

1. Každá instituce používající interní model musí kromě kapitálových požadavků vypočítaných v souladu s kapitolami 2, 3 a 4 u těch kategorií rizika, pro které nebyla poskytnuta povolení používat interní model, splňovat kapitálový požadavek vyjádřený jako součet písmen a) a b):
 - a) vyšší z následujících hodnot:

- i) denní výše hodnoty v riziku z předchozího dne vypočtená podle čl. 354 odst. 1 (VaRt-1),
 - ii) průměr denní výše hodnoty v riziku vypočítané v souladu s čl. 354 odst. 1 v předcházejících 60 obchodních dnech (VaRavg), který se vynásobí multiplikačním faktorem (mc) podle článku 355;
 - b) vyšší z následujících hodnot:
 - i) poslední dostupná stresová hodnota v riziku instituce vypočtená podle čl. 354 odst. 2 (sVaRt-1), a
 - ii) průměr stresových hodnot v riziku vypočtených způsobem a s četností podle čl. 354 odst. 2 v předcházejících 60 obchodních dnech (sVaRavg), který se vynásobí multiplikačním faktorem (ms) podle článku 355.
- 2. Instituce, které pro výpočet svého kapitálového požadavku ke specifickému riziku dluhových nástrojů používají interní model, musí splňovat dodatečné kapitálové požadavky vyjádřené jako součet písmen a) a b):
 - a) kapitálový požadavek vypočtený v souladu s články 326 a 327 ke specifickému riziku sekuritizovaných pozic a úvěrových derivátů n-tého selhání v obchodním portfoliu s výjimkou těch, které jsou začleněny do kapitálového požadavku ke specifickému riziku portfolia obchodování s korelací v souladu s oddílem 4, a případně i kapitálový požadavek ke specifickému riziku v souladu s kapitolou 2 oddílem 6 pro ty pozice v subjektech kolektivního investování, pro které nebyly splněny podmínky stanovené v čl. 339 odst. 1 ani v čl. 339 odst. 2;
 - b) vyšší z těchto hodnot:
 - i) nejnovější hodnota dodatečného rizika selhání a migrace vypočtená v souladu s oddílem 3,
 - ii) průměr tohoto čísla během předchozích 12 týdnů.
- 3. Instituce, které mají portfolio obchodování s korelací, jež splňuje požadavky stanovené v čl. 327 odst. 1 až 3, musí splnit dodatečný kapitálový požadavek vypočítaný jako vyšší z následujících hodnot:
 - a) nejnovější hodnota rizika pro portfolio obchodování s korelací vypočtená v souladu s oddílem 5;
 - b) průměr tohoto čísla během předchozích 12 týdnů;
 - c) 8 % kapitálového požadavku, který by byl v době výpočtu nejnovější hodnoty rizika uvedené v písmenu a) tohoto odstavce vypočten v souladu s čl. 327 odst. 4 pro všechny tyto pozice začleněné do interního modelu pro portfolio obchodování s korelací.

ODDÍL 2 OBECNÉ POŽADAVKY

Článek 354 Výpočet VaR a stresové VaR

1. Pro výpočet výše hodnoty v riziku podle článku 353 musí být splněny tyto požadavky:
 - a) denní výpočet výše hodnoty v riziku;
 - b) 99% jednostranný interval spolehlivosti;
 - c) desetidenní období držení;
 - d) období efektivního historického pozorování nejméně jeden rok kromě případů, kdy je kratší období pozorování odůvodněno významným vzrůstem cenové volatility;
 - e) nejméně měsíční aktualizace datových souborů.

Instituce může používat výše hodnoty v riziku vypočtené podle doby držení kratší než 10 dnů, navýšené až na 10 dnů pomocí vhodné metodiky, jež je pravidelně přezkoumávána.

2. Kromě toho musí instituce nejméně jednou týdně vypočítat „stresovou hodnotu v riziku“ aktuálního portfolia, v souladu s požadavky stanovenými v prvním odstavci, se vstupy z modelu hodnoty v riziku kalibrovanými podle historických údajů ze souvislého dvanáctiměsíčního období velkého finančního stresu významného pro portfolio instituce. Výběr těchto historických údajů podléhá alespoň ročnímu přezkumu ze strany instituce, která oznámí výsledek příslušným orgánům. EBA sleduje škálu postupů pro výpočet stresové hodnoty v riziku a v souladu s článkem 16 nařízení Komise (EU) č. 1093/2010 vydává pokyny pro takové postupy.

Článek 355 Regulační zpětné testování a multiplikační faktory

1. Výsledky výpočtů uvedených v článku 354 se zvyšují pomocí multiplikačních faktorů (mc) a (ms).
2. Multiplikační faktor (mc) a (ms) je součtem 3 a plus faktoru mezi 0 a 1 podle tabulky č. 1. Tento plus faktor závisí na počtu překročení hodnoty v riziku stanovené v čl. 354 odst. 1 za posledních 250 obchodních dnů podle zpětného testování prováděného institucí.

Tabulka č. 1:	
Počet překročení	plus faktor
méně než 5	0,00
5	0,40

6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 nebo více	1,00

3. Instituce počítají denní překročení na základě zpětného testování hypotetických a skutečných změn v hodnotě portfolia. Za překročení se považuje, pokud jednodenní změna hodnoty portfolia překročí výši hodnoty v riziku pro dotyčný den, vypočítanou pomocí interního modelu instituce. Za účelem určení plus faktoru se počet překročení vyhodnocuje alespoň čtvrtletně a rovná se vyššímu z počtu překročení na základě hypotetických a skutečných změn hodnoty portfolia.

Zpětné testování hypotetických změn hodnoty portfolia je založeno na srovnání mezi hodnotou portfolia ke konci dne a jeho hodnotou na konci následujícího dne za předpokladu nezměněných pozic.

Zpětné testování skutečných změn hodnoty portfolia je založeno na srovnání mezi hodnotou portfolia ke konci dne a jeho skutečnou hodnotou ke konci následujícího dne bez poplatků, provizí a čistého úrokového výnosu.

4. Příslušné orgány mohou v jednotlivých případech omezit plus faktor na ten, který vyplývá z překročení na základě hypotetických změn, pokud počet překročení podle skutečných změn nevyplývá z nedostatků v interním modelu.
5. Instituce oznámí příslušným orgánům neprodleně, v každém případě nejpozději do pěti pracovních dnů, překročení, která byla zjištěna v rámci zpětného testování, aby umožnily příslušným orgánům průběžně dohlížet na přiměřenost multiplikačních faktorů.

Článek 356

Požadavky na měření rizika

1. Jakýkoli interní model použitý pro výpočet kapitálových požadavků k pozičnímu riziku, měnovému riziku a komoditnímu riziku a jakýkoli interní model obchodování s korelací musí splňovat všechny následující požadavky:
- a) model přesně zachycuje všechna významná cenová rizika;
 - b) model zachycuje v závislosti na míře aktivity instituce na příslušných trzích dostatečný počet rizikových faktorů. ***V případě, že určitý rizikový faktor je sice začleněn do institucí používaného modelu oceňování, nikoli však do modelu měření rizika, musí dotyčná instituce tuto skutečnost odůvodnit ke spokojenosti příslušného orgánu.*** Instituce do svého modelu zahrnuje alespoň ty rizikové faktory, které jsou zahrnuty do jejího modelu oceňování. Model měření rizika zachycuje nelineárnosti pro opce a jiné produkty riziko korelace a bazické riziko. Jsou-li pro rizikové faktory používány zástupné ukazatele, vykazují pro skutečnou drženou pozici spolehlivé záznamy minulého vývoje.

2. Jakýkoli interní model použitý pro výpočet kapitálových požadavků k pozičnímu riziku, měnovému riziku a komoditnímu riziku musí splňovat všechny následující požadavky:
- a) model zahrnuje soubor rizikových faktorů odpovídajících se úrokovým mírám v každé měně, ve které má instituce rozvahové nebo podrozvahové pozice citlivé na úrokové míry. Instituce sestavuje výnosové křivky pomocí jednoho z obecně uznávaných postupů. Pro významné expozice vůči úrokovému riziku v hlavních měnách a na hlavních trzích se výnosová křivka rozděluje do minimálně šesti segmentů splatnosti, aby byly zachyceny změny volatility úrokových měr na výnosové křivce. Model musí také zachycovat riziko ne zcela korelovaných pohybů mezi různými výnosovými křivkami;
 - b) model zahrnuje rizikové faktory týkající se zlata a jednotlivých cizích měn, ve kterých jsou pozice instituce denominovány. Pro subjekty kolektivního investování se zohlední skutečné měnové pozice subjektu kolektivního investování. Instituce se mohou spolehnout na informace třetí strany o měnových pozicích subjektu kolektivního investování, je-li správnost těchto informací náležitým způsobem zajištěna. Jestliže instituci nejsou známy měnové pozice subjektu kolektivního investování, tato pozice se izoluje a zachází se s ní v souladu s čl. 342 odst. 3;
 - c) model zahrnuje nejméně jeden samostatný rizikový faktor pro každý z akciových trhů, na kterých instituce drží významnější pozice;
 - d) model zahrnuje nejméně jeden samostatný rizikový faktor pro každou komoditu, ve které instituce drží významnější pozice. Model také zachycuje riziko ne zcela korelovaných pohybů mezi podobnými, nikoliv však identickými komoditami, a expozici změnám forwardových cen vyplývající z nesouladu splatností. Zohledňuje rovněž charakteristiky trhu, zejména dodací lhůty a možnosti obchodníků k uzavírání pozic;
 - e) interní model instituce konzervativně hodnotí riziko vznikající z méně likvidních pozic a pozic s omezenou transparentností cen podle realistických tržních scénářů. Kromě toho splňuje minimální standardy pro údaje. Zástupné ukazatele musí být přiměřeně konzervativní a lze je používat pouze tehdy, pokud jsou dostupné údaje nedostačující nebo neodrážejí skutečnou volatilitu pozice nebo portfolia.
3. Instituce mohou v rámci jakéhokoli interního modelu použitého pro účely této kapitoly používat empirické korelace v rámci jednotlivých kategorií rizika a mezi nimi pouze tehdy, pokud je přístup instituce k měření korelací přiměřený a řádně používaný.

Článek 357
Kvalitativní požadavky

1. Jakýkoli interní model použitý pro účely této kapitoly musí být koncepčně správný a řádně používaný, a zejména musí být splněny tyto kvalitativní požadavky:

- a) jakýkoli interní model použitý pro výpočet kapitálových požadavků k pozičnímu riziku, měnovému riziku nebo komoditnímu riziku je úzce začleněn do procesu každodenního řízení rizik instituce a slouží jako základ pro hlášení rizikových expozičních vrcholovému vedení instituce;
 - b) instituce mají útvar řízení rizik, který je nezávislý na obchodních útvarcích a podléhá přímo vrcholovému vedení instituce. Útvar je odpovědný za tvorbu a používání interního modelu používaného pro účely této kapitoly. Útvar provádí úvodní a průběžné validace jakéhokoli interního modelu používaného pro účely této kapitoly. Útvar denně vypracovává a analyzuje zprávy o výstupech jakéhokoli interního modelu používaného pro výpočet kapitálového požadavku k pozičnímu riziku, měnovému riziku a komoditnímu riziku a o vhodných opatřeních, která je třeba přijmout ohledně limitů obchodování;
 - c) **■** denní zprávy vypracované útvarcem řízení rizik jsou přezkoumávány na takové úrovni vedení, jež disponuje dostatečnou pravomocí k prosazení jak redukce pozic zaujatých jednotlivými obchodníky, tak i celkové rizikové expozice instituce;
 - d) instituce mají dostatečný počet zaměstnanců, kteří umějí používat propracované interní modely, a to včetně těch, které se používají pro účely této kapitoly, v oblastech obchodování, řízení rizik, auditu a back-office;
 - e) instituce mají zavedené postupy, kterými sledují a zajišťují dodržování zdokumentovaného souboru interních strategií a kontrol týkajících se celkového fungování svých interních modelů, a to včetně těch, které se používají pro účely této kapitoly;
 - f) u jakéhokoli interního modelu použitého pro účely této kapitoly musí být prokázána přijatelná přesnost v měření rizik;
 - g) instituce často provádějí důkladné stresové testování, včetně reverzních stresových testů, které zahrnuje jakýkoli interní model používaný pro účely této kapitoly, a výsledky těchto stresových testů přezkoumává vrcholové vedení a zohledňuje je při stanovování strategií a limitů. Tento proces se zaměřuje zejména na nelikvidnost trhů ve stresových tržních podmínkách, riziko koncentrace, jednosměrné trhy, riziko událostí a riziko náhlého selhání (jump-to-default), nelinearitu produktů, pozice hluboko mimo peníze, pozice podléhající zvětšujícím se rozdílům cen a další rizika, která nemusí být přiměřeně zachycena v interním modelu. Aplikované výkyvy musí zohlednit povahu portfolia a dobu, která by mohla být nutná pro zajištění nebo zvládnutí rizik za ztížených tržních podmínek;
 - h) jako součást svého pravidelného interního auditu provádějí instituce nezávislou revizi svých interních modelů, a to včetně těch, které se používají pro účely této kapitoly.
2. Revize uvedená v odst. 1 písm. h) se vztahuje jak na činnosti obchodních útvarů, tak i na činnosti nezávislého útvaru řízení rizik. Nejméně jednou ročně instituce provede revizi svého celkového postupu pro řízení rizika. Tato revize se vztahuje na tyto prvky:

- a) adekvátnost dokumentace o systému a postupu pro řízení rizika a o organizaci útvaru řízení rizik;
 - b) začlenění měření rizika do každodenního řízení rizika a spolehlivost informačního systému pro vedení instituce;
 - c) postup používaný institucí pro schvalování modelů oceňování rizika a systémy oceňování, které používají pracovníci útvaru sjednávání obchodů (front office) a útvaru vypořádání obchodů (back office);
 - d) rozsah rizik zachycených interním modelem pro měření rizika a validaci jakýchkoliv podstatných změn v interním modelu pro měření rizika;
 - e) přesnost a úplnost údajů o pozicích, přesnost a přiměřenost předpokladů volatility a korelace a přesnost při oceňování a výpočtech citlivosti na riziko;
 - f) ověřovací postup, kterého instituce využívá k vyhodnocování jednotnosti, časové příhodnosti, spolehlivosti a nezávislosti zdrojů dat používaných v interním modelu;
 - g) ověřovací postup, kterého instituce využívá k vyhodnocování zpětného testování, pomocí něhož hodnotí přesnost interního modelu.
3. Instituce sledují vývoj technik a osvědčených postupů a využívají jich ve všech svých interních modelech, jež se používají pro účely této kapitoly.

Článek 358
Interní validace

1. Instituce zavedou postupy, kterými zajistí, aby všechny jejich interní modely používané pro účely této kapitoly byly adekvátně validovány přiměřeně kvalifikovanými stranami nezávislými na vývojovém procesu, a tím bylo zaručeno, že jsou koncepčně správné a odpovídajícím způsobem zahrnují všechna zásadní rizika. Validace se provádí zpočátku, když je interní model vyvinut, a vždy, když jsou v něm provedeny významné změny. Validace se provádí také v pravidelných intervalech, ale zejména když dojde k významným strukturálním změnám na trhu nebo ke změnám ve složení portfolia, které by mohly vést k tomu, že interní model již není adekvátní. Instituce sledují vývoj technik a osvědčených postupů pro interní validaci a zavádějí nové poznatky do praxe. Validace interního modelu se neomezuje na zpětné testování, ale zahrnuje přinejmenším také tyto prvky:
- a) testy prokazující, že veškeré předpoklady v interním modelu jsou přiměřené a nepodceňují nebo nepřeceňují rizika;
 - b) vedle regulačních programů zpětného testování provádějí samy instituce validační testy interního modelu týkající se rizik a struktury jejich portfolií, včetně zpětného testování;

- c) využití hypotetických portfolií, aby se zajistilo, že interní model je schopen zohlednit specifické strukturální vlastnosti, které se mohou objevit, například významná bazická rizika a riziko koncentrace.
2. Instituce provádějí zpětné testování jak pro skutečné, tak pro hypotetické změny hodnoty portfolia.

ODDÍL 3

ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY NA MODELOVÁNÍ SPECIFICKÉHO RIZIKA

Článek 359

Požadavky na modelování specifického rizika

Interní model používaný pro výpočet kapitálových požadavků ke specifickému riziku a interní model pro obchodování s korelací musí splňovat tyto dodatečné požadavky:

- a) objasňuje historické cenové pohyby v portfoliu;
- b) zachycuje koncentrace z hlediska velikosti a změn skladby portfolia;
- c) správně funguje také v nepříznivých podmínkách;
- d) je validován pomocí zpětného testování, na jehož základě se posuzuje, zda je specifické riziko přesně zachyceno. Pokud instituce provádí toto zpětné testování na základě relevantních subportfolií, musí být tato subportfolia vybírána stále stejným způsobem;
- e) zachycuje bazické riziko vázané na daný titul, a je zejména citlivý k podstatným idiosynkratickým rozdílům mezi podobnými, nikoli však identickými pozicemi;
- f) zachycuje riziko událostí.

Článek 360

Vyloučení z modelů specifického rizika

- 1. Instituce se může rozhodnout, že z výpočtu svého kapitálového požadavku ke specifickému riziku pomocí interního modelu vyloučí ty pozice, u nichž splňuje kapitálový požadavek ke specifickému riziku v souladu s čl. 353 odst. 3.
- 2. Instituce se může rozhodnout, že ve svém interním modelu nebude zachycovat rizika selhání a migrace u dluhových nástrojů, pokud tato rizika zachycuje prostřednictvím požadavků stanovených v oddíle 4.

ODDÍL 4

INTERNÍ MODEL PRO DODATEČNÉ RIZIKO SELHÁNÍ A MIGRACE

Článek 361

Požadavek mít interní model IRC

Instituce, která používá interní model pro výpočet kapitálových požadavků ke specifickému riziku dluhových nástrojů, zavede také interní model pro dodatečné riziko selhání a migrace (IRC), pomocí něž zachytí vedle rizik zachycených výpočtem hodnot v riziku, popsaným v čl. 354 odst. 1, i dodatečná rizika selhání a migrace pozic jejího obchodního portfolia. Instituce musí prokázat, že její interní model splňuje standardy pro řádné fungování srovnatelné s přístupem IRB pro úvěrové riziko za předpokladu konstantní úrovně rizika a případně upravené tak, aby odrážely dopad likvidity, koncentrací, zajišťování a alternativnosti.

Článek 362

M48

Rozsah použití interního modelu IRC

Interní model IRC zahrnuje všechny pozice, pro které platí kapitálový požadavek ke specifickému úrokovému riziku včetně těch, pro které platí 0% kapitálový požadavek ke specifickému riziku podle článku 325, ale nezahrnuje sekuritizované pozice a úvěrové deriváty n-tého selhání.

Instituce může, s výhradou povolení ze strany příslušných orgánů, rozhodnout, že bude do modelu IRC soustavně zahrnovat všechny kótované akciové pozice a derivátové pozice odvozené od kótovaných akcií. Povolení se udělí, pokud je takové zařazení soudržné se způsobem, jakým instituce interně měří a řídí riziko.

Článek 363

Parametry interního modelu IRC

1. Instituce používají interní model pro výpočet hodnoty, která vyjadřuje ztráty způsobené selháním a migracemi mezi interními či externími ratingy s 99,9% intervalem spolehlivosti za horizont jednoho roku. Instituce vypočítají tuto hodnotu alespoň jednou týdně.
2. Korelační předpoklady jsou podpořeny analýzou objektivních dat v koncepčně správném rámci. Interní model přiměřeně odráží koncentrace emitentů. Odráží rovněž koncentrace, které mohou za stresových podmínek vznikat v rámci kategorií produktů a napříč těmito kategoriemi.
3. Interní model IRC odráží dopad korelací mezi případy selhání a migrace. Dopad diverzifikace mezi případy selhání a migrace na jedné straně a ostatními rizikovými faktory na straně druhé tento model odrážet nesmí.
4. Interní model je založen na předpokladu konstantní úrovně rizika za horizont jednoho roku, z čehož vyplývá, že dané jednotlivé pozice či skupiny pozic v obchodním

portfoliu, u nichž během jejich horizontu likvidity došlo k selhání či migraci, jsou na konci horizontu likvidity přeskládány tak, aby dosáhly počáteční úrovně rizika. Alternativně se instituce může rozhodnout, že bude konzistentně používat předpoklad nezměněných pozic za kapitálový horizont jednoho roku.

5. Horizonty likvidity se stanoví podle doby potřebné k prodeji pozice nebo zajištění všech významnějších relevantních cenových rizik za stresové situace na trhu, se zvláštním přihlédnutím k velikosti dané pozice. Horizonty likvidity odrážejí skutečné postupy a zkušenosti z období systematických i idiosynkratických stresů. Horizont likvidity je měřen za konzervativních předpokladů a je dostatečně dlouhý k tomu, aby samotný akt prodeje či zajištění podstatně neovlivnil cenu, za kterou se prodej nebo zajištění uskuteční.
6. Pro určení vhodného horizontu likvidity pro pozici či skupinu pozic platí minimální horizont tří měsíců.
7. Určení vhodného horizontu likvidity pro pozici či skupinu pozic musí zohlednit interní zásady instituce týkající se úprav ocenění a řízení nehybných pozic. Jestliže instituce určuje horizonty likvidity spíše pro skupiny pozic než pro jednotlivé pozice, kritéria pro definování skupin pozic jsou stanovena způsobem, který smysluplně odráží rozdíly v úrovni likvidity. Horizonty likvidity pro koncentrované pozice jsou delší, a odrážejí tak delší období nutné k uzavření takových pozic. Horizont likvidity pro aktiva uskladněná k sekuritizaci (securitisation warehouse) odráží dobu nutnou k vytvoření, prodeji a sekuritizaci aktiv nebo k zajištění podstatných rizikových faktorů za stresové situace na trhu.

Článek 364

Zohlednění zajištění v interním modelu IRC

1. Do interního modelu instituce k zachycování dodatečných rizik selhání a migrace lze začlenit zajištění. Pozice lze kompenzovat, pokud se dlouhé a krátké pozice týkají stejného finančního nástroje. Zajištění nebo diverzifikační efekty spojené s dlouhými a krátkými pozicemi se zahrnutím různých nástrojů nebo různých cenných papírů emitovaných tímž dlužníkem i s dlouhými a krátkými pozicemi u různých emitentů lze zohlednit pouze explicitním modelováním hrubých dlouhých a krátkých pozic v různých nástrojích. Instituce zohlední dopad podstatných rizik, která by mohla vzniknout v intervalu mezi okamžikem splatnosti zajištění a horizontem likvidity, i možnou přítomnost významných bazických rizik v zajišťovacích strategiích podle produktu, seniority v kapitálové struktuře, interního či externího ratingu, doby splatnosti, roku původu a jiných rozdílů v nástrojích. Instituce zohledňuje zajištění pouze v rozsahu, v němž je lze zachovat i v situaci, kdy se u dlužníka zvyšuje pravděpodobnost úvěrové či jiné události.
2. U pozic v obchodním portfoliu zajištěných pomocí dynamických zajišťovacích strategií lze zohlednit přeskládání zajištění v rámci horizontu likvidity zajištěné pozice za předpokladu, že instituce:
 - a) se rozhodne modelovat přeskládání zajištění konzistentně v celé příslušné skupině pozic obchodního portfolia;

- b) prokáže, že zohlednění výsledků přeskládání vede k lepšímu měření rizik,
- c) prokáže, že trhy pro zajišťující nástroje jsou dostatečně likvidní na to, aby toto přeskládání i ve stresových obdobích umožnily. Veškerá zbytková rizika vyplývající z dynamických zajišťovacích strategií musí být zohledněna v kapitálovém požadavku.

*Článek 365
Zvláštní požadavky na interní model IRC*

1. Interní model k zachycování dodatečných rizik selhání a migrace odráží nelineární dopad opcí, strukturovaných úvěrových derivátů a ostatních pozic s podstatným nelineárním chováním vzhledem k cenovým pohybům. Instituce rovněž řádně zohlední modelovací riziko přítomné v oceňování a odhadování cenových rizik spojených s takovými produkty.
2. Interní model je založen na údajích, které jsou objektivní a aktuální.
3. Při nezávislém přezkoumávání a validaci svých interních modelů používaných pro účely této kapitoly instituce provádí zejména všechny tyto činnosti:
 - a) ověří, zda je její modelovací přístup ke korelacím a cenovým změnám pro její portfolio vhodný, včetně volby a vah jejích faktorů systémového rizika;
 - b) provede různé stresové testy včetně analýzy citlivosti a analýzy scénářů s cílem vyhodnotit kvalitativní a kvantitativní oprávněnost daného přístupu, zvláště pokud jde o zacházení s koncentrovanými pozicemi. Tyto testy nesmí být omezeny na škálu zaznamenaných historických událostí;
 - c) uskuteční vhodnou kvantitativní validaci včetně příslušných interních standardů (benchmarks) modelování.
4. Interní model musí být konzistentní s interními metodikami řízení rizik pro určování, měření a řízení obchodních rizik používanými v dané instituci.
5. Instituce musí dokumentovat své interní modely tak, aby byly její předpoklady ohledně korelací a dalších prvků modelovacího postupu pro příslušné orgány transparentní.
6. Interní model instituce konzervativně hodnotí riziko vznikající z méně likvidních pozic a pozic s omezenou transparentností cen za realistických tržních scénářů. Kromě toho splňuje minimální standardy pro údaje. Zástupné ukazatele jsou přiměřeně konzervativní a lze je používat pouze tehdy, pokud jsou dostupné údaje nedostačující nebo neodrážejí skutečnou volatilitu pozice nebo portfolia.

*Článek 366
Ne zcela vyhovující přístupy IRC*

Jestliže instituce používá interní model k zachycování dodatečných rizik selhání a migrace, který není v souladu se všemi požadavky článků 363, 364 a 365, ale je v souladu s interními metodikami pro určování, měření a řízení dodatečných rizik selhání a migrace, musí být tato

instituce schopna prokázat, že její interní model vede ke kapitálovému požadavku v alespoň takové výši, jaká by byla stanovena, kdyby její model v plném souladu s požadavky uvedenými v těchto člancích byl. Příslušné orgány nejméně jednou ročně přezkoumají, zda je ustanovení v předcházející větě naplňováno. EBA sleduje celou škálu postupů týkajících se interních modelů, které nejsou v souladu se všemi požadavky článků 363, 364 a 365, a v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá pokyny o těchto postupech.

ODDÍL 5

INTERNÍ MODEL PRO OBCHODOVÁNÍ S KORELACÍ

Článek 367

Požadavky na interní model pro obchodování s korelací

1. Příslušné orgány udělí povolení používat interní model pro kapitálový požadavek u obchodního portfolia s korelací namísto kapitálového požadavku podle článku 327 institucím, kterým je povoleno používat interní model pro specifické riziko dluhových nástrojů a které splňují požadavky stanovené v odstavcích 2 až 6, v čl. 356 odst. 1 a v člancích 357, 358 a 359.
2. Instituce použije tento interní model pro výpočet hodnoty, která přiměřeně zachytí všechna cenová rizika s 99,9% intervalem spolehlivosti za horizont jednoho roku za předpokladu konstantní úrovně rizika a případně bude upravena tak, aby odrážela vliv likvidity, koncentrací, zajištění a alternativnosti. Instituce vypočítají tuto hodnotu alespoň jednou týdně.
3. Model uvedený v odstavci 1 náležitě zachytí tato rizika:
 - a) kumulativní riziko vyplývající z vícenásobných selhání u tranšovaných produktů, včetně řazení selhání;
 - b) riziko úvěrového rozpětí, včetně gama efektů a křížových gama efektů;
 - c) volatilitu implikovaných korelací, včetně křížového efektu mezi rozpětími a korelacemi;
 - d) bazické riziko včetně:
 - i) bazického rozdílu mezi úvěrovým rozpětím indexu a úvěrovým rozpětím jeho jednotlivých složek a
 - ii) bazického rozdílu mezi implikovanou korelací indexu a implikovanou korelací individuálního portfolia (bespoke portfolios);
 - e) volatilitu míry výtěžnosti, jelikož tato volatilita souvisí s tím, že míra výtěžnosti má tendenci ovlivňovat ceny tranšů;
 - f) riziko podhodnocení nákladu zajištění (hedge slippage) vzhledem ke skutečnosti, že komplexní riziková míra využívá dynamické zajišťování, a potenciální náklady na přeskládání těchto zajištění;

g) jakákoli další podstatná cenová rizika pozic v portfoliu obchodování s korelací.

4. InSTITUTE v rámci modelu uvedeného v odstavci 1 použije dostatek tržních údajů, aby tak zajistila plné zachycení zásadních rizik těchto expozic ve svém interním přístupu, v souladu s požadavky stanovenými v tomto článku. InSTITUTE rovněž prokáže příslušným orgánům prostřednictvím zpětného testování nebo jinými vhodnými prostředky, že její model dokáže odpovídajícím způsobem objasnit cenové změny těchto produktů.

InSTITUTE zavede odpovídající zásady a postupy pro oddělení pozic, pro které má povolení začlenit je do kapitálového požadavku v souladu s tímto článkem, od jiných pozic, pro které takové povolení nemá.

5. InSTITUTE pravidelně podrobí portfolio všech pozic zahrnutých do modelu uvedeného v odstavci 1 souboru zvláštních, předem stanovených stresových scénářů. Tyto stresové scénáře zkoumají účinky stresových podmínek na míry selhání, míry výtěžnosti, úvěrová rozpětí, bazické riziko a účinky korelací a jiných relevantních rizikových faktorů na portfolio obchodování s korelací. InSTITUTE tyto stresové scénáře použije alespoň jednou týdně a alespoň jednou za čtvrt roku podá příslušným orgánům zprávu o výsledcích, která bude zahrnovat srovnání s kapitálovým požadavkem dané inSTITUTE stanoveným podle tohoto článku. Jakékoli případy, kdy stresové testy ukazují na podstatně nedostatečný kapitálový požadavek pro portfolio obchodování s korelací, jsou oprávněnému orgánu dohledu včas hlášeny.
6. Interní model inSTITUTE konzervativně hodnotí riziko vznikající z méně likvidních pozic a pozic s omezenou transparentností cen za realistických tržních scénářů. Kromě toho splňuje minimální standardy pro údaje. Zástupné ukazatele jsou přiměřeně konzervativní a lze je používat pouze tehdy, pokud jsou dostupné údaje nedostačující nebo neodrážejí skutečnou volatilitu pozice nebo portfolia.

Hlava V

Kapitálové požadavky k vypořádacímu riziku

Článek 368

Vypořádací riziko a riziko dodání

V případě transakcí, v nichž dluhové nástroje, akcie, cizí měny a komodity (kromě repo obchodů a půjček nebo výpůjček cenných papírů nebo komodit) nejsou vyrovnány po řádném datu dodání, instituce vypočítá cenový rozdíl, kterému je vystavena.

Cena se vypočítá jako rozdíl mezi dohodnutou vypořádací cenou za dotyčný dluhový nástroj, akcii, cizí měnu nebo komoditu a jejich aktuální tržní hodnotou, pokud by tento rozdíl mohl znamenat pro úvěrovou instituci ztrátu.

Instituce cenový rozdíl vynásobí příslušným koeficientem v pravém sloupci následující tabulky č. 1 za účelem výpočtu kapitálového požadavku instituce k vypořádacímu riziku.

Tabulka č. 1:	
Počet pracovních dnů po řádném dni vypořádání	(%)
5 – 15	8
16 – 30	50
31 – 45	75
46 nebo více	100

Článek 369

Volné dodávky

1. Od instituce se požaduje, aby držela kapitál, jak je stanoveno v tabulce č. 2, pokud:
 - a) zaplatila za cenné papíry, cizí měny nebo komodity dříve, než je obdržela, nebo dodala cenné papíry, cizí měny nebo komodity dříve, než za ně dostala zaplacení;
 - b) v případě přeshraničních transakcí uplynul jeden nebo více dnů od provedení platby nebo dodávky.

Tabulka č. 2:			
Kapitálové zacházení s volnými dodávkami			
Sloupec 1	Sloupec 2	Sloupec 3	Sloupec 4
Typ transakce	Až do první smluvní platby nebo fáze dodávky	Od první smluvní platby nebo fáze dodávky až do čtyř dnů po druhé smluvní platbě nebo fázi dodávky	Od 5 pracovních dnů po druhé smluvní platbě nebo fázi dodávky až do zániku transakce
Volné dodávky	Bez kapitálového požadavku	Zacházet jako s expozicí	Zacházet jako s expozičním rizikem s váhou 1 250 %

2. Při uplatňování rizikové váhy na expozice volných dodávek, se kterými se zachází podle sloupce 3 tabulky č. 2, mohou instituce využívající přístup IRB stanovený v části třetí hlavě II kapitole 3 přiřadit protistranám, pro které nemají jinou expozici investičního portfolia, PD na základě externího ratingu protistrany. Instituce používající vlastní odhady LGD mohou uplatnit LGD stanovené v čl. 157 odst. 1 na expozice volných dodávek, které se posuzují podle sloupce 3 tabulky č. 2, za předpokladu, že jej uplatní na všechny takové expozice. Alternativně mohou instituce používající přístup IRB stanovený v části třetí hlavě II kapitole 3 uplatnit rizikové váhy podle standardizovaného přístupu stanoveného v části třetí hlavě II kapitole 2 za předpokladu, že je uplatní na všechny takové expozice, nebo mohou na všechny takové expozice uplatnit 100% rizikovou váhu.

Pokud není výše kladné expozice vyplývající z transakcí v rámci volných dodávek významná, mohou instituce na tyto expozice uplatnit rizikovou váhu 100 % kromě případů, kdy je třeba na tyto expozice uplatnit rizikovou váhu 1 250 % v souladu se sloupcem 4 tabulky č. 2 v odstavci 1.

3. Jako alternativu k používání rizikové váhy 1 250 % na expozice volných dodávek podle sloupce 4 tabulky č. 2 v odstavci 1 může instituce odečíst převedenou hodnotu plus stávající pozitivní expozici těchto expozic z položek kmenového kapitálu tier 1 v souladu se čl. 33 odst. 1 písm. k).

Článek 370 *Upuštění od požadavků*

Pokud dojde k systémovému selhání celého vypořadacího nebo clearingového systému, mohou příslušné orgány upustit od kapitálových požadavků vypočtených podle článků 368 a 369, dokud nedojde k nápravě situace. V tomto případě nebude selhání protistrany při vypořádání obchodu považováno za selhání pro účely úvěrového rizika.

Hlava VI

Kapitálové požadavky k riziku úvěrové úpravy v ocenění

Článek 371

Význam pojmu „úvěrová úprava v ocenění“

Pro účely této hlavy a hlavy III kapitoly 6 se „úvěrovou úpravou v ocenění“ (credit valuation adjustment, dále jen „CVA“) rozumí úprava v ocenění portfolia transakcí s protistranou směrem k tržní hodnotě střed. Tato úprava odráží aktuální tržní hodnotu úvěrového rizika protistrany vůči instituci, ovšem neodráží aktuální tržní hodnotu úvěrového rizika instituce vůči protistraně.

Článek 372

Oblast působnosti

1. Instituce vypočte kapitálové požadavky k riziku CVA v souladu s touto hlavou u všech OTC derivátových nástrojů pro všechny své obchodní aktivity, s výjimkou úvěrových derivátů uznaných ke snížení hodnoty rizikově vážené expozice pro úvěrové riziko *a derivátových transakcí týkajících se systému důchodového zabezpečení, jež jsou vyňaty podle článku 71 nařízení [vloží OP] (EMIR)*.
2. Instituce zahrnou financování cenných papírů do výpočtu kapitálových požadavků podle odstavce 1, pokud příslušný orgán rozhodne, že expozice dané instituce vůči riziku CVA vyplývajícím z těchto operací jsou významné.
3. Transakce s centrální protistranou *a transakce s nefinančními protistranami uvedené v čl. XX nařízení EMIR [vloží OP], za předpokladu, že jsou tyto transakce objektivně měřitelné jako transakce ke snížení rizika, které přímo souvisejí s komerčními či pokladními finančními operacemi nefinanční protistrany*, jsou vyloučeny z kapitálových požadavků k riziku CVA.
 - 3a. *Expozice vůči mateřskému podniku, vůči jiným dceřiným podnikům takového mateřského podniku nebo vůči jeho vlastním dceřiným podnikům, podléhají-li tyto podniky témuž dohledu na konsolidovaném základě jako sama instituce v souladu s tímto nařízením nebo s obdobnými normami platnými ve třetí zemi, jsou vyloučeny z kapitálových požadavků k riziku CVA.*
 - 3b. *Transakce s protistranami, uvedené v čl. 2 odst. 23 a podléhající přechodným ustanovením uvedeným v článku 71 nařízení (EU) č. [xxxx/xxxx] ze dne [datum] o mimoburzovních derivátových transakcích, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (EMIR), jsou vyloučeny z kapitálových požadavků k riziku CVA, a to do skončení platnosti přechodných ustanovení uvedených v článku 71 nařízení (EU) č. [xxxx/xxxx] ze dne [datum] o mimoburzovních derivátových transakcích.*

Článek 373
Pokročilá metoda

1. Instituce, která má povolení používat interní model pro specifické riziko dluhových nástrojů v souladu s článkem 352, pro všechny transakce, pro které má povolení k použití metody interního modelu pro určení hodnoty expozice u přidruženého úvěrového rizika protistrany expozice v souladu s článkem 277, stanoví kapitálové požadavky k riziku CVA modelováním dopadu změn úvěrových rozpětí protistrany na CVA všech protistran těchto transakcí, s přihlédnutím k zajištění CVA, která jsou způsobila podle článku 375.

Instituce použije svůj interní model pro stanovení kapitálových požadavků ke specifickému riziku spojenému s obchodovanými dluhovými pozicemi a uplatní 99% interval spolehlivosti a období držení rovnocenné 10 dnům. Interní model je třeba použít takovým způsobem, aby simuloval změny úvěrového rozpětí protistran, ale nemodeloval citlivost CVA na změny jiných tržních faktorů, včetně změny v hodnotě referenčního aktiva, komodity, měny nebo úrokové sazby derivátu. ***V případě nefinančních protistran, uvedených v článku xx nařízení EMIR (vloží OP), lze pro změny úvěrového rozpětí použít rozpětí úvěrových derivátů, dluhopisů či půjček dotyčné nebo podobné protistrany nebo jinou vhodnou metodiku umožňující simulaci úvěrového rozpětí dohodnutého s příslušným orgánem.***

Kapitálové požadavky k riziku CVA pro každou protistranu se vypočítají v souladu s následujícím vzorcem:

$$CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^T \max \left\{ 0, \exp \left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}} \right) - \exp \left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}} \right) \right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_i \cdot D_i}{2}$$

kde:

t_i = čas i -tého přecenění s počátkem v $t_0 = 0$;

t_T = nejdelší smluvní splatnost z celé skupiny transakcí se započtením s protistranou;

s_i = je úvěrové rozpětí protistrany v době splatnosti t_i použité pro výpočet CVA protistrany. Pokud je známo rozpětí swapů úvěrového selhání protistrany, instituce použije toto rozpětí. Pokud toto rozpětí swapů úvěrového selhání známo není, instituce použije zástupné indikátory rozpětí přiměřené ratingu, odvětví a regionu protistrany;

LGD_{MKT} = ztráta při selhání protistrany, která je založena na rozpětí tržního nástroje protistrany, pokud je nástroj protistrany znám. Pokud nástroj protistrany znám není, musí být založena na zástupných indikátorech rozpětí, které jsou přiměřené s ohledem na rating, odvětví a region protistrany. První

člen ve vzorci představuje aproximaci mezní pravděpodobnosti selhání v tržních podmínkách, ke kterému by došlo mezi dobami t_{i-1} a t_i ;

$EE_i =$ očekávaná expozice vůči protistraně v čase přecenění t_i , jak je vymezena v čl. 267 bodu 19, pokud jsou těmto stranám přidány expozice různých skupin transakcí se započtením a pokud je nejdelší splatnost každé skupiny transakcí se započtením dána nejdelší smluvní splatností ve skupině transakcí se započtením; v případě maržového obchodování musí instituce použít zacházení uvedené v odstavci 2, pokud instituce používá pro maržové obchodování míry EPE uvedené v čl. 279 odst. 1 písm. a) nebo písm. b);

$D_i =$ implicitní bezrizikový diskontní faktor v čase t_i , kde $D_0 = 1$.

2. Při výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA pro protistranu založí instituce všechny vstupy do svého interního modelu pro specifické riziko dluhových nástrojů na následujících vzorcích (podle toho, který je vhodný):

a) pokud je model založen na citlivosti na úvěrová rozpětí specifických dob splatností, instituce založí každou citlivost na úvěrové rozpětí („RegulatorníCS01“) na následujícím vzorci:

$$RegulatorníCS01_i = 0.0001 \cdot t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2};$$

b) pokud model využívá citlivostí na úvěrové rozpětí, pokud jde o paralelní posuny v úvěrovém rozpětí, instituce použije následující vzorec:

$$Regulatorní CS01_i = 0.0001 \cdot \sum_{i=1}^T \left(t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) - t_{i-1} \cdot \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right) \right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_i \cdot D_i}{2}$$

;

c) pokud model využívá druhořadých citlivostí na posuny v úvěrových rozpětích (rozpětí gamma), vypočítá se gamma podle vzorce v odstavci 1.

3. Instituce používající míry EPE pro kolateralizované OTC deriváty uvedené v čl. 279 odst. 1 písm. a) nebo b) postupují při stanovování kapitálových požadavků k riziku CVA v souladu s odstavcem 1 takto:

a) předpokládají konstantní profil očekávaných expozic;

b) stanoví očekávanou expozici rovnu efektivní očekávané expozici vypočítané podle čl. 279 odst. 1 písm. b) pro splatnosti rovnající se větší z následujících hodnot:

i) polovina nejdelší splatnosti vyskytující se ve skupině transakcí se započtením;

- ii) pomyslná vážená průměrná splatnost všech transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením.
4. Instituce, které je povoleno příslušným orgánem v souladu s čl. 277 používat metodu interního modelu pro výpočet hodnot expozice ve vztahu k většině její činnosti, ale která používá metody stanovené v hlavě II kapitole 6 oddíle 3 nebo 4 pro menší portfolia a které je povoleno používat přístup interních modelů tržních rizik pro specifické riziko obchodovaných dluhových nástrojů v souladu s článkem 352, může s výhradou povolení příslušných orgánů vypočítat kapitálové požadavky k riziku CVA v souladu s odstavcem 1 pro transakce se započtením nezahrnuté do metody interního modelu. Příslušné orgány udělí toto povolení pouze tehdy, pokud instituce používá metodu stanovenou v hlavě II kapitole 6 oddíle 3 nebo 4 pro omezený počet malých portfolií.

Pro účely výpočtu podle předchozího pododstavce, a pokud model použitý v rámci metody interního modelu nevytvoří profil očekávaných expozic, postupují instituce takto:

- a) předpokládají konstantní profil očekávaných expozic;
 - b) stanoví očekávané expozice jako rovnající se hodnotě expozice vypočtené podle metod stanovených v hlavě II kapitole 6 oddíle 3 nebo 4 nebo metody interního modelu pro splatnost rovnající se větší z následujících hodnot:
 - i) polovina nejdelší splatnosti vyskytující se ve skupině transakcí se započtením;
 - ii) pomyslná vážená průměrná splatnost všech transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením.
5. Instituce stanoví kapitálové požadavky k riziku CVA jako součet nestresových a stresových hodnot v riziku, které se vypočtou takto:
- a) pro nestresovou hodnotu v riziku se použije stávající kalibrace parametrů pro očekávané expozice;
 - b) pro stresovou hodnotu v riziku se použijí budoucí profily očekávaných expozic protistrany s využitím stresové kalibrace uvedené v čl. 286 odst. 2. Stresové období pro parametry úvěrového rozpětí je nejvážnějším jednoletým stresovým obdobím v rámci tříletého stresového období použitého pro parametry expozice.
- ba) nové Pro tyto výpočty se použije trojnásobek koeficientu zavedeného ve výpočtu hodnoty dluhopisu (VaR) v riziku a stresové hodnoty v riziku. EBA sleduje důslednost veškerých rozhodnutí orgánů dohledu vedoucích k uplatnění vyššího násobku, než je trojnásobek vstupních údajů hodnoty v riziku a stresové hodnoty v riziku, na jejichž základě se stanoví požadavek CVA. Příslušné orgány, které uplatní koeficient vyšší než tři, předloží EBA písemné odůvodnění.**
- bb) nové Metodiku sloužící k určení toho, které transakce s ústředními vládami a regionálními a místními orgány jsou vyloučeny z působnosti ustanovení**

uvedených v čl. 372 odst. 4 (nový) a v nařízení (EU) č. [xxxx/xxxx] ze dne [datum] o mimoburzovních derivátových transakcích, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (EMIR).

bc) nové V jakém případě by se měl na ústřední vlády a regionální a místní orgány vztahovat požadavek, aby měly platné dvoustranné přílohy o úvěrové podpoře s poskytováním kvalitních kolaterálů bez ohledu na jejich vlastní úvěr.

6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž podrobněji upřesní:
- a) jak má být stanoveno rozpětí zástupných indikátorů při určování LGDMKT pro účely výpočtu podle odstavce 1;
 - b) počet a velikost portfolií, které splňují kritérium omezeného počtu malých portfolií uvedené v odstavci 4.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do **31. prosince 2013**.

Komisi se uděluje pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 374 Standardizovaná metoda

1. Instituce, která nevypočítává kapitálové požadavky k riziku CVA pro své protistrany v souladu s článkem 373, vypočítá kapitálové požadavky portfolia k riziku CVA pro každou protistranu podle následujícího vzorce, přičemž zohlední zajištění CVA, která jsou způsobilá podle článku 375:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{h} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot (M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind} \right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot (M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i)^2}$$

kde:

h = roční rizikový horizont (v ročních jednotkách); $h = 1$;

w_i = váha použitelná na protistranu „i“.

Protistraně „i“ je přiřazena jedna ze sedmi vah w_i na základě externího ratingu vypracovaného určenou externí ratingovou agenturou, jak je uvedeno v tabulce č. 1, **vyjma případu, kdy je protistrana nefinanční protistranou ve smyslu článku xx nařízení EMIR (vloží OP), kdy by se na protistranu „i“ měly použít váhy z tabulky 2**. U protistran, pro které není k dispozici externí rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou:

- a) instituce používající přístup podle hlavy II kapitoly 3 přiřadí internímu ratingu protistrany jeden z externích ratingů;
- b) instituce používající přístup podle hlavy II kapitoly 2 přidělí této protistraně stupeň úvěrové kvality 3. **Aniž je dotčeno předchozí ustanovení, v případě regionálních vlád,**

místních orgánů a subjektů veřejného sektoru určí instituce úvěrovou kvalitu na základě článku 110 a článku 111;

EAD_i^{total} = celková hodnota expozice úvěrového rizika protistrany „i“ (součet v rámci celé skupiny transakcí se započtením) včetně dopadu kolaterálu v souladu s metodami stanovenými v hlavě II kapitole 6 oddílech 3 až 6, podle potřeby, na výpočet kapitálových požadavků k úvěrovému riziku protistrany pro tuto protistranu.

U institucí, které nepoužívají metodu stanovenou v hlavě II kapitole 6 oddíle 6 se expozice diskontuje použitím následujícího činitele:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i}}{0.05 \cdot M_i};$$

B_i = pomyslná hodnota nakoupených zajištění swapů úvěrového selhání na jedno jméno (jejich součet, pokud jde o více než jednu pozici) odkazujících na protistranu „i“ a používaných k zajištění rizika CVA.

Tato pomyslná částka musí být diskontována s použitím následujícího faktoru:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i^{hedge}}}{0.05 \cdot M_i^{hedge}};$$

B_{ind} = je plná pomyslná hodnota jednoho nebo více indexů swapů úvěrového selhání nakoupeného zajištění použitého k zajištění rizika CVA.

Tato pomyslná částka musí být diskontována s použitím následujícího faktoru:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{ind}}}{0.05 \cdot M_{ind}};$$

w_{ind} = je váha použitelná na index zajištění.

Instituce přiřadí indexům jednu ze sedmi vah w_i na základě průměrného rozpětí indexu „ind“;

M_i = efektivní splatnost transakcí s protistranou i.

U instituce, která používá metodu stanovenou v hlavě II kapitole 6 oddíle 6, se M_i vypočítá podle čl. 158 odst. 2 písm. f).

U instituce, která nepoužívá metodu stanovenou v hlavě II kapitole 6 oddíle 6, je M_i průměrná pomyslná vážená splatnost podle čl. 158 odst. 2;

M_i^{hedge} = splatnost zajišťovacího nástroje s pomyslnou B_i (množství B_i se sečtou, pokud jde o několik pozic);

M_{ind} = splatnost indexového zajištění ind.

V případě více než jedné pozice s indexovým zajištěním je M_{ind} pomyslně vážená splatnost.

2. Pokud je protistrana zahrnuta do indexu, na němž je založen swap úvěrového selhání pro zajištění úvěrového rizika protistrany, instituce může odečíst pomyslnou částku, kterou lze přičíst uvedené protistraně v souladu s váhou jejího referenčního nástroje, z pomyslné hodnoty indexu CDS a posuzovat ji jako zajištění na jedno jméno (Bi) jednotlivé protistrany se splatností založenou na splatnosti indexu.

Tabulka č. 1:	
Stupeň úvěrové kvality	Váha w_i
1	0,28 %
2	0,32 %
3	0,4 %
4	0,8 %
5	1,2 %
6	4,0 %

*Článek 375
Způsobilá zajištění*

1. Zajištění jsou „způsobilými zajištěními“ pro účely výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA podle článků 373 a 374 pouze tehdy, pokud se používají za účelem snížení rizik CVA a jsou jako taková řízena a odpovídají jednomu z těchto typů:
- a) swapy úvěrového selhání na jedno jméno nebo jiné rovnocenné zajišťovací nástroje odkazující přímo na protistranu;
 - b) swapy indexu úvěrového selhání za předpokladu, že báze mezi rozpětím jednotlivých protistran a rozpětími zajištění swapu indexu úvěrového selhání se odráží **ke spokojenosti příslušného orgánu** v hodnotě v riziku.

Požadavek v písmenu b), že báze mezi rozpětím jednotlivých protistran a rozpětími zajištění swapu indexu úvěrového selhání se odráží v hodnotě v riziku, se uplatní rovněž na případy, kdy se pro rozpětí protistrany použije zástupných indikátorů.

U všech protistran, pro které se použije zástupných indikátorů, instituce použije přiměřené bazické časové řady z reprezentativní skupiny podobných jmen, u kterých je rozpětí k dispozici.

Není-li příslušný orgán spokojen s tím, jak je zohledněna báze mezi rozpětím jednotlivých protistran a rozpětími zajištění swapů indexu úvěrového selhání, pak instituce **nezohlední pomyslnou hodnotu** indexu zajištění hodnoty v riziku.

- Zajištění uvedená v písmeni b) lze použít pouze pro účely výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA podle článku 373.
2. Instituce nezohlední jiné typy zajištění rizika protistrany při výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA. Zejména tranšované swapy nebo swapy úvěrového selhání n-tého selhání a úvěrové dluhopisy nejsou způsobilými zajištěními pro účely výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA.
 3. Způsobilá zajištění, která jsou zahrnuta do výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA, nelze zahrnout do výpočtu kapitálových požadavků ke specifickému riziku, jak je stanoven v hlavě IV, nebo posuzovat jako snížení jiného úvěrového rizika než úvěrového rizika protistrany u stejného portfolia transakcí.

ČÁST ČTVRTÁ VELKÉ EXPOZICE

ODDÍL I REŽIM VELKÉ EXPOZICE

Článek 376 Předmět

Instituce sledují a řídí své velké expozice v souladu s touto částí.

Článek 377 Negativní působnost

Tato část se nepoužije na investiční podniky, které splňují kritéria stanovená v čl. 90 odst. 1 nebo v čl. 91 odst. 1.

Článek 378 Definice

Pro účely této části platí tato definice :

„Expozicí“ se pro účely této části rozumí jakékoli aktivum nebo podrozvahová položka uvedené v části třetí hlavě II kapitole 2 bez rizikové váhy nebo stupně rizika.

Článek 379 Výpočet hodnoty expozice

1. Hodnota expozice vyplývající z položek uvedených v příloze II se vypočítá podle jedné z metod stanovených v části třetí hlavě II kapitole 6.
2. Instituce s povolením použít metodu interního modelu v souladu s článkem 277 mohou tuto metodu použít pro výpočet hodnoty expozice repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, maržových obchodů a transakcí s delší dobou vypořádání.
3. Expozice vůči jednotlivým klientům, které vznikají v obchodním portfoliu, vypočítávají ty instituce, které vypočítávají kapitálové požadavky pro své obchody zahrnuté v obchodním portfoliu podle části třetí hlavy IV kapitoly 2 čl. 293 a části třetí hlavy V, a případně části třetí hlavy IV kapitoly 5, sečtením těchto položek:
 - a) kladné převaha dlouhých pozic instituce nad jejími krátkými pozicemi u všech finančních nástrojů emitovaných daným klientem, přičemž se čistá pozice u každého z různých nástrojů vypočítá podle metod uvedených v části třetí hlavě IV kapitole 2;

- b) čisté expozice v případě upsání dluhových nebo kapitálových nástrojů;
- c) expozic vyplývajících z transakcí, dohod a smluv s dotyčným klientem uvedených v člancích 293 a 368 až 370, přičemž tyto expozice se vypočítají způsobem stanoveným v uvedených člancích pro výpočet hodnot expozice.

Pro účely písmene b) se čistá expozice vypočítá tak, že se odečtou ty pozice z upsání, které jsou upsány třetími stranami na základě formální dohody, snížené o faktory uvedené v článku 334.

Pro účely písmene b) instituce zřídí systémy pro sledování a řízení upsaných expozic mezi dobou počátečního závazku a následujícím pracovním dnem s přihlédnutím k povaze rizik podstupovaných na dotyčných trzích.

Pro účely písmene c) se z odkazu v článku 293 vyloučí část třetí hlava II kapitola 3.

- 4. Celkové expozice vůči jednotlivým klientům nebo ekonomicky spjatým skupinám klientů se vypočítají jako součet expozic obchodního portfolia a investičního portfolia.
- 5. Expozice vůči ekonomicky spjatým skupinám klientů se vypočítají jako součet expozic vůči jednotlivým klientům ve skupině.
- 6. Expozice nezahrnují:
 - a) v případě devizových operací expozice s obvyklým průběhem vypořádání do dvou pracovních dnů po zaplacení;
 - b) v případě koupě nebo prodeje cenných papírů expozice s obvyklým průběhem vypořádání do pěti pracovních dnů po zaplacení nebo dodání cenných papírů podle toho, k čemu dojde dřív;
 - c) v případě poskytování služeb převodů peněz, včetně provádění platebních služeb, clearingů a vypořádání v jakékoli měně a korespondenčního bankovníctví nebo clearingů finančních nástrojů a vypořádání transakcí a úschovy pro klienty, opožděné příjmy prostředků financování a jiné expozice vzniklé z důvodu činnosti klienta, které trvají nejdéle do následujícího pracovního dne;
 - d) v případě poskytování služeb převodů peněz, včetně provádění platebních služeb, clearingů a vypořádání v jakékoli měně a korespondenčního bankovníctví, expozice v horizontu jednoho dne (intra-day) vůči institucím poskytujícím tyto služby;
 - e) expozice odečtené z kapitálu v souladu se články 33, 53 a 63.
- 7. Za účelem zjištění existence ekonomicky spjaté skupiny klientů, pokud jde o expozice uvedené v čl. 107 písm. l) a n) v případě, že existuje expozice vůči podkladovým aktivům, a pokud jde o expozice uvedené v čl. 107 písm. p), kde existuje schéma a expozice vůči podkladovým aktivům, instituce posoudí schéma, jeho podkladové expozice nebo obojí. Za tímto účelem instituce vyhodnotí ekonomickou podstatu a rizika spojená se strukturou transakce. ***Posuzuje-li instituce s pohledávkami ve formě***

podílů nebo akcií v subjektech kolektivního investování (CIU) podkladové expozice CIU, nezahrnuje expozice této instituce pohledávky ve formě CIU.

8. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:

se kterými expozicemi uvedenými v čl. 107 písm. p) se zachází podle tohoto odstavce;

podmínek a metod používaných k určení existence ekonomicky spjaté skupiny klientů, pokud jde o takové expozice.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 380

Definice instituce pro účely týkající se velkých expozic

Pro účely výpočtu hodnoty expozic v souladu s touto částí se výrazem „instituce“ rozumí rovněž všechny soukromé nebo veřejné podniky včetně jejich poboček, které odpovídají definici instituce a které získaly povolení ve třetí zemi.

Článek 381

Definice velké expozice

Expozice instituce vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů se považuje za velkou, představuje-li její hodnota alespoň 10 % použitelného kapitálu instituce.

Článek 382

Schopnost identifikovat a řídit velkou expozici

Instituce musí mít řádné administrativní a účetní postupy a odpovídající interní kontrolní mechanismy pro účely určování, řízení, sledování, podávání zpráv a pro záznam všech velkých expozic a jejich následných změn v souladu s tímto nařízením.

Článek 383

Požadavky na podávání zpráv

1. Instituce podá příslušným orgánům o každé velké expozici včetně velkých expozic, které jsou vyňaty z působnosti čl. 384 odst. 1, zprávu obsahující tyto informace:
 - a) určení klienta nebo ekonomicky spjaté skupiny klientů, vůči kterým má instituce velkou expozici;
 - b) hodnotu expozice před případným zohledněním účinku snižování úvěrového rizika;
 - c) typ majetkového zajištění úvěrového rizika nebo osobní zajištění úvěrového rizika, pokud je použito;

- d) hodnotu expozice po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika vypočítanou pro účely čl. 384 odst. 1.

V případě, že se na instituci vztahuje ustanovení třetí části hlavy II kapitoly 3, dá příslušným orgánům k dispozici údaje o svých 20 největších expozicích na konsolidovaném základě vyjma těch, které jsou vyňaty z působnosti čl. 384 odst. 1.

1a. *Instituce podává příslušným orgánům kromě zprávy uvedené v odstavci 1 také zprávu o 10 největších expozicích na konsolidovaném základě vůči institucím a o 10 největších expozicích na konsolidovaném základě vůči neregulovaným finančním subjektům definovaným v čl. 137 odst. 1 bod 6, včetně velkých expozic vyňatých z působnosti čl. 384 odst. 1:*

- a) *určení klienta nebo ekonomicky spjaté skupiny klientů, vůči kterým má instituce velkou expozici;*
- b) *hodnotu expozice, případně před zohledněním účinku snižování úvěrového rizika;*
- c) *typ majetkového zajištění úvěrového rizika nebo osobního zajištění úvěrového rizika, pokud je použito;*
- d) *hodnotu expozice po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika vypočítanou pro účely čl. 384 odst. 1;*
- e) *očekávané snížení expozice vyjádřené jako hodnota splatná do jednoho roku po měsíčních splátkových koších, do tří let po čtvrtletních splátkových koších a následně vždy ročně.*

2. Zpráva se podává alespoň dvakrát ročně.

3. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění těchto otázek:

- a) jednotné formáty pro podávání zpráv uvedených v odstavci 2, které musí být přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti činností instituce, a pokyny pro používání těchto formátů;
- b) četnosti a data podávání zpráv podle odstavce 2;
- c) IT řešení použitelné pro podávání zpráv uvedené v odstavci 2.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 384
Limity velkých expozic

1. Instituce nesmí být vystavena expozici vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů, jejíž hodnota po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika v souladu s články 388 to 392 přesahuje 25 % jejího použitelného kapitálu. Pokud je uvedený klient institucí nebo pokud ekonomicky spjatá skupina klientů zahrnuje jednu či více institucí, nesmí tato hodnota přesáhnout 25 % použitelného kapitálu instituce nebo částku 150 milionů EUR podle toho, která je vyšší, za podmínky, že součet hodnot expozic po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika v souladu s články 388 až 392 vůči všem ekonomicky spjatým klientům, kteří nejsou institucemi, nepřesahuje 25 % použitelného kapitálu instituce.

Pokud bude částka 150 milionů EUR vyšší než 25 % použitelného kapitálu instituce, hodnota expozice po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika v souladu s články 388 až 392 nesmí překročit průměrný limit s ohledem na použitelný kapitál instituce. Instituce stanoví tento limit v souladu s příslušnými zásadami a postupy uvedenými v článku 79 směrnice [vloží OP] s cílem řešit a kontrolovat riziko koncentrace. Tento limit nesmí překročit 100 % použitelného kapitálu instituce.

Příslušné orgány mohou stanovit nižší limit než 150 milionů EUR a informují o tom EBA a Komisi.

- 1a. Instituce nesmí být vystavena úplné expozici neregulovaným finančním subjektům definovaným v čl. 137 odst. 1 bod 6, jejíž hodnota po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika v souladu s články 388 až 392 přesahuje 25 % jejího použitelného kapitálu nebo částku 150 milionů EUR podle toho, která z těchto hodnot je vyšší. Příslušné orgány mohou stanovit nižší limit než 150 milionů EUR a informují o tom EBA a Komisi.*

2. S výhradou čl. 385 instituce vždy dodrží limit stanovený v odstavci 1.
3. Aktiva představující pohledávky a jiné expozice vůči uznaným investičním podnikům z třetích zemí mohou podléhat stejnému zacházení, jaké je stanoveno v odstavci 1.
4. Limity stanovené v tomto článku lze překročit u expozic v obchodním portfoliu instituce, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) riziko investičního portfolia vůči danému klientovi nebo skupině klientů nepřekračuje limit stanovený v odstavci 1, přičemž tento limit je vypočítán s ohledem na použitelný kapitál, takže převýšení vzniká výlučně v obchodním portfoliu;
 - b) instituce splňuje dodatečný kapitálový požadavek na částky převyšující limit stanovený v odstavci 1, který se vypočítá v souladu s články 386 a 387;
 - c) tam, kde uplynulo deset dnů nebo méně od překročení limitů, nepřevýší expozice vůči danému klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů v obchodním portfoliu 500 % použitelného kapitálu instituce;

- d) jakékoliv překročení limitů, které trvalo déle než deset dnů, nepřevyšuje ve svém součtu 600 % použitelného kapitálu instituce.

V každém případě, kdy dojde k překročení limitu, instituce neprodleně podá příslušným orgánům zprávu o částce převýšení a jménu příslušného klienta.

Článek 385

Soulad s požadavky na velkou expozici

1. Pokud ve výjimečných případech expozice instituce přesáhnou limit stanovený v čl. 384 odst. 1, oznámí instituce hodnotu expozice bezodkladně příslušným orgánům, které mohou, pokud to okolnosti vyžadují, poskytnout úvěrové instituci časově omezené období, aby dosáhla souladu s limitem.

Pokud se použije částka 150 milionů EUR uvedená v čl. 384 odst. 1, příslušné orgány mohou v jednotlivých případech povolit překročení limitu 100 % interního kapitálu dané instituce.

2. Jestliže se podle čl. 6 odst. 1 upustí od požadavku, aby instituce plnila na individuálním nebo subkonsolidovaném základě povinnosti stanovené v této části, nebo jestliže se v případě mateřské instituce v členském státě použijí ustanovení článku 8, musí být přijata opatření zajišťující uspokojivé rozložení rizik uvnitř skupiny.

Článek 386

Výpočet dodatečných kapitálových požadavků pro velkou expozici v obchodním portfoliu

1. Převýšení uvedené v čl. 384 odst. 4 písm. b) se vypočítá tak, že se vyberou ty složky celkové obchodní expozice vůči danému klientovi nebo skupině klientů, které mají nejvyšší požadavky ke specifickému riziku v části třetí hlavě IV kapitole 2 a/nebo požadavky v čl. 293 a v části třetí hlavě V, jejichž součet se rovná částce převýšení uvedené v čl. 384 odst. 4 písm. a).
2. Tam, kde převýšení netrvá déle než deset dnů, bude dodatečný kapitálový požadavek u těchto složek činit 200 % požadavků uvedených v odstavci 1.
3. Od uplynutí deseti dnů po vzniku převýšení se složky převýšení vybrané podle odstavce 1 zanesou na příslušnou řádku ve sloupci 1 tabulky č. 1 ve stoupajícím pořadí podle požadavků ke specifickému riziku v části třetí hlavě IV kapitole 2 a/nebo požadavků v části třetí hlavě V článku 293. Dodatečný kapitálový požadavek se rovná součtu požadavků ke specifickému riziku v části třetí hlavě IV kapitole 2 a/nebo požadavků v článku 293 a v části třetí hlavě V pro tyto složky, vynásobenému odpovídajícím činitelem ve sloupci 2 tabulky č. 1.

Tabulka č. 1:	
Sloupec 1: Překročení limitů (na základě procenta použitelného kapitálu)	Sloupec 2: Činitele
Nejvýše 40 %	200 %
Od 40 % do 60 %	300 %
Od 60 % do 80 %	400 %

Od 80 % do 100 %	500 %
Od 100 % do 250 %	600 %
Nad 250 %	900 %

Článek 387

Postupy, jak zamezit vyhýbání se dodatečnému kapitálovému požadavku

Instituce se nesmí úmyslně vyhnout dodatečným kapitálovým požadavkům stanoveným v článku 386, které by jinak musely splnit, k expozicím překračujícím limit stanovený v čl. 384 odst. 1, jakmile tyto expozice trvaly déle než 10 dnů, dočasným převedením expozic do jiné společnosti, ať už v rámci stejné skupiny nebo ne, a/nebo prováděním umělých transakcí k uzavření expozice v průběhu tohoto desetidenního období a vytvoření nové expozice.

Instituce vedou systémy, které zajistí, aby každý převod, který má účinek uvedený v prvním pododstavci, byl okamžitě hlášen příslušným orgánům.

Článek 388

Uznatelné techniky snižování úvěrového rizika

1. Pojem „záruka“ zahrnuje pro účely článků 389 až 392 úvěrové deriváty uznané podle části třetí hlavy II kapitoly 4 s výjimkou úvěrových dluhopisů.
2. S výhradou odstavce 3 tohoto článku v případech, kdy je podle článků 389 až 392 povoleno uznání majetkového zajištění úvěrového rizika nebo osobní zajištění úvěrového rizika, je nutno dodržet požadavky na způsobilost a jiné minimální požadavky stanovené v části třetí hlavě II kapitole 4.
3. Pokud se instituce řídí čl. 390 odst. 2, je uznání majetkového zajištění úvěrového rizika podmíněno splněním příslušných požadavků uvedených v části třetí hlavě II kapitole 3. Pro účely tohoto oddílu instituce nezohlední kolaterál uvedený v čl. 195 odst. 3 až 5, pokud to není povoleno podle článku 391.
4. Instituce pokud možno provádějí rozbor svých expozic vůči poskytovatelům kolaterálu, poskytovatelům osobního zajištění úvěrového rizika a vůči podkladovým aktivům podle čl. 379 odst. 7 z důvodu možné koncentrace, a kde je to vhodné, aby učinily opatření a oznámily příslušnému orgánu všechna významná zjištění.

Článek 389

Výjimky

1. Následující expozice jsou vyňaty z působnosti čl. 384 odst. 1:
 - a) aktiva představující pohledávky vůči ústředním vládám nebo centrálním bankám, kterým by nezajištěným byla přidělena riziková váha 0 % podle části třetí hlavy II kapitoly 2;

- b) aktiva představující pohledávky vůči mezinárodním organizacím nebo mezinárodním rozvojovým bankám, kterým by nezajištěným byla přidělena riziková váha 0 % podle části třetí hlavy II kapitoly 2;
- c) aktiva představující pohledávky kryté výslovnou zárukou ústředních vlád, centrálních bank, **regionálních orgánů**, mezinárodních organizací, mezinárodních rozvojových bank nebo subjektů veřejného sektoru, v nichž by nezajištěným pohledávkám vůči subjektu poskytujícímu záruku byla přidělena podle části třetí hlavy II kapitoly 2 riziková váha 0 %;
- d) jiné expozice vůči ústředním vládám, centrálním bankám, mezinárodním organizacím, mezinárodním rozvojovým bankám nebo subjektům veřejného sektoru nebo expozice, za něž výše uvedené subjekty ručí, jestliže by nezajištěným pohledávkám vůči subjektu, vůči němuž existuje expozice nebo který za ni ručí, byla přidělena podle části třetí hlavy II kapitoly 2 riziková váha 0 %;
- e) aktiva představující pohledávky vůči regionálním vládám nebo místním orgánům členských států, pokud by těmto pohledávkám byla přidělena podle části třetí hlavy II kapitoly 2 riziková váha 0 %, a jiné expozice vůči těmto regionálním vládám nebo místním orgánům nebo jimi zaručené, pohledávky, kterým by podle části třetí hlavy II kapitoly 2 byla přidělena riziková váha 0 %;
- f) expozice vůči protistranám uvedené v čl. 108 odst. 6 nebo čl. 108 odst. 7, pokud by jim byla podle části třetí hlavy II kapitoly 2 přidělena riziková váha 0 %. S expozicemi nesplňujícími tato kritéria bude zacházeno jako s expozicemi vůči třetí straně, ať jsou vyňaty z působnosti čl. 384 odst. 1, či nikoli;
- g) aktiva a jiné expozice zajištěné kolaterálem ve formě hotovostních vkladů u instituce poskytující úvěr nebo u instituce, která je mateřským nebo dceřiným podnikem instituce poskytující úvěr;
- h) aktiva a jiné expozice zajištěné kolaterálem ve formě vkladních listů vydaných institucí poskytující úvěr nebo institucí, která je mateřským nebo dceřiným podnikem instituce poskytující úvěr, a uschovaných u některé z nich;
- i) expozice vzniklé na základě nečerpaných úvěrových příslibů klasifikovaných v příloze I jako podrozvahové položky s nízkým rizikem za předpokladu, že byla uzavřena dohoda s klientem nebo ekonomicky spjatou skupinou klientů, na jejímž základě lze úvěrový příslib čerpat pouze v případě, že je zjištěno, že čerpání nezpůsobí převýšení limitu podle čl. 384 odst. 1;
- j) obchodní expozice vůči ústředním protistranám a příspěvky ústředním protistranám do fondu selhání;
- ja) nové aktiva představující pohledávky a jiné expozice vůči uznávaným burzám.**
- k) expozice vůči systémům pojištění vkladů podle směrnice 94/19/ES, které vyplývají z financování těchto systémů, pokud členské instituce systému mají právní nebo smluvní povinnost systém financovat.

ka) nové Aktiva představující pohledávky kryté výslovnou zárukou ústředních vlád nebo subjektů veřejného sektoru, kterým byla podle kapitoly 2 hlavy II třetí části přidělena riziková váha 0 %, a jiné expozice vůči ústředním vládám nebo subjektům veřejného sektoru či jiné expozice, za něž výše uvedené subjekty ručí, přičemž se jedná se o expozice, kterým byla podle kapitoly 2 hlavy II třetí části přidělena riziková váha 0 %, vydané do 31. prosince 2015 včetně, jsou z působnosti čl. 384 odst. 1 vyloučeny.

Má se za to, že hotovost obdržená na základě úvěrového dluhopisu vydaného institucí stejně jako úvěry, které protistrana poskytla úvěrové instituci, a vklady protistrany u úvěrové instituce, které jsou předmětem dohody o započtení rozvahových položek podle části třetí hlavy II kapitoly 4, spadají pod písmeno g).

2. Členské státy nebo příslušné orgány mohou z působnosti čl. 384 odst. 1 zcela nebo částečně vyjmout následující expozice:

- a) kryté dluhopisy ve smyslu čl. 124 odst. 1 a čl. 124 odst. 2;
- b) aktiva představující pohledávky vůči regionálním vládám nebo místním orgánům členských států, pokud by těmto pohledávkám byla přidělena podle části třetí hlavy II kapitoly 2 riziková váha 20 %, a jiné expozice vůči těmto regionálním vládám nebo místním orgánům nebo jimi zaručené, pohledávky, kterým by podle části třetí hlavy II kapitoly 2 byla přidělena riziková váha 20 %;
- c) expozice včetně účasti či jiného druhu podílu instituce vůči mateřskému podniku, vůči jiným dceřiným podnikům takového mateřského podniku nebo vůči jeho vlastním dceřiným podnikům, podléhají-li tyto podniky témuž dohledu na konsolidovaném základě jako sama instituce v souladu s tímto nařízením, *směrnici 2002/87/ES (75 Karas)* nebo s obdobnými normami platnými ve třetí zemi; s expozicemi nesplňujícími tato kritéria bude zacházeno jako s expozicemi vůči třetí straně, ať jsou vyňaty z působnosti čl. 384 odst. 1, či nikoli;
- d) aktiva představující pohledávky a jiné expozice včetně účasti či jiného druhu podílu vůči regionálním nebo ústředním úvěrovým institucím, se kterými je úvěrová instituce sdružena v síti v souladu s právními předpisy nebo stanovami a které jsou podle těchto předpisů nebo stanov odpovědné za hotovostní clearingové operace v rámci sítě;
- e) aktiva představující pohledávky a jiné expozice vůči úvěrovým institucím vzniklé úvěrovým institucím provozujícími činnost na nekonkurenčním základě a poskytujícími úvěry podle legislativních programů nebo svých stanov na podporu přesně vymezených hospodářských odvětví, které podléhají určité formě státního dohledu a omezením využití poskytovaných úvěrů, pokud příslušné expozice vzniknou z takových úvěrů přenášených na příjemce prostřednictvím jiných úvěrových institucí, *nebo aktiva představující pohledávky a jiné expozice vůči úvěrovým institucím, vzniklé úvěrovým institucím provozujícími činnost na nekonkurenčním základě a garantujícími úvěry podle legislativních programů nebo svých stanov na podporu přesně vymezených hospodářských odvětví, které podléhají určité formě státního dohledu a omezením využití těchto úvěrů, pokud příslušné expozice vzniknou z takových garantovaných úvěrů;*

- f) aktiva představující pohledávky a jiné expozice vůči institucím za podmínky, že tyto expozice nepředstavují kapitál takové instituce, netrvají déle než do následujícího obchodního dne a nejsou denominovány v některé z hlavních obchodních měn;
- g) aktiva představující pohledávky vůči centrálním bankám ve formě požadovaných minimálních rezerv držených těmito centrálními bankami, které jsou denominovány v jejich národních měnách;
- h) aktiva představující pohledávky vůči ústředním vládám v podobě zákonných požadavků na likviditu, která jsou uložena ve vládních cenných papírech, jež jsou denominovány a financovány v jejich národních měnách, pokud příslušné orgány rozhodnou, že úvěrové hodnocení těchto ústředních vlád stanovené určenou externí ratingovou agenturou odpovídá investičnímu stupni;
- i) 50 % podrozvahových dokumentárních akreditivů se středně nízkým a nízkým rizikem a podrozvahových nečerpaných úvěrových příslibů se středně nízkým a nízkým rizikem podle přílohy I a se souhlasem příslušných orgánů 80 % jiných záruk než záruk na úvěry, které vyplývají z právních předpisů a které svým členům poskytují vzájemné záruční společnosti mající postavení úvěrových institucí;
- j) záruky vyžadované zákonem, které jsou používány v případě, že hypoteční půjčka financovaná vydáváním hypotečních dluhopisů je vyplacena vypůjčovateli před konečnou registrací hypotéky v katastru, pokud daná záruka není používána pro snížení rizika při výpočtu rizikově vážených aktiv;

2a. *Příslušné záruky regionálních či místních orgánů uvedené v odstavci 2 jsou statisticky změřeny a kategorizovány jako podmíněné závazky, které jsou definovány v čl. 14 odst. 3 směrnice Rady 2011/85/EU. Statisticky změřena je také finanční hodnota vztahující se na konkrétní držitele záruky. Příslušné banky ve své obchodní zprávě uvedou přijaté záruky výše zmíněných kategorií.*

Článek 390

Výpočet účinku, jaký má použití technik snižování úvěrového rizika

1. Při výpočtu hodnoty expozic pro účely čl. 384 odst. 1 může instituce použít „plně upravenou hodnotu expozice“ vypočítanou podle části třetí hlavy II kapitoly 4, přičemž se zohlední snížení úvěrového rizika, koeficient volatility a jakýkoli nesoulad splatnosti (E*).
2. Instituce, jíž je povoleno používat vlastní odhady LGD a konverzních faktorů pro třídu expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 3, může, s výhradou povolení ze strany příslušných orgánů, uznávat účinky finančního kolaterálu při výpočtu hodnoty expozice pro účely čl. 384 odst. 1.

Příslušné orgány udělí povolení uvedené v předchozím pododstavci pouze tehdy, pokud instituce může odhadnout účinky finančního kolaterálu na své expozice odděleně od ostatních aspektů týkajících se LGD.

Instituce musí použít tyto postupy tak, aby byly její odhady dostatečně vhodné pro snížení hodnoty expozice s cílem dodržovat ustanovení článku 384.

Instituce, kterým je povoleno používat vlastní odhady účinku finančního kolaterálu, je použije konzistentně s přístupem uplatňovaným při výpočtu kapitálových požadavků v souladu s tímto nařízením.

Instituce, které je povoleno používat vlastní odhady LGD a konverzních faktorů pro kategorii expozic podle kapitoly 3 hlavy II části třetí a která nevypočítává hodnotu svých expozic metodou uvedenou v prvním pododstavci tohoto článku, může používat pro výpočet hodnoty expozic komplexní metodu finančního kolaterálu nebo přístup uvedený v čl. 392 odst. 1 písm. b).

3. Instituce, která používá komplexní metodu finančního kolaterálu nebo které je povoleno používat při výpočtu hodnoty expozice pro účely čl. 384 odst. 1 metodu popsanou v odstavci 2 tohoto článku, provádí pravidelné zátěžové testy svých koncentrací úvěrového rizika, včetně rizika ve vztahu k realizovatelné hodnotě jakéhokoli přijatého kolaterálu.

Tyto pravidelné zátěžové testy uvedené v prvním pododstavci se zaměří na rizika vyplývající z potenciálních změn tržních podmínek, které by mohly nepříznivě ovlivnit kapitálovou přiměřenost institucí, a rizika vyplývající z realizace kolaterálu ve stresových situacích.

Provedené zátěžové testy musí být přiměřené a vhodné pro vyhodnocení takových rizik.

V případě, že takový zátěžový test poukáže na nižší realizovatelnou hodnotu přijatého kolaterálu, než by bylo povoleno zohlednit při použití komplexní metody finančního kolaterálu, případně metody uvedené v odstavci 2, hodnota kolaterálu, která může být uznána při výpočtu hodnoty expozic pro účely čl. 384 odst. 1, se odpovídajícím způsobem sníží.

Instituce uvedené v prvním pododstavci zahrnou do svých strategií k řešení rizika koncentrace:

- a) zásady a postupy pro řešení rizik vyplývajících z nesouladu splatnosti expozic a jejich úvěrového zajištění;
- b) zásady a postupy pro případ, že zátěžový test poukáže na nižší realizovatelnou hodnotu kolaterálu, než by byla zohledněna při použití komplexní metody finančního kolaterálu nebo metody uvedené v odstavci 2;
- c) zásady a postupy související s rizikem koncentrace vyplývajícím z používání technik snižování úvěrového rizika, a zejména s velkými nepřímými expozicemi, např. vůči jedinému emitentovi cenných papírů přijatých jako kolaterál.

Článek 391
Expozice vznikající z poskytování hypoték

1. Pro účely výpočtu hodnoty expozičních nebo jakékoli části expozice zajištěné zástavním právem k nemovitostem určeným k bydlení mohou instituce snížit hodnotu expozice až o 50 % hodnoty dotčené nemovitosti určené k bydlení, pokud je splněna jedna z těchto podmínek:

- a) expozice je zajištěna zástavním právem k nemovitosti určené k bydlení ;
- b) expozice se vztahuje k nájemním operacím, kdy si pronajímatel ponechává plné vlastnictví nemovitosti určené k bydlení, dokud nájemce nevyužije svého předkupního práva.

Hodnota této nemovitosti se vypočítá na základě obezřetných oceňovacích pravidel stanovených právními nebo správními předpisy. Přecenění se u nemovitosti určených k bydlení provádí nejméně jednou za tři roky.

Pro účely tohoto odstavce platí požadavky uvedené v článku 203 a v čl. 224 odst. 1.

„Nemovitostí určenou k bydlení“ se rozumí bytový prostor, který obývá nebo pronajímá vlastník.

2. Pro účely výpočtu hodnoty expozičních nebo jakékoli části expozice zajištěné zástavními právy k obchodním nemovitostem mohou instituce snížit hodnotu expozice až o 50 % hodnoty dotčené obchodní nemovitosti pouze tehdy, jestliže příslušné orgány v členském státě, kde se obchodní majetek nachází, umožňují přidělit těmto expozicím rizikovou váhu 50 % na základě stejných podmínek uvedených v článku 121:

- a) expozice zajištěné zástavními právy ke kancelářím nebo jiným obchodním prostorám ;
- b) expozice související s transakcemi, které se týkají pronájmů kanceláří nebo jiných obchodních prostor.

3. Hodnota této nemovitosti se vypočítá na základě obezřetných oceňovacích pravidel stanovených právními nebo správními předpisy.

V případě prodeje a zpětného odkupu se na expozice zajištěné zástavními právy k nemovitému majetku, k němuž jsou stanovena nezávislá zástavní práva, použijí nezávislá zástavní práva, a to s účinností k datu, kdy bylo příslušné nezávislé zástavní právo odkoupeno. Pro účely tohoto odstavce platí požadavky uvedené v článku 203 a v čl. 224 odst. 1.

Obchodní nemovitost musí být stavebně zcela dokončena, pronajata a musí přinášet odpovídající příjmy z pronájmu.

Článek 392
Substituční přístup

1. Je-li expozice vůči klientovi zajištěna třetí stranou nebo je-li zajištěna kolaterálem vydaným třetí stranou, může instituce:
 - a) zacházet s částí expozice, která je zajištěna, jako s expozicí vůči ručiteli namísto vůči klientovi, pokud by byla nezajištěné expozici vůči ručiteli přidělena riziková váha stejná nebo nižší než riziková váha nezajištěné expozice vůči klientovi podle části třetí hlavy II kapitoly 2;
 - b) zacházet s částí expozice zajištěné tržní hodnotou uznaného kolaterálu jako s expozicí vůči třetí straně namísto vůči klientovi, je-li expozice zajištěna kolaterálem a pokud by byla částí expozice zajištěné kolaterálem přidělena riziková váha stejná nebo nižší než riziková váha nezajištěné expozice vůči klientovi podle části třetí hlavy II kapitoly 2.

Přístup uvedený v prvním pododstavci písm. b) instituce nepoužije v případě nesouladu mezi splatností expozice a splatností zajištění.

Pro účely této části může instituce použít jak komplexní metodu finančního kolaterálu, tak zacházení uvedené v prvním pododstavci písm. b), pouze pokud je povoleno použít jak komplexní metodu finančního kolaterálu, tak jednoduchou metodu finančního kolaterálu pro účely článku 87.

2. Pokud instituce použije odst. 1 písm. a):
 - a) jestliže je záruka denominována v jiné měně, než ve které je denominována expozice, vypočítá se hodnota expozice, která se považuje za krytou, v souladu s ustanoveními části třetí hlavy II kapitoly 4 upravujícími nesoulad měn v případě osobního zajištění úvěrového rizika;
 - b) postupuje se v případě nesouladu mezi splatností expozice a splatností zajištění v souladu s ustanoveními části třetí hlavy II kapitoly 4 upravujícími nesoulad splatností;
 - c) částečné krytí lze uznat v souladu s postupem stanoveným v části třetí hlavě II kapitole 4.

ČÁST PÁTÁ EXPOZICE VŮČI PŘEVEDENÉMU ÚVĚROVÉMU RIZIKU

Hlava I Obecná ustanovení pro tuto část

*Článek 393
Oblast působnosti*

Hlavy II a III se použijí na nové sekuritizace, **popřípadě na kryté dluhopisy** emitované od 1. ledna 2011. Hlavy II a III se po 31. prosinci 2014 použijí na stávající sekuritizace, **popřípadě na kryté dluhopisy**, pokud budou po tomto datu doplněny či nahrazeny nové podkladové expozice.

Hlava II

Požadavky pro instituce, které jsou investory

Článek 394

Podíl, který si emitent ponechá

1. Instituce, která nejedná jako původce, sponzor nebo původní věřitel, může být vystavena úvěrovému riziku ze sekuritizované pozice ve svém obchodním či investičním portfoliu pouze tehdy, pokud ji původce, sponzor nebo původní věřitel výslovně informoval o tom, že si průběžně ponechá významný čistý ekonomický podíl, který činí v každém případě nejméně 5 %.

Ponecháním významného čistého ekonomického podílu ve výši nejméně 5 % se rozumí pouze následující případy:

- a) ponechání nejméně 5 % nominální hodnoty každé tranše prodané investorům či na ně převedené;
- b) v případě sekuritizace revolvingových expozic ponechání podílu původce ve výši nejméně 5 % nominální hodnoty sekuritizovaných expozic;
- c) ponechání náhodně zvolených expozic, odpovídajících nejméně 5 % nominální hodnoty sekuritizovaných expozic, pokud by tyto expozice jinak byly sekuritizovány v rámci sekuritizace, za předpokladu, že počet expozic určených na počátku k sekuritizaci činí nejméně 100;
- d) ponechání první ztrátové tranše a případně jiných tranší, které mají stejný nebo horší profil rizika než tranše převedené na investory nebo jim prodané a nejsou splatné dříve než tyto tranše, tak aby ponechané expozice v celkovém součtu činily nejméně 5 % nominální hodnoty sekuritizovaných expozic.

Čistý ekonomický podíl se měří při vzniku a průběžně se zachovává. Čistý ekonomický podíl, včetně ponechaných pozic, podílu nebo expozice, nesmí být předmětem žádného snižování úvěrového rizika nebo jakékoli krátké pozice či jiného zajištění a nesmí být prodán. Čistý ekonomický podíl se stanoví podle pomyslné hodnoty podrozkahových položek.

Požadavky na ponechání nesmí být pro žádnou sekuritizaci uplatňovány vícenásobně.

2. Pokud mateřská úvěrová instituce v EU nebo finanční holdingová společnost v EU nebo některý z jejich dceřiných podniků sekuritizuje jakožto původce či sponzor expozice z několika úvěrových institucí, investičních podniků nebo jiných finančních institucí, jež spadají do oblasti působnosti dohledu na konsolidovaném základě, lze požadavek uvedený v odstavci 1 splnit na základě konsolidované situace dotčené mateřské úvěrové instituce v EU nebo finanční holdingové společnosti v EU.

První pododstavec se použije pouze v případě, kdy se úvěrové instituce, investiční podniky nebo finanční instituce, které vytvořily sekuritizované expozice, zavázaly, že budou plnit požadavky stanovené v článku 397 a včas původci nebo sponzorovi a mateřské úvěrové instituci v EU nebo finanční holdingové společnosti v EU dodají informace nutné pro splnění požadavků uvedených v článku 398.

3. Odstavec 1 se nepoužije, pokud sekuritizované expozice představují pohledávky nebo podmíněné pohledávky vůči níže uvedeným subjektům nebo jsou jimi plně, nepodmíněně a nevratně zaručené:
 - a) ústřední vlády nebo centrální banky;
 - b) regionální vlády, místní orgány a subjekty veřejného sektoru členských států;
 - c) instituce, jimž je v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 přidělena riziková váha nejvýše 50 %;
 - d) mezinárodní rozvojové banky.
4. Odstavec 1 se nepoužije na:
 - a) transakce založené na jasném, transparentním a dostupném indexu, jehož podkladové referenční nástroje jsou shodné s těmi, které tvoří široce obchodovaný index, nebo se jedná o obchodovatelné cenné papíry, které nejsou sekuritizovanými pozicemi;
 - b) syndikované úvěry, nakoupené pohledávky nebo swapy úvěrového selhání, pokud tyto nástroje nejsou použity ke strukturování a/nebo zajištění sekuritizace, na niž se vztahuje odstavec 1.
 - ba) *Do 31. prosince 2017 pozice v syndikovaných úvěrech, kdy dlužníkem je nefinanční podnik uvedený v článku xx nařízení EMIR [vloží OP], držené v cenných papírech, které jsou zajištěny úvěrovým portfoliem (CLO), přičemž věřitel na tento syndikovaný úvěr přistoupil před 30. červnem 2008, nebo refinancuje úvěr držený v CLO a věřitel k původnímu úvěru přistoupil před 30. červnem 2008, pokud CLO nezvyšuje svou expozici vůči věřiteli a refinancování nepřipouští zvýšení celkového dluhu věřitele v době refinancování.***

Článek 395
Náležitá péče

1. Před investováním a případně i poté musí být instituce schopny příslušným orgánům prokázat pro každou svou jednotlivou sekuritizovanou pozici, že mají celkové a široké povědomí o formálních zásadách a postupech, které zavedly a které jsou přiměřené jejich obchodnímu i investičnímu portfoliu a odpovídají profilu rizika jejich investic do sekuritizovaných pozic pro analýzu a zaznamenávání:
 - a) informací zpřístupněných původci nebo sponzory podle čl. 394 odst. 1 ke konkretizaci čistého ekonomického podílu, který průběžně drží v sekuritizaci;

- b) rizikové charakteristiky jednotlivých sekuritizovaných pozic;
- c) rizikové charakteristiky podkladových expozic sekuritizovaných pozic;
- d) pověsti a ztrát vzniklých z předchozích sekuritizací původců nebo sponzorů v příslušných třídách podkladových expozic sekuritizovaných pozic;
- e) prohlášení a zpřístupnění informací učiněných původci nebo sponzory či jejich zástupci nebo poradci o jejich hloubkové kontrole sekuritizovaných expozic a případně o kvalitě doprovodného kolaterálu sekuritizovaných expozic;
- f) v příslušných případech metodiky a konceptů, na nichž je založeno oceňování kolaterálu podporujícího sekuritizované expozice, a zásad přijatých původcem nebo sponzorem k zajištění nezávislosti oceňovatele;
- g) všech strukturálních rysů sekuritizace, které mohou významně ovlivnit výkonnost sekuritizované pozice dané instituce.

Instituce pravidelně provádějí své vlastní zátěžové testy přiměřené jejich sekuritizovaným pozicím. Za tímto účelem se instituce mohou spoléhat na finanční modely vytvořené externími ratingovými agenturami za předpokladu, že mohou instituce na požádání prokázat, že před investováním věnovaly náležitou péči validaci relevantních předpokladů modelů a jejich strukturování a porozumění metodice, předpokladům a výsledkům.

2. Instituce, jež nejednají jako původci, sponzoři nebo původní poskytovatelé půjček, vytvoří formální postupy přiměřené svému obchodnímu i investičnímu portfoliu a odpovídající rizikovému profilu svých investic do sekuritizovaných pozic pro průběžné a včasné sledování informací o výkonnosti podkladových expozic svých sekuritizovaných pozic. V příslušných případech to zahrnuje druh expozice, procento úvěrů po splatnosti více než 30, 60 a 90 dní, míry selhání, sazby u předčasného splacení, úvěry, u nichž bylo zahájeno vymáhání zajištění, druhy a využití kolaterálu, rozložení četnosti úvěrového hodnocení nebo jiných měření úvěruschopnosti podkladových expozic, odvětvovou a geografickou diverzifikaci, rozložení četnosti poměrů úvěru k hodnotě s šířkou pásem, která umožňují příslušnou analýzu citlivosti. V případě, že podkladové expozice jsou samy sekuritizovanými pozicemi, musí mít instituce informace uvedené v tomto odstavci nejen o podkladových sekuritizovaných tranších, jako je název emitenta a kvalita úvěru, ale také o charakteristikách a výkonnosti seskupení podkládajících tyto sekuritizované tranše.

Instituce musí být podrobně obeznámeny s veškerými strukturálními rysy sekuritizované transakce, které by mohly významně ovlivnit výkonnost jejich expozic vůči transakci, jako jsou smluvní kaskádovité a s nimi související spouštěcí mechanismy, úvěrová posílení, posílení likvidity, spouštěcí mechanismy založené na tržní ceně a specifická selhání pro daný obchod.

- 2a. *Ustanovení tohoto článku se případně také použijí na kryté dluhopisy. Instituce vydávající kryté dluhopisy zajistí, aby investoři a budoucí investoři měli všechny informace nezbytné ke splnění požadavků tohoto článku.*

Článek 396
Dodatečná riziková váha

Pokud instituce nespĺňuje požadavky podle článku 394 nebo 395 v jakémkoli významném ohledu z důvodu své nedbalosti nebo opomenutí, příslušné orgány uplatní přiměřenou dodatečnou rizikovou váhu nejméně 250 % (maximálně 1250 %), která se použije na příslušné sekuritizované pozice způsobem stanoveným v čl. 240 odst. 6 nebo v čl. 326 odst. 3. Dodatečná riziková váha postupně narůstá s každým dalším porušením ustanovení o náležitě péči.

Příslušné orgány zohlední výjimky pro určité sekuritizace uvedené v čl. 394 odst. 3 snížením rizikové váhy, kterou by jinak uplatnily podle tohoto článku ve vztahu k sekuritizaci, na niž se použije čl. 394 odst. 3.

Hlava III

Požadavky na instituce, které jsou sponzory a původci

Článek 397

Kritéria pro poskytování úvěrů

Instituce, které jsou sponzory a původci, použijí též správná a dobře definovaná kritéria pro udělování úvěrů v souladu s požadavky článku 77 směrnice [vloží OP] na expozice, které mají být sekuritizovány, jako na expozice, které mají být drženy v jejich portfoliu. Za tímto účelem instituce, které jsou původci a sponzory, použijí stejné postupy pro schvalování a případně změnu, obnovení a refinancování úvěrů. Úvěrové instituce rovněž použijí stejné normy analýzy na účasti nebo úpisy u emisí sekuritizací nakupovaných od třetích stran, ať už takové účasti nebo úpisy mají být drženy v jejich obchodním portfoliu, nebo v jejich investičním portfoliu.

V případě, že požadavky uvedené v prvním pododstavci tohoto článku nejsou splněny, instituce, která je původcem, nepoužije čl. 240 odst. 1 a nesmí jí být povoleno vyloučit sekuritizované expozice z výpočtu kapitálových požadavků podle tohoto nařízení.

Článek 398

Informační povinnost k investorům

Instituce, které jsou sponzory a původci, zpřístupní investorům informace o úrovni svého závazku podle článku 394 udržet čistý ekonomický podíl v sekuritizaci. Instituce, které jsou sponzory a původci, zajistí, aby budoucí investoři měli snadný přístup ke všem příslušným významným údajům o úvěrové kvalitě a výkonnosti jednotlivých podkladových expozic, peněžních tocích a doprovodném kolaterálu sekuritizované expozice, jakož i k takovým informacím, které jsou nezbytné k provedení celkového a dobře informovaného zátěžového testu peněžních toků a hodnot doprovodného kolaterálu podkladové expozice. Pro tyto účely se příslušné významné údaje stanoví ke dni sekuritizace a případně podle povahy sekuritizace i poté.

Článek 399

Jednotné podmínky použití

1. EBA každoročně podá Komisi zprávu o opatřeních přijatých příslušnými orgány v zájmu zajištění souladu s požadavky hlavy II a III ze strany institucí.
2. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro usnadnění sbližování postupů dohledu s ohledem na články 394 až 398, včetně opatření, která mají být přijata v případě porušení povinností náležité péče a řízení rizik.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

ČÁST ŠESTÁ LIKVIDITA

Hlava I Definice a požadavky týkající se krytí likviditou

Článek 400 Definice

Pro účely této části se použijí tyto definice:

- 1) „finančním zákazníkem“ se rozumí zákazník, který vykonává jednu nebo více činností uvedených v příloze I směrnice [vloží OP] jako svou hlavní činnost nebo je jedním z tohoto výčtu:
 - a) úvěrovou institucí;
 - b) investičním podnikem;
 - c) sekuritizační jednotkou pro speciální účel;
 - d) subjektem kolektivního investování;
 - e) neotevřeným investičním programem;
 - f) pojišťovnou;
 - g) finanční holdingovou společností nebo holdingovou společností se smíšenou činností;
- 2) „retailovým vkladem“ se rozumí závazek vůči fyzické osobě nebo malému a střednímu podniku, ***pokud lze tento malý a střední podnik považovat za kategorii retailových expozič v rámci standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB pro úvěrové riziko, nebo vůči společnosti způsobilé pro zacházení podle čl. 148 odst. 4.***

Článek 401 Požadavky na krytí likviditou

1. Instituce vždy drží likvidní aktiva, přičemž se součet hodnot těchto aktiv rovná nebo je větší než odtok likvidity minus přítok likvidity za krizových podmínek tak, aby bylo zajištěno, že instituce udržují rezervy likvidity, které jsou přiměřené, aby čelily případné nerovnováze mezi přítokem likvidity a odtokem likvidity za ***vážných*** krizových podmínek ***ve lhůtě třiceti dní.***

2. Instituce nezapočítávají dvojmo přítok likvidity a likvidní aktiva.
3. Instituce mohou použít likvidní aktiva uvedená v odstavci 1 ke splnění svých závazků za krizových podmínek, jak je uvedeno v článku 402.
4. Ustanovení uvedená v hlavě II se použijí výhradně pro účely upřesnění povinností týkajících se podávání zpráv stanovených v článku 403.
- 4a. ***Předtím, než bude v Unii pro požadavky na likviditu stanoven a zaveden závazný minimální standard, mohou členské státy v oblasti požadavků na likviditu zachovat nebo zavádět vnitrostátní opatření.***

Článek 401 a

Požadavek stabilního financování

1. ***Instituce neustále dbají o náležité plnění požadavků týkajících se dlouhodobého financování za pomoci rozmanitých nástrojů stabilního financování, aby byly schopny plnit povinnosti dlouhodobého financování řádným způsobem a v době jejich splatnosti, a to za obvyklých i krizových podmínek.***

Za účelem splnění tohoto požadavku instituce zajistí obezřetné posouzení objemu aktiv, která nelze zpeněžit prostřednictvím prodeje či jejich využitím jako kolaterálu v zajištěných půjčkách na rozšířeném základě v obdobích déle trvající idiosynkratické a systémové krize trhu po dobu jednoho roku, a zachovají přinejmenším shodnou výši stabilního financování s obezřetně posouzenou skutečnou splatností, která je za stejných krizových podmínek delší než jeden rok.

2. ***Instituce mají vypracovaný plán financování, který stanoví obvyklou obchodní činnost, a pohotovostní plány financování zahrnující nástroje, doby splatnosti a zdroje financování, které jim umožní účinně financovat aktiva popsaná v odstavci 1.***
3. ***Ustanovení uvedená v hlavě III se použijí výhradně pro účely upřesnění povinností týkajících se podávání zpráv stanovených v článku 403.***

Článek 402

Soulad s požadavky na likviditu

Pokud **■** se předpokládá, že ***úvěrová instituce*** nesplní požadavek stanovený v čl. 401 odst. 1 a ***čl. 401a odst. 1***, oznámí to neprodleně příslušným orgánům a bez zbytečného prodlení předloží ***příslušným orgánům*** plán pro včasné obnovení souladu s článkem 401 a ***čl. 401a odst. 1***. Dokud soulad nebude obnoven, podává instituce zprávy o položkách denně do konce každého pracovního dne, pokud příslušný orgán neschválí nižší četnost a delší prodlevy. Příslušné orgány udělí takové povolení pouze na základě individuální situace úvěrové instituce ***a s přihlédnutím k rozsahu a složitosti činnosti instituce***. Sledují provádění ozdravného plánu a případně vyžadují včasnější obnovení.

Článek 403

Povinnost podávat zprávy a formát zpráv

1. Instituce podávají příslušným orgánům zprávy ***v měně členského státu, ve kterém se nacházejí***, týkající se položek a jejich částí uvedených v hlavě II a III, včetně skladby

jejich likvidních aktiv podle článku 404 ■ . Zprávy se podávají nejméně jednou měsíčně podle požadavku v hlavě II a nejméně čtvrtletně, pokud jde o položky uvedené v hlavě III.

Příslušné orgány povolí nižší četnost podávání zpráv nebo delší prodlení při podávání zpráv na základě individuální situace instituce. Sledují provádění ozdravného plánu podle uvedeného článku a případně vyžadují včasější obnovení, než je uvedeno v plánu.

2. ***Instituce podává příslušným orgánům zprávu týkající se položek uvedených v odstavci 1 v této měně, pokud:***
 - a) ***má celkové závazky v jiné měně, než je zúčtovací měna podle odstavce 1, ve výši rovnající se nebo větší než 5 % celkových závazků instituce nebo podskupiny pro účely likvidity, nebo***
 - b) ***má významnou pobočku*** podle definice v článku 52 směrnice [vloží OP] ■ v hostitelském členském státě, který používá jinou měnu, ***než je zúčtovací měna podle odstavce 1.***
3. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění těchto otázek:
 - a) jednotných formátů spojených s pokyny pro vyplnění a jednotné četnosti, lhůt a zpoždění podávání zpráv. Formáty a četnost podávání zpráv jsou přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti činnosti jednotlivých institucí a zahrnují zprávy vyžadované podle odstavců 1 a 2;
 - b) požadavku vyžadovaného doplňkového měření sledování likvidity, které příslušným orgánům umožní získat ucelený pohled na profil rizika likvidity, přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti činnosti instituce;
 - c) IT řešení, která se použijí pro podávání zpráv a která umožní přímý a okamžitý elektronický přístup ke zprávám instituce, pokud to vyžaduje směrnice [vloží OP] a toto nařízení.

EBA předloží tyto návrhy technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

4. Příslušné orgány domovského členského státu na vyžádání poskytnout příslušným orgánům, národní centrální bance hostitelských členských států a orgánu EBA přímý a okamžitý elektronický přístup k jednotlivým zprávám podávaným v souladu s tímto článkem.
5. Příslušné orgány, které podle článku 107 směrnice [vloží OP] vykonávají dohled na konsolidovaném základě, na vyžádání poskytnou přímý a okamžitý elektronický přístup ke všem zprávám předloženým institucí v souladu s tímto článkem těmto orgánům:
 - a) příslušným orgánům a národní centrální bance hostitelských členských států, v nichž se nacházejí významné pobočky dceřiných podniků mateřské instituce

- nebo institucí kontrolovaných stejnou mateřskou finanční holdingovou společností;
- b) příslušným orgánům, které povolily dceřiné podniky mateřské instituce nebo instituce kontrolované stejnou mateřskou finanční holdingovou společností a národní centrální bance téhož členského státu;
 - c) orgánu EBA;
 - d) Evropské centrální bance.
6. Příslušné orgány, jež povolily instituci, která je dceřiným podnikem mateřského podniku nebo mateřské finanční holdingové společnosti, na vyžádání poskytnou příslušným orgánům, které vykonávají dohled na konsolidovaném základě podle článku 106 směrnice [vloží OP], centrální bance členského státu, ve kterém je instituce povolena, a orgánu EBA přímý a okamžitý elektronický přístup ke všem zprávám předloženým institucí podle jednotných formátů uvedených v odstavci 3.
- 6a. *Mateřské instituce v Unii, jejich dceřiné společnosti a konsolidované podskupiny, jež patří ke stejné přeshraniční skupině, podléhají při podávání zpráv příslušným domácím i hostitelským orgánům jedinému koherentnímu rámci pro výkaznictví. Dokud EBA nevydá harmonizovaný soubor norem pro výkaznictví v souladu s odstavcem 3, předkládá orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě po konzultaci s příslušnými orgány odpovědnými za dohled nad dceřinými společnostmi a podskupinami mateřské instituce rámec pro výkaznictví jak mateřským institucím, tak i ostatním příslušným orgánům.***

Článek 404

Podávání zpráv o likvidních aktivech

1. Instituce podávají zprávy o následujících položkách jako o likvidních aktivech, pokud je nevylučuje odstavce 2, a pouze tehdy, pokud likvidní aktiva splňují podmínky uvedené v odstavci 3:
- a) o hotovosti a vkladech u centrálních bank v rozsahu, v jakém je možno tyto vklady vybrat v krizové situaci;
 - b) o převoditelných aktivech, která jsou mimořádně vysoce likvidní a mají mimořádně vysokou úvěrovou kvalitu;
 - c) o převoditelných aktivech představujících pohledávky za ústřední vládou členského státu nebo třetí země nebo jimi zaručené, jestliže je instituce vystavena riziku likvidity v daném členském státě, ***regionu s fiskální autonomií k výběru daní*** nebo ve třetí zemi, které kryje držením těchto likvidních aktiv ***zaručených centrálními bankami, subjekty veřejného sektoru na jiné úrovni, než je úroveň ústřední vlády, Bankou pro mezinárodní platby, Mezinárodním měnovým fondem, Evropskou komisí nebo mezinárodními rozvojovými bankami;***

- d) o převoditelných aktivech, která jsou vysoce likvidní a mají vysokou úvěrovou kvalitu.
- da) *o úvěrových příslibech poskytnutých centrálními bankami v rámci měnové politiky;*
- db) *o státem garantovaných dlužích bank;*
- dc) *v případě, že je úvěrová instituce v souladu s právními či statutárními ustanoveními součástí sítě, o vkladech úvěrových institucí, zákonných či statutárních minimálních vkladech a dalším dostupném likvidním financování z centrální úvěrové instituce nebo institucí, které jsou členy sítě podle čl. 108 odst. 7;*
- dd) *o aktivech představujících pohledávky za ústřední vládou či centrálními bankami nebo pohledávky jimi zaručené, vydávané v domácích měnách, a pohledávky zaručené ústřední vládou či centrální bankou v měně, ve které je přijímáno riziko likvidity, pokud je držení těchto pohledávek v souladu s potřebami likvidity pro operace banky v dané třetí zemi.*

Až do přijetí jednotné definice vysoké a velmi vysoké likvidity a vysoké a velmi vysoké kvality úvěru v souladu s čl. 481 odst. 2, instituce samy identifikují převoditelná aktiva v dané měně, která jsou vysoce nebo velmi vysoce likvidní a mají vysokou nebo velmi vysokou úvěrovou kvalitu. Až do přijetí jednotné definice mohou příslušné orgány, s přihlédnutím ke kritériím uvedeným v čl. 481 odst. 2, poskytnout obecné pokyny, kterými se instituce bude řídit při určování vysoce a velmi vysoce likvidních aktiv a vysoké a velmi vysoké úvěrové kvality. Pokud takové pokyny neexistují, instituce k tomuto účelu používá transparentní a objektivní kritéria, včetně některých nebo všech kritérií uvedených v čl. 481 odst. 2.

2. Za likvidní aktiva se nepovažují:

- a) aktiva vydaná úvěrovou institucí *nebo sekuritizační jednotkou pro speciální účel*, pokud nesplňují jednu z těchto podmínek:
 - i) jedná se o dluhopisy, se kterými se zachází podle čl. 124 odst. 3 nebo 4, *nebo nástroje, které jsou zajištěné aktivy a mají nejvyšší úvěrovou kvalitu podle ustanovení EBA v souladu s kritérii uvedenými v článku 481 (pozměněný článek 994)*;
 - ii) jedná se o dluhopisy ve smyslu čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES, avšak jiné než ty, které jsou uvedené v bodě i);
 - iii) instituce byla zřízena a je financována členským státem, ústřední nebo regionální vládou a aktiva jsou zaručena touto vládou a tato vláda má povinnost chránit ekonomickou základnu instituce a udržovat její životaschopnost po celou dobu jejího trvání; nebo je aktivum uvedenou vládou výslovně zaručeno; a tato aktiva se používají výlučně na podporu cílů veřejné politiky této vlády na nekonkurenční, neziskové bázi;

- aa) *aktiva, která jsou poskytnuta jako kolaterál instituci v rámci zajištěných úvěrových transakcí a transakcí na kapitálovém trhu ve smyslu článku 188;*
- b) aktiva vydaná jedním z těchto subjektů:
- i) investiční podnik;
 - ii) pojišťovna;
 - iii) finanční holdingovou společností;
 - iv) smíšenou holdingovou společností;
 - v) jakýmkoli jiným subjektem, který vykonává jednu nebo více činností uvedených v příloze I směrnice [vloží OP] jako svou hlavní činnost.
3. Instituce podává zprávy pouze o likvidních aktivech, která splňují podmínky *uvedené v písm. a) a nejméně dvě podmínky uvedené v písm. b), c), d) a e):*

-a) jedná se o nezatížená aktiva;

- a) nejsou vydaná samotnou institucí nebo její mateřskou institucí nebo dceřinými institucemi nebo jiným dceřiným podnikem mateřské instituce nebo mateřské finanční holdingové společnosti;
- b) jsou způsobilým kolaterálem *pro standardní likviditní operace* centrální banky v členském státě nebo centrální banky třetí země do příštího dne, pokud jsou likvidní aktiva držena za účelem splnění odtoku likvidity v měně třetí země;
- c) jejich cena *je zpravidla stanovena dohodou mezi účastníky trhu a lze ji na regulovaném trhu snadno zjistit nebo* může být určena vzorcem, který je snadné vypočítat na základě veřejně dostupných vstupů, přičemž cena nezávisí na předpokladech, jako tomu je obvykle u strukturovaných nebo exotických produktů;
- d) jsou kotovány na uznaném regulovaném trhu;
- e) jsou obchodovatelné v aktivním přímém prodeji nebo *prostřednictvím prosté dohody o zpětném odkupu na schválených* repo trzích s velkým a rozmanitým počtem účastníků trhu, velkým objemem obchodování a v objemné šíři a velkém rozsahu trhu. *Tato kritéria by měla být interpretována pro každý trh zvlášť.*

Podmínky stanovené v písm. c), d) a e) se nepoužijí na aktiva podle odst. 1 písm. da).

Podmínka stanovená v písmenu b) se nepoužije v případě likvidních aktiv držených ke splnění odtoku likvidity v měně, ve které existuje velmi úzká definice způsobilosti centrální banky. V případě *likvidních aktiv denominovaných v měnách* třetích zemí se tato výjimka použije, avšak pouze tehdy, pokud příslušné orgány třetí země použijí rovnocennou výjimku .

4. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem s uvedením měn, které splňují podmínky uvedené v druhém pododstavci odstavce 3.

EBA předloží tyto návrhy technických norem Komisi do **1. ledna 2014**.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Dokud nevstoupí technické normy uvedené v předchozím pododstavci v platnost, mohou instituce i nadále používat postup uvedený v prvním pododstavci, pokud ho příslušné orgány používaly před 1. lednem 2013.

5. Akcie nebo podíly v subjektech kolektivního investování lze považovat za likvidní aktiva do absolutní hodnoty **500 milionů EUR oceněné podle tržní hodnoty těchto akcií nebo podílů podle ustanovení čl. 406 odst. 1** za předpokladu, že jsou splněny požadavky uvedené v čl. 127 odst. 3 a že subjekt kolektivního investování investuje pouze do likvidních aktiv, s výjimkou derivátů ke snižování úrokového, úvěrového nebo měnového rizika ve smyslu odstavce 1. **Použití (nebo potenciální použití) derivátových nástrojů ze strany subjektu kolektivního investování za účelem zajištění rizik povolených investic nepředstavuje překážku pro způsobilost tohoto subjektu. Investuje-li subjekt kolektivního investování na základě přístupu se zohledněním více než 25 % svých prostředků do aktiv, která nelze na základě čl. 404 odst. 2 písm. b) považovat za likvidní nebo není-li cena jeho akcií či podílů pravidelně oceňována podle jejich tržní hodnoty třetími stranami uvedenými v čl. 406 odst. 3 písm. a) a b) a příslušný orgán nepovažuje za splněný požadavek, že instituce má mít spolehlivou vnitřní metodu pro toto hodnocení ve smyslu úvodní části čl. 406 odst. 3, nejsou tyto akcie či podíly dotyčného subjektu kolektivního investování považovány za likvidní aktiva.**
6. Pokud likvidní aktiva přestanou být způsobilá v rámci odstavce 1, mohou je instituce nicméně i nadále považovat za likvidní aktiva po dobu následujících 30 kalendářních dnů. **Přestanou-li být likvidní aktiva v subjektu kolektivního investování způsobilá pro postup uvedený v odstavci 5, mohou být přesto považována za likvidní aktiva ještě po dobu následujících 30 dnů za předpokladu, že tato aktiva nepředstavují v subjektu kolektivního investování větší podíl než 10 %.**

Článek 405

Provozní požadavky na investice do likvidních aktiv

Instituce podává zprávy pouze o těch likvidních aktivech, jejichž držení splňuje tyto podmínky:

- a) jsou vhodně diverzifikována;
- b) aktiva uvedená v čl. 404 odst. 1. písm. a) až c) tvoří ne méně než **40 %** likvidních aktiv, o kterých instituce podává zprávy. Dlužná a splatná aktiva nebo aktiva splatná do 30 kalendářních dnů se nezapočítávají do objemu **40 %**, pokud aktiva nebyla získána oproti kolaterálu, který rovněž splňuje podmínky čl. 404 odst. 1 písm. a) až c);
- c) jsou právně a prakticky snadno k dispozici kdykoli v průběhu následujících 30 dnů ke zpeněžení prostřednictvím přímého prodeje nebo **prostých** dohod o zpětném odkupu **na**

schválených repo trzích za účelem plnění splatných závazků. Likvidní aktiva uvedená v čl. 404 odst. 1 *písm. c*, která jsou držena ve třetích zemích, kde existují omezení převodu nebo která jsou denominována v nesměnitelné měně, se považují za dostupná pouze v rozsahu, v jakém odpovídají odtoku do třetí země nebo v dané měně, **není-li daná instituce schopna prokázat příslušným orgánům, že tato aktiva řádně zajistila proti souvisejícímu měnovému riziku**;

- d) likvidní aktiva jsou kontrolována funkcí řízení likvidity;
- e) část likvidních aktiv, *s výjimkou aktiv podle čl. 404 odst. 1 písm. a) a c)*, je pravidelně a nejméně jednou ročně zpeněžena prostřednictvím přímého prodeje nebo *prostých* dohod o zpětném odkupu *na schválených repo trzích*, a to pro tyto účely:
 - i) testování přístupu *k likviditě*;
 - ii) testování účinnosti procesů pro zpeněžení aktiv;
 - iii) testování použitelnosti aktiv;
 - iv) minimalizace rizika negativních signálů během krizového období;
- f) cenová rizika spojená s aktivy mohou být zajištěna, ale likvidní aktiva jsou předmětem příslušných interních opatření, která zajišťují, že *v případě potřeby budou okamžitě k dispozici v pokladně*;
- g) hodnota likvidních aktiv je v souladu s rozdělením podle měny odtoku likvidity po odečtení limitovaného přítoku.

EBA může změnit procentní sazby uvedené v čl. 405 odst. 1 písm. b), článku 406, čl. 407 odst. 2 písm. a), čl. 409 odst. 1, čl. 409 odst. 2, v článcích 410, 411, 412 a 413 v souladu se zveřejněnými doporučeními Basilejského výboru pro bankovní dohled.

Článek 406 Ocenění likvidních aktiv

1. Hodnota likvidního aktiva, která se uvede ve zprávě, je jeho tržní hodnotou, s výhradou příslušných srážek při ocenění, které odrážejí nejméně dobu trvání, úvěrové riziko a riziko likvidity a typické repo srážky v období všeobecné krize na trhu. Srážky při ocenění nesmí být nižší než 15 % u aktiv uvedených v čl. 404 odst. 1 písm. d). Pokud instituce zajišťuje cenové riziko související s aktivem, bere v úvahu peněžní tok vyplývající z možnosti uzavřít zajišťovací vztah.
2. Akcie nebo podíly v subjektech kolektivního investování uvedené v čl. 404 odst. 5 podléhají srážkám při ocenění se zohledněním podkladových aktiv takto:
 - a) 0 % na aktiva uvedená v čl. 404 odst. 1 písm. a);
 - b) 5 % na aktiva uvedená v čl. 404 odst. 1 písm. b) a c);
 - c) 20 % na aktiva uvedená v čl. 404 *odst. 2 písm. b)*.

Přístup se zohledněním se uplatňuje takto:

- a) pokud je instituce obeznámena s podkladovými expozicemi subjektu kolektivního investování, může je zohlednit, aby je zařadila v souladu čl. 404 odst. 1 písm. a) až d);
 - b) pokud instituce není obeznámena s podkladovými expozicemi subjektu kolektivního investování, předpokládá se, že daný subjekt kolektivního investování investuje v maximálním objemu, který mu povoluje jeho oprávnění, v sestupném pořadí podle typů aktiv uvedených v čl. 404 odst. 1 písm. a) až d), dokud nedosáhne maximálního limitu pro celkové investice..
3. ***Instituce vypracují spolehlivé metodiky a postupy pro výpočet a oznamování tržní hodnoty akcií či podílů a příslušných srážek u subjektů kolektivního investování. Pouze v případě, že jsou schopny ke spokojenosti příslušného orgánu prokázat, že význam expozice nevyžaduje, aby vytvářely své vlastní metodiky, mohou instituce v souladu s metodami stanovenými v odst. 2 druhém pododstavci písm. a) a b) při výpočtu a oznamování srážek pro akcie nebo podíly v subjektech kolektivního investování spoléhat na tyto třetí strany:***
- a) depozitář subjektu kolektivního investování za předpokladu, že subjekt kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry do tohoto depozitáře;
 - b) případě jiných subjektů kolektivního investování společnost, která subjekt kolektivního investování spravuje, za předpokladu, že tato společnost splňuje kritéria stanovená v čl. 127 odst. 3 písm. a).

Správnost výpočtů depozitáře nebo společnosti, která subjekty kolektivního investování spravuje, potvrzuje externí auditor.

Článek 407

Měny s problémy spojenými s dostupností likvidních aktiv

1. EBA pro instituce posoudí dostupnost likvidních aktiv uvedených v čl. 404 odst. 1 písm. b) v měnách, které jsou relevantní pro instituce EU.
2. Pokud odůvodněné potřeby likvidních aktiv ve smyslu požadavku článku 401 převyšují dostupnost těchto likvidních aktiv v dané měně, použije se jedna nebo více z těchto odchylek:
 - a) odchýlně od čl. 405 písm. b) může být procentní podíl aktiv uvedených v čl. 404 odst. 1 písm. a) až c) uváděných jako likvidní aktiva, o kterém instituce podává zprávy, nižší než 60 %;
 - b) odchýlně od čl. 405 písm. g) může být nominální hodnota likvidních aktiv v rozporu s rozdělením podle měny odtoku likvidity po odečtení limitovaného přítoku;

- c) v případě měn třetích zemí mohou být vyžadovaná likvidní aktiva nahrazena formou úvěrů centrální banky dané třetí země, které jsou smluvně neodvolatelně vázány na následujících 30 dnů a jsou za přiměřenou cenu, nezávisle na čerpané výši, za předpokladu, že příslušné orgány třetí země učiní totéž a třetí země uplatňuje srovnatelné požadavky na podávání zpráv.
3. Odchytky použité v souladu s odstavcem 2 jsou nepřímou úměrnou dostupnosti příslušných aktiv. Odůvodněné potřeby institucí se hodnotí s ohledem na jejich schopnost snížit potřebu těchto likvidních aktiv a držení daných aktiv jinými účastníky trhu pomocí řádného řízení likvidity.
4. **Po specifikaci kritérií pro likvidní aktiva v souladu s čl. 481 odst. 2** EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem se seznamem měn, které splňují podmínky stanovené v tomto článku.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do **31. prosince 2013**.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění výjimek uvedených v odstavci 2.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. Do 31. prosince 2013 EBA poskytuje Komisi poradenství o příslušných srážkách pro aktiva držaná v důsledku odchytky uvedené v odst. 2 písm. a).

Článek 408 Odtok likvidity

1. Odtok likvidity, který má být vykázán, se vypočítá jako součet těchto položek:
- a) procentního vyjádření stávající dlužné částky za retailové vklady, jak je stanoveno v článku 409;
 - b) procentního vyjádření stávající dlužné částky za ostatní závazky, které dosáhnou splatnosti, mohou být vyžádány nebo jsou spojeny s implicitním očekáváním poskytovatele financování, že by instituce splatila závazek v průběhu následujících 30 dnů, jak je stanoveno v článku 410;
 - c) dodatečného odtoku podle článku 411;
 - d) procentního vyjádření maximální částky, kterou lze čerpat v průběhu následujících 30 dnů v důsledku nevyčerpaných úvěrových a likviditních facilitací, jak je uvedeno v článku 412;

- e) dodatečného odtoku, který je vymezen v posouzení podle odstavce 2.
2. Instituce pravidelně posuzují pravděpodobnost a potenciální objem odtoku likvidity v průběhu následujících 30 dnů, pokud jde o dotčené produkty nebo služby, které nejsou zachyceny v člancích 410 až 412 a které tyto instituce nabízejí nebo financují nebo které by potenciální kupující považovali za související s těmito institucemi, **vyplývající ze všech smluvních opatření, jako jsou jiná mimorozvahová opatření a podmíněné financování závazků, mj. včetně poskytnutých nástrojů financování, nevyčerpaných úvěrů a půjček velkoobchodním protistranám, sjednaných, ale dosud nedočerpaných hypoték, kreditních karet, přečerpání, plánovaných odtoků souvisejících s obnovením či rozšířením nových retailových nebo velkoobchodních úvěrů, plánovaných derivátových závazků a produktů obchodního financování souvisejících s mimorozvahovými položkami ve smyslu článku 416 [a přílohy 1].** Tento odtok se posuzuje za předpokladu kombinovaného idiosynkratického a krizového scénáře.

Pro toto posouzení instituce zejména zohlední podstatné poškození pověsti, které by mohlo být spojeno s neposkytnutím likvidní podpory těmto produktům nebo službám. Instituce podávají příslušným orgánům zprávy o produktech a službách, jejichž pravděpodobnost realizace a objem uvedené v prvním pododstavci jsou podstatné, nejméně jednou ročně a příslušné orgány určí odtok, který bude s nimi spojen.

Příslušné orgány nejméně jednou ročně podávají zprávu orgánu EBA o druzích produktů nebo služeb, pro které na základě zpráv institucí určily odtok. V této zprávě rovněž vysvětlí metodiku použitou k určení odtoku.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění zacházení s produkty a službami uvedenými v odstavci 2 a vymezení produktů a služeb, které budou zahrnuty pro tyto účely, a vhodných metod pro určení odtoku, který bude s nimi spojen.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do **31. prosince 2013**.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 409 Odtok retailových vkladů

1. Instituce vynásobí výši retailových vkladů, které jsou kryty systémem pojištění vkladů podle směrnice 94/19/ES nebo rovnocenným systémem pojištění vkladů ve třetí zemi, koeficientem ve výši nejméně **2,5 %**, kde je **režim plně financován ex ante, nebo 5 %, kde není režim financován tímto způsobem** a vklad je buď
- a) součástí vzniklého vztahu, který činí výběr vysoce nepravděpodobným
 - b) nebo je držen na transakčním účtu, včetně účtů, na které jsou pravidelně připisovány platy.
2. Instituce vynásobí ostatních retailové vklady, které nejsou uvedeny v odstavci 1, koeficientem ve výši nejméně **7,5 %**.

3. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem k určení podmínek uplatňování odstavců 1 a 2, pokud jde o identifikaci retailových vkladů spojených s vyšším odtokem, než je uveden v odstavci 1 nebo 2, a definic těchto produktů a odpovídajícího odtoku pro účely této hlavy. Tyto normy zohlední, s jakou pravděpodobností vedou tyto vklady k odtoku likvidity v následujících 30 dnech. Tento odtok se posuzuje za předpokladu kombinovaného idiosynkratického a krizového scénáře.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

4. **Aniž je dotčeno ustanovení čl. 409 odst. 1 a 2**, vynásobí instituce retailové vklady, které přijaly ve třetích zemích, vyšším procentem, než je uvedeno v odstavcích 1 a 2, jestliže je takové procento stanoveno srovnatelnými požadavky na podávání zpráv třetí země.
5. Instituce mohou vyjmout z výpočtu odtoku určité jasně vymezené kategorie retailových vkladů, pokud instituce v každém případě přísně uplatňuje tyto podmínky na celou kategorii daných vkladů, pokud se nejedná o jednotlivě odůvodněné případy finančních nesnází vkladatele:
 - a) vkladatel by neměl vklad vybrat v průběhu 30 dnů,
 - b) v případě předčasného výběru v průběhu 30 dnů musí vkladatel zaplatit sankci za předčasný výběr, která je podstatně vyšší než ztráta úroku, který by získal za dobu zbývající splatnosti bez předčasného výběru. Bez ohledu na předchozí větu nemusí být sankce vyšší než úrok za běžné období od přijetí vkladu.

*Článek 410
Odtok ostatních závazků*

1. Instituce vynásobí závazky vyplývající z vlastních provozních výdajů instituce koeficientem 0 %.
2. Instituce vynásobí závazky **vyjma těch, které má vůči finančním zákazníkům, na něž se toto nařízení nevztahuje**, vyplývající ze zajištěných půjček a transakcí na kapitálovém trhu definovaných v článku 188, pokud jsou zajištěny aktivy, která lze považovat za likvidní aktiva podle článku 404, takto:
 - a) koeficientem 0 % do výše hodnoty **zajišťujících** likvidních aktiv **s ohledem na příslušnou srážku** podle článku 406 **pro likvidní aktiva v případě, že tato aktiva splňují definici uvedenou v čl. 188 odst. 3;**
 - b) ostatní závazky vynásobí koeficientem 100 %.

4. Instituce vynásobí závazky vyplývající z vkladů, které musí být drženy:

- a) vkladatelem s cílem získat od instituce clearing, služby úschovy nebo správy hotovosti **nebo jiné rovnocenné služby týkající se převodu peněžních prostředků**;
 - b) v kontextu společného sdílení úkolů v rámci institucionálního systému ochrany, který splňuje požadavky čl. 108 odst. 7, nebo jako právní či zákonný minimální vklad jiného subjektu, který je členem téhož institucionálního systému ochrany,
- ba) vkladatelem za účelem využívání služeb hotovostního zúčtování a služeb centrální úvěrové instituce a v případě, že dotyčná úvěrová instituce je v souladu s právními předpisy nebo stanovami sdružena v síti;**

koeficientem 5 % v případě písm. a) v rozsahu, ve kterém jsou kryty systémem pojištění vkladů podle směrnice 94/19/ES **v členském státě Evropské unie** nebo rovnocenným systémem pojištění vkladů ve třetí zemi, a koeficientem 25 % v ostatních případech.

Clearing, služby úschovy, správy hotovosti **nebo jiné rovnocenné služby týkající se převodu peněžních prostředků** uvedené v písmenu a) se vztahují pouze na dané služby v rozsahu, ve kterém jsou poskytovány v rámci stanovených vztahů **Ty zahrnují provozní účty korespondenčního bankovníctví definované v písmeni a) Stanoveným provozním vztahem se v této souvislosti rozumí vztahy, jejichž náplní je clearing, úschova nebo správa hotovosti či jiné rovnocenné vztahy týkající se převodu peněžních prostředků, kdy zákazník přenechává výkon těchto služeb bance, která vystupuje jako nezávislá zprostředkující třetí strana v rámci plnění svých běžných bankovních úkonů v průběhu následujících 30 dnů. Tyto vklady musí být vedlejšími produkty podkladových služeb poskytovaných bankovní organizací, o něž banka na velkoobchodním trhu neusiluje pouze v zájmu nabízení příjmu z úroků. Cena těchto vkladů musí být stanovena tak, aby byla nižší než tržní cena ve srovnání s vklady podobného trvání a uloženými na zvláště určených účtech. Ke stanovení těchto částek, které jsou v držení klienta, používají instituce záznamy za předchozí období- Až do zavedení jednotné definice „stanoveného vztahu“ stanoví instituce kritéria pro přiznání statusu „stanoveného vztahu. Pokud jde o zjišťování vkladů se stanovenými vztahy, postupují instituce podle obecných pokynů stanovených příslušnými orgány.**

Instituce vynásobí závazky vyplývající z vkladů zákazníků, kteří nejsou finančními zákazníky, koeficientem 75 % v rozsahu, v němž nespádají pod odstavec 4 **Při provádění posouzení uvedeného v čl. 409 odst. 5 EBA rovněž posoudí kalibraci firemních vkladů.**

- 6. Instituce zohledňuje závazky a pohledávky očekávané v průběhu 30 dní vyplývající ze smluv uvedených v příloze II na základě čisté hodnoty v rámci protistran **a na základě čisté hodnoty uzavřeného zajištění (pokud toto zajištění není již započteno do zásoby likvidních aktiv nebo do přítoku a odtoku, ve shodě se zásadou, že položky nesmí být účtovány dvakrát)** a vynásobí je koeficientem 100 % v případě splatné čisté hodnoty. Čistou hodnotou se rozumí rovněž čistá hodnota kolaterálu, který bude přijat a který lze považovat za likvidní aktiva v souladu s článkem 404.
- 7. Instituce vynásobí ostatní závazky, které nespádají do odstavců 1 až 5, koeficientem 100 %.

8. Odchylně od odstavce 7 mohou příslušné orgány na základě individuálního posouzení udělit povolení uplatňovat nižší procento, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
- a) vkladatelem **je jedním z následujících subjektů:**
 - i) mateřská nebo dceřiná instituce nebo jiný dceřiný podnik téže mateřské instituce;
 - ii) **subjekt spojený** s institucí vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS;
 - iii) **instituce, která spadá do stejného institucionálního systému ochrany, jenž splňuje požadavky v čl. 108 odst. 7;**
 - iv) **ústřední instituce nebo člen sítě podle čl. 389 odst. 2 písm. d);**
 - b) existují důvody k očekávání nižšího odtoku v průběhu následujících 30 dnů i v případě kombinovaného idiosynkratického a krizového scénáře;
 - c) odchylně od článku 413 vkladatel uplatňuje odpovídající symetrický nebo konzervativnější přítok;
 - d) instituce a vkladatel jsou usazeni ve stejném členském státě ■ .

Pokud je povoleno uplatňování takového nižšího odtoku, příslušné orgány o tomto rozhodnutí a jeho odůvodnění informují orgán EBA. Příslušné orgány pravidelně přezkoumávají podmínky takového nižšího odtoku.

- 8a. Vklady přijaté jako kolaterál se pro účely předcházejícího odstavce 7 nepovažují za závazky, ale v příslušných případech podléhají ustanovení článku 411.**

*Článek 411
Dodatečný odtok*

1. Kolaterál jiný než aktiva odpovídající čl. 404 odst. 1 písm. a) až c), který instituce připisuje smlouvám uvedeným v příloze II, podléhá dodatečnému odtoku ve výši 15 % tržní hodnoty aktiv odpovídajících čl. 404 odst. 1 písm. d) a 20 % tržní hodnoty ostatních aktiv.
2. Pokud příslušný orgán považuje obchodování instituce s transakcemi na kapitálovém trhu definovanými v článku 188 nebo ve smlouvách uvedených v příloze II za podstatné ve vztahu k možnému odtoku likvidity instituce, instituce doplňuje dodatečný odtok odpovídající dodatečným potřebám kolaterálu, který vyplývá podle smluv uzavřených institucí z podstatného zhoršení úvěrové kvality instituce, jako je snížení jejího úvěrového hodnocení o tři stupně. Rozsah tohoto podstatného zhoršení se pravidelně přezkoumává a oznamuje příslušnému orgánu.
3. Instituce doplňuje dodatečný odtok odpovídající potřebám kolaterálu, který by byl výsledkem dopadu nepříznivého krizového scénáře na obchodování instituce se smlouvami uvedenými v příloze II, jestliže jsou podstatné.

EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro určení podmínek uplatňování s ohledem na podstatu a metody měření tohoto dodatečného odtoku.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené ve druhém pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

4. Instituce doplňuje dodatečný odtok odpovídající tržní hodnotě cenných papírů nebo ostatních aktiv prodaných nedávno, které budou doručeny v průběhu 30 dnů, pokud instituce nedrží cenné papíry k doručení nebo je nepůjčila za podmínek, které vyžadují jejich navrácení až po uplynutí 30 dnů, a cenné papíry nejsou součástí likvidních aktiv instituce.

Článek 412

Odtok z úvěrových a likviditních facilit

1. Instituce podává zprávy o odtoku z úvěrových a likviditních facilit, který se určí jako procentní podíl z maximální částky, která může být čerpána. Tuto maximální částku, kterou lze čerpat, je možné posoudit bez **jakéhokoli požadavku na likviditu, jenž by byl stanoven podle čl. 408 odst. 2 pro podrozvahové položky týkající se financování obchodu, a bez** hodnoty kolaterálu podle článku 406, pokud může instituce kolaterál opětovně použít a pokud kolaterál je ve formě likvidních aktiv v souladu s článkem 404. Poskytnutým kolaterálem **nesmí** být aktiva vydaná protistranou facility nebo jedním z jejích přidružených subjektů. Pokud má instituce k dispozici nezbytné informace, maximální částka, kterou lze čerpat v rámci úvěrových a likviditních facilit poskytovaných sekuritizačním jednotkám pro speciální účel, se určí jako maximální částka, která by mohla být čerpána, pokud by vlastní závazky sekuritizačních jednotek pro speciální účel byly splatné během následujících 30 dnů.
2. Maximální částka, kterou lze čerpat z nevyčerpaných úvěrových a likviditních facilit, se vynásobí koeficientem 5 %, pokud je lze považovat za kategorii retailových expozic v rámci standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB pro úvěrové riziko.
3. Maximální částka, kterou lze čerpat z nevyčerpaných úvěrových a likviditních facilit **v průběhu následujících 30 dnů**, se vynásobí koeficientem 10 %, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) nelze je považovat za kategorii retailových expozic v rámci standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB pro úvěrové riziko;
 - b) byly poskytnuty klientům, kteří nejsou finančními zákazníky;
 - c) **výslovně vyloučily používání** za účelem nahrazení finančních prostředků klienta v situacích, kdy není možné, aby získal své finanční požadavky na finančních trzích.
4. Maximální částka, kterou lze **v průběhu následujících 30 dnů** čerpat z jiných nevyčerpaných úvěrových a likviditních facilit, se vynásobí koeficientem 100 %. Toto se použije zejména v těchto případech:

- a) likviditní facility, které instituce poskytla sekuritizačním jednotkám pro speciální účel;
- b) jednání, v rámci kterých se po instituci vyžaduje, aby nakoupila aktiva od sekuritizační jednotky pro speciální účel nebo si je s ní vyměnila.
- 4a. ***Instituce podává zprávu o odtoku z dalších podmíněných závazků financování, mj. včetně akceptace, indosamentů, dohod o upsání, stand-by (záložních) akreditivů, dokumentárních akreditivů, opčních listů, slibů odškodnění, nevyčerpaných poskytnutých příslibů nakoupit dluhové cenné papíry, dalších revolvingových úvěrových nástrojů a dalších odvolatelných úvěrových a likviditních facilit. Tento odtok se posuzuje za předpokladu kombinovaného idiosynkratického a krizového scénáře.***
5. Instituce, které byly zřízeny a jsou financovány ústřední nebo regionální vládou členského státu, mohou uplatňovat postupy uvedené v odstavcích 2 a 3 odchýlně od odstavce 4 také v případě úvěrových a likviditních facilit, které jsou poskytované institucím za výhradním účelem přímo nebo nepřímo financovaných podpůrných úvěrů, které lze považovat za kategorie expozic uvedené v těchto odstavcích. Tyto podpůrné úvěry jsou k dispozici pouze osobám, které nejsou finančními zákazníky, na nekonkurenční, neziskové bázi za účelem podpory cílů veřejné politiky ústřední nebo regionální vlády daného členského státu. Čerpat finanční prostředky v rámci takových facilit je možné pouze na základě žádosti o podpůrný úvěr a do výše uvedené v takové žádosti.
- 5a. ***EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících zacházení s podmíněnými závazky financování uvedenými v odstavci 4a (novém), vymezujících produkty a služby, jichž se budou týkat, a vhodné metody pro určení odtoku, který s nimi bude spojen.***

EBA tyto návrhy technických norem předloží Komisi do 30. června 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 413

Přítok

1. Instituce podává zprávy o svém limitovaném přítoku likvidity. Limitovaným přítokem likvidity se rozumí přítok likvidity, který je omezen na 75 % odtoku likvidity. Instituce mohou z tohoto limitu vyjmout přítok likvidity z vkladů uložených u ostatních institucí, se kterými lze zacházet podle čl. 108 odst. 6 nebo 7. ***Instituce mohou z tohoto limitu vyjmout přítok likvidity ze splatných peněžních částek od dlužníků a investorů do dluhopisů souvisejících s hypotečními úvěry financovanými z dluhopisů, se kterými se zachází podle čl. 124 odst. 3, 4 nebo 5 nebo jak je definováno v čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES. Instituce mohou z tohoto limitu také vyjmout přítok likvidity, jestliže poskytovatelem je mateřská nebo dceřiná instituce nebo jiný dceřiný podnik téže mateřské instituce nebo je poskytovatel spojen s institucí vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS.***

2. Přítok likvidity se měří v průběhu nadcházejících 30 dnů. Obsahuje pouze smluvní přítok z expozičních pozic, které nejsou po splatnosti a u kterých banka nemá důvod v průběhu 30 dní očekávat neplnění. Přítok se plně zohlední, s těmito výjimkami:
- a) peněžní částky splatné od zákazníků, kteří nejsou finančními zákazníky, se sníží o 50 % hodnoty nebo o smluvní závazky vůči těmto zákazníkům, aby se zvýšily finanční prostředky podle toho, co je vyšší. **Za tímto účelem jsou zahrnuta aktiva s neurčeným smluvním konečným datem za předpokladu, že banka může na základě smlouvy odstoupit a požadovat platbu v průběhu 30 dnů.** Toto písmeno se nevztahuje na peněžní částky splatné ze zajištěných půjček a transakcí na kapitálovém trhu, jak jsou definovány v článku 188, které jsou zajištěny likvidními aktivy v souladu s článkem 404 **a na peněžní částky splatné z obchodních finančních transakcí uvedených v čl. 158 odst. 3 druhém pododstavci písm. b), které se plně zohlední jako přítok likvidity;**
 - b) peněžní částky splatné ze zajištěných půjček a transakcí na kapitálovém trhu, jak jsou definovány v článku 188, pokud jsou zajištěny likvidními aktivy, se nezohlední až do výše čisté hodnoty srážek při ocenění likvidních aktiv a plně se zohlední u zbývajících splatných peněžních částek;
 - c) splatné peněžní částky, se kterými instituce zachází podle čl. 410 odst. 4, jakékoli nevyčerpané úvěrové nebo likviditní facility a jiné přijaté závazky se nezohlední.
- ca) peněžní částky splatné z pozic v kapitálových nástrojích zahrnutých do hlavního indexu se sníží o procentní sazbu, kterou stanoví EBA a ESMA tak, aby bylo zohledněno riziko spojené s těmito pozicemi. V případě potřeby by se mělo zohlednit posouzení období držení aktiva.**
3. Závazky a pohledávky očekávané v průběhu 30 dní, které vyplývají ze smluv uvedených v příloze II, se odrazí na základě čisté hodnoty v rámci protistran a vynásobí se koeficientem 100 % čisté hodnoty pohledávky. Čistou hodnotou se rozumí rovněž čistá hodnota kolaterálu, který bude přijat a který lze považovat za likvidní aktiva v souladu s článkem 404.
4. Odchylně od odst. 2 písm. c) mohou příslušné orgány na základě individuálního posouzení udělit povolení uplatňovat vyšší přítok u úvěrových a likviditních facilit, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
- a) **neexistují žádné překážky pro přenos prostředků od dlužníka poskytovateli i v případě krize;**
 - b) **poskytovatel splňuje některé z následujících kritérií:**
 - i) **je to mateřská nebo dceřiná instituce nebo jiný dceřiný podnik téže mateřské instituce;**
 - ii) **je spojen s institucí vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS,**

iii) *spadá do téhož institucionálního systému ochrany uvedeného v čl. 108 odst. 7 a odchylně od článku 410 uplatňuje odpovídající symetrický odtok;*

- c) instituce a poskytovatel jsou usazeni ve stejném členském státě, pokud se nepoužije čl. 18 odst. 1 písm. b).

Pokud je povoleno uplatňování takového vyššího přítoku, příslušné orgány o tomto rozhodnutí a jeho odůvodnění informují orgán EBA. Příslušné orgány podmínky takového vyššího přítoku pravidelně přezkoumávají.

5. Instituce nepodávají zprávy o přítoku ze všech likvidních aktiv vykázaných v souladu s článkem 404, pouze o platbách splatných za aktiva, která se neodrážejí v tržní hodnotě aktiva.
6. Instituce nepodává zprávy o přítoku z nové emise dluhopisů.
7. Instituce zohledňuje přítok likvidity, který obdrží ve třetích zemích, kde existují omezení převodu, nebo který je denominován v nesměnitelných měnách, pouze v rozsahu, v jakém odpovídá odtoku v dané třetí zemi nebo v dané měně.

Článek 413 a

Soulad požadavků na likviditu s doporučeními Basilejského výboru pro bankovní dohled

EBA může změnit procentní sazby uvedené v čl. 405 odst. 1 písm. b), článku 406, čl. 407 odst. 2 písm. a), čl. 409 odst. 1, čl. 409 odst. 2, v článcích 410, 411, 412 a 413 v souladu se zveřejněnými doporučeními Basilejského výboru pro bankovní dohled.

Článek -414 a

Ukazatel čistého stabilního financování

Instituce přijmou opatření, aby zajistily, že jejich dostupné prostředky jsou vyšší než požadované stálé financování.

Poté, co jsou postupem podle článku 481 stanoveny jako závazný minimální standard, drží instituce neustále položky zajišťující stabilní financování, jejichž součet je větší než u položek vyžadujících stabilní financování, s cílem zajistit, aby dlouhodobá aktiva byla financována alespoň minimálním objemem stabilních závazků v souvislosti s jejich profily rizika likvidity.

Článek 414

Položky zajišťující stabilní financování

1. ***Instituce podávají zprávy o následujících položkách v měně členského státu, ve kterém se nacházejí, příslušným orgánům, aby bylo možné posoudit dostupnost stabilního financování:***

a) o kapitálu:

i) *kapitálové nástroje zahrnované do kapitálu Tier 1,*

ii) kapitálové nástroje zahrnované do kapitálu Tier 2,

iii) další upřednostňované akcie a kapitálové nástroje přesahující povolené množství kapitálu Tier 2, jejichž efektivní splatnost je alespoň jeden rok,

b) o těchto závazcích, které nejsou zahrnuty v písmenu a):

- i) o retailových vkladech, se kterými lze zacházet podle čl. 409 odst. 1;
- ii) o retailových vkladech, se kterými lze zacházet podle čl. 409 odst. 2;
- iii) o vkladech, se kterými lze zacházet podle čl. 410 odst. 4;
- iv) z vkladů uvedených v bodě iii) o těch, které podléhají pojištění vkladů podle směrnice 94/19/ES nebo rovnocennému pojištění vkladů ve třetí zemi ve smyslu čl. 409 odst. 2;
- v) z vkladů uvedených v bodě iii) o těch, které spadají pod čl. 410 odst. 4 písm. b);
- vi) o vložených částkách nespádajících pod bod i) nebo iii), pokud nejsou vloženy finančními zákazníky;
- vii) o všech finančních prostředcích získaných od finančních zákazníků;
- viii) samostatně o částkách, které spadají pod bod vi) a vii), financování ze zajištěných půjček a transakcí na kapitálovém trhu, jak jsou definovány v článku 188;
 - které jsou zajištěny likvidními aktivy, jak je stanoveno v článku 404,
 - které jsou zajištěny jinými aktivy;
- ix) o závazcích vyplývajících z vydaných cenných papírů, se kterými lze zacházet podle článku 124 *nebo způsobem vymezeným v čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES*;
- x) o ostatních závazcích vyplývajících z vydaných cenných papírů, *které nespádají pod písmeno a):*
 - *o závazcích vyplývajících z vydaných cenných papírů s efektivní splatností alespoň jeden rok;*
 - *o závazcích vyplývajících z vydaných cenných papírů s efektivní splatností méně než jeden rok;*
- xi) o všech ostatních závazcích.
- xia) *o vkladech úvěrových institucí, které jsou s regionální nebo ústřední úvěrovou institucí sdruženy v síti v souladu s právními nebo statutárními*

ustanoveními a které jsou podle těchto ustanovení odpovědné za hotovostní clearingové operace v rámci sítě.

2. Je-li to možné, všechny položky se uvádějí v těchto pěti koších podle data jejich splatnosti a nejbližšího data, podle toho co je dřív, kdy mají být smluvně splaceny:
- a) do tří měsíců;
 - b) mezi třemi a 6 měsíci;
 - c) mezi 6 a 9 měsíci;
 - d) mezi 9 a 12 měsíci;
 - e) po 12 měsících.

2a. Podíl částek uvedených v odstavci 1 představujících obezřetnostní odhad dostupnosti stabilního financování, o nichž se podávají zprávy, se vypočítá následujícím způsobem:

- a) položky, jež spadají pod odst. 1 písm. a) a odst. 2 bod x) první pododstavec, se vynásobí koeficientem 100 %**
- b) položky, jež spadají pod odst. 1 písm. b) bod i), se vynásobí koeficientem 95 %**
- c) položky, jež spadají pod odst. 1 písm. b) bod ii) a odst. 1 písm. b) bod iv), se vynásobí koeficientem 80 %;**
- d) položky, jež spadají pod odst. 1 písm. b) bod vi), se vynásobí koeficientem 40 %**
- e) všechny položky neuvedené v písmenu a) až d) tohoto odstavce se vynásobí koeficientem 0 %**

Článek 415

Položky vyžadující stabilní financování

1. Příslušným orgánům se zprávy o následujících položkách podávají samostatně, aby bylo možné posoudit dostupnost stabilního financování:
- a) o aktivech uvedených v článku 404 v členění podle druhu aktiva;
 - aa) o aktivech uvedených v čl. 404 odst. 1 písm. c);**
 - b) o cenných papírech a nástrojích peněžního trhu, které nejsou zahrnuty v písmenu a) v následujícím členění:
 - **aktiva, jež splňují podmínky pro stupeň úvěrové kvality 1 podle článku 117;**
 - **aktiva, jež splňují podmínky pro stupeň úvěrové kvality 2 podle článku 117;**
 - **jiná aktiva;**

- c) o majetkových cenných papírech nefinančních subjektů zahrnutých do hlavního indexu uznaného regulovaného trhu;
- d) o ostatních majetkových cenných papírech;
- e) o zlatě;
- f) o ostatních drahých kovech;
- g) o neobnovitelných úvěrech a jiných pohledávkách ■ ;

i) samostatně o těch, kdy dlužníky jsou:

a) fyzické osoby jiné než soukromý podnikatel a podíly společníků a malé a střední podniky, kdy souhrnné úvěry poskytnuté tomuto klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů činí méně než 1 milion EUR;

b) ústřední vlády, centrální banky a subjekty veřejného sektoru;

c) výše neuvedení klienti jiní než finanční zákazníci;

d) jiní dlužníci;

ii) samostatně o těch, které jsou:

a) zajištěny nebytovými nemovitostmi;

b) zajištěny nemovitostmi určenými k bydlení;

c) spolufinancovány (postoupením) prostřednictvím dluhopisu, se kterým lze zacházet podle článku 124;

■

ga) samostatně o těch:

v) zajištěných nebytovými nemovitostmi;

vi) zajištěných nemovitostmi určenými k bydlení;

vii) spolufinancovaných (postoupením) prostřednictvím dluhopisu, se kterým lze zacházet podle článku 124, nebo jak je definováno v čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES;

h) o derivátech, pohledávkách;

i) o všech ostatních aktivech;

j) o nevyčerpaných úvěrových příslibech, které podle přílohy I lze považovat za přísliby se „středním rizikem“ nebo „středně/nízkým rizikem“.

2. Je-li to možné, všechny položky se uvádějí v pěti koších uvedených v čl. 414 odst. 2.

2a. *Podíl částek uvedených v odstavci 1 představujících obezřetnostní odhad požadovaného stabilního financování, o nichž se podávají zprávy, se vypočítá následujícím způsobem:*

- a) *položky, jež spadají pod odst. 1 písm. a), se vynásobí koeficientem 0 %*
- b) *položky, jež spadají pod odst. 1 písm. aa) a písm. g) bod ii), se vynásobí koeficientem 5 %*
- c) *položky, jež spadají pod odst. 1 písm. b) první pododstavec, se zbytkovou splatností alespoň jednoho roku se vynásobí koeficientem 20 %*
- d) *položky, jež spadají pod odst. 1 písm. b) druhý pododstavec, se zbytkovou splatností alespoň jednoho roku se vynásobí koeficientem 50 %*
- e) *položky, jež spadají pod odst. 1 písm. c) a e), se vynásobí koeficientem 50 %*
- f) *položky, jež spadají pod odst. 1 písm. g) bod iii), se vynásobí koeficientem 50 %*
- g) *položky, jež spadají pod odst. 1 písm. g) bod i), se zbytkovou splatností maximálně jeden rok se vynásobí koeficientem 85 %*
- h) *položky, jež spadají pod odst. 1 písm. j), se vynásobí koeficientem 10 %*
- i) *podmíněné závazky, jež nejsou zahrnuty do písmene a) až h) tohoto odstavce, se vynásobí procentní sazbou, kterou určí příslušný orgán, s cílem zohlednit podíl těchto závazků vyžadujících stabilní financování*
- j) *všechny položky neuvedené v písmenech a) až i) tohoto odstavce se vynásobí koeficientem 100 %*

*Článek 416
Výpočet pákového poměru*

1. Instituce vypočítají svůj pákový poměr podle metodiky stanovené v odstavcích 2 až 10.
2. Pákový poměr se vypočítá jako hodnota kapitálu instituce dělená celkovou hodnotou expozic dané instituce a vyjadřuje se v procentech.

Instituce vypočítají pákový poměr jako aritmetický průměr měsíčních pákových poměrů za čtvrtletí.

3. Pro účely odstavce 2 je hodnotou kapitálu hodnota kapitálu tier 1.
4. Celková hodnota expozic je součet hodnot expozic všech aktiv a podrozvahových položek, které nejsou odečteny při určování hodnoty kapitálu uvedeného v odstavci 3.

Pokud instituce zahrnují příslušné subjekty, v nichž mají významné investice, do své konsolidace podle příslušného účetního rámce, ale ne do své obezřetnostní konsolidace

podle části první hlavy II kapitoly 2, sníží hodnotu svých expozičních částek, která se získá vynásobením částky definované v písm. a) a faktoru definovaného v písm. b):

- a) součet hodnot expozičních částek pro aktiva těchto příslušných subjektů, které jsou zahrnuty do konsolidace podle příslušného účetního rámce, ale nikoli do obezřetnostní konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;
- b) součet odpočtů od položek kapitálu tier 1 uvedených v čl. 33 odst. 1 písm. i) a v čl. 53 písm. d) vydělený celkovou hodnotou položek kapitálu tier 1.

Instituce provádí ocenění aktiv a podrozvahových položek v souladu s článkem 94.

5. Instituce určí hodnotu expozičních částek pro aktiva v souladu s těmito zásadami:
 - a) hodnotami expozičních částek pro aktiva, kromě položek uvedených v příloze II a úvěrových derivátů, se rozumí hodnoty expozičních částek stanovené v čl. 106 odst. 1;
 - b) nabytý fyzický nebo finanční kolaterál, nabyté záruky nebo snižování úvěrového rizika se nepoužijí ke snížení hodnot expozičních částek aktiv;
 - c) započtení úvěrů a vkladů není povoleno.
6. Instituce určují hodnotu expozičních částek položek uvedených v příloze II a úvěrových derivátů buď v souladu s metodou tržního ocenění stanovenou v článku 269 nebo metodou původní expoziční částky stanovené v článku 270. Instituce mohou použít metodu původní expoziční částky k určení hodnoty expozičních částek položek uvedených v příloze II a úvěrových derivátů pouze tehdy, pokud tuto metodu používají také ke stanovení hodnoty expoziční částky těchto položek pro účely splnění kapitálových požadavků uvedených v článku 87.

Při určování hodnoty expoziční částky položek uvedených v příloze II a úvěrových derivátů zohlední instituce dopady smluv o novaci a ostatních dohod o započtení, s výjimkou dohod o křížovém započtení v souladu s článkem 289.
7. Instituce určuje hodnotu expozičních částek repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů v souladu s čl. 215 odst. 1 až 3 a bere v úvahu účinky rámcové dohody o započtení, s výjimkou dohod o křížovém započtení v souladu s článkem 201.
8. Instituce určuje hodnotu expozičních částek podrozvahových položek, kromě položek uvedených v příloze II, úvěrových derivátů, repo obchodů, transakcí půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů, v souladu s čl. 106 odst. 1, s výhradou těchto úprav o specifické úvěrové riziko uvedené v uvedeném článku:
 - a) úprava o specifické úvěrové riziko za nečerpané úvěrové přísliby, které lze kdykoli bezpodmínečně a bez výpovědi zrušit, uvedené v příloze I odst. 4 první odrážce, činí 10 %;
 - b) úprava o specifické úvěrové riziko u podrozvahových položek ***týkajících se obchodních operací se střední/nízkou úrovní rizika, jež jsou uvedeny v příloze I odstavci 3i) první odrážce***, činí 20 %;

- ba) úprava o specifické úvěrové riziko u podrozvahových položek se střední úrovní rizika uvedených v příloze I odstavci 2 první odrážce činí 50 %;*
- bb) úprava o specifické úvěrové riziko u všech ostatních podrozvahových položek uvedených v příloze I činí 100 %.*
9. Instituce určují hodnoty expozic položek uvedených v příloze II a úvěrových derivátů, které jsou podrozvahovými položkami, podle přístupu uvedeného v odstavci 6.
- Instituce určují hodnoty expozic repo obchodů, půjček či výpůjček cenných papírů nebo komodit, transakcí s delší dobou vypořádání a maržových obchodů, které jsou podrozvahovými položkami, podle přístupu uvedeného v odstavci 7.
10. Pro účely výpočtů stanovených v odstavcích 6, 7 a 9 se mohou instituce rozhodnout, že nebudou uplatňovat zásady stanovené v odst. 5 písm. b).

Článek 417

Požadavky týkající se podávání zpráv

1. Instituce předloží příslušným orgánům veškeré nezbytné informace o pákovém poměru a jeho částech, jak jsou stanoveny v článku 416. Příslušné orgány vezmou v úvahu tyto informace při přezkumu v rámci dohledu uvedeném v článku 92 směrnice [vloží OP].

Příslušné orgány předkládají informace získané od institucí orgánu EBA na jeho žádost za účelem usnadnění přezkumu uvedeného v článku 482.

2. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem k určení obsahu a formátu jednotného vzoru pro podávání zpráv v rámci požadavků týkajících se podávání zpráv uvedených v odstavci 1, pokynů, jak tento vzor používat, a četnosti a lhůt pro podávání zpráv.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

- 2a. Na základě údajů obdržенých v souladu s odstavcem 1 a zjištění orgánů dohledu v rámci přezkumu dohledu podle článku 92 směrnice [vloží OP], vytvoří EBA ve spolupráci s orgány dohledu klasifikaci obchodních modelů a rizik v souladu se zprávou uvedenou v čl. 182 odst. 2. Na základě příslušné analýzy historických údajů nebo zátěžových scénářů dojde k vyhodnocení toho, zda úrovně pákových poměrů uvedené v čl. 182 odst. 2 písm. g) jsou přiměřené k zajištění odolnosti příslušných obchodních modelů a zda by tyto úrovně měly být stanoveny jako limity nebo pásma, v případě, že tyto úrovně přiměřené nejsou, dojde k vyhodnocení toho, jaké jiné úrovně by byly k zajištění odolnosti obchodních modelů vhodné. Po předložení zprávy uvedené v čl. 182 odst. 2 zveřejní EBA průměrnou hodnotu v každé ze stanovených kategorií bankovních institucí, pákový poměr systémových institucí stanovených v souladu s článkem 132 a směrnice bude zveřejněn do 1. ledna 2015 [vloží OP].*

ČÁST OSMÁ ZPŘÍSTUPŇOVÁNÍ INFORMACÍ INSTITUCEMI

Hlava I Obecné zásady

Článek 418

Rozsah požadavků na zpřístupňování informací

1. Instituce veřejně zpřístupňují informace stanovené v hlavě II, s výhradou ustanovení uvedených v článku 419.
2. Povolení nástrojů a metodik uvedených v hlavě III příslušnými orgány podle části třetí je podmíněno tím, že instituce veřejně zpřístupní informace stanovené v uvedené hlavě.
3. Instituce přijmou formální zásady pro plnění požadavků na zpřístupňování informací stanovené v této části a zavedou zásady pro posuzování přiměřenosti zpřístupňovaných informací, včetně jejich ověřování a četnosti. Instituce zavedou rovněž zásady pro posuzování toho, zda jimi zpřístupněné informace plně informují účastníky trhu o rizikovém profilu daných institucí.

Jestliže tyto zpřístupněné informace neinformují účastníky trhu o rizikovém profilu v plném rozsahu, instituce veřejně zpřístupní kromě informací požadovaných podle odstavce 1 další nezbytné informace. Jsou však povinny zpřístupňovat pouze informace, jež jsou podstatné a nejsou vyhrazené či důvěrné podle článku 419.

4. Instituce na vyžádání vysvětlí svá rozhodnutí týkající se úvěrových hodnocení malým a středním podnikům a jiným podnikům, které žádají o úvěry, přičemž toto vysvětlení na požádání poskytnou písemně. Správní náklady na poskytnutí vysvětlení musí být přiměřené k výši úvěru.

Článek 419

Nepodstatné, vyhrazené nebo důvěrné informace

1. Instituce **mohou požádat o osvobození od zpřístupnění jedné informace nebo malého počtu** informací vyjmenovaných v hlavě II, jestliže informace, které by byly zpřístupněny, se nepovažují za podstatné, s výjimkou zpřístupňování informací stanovených v **čl. 422 odst. 2 a v člancích 424, 434a, 434b a 435.**

O tomto osvobození musí být informován příslušný orgán, který může stanovit alternativní nebo částečný požadavek.

Pokud by v důsledku osvobození od zpřístupnění informací došlo ke zkreslenému sdělení, nelze o osvobození žádat.

Oznámení příslušnému orgánu a všechny uložené změny či požadavky na předložení informací nezbavují instituci její odpovědnosti, jestliže bylo zjištěno, že nepředložení informací mělo významný dopad.

Při zpřístupňování se informace považují za podstatné, jestliže by jejich opomenutí nebo nesprávné uvedení mohlo změnit či ovlivnit posuzování nebo rozhodování uživatele spoléhajícího na tyto informace při rozhodování o ekonomických záležitostech.

2. Instituce mohou ***požádat o osvobození od jedné položky nebo malého počtu položek zpřístupňovaných*** informací vyjmenovaných v hlavách II a III, pokud tyto položky zahrnují informace, které jsou považovány za vyhrazené nebo důvěrné v souladu s druhým a třetím pododstavcem, s výjimkou zpřístupňování informací stanovených v ***čl. 422 odst. 2 a v člancích 424, 434a, 434b a 435.***

Tato osvobození musí být nahlášena příslušnému orgánu.

Pokud by v důsledku osvobození od zpřístupnění informací došlo ke zkreslenému sdělení, nelze o osvobození žádat.

Oznámení příslušnému orgánu a všechny uložené změny či požadavky na předložení informací nezbavují instituci její odpovědnosti, jestliže bylo zjištěno, že nepředložení informací mělo významný dopad.

Informace se z hlediska instituce považují za vyhrazené, pokud by jejich veřejné zpřístupnění ohrozilo její konkurenční postavení. Může se jednat o informace o produktech nebo systémech, které, pokud by se o nich dozvěděli konkurenti, by snížily hodnotu investic instituce.

Informace se považují za důvěrné, pokud existují závazky vůči zákazníkům nebo jiné vztahy s protistranami zavazující instituci k důvěrnosti.

3. V případech uvedených v odstavci 2 dotčená instituce ve svém zpřístupnění uvede, že určité položky informací nebyly zpřístupněny a důvody jejich nezpřístupnění, a zveřejní obecnější informace o daném tématu, na něž se uplatňuje požadavek na zpřístupňování informací, pokud uvedené informace nejsou klasifikovány jako vyhrazené nebo důvěrné.

Článek 420

Četnost zpřístupňování informací

Instituce zveřejňují zpřístupněné informace vyžadované v této části alespoň ***dvakrát ročně.***

Instituce zveřejňují zpřístupněné informace vyžadované v následujících člancích alespoň jednou ročně:

Článek 422 (cíle a zásady řízení rizik)

Článek 423 (oblast působnosti)

Článek 435 (politika odměňování)

Datum, kdy jsou každoročně zpřístupňovány informace, **odpovídá datu** zveřejnění účetní závěrky.

Příslušné orgány posoudí, zda je nutné, **aby různé druhy institucí zveřejňovaly** některé nebo všechny zpřístupňované informace častěji vzhledem k charakteru své činnosti, jako např. rozsahu operací, škále činností, přítomnosti v různých zemích, angažovanosti v různých finančních sektorech a účasti na mezinárodních finančních trzích a v platebních, vypořádacích a clearingových systémech. Při tomto posuzování zejména věnují pozornost možné potřebě častějšího zpřístupňování položek informací stanovených v článku 424 a v čl. 425 písm. b) až e) a informací o rizikové expozici a jiných položkách, které se mohou rychle měnit. **Příslušné orgány mohou vyžadovat častější zpřístupňování informací, o čemž informují EBA, stejně jako o svých důvodech a hodnocení.**

Článek 421

Způsob zpřístupňování informací

1. Instituce mohou samy určit, kde a na jakém nosiči zpřístupní požadované údaje a jak je ověří, aby byly řádně splněny požadavky na zpřístupňování stanovené v této části. V proveditelné míře se všechny požadované informace zpřístupní na jednom nosiči nebo místě.
2. Rovnocenné zpřístupňování informací, které instituce provedly podle požadavků na účetnictví, kotování na burze nebo jiných požadavků, lze považovat za splnění této části. Jestliže nejsou zpřístupňované informace zahrnuty do účetní závěrky, instituce uvedou, kde je lze nalézt.

Hlava II

Technická kritéria pro transparentnost a zpřístupňování informací

Článek 422
Cíle a zásady řízení rizik

1. InSTITUTE zpřístupňují informace o svých cílech v oblasti řízení rizik a specifických cílech pro jednotlivé kategorie rizik včetně rizik uvedených v této hlavě. Zpřístupňují se tyto informace:
 - a) strategie a postupy řízení uvedených rizik;
 - b) struktura a organizaci příslušné funkce řízení rizik včetně informací o její pravomoci a statutu nebo jiných příslušných uspořádáních;
 - c) rozsah a povaha systémů hlášení a měření rizik;
 - d) zásady pro zajištění a snižování rizika a strategie a postupy pro sledování trvalé efektivity zajištění a snižování rizika;
 - e) prohlášení schválené řídicím orgánem o přiměřenosti opatření k řízení rizik instituce poskytující ujištění, že zavedené systémy řízení rizik jsou přiměřené s ohledem na profil a strategii instituce;
 - f) stručné prohlášení o riziku schválené řídicím orgánem, které výstižně popisuje celkový rizikový profil instituce související s podnikatelskou strategií. Toto prohlášení obsahuje klíčové ukazatele a údaje, které poskytují externím zúčastněným stranám ■ komplexní představu **o řízení rizik ze strany institucí** i o tom, jak je rizikový profil instituce propojen s tolerancí rizika stanovenou řídicím orgánem.

2. InSTITUTE zpřístupňují následující informace týkající se správy a řízení včetně pravidelných aktualizací prováděných minimálně jednou ročně:
 - a) počet míst ve správní radě zastávaných členy řídicího orgánu;
 - b) politiku nábory pracovníků pro výběr členů řídicího orgánu a jejich skutečné znalosti, dovednosti a zkušenosti;
 - c) politiku různorodosti s ohledem na výběr členů řídicího orgánu, její obecné cíle a příslušné specifické cíle stanovené v této politice a míru, v jaké bylo těchto obecných a specifických cílů dosaženo;
 - d) zda instituce zřídila zvláštní výbor pro rizika a kolikrát tento výbor zasedal;
 - e) popis toku informací o riziku pro řídicí orgán ■ .

Článek 423
Oblast působnosti

Instituce zpřístupňují následující informace týkající se oblasti působnosti požadavků stanovených v tomto nařízení v souladu se směrnicí [vloží OP]:

- a) název instituce, pro kterou platí požadavky podle tohoto nařízení;
- b) uvedení rozdílů v konsolidovaném základě pro účely účetnictví a obezřetnostního dohledu se stručným popisem subjektů a vysvětlením, zda jsou:
 - i) plně konsolidovány;
 - ii) poměrně konsolidovány;
 - iii) odečteny od kapitálu;
 - iv) nejsou ani konsolidovány ani odečteny;
- c) jakékoli současné nebo předpokládané podstatné věcné nebo právní překážky bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi mateřským podnikem a jeho dceřinými podniky;
- d) souhrnnou částku, o niž je skutečný kapitál nižší, než je požadováno, ve všech dceřiných podnicích nezahrnutých do konsolidace a název nebo názvy těchto dceřiných podniků;
- e) případně skutečnost, že jsou využívána ustanovení stanovená v článcích 6 a 8.

Článek 423 a
Veřejné zpřístupnění informací o návratnosti aktiv

Instituce ve svých výročních zprávách zpřístupní informace o návratnosti aktiv, vypočítané jako jejich čistý zisk vydělený jejich celkovou rozvahou.

Článek 424
Kapitál

1. Instituce zpřístupňují následující informace týkající se jejich kapitálu:
 - a) úplné sesouhlasení položek kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1, položek kapitálu tier 2 a filtrů a odpočtů uplatněných podle článků 29 až 32, 33, 53, 63 a 74 na kapitál instituce a rozvahu v rámci auditované účetní závěrky instituce;
 - b) popis hlavních rysů nástrojů kmenového kapitálu tier 1 a vedlejšího kapitálu tier 1 a nástrojů kapitálu tier 2 emitovaných institucí;
 - c) úplné podmínky všech nástrojů kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2;
 - d) odděleně zpřístupní informace o povaze a objemech:

- i) každého obezřetnostního filtru uplatněného podle článků 29 až 32;
 - ii) každého odpočtu provedeného podle článků 33, 53 a 63;
 - iii) položek, které nebyly odečteny v souladu s články 44, 45, 53, 63 a 74;
- e) popis všech omezení uplatněných na výpočet kapitálu v souladu s tímto nařízením a nástrojů, obezřetnostních filtrů a odpočtů, na které se tato omezení použijí;
 - f) pokud instituce zpřístupňují poměry kapitálu vypočtené pomocí složek kapitálu určených na jiném základě, než který je stanoven v tomto nařízení, komplexní objasnění základu použitého pro výpočet těchto poměrů kapitálu.
2. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro stanovení jednotných vzorů pro zpřístupňování informací podle odst. 1 písm. a), b), d) a e).

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 31. prosince 2013.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 425 *Kapitálové požadavky*

Instituce zpřístupňují následující informace týkající se splnění požadavků stanovených v člancích 87 a 72 směrnice [vloží OP]:

- a) shrnutí přístupu instituce k hodnocení přiměřenosti jejího vnitřně stanoveného kapitálu vzhledem k současným a budoucím činnostem;
- b) v případě institucí, které počítají hodnoty rizikově vážených expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 2, 8 % hodnoty rizikově vážených expozic pro každou kategorii expozic uvedenou v článku 107;
- c) v případě institucí, které počítají hodnoty rizikově vážených expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 3, 8 % hodnoty rizikově vážených expozic pro každou kategorii expozic uvedenou v článku 142. V případě kategorie retailových expozic se tento požadavek použije na každou kategorii expozic, které odpovídají různé korelace podle čl. 149 odst. 1 až 4. V případě kategorie akciových expozic se tento požadavek použije na:
 - i) každý z přístupů uvedených v článku 150;
 - ii) expozice obchodované na regulovaných trzích, akciové expozice neobchodované na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích a jiné expozice;
 - iii) expozice, které v oblasti kapitálových požadavků podléhají přechodným pravidlům dohledu;

- iv) expozice, které v oblasti kapitálových požadavků podléhají ustanovením o zachování právních účinků;
- d) kapitálové požadavky vypočítané podle čl. 87 písm. b) a c);
- e) kapitálové požadavky vypočítané podle části třetí hlavy III oddílů 2 až 4 a zpřístupňované odděleně.

Instituce, které počítají hodnoty rizikově vážených expozic podle čl. 148 odst. 5 nebo čl. 150 odst. 2, zpřístupňují expozice přiřazené k jednotlivým kategoriím v tabulce 1 v čl. 148 odst. 5 nebo k jednotlivým rizikovým váhám zmíněným v čl. 150 odst. 2.

Článek 426

Expozice úvěrovému riziku protistrany

Instituce zpřístupňují následující informace týkající se expozice instituce úvěrovému riziku protistrany ve smyslu hlavy III kapitoly 6:

- a) diskusi metodiky použité pro přiřazení vnitřního kapitálu a úvěrových limitů pro úvěrové expozice vůči protistraně;
- b) diskusi zásad zajištění kolaterálem a ustavení úvěrových rezerv;
- c) diskusi zásad týkajících se rizika špatných expozic;
- d) diskusi dopadu výše kolaterálu, kterou by instituce musely poskytnout v případě snížení jejich úvěrového hodnocení;
- e) hrubou kladnou reálnou hodnotu smluv, prospěch ze započtení, započtenou současnou úvěrovou expozice, kolaterál v držení instituce a čistou úvěrovou expozici z derivátu. Čistá úvěrová expozice z derivátu je úvěrová expozice u derivátových transakcí po zohlednění prospěchu z právně vymahatelných dohod o započtení a opatření týkajících se kolaterálu;
- f) měření hodnoty expozice metodami stanovenými v hlavě III kapitole 6 oddílech 3 až 6, podle toho, která metoda se použije;
- g) pomyslnou hodnotu zajišťovacích operací s úvěrovými deriváty a rozdělení současné úvěrové expozice podle druhů úvěrové expozice;
- h) pomyslné objemy úvěrových derivátových transakcí, odděleně podle použití pro vlastní úvěrové portfolio instituce a v rámci zprostředkovatelské činnosti, včetně rozdělení použitých úvěrových derivátových produktů členěných dále podle koupeného a prodaného zajištění v rámci každé skupiny produktů;
- i) odhad α , pokud k němu instituce obdržela povolení příslušných orgánů.

Článek 427
Kapitálové polštáře

1. Instituce zpřístupňuje následující informace týkající se dodržování požadavku na proticyklickou kapitálovou rezervu podle hlavy VII kapitoly 4 směrnice [vloží OP]:
 - a) zeměpisné rozdělení svých úvěrových expozic relevantních pro výpočet proticyklické kapitálové rezervy;
 - b) složení kapitálové proticyklické rezervy specifické pro danou instituci.
2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících požadavky na zpřístupňování informací stanovených v odstavci 1.k)

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 428
Úpravy o úvěrové riziko

Instituce zpřístupňují následující informace týkající se expozice instituce úvěrovému riziku a riziku rozmělnění:

- a) definice pojmů „po splatnosti“ a „se sníženou hodnotou“ pro účely účetnictví;
- b) popis přístupů a metod přijatých pro určení úprav o specifické a obecné úvěrové riziko;
- c) celkový objem expozic po účetních kompenzacích a bez zohlednění účinků snižování úvěrového rizika a průměrný objem expozic za celé období v členění podle jednotlivých tříd expozic;
- d) zeměpisné rozdělení expozic, a to v členění ve významných oblastech podle podstatných kategorií expozic, případně s dalšími podrobnostmi;
- e) rozdělení expozic podle odvětví nebo druhu protistrany, a to v členění podle kategorií expozic, případně s dalšími podrobnostmi;
- f) rozdělení všech expozic podle zbytkové splatnosti, a to v členění podle jednotlivých kategorií expozic, případně s dalšími podrobnostmi;
- g) za každé významné odvětví nebo druh protistrany výši:
 - i) expozic se sníženou hodnotou a expozic po splatnosti, uvedené odděleně;
 - ii) úprav o specifické a obecné úvěrové riziko;
 - iii) nákladů na úpravy o specifické a obecné úvěrové riziko během vykazovaného období;

- h) objem expozic se sníženou hodnotou a expozic po splatnosti, uvedených odděleně, v členění podle významných zeměpisných oblastí, včetně, je-li to vhodné, výše úprav o specifické a obecné úvěrové riziko spojené s jednotlivými zeměpisnými oblastmi;
- i) sesouhlasení změn v úpravách o specifické a obecné úvěrové riziko u expozic se sníženou hodnotou, uvedené odděleně. Tyto informace musí obsahovat:
 - i) popis druhu úpravy o specifické a obecné úvěrové riziko;
 - ii) počáteční zůstatky;
 - iii) výše úprav v průběhu vykazovaného období;
 - iv) objemy vyčleněné nebo rezervované na odhadované pravděpodobné ztráty z expozic během vykazovaného období, jakékoliv jiné úpravy včetně úprav v důsledku kurzových rozdílů, podnikové kombinace, převzetí a zcizení dceřiných podniků a převody mezi úpravami o úvěrové riziko;
 - v) konečné zůstatky.

Specifické úpravy o úvěrové riziko a zpětně získané částky uvedené přímo ve výsledovce se musí zpřístupňovat odděleně.

Článek 429

Použití externích ratingových agentur

V případě institucí, které počítají hodnoty rizikově vážených expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 2, se za každou kategorii expozic uvedenou v článku 107 zpřístupňují tyto informace:

- a) názvy určených externích ratingových agentur a exportních úvěrových agentur a důvody pro případné změny;
- b) Kategorie expozic, pro které jsou jednotlivé externí ratingové agentury nebo exportní úvěrové agentury používány;
- c) popis postupu používaného k převodu úvěrových hodnocení emitenta a emise na položky, které nejsou součástí obchodního portfolia;
- d) přiřazení externího úvěrového hodnocení jednotlivých určených externích ratingových agentur nebo exportních úvěrových agentur stupňům úvěrové kvality stanoveným v části třetí hlavě II kapitole 2, přičemž tato informace nemusí být zpřístupněna, pokud instituce splňuje standardní způsob přiřazování zveřejněný orgánem EBA;
- e) hodnoty expozic a hodnoty expozic po snižování úvěrového rizika přiřazené jednotlivým stupňům úvěrové kvality předepsaným v části třetí hlavě II kapitole 2, jakož i ty, které byly odečteny od kapitálu.

Článek 430
Expozice tržnímu riziku

Instituce, které počítají kapitálové požadavky podle čl. 87 odst. 3 písm. b) a c), zpřístupňují tyto požadavky odděleně pro jednotlivá rizika zmiňovaná v uvedených ustanoveních. Kromě toho se odděleně zpřístupňuje kapitálový požadavek ke specifickému úrokovému riziku sekuritizačních pozic.

Článek 431
Operační riziko

Instituce zpřístupňují přístupy používané danou institucí pro hodnocení kapitálových požadavků k operačnímu riziku; popis metodiky stanovené v čl. 301 odst. 2, pokud ji instituce používá, včetně diskuse příslušných vnitřních a vnějších faktorů zohledněných v přístupu instituce k měření, a v případě dílčího používání je třeba uvést rozsah a pokrytí jednotlivých metodik, které jsou používány.

Článek 432
Akciové expozice nezahrnuté do obchodního portfolia

Instituce zpřístupňují následující informace týkající se akciových expozic nezahrnutých do obchodního portfolia:

- a) rozlišení expozic na základě jejich cílů, včetně vztahu ke kapitálovým výnosům a strategických důvodů, a přehled použitých účetních technik a metodik oceňování, včetně hlavních předpokladů a postupů ovlivňujících oceňování a jakýchkoliv významných změn v těchto postupech;
- b) účetní hodnotu, reálnou hodnotu a, v případě akcií obchodovaných na regulovaných trzích, srovnání s tržní cenou, pokud se výrazně liší od reálné hodnoty;
- c) druhy, povahu a objemy expozic obchodovaných na regulovaných trzích, akciových expozic neobchodovaných na regulovaných trzích v dostatečně diverzifikovaných portfoliích a jiných expozic;
- d) kumulativní výši realizovaných zisků nebo ztrát z prodeje a likvidace v daném období; a
- e) celkovou výši nerealizovaných zisků nebo ztrát, celkovou výši oceňovacích rozdílů a kteroukoli z těchto částek zahrnutých do původního nebo dodatečného kapitálu.

Článek 433
Expozice úrokovému riziku u pozic nezahrnutých do obchodního portfolia

Instituce zpřístupňují následující informace o své expozici úrokovému riziku u pozic nezahrnutých do obchodního portfolia:

- a) povahu úrokového rizika a hlavní předpoklady (včetně předpokladů ohledně předčasného splacení úvěrů a vývoj vkladů splatných na požádání) a četnost měření úrokového rizika;

- b) kolísání zisků, ekonomickou hodnotu nebo jiné relevantní měřítko používané vedením k měření prudkých výkyvů úrokových sazeb směrem nahoru a dolů v souladu s metodou používanou vedením pro měření úrokového rizika, v členění podle jednotlivých měn.

Článek 434

Expozice sekuritizovaným pozicím

Instituce, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 5 nebo kapitálové požadavky podle článku 326 nebo článku 327, zpřístupňují tyto informace, v případě potřeby odděleně pro obchodní a investiční portfolio:

- a) popis cílů instituce v souvislosti se sekuritizací;
- b) povahu ostatních rizik včetně rizika likvidity spojeného se sekuritizovanými aktivy;
- c) druh rizik z hlediska nadřazenosti podkladových sekuritizovaných pozic a z hlediska podkladových aktiv těchto sekuritizovaných pozic převzatých a držných v resekuritizaci;
- d) jednotlivé role, které instituce hraje v procesu sekuritizace;
- e) přibližný rozsah působení instituce v jednotlivých rolích uvedených v písmeni d);
- f) popis postupů pro sledování změn úvěrového a tržního rizika sekuritizovaných expozic včetně toho, jaké dopady na sekuritizované expozice má vývoj podkladových aktiv, a popis, jak se tyto postupy liší pro resekuritizované expozice;
- g) popis politiky instituce upravující používání zajištění a osobní zajištění ke snižování rizik držných sekuritizovaných a resekuritizovaných expozic, včetně identifikace protistran, které jsou zdrojem podstatného zajištění podle druhu rizikové expozice;
- h) přístupy k výpočtu hodnot rizikově vážených expozic, které instituce používá v souvislosti se sekuritizací včetně informace, jaký přístup se používá pro jaký druh sekuritizované expozice;
- i) druhy sekuritizačních jednotek pro speciální účel, které instituce v roli sponzora používá k sekuritizaci expozic vůči třetím stranám, včetně toho, zda, v jaké formě a v jakém rozsahu má instituce expozice vůči těmto sekuritizačním jednotkám pro speciální účel, uváděné odděleně pro rozvahové a podrozvahové expozice, jakož i seznam subjektů, které instituce řídí nebo jimž poskytuje poradenství a které investují buď do sekuritizovaných pozic, jež instituce sekuritizovala, nebo do sekuritizačních jednotek pro speciální účel, jež instituce sponzoruje.
- j) shrnutí účetních metod instituce použitých pro sekuritizaci včetně informací:
 - i) zda jsou transakce vykázány jako prodej nebo financování;
 - ii) o uznání zisků z prodeje;
 - iii) o metodách, hlavních předpokladech a vstupech při ocenění sekuritizovaných pozic a příslušných změnách oproti předchozímu období;

- iv) o zacházení se syntetickými sekuritizacemi, pokud se jím již nezabývají jiné účetní metody;
 - v) o způsobech ocenění aktiv čekajících na sekuritizaci a o tom, zda jsou evidované v investičním či obchodním portfoliu instituce;
 - vi) o zásadách pro uznávání rozvahových závazků za ujednání, která by od instituce mohla vyžadovat poskytnutí finanční podpory pro sekuritizovaná aktiva;
- k) názvy externích ratingových agentur použitých pro sekuritizace a druhy expozic v členění podle jednotlivých použitých agentur;
- l) případně popis metody interního hodnocení podle části třetí hlavy II kapitoly 5 oddílu 3 včetně struktury procesu interního hodnocení a vztahu mezi interním hodnocením a externím hodnocením, použití interního hodnocení pro jiné účely než pro stanovení kapitálového požadavku metodou interního hodnocení, kontrolních mechanismů pro proces interního hodnocení včetně diskuse nezávislosti, odpovědnosti a přezkumu procesu interního hodnocení, informace o druzích expozic, pro které se proces interního hodnocení použije, a o stresových faktorech použitých k určení úrovní úvěrového posílení podle druhu expozice;
- m) vysvětlení významných kvantitativních změn v informacích zpřístupněných podle písmen n) až q) od posledního vykazovaného období;
- n) odděleně pro obchodní a investiční portfolio tyto informace, a to v členění podle druhu expozice:
- i) celkový objem nesplacených expozic sekuritizovaných institucí, odděleně pro tradiční a syntetické sekuritizace a sekuritizace, v nichž je instituce pouze sponzorem;
 - ii) souhrnný objem ponechaných nebo nakoupených rozvahových sekuritizovaných pozic a podrozvahových sekuritizovaných expozic;
 - iii) souhrnný objem aktiv čekajících na sekuritizaci;
 - iv) u sekuritizovaných facilit podléhajících předčasnému splacení souhrnný objem čerpaných expozic připadajících na podíl původce a souhrnný objem čerpaných investic připadajících na podíly investorů, souhrnné kapitálové požadavky vzniklé instituci vůči podílu původce a souhrnné kapitálové požadavky vzniklé instituci vůči podílům investora na čerpaných zůstatcích a na nečerpaných úvěrových linkách;
 - v) objem sekuritizovaných pozic, které byly odečteny od kapitálu nebo jimž byla přidělena riziková váha 1 250 %;
 - vi) shrnutí o sekuritizaci v běžném období včetně objemu sekuritizovaných expozic a uznaného zisku nebo ztráty z prodeje;
- o) zvlášť pro obchodní a investiční portfolio tyto informace:

- i) souhrnný objem ponechaných nebo nakoupených sekuritizovaných pozic, a s nimi spojených kapitálových požadavků, v členění na sekuritizované a resekuritizované expozice členěné dále podle rizikových vah nebo kapitálových požadavků, a jaký přístup pro jaký kapitálový požadavek byl použit;
- ii) souhrnný objem ponechaných nebo nakoupených resekuritizovaných expozic v členění na expozice před a po zajištění/pojištění a expozice vůči finančním ručitelům v členění podle kategorií úvěruschopnosti ručitele nebo jména ručitele;
- p) u investičního portfolia a v souvislosti s expozicemi sekuritizovanými institucí objem aktiv se sníženou hodnotou / po splatnosti sekuritizovaných institucí a ztráty uznané institucí v běžném období, obojí v členění podle druhu expozice;
- q) u obchodní portfolia celkový objem nesplacených expozic sekuritizovaných institucí a podléhajících kapitálovému požadavku k tržnímu riziku v členění na expozice z tradiční/syntetické sekuritizace a podle druhu expozice;
- r) případně informaci, zda instituce poskytla podporu ve smyslu čl. 243 odst. 1 a dopad na kapitál.

Článek 434 a
Zpřístupnění informací o půjčkách reálné ekonomice

Instituce podávají zprávy o úrovni své činnosti přímo související s podniky a malými a středními podniky.

Článek 435
Politika odměňování

1. Instituce zpřístupňují následující informace týkající se její politiky a postupů odměňování těch kategorií pracovníků, jejichž pracovní činnosti mají podstatný dopad na rizikový profil dané instituce:
 - a) informace o rozhodovacím procesu použitým pro stanovení politiky odměňování, včetně případných informací o složení a mandátu výboru pro odměňování, o externím poradci, jehož služby byly využity při stanovení politiky odměňování, a úlohy příslušných zainteresovaných subjektů;
 - b) informace o vazbě mezi odměnou a výkonností;
 - c) nejdůležitější charakteristiky systému odměňování, včetně informací o kritériích používaných k měření výkonnosti, úpravách o riziko, zásadách pro oddálení nároku na pohyblivou složku odměny a kritériích pro jejich přiznání, ***včetně limitu celkové odměny stanoveného podle čl. 88 odst. 2 písm. ca) směrnice 2011/0203 (COD) o kapitálových požadavcích;***
- ca) informace o poměru pevné a pohyblivé složky odměn;***

- d) informace o výkonnostních kritériích, na nichž je založeno přiznání nároku na akcie, opce nebo pohyblivé složky odměny, **včetně cílů a specifického a podrobného výkonnostního kritéria**;
 - e) hlavní parametry a zdůvodnění všech systémů pohyblivých složek odměny a dalších nepeněžních výhod, **včetně parametrů používaných pro přiznání náhrady v hotovosti oproti jiným formám náhrad**;
 - f) souhrnné kvantitativní informace o odměnách v členění podle oblasti podnikání;
 - g) souhrnné kvantitativní informace o odměnách v členění na vrcholové vedení a na zaměstnance, jejichž činnost má podstatný dopad na rizikový profil instituce, s uvedením:
 - i) výše odměn v účetním období v členění na pevnou a pohyblivou složku a počet příjemců;
 - ii) výše a forem pohyblivé složky odměn v členění podle formy na peněžní odměny, akcie, nástroje spojené s akciemi a ostatní;
 - iii) výše dosud nevyplacených, oddálených odměn v členění na již přiznané a nepřiznané nároky;
 - iv) výše oddálených odměn přiznaných během daného účetního období v členění na částky vyplacené a částky, o které byly odměny sníženy v důsledku úprav na základě výkonnosti;
 - v) výše odměn na nově vzniklé pracovní poměry a výše odstupného, vyplacené v účetním období, a počtu jejich příjemců;
 - vi) výše odstupného přiznaného v účetním období, počtu příjemců a nejvyšší částky odstupného přiznané jedné osobě;
 - h) počet osob, kterým byly v účetním období vyplaceny odměny ve výši 1 milionu EUR nebo více v členění na pásma vyplacených odměn po 500 000 EUR.
2. Instituce, které jsou významné z hlediska své velikosti, vnitřní organizace a povahy, rozsahu a složitosti svých činností, zpřístupní kvantitativní informace uvedené v tomto článku rovněž na úrovni osob, které přímo řídí činnost instituce ve smyslu čl. 13 odst. 1 směrnice [vloží OP].

Instituce dodržují požadavky stanovené v tomto článku způsobem, který odpovídá jejich velikosti, vnitřní organizaci a povaze, rozsahu a složitosti jejich činností, aniž je dotčena směrnice 95/46/ES.

- 2a. ***Všechny instituce poskytnou v rámci svých výročních zpráv krátké prohlášení o své politice odměňování a uvedou především úroveň a skladbu odměn, postup stanovování odměn a výkonnostní podmínky pro přiznání nároku na krátkodobé a dlouhodobé motivační programy.***

Článek 436
Pákový efekt

- 1. **Rozhodnutí, zda má být pákový poměr zpřístupněn komukoli jinému než příslušným orgánům, by mělo být přijato po řádném zvážení závěrů zprávy o dopadu a účinnosti pákového poměru a mělo by zohledňovat rozhodnutí Rady a Evropského parlamentu o zacházení s pákovým poměrem. Rozhodnutí o veřejném zpřístupnění pákových poměrů jednotlivých institucí je přijato po uplynutí přiměřeného období pozorování.**
- 1a. **Podniky, jež jsou podle článku 132a považovány za systémové, však svůj pákový poměr začnou zveřejňovat od 1. ledna 2015.**
1. **Je-li zpřístupnění vhodné, instituce veřejně zpřístupňují následující informace týkající se pákového poměru podle definice v článku 416 a řízení rizika nadměrné páky podle definice v čl. 4 odst. 2 písm. b) směrnice [vloží OP]:**
- a) pákový poměr **a vysvětlení významných změn pákového poměru;**
 - b) rozčlenění hodnoty celkové expozice;
 - c) popis postupů použitých k řízení rizika nadměrné páky;
 - d) popis faktorů, které měly vliv na pákový poměr během období, kterého se zpřístupněný pákový poměr týká.
2. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro stanovení jednotné šablony pro zpřístupňování informací uvedených v odstavci 1 a pokynů, jak tyto šablony používat.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 30. června 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Hlava III

Kvalifikační požadavky pro používání určitých nástrojů nebo metodik

Článek 437

Použití přístupu IRB k úvěrovému riziku

Instituce, které počítají hodnoty rizikově vážených expozic použitím přístupu IRB, zpřístupňují tyto informace

- a) povolení přístupu nebo schváleného přechodu příslušným orgánem;
- b) vysvětlení a přezkum:
 - i) struktury systémů interního hodnocení a vztahu mezi interním hodnocením a externím hodnocením;
 - ii) použití interních odhadů pro jiné účely, než je výpočet hodnot rizikově vážených expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 3;
 - iii) postupu řízení a uznávání technik snižování úvěrového rizika;
 - iv) kontrolních mechanismů pro systémy hodnocení včetně popisu jejich nezávislosti a odpovědnosti a přezkumu systémů hodnocení;
- c) popis procesu interních hodnocení, a to odděleně pro tyto kategorie expozic:
 - i) vůči ústředním vládám a centrálním bankám;
 - ii) vůči institucím;
 - iii) podnikové, včetně vůči malým a středním podnikům, specializované úvěrové expozice a podnikové pohledávky nabyté za úplatu;
 - iv) retailové, za každou kategorii expozic, které odpovídají různé korelace podle čl. 149 odst. 1 až 4;
 - v) akciové;
- d) hodnoty expozic pro každou kategorii expozic uvedenou v článku 142. Expozice vůči ústředním vládám a centrálním bankám, institucím a podnikové expozice, u nichž instituce použijí pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic vlastní odhady LGD nebo konverzních faktorů, se zpřístupňují odděleně od expozic, pro které instituce takové odhady nepoužijí;
- e) za každou kategorii expozic (expozice vůči ústředním vládám a centrálním bankám, vůči institucím, podnikové expozice, akciové expozice) a při dostatečném počtu

ratingových stupňů dlužníků (včetně selhání), aby byla zajištěna dostatečná diferenciacce úvěrového rizika, instituce zpřístupňují:

- i) celkové expozice, včetně za tyto kategorie expozic: vůči ústředním vládám a centrálním bankám, vůči institucím a podnikové expozice, součet nesplacených úvěrů a hodnoty expozic z nevyčerpaných příslibů; v případě akciových expozic nesplacenou částku;
 - ii) expozicí váženou průměrnou rizikovou váhu;
 - iii) v případě institucí, které pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic používají vlastní odhady konverzních faktorů, objem nevyčerpaných příslibů a hodnoty expozic vážené průměrné hodnoty expozic pro každou kategorii expozic;
- f) v případě kategorie retailových expozic a všech kategorií vymezených v písm. c) bodě iv) buď informace uvedené v písmenu e) výše (případně na základě seskupení), nebo analýzu expozic (nesplacené úvěry a hodnoty expozic u nevyčerpaných příslibů) založenou na dostatečném počtu stupňů EL, aby bylo zajištěno smysluplné rozlišení úvěrového rizika (případně na základě seskupení);
- g) skutečné úpravy o specifické úvěrové riziko v předchozím období pro každou kategorii expozic (v případě retailových expozic pro každou kategorii vymezenou v písm. c) bodě iv)) a informace o tom, jak se liší od dřívějších zkušeností;
- h) popis faktorů, které ovlivnily údaje o ztrátách v předchozím období (např. zda instituce zaznamenala nadprůměrné podíly selhání, nadprůměrné hodnoty LGD nebo nadprůměrné konverzní faktory);
- i) odhady instituce ve srovnání se skutečnými výsledky za delší období. Tato část přinejmenším obsahuje informace o odhadech ztrát ve srovnání se skutečnými ztrátami v jednotlivých kategoriích expozic (v případě retailových expozic pro jednotlivé kategorie vymezené v písm. c) bodě iv)) za dostatečně dlouhé období, aby bylo možno spolehlivě posoudit fungování procesů interních hodnocení pro každou kategorii expozic (v případě retailových expozic u jednotlivých kategorií vymezených v písm. c) bodě iv)). Instituce případně poskytnou také analýzu hodnot PD, a v případě institucí, které používají vlastní odhady LGD a/nebo konverzních faktorů, výsledné hodnoty LGD a konverzních faktorů ve srovnání s odhady poskytnutými ve výše uvedeném zpřístupnění informací o kvantitativním hodnocení rizik;
- j) pro všechny kategorie expozic uvedených v článku 142 a pro každou kategorii expozic, kterým odpovídají různé korelace uvedené v čl. 149 odst. 1 až 4:
- i) v případě institucí, které pro výpočet hodnot rizikově vážených expozic používají vlastní odhady LGD, expozicí váženou průměrnou hodnotu LGD a PD vyjádřenou v procentech za každou příslušnou zeměpisnou oblast úvěrových expozic;

- ii) v případě institucí, které nepoužívají vlastní odhady LGD, expozicí váženou průměrnou hodnotu PD v procentech za každou příslušnou zeměpisnou oblast úvěrových expozic.

Pro účely písmene c) musí popis obsahovat druhy expozic zahrnutých do dané kategorie expozic, definice, metody a údaje pro odhad a validaci hodnot PD, a případně hodnot LGD a konverzních faktorů, včetně předpokladů použitých při odvozování těchto proměnných, a popisy podstatných odchylek od definice selhání uvedené v článku 174, včetně širokých segmentů ovlivněných těmito odchylkami.

Pro účely písmene j) se příslušnou zeměpisnou oblastí úvěrové expozice rozumí expozice v členských státech, ve kterých byla instituce povolena, a členské státy nebo třetí země, ve kterých instituce vykonávají činnost prostřednictvím pobočky nebo dceřiného podniku.

Článek 438

Použití technik snižování úvěrového rizika

Instituce uplatňující techniky snižování úvěrového rizika zpřístupňují tyto informace:

- a) zásady a procesy používání rozvahového a podrozvahového započtení s uvedením rozsahu, v jakém jej subjekt používá;
- b) zásady a procesy oceňování a řízení kolaterálu;
- c) popis používaných hlavních druhů kolaterálu;
- d) hlavní druhy ručitelů a protistran u úvěrových derivátů a jejich úvěruschopnost;
- e) informace o koncentracích tržního nebo úvěrového rizika v rámci snižování úvěrového rizika;
- f) v případě institucí, které počítají hodnoty rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB, ale nestanoví vlastní odhady hodnoty LGD nebo konverzních faktorů vzhledem k dané kategorii expozic, odděleně za každou kategorii expozic celkovou hodnotu expozic (případně po rozvahovém nebo podrozvahovém započtení), která je kryta – po použití koeficientů volatility – způsobilým finančním kolaterálem a jiným způsobilým kolaterálem;
- g) v případě institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB, odděleně za každou kategorii expozic celkovou expozicí (případně po rozvahovém nebo podrozvahovém započtení), která je kryta zárukami nebo úvěrovými deriváty. V případě kategorie akciových expozic se tento požadavek uplatňuje na každý z přístupů uvedených v článku 150.

Článek 439

Použití pokročilého přístupu k měření operačního rizika

Instituce, které pro výpočet kapitálových požadavků k operačnímu riziku používají přístup stanovený v člácích 310 až 313, zpřístupňují popis použití pojištění a jiných mechanismů převodu rizika pro účely snižování uvedeného rizika.

Článek 440
Použití interních modelů pro tržní riziko

Instituce, které počítají kapitálové požadavky podle článku 352, zpřístupňují tyto informace:

- a) pro každé dílčí portfolio:
 - i) charakteristiky použitých modelů;
 - ii) případně u interních modelů pro dodatečné riziko selhání a migrace a pro obchodování s korelací použité metodiky a rizika měřená s použitím interního modelu včetně popisu přístupu použitého institucí k určení horizontů likvidity, metodiky použité s cílem získat hodnocení kapitálu splňující požadovaný standard spolehlivosti a přístupy použité při validaci modelu;
 - iii) popis zátěžového testování uplatněného na dané dílčí portfolio;
 - iv) popis přístupů používaných pro zpětné testování a validaci přesnosti a konzistentnosti interních modelů a procesů modelování;
- b) rozsah povolení uděleného příslušným orgánem;
- c) popis rozsahu a metodik pro splnění požadavků stanovených v článcích 99 a 100;
- d) nejvyšší, nejnižší a střední hodnotu:
 - i) denní výše hodnot v riziku za vykazované období a ke konci období;
 - ii) výše hodnot v riziku za krizových podmínek za vykazované období a ke konci období;
 - iii) výše rizik pro dodatečné riziko selhání a migrace a pro specifické riziko portfolia obchodování s korelací během vykazovaného období a ke konci období;
- e) prvky kapitálového požadavku podle článku 353;
- f) vážený průměrný horizont likvidity pro každé dílčí portfolio, na které se použijí interní modely pro dodatečné riziko selhání a migrace a pro obchodování s korelací;
- g) porovnání denní výše hodnot v riziku ke konci dne a jednodenních změn hodnoty portfolia na konci následujícího obchodního dne spolu s analýzou veškerých významných překročení během vykazovaného období.

ČÁST DEVÁTÁ

AKTY V PŘENESENÉ PRAVOMOCI A PROVÁDĚCÍ AKTY

Článek 441

Akty v přenesené pravomoci

Komisi je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 445, pokud jde o:

- a) vyjasnění definic stanovených v člancích 4, 22, 137, 148, 188, 237, 267, 294, 371 a 400 s cílem zajistit jednotné uplatňování tohoto nařízení. ***Pokud však bude mezi vstupem tohoto nařízení v platnost a 30. červnem 2013 předložen další návrh vzniklý postupem spolurozhodování, kterým se bude měnit toto nařízení nebo směrnice [vloží OP], budou do tohoto návrhu vložena vyjasnění definic použitých ke stanovení požadavků na krytí likviditou;***
- b) vyjasnění definic stanovených v člancích 4, 22, 137, 148, 188, 237, 267, 294, 371 a 400 s cílem zohlednit při uplatňování tohoto nařízení vývoj na finančních trzích. ***Pokud však bude mezi vstupem tohoto nařízení v platnost a 30. červnem 2013 předložen další návrh vzniklý postupem spolurozhodování, kterým se bude měnit toto nařízení nebo směrnice [vloží OP], budou do tohoto návrhu vložena vyjasnění definic použitých ke stanovení požadavků na krytí likviditou;***
- c) změnu seznamu tříd expozic uvedených v člancích 107 a 142 s cílem zohlednit vývoj na finančních trzích;
- d) objem specifikovaný v čl. 118 písm. c), čl. 142 odst. 5 písm. a), čl. 148 odst. 4 a čl. 158 odst. 4 s cílem zohlednit účinky inflace;
- e) seznam a klasifikace podrozvahových položek v přílohách I a II;
- f) úpravu kategorií investičních podniků v čl. 90 odst. 1 a čl. 91 odst. 1 s cílem zohlednit vývoj na finančních trzích;
- g) vyjasnění požadavku stanoveného v článku 92 s cílem zajistit jednotné uplatňování tohoto nařízení;
- ga) ***změnu formátu, struktury a úrovně kapitálových požadavků stanovených v člancích 295, 296, 297, 298, 299 a 300 s cílem zohlednit změny mezinárodních standardů týkajících se expozic vůči ústřední protistraně;***
- h) vyjasnění výjimek stanovených v článku 389;

■

- ia) *aktualizovanou metodu výpočtu kapitálových požadavků pro účely rizika úprav v úvěrovém ocenění podle části III hlavy VI poté, co EBA vydá zprávu uvedenou v článku 486a.*
- j) úpravu objemu kapitálu a objemu celkové expozice pákového poměru podle čl. 416 odst. 2 za účelem nápravy jakýchkoli nedostatků zjištěných na základě zpráv uvedených v čl. 417 odst. 1 před tím, než jsou instituce povinny zveřejnit pákový poměr, jak je stanoveno v čl. 436 odst. 1) písm. a).■

■

Článek 442 Technické úpravy a opravy

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 445, pokud jde o provedení technických úprav a oprav jiných než podstatných prvků s cílem zohlednit vývoj na finančních trzích, zejména nových finančních produktů, s cílem provést úpravy se zřetelem na vývoj po přijetí tohoto nařízení v jiných legislativních aktech EU o finančních službách a účetnictví včetně účetních standardů podle nařízení č. (EU) č. 1605/2002, nebo zohlednit sbližování postupů v oblasti dohledu v těchto ustanoveních týkajících se:

- a) kapitálových požadavků k úvěrovému riziku stanovených v článcích 106 až 129 a v článcích 138 až 187;
- b) účinků snižování úvěrového rizika v souladu s články 189 až 236;
- c) kapitálových požadavků pro sekuritizaci stanovených v článcích 238 až 261;
- d) kapitálových požadavků k úvěrovému riziku protistrany v souladu s články 267 až 300;
- e) kapitálových požadavků k operačnímu riziku stanovených v článcích 304 až 313;
- f) kapitálových požadavků k tržnímu riziku stanovených v článcích 314 až 367;
- g) kapitálových požadavků k vypořádacímu riziku stanovených v článcích 368 a 369;
- h) kapitálových požadavků k riziku úvěrové úpravy v ocenění stanovené v článcích 373, 374 a 375;
- i) části druhé a článku 95 v důsledku vývoje účetních standardů nebo požadavků, které zohledňují právní předpisy Unie, nebo s ohledem na sbližování postupů v oblasti dohledu.

Článek 443 Obezřetnostní požadavky

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 445, pokud jde o uložení přísnějších obezřetnostních požadavků **na dobu jednoho roku ■ pro všechny členské státy**, pokud je to nezbytné pro zohlednění změn v intenzitě mikroobezřetnostních a makroobezřetnostních rizik v Evropě, která vyplývají z vývoje na trhu po vstupu tohoto

nařízení v platnost, zejména na základě doporučení nebo stanoviska ESRB, *EBA* či *na žádost členského státu týkající se*

- a) **■** úrovně kapitálu stanovené v článku 87;
- b) obezřetnostních filtrů stanovených v člancích 29 až 32;
- c) odpočtů ze složek kapitálu stanovených v člancích 33, 53 a 63;
- d) kapitálových požadavků k úvěrovému riziku stanovených v člancích 106 až 129 a v člancích 138 až 187;
- e) účinků snižování úvěrového rizika v souladu s články 189 až 236;
- f) kapitálových požadavků pro sekuritizaci stanovených v člancích 238 až 261;
- g) kapitálových požadavků k úvěrovému riziku v souladu s články 268 až 300;
- h) kapitálových požadavků k operačnímu riziku stanovených v člancích 304 až 313;
- i) kapitálových požadavků k tržnímu riziku stanovených v člancích 314 až 367;
- j) kapitálových požadavků k vypořádacímu riziku stanovených v člancích 368 a 369;
- k) kapitálových požadavků k riziku úvěrové úpravy v ocenění stanovené v člancích 373, 374 a 375;
- ka) požadavků na rozsáhlé expozice stanovených v článku 381 a člancích 384 až 392;*
- kb) obecných zásad a technických kritérií týkajících se transparentnosti a zpřístupňování informací stanovených v člancích 419 a 420 a v člancích 422 až 436;*
- kc) požadavků na zveřejňování informací stanovených v člancích 418 až 440;*
- kd) požadavků týkajících se rizika likvidity uvedených v člancích v šesté části tohoto nařízení, včetně všech pozměněných nebo dodatečných požadavků zavedených v rámci legislativních návrhů podle článku 481 tohoto nařízení;*
- ke) požadavků týkajících se pákového poměru uvedené v člancích v části VII tohoto nařízení, včetně všech pozměněných nebo dodatečných požadavků ohledně pákového poměru zavedených v rámci legislativních návrhů podle článku 482 tohoto nařízení.*

ESRB je v souladu s nařízením (EU) č. 1092/2010 zmocněna k přijímání stanovisek a doporučení určených Komisi týkajících se přijímání aktů v přenesené pravomoci podle článku 445 s cílem pozměnit nebo rozšířit seznam obezřetnostních požadavků uvedených v odst. 1 písm. a) až k).

Pro účely provedení stanovisek a doporučení uvedených v odstavcích 1 a 2 přijímá Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 445.

■

Článek 443 a

Obezřetnostní požadavky stanovené na úrovni členských států

1. *Pověřené orgány mohou buď z vlastního podnětu nebo na základě doporučení ESRB v souladu s nařízením (EU) č. 1092/2010 uložit institucím přísnější obezřetnostní požadavky, zjistí-li se, že makroobezřetnostní rizika ohrožují finanční stabilitu na vnitrostátní úrovni. Oznámí tuto skutečnost Komisi, Radě, ESRB a EBA a předloží příslušné důkazy, včetně:*
 - a) *změn v intenzitě specifického makroobezřetnostního rizika;*
 - b) *důvodů pro vnitrostátní spíše než institucionální postup;*
 - c) *návrhu vnitrostátních opatření pro snižování specifického makroobezřetnostního rizika na vnitrostátní úrovni, včetně*
 - i) *požadavků týkajících se velkých expozic stanovených v článku 381 a člancích 384 až 392;*
 - ii) *požadavků na zveřejňování informací stanovených v člancích 418 až 440;*
 - iii) *úpravy rizikových vah zaměřené na bubliny na trhu s aktivy v různých odvětvích a nadměrné expozice uvnitř finančního odvětví;*
 - iv) *požadavků týkajících se rizika likvidity uvedených v člancích v části VI tohoto nařízení, včetně všech pozměněných nebo dodatečných požadavků zavedených v rámci legislativních návrhů podle článku 481 tohoto nařízení;*
 - v) *požadavků týkajících se pákového poměru uvedených v člancích v části VII tohoto nařízení, včetně všech pozměněných nebo dodatečných požadavků ohledně pákového poměru zavedených v rámci legislativních návrhů podle článku 482 tohoto nařízení;*
 - vi) *povinnosti účelově vázaných prostředků s cílem stanovit minimální kapitálové požadavky, které lze uplatňovat na portfolia úvěrů malým a středním podnikům, financování obchodu nebo jiných specifických úvěrových činností, které mají pro hospodářský růst klíčový význam, aby se tak předešlo nadměrnému omezování úvěrů a povzbudily se půjčky reálné ekonomice;*
 - d) *vysvětlení, proč pověřené orgány považují navrhovaná opatření za vhodná a účinná k řešení dané situace;*
 - e) *toho, že články 119 a 160 tohoto nařízení a články 100 a 126 směrnice [vloží OP] nemohou přiměřeně řešit zjištěné makroobezřetnostní riziko.*
- 1a. *Pokud pověřený orgán jedná na základě doporučení ESRB v souladu s nařízením (EU) č. 1092/2010, může institucím s okamžitou platností uložit přísnější*

obezřetnostní požadavky, zjistí-li se, že makroobezřetnostní rizika ohrožují finanční stabilitu na vnitrostátní úrovni, jak je uvedeno v odst. 1 písm. c.

2. *Pokud pověřený orgán jedná z vlastní iniciativy, poskytnou EBA a ESRB do dvou měsíců od obdržení oznámení podle odstavce 1 své stanovisko k bodům uvedeným v odstavci 1. Pokud EBA nebo ESRB poskytnou k důkazům negativní stanovisko, pověřené orgány své oznámení do tří měsíců příslušným způsobem pozmění. Komise rozhodne o opatřeních navrhaných pověřeným orgánem do tří měsíců nebo v případě změny oznámení do jednoho měsíce poté, co bylo pozměněné oznámení předloženo. Ve zdůvodněném rozhodnutí Komise zejména zohlední veškerá narušení jednotného trhu, jež mohou z navrhaných opatření vyplynout, i stanoviska poskytnutá EBA a ESRB. Pokud Komise neučiní žádné rozhodnutí, může pověřený orgán oznámené opatření přijmout. Pokud je rozhodnutí Komise záporné, může pověřený orgán postoupit záležitost Radě a Parlamentu, které rozhodnou o přijetí navrhaného opatření.*
3. *Přísnější obezřetnostní požadavky uvedené v odstavci 1 se uplatní pouze na základě zpřísnění požadavků prostřednictvím úpravy částek, kvantitativních poměrů a limitů pro oblasti uvedené v odstavci 1 a v plném souladu s veškerými dalšími aspekty ustanovení této směrnice a nařízení [vloží OP]. Příslušné orgány přísnější požadavky zmírní, jakmile přestanou makroobezřetnostní rizika existovat.*
4. *Přijatá opatření podle odstavce 1 se vztahují na veškeré instituce povolené příslušným orgánem na základě této směrnice, které působí na území členského státu, nebo na kategorii takových institucí, jak byly určeny na základě makroobezřetnostních analýz provedených makroobezřetnostními orgány.*
5. *Příslušný makroobezřetnostní orgán, ESRB a EBA zveřejní přísnější makroobezřetnostní požadavky, které byly přijaty vnitrostátními orgány na základě odstavce 1, na svých internetových stránkách.*
6. *ESRB může posuzovat existenci systémových rizik na základě opatření přijatých pověřeným orgánem a posoudit, zda mohou mít vliv na jiné členské státy nebo finanční systém Unie jako celek, jakož i dopady a efekty přelévání do jiných členských států, jež by mohly vyplynout z přísnějších požadavků přijatých na základě odstavce 1. ESRB provede výše uvedené hodnocení na žádost Komise nebo alespoň tří členských států.*
7. *Jestliže ESRB rozhodne, že zjištěná makroobezřetnostní rizika pro finanční stabilitu vyhodnocená v souladu s odstavcem 6, která vedla k přísnějším obezřetnostním požadavkům, nejsou odůvodněná nebo zanikla, členské státy zruší přísnější požadavky a jsou uplatňována původní ustanovení této směrnice a nařízení (EU) č. .../2012 ze dne ... [o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky]. Nestane-li se tak, vydá ESRB doporučení Komisi, aby přijala příslušné kroky proti danému členskému státu.*
- 7a. *Pokud se některý členský stát rozhodne neřídit doporučením ESRB uplatňovat přísnější obezřetnostní požadavky na instituci, vydá ESRB doporučení Komisi, aby přijala kroky proti členskému státu tam, kde dotyčný členský stát nejedná z pohledu systémového rizika přiměřeně.*

8. *Požaduje-li členský stát podle odstavce 1 přísnější obezřetnostní požadavky, jiný členský stát je oprávněn, na základě svého vlastního podnětu nebo na doporučení ESRB, uznat tyto požadavky za účelem jejich uplatnění na instituce s vnitrostátním povolením v souvislosti s jejich činnostmi v členském státě, ve kterém byly tyto přísnější obezřetnostní požadavky uloženy jako první. Orgán EBA je oprávněn k vypracování návrhu prováděcích technických norem, s cílem určit a měřit činnosti, které jsou pro účely tohoto odstavce relevantní. ESRB a EBA zveřejní přísnější obezřetnostní požadavky, které byly přijaty vnitrostátními orgány, na svých internetových stránkách.*
9. *ESRB své rozhodnutí minimálně jednou ročně po konzultaci s Komisí a EBA přezkoumá a může podle potřeby přijmout rozhodnutí o prodloužení doby uplatňování vnitrostátních opatření vždy o jeden další rok.*
10. *Pro účely uplatňování tohoto článku se: „pověřeným orgánem“ rozumí orgán definovaný v čl. 126 odst. 1 směrnice (EU) [COM(2011)0453 final].*
11. *Tímto článkem nejsou dotčeny povinnosti ani pravomoci svěřené Komisi, EBA a ESRB v souladu se Smlouvou a platnými nařízeními.*

*Článek 444
Likvidita*

1. Komise je zmocněna k přijímání aktu v přenesené pravomoci v souladu s článkem 445, pokud jde o upřesnění obecného požadavku stanoveného v článku 401. Toto upřesnění vychází z položek, o kterých se podávají zprávy podle části šesté hlavy II. Akt v přenesené pravomoci rovněž upřesní, za jakých okolností mají příslušné orgány uložit institucím specifické úrovně přítoku a odtoku za účelem zohlednění specifických rizik, kterým jsou vystaveny.
 - 1a. *Komise je zmocněna k přijímání aktu v přenesené pravomoci v souladu s článkem 445, pokud jde o upřesnění obecných požadavků stanovených v článku 401a (novém). Toto upřesnění vychází z položek, o kterých se podávají zprávy podle části šesté hlavy III. Akt v přenesené pravomoci rovněž upřesní, za jakých okolností mají příslušné orgány uložit institucím specifické požadavky stabilního financování a požadavky na dostupné prostředky za účelem zohlednění specifických rizik, kterým jsou vystaveny.*
2. Komise je zmocněna ke změně položek uvedených v odstavci 1 *a odstavci 1a (novém)* nebo doplnění dalších položek, pouze pokud je splněna jedna z těchto podmínek:
 - a) požadavek týkající se krytí likviditou *a požadavek stabilního financování* na základě těchto kritérií, zohledněný jednotlivě nebo kumulativně, by měl podstatný nepříznivý dopad na rizikový profil evropských institucí nebo *na stabilitu a řádné fungování finančních trhů* nebo hospodářství; nebo
 - b) změna je vhodná pro sladění s mezinárodně dohodnutými normami pro dohled nad likviditou.

Pro účely písmene a) Komise při posuzování dopadu požadavku týkajícího se krytí likviditou **a požadavku stabilního financování** na základě těchto kritérií zohlední zprávy uvedené v čl. 481 odst. 1, 2 a 3.

3. Komise přijme první akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 1 nejpozději do 31. prosince 2015. **Tento akt v přenesené pravomoci přijatý podle tohoto článku se však nepoužije před 1. lednem 2015.**
- 3a. Komise přijme první akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 1a (novém) nejpozději do 31. prosince 2018. Tento akt v přenesené pravomoci se však nepoužije před 1. lednem 2018.**

Článek 445

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v člancích 441 až 444 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od data uvedeného v článku 488.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v člancích 441 až 444 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku dnem následujícím po zveřejnění tohoto rozhodnutí v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 441 až 444 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě **tří** měsíců ode dne oznámení nebo pokud před uplynutím této lhůty Evropský parlament i Rada uvědomí Komisi, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o **tří** měsíce.

█

Článek 447

Evropský bankovní výbor

1. Při přijímání prováděcích aktů je Komisi nápomocen Evropský bankovní výbor zřízený rozhodnutím Komise 2004/10/ES. Uvedený výbor je výborem ve smyslu čl. 3 odst. 2 nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

ČÁST DESÁTÁ PŘECHODNÁ USTANOVENÍ, ZPRÁVY A PŘEZKUM

Hlava I Přechodná ustanovení

Kapitola 1 Kapitálové požadavky, nerealizované zisky a ztráty oceněné reálnou hodnotou, odpočty a *úvěrová úprava v ocenění*

ODDÍL 1 KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY

Článek 448 Kapitálové požadavky

1. Odchylně od čl. 87 odst. 1 písm. a) a b) instituce splní tyto kapitálové požadavky:
 - a) během celého období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013:
 - i) poměr kmenového kapitálu tier 1 na úrovni ■ 4,5 %;
 - ii) poměr kapitálu tier 1 na úrovni ■ 6 %;
 - b) během celého období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014:
 - i) poměr kmenového kapitálu tier 1 na úrovni ■ 4,5 %;
 - ii) poměr kapitálu tier 1 na úrovni ■ 6 %.

■

Článek 449 Nerealizované ztráty oceněné reálnou hodnotou

1. Odchylně od článku 32, v průběhu období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2017 **určí příslušné orgány použitelný procentní podíl nerealizovaných ztrát oceněných reálnou hodnotou, který** instituce zahrnou do výpočtu položek svého kmenového kapitálu tier 1 pouze použitelný procentní podíl nerealizovaných ztrát oceněných reálnou hodnotou s výjimkou těch, které jsou uvedeny v článku 30.

2. Použitelný procentní podíl pro účely odstavce 1 **činí**:
- a) 0 % ■ během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013;
 - b) 20 % ■ během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014;
 - c) 40 % ■ během období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015;
 - d) 60 % ■ během období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016; a
 - e) 80 % ■ v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017.

■

Článek 450

Nerealizované zisky oceněné reálnou hodnotou

1. Odchylně od článku 32, v průběhu období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2017 **určí příslušné orgány** použitelný procentní podíl nerealizovaných zisků oceněných reálnou hodnotou, **který instituce nevyloučí z položek svého kmenového kapitálu tier 1** s výjimkou těch, které jsou uvedeny v článku 30. Výsledná zbytková částka bude odstraněna z položek kmenového kapitálu tier 1.
2. Pro účely odstavce 1 se použitelný procentní podíl rovná 0 % během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013 a po tomto datu **činí**:
 - a) ■ 20 % během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014;
 - b) ■ 40 % během období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015;
 - c) ■ 60 % během období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015;
 - d) ■ 80 % v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017.
3. Odchylně od článku 59, instituce zahrnou použitelný procentní podíl ze zbytkové částky odstraněné z kmenového kapitálu tier 1 v souladu s odstavcem 1 do položek tier 2, pokud by tyto nerealizované zisky oceněné reálnou hodnotou byly vykázány jako vedlejší kapitál podle vnitrostátního provedení směrnice 2006/48/ES. Použitelný procentní podíl musí spadat do těchto rozmezí:
 - a) 100 % během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013;
 - b) 80 % během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014;
 - c) 60 % během období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015;
 - d) 40 % v období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016;
 - e) 20 % během období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017.

■

ODDÍL 3
ODPOČTY
PODODDÍL 1
ODPOČTY Z POLOŽEK KMENOVÉHO KAPITÁLU TIER 1

Článek 451

Odpočty z položek kmenového kapitálu tier 1

1. Odchylně od čl. 33 odst. 1, v průběhu období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2017 se použije následující postup:
 - a) instituce odečte z položek kmenového kapitálu tier 1 použitelný procentní podíl uvedený v článku 458 z částek, které je třeba odečíst podle čl. 33 odst. 1 písm. a) až h), s výjimkou odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů;
 - b) instituce použijí odpovídající ustanovení uvedená v článku 453 na zbytkové částky položek, které je třeba odečíst podle čl. 33 odst. 1 písm. a) až h), s výjimkou odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů;
 - c) instituce odečte z položek kmenového kapitálu tier 1 použitelný procentní podíl uvedený v článku 458 z celkové částky, který je třeba po uplatnění článku 452 odečíst podle čl. 33 odst. 1 písm. c) a i);
 - d) instituce uplatní požadavky stanovené v čl. 453 odst. 4 nebo v čl. 453 odst. 10 podle toho, který je použitelný, na celkovou zbytkovou částku položek, které je třeba po uplatnění článku 452 odečíst podle čl. 33 odst. 1 písm. c) a i).
2. Instituce určí část celkové zbytkové částky uvedené v odst. 1 písm. d), na kterou se vztahuje čl. 453 odst. 4, vydělením částky uvedené v písmenu a) částkou uvedenou v písmenu b):
 - a) výše odložených daňových pohledávek, které jsou závislé na budoucím zisku a vyplývají z přechodných rozdílů, uvedených v článku 452 odst. 2 písm. a);
 - b) součet částek uvedených v čl. 452 odst. 2 písm. a) a b).
3. Instituce určí část celkové zbytkové částky uvedené v odst. 1 písm. d), na kterou se vztahuje čl. 453 odst. 10, vydělením částky uvedené v písmenu a) částkou uvedenou v písmenu b):
 - a) částka přímé a nepřímé účasti nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 uvedených v článku 452 odst. 2 písm. b);
 - b) součet částek uvedených v čl. 452 odst. 2 písm. a) a b).

Článek 452

Výjimky z odpočtů z položek kmenového kapitálu tier 1

1. Pro účely tohoto článku zahrnují příslušné položky kmenového kapitálu tier 1 i položky kmenového kapitálu tier 1 instituce vypočítané s použitím ustanovení článku 3 a odpočtů podle čl. 33 odst. 1 písm. a) až h) a j), k) a l), s výjimkou odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů.
2. Odchylně od čl. 45 odst. 1, během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2017 instituce neprovedou odpočet položek uvedených v písmenech a) a b), které jsou v součtu rovny nejvýše 15 % příslušných položek kmenového kapitálu tier 1 dané instituce:
 - a) odložené daňové pohledávky, které jsou závislé na budoucí ziskovosti, které vyplývají z přechodných rozdílů a které jsou v součtu rovny nejvýše 10 % příslušných položek kmenového kapitálu tier 1;
 - b) pokud instituce významně investuje do relevantního subjektu, přímé a nepřímé účasti instituce v nástrojích zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 tohoto subjektu, jež jsou v součtu rovny nejvýše 10 % příslušných položek kmenového kapitálu tier 1.
3. Odchylně od čl. 45 odst. 2 se na položky, pro něž platí výjimka podle odstavce 2, použije riziková váha 250 %. Pro položky uvedené v odst. 2 písm. b) platí podle potřeby požadavky části třetí hlavy IV.

Článek 453

Položky neodečtené z kmenového kapitálu tier 1

1. Odchylně od čl. 33 odst. 1 písm. a) až i), v průběhu období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2017 použijí instituce tento článek na zbytkové částky položek uvedené v čl. 451 odst. 1 písm. b) a d).
2. Se zbytkovou částkou ztrát v běžném účetním roce uvedenou v čl. 33 odst. 1 písm. a) instituce zacházejí takto:
 - a) ztráty, které jsou významné, se odečtou od položek tier 1;
 - b) ztráty, které nejsou významné, se neodečítají.
3. Instituce odečte zbytkovou částku nehmotných aktiv uvedenou v čl. 33 odst. 1 písm. b) od položek tier 1.
4. Zbytková částka odložených daňových pohledávek podle čl. 33 odst. 1 písm. c) se neodečítá a uplatní se na ni riziková váha 0 %.
5. Zbytková částka položek uvedených v čl. 33 odst. 1 písm. d) se odečte z poloviny od položek tier 1 a z druhé poloviny od položek tier 2.

6. Zbytková částka aktiv definovaného příspěvkového penzijního fondu uvedená v čl. 33 odst. 1 písm. e) se neodečítá od žádného prvku kapitálu a je zahrnuta do položek kmenového kapitálu tier 1, pokud by tato částka byla uznána jako původní kapitál podle vnitrostátních prováděcích opatření k článku 57 písm. a) až ca) směrnice 2006/48/ES.
7. Se zbytkovou částkou účastí v nástrojích zahrnovaných do vlastního kmenového kapitálu tier 1 uvedenou v čl. 33 odst. 1 písm. f) instituce zacházejí takto:
 - a) částka přímých účastí se odečte od položek tier 1;
 - b) částka nepřímých účastí, včetně nástrojů zahrnovaných do vlastního kmenového kapitálu tier 1, které by instituce mohla být povinna odkoupit na základě stávajícího nebo podmíněného smluvního závazku, se neodečítá a uplatní se na ni podle potřeby riziková váha v souladu částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a požadavky stanovené v části třetí hlavě IV.
8. Se zbytkovou částkou účastí v nástrojích zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 příslušných subjektů, se kterými je instituce ve vztahu vzájemné účasti, uvedenou v čl. 33 odst. 1 písm. g) instituce zacházejí takto:
 - a) pokud instituce významně neinvestuje do příslušné instituce, zachází se s částkou její účasti v nástrojích zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 tohoto subjektu, jako by spadala pod čl. 33 odst. 1 písm. h);
 - b) pokud instituce má v tomto subjektu významné investice, s částkou její účasti v nástrojích zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 příslušného subjektu se zachází, jako by spadala pod čl. 33 odst. 1 písm. i).
9. Se zbytkovými částkami položek uvedených v čl. 33 odst. 1 písm. h) instituce zacházejí takto:
 - a) částky, které je třeba odečíst a které se vztahují k přímým účastem, se odečtou z poloviny od položek tier 1 a z druhé poloviny od položek tier 2;
 - b) částky, které se vztahují k nepřímým účastem, se neodečítají a uplatní se na ně podle potřeby riziková váha v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a požadavky stanovené v části třetí hlavě IV.
10. Se zbytkovými částkami položek uvedených v čl. 33 odst. 1 písm. i) instituce zacházejí takto:
 - a) částky, které je třeba odečíst a které se vztahují k přímým účastem, se odečtou z poloviny od položek tier 1 a z druhé poloviny od položek tier 2;
 - b) částky, které se vztahují k nepřímým účastem, se neodečítají a uplatní se na ně podle potřeby riziková váha v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a požadavky stanovené v části třetí hlavě IV.

PODODDÍL 2

ODPOČTY OD POLOŽEK VEDLEJŠÍHO KAPITÁLU TIER 1

Článek 454

Odpočty od položek vedlejšího kapitálu tier 1

Odchylně od čl. 53, v průběhu období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2017 platí toto:

- a) instituce odečtou z položek vedlejšího kapitálu tier 1 použitelný procentní podíl uvedený v článku 458 z částek, které je třeba odečíst podle článku 53;
- b) na zbytkové částky položek, které je třeba odečíst podle článku 53, uplatní instituce požadavky stanovené v článku 455.

Článek 455

Položky neodečtené od položek vedlejšího kapitálu tier 1

1. Odchylně od článku 53, během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2017 platí pro zbytkové částky uvedené v čl. 454 písm. b) požadavky stanovené v tomto článku.
2. Se zbytkovou částkou položek uvedených v čl. 53 písm. a) instituce zacházejí takto:
 - a) přímé účasti v nástrojích zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1, které jsou podíly, se odečtou v účetní hodnotě od položek tier 1;
 - b) přímé účasti v nástrojích zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1, které nejsou podíly, se neodečítají a uplatní se na ně podle potřeby riziková váha v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a požadavky části třetí hlavy IV;
 - c) nepřímé účasti v nástrojích zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1, včetně nástrojů zahrnovaných do vlastního vedlejšího kapitálu tier 1, které by instituce mohla být povinna odkoupit na základě stávajícího nebo podmíněného smluvního závazku, se neodečítají a uplatní se na ně podle potřeby riziková váha v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a požadavky stanovené v části třetí hlavě IV.
3. Se zbytkovou částkou položek uvedených v čl. 53 písm. b) instituce zacházejí takto:
 - a) pokud instituce významně neinvestuje do příslušného subjektu, s nímž je ve vztahu vzájemné účasti, s částkou jejich přímých a nepřímých účastí v těchto nástrojích zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 uvedeného subjektu se zachází, jako by spadala pod čl. 53 písm. c);
 - b) pokud má instituce významné investice do příslušného subjektu, s nímž je ve vztahu vzájemné účasti, s částkou jejich přímých a nepřímých účastí v těchto nástrojích zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 uvedeného subjektu se zachází, jako by spadala pod čl. 53 písm. d).

4. Se zbytkovou částkou položek uvedených v čl. 53 písm. c) a d) instituce zacházejí takto:
- a) částka vztahující se k přímým účastem, kterou je třeba odečíst v souladu s čl. 53 písm. c) a d), se odečte z poloviny od položek tier 1 a z druhé poloviny od položek tier 2;
 - b) částka vztahující se k nepřímým účastem, kterou je třeba odečíst v souladu s čl. 53 písm. c) a d), se neodečítá a uplatní se na ni podle potřeby riziková váha v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a požadavky části třetí hlavy IV.

PODODDÍL 3 ODPOČTY OD POLOŽEK KAPITÁLU TIER 2

Článek 456 Odpočty od položek kapitálu tier 2

1. Odchylně od čl. 63, v průběhu období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2017 platí toto:
- a) instituce odečtou z položek kapitálu tier 2 použitelný procentní podíl uvedený v článku 458 z částek, které je třeba odečíst podle článku 63;
 - b) na zbytkové částky, které je třeba odečíst podle článku 63, instituce uplatní požadavky stanovené v článku 457.

Článek 457 Odpočty od položek kapitálu tier 2

1. Odchylně od článku 63, během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2017 platí pro zbytkové částky uvedené v čl. 456 písm. b) požadavky stanovené v tomto článku.
2. Se zbytkovou částkou položek uvedených v čl. 63 písm. a) instituce zacházejí takto:
- a) přímé účasti v nástrojích zahrnovaných do kapitálu tier 2, které jsou podíly, se odečtou v účetní hodnotě od položek tier 2;
 - b) přímé účasti v nástrojích zahrnovaných do kapitálu tier 2, které nejsou podíly, se neodečítají a uplatní se na ně podle potřeby riziková váha v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a požadavky části třetí hlavy IV;
 - c) nepřímé účasti v nástrojích zahrnovaných do kapitálu tier 2, včetně nástrojů zahrnovaných do vlastního kapitálu tier 2, které by instituce mohla být povinna odkoupit na základě stávajícího nebo podmíněného smluvního závazku, se neodečítají a uplatní se na ně podle potřeby riziková váha v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a požadavky stanovené v části třetí hlavy IV.
3. Se zbytkovou částkou položek uvedených v čl. 63 písm. b) instituce zacházejí takto:

- a) pokud instituce významně neinvestuje do příslušného subjektu, s nímž je ve vztahu vzájemné účasti, s částkou jejich přímých a nepřímých účastí v těchto nástrojích zahrnovaných do kapitálu tier 2 uvedeného subjektu se zachází, jako by spadala pod čl. 63 písm. c);
 - b) pokud má instituce významné investice do příslušného subjektu, s nímž je ve vztahu vzájemné účasti, s částkou jejich přímých a nepřímých účastí v těchto nástrojích zahrnovaných do kapitálu tier 2 uvedeného příslušného subjektu se zachází, jako by spadala pod čl. 63 písm. d).
4. Se zbytkovou částkou položek uvedených v čl. 63 písm. c) a d) instituce zacházejí takto:
- a) částka vztahující se k přímým účastem, kterou je třeba odečíst v souladu s čl. 63 písm. c) a d), se odečte z poloviny od položek tier 1 a z druhé poloviny od položek tier 2;
 - b) částka vztahující se k nepřímým účastem, kterou je třeba odečíst v souladu s čl. 63 písm. c) a d), se neodečítá a uplatní se na ni podle potřeby riziková váha v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a požadavky části třetí hlavy IV.

PODODDÍL 4

POUŽITELNÉ PROCENTNÍ PODÍLY PRO ODPOČET

Článek 458

Použitelné procentní podíly pro odpočet od položek kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2

1. Použitelný procentní podíl pro účely čl. 451 odst. 1 písm. a) a c), čl. 454 písm. a) a čl. 456 **činí**:
 - a) 0 % ■ v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013;
 - b) 20 % ■ v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014;
 - c) 40 % ■ v období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015;
 - d) 60 % ■ v období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016;
 - e) 80 % ■ v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017.
2. Příslušné orgány:
 - a) určí použitelný procentní podíl v rozmezích uvedených v odstavci 1 pro každou z těchto kategorií:
 - i) položky uvedené v čl. 33 odst. 1 písm. a) až h), s výjimkou odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku a vyplývajících z přechodných rozdílů;

- ii) odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku a vyplývající z přechodných rozdílů a položky uvedené v čl. 33 odst. 1 písm. i);
 - iii) položky uvedené v čl. 53 písm. a) až d);
 - iv) položky uvedené v čl. 63 písm. a) až d);
- b) zveřejní rozhodnutí vydané podle písmene a).
- 2a. *V případě, že jsou některé uzavřené plány definovaných požitků členských států podobné prvnímu pilíři systémů sociálního zabezpečení, mohou příslušné orgány pro účely čl. 451 odst. 1 písm. a) umožnit zachování dodatečných filtrů uvedených v čl. 461 odst. 1 písm. a) do 31. prosince 2023.*

Článek 459

Uznání nástrojů a položek, které nelze považovat za menšinové podíly, v konsolidovaném kmenovém kapitálu tier 1

1. Odchylně od části druhé hlavy III, v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2017 stanoví příslušné orgány v souladu s odstavci 2 a 3, že položky, jež lze podle vnitrostátních prováděcích předpisů k článku 65 směrnice 2006/48/ES považovat za konsolidované rezervní fondy a jež nelze z kteréhokoli z následujících důvodů považovat za konsolidovaný kmenový kapitál tier 1, budou uznány za konsolidovaný kapitál:
 - a) nástroj nelze považovat za nástroj zahrnovaný do kmenového kapitálu tier 1, a související nerozdělený zisk a emisní ážio proto nelze považovat za konsolidované položky kmenového kapitálu tier 1;
 - b) z důvodů uvedených v čl. 76 odst. 2;
 - c) jelikož dceřiná společnost není institucí nebo subjektem, pro který platí na základě použitelného vnitrostátního práva požadavky tohoto nařízení a směrnice [vloží OP];
 - d) jelikož dceřiný podnik není v plném rozsahu zahrnut do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2.
2. Použitelný procentní podíl položek uvedených v odstavci 1, který lze považovat za konsolidované rezervní fondy v souladu s vnitrostátními prováděcími opatřeními k článku 65 směrnice 2006/48/ES, se považuje za konsolidovaný kmenový kapitál tier 1.
3. Pro účely odstavce 2 **stanoví příslušné orgány** použitelné procentní podíly, **které činí:**
 - a) ■ 100 % v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013;
 - b) ■ 80 % v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014;
 - c) ■ 60 % v období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015;

- d) 40 % v období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016;
- e) 20 % v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017.

Článek 460

Uznání menšinových podílů a kvalifikovaného vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 v konsolidovaném kapitálu

1. Odchylně od čl. 79 písm. b), čl. 80 písm. b) a čl. 82 písm. b), během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2017 se procentuální podíly uvedené v těchto písmenech násobí příslušným faktorem.
2. Pro účely odstavce 1 **stanoví příslušné orgány** použitelné faktory, **kteřé činí:**
 - a) 0 v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013;
 - b) 0,2 v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014;
 - c) 0,4 v období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015;
 - d) 0,6 v období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016; a
 - e) 0,8 v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017.

Článek 461

Dodatečné filtry a odpočty

1. Odchylně od článků 29 až 33, 53 a 63, v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2017 provedou instituce úpravy, které nejsou požadovány v souladu s částí druhou, k zahrnutí použitelných procentních podílů filtrů nebo odpočtů, které vyžadují vnitrostátní prováděcí opatření k článkům 57, 61 a 66 směrnice 2006/48/ES a články 13 a 16 směrnice 2006/49/ES, do položek kmenového kapitálu tier 1, do položek kapitálu tier 1, do položek kapitálu tier 2 či do položek kapitálu nebo k jejich odpočtu z uvedených kapitálů.
2. Pro účely odstavce 1 použitelné procentní podíly **činí:**
 - a) 100 % v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013;
 - b) 80 % v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014;
 - c) 60 % v období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015;
 - d) 40 % v období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016; a
 - e) 20 % v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž stanoví podmínky, podle nichž příslušné orgány určí, zda úpravy, nebo jejich prvky, provedené v rámci kapitálu v souladu s vnitrostátními prováděcími opatřeními ke směrnici 2006/48/ES či směrnici 2006/49/ES, které nejsou uvedeny v části druhé, by měly být pro účely tohoto článku provedeny i v rámci položek kmenového kapitálu tier 1, položek vedlejšího kapitálu tier 1, položek kapitálu tier 1 a kapitálu.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Komisi se uděluje pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupy podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

ODDÍL 5 A **ÚPRAVA ÚVĚROVÉHO OCENĚNÍ**

Článek 461a

Oblast působnosti derivátových transakcí s penzijními fondy

Odchylně od čl. 372 odst. 1 instituce během období uvedeného v čl. 68 odst. 1a nařízení [...] o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů a během jakéhokoli prodloužení tohoto období, jak je v daném článku stanoveno, neprovádějí výpočet kapitálových požadavků k riziku CVA u derivátových transakcí uvedených v článku 71 nařízení [...] a uzavřených s penzijními systémy, jak jsou definovány v článku 2 daného nařízení.

Článek 462

Zachování právních účinků nástrojů státní podpory

1. Odchylně od článků 24 až 27, 48, 49, 59 a 60, během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2017 se tento článek vztahuje na kapitálové nástroje, jestliže jsou splněny tyto podmínky:
 - a) nástroje byly vydány před ***datem použitelnosti tohoto nařízení***;
 - b) nástroje ***byly vydány v rámci rekapitalizačního systému v souladu s pravidly poskytování státní podpory***;

Komise tyto nástroje považovala za slučitelné s vnitřním trhem podle článku 107 SFEU.

2. Nástroje, které splňují podmínky vnitrostátních prováděcích opatření k čl. 57 písm. a) směrnice 2006/48/ES, se považují za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 bez ohledu na následující skutečnosti:
 - a) nejsou splněny podmínky stanovené v článku 26;
 - b) nástroje vydal podnik uvedený v článku 25 a podmínky stanovené v článku 26, případně v článku 27, nejsou splněny.

3. Nástroje, které splňují podmínky vnitrostátních prováděcích opatření k čl. 57 písm. ca) a čl. 66 odst. 1 směrnice 2006/48/ES, se považují za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 bez ohledu na to, že podmínky stanovené v čl. 49 odst. 1 nejsou splněny.
4. Položky, které splňují podmínky vnitrostátních prováděcích opatření k čl. 57 písm. f), g) nebo h) a čl. 66 odst. 1 směrnice 2006/48/ES, se považují za nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 bez ohledu na to, že tyto položky nejsou uvedeny v článku 59 nebo že podmínky stanovené v článku 60 nejsou splněny.

Článek 463

Způsobilost pro zachování právních účinků položek kvalifikovaných jako kapitál podle vnitrostátních prováděcích opatření ke směrnici 2006/48/ES

1. Tento článek se použije pouze na nástroje, které byly vydány před **31. prosincem 2012** a nejsou uvedeny v čl. 462 odst. 1. ***Instituce nesmějí tyto nástroje, zejména nástroje vydané mezi 12. zářím 2010 a 31. prosincem 2012, držet v nepřiměřeném množství. EBA tuto skutečnost sleduje a do 1. ledna 2015 o ní předloží zprávu.***
2. Odchylně od článků 24 až 27, 48, 49, 59 a 60 se tento článek použije v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2021.
3. S výhradou omezení uvedeného v čl. 464 odst. 2 se kapitál ve smyslu článku 22 směrnice 86/635/EHS a související emisní ážio považované za původní kapitál podle vnitrostátních prováděcích opatření ke čl. 57 písm. a) směrnice 2006/48/ES považují za položky kmenového kapitálu tier 1 bez ohledu na to, že tento kapitál nesplňuje podmínky stanovené v článku 262, případně v článku 27.
4. S výhradou omezení uvedeného v čl. 464 odst. 3 se nástroje a příslušné emisní ážio považované za původní kapitál podle vnitrostátních prováděcích opatření ke čl. 57 písm. ca) a ke čl. 154 odst. 8 a 9 směrnice 2006/48/ES považují za položky vedlejšího kapitálu tier 1 bez ohledu na to, že nejsou splněny podmínky stanovené v článku 49.
5. S výhradou omezení uvedených v čl. 464 odst. 4 se položky a příslušné emisní ážio splňující podmínky podle vnitrostátních prováděcích opatření ke čl. 57 písm. f), g) nebo h) směrnice 2006/48/ES považují za položky kapitálu tier 2 bez ohledu na to, že tyto položky nejsou zahrnuty v článku 59 nebo že nejsou splněny podmínky stanovené v článku 60.
- 5b. ***S výhradou omezení uvedeného v čl. 464 odst. 2 jsou nástroje, které byly do 30. prosince 2010 podle vnitrostátních právních předpisů neomezeně uznávány za položky podle čl. 57 písm. a) směrnice 2006/48/ES a které spadají pod čl. 154 odst. 9 směrnice 2006/48/ES, považovány za položky kmenového kapitálu tier 1 bez ohledu na to, že nejsou splněny podmínky stanovené v článku 26 nebo v článku 27.***

Článek 464

Limity zachování právních účinků položek v rámci položek kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2

1. Během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2021 je míra, do jaké se nástroje uvedené v článku 463 považují za kapitál, omezena v souladu s tímto článkem.
2. Výše položek uvedených v čl. 463 odst. 3, které se považují za položky kmenového kapitálu tier 1, je omezena na použitelný procentní podíl součtu částek uvedených v písmenech a) a b):
 - a) nominální hodnota kapitálu uvedeného v čl. 463 odst. 3, který byl v emisi dne 31. prosince 2012;
 - b) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu a).
3. Výše položek uvedených v čl. 463 odst. 4, jež se považují za položky vedlejšího kapitálu tier 1, je omezena na použitelný procentní podíl vynásobený rozdílem součtu částek uvedených v písmenech a) a b) a součtu částek uvedených v písmenech c) až f):
 - a) nominální hodnota nástrojů uvedených v čl. 463 odst. 4, které byly stále v emisi dne 31. prosince 2012;
 - b) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu a);
 - c) částka nástrojů uvedených v čl. 463 odst. 4, které dne 31. prosince 2012 překračovaly limity stanovené ve vnitrostátních prováděcích opatřeních k čl. 66 odst. 1 písm. a) a čl. 66 odst. 1a směrnice 2006/48/ES;
 - d) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu c);
 - e) nominální hodnota nástrojů uvedených v čl. 463 odst. 4, které byly v emisi dne 31. prosince 2012, ale nepovažují se za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 podle čl. 467 odst. 4;
 - f) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu e).
4. Výše položek uvedených v čl. 463 odst. 5, které lze považovat za položky kapitálu tier 2, je omezena na použitelný procentní podíl vynásobený rozdílem součtu částek uvedených v písmenech a) až d) a součtu částek uvedených v písmenech e) až h):
 - a) nominální hodnota nástrojů uvedených v čl. 463 odst. 5, které byly stále v emisi dne 31. prosince 2012;
 - b) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu a);
 - c) nominální hodnota podřízeného dluhového kapitálu, který byl stále v emisi dne 31. prosince, snižena o částku požadovanou vnitrostátními prováděcími opatřeními k čl. 64 odst. 3 písm. c) směrnice 2006/48/ES;

- d) nominální hodnota položek uvedených v čl. 463 odst. 5, jiných než nástroje a podřízený dluhový kapitál uvedené v písmenech a) a c) tohoto odstavce, které byly v emisi dne 31. prosince 2012;
 - e) nominální hodnota nástrojů a položek uvedených v čl. 463 odst. 5, které byly v emisi dne 31. prosince 2012 a které překračují limity stanovené ve vnitrostátních prováděcích opatřeních k čl. 66 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/48/ES;
 - f) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu e);
 - g) nominální hodnota nástrojů uvedených v čl. 463 odst. 5, které byly v emisi dne 31. prosince 2012 a které nelze považovat za položky kapitálu tier 2 podle čl. 468 odst. 4;
 - h) emisní ážio související s nástroji uvedenými v písmenu g).
5. Pro účely tohoto článku činí použitelné procentní podíly uvedené v odstavcích 2 až 4 **čini**:
- a) 90 % během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013;
 - b) 80 % během období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014;
 - c) 70 % během období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015;
 - d) 60 % během období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016;
 - e) 50 % během období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017;
 - f) 40 % během období od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018;
 - g) 30 % během období od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2019;
 - h) 20 % během období od 1. ledna 2020 do 31. prosince 2020;
 - i) 10 % během období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2021.

Článek 465

Položky vyloučené ze zachování právních účinků v rámci položek kmenového kapitálu tier 1 nebo vedlejšího kapitálu tier 1 v ostatních složkách kapitálu

1. Odchylně od článků 48, 49, 59 a 60, během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2021 mohou instituce zacházet s kapitálem a příslušným emisním ážiem uvedenými v čl. 463 odst. 3, které nepatří do položek kmenového kapitálu tier 1, neboť překračují použitelný procentní podíl uvedený v čl. 464 odst. 2, jako s položkami uvedenými v čl. 463 odst. 4, a to v rozsahu, v jakém zahrnutí tohoto kapitálu a příslušného emisního ážia nepřesahuje příslušný procentní limit uvedený v čl. 464 odst. 3.

2. Odchylně od článků 48, 49, 59 a 60, během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2021 mohou instituce zacházet s následujícími položkami jako s položkami uvedenými v čl. 463 odst. 5, pokud jejich zahrnutí nepřekročí použitelný procentní limit uvedený v čl. 464 odst. 4:
- a) kapitál a příslušné emisní ážio uvedené v čl. 463 odst. 3, které nepatří mezi položky kmenového kapitálu tier 1, neboť překračují použitelný procentní podíl uvedený v čl. 464 odst. 2;
 - b) nástroje a příslušné emisní ážio uvedené v čl. 463 odst. 4, které překračují použitelný procentní podíl uvedený v čl. 464 odst. 3.
3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní podmínky zacházení s kapitálovými nástroji uvedenými v odstavcích 1 a 2, jako by spadaly pod čl. 464 odst. 4 nebo čl. 464 odst. 5, během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2021.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2013.

Komisi se uděluje pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 466

Odpisy položek, pro něž platí zachování právních účinků jako pro položky kapitálu tier 2

Pro položky uvedené v čl. 463 odst. 5, které se považují za položky kapitálu tier 2 podle čl. 463 odst. 5 nebo čl. 464 odst. 2, platí požadavky stanovené v článku 61.

Článek 466a

Nástroje s preferenčním rozdělováním výnosů

Instituce mohou bez ohledu na čl. 26 odst. 1 písm. h) nadále provádět vyšší výplaty rozdělení výnosů z nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 uvedených níže v písmeni c) než z nástrojů uvedených v písmeni a), jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) v souladu se svými stanovami přijatými před vstupem tohoto nařízení v platnost mohla instituce vydávat nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 s přednostními hlasovacími právy;*
- b) nástroje uvedené v písmeni a) nejsou obchodovány na regulovaném trhu;*
- c) neexistuje přednostní rozdělování výnosů z nástrojů obchodovaných na regulovaném trhu.*

PODODDÍL 2
ZAHRNUTÍ NÁSTROJŮ S KUPNÍ OPCÍ A POBÍDKOU KE SPLACENÍ DO
POLOŽEK VEDLEJŠÍHO KAPITÁLU TIER 1 A KAPITÁLU TIER 2

Článek 467

Hybridní nástroje s kupní opcí a pobídkou ke splacení

1. Odchylně od článků 48 a 49, během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2021 pro nástroje uvedené v čl. 463 odst. 4, které splňují podmínky vnitrostátních prováděcích opatření k čl. 57 písm. ca) směrnice 2006/48/ES a zahrnují ve svých podmínkách kupní opce s pobídkou k vyplacení ze strany instituce, platí požadavky stanovené v odstavcích 2 až 7.
2. Nástroje se považují za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) instituce byla schopna využít kupní opce s pobídkou k vyplacení pouze před 1. lednem 2013;
 - b) instituce kupní opce nevyužila;
 - c) podmínky stanovené v článku 49 jsou splněny od 1. ledna 2013.
3. Nástroje se považují za nástroje zahrnované do kapitálu tier 1 v souladu s čl. 463 odst. 4 od 1. ledna 2013 do data jejich skutečné splatnosti a poté se považují za položky vedlejšího kapitálu tier 1 bez omezení za předpokladu, že:
 - a) instituce byla schopna využít kupní opce s pobídkou k vyplacení až 1. ledna 2013 nebo poté;
 - b) instituce kupní opce ke dni skutečné splatnosti nástrojů nevyužila;
 - c) podmínky stanovené v článku 49 jsou splněny od data skutečné splatnosti nástrojů.
4. Nástroje se nepovažují za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a nevztahuje se na ně čl. 463 odst. 4 od 1. ledna 2013, pokud jsou splněny tato podmínky:
 - a) instituce byla schopna využít kupní opce s pobídkou k vyplacení mezi 20. červencem 2011 a 1. lednem 2013;
 - b) instituce kupní opce ke dni skutečné splatnosti nástrojů nevyužila;
 - c) podmínky stanovené v článku 49 nejsou od data skutečné splatnosti nástrojů splněny.
5. Nástroje se považují za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 v souladu s čl. 463 odst. 4 od 1. ledna 2013 do data jejich skutečné splatnosti a nepovažují se poté za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) instituce byla schopna využít kupní opce s pobídkou k vyplacení 1. ledna 2013 nebo poté;
 - b) instituce kupní opce ke dni skutečné splatnosti nástrojů nevyužila;
 - c) podmínky stanovené v článku 49 nejsou od data skutečné splatnosti nástrojů splněny.
6. Nástroje se považují za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 v souladu s čl. 463 odst. 4, pokud jsou splněny tyto podmínky:
- a) instituce byla schopna využít kupní opce s pobídkou k vyplacení pouze 20. července 2011 nebo předtím;
 - b) instituce kupní opce ke dni skutečné splatnosti nástrojů nevyužila;
 - c) podmínky stanovené v článku 49 nebyly od data skutečné splatnosti nástrojů splněny.

Článek 468

Položky kapitálu tier 2 s pobídkou ke splacení

1. Odchylně od článků 59 a 60, během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2021 pro položky uvedené v čl. 463 odst. 5, které splňují podmínky vnitrostátních prováděcích opatření k čl. 57 písm. f), g) nebo h) směrnice 2006/48/ES a zahrnují ve svých podmínkách kupní opce s pobídkou k vyplacení ze strany instituce, platí požadavky stanovené v odstavcích 2 až 7.
2. Položky se považují za nástroje zahrnované do kapitálu tier 2, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) instituce byla schopna využít kupní opce s pobídkou k vyplacení pouze před 1. lednem 2013;
 - b) instituce kupní opce nevyužila;
 - c) podmínky stanovené v článku 60 jsou splněny od 1. ledna 2013.
3. Položky se považují za položky kapitálu tier 2 v souladu s čl. 463 odst. 5 od 1. ledna 2013 do data jejich skutečné splatnosti a poté se považují za položky kapitálu tier 2 bez omezení za předpokladu, že jsou splněny následující podmínky:
 - a) instituce byla schopna využít kupní opce s pobídkou k vyplacení až 1. ledna 2013 nebo poté;
 - b) instituce kupní opce ke dni skutečné splatnosti položek nevyužila;
 - c) podmínky stanovené v článku 60 jsou splněny od data skutečné splatnosti položek.

4. Od 1. ledna 2013 se položky nepovažují za položky kapitálu tier 2, pokud jsou splněny následující podmínky:
- a) instituce byla schopna využít kupní opce s pobídkou k vyplacení pouze mezi 20. červencem 2011 a 1. lednem 2013;
 - b) instituce kupní opce ke dni skutečné splatnosti položek nevyužila;
 - c) podmínky stanovené v článku 60 nejsou od data skutečné splatnosti položek splněny.
5. Položky se považují za položky kapitálu tier 2 v souladu s čl. 463 odst. 5 od 1. ledna 2013 do data jejich skutečné splatnosti a nepovažují se poté za položky kapitálu tier 2, pokud:
- a) instituce byla schopna využít kupní opce s pobídkou k vyplacení 1. ledna 2013 nebo poté;
 - b) instituce kupní opce ke dni jejich skutečné splatnosti nevyužila;
 - c) podmínky stanovené v článku 60 nejsou od data skutečné splatnosti položek splněny.
6. Položky se považují za položky kapitálu tier 2 v souladu s čl. 463 odst. 5, pokud:
- a) instituce byla schopna využít kupní opce s pobídkou k vyplacení pouze 20. července 2011 nebo předtím;
 - b) instituce kupní opce ke dni skutečné splatnosti položek nevyužila;
 - c) podmínky stanovené v článku 60 nejsou od data skutečné splatnosti položek splněny.

*Článek 469
Skutečná splatnost*

Pro účely článků 467 a 468 se skutečná splatnost stanoví takto:

- a) pro položky uvedené v odstavcích 3 a 5 těchto článků je to datum první kupní opce s pobídkou k vyplacení, k níž dojde 1. ledna 2013 nebo poté;
- b) pro položky uvedené v odstavcích 4 těchto článků je to datum první kupní opce s pobídkou k vyplacení, k níž dojde mezi 20. červencem 2011 a 1. lednem 2013;
- c) pro položky uvedené v odstavci 6 těchto článků je to datum první kupní opce s pobídkou k vyplacení před 20. červencem 2011.

Kapitola 3

Přechodná ustanovení pro zpřístupňování informací o kapitálu

Článek 470 *Zpřístupňování informací o kapitálu*

1. Tento článek se použije v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2021.
2. Během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2015 instituce zpřístupní informace o tom, do jaké míry úrovně kmenového kapitálu tier 1 a kapitálu tier 1 překročily požadavky stanovené v článku 448.
3. Během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2017 instituce zpřístupní tyto dodatečné informace o svém kapitálu:
 - a) povahu a účinek jednotlivých filtrů a odpočtů uplatněných v souladu s články 449 až 452, 454, 456 a 459 na kmenový kapitál tier 1, vedlejší kapitál tier 1, kapitál tier 2 a kapitál;
 - b) částky menšinových podílů a nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 a souvisejícího nerozděleného zisku a emisního ážia, vydaných dceřinými společnostmi, které jsou zahrnuty do konsolidovaného kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1, kapitálu tier 2 a kapitálu v souladu s kapitolou 1 oddílem 4;
 - c) účinek jednotlivých filtrů a odpočtů uplatněných v souladu s článkem 461 na kmenový kapitál tier 1, vedlejší kapitál tier 1, kapitál tier 2 a kapitál;
 - d) povahu a výši položek, které se považují za položky kmenového kapitálu tier 1, položky kapitálu tier 1 a položky kapitálu tier 2 na základě uplatnění odchylek uvedených v kapitole 2 oddíle 2.
4. Během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2021 instituce zpřístupní informace o hodnotě nástrojů, které se považují za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 na základě použití článku 463.

Kapitola 4

Velké expozice, kapitálové požadavky, pákový efekt a úroveň Basilej I

Článek 471

Přechodná ustanovení pro velké expozice

1. Ustanovení o velkých expozicích uvedená v čl. 376 až 392 se nevztahují na investiční podniky, jejichž hlavní podnikatelskou činností je výhradně poskytování investičních služeb nebo provádění investičních činností ve vztahu k finančním nástrojům stanoveným v oddíle C bodech 5, 6, 7, 9 a 10 přílohy I směrnice 2004/39/ES a na něž se nevztahovala k 31. prosinci 2006 směrnice 93/22/EHS. Tato výjimka platí do 31. prosince 2014 nebo do dne vstupu jakékoli změny podle odstavce 2 v platnost, podle toho, co nastane dříve.
 - 1a. ***Po [...]**** instituce neprodleně zavedou všechna organizační a technická opatření týkající se expozic poskytnutých na smluvním základě před 31. prosincem 2012, jež jsou nezbytná ke splnění pravidel pro velké expozice v rámci tohoto nařízení počínaje 1. lednem 2016Do 31. prosince 2015 v členských státech nadále platí režimy pro velké expozice v souladu s ustanoveními o kapitálu, která se uplatňovala před[...]¹
2. Do 31. prosince 2014 předloží Komise na základě veřejné konzultace a po projednání s příslušnými orgány Evropskému parlamentu a Radě zprávu o:
 - a) vhodném systému obezřetnostního dohledu nad investičními podniky, jejichž hlavní podnikatelskou činností je výhradně poskytování investičních služeb nebo provádění investičních činností ve vztahu ke komoditním a finančním derivátům stanoveným v oddíle C bodech 5, 6, 7, 9 a 10 přílohy I směrnice 2004/39/ES;
 - b) potřebnosti změny směrnice 2004/39/ES pro vytvoření další kategorie investičního podniku, jehož hlavní podnikatelskou činností je poskytování investičních služeb nebo provádění investičních činností ve vztahu k finančním nástrojům stanoveným v oddíle C bodech 5, 6, 7, 9 a 10 přílohy I směrnice 2004/39/ES ve vztahu k dodávkám energií.

Na základě této zprávy může Komise předložit návrhy na změny tohoto nařízení.

Článek 472

Kapitálové požadavky podle přístupu IRB

1. Odchylně od části třetí kapitoly 3, až do 31. prosince 2017 mohou příslušné orgány přiznat výjimku ze zacházení IRB některým kategoriím akciových expozic držených institucemi a dceřinými podniky v EU institucí v daném členském státě, a to k 31. prosinci 2007. Příslušný orgán zveřejní kategorie akciových expozic, u kterých lze využít tohoto zacházení v souladu s článkem 133 směrnice [vloží OP].

¹ ***Pro Úř. věst.: vložte prosím datum: datum vstupu tohoto nařízení v platnost.***

Vyjmuté pozice se měří počtem podílů držených k 31. prosinci 2007 a jakýchkoli dalších podílů, jejichž vlastnictví vyplývá přímo z držení daných účastí, pokud tyto podíly nezvyšují poměrný podíl vlastnictví ve společnosti pro správu portfolia.

Jestliže nabytí účasti zvýší poměrný podíl vlastnictví v konkrétní účasti, výjimka se na toto zvýšení nevztahuje. Výjimka se nevztahuje ani na účasti, na něž se původně vztahovala, ale které byly prodány a pak zpětně odkoupeny.

Akciové expozice, na něž se vztahuje toto ustanovení, podléhají kapitálovým požadavkům vypočítaným v souladu se standardizovaným přístupem podle části třetí hlavy 2 kapitoly II, popřípadě požadavkům stanoveným v části třetí hlavě IV.

Příslušné orgány oznámí Komisi a EBA provádění tohoto odstavce.

Při výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice se pro účely čl. 109 odst. 4 přiděluje do 31. prosince 2015 stejná riziková váha ve vztahu k expozicím vůči ústředním vládám členských států nebo centrálním bankám denominovaným a financovaným v národní měně jakéhokoli členského státu, jaká by se použila na takové expozice denominované a financované v jejich národní měně.

Článek 473

Kapitálové požadavky pro kryté dluhopisy

3. Do 31. prosince 2014 se pro účely čl. 124 odst. 1 písm. c) přednostní nezajištěné expozice instituce, které podle vnitrostátních právních předpisů před vstupem tohoto nařízení v platnost splňují podmínky pro přidělení rizikové váhy 20 %, považují za expozice splňující podmínky stupně úvěrové kvality 1.
4. Do 31. prosince 2014 se pro účely čl. 124 odst. 3 přednostní nezajištěné expozice instituce, které podle vnitrostátních právních předpisů před vstupem tohoto nařízení v platnost splňují podmínky pro přidělení rizikové váhy 20 %, považují za expozice splňující podmínky pro přidělení rizikové váhy 20 %.

Článek 474

Výjimky pro obchodníky s komoditami

1. Ustanovení o kapitálových požadavcích uvedená v tomto nařízení se nevztahují na investiční podniky, jejichž hlavní podnikatelskou činností je výhradně poskytování investičních služeb nebo provádění investičních činností ve vztahu k finančním nástrojům uvedeným v bodech 5, 6, 7, 9 a 10 oddílu C přílohy I směrnice 2004/39/ES, na které se k 31. prosinci 2006 nevztahovala směrnice 93/22/EHS.

Tato výjimka platí do 31. prosince 2014 nebo do dne vstupu v platnost jakékoli změny podle odstavců 2 a 3, podle toho, co nastane dříve.

2. Do 31. prosince 2014 předloží Komise na základě veřejné konzultace a po projednání s příslušnými orgány Evropskému parlamentu a Radě zprávu o:
 - a) vhodném systému obezřetnostního dohledu nad investičními podniky, jejichž hlavní podnikatelskou činností je výhradně poskytování investičních služeb nebo provádění investičních činností ve vztahu ke komoditním a finančním derivátům stanoveným v oddíle C bodech 5, 6, 7, 9 a 10 přílohy I směrnice 2004/39/ES;
 - b) potřebnosti změny směrnice 2004/39/ES pro vytvoření další kategorie investičního podniku, jehož hlavní podnikatelskou činností je poskytování investičních služeb nebo provádění investičních činností ve vztahu k finančním nástrojům stanoveným v oddíle C bodech 5, 6, 7, 9 a 10 přílohy I směrnice 2004/39/ES ve vztahu k dodávce energie, včetně elektřiny, uhlí, plynu a ropy.
3. Na základě zprávy uvedené v odstavci 2 může Komise předložit návrhy na změny tohoto nařízení.

*Článek 475
Pákový efekt*

1. Odchylně od článků 416 a 417, během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2021 instituce vypočítají a oznámí pákový poměr s použitím obou těchto měř kapítálu:
 - a) kapitál tier 1;
 - b) kapitál tier 1, s výhradou odchylek stanovených v kapitolách 2 a 3 této hlavy.
2. Odchylně od čl. 436 odst. 1 instituce ■ zpřístupní informace o pákovém poměru založené na obou definicích míry kapitálu uvedených v odst. 1 písm. a) a b).
3. Odchylně od čl. 416 odst. 2, během období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2017 mohou příslušné orgány institucím povolit, aby vypočítávaly pákové poměry čtvrtletně, pokud se domnívají, že instituce nemusí mít dostatečně kvalitní údaje pro výpočet pákového poměru, který je aritmetickým průměrem měsíčních pákových poměrů za čtvrtletí.

*Článek 475a
Uplatňování požadavku na krytí likviditou*

Článek 401 se použije ode dne 1. ledna 2015.

*Článek 476
Přechodná ustanovení – úroveň Basilej I*

1. Instituce, které vypočítávají hodnotu rizikově vážených expozic v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 3, a instituce, které používají pokročilý přístup k měření podle části třetí hlavy III kapitoly 4 pro výpočet kapitálových požadavků k operačnímu riziku, splní

do 31. prosince 2017, nebo dokud nebude stanoven diferencovaný pákový poměr, podle toho, který okamžik nastane dříve, oba následující požadavky:

- a) držet kapitál, jak je stanoven v části třetí hlavě II kapitole 1;
 - b) dosáhnout přechodného poměru kapitálu alespoň 6,4 %. Přechodný poměr kapitálu je kapitál instituce vyjádřený jako procento rizikově upravených aktiv a podrozvahových položek, jak je stanoveno v příloze IV.
2. Příslušné orgány mohou, po konzultaci s EBA, upustit od uplatňování odst. 1 písm. b) na instituce za předpokladu, že všechny požadavky pro přístup IRB stanovené v části třetí hlavě II kapitole 3 oddíle 6 **nebo** kvalifikační kritéria pro využívání pokročilého přístupu k měření stanovená v části třetí hlavě III kapitole 4 jsou splněny **a že zpřístupněné informace o srovnávacích portfoliích podle článku 187a (nového) byly poskytovány po dobu alespoň jednoho roku.**
- 2a. **Příslušné orgány mohou z použití odst. 1 písm. b) přiznat výjimku institucím, které neuplatňují přechodná ustanovení uvedená v části 10 hlavě I kapitolách 1 až 3 a přechodná ustanovení uvedená v hlavě XI kapitole 2 směrnice (xxx).**

Hlava II

Zprávy a přezkum

Článek 477

Cykličnost kapitálových požadavků

Komise ve spolupráci s EBA, ESRB a se členskými státy a se zřetelem k příspěvku Evropské centrální banky pravidelně kontroluje, zda toto nařízení jako celek, spolu se směrnicí [vloží OP], má významný dopad na hospodářský cyklus, a v návaznosti na tuto kontrolu zváží, zda existuje důvod k přijetí jakýchkoli nápravných opatření. Do 31. prosince 2013 EBA oznámí Komisi, zda a jak by mělo dojít ke sblížení metodik institucí v rámci přístupu IRB s cílem dosáhnout srovnatelnějších kapitálových požadavků a zmírnit procykličnost.

Na základě této analýzy a se zřetelem k příspěvku Evropské centrální banky Komise vypracuje jednou za dva roky zprávu, kterou předloží spolu s vhodnými návrhy Evropskému parlamentu a Radě. Příspěvky od stran přijímajících úvěr a poskytujících úvěr se při vypracování zprávy berou ve vhodné míře na vědomí.

Článek 475a

Do 31. prosince 2014 Komise přezkoumá uplatňování čl. 30 písm. c) a vypracuje o něm zprávu, kterou předloží, případně s legislativním návrhem, Evropskému parlamentu a Radě.

S ohledem na možné zrušení čl. 30 písm. c) a na jeho případné uplatňování na úrovni Unie se tímto přezkumem především zajistí zavedení dostatečných záruk s cílem zaručit finanční stabilitu ve všech členských státech.

Článek 478

Kapitálové požadavky pro expozice ve formě krytých dluhopisů

Komise do 31. prosince 2015 a po konzultaci s EBA podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu, společně s vhodnými návrhy, zda rizikové váhy stanovené v článku 124 a kapitálové požadavky pro specifické riziko v čl. 325 odst. 5 jsou přiměřené pro všechny nástroje, které splňují podmínky pro toto zacházení, a zda **jsou** kritéria v článku 124 **přiměřená**.

1a. Zpráva a návrhy uvedené v odstavci 1 zohledňují:

- a) rozsah, v jakém stávající regulativní kapitálové požadavky použitelné na kryté dluhopisy náležitě rozlišují odchylky úvěrové kvality krytých dluhopisů, a kolaterál, kterým jsou zajištěny, včetně rozsahu odchylek mezi členskými státy;***
- b) transparentnost trhu s krytými dluhopisy a rozsah, v jakém investorům usnadňuje provedení komplexní interní analýzy, pokud jde o úvěrové riziko krytých dluhopisů a kolaterál, kterým jsou zajištěny;***
- c) míru, v níž vydání krytého dluhopisu úvěrovou institucí ovlivňuje***

- úvěrové riziko, jemuž jsou vystaveni další věřitelé vydávající instituce; a*
- d) *pobídky pro úvěrové instituce, jež vznikají interakcí mezi preferenčním kapitálovým zacházením s krytými dluhopisy a zacházením s krytými dluhopisy jako s likvidními aktivy, pro účely článku 404, včetně všech možných dopadů na odolnost úvěrových institucí.*

*Článek 479
Velké expozice*

Do 31. prosince 2013 provede Komise přezkum a vypracuje zprávu o uplatňování čl. 389 odst. 1 písm. j) a čl. 389 odst. 2 včetně toho, zda udělování výjimek podle čl. 389 odst. 2 by mělo být dobrovolné, a předloží tuto zprávu, a případně legislativní návrh, Evropskému parlamentu a Radě.

S ohledem na možné zrušení diskrečních pravomocí členských států podle čl. 389 odst. 2 písm. c) a na jejich případné uplatňování na úrovni Unie se Komise v tomto přezkumu zejména soustředí na účinnost řízení rizik skupin a současně zajistí zavedení dostatečných záruk s cílem zajistit finanční stabilitu ve všech členských státech, pod jejichž jurisdikci spadá subjekt dotčené skupiny.

*Článek 480
Úroveň použití*

1. Do 31. prosince 2013 Komise přezkoumá uplatňování článků části první hlavy II a čl. 108 odst. 6 a 7 a vypracuje o něm zprávu, kterou předloží, případně s legislativním návrhem, Evropskému parlamentu a Radě.
2. Do 31. prosince 2014 Komise vypracuje zprávu o tom, zda a jak by se požadavek krytí likvidity stanovený v článku 401 měl uplatňovat na investiční podniky, a po konzultaci s EBA předloží tuto zprávu, a případně legislativní návrh, Evropskému parlamentu a Radě.

*Článek 481
Požadavky na likviditu*

1. EBA, **ESMA a ECB** sledují a hodnotí zprávy vypracované v souladu s čl. 403 odst. 1, ve všech měnách a podle různých obchodních modelů. EBA po konzultaci s ESRB, **nefinančními koncovými uživateli, bankovním odvětvím, příslušnými orgány a vnitrostátními centrálními bankami dvakrát ročně** a poprvé do **30. června 2013** podá Komisi zprávu, zda je pravděpodobné, že vymezení obecného požadavku krytí likvidity podle článku 401 na základě kritérií pro podávání zpráv o likviditě v části šesté hlavy II buď jednotlivě, nebo hromadně má podstatný nepříznivý dopad na rizikový profil institucí v Unii nebo na **stabilitu a řádné fungování finančních trhů** či hospodářství a **stabilitu úvěrové nabídky** pro malé a střední podniky a financování obchodu, včetně úvěrů v rámci oficiálních režimů pojištění vývozních úvěrů. **Tato analýza by měla náležitě zohlednit tržní a regulační vývoj, jakož i interakce tohoto poměru s jinými**

obezřetnostním požadavky stávajícího nařízení, jako jsou poměry rizikového kapitálu či pákové poměry.

EBA ve své zprávě přezkoumá zejména přiměřenost nastavení těchto prvků:

- a) **stanovení** mechanismů omezení hodnoty přítoků likvidity, **přičemž posoudí zejména to, zda je přiměřeně nastaven limit přítoku; při zohlednění různých obchodních modelů včetně modelů průchozího financování;**
 - b) **nastavení odtoků** podle čl. 410 odst. 5;
 - c) **nastavení vhodných** snížení pro účely článku 406 u aktiv držených v souladu s odchylkami stanovenými v článku 407.
- ca) **stanovení mechanismů omezujících krytí požadavků na likviditu určitými kategoriemi likvidních aktiv;**
 - cb) **stanovení zvláštních snížených odtokových nebo vyšších přítokových sazeb pro finanční toky uvnitř skupiny. Ve zprávě budou upřesněny podmínky, za jakých by bylo stanovení takových zvláštních přítokových a odtokových sazeb z obezřetnostního hlediska oprávněné, a bude v ní rovněž nastíněna odborná metodika využívající objektivních kritérií a parametrů pro stanovení konkrétních úrovní přítoků a odtoků mezi institucí a její protistranou v případě, že nejsou usazeny ve stejném členském státě;**
 - cc) **začlenění určitých kategorií aktiv způsobilých pro centrální banku, která nesplňují všechna kritéria stanovená v čl. 404 odst. 3, do definice likvidních aktiv;**
2. EBA, ESMA a ECB do 30. června 2013 podají Komisi zprávu o vhodných jednotných definicích vysoké a velmi vysoké likvidity a **█** kvality převoditelných aktiv pro účely článku 404, **přičemž přihlédnou ke všem relevantním faktorům, jako je platný právní rámec, pobídková schémata, dostupná tržní opatření a nástroje určené ke zvýšení transparentnosti a likvidity aktiv. Zejména ověří, zda zlato nebo ostatní vysoce likvidní komodity, včetně ropy nebo jiných přírodních zdrojů, akcií nebo kapitálových nástrojů zahrnutých do hlavního indexu, zajištěných dluhopisů, krytých dluhopisů nebo dalších cenných papírů zajištěných retailovou hypotékou a podléhajících striktním kritériím náležitě péče a výkonu, podnikových dluhopisů a fondů založených na těchto aktivech, lze považovat za likvidní aktiva ve smyslu čl. 404 odst. 3, zda jejich volatilita může být srovnávána s jinými aktivy a jaké srážky lze uplatnit. Zpráva by také měla zohlednit ostatní kategorie cenných papírů a půjček způsobilých pro centrální banku. Kromě toho rovněž ověří smluvní i mimosmluvní opatření k zajištění likvidity skupin z hlediska jejich účinnosti a přiměřenosti v krizových situacích.** EBA a ESMA zejména ověří vhodnost následujících kritérií a přiměřené úrovně pro tyto definice:

A. Vysoce likvidní aktiva:

- a) minimální objem obchodu s aktivy
- b) minimální objem zbývajících aktiv

- c) transparentní tvorba cen a informace po provedení obchodu
- d) ověřený záznam cenové stability
- e) průměrný objem obchodu a jeho průměrná velikost
- f) maximální rozpětí nabídka/poptávka
- g) zbývající doba splatnosti
- h) minimální poměr obratu

B. Aktiva s vysokou úvěrovou kvalitou:

- a) stupně úvěrové kvality uvedené v části třetí hlavě II kapitole 2
- b) *další kritéria kvality doplňující kritéria stanovená centrální bankou pro měnové politiky*
- c) *financování na podporu evropského hospodářství, zejména ve srovnání s ostatními finančními mechanismy uplatňovanými v jiných jurisdikcích.*

2a. *Co nejdříve, avšak nejpozději do jednoho roku poté, co budou dohodnuty mezinárodní normy likvidity, zhodnotí EBA a ESRB jejich dopad na evropský bankovní trh a účinnost při zvyšování finanční stability a podají o tom zprávu Komisi. Spolu s touto zprávou předloží i návrhy regulačních technických norem. Komise přijme regulační normy vymezující požadavek na krytí likviditou do 31. prosince 2013. Pokud však bude mezi vstupem tohoto nařízení v platnost a 30. červnem 2013 předložen další návrh vzniklý postupem spolurozhodování, kterým se bude měnit toto nařízení nebo směrnice [vloží OP], budou do tohoto návrhu vloženy požadavky na krytí likviditou. Požadavek na krytí likviditou podle článku 401 bude zaveden nejpozději do 31. prosince 2015, avšak ne před 1. lednem 2015. Ve zprávě doprovázející akt v přenesené pravomoci Komise zejména zdůrazní:*

- i) *jakékoli vhodné změny kategorií a nastavení přítoků a odtoků uvedených v části šesté hlavy II při zohlednění zprávy podle odstavce 1 a mezinárodního vývoje;*
- ii) *potřebu omezit krytí požadavků na likviditu pomocí likvidních aktiv uvedených v čl. 404 odst. 1 písm. d) a e);*
- iii) *jednotné definice vysoké a velmi vysoké likvidity;*
- iv) *definici navázaného provozního vztahu u podnikových klientů;*
- v) *rozsah aktiv, která lze pro účely ukazatele krytí likviditou (LCR) považovat za likvidní aktiva;*
- vi) *případné zvláštní zacházení s likvidními toky v rámci skupiny se zohledněním zprávy podle odstavce 1;*

- vii) *možné nezamýšlené důsledky definice likvidních aktiv na provádění činnosti v oblasti měnové politiky a míru, do jaké:*
- *může seznam likvidních aktiv, který není vázaný na seznam aktiv způsobilých pro centrální banku, instituce pobízet k tomu, aby předkládaly způsobilá aktiva, která nejsou zahrnuta v definici likvidních aktiv v operacích refinancování;*
 - *může regulace likvidity odrazovat instituce od poskytování nebo čerpání úvěrů na trhu s nezajištěnými penězi a zda to může v souvislosti s prováděním měnové politiky zpochybnit zaměření na EONIA;*
 - *může zavedení ukazatele krytí likviditou národním centrálním bankám ztížit jejich úsilí o zajištění cenové stability za využití stávajícího rámce a nástrojů měnové politiky.*
- 2b. *Pro účely odstavce 3 Komise buď individuálně, nebo souhrnně posoudí, zda by měl požadavek na krytí likviditou nepříznivý dopad na obchodní a rizikový profil evropských institucí nebo na finanční trhy či hospodářství, a přihlédně při tom ke zprávám uvedeným v odst. 1 a 2.*

Článek 481 a

Odlíšení požadavků na stabilní financování na základě struktur refinancování

1. *Na základě analýz struktur refinancování různých bankovních modelů v Evropě a po zohlednění výsledků pracovní skupiny na vysoké úrovni pro reformu struktury bankovního odvětví EU (skupina Liikanen), podá EBA do 31. prosince 2015 Komisi zprávu o tom, jakým způsobem by bylo vhodné zajistit, aby instituce využívaly stálých zdrojů financování, včetně posouzení dopadu na podnikání a rizikový profil institucí v Unii, včetně institucí, které nepřijímají vklady, nebo na finanční trhy či hospodářství a bankovní úvěry, se zvláštním zaměřením na půjčky pro malé a střední podniky a financování obchodu, včetně úvěrů v rámci oficiálních režimů pojištění vývozních úvěrů a modelů průchozího financování, včetně spolufinancovaných hypotéčních úvěrů.*

EBA ve své zprávě přezkoumá zejména přiměřenost nastavení těchto prvků:

- a) *váhy a kategorie uplatňované na zdroje stabilního financování v čl. 414 odst. 3*
 - b) *váhy a kategorie uplatňované za účelem určení požadavku stabilního financování v čl. 415 odst. 3*
 - c) *zacházení s podmíněnými závazky podléhající vnitrostátním orgánům dohledu ve smyslu čl. 415 odst. 3 bod i)*
2. *EBA vypracuje metodiky pro stanovení objemu stabilního financování, který mají instituce k dispozici a který instituce vyžadují.*

Tato metodika stanoví vhodná motivační a demotivační opatření, která budou stimulovat stabilnější a dlouhodobější financování aktiv, obchodních aktivit, investic a financování institucí.

EBA zohlední názory ESRB a veškeré další příslušné mezinárodní normy.

Pro různé druhy institucí může EBA vypracovat odlišné metodiky.

O metodikách vypracovaných v souladu s odst. 1 předloží EBA do 31. října 2016 zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Komisi. Zpráva bude obsahovat analýzu uplatňování těchto metodik v institucích v období od 1. ledna 2013 do 30. června 2016.

Příslušné orgány zpřístupní orgánu EBA informace, které v souladu s články 414 a 415 obdržely od institucí s cílem usnadnit tvorbu metodik podle odst. 1.

3. *Do 31. prosince 2014 předloží EBA Komisi zprávu o uplatňování hlavy I a II šesté části tohoto nařízení v hlavních finančních centrech mimo Evropskou unii.*
4. *Komise do 31. prosince 2016 předloží na základě zpráv podle odstavců 1 až 3 a s plným ohledem na různorodost evropského bankovního odvětví zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Přijme akt v přenesené pravomoci stanovující požadavky na závazný ukazatel čistého stabilního financování.*

Článek 481b **Obezřetnostní poplatky**

Za účelem zajištění stabilního a společného přechodu na normy likvidity mohou příslušné orgány vybírat obezřetnostní poplatky, jejichž výše je stanovena v poměru k tomu, do jaké míry se likvidita finančních institucí a jejich ukazatele stálého financování odchyľují od regulačních technických norem týkajících se likvidity. Při stanovování těchto poplatků zohlední příslušný orgán podmínky trhu.

Článek 482 **Diferenciace požadavků na pákový poměr na základě obchodních modelů**

1. *Komise předloží do 31. července 2017 na základě zprávy EBA podle odstavce 2 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dopadu a účinnosti pákového poměru. Zpráva zahrnuje posouzení jedné nebo více úrovní pákového poměru vhodných pro různé typy institucí, různé obchodní činnosti a odpovídající třídy aktiv.*

Komise přijme akt v přenesené pravomoci o zavedení závazného pákového poměru, který bude vyžadovat, aby instituce splňovaly poměry stanovené v odst. 2 písm. g, aby se zajistilo udržitelné fungování různých evropských obchodních modelů a finanční stabilita. Komise přijme veškeré vhodné úpravy míry kapitálu a míry celkových expozic, jak je definováno v článku 416.

2. Pro účely odstavce 1 EBA podá Komisi do 31. října 2016 zprávu alespoň o následujících otázkách:

- a) o stanovení obchodních modelů, které zohlední různorodost bankovních institucí a o zařazení obchodních modelů institucí do tří nebo více kategorií rizikovitosti, s cílem analyzovat, zda existuje prostor pro zavedení diferencovaných pákových poměrů pro různé obchodní modely;**
- a) zda požadavky stanovené v člancích 75 a 85 směrnice [vloží OP] v souladu s články 72 a 92 směrnice [vloží OP] pro řešení rizika nadměrných pákových efektů **postačují k zajištění řádného** řízení tohoto rizika institucemi, a pokud ne, **jaká** další posílení **jsou potřebná** v zájmu dosažení těchto cílů;
- b) zda – a pokud ano, jaké – změny metody výpočtu **míry kapitálu a míry celkových expozic** uvedené v článku 416 **jsou** nezbytné k zajištění toho, aby pákový poměr mohl být použit jako vhodný ukazatel rizika nadměrného pákového efektu u dané instituce;
- c) zda v rámci výpočtu celkové míry expozic pákového poměru se hodnota expozice položek uvedených v příloze II a úvěrových derivátů stanovená pomocí metody původní expozice významně liší od hodnoty expozice určené pomocí metody tržního ocenění;
- d) zda použití buď kapitálu, nebo kmenového kapitálu tier 1 jako míry kapitálu pákového poměru by mohlo být vhodnější pro zamýšlený účel sledování rizika nadměrného pákového efektu, a pokud ano, jaké by mělo být odpovídající nastavení pákového poměru;
- e) zda konverzní faktor 10 % pro přijaté závazky, které jsou bezpodmínečně zrušitelné, je přiměřeně konzervativní na základě důkazů shromážděných během období pozorování, **a pokud tomu tak není, jaké další změny jsou potřebné k zajištění toho, aby konverzní faktor byl přiměřeně konzervativní;**
- f) zda četnost a formát zpřístupnění položek zmiňovaných v článku 436 jsou odpovídající; **a pokud tomu tak není, jaké další změny jsou potřebné k zajištění toho, aby četnost a formát zpřístupňování těchto položek byly odpovídající;**
- g) **zda by 1,5 % byla vhodnou úrovní pro pákový poměr založený na kapitálu tier 1 v případě úvěrových institucí specializovaných na činnosti s nízkým rizikem, jako jsou půjčky subjektům veřejného sektoru, zda by 3 % byla vhodnou úrovní pro pákový poměr založený na kapitálu tier 1 v případě úvěrových institucí s průměrným rizikovým profilem a zda by 5 % byla vhodnou úrovní pro pákový poměr založený na kapitálu tier 1 pro instituce, které mají rizikovější obchodní model,** a pokud ne, jaká úroveň by byla vhodná **pro každou z uvedených kategorií rizik nebo obchodních modelů stanovených podle písm. –a) nového;**
- ga) zda by mělo být stanoveno pásmo pro každý pákový poměr;**
- h) zda by zavedení pákového poměru jako požadavku na instituce vyžadovalo jakékoli změny v rámci pro pákový poměr stanoveném tímto nařízením, a pokud ano, jaké;

- i) zda by zavedení pákového poměru jako požadavku pro instituce účinně omezilo riziko nadměrného pákového efektu u těchto institucí, **zejména bank ve veřejném sektoru**, a pokud ano, zda by úroveň pákového poměru měla být stejná pro všechny instituce, nebo by se měla **i nadále lišit na základě různých typů, velikosti nebo obchodních modelů institucí, a v této souvislosti**, jaké dodatečné nastavení **či přechodné období** by mělo být ve druhém uvedeném případě požadováno.
 - ia) vliv účetních norem, zvláště pak s ohledem na vzájemné započtení a možnost dosažení globální porovnatelnosti účetních standardů.**
3. Zpráva uvedená v odstavci 2 musí zahrnovat alespoň období od 1. ledna 2013 do 30. června 2016 a musí brát v úvahu alespoň následující:
- a) dopad zavedení pákového poměru, určeného v souladu s článkem 416, jako požadavek, který by instituce byly povinny splnit, na:
 - i) finanční trhy obecně, a zejména na trhy pro repo obchody, deriváty a kryté dluhopisy;
 - ii) stabilitu institucí;
 - iii) obchodní modely a struktury rozvah institucí; **zejména pokud jde o nízkorizikové oblasti obchodování, jako jsou podpůrné úvěry veřejných rozvojových bank, financování obcí, financování nemovitostí určených k bydlení a další nízkorizikové oblasti, které se řídí vnitrostátním právem;**
 - iv) migraci expozic vůči subjektům, které nejsou předmětem obezřetnostního dohledu;
 - v) finanční inovace, zejména na vývoj nástrojů se zahrnutým pákovým efektem;
 - vi) rizikové chování institucí;
 - vii) činnosti týkající se clearingů, vypořádání a úschovy **a provoz ústřední protistrany;**
 - viii) cykličnost míry kapitálu a celkové míry expozic pákového poměru;
 - ix) bankovní úvěry, se zvláštním zaměřením na půjčky pro malé a střední podniky, **místní a regionální veřejný sektor** a financování obchodu, včetně úvěrů v rámci oficiálních režimů pojištění vývozních úvěrů;
 - b) interakci pákového poměru s kapitálovými požadavky založenými na riziku a požadavky na likviditu stanovené v tomto nařízení;
 - c) dopad účetních rozdílů mezi účetními standardy použitelnými podle nařízení (ES) č. 1606/2002, účetními standardy použitelnými podle směrnice 86/635/EHS a ostatními relevantními účetními standardy na srovnatelnost pákového poměru.

Článek 483
Expozice vůči převedenému úvěrovému riziku

Do 31. prosince 2013 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o používání a účinnosti ustanovení části páté s ohledem na vývoj na mezinárodním trhu.

Článek 483 a

Evropská komise do června roku 2014 po konzultaci ESRB a EBA přezkoumá, zda je makrobezpečnostní regulace obsažená v [CRD/CRR IV] dostatečná ke zmírnění systémových rizik v odvětvích, regionech a členských státech Evropské unie, a dále posoudí:

- a) zda jsou stávající makrobezpečnostní nástroje obsažené v CRD/CRR IV účinné, účelné a transparentní*
- b) zda je třeba navrhnout nové právní předpisy ke zmírnění rizik likvidity a rizik nadměrného pákového efektu, jež nejsou upravena tímto nařízením a směrnicí*
- c) zda jsou rozsah a překrývání makrobezpečnostních nástrojů v CRD/CRR IV dostatečné, a případně navrhne novou regulaci zohledňující tyto mezinárodně dohodnuté normy.*

Článek 484
Úvěrové riziko protistrany a metoda původní expozice

Do 31. prosince 2016 Komise přezkoumá uplatňování článku 270 a vypracuje o něm zprávu, kterou předloží Evropskému parlamentu a Radě, případně s legislativním návrhem.

Článek 484 a

- 1. Komise do 31. prosince 2013 předloží na základě úprav mezinárodních norem Evropskému parlamentu a Radě návrhy změn týkající se kapitálových požadavků na expozice vůči ústřední protistraně, jak je stanoví část třetí hlava II kapitola 6 oddíl 9.*
- 2. EBA sleduje a hodnotí fungování ustanovení týkajících se kapitálových požadavků na expozice vůči ústřední protistraně, jak je stanoví část třetí hlava II kapitola 6 oddíl 9. Do 1. ledna 2015 podá EBA Komisi zprávu o dopadu a účinnosti těchto ustanovení.*
- 3. Od data provedení nařízení (EU) č. [xxxx/xxxx] ze dne [datum] o mimoburzovních derivátových transakcích, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (EMIR) až do data, kdy Komise předloží revidované návrhy k části třetí hlavě II kapitole 6 oddílu 9, uplatní instituce na své příspěvky do fondu selhání následující rizikové váhy:*
 - i) 50 % rizikovou váhu pro kvalifikované ústřední protistrany; a*
 - ii) 1 250% rizikovou váhu pro nekvalifikované ústřední protistrany.*

4. ***Do 31. prosince 2015 předloží Komise na základě úprav mezinárodních norem a zprávy vypracované podle odst. 2 Evropskému parlamentu a Radě návrhy na změnu tohoto nařízení.***

Článek 484b

Kapitálové požadavky na expozice vůči ústřední protistraně

Do 31. prosince 2015 přezkoumá Komise kapitálové požadavky stanovené v člancích 294, 295, 296, 297, 298, 299 a 300 a vypracuje o tom zprávu, kterou předloží, případně s legislativním návrhem, Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 485

Retailové expozice

Komise ***před vstupem*** tohoto nařízení v platnost vypracuje zprávu o dopadu kapitálových požadavků stanovených v tomto nařízení na poskytování půjček malým a středním podnikům nebo fyzickým osobám a předloží tuto zprávu Evropskému parlamentu a Radě, případně s legislativním návrhem.

Pro tyto účely podá EBA Komisi zprávu o následujících otázkách s ohledem na článek 118:

- a) ***analýza přiměřenosti úvěrové rizikové váhy použitelné na poskytování půjček malým a středním podnikům, jejíž součástí by mělo být srovnání skutečných neočekávaných úvěrových ztrát z úvěrů pro malé a střední podniky a fyzické osoby v rámci Evropské unie za úplný hospodářský cyklus a neočekávaných ztrát z úvěrů na základě úvěrové rizikové váhy použitelné na poskytování půjček malým a středním podnikům;***
- aa) ***s ohledem na článek 87: analýza přiměřenosti podpůrného faktoru pro malé a střední podniky, pokud jde o plnění cíle podpory hospodářské obnovy a růstu v Evropě bez nepříznivých důsledků pro stabilitu bankovního odvětví;***
- b) analýza toho, zda je limit ve výši ***2 milionů*** EUR omezením pro vhodné uplatňování rizikového vážení.

Článek 485 a

Dlouhodobé financování

Komise podá do 31. prosince 2015 zprávu o dopadech tohoto nařízení na podporu dlouhodobých investic.

Článek 486

Definice použitelného kapitálu

Do 31. prosince 2013 Komise přezkoumá vhodnost definice použitelného kapitálu používané pro účely části druhé hlavy IV a části čtvrté a předloží o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě, případně s legislativním návrhem.

Článek 486 a
Sledování a aktualizace úprav v úvěrovém ocenění

1. *EBA sleduje a vyhodnocuje uplatňování ustanovení o úpravách v úvěrovém ocenění v hlavě VI části III. Do 1. ledna 2013 podá EBA Komisi zprávu o harmonizaci s hodnocením obchodního portfolia, které provádí Basilejský výbor.*
2. *Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 445 s cílem aktualizovat metodu výpočtu kapitálových požadavků pro účely rizika úprav v úvěrovém ocenění, jak je uvedeno v hlavě VI části III, a to s přihlédnutím ke změnám mezinárodních norem a ke zprávě uvedené v odstavci 1.*
- 2a. *ESMA/EBA sladí fungování tohoto nařízení se souvisejícími povinnostmi podle nařízení EMIR nejpozději do dvanácti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost, zejména, pokud jde o instituce, jež působí jako ústřední protistrana, aby se tak zabránilo zdvojení požadavků na derivátové transakce, a zamezilo se tak zvýšenému regulačnímu riziku a vyšším nákladům na monitorování ze strany příslušných orgánů.*

Článek 486b
Omezení nadměrného spoléhání na externí rating

Do 31. prosince 2013 Komise přezkoumá možnost omezenějšího využívání externího ratingu v rámci provádění tohoto nařízení a podá o tom zprávu, kterou předloží Evropskému parlamentu a Radě, k níž případně připojí legislativní návrh v souladu s nařízením 1060/2009 o ratingových agenturách.

Článek 486c
Možnosti strukturálního oddělení retailových a investičních bankovních činností

Do 31. července 2012 přezkoumá Komise možnosti dosažení strukturálního oddělení retailových a investičních bankovních činností v rámci Unie a podá o tom zprávu, kterou předloží Evropskému parlamentu a Radě a jejíž součástí bude legislativní návrh.

Článek 486d
Rámec pro řízení a řešení krizí úvěrových institucí

Do 31. července 2012 přezkoumá Komise rámec pro řízení a řešení krizí úvěrových institucí a vypracuje o něm zprávu, kterou předloží Evropskému parlamentu a Radě a jejíž součástí bude legislativní návrh.

ČÁST JEDENÁCTÁ ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 487

Toto nařízení *vstupuje v platnost* 1. ledna 2013.

■

Článek 488

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*

■

Příloha I (revidované znění)

Klasifikace podrozvahových položek

1. Položky s vysokým rizikem:

- záruky mající charakter úvěrových substitutů,*
- úvěrové deriváty,*
- akceptace směnek,*
- indosamenty směnek, které nenesou jméno jiné instituce,*
- transakce s možností zpětného postihu,*
- neodvolatelné stand-by (záložní) akreditivy mající charakter úvěrových substitutů,*
- aktiva pořízená na základě pevných forwardových kontraktů,*

- *forwardové termínové vklady,*
- *nesplacená část částečně splacených akcií, podílů a cenných papírů,*
- *dohody o prodeji aktiv s právem zpětného odkupu podle vymezení v čl. 12 odst. 3 a 5 směrnice 86/635/EHS,*
- *jiné položky s vysokým rizikem.*

2. Položky se středním rizikem:

a) Podrozvahové položky financování obchodu

- *poskytnuté a potvrzené dokumentární akreditivy (viz též „středně nízké riziko“),*
- *neodvolatelné stand-by (záložní) akreditivy nemající charakter úvěrových substitutů,*

b) Jiné podrozvahové položky:

- *nevyčerpané úvěrové přísliby s původní splatností delší než jeden rok (dohody o půjčce, koupi cenných papírů, poskytnutí záruk nebo akceptaci),*
- *přísliby nakoupit dluhové cenné papíry (note issuance facility, NIF) a přísliby revolvingových úvěrů (revolving underwriting facility, RUF),*
- *jiné položky se středním rizikem oznámené orgánu EBA.*

3. Položky se středně nízkým rizikem:

a) Podrozvahové položky financování obchodu

- *dokumentární akreditivy zajištěné obchodovanými komoditami a jiné samolikvidující se transakce,*
- *jistoty a sliby odškodnění (včetně záruk za předloženou nabídku, záruk za náležité provedení a celních a daňových jistot) a záruky nemající charakter úvěrových substitutů,*

b) Jiné podrozvahové položky

- *nevyčerpané úvěrové přísliby, včetně dohod o půjčce, koupi cenných papírů, poskytnutí záruk nebo akceptaci, s původní splatností do jednoho roku včetně, které nejsou bezpodmínečně, kdykoli a bez výpovědi odvolatelné nebo které neumožňují automatické zrušení příslibu z důvodu zhoršení úvěruschopnosti potenciálního dlužníka,*
- *jiné položky se středně nízkým rizikem oznámené orgánu EBA.*

4. Položky s nízkým rizikem:

- *nevyčerpané úvěrové přísliby, včetně dohod o půjčce, koupi cenných papírů, poskytnutí záruk nebo akceptaci, které lze kdykoli bezpodmínečně a bez výpovědi odvolat nebo které umožňují automatické zrušení příslibu z důvodu zhoršení úvěruschopnosti potenciálního dlužníka. Retailové úvěrové nástroje lze považovat za bezpodmínečně odvolatelné, pokud podmínky, které se k nim vztahují, umožňují instituci jejich zrušení v plném rozsahu povoleném souvisejícími právními předpisy, především předpisy na ochranu spotřebitele, a*
- *jiné položky s nízkým rizikem oznámené orgánu EBA.*

Příloha II Druhy derivátů

1. Úrokové deriváty:
 - a) úrokové swapy s úrokovými mírami v jedné měně,
 - b) bazické úrokové swapy,
 - c) dohody o forwardové úrokové míře (FRA),
 - d) úrokové futures,
 - e) zakoupené úrokové opce,
 - f) jiné podobné kontrakty.
2. Měnové deriváty a kontrakty se zlatem:
 - a) křížové měnové swapy,
 - b) měnové forwardy,
 - c) měnové futures,
 - d) nakoupené měnové opce,
 - e) jiné podobné kontrakty,
 - f) kontrakty se zlatem obdobné povahy jako v písmenech a) až e).
3. Deriváty obdobné jako v bodě 1 písm. a) až e) a bodě 2 písm. a) až d) s jinými referenčními položkami nebo indexy. Patří sem přinejmenším všechny nástroje uvedené v příloze I oddílu C bodech 4 až 7, 9 a 10 směrnice 2004/39/ES, které nejsou uvedeny v bodech 1 nebo 2.

Příloha III

Položky likvidních aktiv, na něž se vztahuje doplňková oznamovací povinnost

4. hotovost,
5. rezervy u centrální banky, pokud je lze čerpat v období stresu,
6. převoditelné cenné papíry, které představují pohledávky za státem, centrální bankou, subjekty veřejného sektoru, regionálními vládními institucemi a místními orgány, Bankou pro mezinárodní platby, Mezinárodním měnovým fondem, Evropskou komisí nebo mezinárodními rozvojovými bankami nebo které představují pohledávky zaručené těmito subjekty a které splňují všechny tyto podmínky:
 - a) je jim přidělena riziková váha 0 % podle hlavy III kapitoly 2 oddílu 2;
 - b) jsou obchodovány na velkých, hlubokých a aktivních repo trzích nebo hotovostních trzích s nízkou úrovní koncentrace;
 - c) jsou prokazatelně spolehlivým zdrojem likvidity prostřednictvím repa nebo prodeje i za stresových podmínek na trhu;
 - d) nepředstavují závazek instituce ani žádného jejího přidruženého subjektu.
7. převoditelné cenné papíry jiné než uvedené v bodě 3, které představují pohledávky za státem nebo centrální bankou nebo které představují pohledávky zaručené těmito subjekty a které jsou vydány v domácí měně tohoto státu nebo centrální banky, pokud je držení těchto pohledávek v souladu s potřebami likvidity pro operace banky v dané měně,
8. převoditelné cenné papíry, které představují pohledávky za státem, centrální bankou, subjekty veřejného sektoru, regionálními vládními institucemi a místními orgány nebo mezinárodními rozvojovými bankami nebo které představují pohledávky zaručené těmito subjekty a které splňují všechny tyto podmínky:
 - a) je jim přidělena riziková váha 20 % podle hlavy III kapitoly 2 oddílu 2;
 - b) jsou obchodovány na velkých, hlubokých a aktivních repo trzích nebo hotovostních trzích s nízkou úrovní koncentrace;
 - c) jsou prokazatelně spolehlivým zdrojem likvidity prostřednictvím repa nebo prodeje i za stresových podmínek na trhu;
 - d) nepředstavují závazek instituce ani žádného jejího přidruženého subjektu.
9. převoditelné cenné papíry jiné než v bodech 3 až 5, které podle hlavy III kapitoly 2 oddílu 2 splňují podmínky pro rizikovou váhu 20 % nebo lepší nebo mají podle interního ratingu rovnocennou úvěrovou kvalitu a splňují některou z těchto podmínek:
 - a) nepředstavují pohledávku za sekuritizační jednotkou pro speciální účel, institucí ani žádným jejím přidruženým subjektem;

- b) jedná se o dluhopisy vymezené v čl. 22 odst. 4 směrnice 85/611/EHS, které splňují podmínky pro zacházení podle článku 124.

Příloha IV

Rizikově vážená aktiva a podrozvahové položky pro výpočet přechodného kapitálového ukazatele

Část 1 – Definice

1. „Zóna A“ zahrnuje všechny členské státy a všechny ostatní země, které jsou plnoprávními členy Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD), jakož i země, které uzavřely zvláštní dohodu o půjčce s Mezinárodním měnovým fondem v rámci tzv. Všeobecné dohody o půjčce (GAB). Každá země, která restrukturalizuje svůj vnější státní dluh, je po dobu pěti let ze zóny A vyloučena.
2. „Zóna B“ zahrnuje všechny země, jež nejsou zahrnuty v zóně A.
3. „Úvěrovými institucemi zóny A“ se rozumějí všechny úvěrové instituce povolené v členských státech včetně jejich poboček ve třetích zemích a všechny úvěrové instituce povolené v ostatních zemích zóny A včetně jejich poboček.
4. „Úvěrovými institucemi zóny B“ se rozumějí všechny úvěrové instituce povolené v zemích mimo zónu A včetně jejich poboček v Unii.
5. „Nebankovním sektorem“ se rozumějí všichni dlužníci jiní než úvěrové instituce, centrální banky, ústřední vládní instituce, regionální vládní instituce a místní orgány, Evropská unie, Evropská investiční banka a mezinárodní rozvojové banky.
6. Mezinárodní rozvojové banky jsou banky uvedené v článku 112.

Část 2 – Rizikově vážená aktiva a podrozvahové položky

7. Aktivům se přidělují stupně úvěrového rizika vyjádřené rizikovou vahou v procentech v souladu s částí 3 a 4, ve výjimečných případech s částí 5. Rozvahová hodnota každého aktiva se násobí příslušnou rizikovou vahou, čímž se získá jeho rizikově vážená hodnota.
8. U podrozvahových položek uvedených v příloze I se použije výpočet ve dvou krocích popsaný v bodě 16.
9. U podrozvahových položek uvedených v bodě 17 se případné náklady na nahrazení kontraktů v případě selhání protistrany vypočítají jednou ze dvou metod uvedených v příloze II. Náklady se násobí příslušnou rizikovou vahou protistrany určenou podle bodů 11 až 15, avšak s tou výjimkou, že pro účely výpočtu rizikově vážených hodnot se stanovená riziková váha 100 % nahradí rizikovou vahou 50 %.
10. Součet rizikově vážených hodnot aktiv a podrozvahových položek podle bodů 8 a 9 je jmenovatelem ukazatele kapitálové přiměřenosti.

Část 3 – Rizikové váhy

11. Na jednotlivé kategorie aktiv se použijí následující rizikové váhy, přičemž příslušné orgány mohou podle svého uvážení stanovit i rizikové váhy vyšší:
12. Nulová riziková váha

- a) pokladní hotovost a rovnocenné položky;
- b) aktiva představující pohledávky za ústředními vládními institucemi a centrálními bankami zóny A;
- c) aktiva představující pohledávky za Evropskou unií;
- d) aktiva představující pohledávky kryté výslovnou zárukou ústředních vládních institucí a centrálních bank zóny A nebo Evropské unie;
- e) aktiva představující pohledávky za ústředními vládními institucemi a centrálními bankami zóny B, denominované a financované v národních měnách dlužníků;
- f) aktiva představující pohledávky kryté výslovnou zárukou ústředních vládních institucí a centrálních bank zóny B, denominované a financované v národní měně, jež je společná ručiteli a dlužníkovi;
- g) aktiva zajištěná ke spokojenosti příslušných orgánů kolaterálem ve formě cenných papírů ústředních vládních institucí nebo centrálních bank zóny A, cenných papírů vydaných Evropskou unií nebo hotovostními vklady u instituce poskytující úvěr nebo vkladními listy či podobnými nástroji vydanými takovou institucí a u ní uloženými.

13. Riziková váha 20 %

- a) aktiva představující pohledávky za Evropskou investiční bankou;
- b) aktiva představující pohledávky za mezinárodními rozvojovými bankami;
- c) aktiva představující pohledávky kryté výslovnou zárukou Evropské investiční banky;
- d) aktiva představující pohledávky kryté výslovnou zárukou mezinárodních rozvojových bank;
- e) aktiva představující pohledávky za regionálními vládními institucemi nebo místními orgány zóny A za podmínek části 4;
- f) aktiva představující pohledávky kryté výslovnou zárukou regionálních vládních institucí nebo místních orgánů zóny A za podmínek části 4;
- g) aktiva představující pohledávky za úvěrovými institucemi zóny A, které tvoří součást jejich kapitálu;
- h) aktiva představující pohledávky za úvěrovými institucemi zóny B se splatností nejvýše jeden rok, které nemají formu cenných papírů vydaných těmito institucemi a tvořících součást jejich kapitálu;
- i) aktiva krytá výslovnou zárukou úvěrových institucí zóny A;

- j) aktiva představující pohledávky se splatností nejvýše jeden rok kryté výslovnou zárukou úvěrových institucí zóny B;
- k) aktiva zajištěná ke spokojenosti příslušných orgánů kolaterálem ve formě cenných papírů vydaných Evropskou investiční bankou nebo mezinárodními rozvojovými bankami;
- l) hotovostní položky v procesu inkasa.

14. Riziková váha 50 %

- a) úvěry plně a zcela zajištěné ke spokojenosti příslušných orgánů zástavními právy k nemovitostem určeným k bydlení, které obývá nebo bude obývat nebo které pronajímá nebo bude pronajímat dlužník, a úvěry plně a zcela zajištěné ke spokojenosti příslušných orgánů podíly ve finských společnostech zajišťujících bytovou výstavbu v souladu s finským zákonem o společnostech zajišťujících výstavbu z roku 1991 nebo odpovídajícími pozdějšími předpisy, pokud se jedná o nemovitosti určené k bydlení, které obývá nebo bude obývat, nebo které pronajímá nebo bude pronajímat dlužník;
- b) cenné papíry kryté hypotečním úvěrem, se kterými lze nakládat jako s úvěry uvedenými v písmenu a), pokud je příslušné orgány považují s ohledem na platný právní rámec každého členského státu za rovnocenné z hlediska úvěrového rizika. Aniž jsou dotčeny druhy cenných papírů, které mohou splnit podmínky tohoto bodu 1 a mohou do něj být zařazeny, mohou cenné papíry kryté hypotečním úvěrem zahrnovat nástroje ve smyslu přílohy I oddílu C bodu 1 a 3 směrnice Rady 2004/39/ES. Příslušné orgány se musí zejména ujistit, že:
 - i) tyto cenné papíry jsou zcela a přímo zajištěny seskupením hypotečních úvěrů, které jsou stejné povahy jako hypotéky uvedené v písmenu a) a jsou při vydání těchto cenných papírů bezvadně plněny;
 - ii) přijatelné vysoce prioritní pořadí na podkladová hypoteční aktiva požívají buď přímo investoři do těchto cenných papírů, nebo na jejich účet správce nebo zmocněný zástupce, v poměru odpovídajícím cenným papírům, které mají v držení;
- c) náklady a příjmy příštích období: na tyto položky se použije riziková váha odpovídající protistraně v případech, kdy ji úvěrová instituce může určit podle směrnice 86/635/EHS. V případech, kdy protistranu určit nemůže, použije paušální rizikovou váhu 50 %.

15. Riziková váha 100 %

- a) aktiva představující pohledávky za ústředními vládními institucemi a centrálními bankami zóny B, pokud nejsou denominovány a financovány v národní měně dlužníka;
- b) aktiva představující pohledávky za regionálními vládními institucemi nebo místními orgány zóny B;

- c) aktiva představující pohledávky za úvěrovými institucemi zóny B se splatností delší než jeden rok;
 - d) aktiva představující pohledávky za nebankovním sektorem zóny A a zóny B;
 - e) hmotná aktiva ve smyslu čl. 4 „Aktiva“ bodu 10 směrnice 86/635/EHS;
 - f) akcie, majetkové účasti a jiné položky tvořící kapitál jiných úvěrových institucí, které se neodečítají z kapitálu institucí poskytujících úvěr;
 - g) všechna ostatní aktiva, která se neodečítají z kapitálu.
16. Na podrozvahové položky neuvedené v bodě 17 se uplatní následující postup. Nejprve se roztrídí podle rizikových skupin uvedených v příloze II. U položek s vysokým rizikem se bere v úvahu plná hodnota, u položek se středním rizikem 50 % hodnoty, u položek se středně nízkým rizikem 20 % hodnoty a u položek s nízkým rizikem se hodnota považuje za nulovou. V druhém kroku se hodnoty podrozvahových položek upravené podle předchozí věty vynásobí rizikovými vahami přiřazenými příslušným protistranám v souladu s postupem pro aktiva podle bodů 11 až 15 a části 4. U repa a pevných forwardových nákupů se použijí rizikové váhy přiřazené daným aktivům, nikoliv protistranám těchto operací. Nesplacené části kapitálu upsaného v Evropském investičním fondu lze přiřadit rizikovou váhu 20 %.
17. Metody uvedené v příloze II se používají na podrozvahové položky uvedené v příloze I s výjimkou těchto položek:
- a) kontraktů obchodovaných na uznaných burzách,
 - b) měnových kontraktů (kromě kontraktů se zlatem) s původní splatností nejvýše 14 kalendářních dnů.
18. Jsou-li podrozvahové položky kryty výslovnými zárukami, přiřadí se jim rizikové váhy, jako kdyby vznikly ve vztahu k ručiteli, nikoli protistraně. Je-li potenciální expozice plynoucí z podrozvahových operací plně a zcela zajištěna ke spokojenosti příslušných orgánů kterýmkoli aktivem uznaným za kolaterál podle bodu 12 písm. g) a bodu 13 písm. k), použijí se rizikové váhy 0 % nebo 20 % podle druhu příslušného kolaterálu.
19. Členské státy mohou použít rizikovou váhu 50 % na podrozvahové položky, které jsou jistotami nebo zárukami majícími povahu úvěrových substitutů a které jsou plně zaručeny ke spokojenosti příslušných orgánů hypotečními úvěry splňujícími podmínky uvedené v bodě 14 písm. a) s tím, že ručitel musí mít přímé právo k tomuto kolaterálu.
20. Je-li na aktiva a podrozvahové položky použita nižší riziková váha s ohledem na existenci výslovných záruk nebo kolaterálu, přijatelných z pohledu příslušných orgánů, použije se tato nižší riziková váha pouze na tu jejich část, která je zaručena nebo která je plně kryta kolaterálem.

Část 4 – Rizikové váhy pohledávek za regionálními vládními institucemi nebo místními orgány členských států

21. Bez ohledu na požadavky bodu 13 mohou členské státy pro vlastní regionální vládní instituce a místní orgány stanovit rizikovou váhu 0 %, neexistuje-li rozdíl v riziku mezi pohledávkami za těmito subjekty a pohledávkami za ústředními vládními institucemi vzhledem k pravomoci získávat příjmy na straně regionálních vládních institucí nebo místních orgánů a vzhledem k existenci zvláštního institucionálního uspořádání, které snižuje jejich riziko selhání. Nulová riziková váha stanovená podle těchto kritérií se použije na pohledávky za regionálními vládními institucemi nebo místními orgány a na podrozvahové položky vzniklé jménem těchto subjektů, jakož i na pohledávky za jinými osobami a na podrozvahové položky vzniklé jménem jiných osob, které jsou zaručeny regionálními vládními institucemi nebo místními orgány nebo zajištěny ke spokojenosti příslušných orgánů kolaterálem ve formě cenných papírů vydaných regionálními vládními institucemi nebo místními orgány.
22. Členské státy uvědomí orgán EBA, když podle kritérií stanovených v odstavci 21 považují nulovou rizikovou váhu za oprávněnou. Ostatní členské státy mohou nabídnout úvěrovým institucím pod dohledem svých příslušných orgánů možnost použít nulovou rizikovou váhu, pokud provádějí obchody s dotýcnými regionálními vládními institucemi nebo místními orgány nebo pokud drží pohledávky zaručené těmito subjekty, včetně kolaterálu ve formě cenných papírů.

Část 5 – Jiné rizikové váhy

23. Aniž je dotčen bod 21, mohou členské státy použít rizikovou váhu 20 % na aktiva, která jsou zajištěna ke spokojenosti příslušných orgánů kolaterálem ve formě cenných papírů vydaných regionálními vládními institucemi nebo místními orgány zóny A, vklady složenými u jiných úvěrových institucí zóny A, než je instituce poskytující úvěr, nebo vkladními listy či podobnými nástroji vydanými těmito úvěrovými institucemi.
24. Členské státy mohou použít rizikovou váhu 10 % na pohledávky za institucemi, které se specializují na mezibankovní trh a trh s dluhopisy emitovanými veřejnými institucemi ve svém domovském členském státě a podléhají přísnému dohledu příslušných orgánů, jsou-li tato aktiva plně a zcela zajištěna ke spokojenosti příslušných orgánů domovského členského státu kombinací aktiv uvedených v bodech 12 a 13, kterou tyto příslušné orgány uznají za dostatečný kolaterál.
25. Členské státy oznámí orgánu EBA všechna ustanovení, jež přijaly na základě bodů 23 a 24, jakož i jejich odůvodnění.

Část 6 – Správní subjekty a nekomerční podniky

26. Pro účely bodu 13 mohou příslušné orgány zahrnout pod pojem „regionální vládní instituce a místní orgány“ též nekomerční správní subjekty podřízené regionálním vládním institucím nebo místním orgánům nebo orgánům, o kterých mají příslušné orgány za to, že vykonávají stejné funkce jako regionální vládní instituce a místní orgány.
27. Příslušné orgány mohou pod pojem „regionální vládní instituce a místní orgány“ zahrnout rovněž církve a náboženské společnosti ve formě právnické osoby podle veřejného práva, pokud vybírají příspěvky v souladu s právními předpisy, které je k tomu opravňují. V tomto případě se však nepoužije možnost podle části 4.

Příloha 5

Srovnávací tabulka

Toto nařízení	Směrnice 2006/48/ES	Směrnice 2006/49/ES
Článek 1		
Článek 2		
Článek 3		
Čl. 4 body 1, 3–5, 10, 16–22, 24–38, 42, 47, 60, 61, 63, 66, 67, 71, 72	Článek 4	
Čl. 4 body 6, 7, 56, 81		Článek 3
Čl. 4 body 2, 9, 11–15, 23, 40, 41, 48, 55, 57, 59, 62, 64, 65, 68, 69, 70, 73–80, 82–86		
Čl. 4 bod 50	Článek 77	
Článek 4		Čl. 3 odst. 1 písm. m)
Článek 4		Čl. 3 odst. 1 písm. o)
Článek 4		Čl. 3 odst. 1 písm. e)
Článek 4	Čl. 4 bod 14	
Článek 4	Čl. 4 bod 16	
Článek 4	Čl. 4 bod 4	Čl. 3 odst. 3 písm. c)
Článek 4	Čl. 4 bod 5	
Čl. 5 odst. 1	Čl. 68 odst. 1	
Čl. 5 odst. 2	Čl. 68 odst. 2	
Čl. 5 odst. 3	Čl. 68 odst. 3	
Čl. 5 odst. 4		
Čl. 5 odst. 5		
Čl. 6 odst. 1	Čl. 69 odst. 1	
Čl. 6 odst. 2	Čl. 69 odst. 2	
Čl. 6 odst. 3	Čl. 69 odst. 3	
Čl. 7 odst. 1		
Čl. 7 odst. 2		
Čl. 7 odst. 3		
Čl. 8 odst. 1	Čl. 70 odst. 1	
Čl. 8 odst. 2	Čl. 70 odst. 2	
Čl. 8 odst. 3	Čl. 70 odst. 3	
Článek 9	Čl. 3 odst. 1	
Čl. 10 odst. 1	Čl. 71 odst. 1	
Čl. 10 odst. 2	Čl. 71 odst. 2	
Čl. 10 odst. 3		
Čl. 10 odst. 4		
Článek 11		
Čl. 12 odst. 1	Čl. 72 odst. 1	
Čl. 12 odst. 2	Čl. 72 odst. 2	
Čl. 12 odst. 3	Čl. 72 odst. 3	
Čl. 12 odst. 4		

Čl. 13 odst. 1	Čl. 73 odst. 3	
Čl. 13 odst. 2		
Čl. 13 odst. 3		
Článek 14		Čl. 22 odst. 1
Čl. 15 první pododstavec		Článek 23
Čl. 15 druhý pododstavec		
Čl. 15 třetí pododstavec		
Čl. 16 odst. 1 až 3	Čl. 133 odst. 1	
Čl. 16 odst. 4	Čl. 133 odst. 2	
Čl. 16 odst. 5	Čl. 133 odst. 3	
Čl. 16 odst. 6	Čl. 134 odst. 1	
Čl. 16 odst. 7		
Čl. 16 odst. 8	Čl. 134 odst. 2	
Čl. 17 odst. 1	Čl. 73 odst. 1	
Čl. 17 odst. 2		
Čl. 17 odst. 3		
Čl. 18 odst. 1		
Čl. 18 odst. 2		
Čl. 18 odst. 3		
Čl. 18 odst. 4		
Čl. 18 odst. 5		
Čl. 18 odst. 6		
Čl. 18 odst. 7		
Čl. 19 odst. 1		
Čl. 19 odst. 2		
Čl. 19 odst. 3		
Čl. 19 odst. 4		
Článek 20	Čl. 73 odst. 2	
Článek 21		Čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec
Článek 22		
Článek 23		
Článek 24		
Článek 25		
Článek 26		
Článek 27		
Článek 28		
Článek 29		
Článek 30		
Článek 31		
Článek 32		
Článek 33		
Článek 34		
Článek 35		
Článek 36		
Článek 37		
Článek 38		
Článek 39		

Článek 40		
Článek 41		
Článek 42		
Článek 43		
Článek 44		
Článek 45		
Článek 46		
Článek 47		
Článek 48		
Článek 49		
Článek 50		
Článek 51		
Článek 52		
Článek 53		
Článek 54		
Článek 55		
Článek 56		
Článek 57		
Článek 58		
Článek 59		
Článek 60		
Článek 61		
Článek 62		
Článek 63		
Článek 64		
Článek 65		
Článek 66		
Článek 67		
Článek 68		
Článek 69		
Článek 70		
Článek 71		
Článek 72		
Článek 73		
Článek 74		
Článek 75		
Článek 76		
Článek 77		
Článek 78		
Článek 79		
Článek 80		
Článek 81		
Článek 82		
Článek 83		
Čl. 84 odst. 1 a 2	Článek 120	
Čl. 84 odst. 3		
Čl. 84 odst. 4		

Článek 85		
Článek 86		
Článek 87		
Čl. 88 odst. 1 až 4	Čl. 10 odst. 1 až 4	
Čl. 88 odst. 5		
Článek 89		Čl. 18 odst. 2 až 4
Článek 90		
Článek 91		
Článek 92		
Článek 93		Článek 24
Článek 94	Čl. 74 odst. 1	
Čl. 95 odst. 1	Čl. 74 odst. 2	
Čl. 95 odst. 2		
Čl. 96 odst. 1		
Čl. 96 odst. 2		
Čl. 96 odst. 3		
Čl. 97 odst. 1		Čl. 11 odst. 1
Čl. 97 odst. 2		Čl. 11 odst. 3
Čl. 97 odst. 3		Čl. 11 odst. 4
Čl. 97 odst. 4		Příloha VII část C bod 1
Článek 98		Příloha VII část A bod 1
Čl. 99 odst. 1		Příloha VII část D bod 1
Čl. 99 odst. 2		Příloha VII část D bod 2
Čl. 100 odst. 1		Čl. 33 odst. 1
Čl. 100 odst. 2 až 10		Příloha VII část B body 1 až 9
Čl. 100 odst. 11 až 13		Příloha VII část B body 11 až 13
Článek 101		Příloha VII část C body 1 až 3
Článek 102	Článek 76	
Čl. 103 odst. 1	Článek 91	
Čl. 103 odst. 2		
Článek 104	Článek 94	
Článek 105		
Článek 106	Čl. 78 odst. 1 až 3	
Článek 107	Čl. 79 odst. 1	
Čl. 108 odst. 1	Čl. 80 odst. 1	
Čl. 108 odst. 2	Čl. 80 odst. 2	
Čl. 108 odst. 3	Čl. 80 odst. 4	
Čl. 108 odst. 4	Čl. 80 odst. 5	
Čl. 108 odst. 5	Čl. 80 odst. 6	
Čl. 108 odst. 6	Čl. 80 odst. 7	
Čl. 108 odst. 7	Čl. 80 odst. 8	
Čl. 108 odst. 8		
Článek 109	Příloha VI část 1 body 1 až 5	

Čl. 110 odst. 1		
Čl. 110 odst. 2 až 5	Příloha VI část 1 body 8 až 11	
Čl. 111 odst. 1		
Čl. 111 odst. 2		
Čl. 111 odst. 3		
Čl. 111 odst. 4		
Čl. 111 odst. 5	Příloha VI část 1 bod 15	
Čl. 111 odst. 6	Příloha VI část 1 bod 17	
Čl. 112 odst. 1	Příloha VI část 1 body 18 a 19	
Čl. 112 odst. 2	Příloha VI část 1 bod 20	
Čl. 112 odst. 3	Příloha VI část 1 bod 21	
Článek 113	Příloha VI část 1 bod 22	
Čl. 114 odst. 1		
Čl. 114 odst. 2	Příloha VI část 1 body 37 a 38	
Čl. 114 odst. 3	Příloha VI část 1 bod 40	
Čl. 114 odst. 4		
Čl. 114 odst. 5		
Čl. 115 odst. 1	Příloha VI část 1 bod 29	
Čl. 115 odst. 2	Příloha VI část 1 bod 31	
Čl. 115 odst. 3	Příloha VI část 1 body 33 až 36	
Čl. 116 odst. 1	Příloha VI část 1 bod 26	
Čl. 116 odst. 2	Příloha VI část 1 bod 25	
Čl. 116 odst. 3	Příloha VI část 1 bod 27	
Článek 117	Příloha VI část 1 body 41 a 42	
Článek 118	Čl. 79 odst. 2 a 3 a příloha VI část 1 bod 43	
Čl. 119 odst. 1	Příloha VI část 1 bod 44	
Čl. 119 odst. 2		
Čl. 119 odst. 3		
Čl. 120 odst. 1 až 3	Příloha VI část 1 body 45 až 49	
Čl. 120 odst. 4		
Čl. 121 odst. 1 a 2	Příloha VI část 1 body 51 až 55	
Čl. 121 odst. 3 a 4	Příloha VI část 1 body 58 a 59	
Čl. 122 odst. 1 a 2	Příloha VI část 1 body 61 a 62	
Čl. 122 odst. 3 a 4	Příloha VI část 1 body 64 a 65	
Čl. 123 odst. 1	Příloha VI část 1 body 66 a 76	
Čl. 123 odst. 2	Příloha VI část 1 bod 66	
Čl. 123 odst. 3		
Čl. 124 odst. 1	Příloha VI část 1 bod 68 první a druhý pododstavec	
Čl. 124 odst. 2	Příloha VI část 1 bod 69	
Čl. 124 odst. 3	Příloha VI část 1 bod 71	
Čl. 124 odst. 4	Příloha VI část 1 bod 70	
Čl. 124 odst. 5		
Článek 125	Příloha VI část 1 bod 72	

Článek 126	Příloha VI část 1 bod 73	
Čl. 127 odst. 1	Příloha VI část 1 bod 74	
Čl. 127 odst. 2	Příloha VI část 1 bod 75	
Čl. 127 odst. 3	Příloha VI část 1 body 77 a 78	
Čl. 127 odst. 4	Příloha VI část 1 bod 79	
Čl. 127 odst. 5	Příloha VI část 1 body 80 a 81	
Čl. 128 odst. 1	Příloha VI část 1 bod 86	
Čl. 128 odst. 2		
Čl. 128 odst. 3		
Čl. 129 odst. 1 až 3	Příloha VI část 1 body 82 až 84	
Čl. 129 odst. 4 až 7	Příloha VI část 1 body 87 až 90	
Článek 130	Čl. 81 odst. 1, 2 a 4	
Čl. 131 odst. 1	Čl. 82 odst. 1	
Čl. 131 odst. 2	Příloha VI část 2 body 12 až 16	
Čl. 131 odst. 3	Čl. 150 odst. 3	
Čl. 132 odst. 1	Příloha VI část 1 bod 6	
Čl. 132 odst. 2	Příloha VI část 1 bod 7	
Čl. 132 odst. 3		
Článek 133	Příloha VI část 3 body 1 až 7	
Článek 134	Příloha VI část 3 body 8 až 17	
Čl. 135 odst. 1		
Čl. 135 odst. 2		
Článek 136		
Čl. 137 odst. 1		
Čl. 137 odst. 2		
Čl. 138 odst. 1	Čl. 84 odst. 1 a příloha VII část 4 bod 1	
Čl. 138 odst. 1	Čl. 84 odst. 2	
Čl. 138 odst. 1	Čl. 84 odst. 3	
Čl. 138 odst. 1	Čl. 84 odst. 4	
Čl. 138 odst. 1		
Článek 139		
Článek 140		
Článek 141		
Čl. 142 odst. 1	Čl. 86 odst. 9	
Čl. 142 odst. 2 až 9	Čl. 86 odst. 1 až 8	
Čl. 143 odst. 1	Čl. 85 odst. 1	
Čl. 143 odst. 2	Čl. 85 odst. 2	
Čl. 143 odst. 3		
Čl. 143 odst. 4	Čl. 85 odst. 3	
Čl. 143 odst. 5		
Čl. 143 odst. 1		
Článek 144	Čl. 85 odst. 4 a 5	
Čl. 145 odst. 1	Čl. 89 odst. 1	
Čl. 145 odst. 2	Čl. 89 odst. 2	

Čl. 145 odst. 3		
Čl. 145 odst. 4		
Článek 146	Čl. 87 odst. 1 až 10	
Čl. 147 odst. 1 a 2	Čl. 87 odst. 11	
Čl. 147 odst. 3 a 4	Čl. 87 odst. 12	
Čl. 147 odst. 5		
Čl. 148 odst. 1	Příloha VII část 1 bod 3	
Čl. 148 odst. 2		
Čl. 148 odst. 3 až 8	Příloha VII část 1 body 4 až 9	
Čl. 148 odst. 9		
Článek 149	Příloha VII část 1 body 10 až 16	
Čl. 150 odst. 1	Příloha VII část 1 body 17 a 18	
Čl. 150 odst. 2	Příloha VII část 1 body 19 až 21	
Čl. 150 odst. 3	Příloha VII část 1 body 22 až 24	
Čl. 150 odst. 4	Příloha VII část 1 body 25 až 26	
Článek 151		
Článek 152	Příloha VII část 1 bod 27	
Čl. 153 odst. 1	Příloha VII část 1 bod 28	
Čl. 153 odst. 2 až 5		
Čl. 154 odst. 1	Čl. 88 odst. 2	
Čl. 154 odst. 2	Čl. 88 odst. 3	
Čl. 154 odst. 3	Čl. 88 odst. 4	
Čl. 154 odst. 4	Čl. 88 odst. 6	
Čl. 154 odst. 5	Příloha VII část 1 bod 30	
Čl. 154 odst. 6	Příloha VII část 1 bod 31	
Čl. 154 odst. 7	Příloha VII část 1 bod 32	
Čl. 154 odst. 8	Příloha VII část 1 bod 33	
Čl. 154 odst. 9	Příloha VII část 1 bod 34	
Čl. 154 odst. 10	Příloha VII část 1 bod 35	
Čl. 154 odst. 11		
Článek 155	Příloha VII část 1 bod 36	
Čl. 156 odst. 1	Příloha VII část 2 bod 2	
Čl. 156 odst. 2	Příloha VII část 2 bod 3	
Čl. 156 odst. 3	Příloha VII část 2 bod 4	
Čl. 156 odst. 4	Příloha VII část 2 bod 5	
Čl. 156 odst. 5	Příloha VII část 2 bod 6	
Čl. 156 odst. 6	Příloha VII část 2 bod 7	
Čl. 156 odst. 7	Příloha VII část 2 bod 7	
Čl. 157 odst. 1	Příloha VII část 2 bod 8	
Čl. 157 odst. 2	Příloha VII část 2 bod 9	
Čl. 157 odst. 3	Příloha VII část 2 bod 10	
Čl. 157 odst. 4	Příloha VII část 2 bod 11	
Čl. 158 odst. 1	Příloha VII část 2 bod 12	

Čl. 158 odst. 2	Příloha VII část 2 bod 13	
Čl. 158 odst. 3	Příloha VII část 2 bod 14	
Čl. 158 odst. 4	Příloha VII část 2 bod 15	
Čl. 158 odst. 5	Příloha VII část 2 bod 16	
Čl. 159 odst. 1	Příloha VII část 2 bod 17	
Čl. 159 odst. 2	Příloha VII část 2 bod 18	
Čl. 159 odst. 3	Příloha VII část 2 bod 19	
Čl. 159 odst. 4	Příloha VII část 2 bod 20	
Čl. 160 odst. 1	Příloha VII část 2 bod 21	
Čl. 160 odst. 2	Příloha VII část 2 bod 22	
Čl. 160 odst. 3	Příloha VII část 2 bod 23	
Čl. 160 odst. 4		
Čl. 161 odst. 1	Příloha VII část 2 bod 24	
Čl. 161 odst. 2	Příloha VII část 2 body 25 a 26	
Čl. 161 odst. 3	Příloha VII část 2 bod 27	
Čl. 162 odst. 1	Příloha VII část 3 bod 1	
Čl. 162 odst. 2	Příloha VII část 3 bod 2	
Čl. 162 odst. 3	Příloha VII část 3 bod 3	
Čl. 162 odst. 4	Příloha VII část 3 bod 4	
Čl. 162 odst. 5	Příloha VII část 3 bod 5	
Čl. 162 odst. 6	Příloha VII část 3 bod 6	
Čl. 162 odst. 7	Příloha VII část 3 bod 7	
Čl. 162 odst. 8	Příloha VII část 3 bod 9	
Čl. 162 odst. 9	Příloha VII část 3 bod 10	
Čl. 162 odst. 10	Příloha VII část 3 bod 11	
Čl. 163 odst. 1	Příloha VII část 3 bod 12	
Čl. 163 odst. 2		
Článek 164	Příloha VII část 3 bod 13	
Čl. 165 odst. 1	Příloha VII část 4 bod 1	
Čl. 165 odst. 2	Příloha VII část 4 bod 2	
Čl. 165 odst. 3	Příloha VII část 4 bod 3	
Čl. 166 odst. 1	Příloha VII část 4 bod 5	
Čl. 166 odst. 2	Příloha VII část 4 bod 12	
Čl. 166 odst. 3	Příloha VII část 4 body 13 až 15	
Čl. 166 odst. 4	Příloha VII část 4 bod 16	
Čl. 167 odst. 1	Příloha VII část 4 bod 17	
Čl. 167 odst. 2	Příloha VII část 4 bod 18	
Čl. 168 odst. 1	Příloha VII část 4 body 19 až 23	
Čl. 168 odst. 2	Příloha VII část 4 bod 24	
Čl. 168 odst. 3	Příloha VII část 4 bod 25	
Čl. 169 odst. 1	Příloha VII část 4 body 26 až 28	

Čl. 169 odst. 2	Příloha VII část 4 bod 29	
Čl. 169 odst. 3		
Článek 170	Příloha VII část 4 bod 30	
Čl. 171 odst. 1	Příloha VII část 4 bod 31	
Čl. 171 odst. 2	Příloha VII část 4 bod 32	
Čl. 171 odst. 3	Příloha VII část 4 bod 33	
Čl. 171 odst. 4	Příloha VII část 4 bod 34	
Čl. 171 odst. 5	Příloha VII část 4 bod 35	
Čl. 172 odst. 1	Příloha VII část 4 bod 36	
Čl. 172 odst. 2	Příloha VII část 4 bod 37 první pododstavec	
Čl. 172 odst. 3	Příloha VII část 4 bod 37 druhý pododstavec	
Čl. 172 odst. 4	Příloha VII část 4 bod 38	
Čl. 172 odst. 5	Příloha VII část 4 bod 39	
Čl. 173 odst. 1	Příloha VII část 4 bod 40	
Čl. 173 odst. 2	Příloha VII část 4 bod 41	
Čl. 173 odst. 3	Příloha VII část 4 bod 42	
Čl. 174 odst. 1	Příloha VII část 4 bod 44	
Čl. 174 odst. 2	Příloha VII část 4 bod 45	
Čl. 174 odst. 3	Příloha VII část 4 bod 46	
Čl. 174 odst. 4	Příloha VII část 4 bod 47	
Čl. 174 odst. 5		
Čl. 174 odst. 6		
Čl. 175 odst. 1	Příloha VII část 4 body 43 a 49 až 56	
Čl. 175 odst. 2	Příloha VII část 4 bod 57	
Čl. 176 odst. 1	Příloha VII část 4 body 59 až 66	
Čl. 176 odst. 2	Příloha VII část 4 body 67 až 72	
Čl. 176 odst. 3		
Čl. 177 odst. 1	Příloha VII část 4 body 73 až 81	
Čl. 177 odst. 2	Příloha VII část 4 bod 82	
Čl. 177 odst. 3	Příloha VII část 4 body 83 až 86	

Čl. 178 odst. 1	Příloha VII část 4 body 87 až 92	
Čl. 178 odst. 2	Příloha VII část 4 bod 93	
Čl. 178 odst. 3	Příloha VII část 4 body 94 a 95	
Čl. 178 odst. 4		
Čl. 179 odst. 1	Příloha VII část 4 body 98 až 100	
Čl. 179 odst. 2	Příloha VII část 4 body 101 a 102	
Čl. 179 odst. 3	Příloha VII část 4 body 103 a 104	
Čl. 179 odst. 4	Příloha VII část 4 bod 96	
Čl. 179 odst. 5	Příloha VII část 4 bod 97	
Čl. 179 odst. 6		
Čl. 180 odst. 1		
Čl. 180 odst. 2	Příloha VII část 4 bod 105	
Čl. 180 odst. 3	Příloha VII část 4 bod 106	
Čl. 180 odst. 4	Příloha VII část 4 bod 107	
Čl. 180 odst. 5	Příloha VII část 4 bod 108	
Čl. 180 odst. 6	Příloha VII část 4 bod 109	
Článek 181	Příloha VII část 4 body 110 až 114	
Článek 182	Příloha VII část 4 bod 115	
Článek 183	Příloha VII část 4 bod 116	
Článek 184	Příloha VII část 4 body 117 až 123	
Čl. 185 odst. 1	Příloha VII část 4 bod 124	
Čl. 185 odst. 2	Příloha VII část 4 body 125 a 126	
Čl. 185 odst. 3	Příloha VII část 4 bod 127	
Čl. 185 odst. 4		
Čl. 186 odst. 1	Příloha VII část 4 bod 128	
Čl. 186 odst. 2	Příloha VII část 4 bod 129	
Článek 187	Příloha VII část 4 bod 131	
Článek 188	Článek 90 a příloha VIII část 1 bod 2	
Čl. 189 odst. 1	Čl. 93 odst. 2	

Čl. 189 odst. 2	Čl. 93 odst. 3	
Čl. 189 odst. 3	Příloha VIII část 3 bod 1	
Čl. 189 odst. 4	Příloha VIII část 3 bod 2	
Čl. 189 odst. 5	Příloha VIII část 5 bod 1 a 2	
Čl. 189 odst. 6		
Čl. 190 odst. 1	Čl. 92 odst. 1	
Čl. 190 odst. 2	Čl. 92 odst. 2	
Čl. 190 odst. 3	Čl. 92 odst. 3	
Čl. 190 odst. 4	Čl. 92 odst. 4	
Čl. 190 odst. 5	Čl. 92 odst. 5	
Čl. 190 odst. 6	Čl. 92 odst. 6	
Čl. 190 odst. 7	Příloha VIII část 2 bod 1	
Čl. 190 odst. 8	Příloha VIII část 2 bod 2	
Čl. 190 odst. 9		
Čl. 190 odst. 10		
Článek 191	Příloha VIII část 1 body 3 a 4	
Článek 192	Příloha VIII část 1 bod 5	
Čl. 193 odst. 1	Příloha VIII část 1 bod 7	
Čl. 193 odst. 2	Příloha VIII část 1 bod 8	
Čl. 193 odst. 3	Příloha VIII část 1 bod 9	
Čl. 193 odst. 4	Příloha VIII část 1 bod 10	
Čl. 193 odst. 5 až 9		
Čl. 194 odst. 1	Příloha VIII část 1 bod 11	
Čl. 194 odst. 2		
Čl. 195 odst. 1	Příloha VIII část 1 bod 12	
Čl. 195 odst. 2	Příloha VIII část 1 body 13 až 17	
Čl. 195 odst. 3	Příloha VIII část 1 bod 20	
Čl. 195 odst. 4	Příloha VIII část 1 bod 21	
Čl. 195 odst. 5	Příloha VIII část 1 bod 22	
Čl. 195 odst. 6 až 10		
Článek 196	Příloha VIII část 1 body 23 až 25	
Čl. 197 odst. 1	Příloha VIII část 1 bod 26	
Čl. 197 odst. 2	Příloha VIII část 1 bod 27	
Článek 198	Příloha VIII část 1 bod 29	
Čl. 199 odst. 1	Příloha VIII část 1 body 30 a 31	
Čl. 199 odst. 2	Příloha VIII část 1 bod 32	
Článek 200	Příloha VIII část 2 bod 3	
Článek 201	Příloha VIII část 2 body 4 a 5	
Čl. 202 odst. 1	Příloha VIII část 2 bod 6	
Čl. 202 odst. 2	Příloha VIII část 2 bod 6 písm. a)	
Čl. 202 odst. 3	Příloha VIII část 2 bod 6 písm.	

	b)	
Čl. 202 odst. 4	Příloha VIII část 2 bod 6 písm. c)	
Čl. 202 odst. 5	Příloha VIII část 2 bod 7	
Čl. 203 odst. 1	Příloha VIII část 2 bod 8	
Čl. 203 odst. 2	Příloha VIII část 2 bod 8 písm. a)	
Čl. 203 odst. 3	Příloha VIII část 2 bod 8 písm. b)	
Čl. 203 odst. 4	Příloha VIII část 2 bod 8 písm. c)	
Čl. 203 odst. 5	Příloha VIII část 2 bod 8 písm. d)	
Čl. 204 odst. 1		
Čl. 204 odst. 2	Příloha VIII část 2 bod 9 písm. a)	
Čl. 204 odst. 3	Příloha VIII část 2 bod 9 písm. b)	
Článek 205	Příloha VIII část 2 bod 10	
Článek 206	Příloha VIII část 2 bod 11	
Čl. 207 odst. 1	Příloha VIII část 2 bod 12	
Čl. 207 odst. 2	Příloha VIII část 2 bod 13	
Čl. 208 odst. 1	Příloha VIII část 2 bod 14	
Čl. 208 odst. 2	Příloha VIII část 2 bod 15	
Čl. 208 odst. 3		
Čl. 209 odst. 1	Příloha VIII část 2 bod 16	
Čl. 209 odst. 2	Příloha VIII část 2 bod 17	
Čl. 209 odst. 3		
Čl. 210 odst. 1	Příloha VIII část 2 bod 18	
Čl. 210 odst. 2	Příloha VIII část 2 bod 19	
Čl. 211 odst. 1	Příloha VIII část 2 bod 20	
Čl. 211 odst. 2	Příloha VIII část 2 bod 21	
Čl. 212 odst. 1	Příloha VIII část 2 bod 22	
Čl. 212 odst. 2		
Čl. 212 odst. 3		
Článek 213	Příloha VIII část 3 bod 3	
Článek 214	Příloha VIII část 3 bod 4	
Čl. 215 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 5	
Čl. 215 odst. 2	Příloha VIII část 3 body 6 až 10	
Čl. 215 odst. 3	Příloha VIII část 3 bod 11	
Čl. 215 odst. 4	Příloha VIII část 3 body 22 a 23	
Čl. 215 odst. 5		
Čl. 216 odst. 1	Příloha VIII část 3 body 12 až 15	
Čl. 216 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 16	

Čl. 216 odst. 3	Příloha VIII část 3 bod 17	
Čl. 216 odst. 4	Příloha VIII část 3 body 18 a 19	
Čl. 216 odst. 5	Příloha VIII část 3 body 20 a 21	
Čl. 216 odst. 6	Příloha VIII část 3 body 22 a 23	
Čl. 216 odst. 7 až 9		
Čl. 217 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 24	
Čl. 217 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 25	
Čl. 217 odst. 3	Příloha VIII část 3 bod 26	
Čl. 217 odst. 4	Příloha VIII část 3 bod 27	
Čl. 217 odst. 5	Příloha VIII část 3 bod 28	
Čl. 217 odst. 6	Příloha VIII část 3 bod 29	
Čl. 217 odst. 7		
Čl. 218 odst. 1	Příloha VIII část 3 body 30 až 32	
Čl. 218 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 33	
Čl. 218 odst. 3	Příloha VIII část 3 body 34 a 35	
Čl. 218 odst. 4 až 7		
Čl. 219 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 36	
Čl. 219 odst. 2	Příloha VIII část 3 body 37 až 40	
Čl. 219 odst. 3 až 6		
Čl. 220 odst. 1	Příloha VIII část 3 body 42 až 46	
Čl. 220 odst. 2	Příloha VIII část 3 body 47 až 52	
Čl. 220 odst. 3	Příloha VIII část 3 body 53 až 56	
Článek 221	Příloha VIII část 3 bod 57	
Čl. 222 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 58	
Čl. 222 odst. 2		
Čl. 222 odst. 3		
Čl. 223 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 60	
Čl. 223 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 61	

Čl. 224 odst. 1	Příloha VIII část 3 body 62 až 65	
Čl. 224 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 66	
Čl. 224 odst. 3	Příloha VIII část 3 bod 67	
Čl. 225 odst. 1	Příloha VIII část 3 body 68 až 71	
Čl. 225 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 72	
Čl. 225 odst. 3	Příloha VIII část 3 body 73 a 74	
Čl. 226 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 76	
Čl. 226 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 77	
Čl. 226 odst. 3	Příloha VIII část 3 bod 78	
Čl. 227 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 79	
Čl. 227 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 80	
Čl. 227 odst. 3	Příloha VIII část 3 bod 80a	
Čl. 227 odst. 4	Příloha VIII část 3 body 81 až 82	
Čl. 228 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 83	
Čl. 228 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 83	
Čl. 228 odst. 3	Příloha VIII část 3 bod 84	
Čl. 228 odst. 4	Příloha VIII část 3 bod 85	
Článek 229	Příloha VIII část 3 bod 86	
Čl. 230 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 87	
Čl. 230 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 88	
Čl. 230 odst. 3	Příloha VIII část 3 bod 89	
Čl. 231 odst. 1	Příloha VIII část 3 bod 90	
Čl. 231 odst. 2	Příloha VIII část 3 bod 91	
Čl. 231 odst. 3	Příloha VIII část 3 bod 92	
Čl. 232 odst. 1	Příloha VIII část 4 bod 1	
Čl. 232 odst. 2	Příloha VIII část 4 bod 2	
Čl. 233 odst. 1	Příloha VIII část 4 bod 3	
Čl. 233 odst. 2	Příloha VIII část 4 bod 4	
Čl. 233 odst. 3	Příloha VIII část 4 bod 5	
Čl. 234 odst. 1	Příloha VIII část 4 bod 6	
Čl. 234 odst. 2	Příloha VIII část 4 bod 7	
Čl. 234 odst. 3	Příloha VIII část 4 bod 8	

Článek 235	Příloha VIII část 6 bod 1	
Článek 236	Příloha VIII část 6 bod 2	
Čl. 237 body 1 až 9	Příloha IX část 1 bod 1	
Čl. 237 bod 10	Čl. 4 bod 37	
Čl. 237 bod 11	Čl. 4 bod 38	
Čl. 237 bod 12	Čl. 4 bod 41	
Čl. 237 bod 13		
Čl. 237 bod 14		
Čl. 238 odst. 1	Příloha IX část 2 bod 1	
Čl. 238 odst. 2	Příloha IX část 2 bod 1a	
Čl. 238 odst. 3	Příloha IX část 2 bod 1b	
Čl. 238 odst. 4	Příloha IX část 2 bod 1c	
Čl. 238 odst. 5	Příloha IX část 2 bod 1d	
Čl. 238 odst. 6		
Čl. 239 odst. 1	Příloha IX část 2 bod 2	
Čl. 239 odst. 2	Příloha IX část 2 bod 2a	
Čl. 239 odst. 3	Příloha IX část 2 bod 2b	
Čl. 239 odst. 4	Příloha IX část 2 bod 2c	
Čl. 239 odst. 5	Příloha IX část 2 bod 2d	
Čl. 239 odst. 6		
Čl. 240 odst. 1	Čl. 95 odst. 1	
Čl. 240 odst. 2	Čl. 95 odst. 2	
Čl. 240 odst. 3	Čl. 96 odst. 2	
Čl. 240 odst. 4	Čl. 96 odst. 3	
Čl. 240 odst. 5	Čl. 96 odst. 4	
Čl. 240 odst. 6		
Čl. 241 odst. 1	Příloha IX část 4 body 2 a 3	
Čl. 241 odst. 2	Příloha IX část 4 bod 5	
Čl. 241 odst. 3	Příloha IX část 4 bod 5	
Čl. 242 odst. 1	Příloha IX část 4 bod 60	
Čl. 242 odst. 2	Příloha IX část 4 bod 61	
Čl. 242 odst. 3		
Čl. 242 odst. 4		
Čl. 243 odst. 1	Čl. 101 odst. 1	
Čl. 243 odst. 2	Čl. 101 odst. 2	
Čl. 243 odst. 3		
Článek 244	Příloha IX část 2 body 3 a 4	
Článek 245	Příloha IX část 2 body 5 až 7	
Článek 246	Příloha IX část 4 body 6 a 7	
Článek 247	Příloha IX část 4 bod 8	
Čl. 248 odst. 1	Příloha IX část 4 body 9 a 10	
Čl. 248 odst. 2	Příloha IX část 4 bod 10 (změna)	

Článek 249	Příloha IX část 4 body 11 a 12	
Čl. 250 odst. 1	Příloha IX část 4 bod 13	
Čl. 250 odst. 2	Příloha IX část 4 bod 15	
Čl. 251 odst. 1	Článek 100	
Čl. 251 odst. 2	Příloha IX část 4 body 17 až 20	
Čl. 251 odst. 3	Příloha IX část 4 bod 21	
Čl. 251 odst. 4	Příloha IX část 4 body 22 a 23	
Čl. 251 odst. 5	Příloha IX část 4 body 24 a 25	
Čl. 251 odst. 6	Příloha IX část 4 body 26 až 29	
Čl. 251 odst. 7	Příloha IX část 4 bod 30	
Čl. 251 odst. 8	Příloha IX část 4 bod 32	
Čl. 251 odst. 9	Příloha IX část 4 bod 33	
Článek 252	Příloha IX část 4 bod 34	
Článek 253	Příloha IX část 4 body 35 a 36	
Čl. 254 odst. 1	Příloha IX část 4 body 38, 39 a 41	
Čl. 254 odst. 2	Příloha IX část 4 bod 42	
Čl. 254 odst. 3	Příloha IX část 4 bod 43	
Čl. 254 odst. 4	Příloha IX část 4 bod 44	
Čl. 254 odst. 5		
Článek 255	Příloha IX část 4 bod 45	
Čl. 256 odst. 1	Příloha IX část 4 body 46, 47 a 49	
Čl. 256 odst. 2	Příloha IX část 4 bod 51	
Čl. 257 odst. 1	Příloha IX část 4 bod 52	
Čl. 257 odst. 2	Příloha IX část 4 bod 53	
Čl. 257 odst. 3	Příloha IX část 4 bod 54	
Čl. 257 odst. 4		
Čl. 258 odst. 1	Příloha IX část 4 body 55 a 57	
Čl. 258 odst. 2	Příloha IX část 4 bod 58	
Čl. 258 odst. 3	Příloha IX část 4 bod 59	
Čl. 259 odst. 1	Příloha IX část 4 bod 62	

Čl. 259 odst. 2	Příloha IX část 4 body 63 až 65	
Čl. 259 odst. 3	Příloha IX část 4 body 66 a 67	
Čl. 259 odst. 4		
Čl. 260 odst. 1	Příloha IX část 4 bod 68	
Čl. 260 odst. 2	Příloha IX část 4 bod 70	
Čl. 260 odst. 3	Příloha IX část 4 bod 71 (změna)	
Čl. 261 odst. 1	Příloha IX část 4 bod 72	
Čl. 261 odst. 2	Příloha IX část 4 bod 73	
Čl. 261 odst. 3	Příloha IX část 4 body 74 a 75	
Čl. 261 odst. 4	Příloha IX část 4 bod 76	
Čl. 262 odst. 1	Čl. 97 odst. 1	
Čl. 262 odst. 2	Čl. 97 odst. 2	
Čl. 262 odst. 3	Čl. 97 odst. 3	
Článek 263	Příloha IX část 3 bod 1	
Článek 264	Příloha IX část 3 body 2 až 7	
Článek 265	Čl. 98 odst. 1 a příloha IX část 3 body 8 a 9	
Čl. 266 odst. 1		Příloha II bod 5
Čl. 266 odst. 2		
Čl. 267 bod 1	Příloha III část 1 bod 2	
Čl. 267 bod 2	Příloha III část 1 bod 3	
Čl. 267 bod 3	Příloha III část 1 bod 4	
Čl. 267 bod 4	Příloha III část 1 bod 5	
Čl. 267 bod. 5	Příloha III část 1 bod 6	
Čl. 267 bod 6	Příloha III část 1 bod 7	
Čl. 267 bod. 7	Příloha III část 1 bod 8	
Čl. 267 bod 8	Příloha III část 1 bod 9	
Čl. 267 bod 9	Příloha III část 1 bod 10	
Čl. 267 bod 10	Příloha III část 1 bod 11	
Čl. 267 bod 11	Příloha III část 1 bod 12	
Čl. 267 bod 12	Příloha III část 1 bod 13	
Čl. 267 bod 13	Příloha III část 1 bod 14	
Čl. 267 bod 14	Příloha III část 1 bod 15	
Čl. 267 bod 15	Příloha III část 1 bod 16	
Čl. 267 bod 16	Příloha III část 1 bod 17	
Čl. 267 bod 17	Příloha III část 1 bod 18	
Čl. 267 bod 18	Příloha III část 1 bod 19	
Čl. 267 bod 19	Příloha III část 1 bod 20	
Čl. 267 bod 20	Příloha III část 1 bod 21	
Čl. 267 bod 21	Příloha III část 1 bod 22	
Čl. 267 bod 22	Příloha III část 1 bod 23	

Čl. 267 bod 23	Příloha III část 1 bod 26	
Čl. 267 bod 24	Příloha III část 1 bod 27	
Čl. 267 bod 25	Příloha III část 1 bod 28	
Čl. 267 bod 26	Příloha III část 7 písm. a)	
Čl. 267 bod 27	Příloha III část 7 písm. a)	
Čl. 267 body 28 až 31		
Čl. 268 odst. 1	Příloha III část 2 bod 1	
Čl. 268 odst. 2	Příloha III část 2 bod 2	
Čl. 268 odst. 3	Příloha III část 2 bod 3 první a druhý pododstavec	
Čl. 268 odst. 4	Příloha III část 2 bod 3 třetí pododstavec	
Čl. 268 odst. 5	Příloha III část 2 bod 4	
Čl. 268 odst. 6	Příloha III část 2 bod 5	
Čl. 268 odst. 7	Příloha III část 2 bod 7	
Čl. 268 odst. 8	Příloha III část 2 bod 8	
Čl. 269 odst. 1	Příloha III část 3	
Čl. 269 odst. 2	Příloha III část 3	
Čl. 269 odst. 3	Příloha III část 3	
Čl. 270 odst. 1	Příloha III část 4	
Čl. 270 odst. 2	Příloha III část 4 poznámka pod čarou 4	
Čl. 271 odst. 1	Příloha III část 5 bod 1	
Čl. 271 odst. 2	Příloha III část 5 bod 2	
Čl. 272 odst. 1	Příloha III část 5 body 3 a 4	
Čl. 272 odst. 2	Příloha III část 5 bod 5	
Čl. 272 odst. 3		
Čl. 272 odst. 4		
Čl. 273 odst. 1		
Čl. 273 odst. 2	Příloha III část 5 bod 6	
Čl. 273 odst. 3	Příloha III část 5 bod 7	
Čl. 273 odst. 4	Příloha III část 5 bod 8	
Čl. 274 odst. 1	Příloha III část 5 bod 11	
Čl. 274 odst. 2	Příloha III část 5 bod 12	
Čl. 275 odst. 1		
Čl. 275 odst. 2	Příloha III část 5 bod 13	
Čl. 275 odst. 3	Příloha III část 5 bod 14	
Čl. 276 odst. 1		
Čl. 276 odst. 2	Příloha III část 5 bod 15	
Čl. 276 odst. 3	Příloha III část 5 bod 16	
Čl. 276 odst. 4	Příloha III část 5 bod 17	
Čl. 276 odst. 5	Příloha III část 5 bod 18	
Čl. 276 odst. 6	Příloha III část 5 bod 19	
Čl. 276 odst. 7	Příloha III část 5 bod 20	
Čl. 276 odst. 8	Příloha III část 5 bod 21	
Čl. 277 odst. 1	Příloha III část 6 bod 1	
Čl. 277 odst. 2	Příloha III část 6 bod 2	

Čl. 277 odst. 3	Příloha III část 6 bod 3	
Čl. 277 odst. 4	Příloha III část 6 bod 4	
Čl. 277 odst. 5		
Čl. 277 odst. 6		
Čl. 278 odst. 1	Příloha III část 6 bod 5	
Čl. 278 odst. 2	Příloha III část 6 bod 6	
Čl. 278 odst. 3	Příloha III část 6 bod 6	
Čl. 278 odst. 4	Příloha III část 6 bod 7	
Čl. 278 odst. 5	Příloha III část 6 bod 8	
Čl. 278 odst. 6	Příloha III část 6 bod 9	
Čl. 278 odst. 7	Příloha III část 6 bod 10	
Čl. 278 odst. 8	Příloha III část 6 bod 11 (změna)	
Čl. 278 odst. 9	Příloha III část 6 bod 12	
Čl. 278 odst. 10	Příloha III část 6 bod 13	
Čl. 278 odst. 11	Příloha III část 6 bod 14	
Čl. 278 odst. 12	Příloha III část 6 bod 15	
Čl. 278 odst. 13		
Čl. 279 odst. 1	Příloha III část 6 bod 16	
Čl. 279 odst. 2 až 7		
Čl. 280 odst. 1	Příloha III část 6 body 18 a 25	
Čl. 280 odst. 2	Příloha III část 6 bod 19	
Čl. 280 odst. 3		
Čl. 280 odst. 4	Příloha III část 6 bod 20	
Čl. 280 odst. 5	Příloha III část 6 bod 21	
Čl. 280 odst. 6	Příloha III část 6 bod 22	
Čl. 280 odst. 7	Příloha III část 6 bod 23	
Čl. 280 odst. 8	Příloha III část 6 bod 24	
Čl. 281 odst. 1	Příloha III část 6 bod 17	
Čl. 281 odst. 2		
Čl. 281 odst. 3		
Čl. 281 odst. 4		
Článek 282	Příloha III část 6 bod 26	
Čl. 283 odst. 1	Příloha III část 6 bod 27	
Čl. 283 odst. 2	Příloha III část 6 bod 28	
Čl. 283 odst. 3		
Čl. 283 odst. 4	Příloha III část 6 bod 29	
Čl. 283 odst. 5	Příloha III část 6 bod 30	
Čl. 283 odst. 6	Příloha III část 6 bod 31	
Čl. 284 odst. 1	Příloha III část 6 bod 32	
Čl. 284 odst. 2	Příloha III část 6 bod 33	
Čl. 284 odst. 3 až 10		
Čl. 285 odst. 1	Příloha III část 6 bod 34	
Čl. 285 odst. 2	Příloha III část 6 bod 35	
Čl. 285 odst. 3		
Čl. 285 odst. 4		
Čl. 285 odst. 5		

Čl. 285 odst. 6		
Čl. 286 odst. 1	Příloha III část 6 bod 36	
Čl. 286 odst. 2		
Čl. 286 odst. 3	Příloha III část 6 bod 38	
Čl. 286 odst. 4	Příloha III část 6 bod 39	
Čl. 286 odst. 5	Příloha III část 6 bod 40	
Čl. 286 odst. 6	Příloha III část 6 bod 41	
Čl. 286 odst. 7		
Čl. 286 odst. 8		
Čl. 286 odst. 9		
Čl. 286 odst. 10		
Čl. 287 odst. 1	Příloha III část 6 bod 42	
Čl. 287 odst. 2 až 5		
Čl. 287 odst. 6	Příloha III část 6 bod 42	
Čl. 288 odst. 1		
Čl. 288 odst. 2		
Čl. 288 odst. 3		
Článek 289	Příloha III část 7 písm. a)	
Čl. 290 odst. 1		
Čl. 290 odst. 2	Příloha III část 7 písm. b) bod v)	
Čl. 290 odst. 3		
Čl. 291 odst. 1	Příloha III část 7 písm. b) bod iii)	
Čl. 291 odst. 2	Příloha III část 7 písm. b) bod iv)	
Čl. 291 odst. 3	Příloha III část 7 písm. b) bod v)	
Čl. 291 odst. 4	Příloha III část 7 písm. b) pátý pododstavec písm. c) a d)	
Čl. 292 odst. 1	Příloha III část 7 písm. c)	
Čl. 292 odst. 2	Příloha III část 7 písm. c)	
Čl. 292 odst. 3	Příloha III část 7 písm. c)	
Čl. 292 odst. 4		
Čl. 293 odst. 1		
Čl. 293 odst. 2		Příloha II body 7 až 11
Čl. 294 bod 1		
Článek 295		
Článek 296		
Článek 297		
Článek 298		
Článek 299		
Článek 300		
Čl. 301 odst. 1	Čl. 104 odst. 6	
Čl. 301 odst. 2	Čl. 105 odst. 1 a 2	
Čl. 301 odst. 3		

Čl. 302 odst. 1	Čl. 102 odst. 2 a 3	
Čl. 302 odst. 2		
Čl. 303 odst. 3	Čl. 102 odst. 4	
Čl. 303 odst. 3	Příloha X část 4 bod 1	
Čl. 303 odst. 3	Příloha X část 4 bod 2	
Čl. 303 odst. 4		
Čl. 303 odst. 5		
Čl. 304 první pododstavec	Příloha X část 1 bod 1	
Čl. 305 odst. 2	Příloha X část 1 body 2 až 4	
Čl. 305 odst. 3	Příloha X část 1 body 5 a 6	
Čl. 305 odst. 3		
Čl. 306 odst. 1	Čl. 104 odst. 1	
Čl. 306 odst. 2	Příloha X část 2 bod 1 první věta	
Čl. 306 odst. 3	Příloha X část 2 bod 1 druhá věta	
Čl. 306 odst. 4	Příloha X část 2 bod 2	
Čl. 307 odst. 1	Příloha X část 2 bod 4	
Čl. 307 odst. 2		
Čl. 307 odst. 3		
Čl. 308 odst. 1	Příloha X část 2 body 5 až 7	
Čl. 308 odst. 2	Příloha X část 2 body 10 a 11	
Článek 309	Příloha X část 2 bod 12	
Článek 310	Příloha X část 3 body 1 až 7	
Čl. 311 odst. 1	Příloha X část 3 bod 1	
Čl. 311 odst. 2	Příloha X část 3 body 8 až 12	
Čl. 311 odst. 3	Příloha X část 3 body 13 až 18	
Čl. 311 odst. 4	Příloha X část 3 bod 19	
Čl. 311 odst. 5	Příloha X část 3 bod 20	
Čl. 311 odst. 6	Příloha X část 3 body 21 až 24	
Čl. 311 odst. 7		
Čl. 312 odst. 1	Příloha X část 3 bod 25	
Čl. 312 odst. 2	Příloha X část 3 bod 26	
Čl. 312 odst. 3	Příloha X část 3 bod 27	
Čl. 312 odst. 4	Příloha X část 3 bod 28	
Čl. 312 odst. 5	Příloha X část 3 bod 29	
Článek 313	Příloha X část 5	
Čl. 314 odst. 1		Článek 26
Čl. 314 odst. 2		Článek 26
Čl. 314 odst. 3		
Článek 315		
Čl. 316 odst. 1		Příloha I bod 1
Čl. 316 odst. 2		Příloha I bod 2
Čl. 316 odst. 3		Příloha I bod 3

Čl. 317 odst. 1		Příloha I bod 4
Čl. 317 odst. 2		
Čl. 318 odst. 1		Příloha I bod 5
Čl. 318 odst. 2		
Článek 319		Příloha I bod 7
Čl. 320 odst. 1		Příloha I bod 9
Čl. 320 odst. 2		Příloha I bod 10
Čl. 321 odst. 1		Příloha I bod 8
Čl. 321 odst. 2		Příloha I bod 8
Článek 322		Příloha I bod 11
Článek 323		Příloha I bod 13
Článek 324		Příloha I bod 14
Čl. 325 odst. 1		Příloha I bod 14
Čl. 325 odst. 2		Příloha I bod 14
Čl. 325 odst. 3		Příloha I bod 14
Čl. 325 odst. 4		Čl. 19 odst. 1
Čl. 326 odst. 1		Příloha I bod 16a
Čl. 326 odst. 2		Příloha I bod 16a
Čl. 326 odst. 3		Příloha I bod 16a
Čl. 326 odst. 4		Příloha I bod 16a
Čl. 326 odst. 4		Příloha I bod 16a
Čl. 327 odst. 1		Příloha I bod 14a
Čl. 327 odst. 2		Příloha I bod 14b
Čl. 327 odst. 3		Příloha I bod 14c
Čl. 327 odst. 4		Příloha I bod 14a
Čl. 328 odst. 1		Příloha I bod 17
Čl. 328 odst. 2		Příloha I bod 18
Čl. 328 odst. 3		Příloha I bod 19
Čl. 328 odst. 4		Příloha I bod 20
Čl. 328 odst. 5		Příloha I bod 21

Čl. 328 odst. 6		Příloha I bod 22
Čl. 328 odst. 7		Příloha I bod 23
Čl. 328 odst. 8		Příloha I bod 24
Čl. 328 odst. 9		Příloha I bod 25
Čl. 329 odst. 1		Příloha I bod 26
Čl. 329 odst. 2		Příloha I bod 27
Čl. 329 odst. 3		Příloha I bod 28
Čl. 329 odst. 4		Příloha I bod 29
Čl. 329 odst. 5		Příloha I bod 30
Čl. 329 odst. 6		Příloha I bod 31
Čl. 329 odst. 7		Příloha I bod 32
Čl. 330 odst. 1		Příloha I bod 33
Čl. 330 odst. 2		Příloha I bod 33
Čl. 330 odst. 3		
Článek 331		Příloha I bod 34
Článek 332		Příloha I bod 36
Čl. 333 odst. 1		
Čl. 333 odst. 2		Příloha I bod 37
Čl. 333 odst. 3		Příloha I bod 38
Čl. 334 odst. 1		Příloha I bod 41
Čl. 334 odst. 2		Příloha I bod 41
Čl. 335 odst. 1		Příloha I bod 42
Čl. 335 odst. 2		
Čl. 335 odst. 3		Příloha I bod 43
Čl. 335 odst. 4		Příloha I bod 44
Čl. 335 odst. 5		Příloha I bod 45
Čl. 335 odst. 6		Příloha I bod 46
Článek 336		Příloha I bod 8
Čl. 337 odst. 1		Příloha I body 48 a 49
Čl. 337 odst. 2		Příloha I bod 50

Článek 338		Příloha I bod 51
Čl. 339 odst. 1		Příloha I bod 53
Čl. 339 odst. 2		Příloha I bod 54
Čl. 339 odst. 3		Příloha I bod 55
Čl. 339 odst. 4		Příloha I bod 56
Článek 340		Příloha III bod 1
Čl. 341 odst. 1		Příloha III bod 2 a bod 2.4
Čl. 341 odst. 2		Příloha III bod 2.2
Čl. 341 odst. 3		Příloha III bod 2.1
Čl. 341 odst. 4		Příloha III bod 2.2
Čl. 341 odst. 5		
Čl. 342 odst. 1		Příloha III bod 2.1
Čl. 342 odst. 2		Příloha III bod 2.1
Čl. 342 odst. 3		Příloha III bod 2.1
Čl. 343 odst. 1		Příloha III bod 3.1
Čl. 343 odst. 2		Příloha III bod 3.2
Čl. 343 odst. 3		Příloha III bod 3.2
Čl. 343 odst. 4		
Článek 344		
Článek 345		
Čl. 346 odst. 1		Příloha IV bod 1
Čl. 346 odst. 2		Příloha IV bod 2
Čl. 346 odst. 3		Příloha IV bod 3
Čl. 346 odst. 4		Příloha IV bod 4
Čl. 346 odst. 5		Příloha IV bod 6
Čl. 347 odst. 1		Příloha IV bod 8
Čl. 347 odst. 2		Příloha IV bod 9
Čl. 347 odst. 3		Příloha IV bod 10
Čl. 347 odst. 4		Příloha IV bod 12
Čl. 348 odst. 1		Příloha IV bod 13
Čl. 348 odst. 2		Příloha IV bod 14

Čl. 348 odst. 3		Příloha IV bod 15
Čl. 348 odst. 4		Příloha IV bod 16
Čl. 348 odst. 5		Příloha IV bod 17
Čl. 348 odst. 6		Příloha IV bod 18
Čl. 349 odst. 1		Příloha IV bod 19
Čl. 349 odst. 2		Příloha IV bod 20
Článek 350		Příloha IV bod 21
Článek 351		
Čl. 352 odst. 1		Příloha V bod 1
Čl. 352 odst. 2		
Čl. 352 odst. 3		
Čl. 353 odst. 1		Příloha V bod 10b
Čl. 353 odst. 2		
Čl. 353 odst. 3		
Čl. 354 odst. 1		Příloha V bod 10
Čl. 354 odst. 2		Příloha V bod 10a
Čl. 355 odst. 1		Příloha V bod 7
Čl. 355 odst. 2		Příloha V bod 8
Čl. 355 odst. 3		Příloha V bod 9
Čl. 355 odst. 4		Příloha V bod 10
Čl. 355 odst. 5		Příloha V bod 8
Čl. 356 odst. 1		Příloha V bod 11
Čl. 356 odst. 2		Příloha V bod 12
Čl. 356 odst. 3		Příloha V bod 12
Čl. 357 odst. 1		Příloha V bod 2
Čl. 357 odst. 2		Příloha V bod 2
Čl. 357 odst. 3		Příloha V bod 5
Čl. 357 odst. 4		
Čl. 358 odst. 1		Příloha V bod 3
Čl. 358 odst. 2		

Čl. 359 první pododstavec		Příloha V bod 5
Čl. 360 odst. 1		Příloha V bod 5
Čl. 360 odst. 2		
Článek 361		Příloha V bod 5a
Článek 362		Příloha V bod 5b
Čl. 363 odst. 1		Příloha V bod 5c
Čl. 363 odst. 2		Příloha V bod 5d
Čl. 363 odst. 3		Příloha V bod 5d
Čl. 363 odst. 4		Příloha V bod 5d
Čl. 363 odst. 5		Příloha V bod 5d
Čl. 363 odst. 6		Příloha V bod 5d
Čl. 363 odst. 7		
Čl. 364 odst. 1		Příloha V bod 5a
Čl. 364 odst. 2		Příloha V bod 5e
Čl. 365 odst. 1		Příloha V bod 5f
Čl. 365 odst. 2		Příloha V bod 5g
Čl. 365 odst. 3		Příloha V bod 5h
Čl. 365 odst. 4		Příloha V bod 5h
Čl. 365 odst. 5		Příloha V bod 5i
Čl. 365 odst. 6		Příloha V bod 5
Článek 366		Příloha V bod 5j
Článek 367		
Čl. 367 odst. 4		Příloha V bod 5l
Čl. 367 odst. 5		Příloha V bod 5l
Čl. 367 odst. 6		Příloha V bod 5l
Článek 368		Příloha II bod 1
Čl. 369 odst. 1		Příloha II bod 2
Čl. 369 odst. 2		Příloha II bod 3
Čl. 369 odst. 3		
Článek 370		Příloha II bod 4

Článek 371		
Článek 372		
Článek 373		
Článek 374		
Článek 375		
Článek 376		Čl. 28 odst. 1
Článek 377		
Článek 378		
Čl. 379 odst. 1	Čl. 106 odst. 1	
Čl. 379 odst. 2	Čl. 106 odst. 1	
Čl. 379 odst. 3		Čl. 29 odst. 1
Čl. 379 odst. 4		Čl. 30 odst. 1
Čl. 379 odst. 5		Čl. 29 odst. 2
Čl. 379 odst. 6	Čl. 106 odst. 2	
Čl. 379 odst. 7	Čl. 106 odst. 3	
Čl. 379 odst. 8		
Článek 380	Článek 107	
Článek 381	Článek 108	
Článek 382	Článek 109	
Čl. 383 odst. 1	Čl. 110 odst. 1	
Čl. 383 odst. 2	Čl. 110 odst. 2	
Čl. 384 odst. 1	Čl. 111 odst. 1	
Čl. 384 odst. 2	Čl. 111 odst. 4	
Čl. 384 odst. 3	Čl. 30 odst. 4	
Čl. 384 odst. 4		Článek 31
Článek 385		
Čl. 386 odst. 1		Příloha VI bod 1
Čl. 386 odst. 2		Příloha VI bod 2
Čl. 386 odst. 3		Příloha VI bod 3
Článek 387		Čl. 32 odst. 1
Čl. 388 odst. 1	Čl. 112 odst. 1	
Čl. 388 odst. 2	Čl. 112 odst. 2	
Čl. 388 odst. 3	Čl. 112 odst. 3	
Čl. 388 odst. 4		
Čl. 389 odst. 1	Čl. 113 odst. 3	
Čl. 389 odst. 2	Čl. 113 odst. 4	
Čl. 390 odst. 1	Čl. 114 odst. 1	
Čl. 390 odst. 2	Čl. 114 odst. 2	
Čl. 390 odst. 3	Čl. 114 odst. 3	
Čl. 391 odst. 1	Čl. 115 odst. 1	
Čl. 391 odst. 2	Čl. 115 odst. 2	
Čl. 392 odst. 1	Čl. 117 odst. 1	
Čl. 392 odst. 2	Čl. 117 odst. 2	
Článek 393		
Čl. 394 odst. 1	Čl. 122a odst. 1	
Čl. 394 odst. 2	Čl. 122a odst. 2	
Čl. 394 odst. 3	Čl. 122a odst. 3	

Čl. 394 odst. 4	Čl. 122a odst. 4	
Článek 395		
Článek 396		
Článek 397		
Článek 398		
Článek 399		
Článek 400		
Článek 401		
Článek 402		
Článek 403		
Článek 404		
Článek 405		
Článek 406		
Článek 407		
Článek 408		
Článek 409		
Článek 410		
Článek 411		
Článek 412		
Článek 413		
Článek 414		
Článek 415		
Článek 416		
Článek 417		
Čl. 418 odst. 1	Čl. 145 odst. 1	
Čl. 418 odst. 2	Čl. 145 odst. 2	
Čl. 418 odst. 3	Čl. 145 odst. 3	
Čl. 418 odst. 4	Čl. 145 odst. 4	
Čl. 419 odst. 1	Příloha XII část 1 bod 1 a čl. 146 odst. 1	
Čl. 419 odst. 2	Čl. 146 odst. 2 a příloha XII část 1 body 2 a 3	
Čl. 419 odst. 3	Čl. 146 odst. 3	
Článek 420	Článek 147 a příloha XII část 1 bod 4	
Čl. 421 odst. 1	Článek 148	
Čl. 421 odst. 2		
Čl. 422 odst. 1	Příloha XII část 2 bod 1	
Čl. 422 odst. 2		
Článek 423	Příloha XII část 2 bod 2	
Článek 424		
Článek 425	Příloha XII část 2 body 4 a 8	
Článek 426	Příloha XII část 2 bod 5	
Článek 427		
Článek 428	Příloha XII část 2 bod 6	
Článek 429	Příloha XII část 2 bod 7	
Článek 430	Příloha XII část 2 bod 9	

Článek 431	Příloha XII část 2 bod 11	
Článek 432	Příloha XII část 2 bod 12	
Článek 433	Příloha XII část 2 bod 13	
Článek 434	Příloha XII část 2 bod 14	
Čl. 435 odst. 1	Příloha XII část 2 bod 15	
Čl. 435 odst. 2		
Článek 436		
Článek 437	Příloha XII část 3 bod 1	
Článek 438	Příloha XII část 3 bod 2	
Článek 439	Příloha XII část 3 bod 3	
Článek 440		
Čl. 441 první pododstavec	Čl. 150 odst. 1	Článek 41
Čl. 441 druhý pododstavec		
Článek 442		
Článek 443		
Článek 444		
Čl. 445 odst. 1	Článek 151a	
Čl. 445 odst. 2	Článek 151a	
Čl. 445 odst. 3	Článek 151a	
Čl. 445 odst. 4		
Čl. 445 odst. 5		
Článek 446		
Článek 447		
Článek 448		
Článek 449		
Článek 450		
Článek 451		
Článek 452		
Článek 453		
Článek 454		
Článek 455		
Článek 456		
Článek 457		
Článek 458		
Článek 459		
Článek 460		
Článek 461		
Článek 462		
Článek 463		
Článek 464		
Článek 465		
Článek 466		
Článek 467		
Článek 468		
Článek 469		
Článek 470		
Článek 471		

Článek 472		
Článek 473		
Článek 474		
Článek 475		
Článek 476	Čl. 152 odst. 5	
Článek 477		
Článek 478		
Článek 479		
Článek 480		
Článek 481		
Článek 482		
Článek 483		
Článek 484		
Článek 485		
Článek 486		
Článek 487		
Článek 488		
Příloha I	Příloha II	
Příloha II	Příloha IV	
Příloha III		
Příloha IV část 1	Čl. 152 odst. 5 a čl. 1 body 14 až 19 směrnice 2000/12/ES	
Příloha IV část 2	Čl. 152 odst. 5 a článek 42 směrnice 2000/12/ES	
Příloha IV část 3	Čl. 152 odst. 5 a článek 43 směrnice 2000/12/ES	
Příloha IV část 4	Čl. 152 odst. 5 a článek 44 směrnice 2000/12/ES	
Příloha IV část 5	Čl. 152 odst. 5 a článek 45 směrnice 2000/12/ES	
Příloha IV, část 6	Čl. 152 odst. 5 a článek 46 směrnice 2000/12/ES	